

മുസ്ലിം മതപരിഷ്കരണ സമാജം
 മ.ശ.ക.മ.തി ഉത്തരവ്

മദ്രസ് ഷിഖ്റാ

എസ്

3-98
 PR

OFFICE OF THE MINISTER OF STATE FOR
 MUSLIM RELIGIOUS AND CULTURAL AFFAIRS

சென்னை அலுவலகம்
பெ.மு.க.ம.தி உணவளி

சென்னை வீழா

293-98
226
2/1/94

Donated by
A. Thevarajah

கொழும்பு:
தமிழ்ச்சங்கம்

சென்னை அலுவலகம்
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு
திரு/தஞ்சை/கொழும்பு

A. Thevarajah.

அவர்கள் நன்கொடையாக அளித்தது.

திகதி:.....

பதிப்பாசிரியர்:

அலுவலர் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம்

நூலகம்

23686

வெளியீடு:

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவலர்கள்

இராஜாங்க அமைச்சர் அலுவலகம்,

34, மலே வீதி, கொழும்பு-2.

இலங்கை 1994

1	பேரவரின்	அலுவலர் அலுவலர் மலர் உறுமலர் அலுவலர், ப.அ.அ.	
2	வாழ்த்துரை	மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் பா.உ.	
3	Foreword	Hon. Minister, Alhaj, A.H.M. Azwer, M.P.	
4	நன்றியுரை		
5	பேராசிரியருக்குப் பிரார்த்திப்போம்	அல்ஹாஜ் மௌலவி காத்தான்குடி பவுஸ்	
6	உவைஸ் ஓர் அறிமுகம்	அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்	21
7	உ அனா ருவிசீ மஹா	மஹாரீச ரீமல் சீ. லெமல்	36
8	மலர் மலர் மலர் ருவிசீ சுவிசீ அச தை கரீசீ சிசீ	மஹாரீச மலர்மலர் மலர்மலர்	43
9	ருவிசீ மலர்	மலர்மலர் மலர்மலர்	49
10	உ மலர் மஹாரீச மலர்மலர் ருவிசீ	மலர். மலர். மலர்மலர் மலர்மலர்	51
11	மலர் அறிமுகம் அசன்ற உள்ளமும்	பேராசிரியர் சி.சுல்தைநாதன்	55
12	செயிரற நீடு வாழ்க	நூருல் பன்னான் அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன்	57
13	Islamic Tamil Studies in Sri Lanka and abroad - The role of Dr. M.M.Uwise	Kanzul Uloom Alhaj M.M.M.Mahroof	58
14	இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளும் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பும்	எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்	62
15	நெஞ்சத்தால் வாழ்த்துகிறோம்	செ.சுணரத்தினம்	66
16	சவாலை ஏற்று வெற்றிவாகை சூடிய பெருந்தகை	அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.முஸ்தகீம்	68
17	தீன் பணி செய்யும் தீன் தமிழ்க் காவலர்	மௌலவி எம்.எச்.எம்.புலாஹி	72
18	கலாநிதி உவைஸின் கனித்தமிழ்	பத்ருல் உலாம் வித்துவான் எம்.ஏ.ஹம்மான்	73
19	ஈழவானத்தின் இலக்கியச் சூரியன்	தாஜுல் அதீப் மருதூர் ஏ.மஜீது	76
20	இஸ்லாமிய இலக்கிய வித்தகர்	தாஜுல் அதீப் அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமத்	77
21	இலக்கிய வானில் எழுந்த முழுமதி	நஜ்முஷ்ஷுஆறா அன்பு முகைதீன்	79
22	பண்புள்ள பணியாளர்	கன்னுல் உலாம் அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஏ.ஹஸன்	81
23	முதன் மகனார்	நஜ்முஷ்ஷுஆறா அல் அஸலமத்	85
24	கவிதையில் மணக்கும் கலாநிதி	நஜ்முஷ்ஷுஆறா எம்.ஸி.எம்.ஸுபைர்	87
25	முற்றத்து மல்லிகை	நஜ்முஷ்ஷுஆறா சாரணா கையூம்	92
26	வாழிபல்லாணடு	வைத்தியக் கலாநிதி ஜின்னா ஷரிபுத்தீன்	97
27	இலக்கியச் சித்தர்	கவிஞர் ஏ.இக்பால்	98

28	இஸ்லாமிய இலக்கிய முன்னோடி	பத்ருல்உலாம் எம்.வை.எம்.மீ.ஆத்	104
29	ஒரு கலைக் களஞ்சியம்	அலியார் முஸம்மில்	109
30	ஓ... சந்தன மரமே...!	காதிபுல் ஹக் அல்ஹாஜ் எஸ்.ஐ.நாகூர் கனி	115
31	தீன் பணி செய்த இஸ்லாமிய தாஈ-பிரசாரகர்	மௌலவி ஏ.எல்.எம்.இப்றாகீம்	116
32	இஸ்லாமிய இலக்கியக் கால நிர்ணயம்	தாஜுல் அதீப் எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். சய்யது ஹஸன் மௌலானா	118
33	Dedicated Service	Najmus Shuhra M.H.M.Haleemdeen	123
34	நிழல் தரும் நிஜம்	தாஜுல் உலாம் அல்ஹாஜ் கலைவாதி கலீல்	124
இந்தியா		INDIA	
35	நீடு வாழ வாழ்த்துவம் நன்றே	கலைமாமணி கவி. காமு ஷெரீப்	129
36	ஒரு பேரறிஞரின் பெரும் பணி	நீதியரசர் கலைமாமணி மு.மு.இஸ்மாயீல்	130
37	உத்தமராய் வாழும் உவைசு	பேராசிரியர் டாக்டர் சரசுவதி வேணுகோபால்	133
38	ஓர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியம்	டாக்டர் பி.மு.அஜ்மல்கான்	135
39	YOU WISE	அல்ஹாஜ் எம்.ஆர்.எம்.அப்துற்றஹீம்	139
40	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்	முனைவர் அர. அப்துல் ஜப்பார்	141
41	இஸ்லாமியத் தமிழ் தா... தா...	எம்.ஆர்.எம்.முகம்மது முஸ்தபா	145
42	இலக்கிய நாயகர் இலங்கை உவைஸ் ஹாஜியார்	அல்ஹாஜ் நீடுர் ஏ.எம்.சயீத் கவிஞர் இ.பத்ருத்தீன்	147 153
43	இலங்கையின் இமயம்		
44	பேராசிரியரைப் பாராட்டும் சொல்லோவியம்	அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஹிதாயத்துல்லாஹ் காரை இறையடியான்	154 156
45	உயர் பணிக்கோர் உவைசு	மு.முகம்மது கௌஸ்	158
46	அந்த இரு நிகழ்ச்சிகள்	கவிஞர் சர்மாநகர் எம்.ஜலாலுத்தீன்	161
47	புலவர் அம்மான்	டாக்டர் ஆர்.கே.அழகேசன்	162
48	இவர்தான் உவைசு	எம்.எஸ்.பஷீர்	163
49	ஓர் இலக்கிய இலக்கண முன்னோடி	கவிக்கோ அப்துற்றஹ்மான்	166
50	இந்திய அறிஞர்களை மிஞ்சியவர்	அல்ஹாஜ் நாகை எம்.ஸி.எஸ்.யூசுப்	167
51	உவைசு வள்ளல்		

நூலகம்
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

52	ஞானத் தமிழ்ப் பாலம்	இலக்கியச் சுடர், பேராசிரியர், மு.சாயபு மரைக்காயர்	168
53	இஸ்லாமியச் சுடர்	இலக்கியத் தென்றல் பேராசிரியை சா.நசீமா பானு	170
54	தமிழின் உயிர் எழுத்து உவைஸ் ஹாஜியார் ருசியா	திரீயெம். அப்துல் ரஹ்மான்	172
55	Indefatigable Scholar மலேசியா	RUSSIA His Excellency Nissanka P.Wijeyaratne	173
56	நமது காலத்தில் வாழும் சிறந்த அறிஞர்	MALAYSIA மேன்மைதங்கிய செ.இராசதுரை	177
57	Humble and Unassuming person	Alhaj Tan Sri S.O.K. Ubaidulla	178
58	பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய பணி	அல்ஹாஜ் ஏ.வி.எம்.ஜாபர்தீன்	179
59	வான்புகழ் கண்டு வாழ்க அபூதாபி	பாவலர் திலகம் டாக்டர் பட்டவர்த் எஸ்.எம்.ஜைனுத்தீன்	181
60	A Tireless Worker அவுஸ்திரேலியா	ABU DHABI His Excellency Mohamed Jameel	183
61	A Special debt of gratitude ஹொங்காங்	AUSTRALIA Alhaj Hamid M.Z.Farouque	185
62	கசடறக் கற்ற கல்விக் கடல் சிங்கப்பூர்	HONGKONG அல்ஹாஜ் எஸ்.முகம்மது யூனுஸ்	187
63	ஆற்றுப்படை நாயகர்	SINGAPORE ஜே.எம்.சாலி	189
64	மிடுக்கற்ற ஒரு நற்றொண்டர்	சிங்கை எம்.சி.எஸ்.யூசுப்	192
65	மணிவிழா நாயகரின் ஆக்கங்கள் புஹாறி வெண்பா கரையும் காகம்	196 199 201	
66.	தமிழிலக்கியத்தின் பரப்பை அகட்டியவர்	பேராசிரியர் கலாநிதி கா.சிவத்தம்பி	203
67.	உயரிய குணங்களுக்கோர் உவைஸ்	ஆர்.சிவகுருநாதன்	205
68.	மகிமை பெறும் வெள்ளை	பொன். இராஜகோபால்	207
69.	WHO'S WHO எழுதியோர் யார் எவர்		209

**PROFESSOR UWISE
FELICITATION
VOLUME**

Edited by:

ALHAJ S.H.M. JAMEEL

**OFFICE OF THE MINISTER OF STATE FOR
MUSLIM RELIGIOUS AND CULTURAL AFFAIRS**

34, MALAY STREET, COLOMBO - 2

SRILANKA - 1994

Title : Professor Mahmood Mohamed Uwise
Felicitation Volume

Editor : Alhaj S.H.M. Jameel B.A. (Econ Sp); Dip Ed; M.A.

Publishers : Office of the Minister of State for Muslim
Religious & Cultural Affairs,
34, Malay Street, Colombo-02,
Sri Lanka

Printer : Threeyem Printers, Madras - 600 001

First Edition : A.D. 15.01.1994
A.H. 03-08-1414

Copy right : Publishers

This volume is published
on the occasion of the
Felicitation of Prof. M. M. UWISE
held at "Temple Trees", Colombo
on **June 18, 1994**

A. H. 1415 Muharram 8

and presented to

HON. RANIL WICKREMASINGHE, M.P.,
Prime Minister &
Minister of Industries Science & Technology,
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

by

Hon. Alhaj A. H. M. AZWER, M.P.,
Minister of State for
Muslim Religious & Cultural Affairs

1991ஆம் ஆண்டில் கண்டியில் இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு நடத்திய தமிழ் சாகித்திய விழாவில் இன்றைய ஜனாதிபதியும் அன்றைய பிரதமருமான மேன்மை தங்கிய டி.பி. விஜயதுங்க அவர்கள் மணிவிழா நாயகருக்கு விருது வழங்குகிறார்.

ශ්‍රී ලංකා අග්‍රාමාත්‍ය
இலங்கையின் பிரதம மந்திரி
Prime Minister of Sri Lanka

MY REF: PM/PS

Prime Minister's Office
150, R.A. de Mel Mawatha
Colombo - 03.
27th May, 1992.

Dear Mr. Uwise,

NATIONAL HONOURS

I am extremely happy to have witnessed the conferment of National Honours on you by His Excellency Ranasinghe Premadasa, the President of Sri Lanka, on 22nd May 1992.

I am particularly pleased to note that your meritorious service to Sri Lanka has been duly recognised by the highest authority of our country on this National Heroes Day.

Your name will go down in the history of this country as one of the distinguished persons who has rendered valuable service for the common good of our people.

I take this opportunity to wish you long life, good health, happiness and prosperity.

Yours sincerely,

(D.B. Wijetunga)
Prime Minister.

Kala Suri
Mahmood Mohamed Uwise,
"Markazi",
Henamulla,
P A N A D U R A.

පෙරවදික

අප ඈම දෙනට අද සොමනස්කුරු දිනයෙකි. ඉස්ලාම් හැදියාව සඳහා තත් වැදුරුම සේවාවක් කළ, කරන, කලාසූරී අල්හාජ් මහමුද් මෙහොමද් උවයිස් දකුකුරුවනට අප අද හරසර දක්වන නිසා යි ඒ. ඒ අලලා කැරුණු හරසූරී ගනෙක් ද පළ වන්නේ යි. මේ උලෙල පැවැත්වීමට ලැබීම මුස්ලිම් ආගමික කටයුතු පිළිබඳ රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය ද මම ද බෙහෙවින් සතුටු වමු.

විදෙස් මෙදෙස් දෙක්හි, ඉස්ලාම් දෙමළ ලිවිසූරිය සලකන විට, උවයිස් පුවසුරුවෝ පෙරමුණෙහි මැ සිටියාහු වෙති. ඒ ලිවිසූරියෙහි පන-පොත පෙළගැස්වීම ද ඒ සඳහා විවරණ ගත් සුපයිම ද, මෙදෙස් විදෙස් අත් වියතුන් ගේ කැරුම පරයා සිටි. සිරි ලකෙහින්, දකුණු දඹදිවෙහින්, ඉස්ලාම් දෙමළ ලිවිසූරී සමපත ඒ දෙ රටහි මැ සමෑති දතා අතර ද බෙද හැරියේ උවයිස් පුවසුරුවන් යැ යි කීම වැඩියෙක් නම නො වේ.

සිරිලකෙහි, බටහිර මුහුදු-බඩ පුරයක් වන පාණදුරෙහි, මුස්ලිම් සරු-දමින් ද සිරිත විරිතින් ද ඇලි-වෙලිගිය පවුලෙකින් යැ පුවසුරුවන් මෙ ලෝ එළිය දුටුවේ. සිය මුතුමිත්තන් ගේ ඒ ඇප-කෑප වීම පුවසුරුවන් ගේ නැණසුරු කටයුත්තෙහි ද සිය විදසුනෙහි ද හරය මැ වී.

තව ද, සිරි ලකෙහි වැහැරැවෙන සියලු බස් මැනුවින් දත්තෝ යැ පුවසුරුවෝ. අරාබි බස

ආරින් ලැබිණි. සිංහලය පාසලින් ලැබිණි. දෙමළුව ගෙදර-දෙරැ බස වී. දෙ-වැරි තෙ-වැරි ඉගැනුම සඳහා යෙදුණු ඉංගිරිසිය ඔවුන් ගේ වියන් කටයුතු පණ-ගැන්වී. අරාබි, සිංහල, දෙමළ, ඉංගිරිසි බස් දැනුම ගැඹුරු වූයෙන් ඔවුන් ගේ වියන් කටයුතු ඝර-බස් ලෙසින් මැ උදිළිණි.

අත් වියතුන් මෙන් නො වැ, උවයිස් පුවසුරුවෝ තත් රැකියාවන්හි යෙදුණේ යැ. වරෙකැ ඔහු ළක්-සරසවියෙහි දෙමළුව පිළිබඳ සහයු වදරුවෝ යැ. වරෙකැ, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ විභාග පිළිබඳ සහයු සුපිරික්සුවෝ යැ. තව ද විටෙකැ, ළංකා වෙළෙඳ මධුල්ලේ ප්‍රදාන පරිවර්තකයාණෝ වූ, විද්‍යය සරසවියේ, දෙමළුව-සඳහා බැහැර පුවසුරුවාණෝ ද වූ. අත් විටෙකැ දී දඹදිවැ මදුරෙහි කාමාරාජරී සරසවියේ ඉස්ලාම් දෙමළ ඉසව්ව පිළිබඳ පුවසුරුවාණෝ ද වූ හ.

ඔවුන් ගේ වියන් කටයුත්තෙහි දී ඔවුන් දුක්වූ සබාහුරු වැටුහුම ද, විනිවිද ගිය දසුන ද ඒ සේවාවන්ගේ රැකියාවන්හි යෙදුණු පලය වී.

දෙමළ ලිවිසූරී කටයුත්තෙහි පරසිඳු වියතුන් වන, පාඩිත V. නල්ලනමබ්, සුවාමි විපුලානන්ද, පුවසුරු කතපතිපිල්ලේ, පුවසුරු විදුනන්දන්, පුවසුරු මු. වර්තරාජන් වැන්නන් ගේ ඇසුර ලද්දෙකි උවයිස් පුවසුරුවෝ.

සිරි ලකෙහි ද, දකුණු දඹදිවෙහි ද, ඉස්ලාම්

දෙමළ ලිවිසැරිය පිළිබඳ වැ, උවයිස් පුවසුරුවන් විසින් කරුණු පිරියෙසුම්, පැහැදවීම, විවැරීම ඔවුන් ගේ ලිවිසැරි සේවාවෙහි කැපී පෙනෙන්නේ යි, උමරු පුලවර කිවිදුන් ගේ සුපතල "සිරාපුරාණම" හැරුණු විට, ඉස්ලාම් දෙමළ ලිවිසැරියේ සුසුදු දෙමළුවෙන් කරුණු පබඳ තව ද ගණනාවෙන් මැවූවග සමූහි මිනිසුන් පමණක් නොවැ වියත් ලොව ද දත් වගට සාදක නැති.

ඒ ගත්, ලොවට හඳුන්වාලීම පිණිස උවයිස් පුවසුරුවන් විසින් සැකැස්සුණු ගත් නම් වැළෙක් ද වෙයි.

උවයිස් පුවසුරුවන් පළ කැර ඇති පබඳ ගණනින් සැටක් ඉක්මවා සිටී. ඒ හා සම සපත් කම දක්වූ වියත්හු අති විරලයෝ යැ. අවුරුදු හතලිහකට වැඩි කලක් තිස්සේ. සිරි ලකු ද පුවත්පත්වලට නො කඩවා පබඳ සපයමින් දැනුම සමූහි මිනිසුන් අතර බෙදා-හැරියෝ යි. සිරි ලංකා ගුවන් විදිලි සංස්ථාවේ මුස්ලිම් වැඩ සටහනට ඔහු නිතර නිතර හවුල් වූ හ. සිංහල, දෙමළ, ඉංගිරිසි යන තෙ බසින් මැ රෙදෙව්වේ 'දවසේ සිතුවිලි' වැඩ සටහන මෙහෙයැවීමේ පෙරමුණ ගත් හ ඔහු, සිංහලයෙන් දෙමළුවට ද, දෙමළුවෙන් සිංහලයට ද, ඔවුන් තිත් පෙරළුණු ගත් බෙහෙවි. සියල් සිරිලකු මුස්ලිම් ඉගැනුම සමුළුවෙහි සබාපති පදවිය ද උවයිස්

පුවසුරුවෝ හොබවති.

ඉස්ලාම් ආගමය ද හැදියාව ද වඩා-වඩා-ලීම සඳහා වෙන මැ අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවූ, මුස්ලිම් නො වන රටෙක් වේ නම් ඒ සිරි ලක පමණි. ඒ යටතේ, රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය, පබදුවනට ද කලාකරුවනට ද හරසර දක්වනු වස්, අරාබි නම්බුනාම, සත්කුරු, කිළිණ, මුදලින් නැගි ආදිය පිදීමේ වැඩ පිළිවෙලක් 1990 වේ දී යෙදූවි. ඒ වැඩ සටහන යටතේ 'මුස්ලිම් හැදියා තිලිණයන්' ගෙන් පරසිඳු පබු දනෝ පිදුම් ලද්දෝ වෙති. උවයිස් පුවසුරුවනට හරසර දක්වීමෙන් ඒ පිළිවෙත තව ද දුරක් ගෙනැ යන්නේ වෙයි.

උවයිස් පුවසුරුවන් ගේ, රාජ්‍ය ගෞරවය හිමි විය යුතු ඒ මහඟු සේවාව රජය පිළිගත යුතු යැ යනු මා හැඟුම යි. තෙක් වියතුන් ගෙන්, කිවිදුන් ගෙන් පබු දනන් ගෙන් හෙබි මෙ සෙබේ දී උවයිස් පුවසුරුවනට හරසර දක්වන මෙ මොහොත දෙමළ ලිවිසැරි කටයුත්තේත්, මෙ රටු මුස්ලිම් ජන ඉතිහාසයෙන් ලියැවෙනුයේ රන් අකුරෙහි. අප දැයට රන් අබරණක් වැනි වූ මෙ මහඟු මුස්ලිම් වියතාණනට මෙ සේ හරසර දක්වීමට ලැබීම මා ගේ මහත් සොම්නසට කරුණු වෙයි. මෙ රටෙහි බස ද ලිවිසැරිය ද හැදියාව ද දියුණෙන් දියුණට යන්නට මෙ උලෙල මඟ පෙන්වා වා!

අල්හාජ් අබ්දුල් හමිද් මුහම්මද් අස්වර්, පා.ම.
මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ
රාජ්‍ය අමාත්‍ය.

මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ
රාජ්‍ය අමාත්‍ය කාර්යාලය,
34, මැලේවිදිය,
කොළඹ - 02.
ශ්‍රී ලංකාව.
1993.10.30

வாழ்த்துரை

இன்று எம்மனைவரையும் மகிழ்விக்கும் நாளாகும். இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரிந்த கலாகுரி அல்ஹாஜ் கலாநிதி மகுமுது முஹம்மது உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். அவர்தம் பண்பாட்டுப் பணிகள் பலவற்றை விவரிக்கும் பாராட்டு மலர் ஒன்று இன்று வெளியிடப்படுகிறது. இந்நிகழ்ச்சியைத் தொடங்க முடிந்ததையிட்டு முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டுத்துறை இராஜாங்க அமைச்சம் நானும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். இலங்கையிலோ வெளிநாடுகளிலோ எந்த ஓர் ஆய்வாளரும் மேற்கொள்ளாத இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கண்டுபிடித்து ஒன்று திரட்டி வகைப்படுத்தி விளக்கத்தத்து ஆற்றிய பணி உண்மையிலேயே போற்றற்குரியதாகும். இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் வாழும் சாதாரண ஒரு மனிதன் கூட உணரும் அளவுக்கு இந்நாடுகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் இஸ்லாமியப் பணியை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார் எனத் திடனாக எடுத்துக்காட்டலாம்.

பேராசிரியர் உவைஸ் பாணந்துறையில் பிறந்தவர். பாணந்துறை இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரப் பட்டினமாகும். இஸ்லாத்தையும் அதன் பண்பாட்டையும் முக்கியமானவையாகக் கருதும் மரபுவழிவந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். அவருடைய மூதாதையினரின் தொண்டு அவருடைய ஆற்றல்சால் பணிக்கும் தூரதிருஷ்டிக்கும் மையமாக அமைந்தது.

பேராசிரியர் உவைஸ் இலங்கையில் வழங்கும் மும்மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். அவருடைய முதுசொமின் ஒரு பகுதியாக அமைந்தது அறபு மொழி. அவருடைய வீட்டு மொழி தமிழ். பாடசாலையிலே சிங்களத்தைக் கற்றார். சிங்களம் கற்பதற்குச் சூழல் துணைபுரிந்தது. கல்லூரியிலும், பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆங்கிலம் போதனா மொழியாக இருந்தமையினால் அவருடைய மேற்படிப்புப் பணிகளில் ஆங்கிலம் இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. அவருடைய உயர்கல்வி முயற்சிகளுக்கும் ஆழமான ஆய்வுகளுக்கும் அறபு, சிங்களம், தமிழ், ஆங்கில மொழிகளின் நெருக்கமான அறிவும், ஆற்றலும் துணை நின்றன.

பெரும்பாலான உயர்கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் போலல்லாது பேராசிரியர் உவைஸ் பல்வேறு துறைகளில் பணிபுரிந்துள்ளார். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பகுதி நேரத் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும், (கொழும்பு) லாஹிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், பரீட்சைத் திணைக்களத்தின் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும், இலங்கை வணிகர் மன்றத்தின் பிரதான மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகவும், அன்றைய வித்தியோதிய பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும், பின்னர் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழலக்கியப் பேராசிரியராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். பல்வேறுபட்ட இந்நடவடிக்கைகள் அவருடைய உயர்கல்வி கற்கைநெறிகளில் அவருக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளன.

கல்வியிலும், தொழிற்துறையிலும் தமிழியலில் தலைசிறந்தவர்களாகக் கருதப்படும் சுவாமி விபுலாநந்தர், பண்டிதர் வி. நல்லதம்பி, பேராசிரியர் கே.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் எஸ்.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் மு.வரதராஜன் போன்றவர்களுடன் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் தமிழ்த்துறை பற்றிய சிறந்த பங்களிப்பு இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் போற்றப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியக் கருவூலங்களைக் கண்டுபி

டித்து விளக்கி ஆராய்ந்து நூலுருவில் தந்தமையாகும். அவர் இந்த ஆய்வுத் துறையில் புகுந்த பொழுது உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணம் போன்ற சில நூல்களை அல்லாது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இதனை வாழ்க்கைப் பணியாக மேற்கொண்டார். அவருக்கு நன்றி உரித்தாகுக. இன்று பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும், பாமரர் மட்டத்திலும் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தாய் தமிழில் தோன்றிய ஆயிரக்கணக்கான இலக்கிய நூல்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இத்துறையைப் பற்றி நூல் விவரக் கோவை ஒன்றையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

இத்துறையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இயற்றித் தந்துள்ளார். இது ஒரு மகத்தான சாதனையாகும். இலங்கையின் தேசிய இதழ்களில் தொடர்ந்து 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுதிக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்த அறிவைச் சாதாரண மக்களும் புரியக்கூடிய வகையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் பணிபுரிந்துள்ளார்கள். இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தின் முதலாவது முஸ்லிம் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக இருந்ததோடு முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகளிலும் அடிக்கடி நிகழ்ச்சிளை எழுதி ஒலிபரப்பி வந்திருக்கிறார். சிங்களத்திலும், தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் நற்சிந்தனைகளை ஒலிபரப்புவதில் முன்னோடியாக விளங்கியுள்ளார். சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கும் நூல்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அண்மையில் அகில இலங்கை முஸ்லிம் கல்வி மகாநாட்டின் தலைவர் பதவிக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

1989-இல் இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டுத்துறை இராஜாங்க அமைச்ச தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். ஏனென்றால் உலகத்திலேயே உள்ள முஸ்லிம் அல்லாத ஒரு நாட்டில் இஸ்லாமிய சமயத்தையும் சமுதாயத்தையும், பண்பாட்டையும் வளர்த்துப் போஷித்துப் பேணித் தனிப்பட்ட ஒரு அமைச்சை நிறுவிய ஒரே நாடு இலங்கையாகும். இந்த வகையில் 1991-ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த இராஜாங்க அமைச்ச எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கும் முகமாக அறப்புப் பட்டங்களை வழங்கி, சான்றிதழ்கள் அளித்து, நினைவுச் சின்னங்கள் கொடுத்து பொற்கிழியும் வழங்கி வருகின்றது. இந்த முஸ்லிம் கலாசார பாராட்டு செயல்திட்டத்தின்கீழ் தலைசிறந்த கலைஞர்கள் போற்றப்பட்டுள்ளனர்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்டுவதன் மூலம் இந்தப் பணி இன்னும் ஒரு படி மேலே எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் சாதனைகள் அவற்றிற்கேயுரிய உத்தியோகபூர்வமான அங்கீகாரம் அளிக்கப்படல் வேண்டும் என நான் கருதுகின்றேன். இந்நாட்டிலே முஸ்லிம்களின் வரலாற்றிலும், தமிழ் அறிவியல் வரலாற்றிலும் ஒரு மிக முக்கியமான நாளாக இன்று கருதப்படல் வேண்டும். பல்வேறு வல்லுநர்கள், பல்கலைக்கழக அறிஞர்கள் மத்தியில் அவருடைய பணிகளை அங்கீகரிப்பது சாலப்பொருத்த முடையத்தாகும். இலங்கையின் தலைசிறந்த முஸ்லிம் அறிஞர் ஒருவரை, தேசிய மனிதர் ஒருவரைப் பாராட்டுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இந்நாட்டின் மொழி வளர்ச்சியிலும், இலக்கிய மேம்பாட்டிலும், பண்பாட்டு உயர்ச்சியிலும் இவை போன்ற இன்னும் பல பணிகளைப் புரிய இந்நிகழ்ச்சி ஏனையோரைத் தோற்றுவிக்கப் பெருமளவில் பயனளிக்கும் என்பது எனது திடனான நம்பிக்கையாகும்.

அல்ஹாஜ் அப்துல் ஹமீது முஹம்மத் அஸ்வர். பா.உ.
முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள்
இராஜாங்க அமைச்சர் அலுவலகம்,
34, மலே வீதி,
கொழும்பு-2,
இலங்கை.

FOREWORD

நூலகம்

Today is a happy occasion for all of us. We are felicitating today, Kalasuri Al Haj Dr. Mahumood Mohamed Uwise for his services in many aspects of Islamic culture. A book of felicitation is being issued, detailing his cultural contributions. The Ministry of State for Muslim Religious and Cultural Affairs and I are happy in being able to sponsor this event.

Professor Uwise is the doyen of Islamic Tamil literature in Sri Lanka and abroad. Indeed, he has done more for the collection, collation, elucidation of works in this field than any other scholar here or abroad. It might be said with justice that he has brought to the consciousness of the ordinary man in Sri Lanka and South India, the wealth of Islamic contributions of Muslim writers of these countries.

Professor Uwise was born in Panadara, a town in the west littoral of Sri Lanka, in a traditional Muslim family deeply committed to Islam and its culture. That total commitment of his ancestors is central to the intellectual work and vision of Professor Uwise.

Incidentally, Professor Uwise is at home in all the languages in use in Sri Lanka. Arabic was part of his heritage. Tamil was his home language. He learnt Sinhala at school. English, the medium of secondary and tertiary education, is integral to his academic upbringing and work. This intimate knowledge of Arabic, Sinhala, Tamil and English has given a depth of analysis and exposition to his academic endeavours.

Unlike most academics, Professor Uwise has worked at several occupations. He was, at various times, an Assistant lecturer in Tamil at the University of Ceylon, a member of the staff of Zahira College (Colombo), an Assistant Superintendent of Examinations in the Department of Examination, Chief Translator in the Ceylon Chamber of Commerce, Visiting Professor in Tamil at the Vidyodaya University, Professor in Islamic Tamil Studies at Madurai Kamaraj University. These varied activities had given him a practical insight and deepened his academic studies.

In the course of his studies and career, Professor Uwise had come into contact with some of the dominant intellectuals in the field of Tamil studies such as Pandit V. Nallathamby, Swami Vipulananda, Professor Kanapathypillai, Professor Vithianandan, and Professor Mu. Varatharajan.

Professor Uwise's signal contribution to Tamil studies is the elicitation, discovery and analysis of Islamic Tamil literature in Sri Lanka and South India. When he commenced research in this field Islamic Tamil literature was an unknown quantity except for a few classical works of Umar Pulavar, the poet of the celebrated work 'Seera Puranam'. Professor Uwise made this his life work. Today, thanks to him, both the academic world and the common man are aware of the existence of thousands of works in this field written in faultless Tamil. He has published a bibliography in this regard.

The bulk of Professor Uwise's works is his *oeuvre* of over sixty books in this field. This is an achievement which few scholars can match. Professor Uwise has, also, brought this knowledge to the ordinary man by continuously writing in the Sri Lankan national

press. articles for ever forty years. He is a frequent contributor over the Muslim Program of the Sri Lanka Broadcasting Corporation besides being its first Muslim Programme Organiser. He was a pioneer in broadcasting 'thoughts for the day' in Sinhala, Tamil and English. He has also translated works into and from Sinhala and Tamil. Recently, he was elected to the post of President, All Ceylon Muslim Education Conference.

The State Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs established in Sri Lanka in 1989 is unique in the sense that, perhaps, this is the only non-Muslim country in the whole world where a separate Ministry has been set up to foster and promote Islamic religion and culture. In this regard, the State Ministry inaugurated a scheme in 1990 to honour and felicitate writers and artistes with Arabic titles of dignity, certificates, trophies and cash awards simultaneously. Eminent personalities have been honoured under this 'Muslim Cultural Awards' scheme. This service is carried a step further by felicitating Professor Uwise.

I believe that the achievements of Professor Uwise should be given the official recognition they richly deserve. This occasion, in which his services are remembered among a galaxy of noted academics, distinguished men of affairs, will be a red-letter day in the history of Tamil studies and the history of Muslims in this country. I have great pleasure in felicitating a great Muslim scholar and a national adornment of Sri Lanka. I am confident that this occasion will lead to the flowering of many more such contributions to the development of language, literature and culture in this country.

Alhaj Abdul Hameed Mohamed Azwer, M.P.,
Minister of State for Muslim
Religious & Cultural Affairs.

Office of the Minister of
State for Muslim Religious of Cultural Affairs,
34, Malay Street,
COLOMBO-12,
SRILANKA.

இலங்கை

இலங்கை முஸ்லிம் பேரறிஞர்களிடையே முதன்மையாகவைத்தெண்ணத்தக்கவர் பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் கலாநிதி ம.மு.உவைஸ் அவர்களாவார். 71 வயது நிரம்பப் பெற்ற பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காகவும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய எழுச்சிக்காகவும் செலவிட்டுள்ளார். இளைஞராய் இருக்கும் பொழுது இப்பணியை ஆரம்பித்த இவர் இற்றைவரை அதனைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறார்.

அத்தகைய ஒருவரைக் கௌரவித்து விழா எடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாண்புமிகு முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர், பா.உ. அவர்களுக்கு எழுந்ததன் விளைவே இப்பாரிய மலராகும். மாண்புமிகு இராஜாங்க அமைச்சர் அவர்கள் இப்பணிக்காக முஸ்லிம் மக்களிடையே மட்டுமன்றி, இந்நாட்டில் மட்டுமன்றி, தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் வாழும் அறிஞர்களிடையே என்றும் நினைவில் நிற்பார்.

இம்மணி விழாவில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து மலரை வெளியிட்டு வைக்கு மாறு இலங்கையின் மாண்புமிகு பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க பா.உ. அவர்களை மாண்புமிகு இராஜாங்க அமைச்சர் வேண்டிக் கொண்டார். அவ்வழைப்பினை ஏற்று இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்து, மலரையும் வெளியிட்ட மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் என்றும் எமது நன்றிக்குரியவர் ஆவார்.

இம்மலரில் வெளியிடுவதற்கான ஆக்கங்களைக் கேட்டு நாம் தொடர்பு கொண்ட அனைவருமே மனமுவந்து கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளனர்; வாழ்த்துக்களையும், ஆசிகளையும் வழங்கியுள்ளனர். அவர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

இந்நூலினை அழகுற அச்சிட்ட திரியெம் அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றிகள்.

அட்டைப் படம்

இலங்கை ஜனாதிபதி மேன்மை தங்கிய ரணசிங்க பிரேமதாசா அவர்கள் 1992 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 22ந் தேதி மணிவிழா நாயகருக்கு தேசிய விருது வழங்குகிறார்.

வழி

பேராசிரியருக்குப் பிரார்த்திப்போம்

மௌலவி கந்தான்குடி பெளஸ்

பேர் புகழும், பெருமதிப்பும், நிறைந்த எங்கள்
பேராசான் மஃமுகு உவைஸ் என்பார்க்கு
பேராட்சி கீழ் இயங்கும் முஸ்லிம் அமைச்சால்
பெரிதான விழாவுடனே பாராட்டுக்கள்
 சீர்மையுடன் **உயர்** தலைவர் பிரேமதாஸ
 சிறப்பும் ஸ்ரீத்தாளர்க் கெல்லாம் நாட்டில்
 நேர்மையுடன் தலை நிமிர **மதிப்பளித்து**
 நிஃமத்தாய் பணமுடிப்புக் கையளிக்கும்
 நிர் பெருக **மூத்தோர்க்கு** மதிப்பளிக்கும்
 நிலமையிலே முஸ்லிம் கலாச்சாரத் **கூள்**
 தோந்தெடுத்த **முகமனே** அஸ்ஹாஜ் அஸ்வர்
 பார் பேற்ற முஸ்லிம்கள் **கலாச்சாரத்தில்**
 பணியாற்றும் சிறந்தன்னார் அமைச்சினாரே
உளர்மனை, பாணங்குறை, லேனமுல்லை
 உயர் பகுதி தனில் பிறங்கு இலக்கியத்தில்
 தேர்வுற்று **உயர்ந்தோங்கும்** திலகமெங்கள்
 தினமுமே **வையுத்தில்** நினைவு கூடும்
 பேராசான் அஸ்ஹாஜ் முகம்மதுவை **சு**
 பேராற்றல் பெற்றிலங்கப் பாராட்டு **க்கள்**
 கூர்மையுடன் **குவையுத்து** முஸ்லிம் புலவர்
 கூறியதைப் பறைசாற்றி நின்ற அன்னார்
 சீர்மக்கா சென்றவர்தான் **மிணிகளின்**
 ஹைகுமாரானவரின் அருளும் பெற்று
 மார்க்கத்தின் மர நிழலில் குடியமர்ந்து
 மலுமையின் மீளானில் சித்தி பெற்று
 மாநபி மஃமுகுதின் ரொபாஅத் பெற்று
 பார் புகழ்ப் பாவாத்த வித்துவானாய்
 பேரிறையின் **போதனை**யில் உயர்ந்து வாழ
 சீர்மையுடன் பிரார்த்திப்போம் சிறங்கு வாழ
 சீதேவித் தனம் பெற்று வாழ்க! **ஆமீன்!!**

... ..

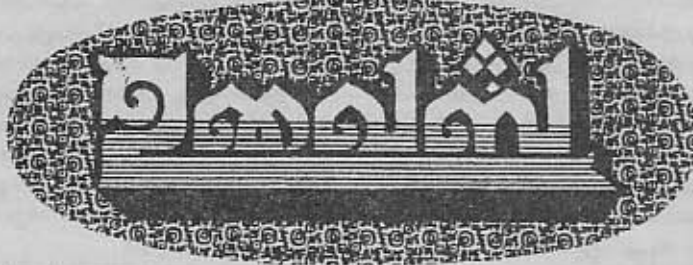

இலங்கை - SRI LANKA

ANNA **ANNA**

ஓர் ஆறிமுகம்

அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்

1

இலங்கை ஒரு சிறிய தீவு. ஏறத்தாழ இருபத்தையாயிரம் சதுர மைல்களைக் கொண்டது. இந்திய உபகண்டத்தின் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ளது. நீர் வளம், நில வளம் மிக்கது. இந்து மகா சமுத்திரத்தில் ஒரு முத்தாகக் காட்சி அளிக்கிறது. உலகப் படத்தில் வைத்துப் பார்த்தால் இலங்கை ஒரு சின்னஞ் சிறு துளியாகக் காட்சி அளித்தாலும் உலகில் உள்ள எல்லா நாட்டுச் சுவாத்தியங்களையும் பெறக் கூடியதாக அதன் புவியியல் அமைப்பு அமைந்திருக்கிறது. சீதோவ்ண நிலை இடத்துக்கு இடம் வேறுபட்டிருக்கிறது. கோடைக்காலம், இலையுதிர் காலம், வசந்த காலம், மாரி காலம் என வகைப்படுத்தப்பட்ட சுவாத்திய நிலைகளை இலங்கையில் வெவ்வேறாகக் காண்பது அருமையிலும் அருமையாகும். எல்லாச் சுவாத்தியங்களும் கலந்து இசைந்து இணங்கி இருப்பதே அதற்குக் காரணமாகும்.

சங்க காலத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் போன்ற பெரும் இடப் பிரிவுகளை இலங்கையில் காண முடியாது. பெரும்பாலும் எல்லாமே கலந்து காட்சி அளிப்பதைக் காணலாம். எல்லா நிலங்களுக்கும் உரிய தாவர வர்க்கங்கள் எல்லா இடங்களிலும் வளர்ந்துள்ளமையையும் காணலாம். இலங்கையில் மழை வீழ்ச்சிக்கும் குறைவில்லை. வறட்சியும் ஏற்படுவது உண்டு. எனினும் எப்பொழுதும் மண் வளம் மிக்கதாகவே இருக்கும்.

இலங்கை தொன்று தொட்டு பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சிங்கள துவீபம் என்பது ஒரு பெயர். சிறை என்பது மற்றொரு பெயர். ஸைலான் என்பது இன்னொரு பெயர். சரந்தீப் என்பது வேறொரு பெயர். தப்ரொபேணி என்பதும் பண்டைய பெயர்களில் ஒன்று. சரந்தீப் என்பதனை

சில முஸ்லிம் புலவர்கள் முஸ்லிம்கள் சரணடைந்த தீவு எனப் பொருள் பட சரணதீபம் என்று அழைக்கலாயினர் என்பர் சிலர். பர்பரீன் என்றும் வழங்கப்பட்டதாக சிலர் கூட்டிக் காட்டுவர். இன்றும் பர்பலி என அறியு மொழியில் வழங்கப்பட்ட வேர்விலைக்கருகாமையில் உள்ள ஒரு சின்னஞ் சிறிய தீவு பர்பரீன் என அழைக்கப்படுகிறது. அங்கே ஒரு வெளிச்ச வீடும் அமைந்துள்ளது. பர்பரீன், பர்பலி என்னும் பெயர்கள் இன்றைய சோமாலிலாந்தின் பண்டைய செங்கடற்கரைத் துறைமுகப் பட்டினமான பர்பரி என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்று சில வரவாற்று ஆசிரியர் அபிப்பிராயப்படுவர். உலகத்தின் எல்லை என்னும் கருத்தில் பிளினி என்பவர் இலங்கையை பளேஸா முண்டி (Palesa Mundi) என அழைத்துள்ளார். போர்த்துகேயர் சிலே ஓ (Cileo) என்ற பெயரால் இலங்கையை அழைக்கலாயினர். பல்வேறு நாட்டவர்களாலும் வெவ்வேறு பெயர்களால் அரவரர் மொழிகளில் அழைக்கப்படும் பெருமை இலங்கைக்கு இருந்தது.

இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் பெற்ற இலங்கையை அன்று தமது பரிபாலன வசதிகளை முன்னிட்டு ஆங்கிலேயர் ஒன்பது மாகாணங்களாக பிரித்தனர். வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, மத்தி, வடமேற்கு, வடமத்தி, ஊவ, சப்ரகமுக என அந்த ஒன்பது மாகாணங்களும் அழைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, காலி, கொழும்பு, கண்டி, குருநாகல், அநுராதபுரம், பதுளை, இரத்தினபுரி என்பன முறையே அம்மாகாணங்களின் முதன்மையான நகர்களாக அமைந்திருந்தன. இலங்கை முழுவதற்கும் கொழும்பு நலைநகரமாக அமைந்திருக்கின்றது. மாகாணத்தின் முதன்மையான நகரங்களுடன் தலை நகரம் கொழும்பு நெடுஞ்சாலைகள் மூலம் இணைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அந்த நெடுஞ் சாலைகளின் முக்கியத்துவத்

தைக் கருத்திற் கொண்டு அவற்றைக் குறிக்க எண்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. பிரித்தானியர் ஆட்சியின்போது முதன்முதலில் அமைக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலை கொழும்பிலிருந்து கண்டி ஊடாகச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையாகும். அந்த நெடுஞ்சாலையைக் குறிக்கும் எண் ஒன்று என்பதாகும். அடுத்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நெடுஞ்சாலை கொழும்பிலிருந்து காலி ஊடாகச் செல்லும் பாதையாகும். அதை சுட்ட இரண்டு என்னும் எண் இடப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இரண்டு என்று எண் இடப்பட்டுள்ள நெடுஞ்சாலை மேற்கு மாகாணத்திலுள்ள கொழும்பு, களுத்துறை மாவட்டங்களின் ஊடாகத் தென்மாகாணத்திலுள்ள காலி மாவட்டத்தின் ஊடாகவும் செல்கின்றது. கொழும்பு மாவட்டத்தின் தெற்கு எல்லையாக அமைந்திருப்பது பாணந்துறை கங்கை என்னும் சிற்றாற்றின் மேல் இடப்பட்ட ஒரு பாலம். அது திகதோல்ல பாலம் என அழைக்கப்படுகிறது. அது 1921 ஆம் ஆண்டில் போக்குவரத்துக்காகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் இருந்த ஒரு சிறு பாலத்துக்குப் பதிலாகவே இந்தப் பாலம் அமைக்கப்பட்டது. பிரித்தானியப் பேரரசின் மா மன்னர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த ஏழாம் எட்வர்ட் அவர்கள் வேல்ஸின் இளவரசராக இருந்த சமயம் இந்தப் புதிய பாலம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. கொழும்பு - காலி நெடுஞ்சாலையில் 12 ஆம் மைல்க் கல்லுக்கு அணித்தாய் அமைந்துள்ளது. அந்த நெடுஞ்சாலையில் 13 ஆம் மைல்க்கல்லுக்கும் 14 ஆம் மைல்க் கல்லுக்கும் இடையே அமைந்துள்ளது கொறக்காணை என்னும் சிற்றூர். புதிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிலோமீட்டர் எண்களில் கூறுவதானால் இந்த கொறக்காணை என்னும் சிற்றூர் 21வது கிலோமீட்டர்க் கல்லுக்கு அணித்தாய் அமைந்திருக்கின்றது எனலாம்.

2

இந்தக் கொழும்பு - காலி நெடுஞ்சாலையில் உள்ளது பழமையான ஒரு வீடு. இன்று புதுப்பொலிவைப் பெற்றுள்ள அந்த வீடு அன்று பழமையின் சின்னமாக விளங்கியது. உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் ஓடுகளினால் வேயப் பெற்று, திறந்த ஒரு விறாந்தையைக் கொண்டதாக அந்த வீடு அன்று இருந்தது. மண்ணெண்ணெய் பயன்படுத்தப்பட்ட விளக்குகளே அன்று அந்த வீட்டுக்கு ஒளி ஊட்டிக் கொண்டிருந்தன. இன்றுள்ளது போட். மின்சார வசதிகளோ தற்காலத்தில் எளிதில் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வேறு வசதிகளோ அன்று இருக்கவில்லை. பழமை பேணிகளாக இருந்தவர்களே அந்த வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

அந்த வீட்டிலேதான் உவைஸ் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ள குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையின் தாய் செய்னம்பு நாச்சியாவின் முதாதையருக்குச் சொந்தமானது அந்த வீடு. அந்தக் குழந்தையின் தகப்பன் மகுமுது லவ்வை அதே நெடுஞ்சாலையில் 14 ஆம் மைல்க் கல்லைத் தாண்டியதும் உள்ள ஹேனமுல்லை என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். ஊர்மனை என்றும் அந்தக் கிராமம் அழைக்கப்பெற்றது.

முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பாலோராக வாழ்ந்த அந்தக் கிராமத்துக்கும் அதனைச் சுற்றிவர உள்ள கிராமங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்று இல்லாத குறையை முதலில் உணர்ந்தவர்களுள் ஒருவர் மகுமுது லவ்வை. அவர் அங்கிருந்த வீடு வீடாகச் சென்று அவ்வீடுகளிலிருந்து அரிசி சேகரித்து, அந்த அரிசியை விற்று, அதிலிருந்து பெற்ற பணத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையை நடத்துவதற்கு முன்னோடியாக இருந்தார்.

படிப்படியாக வளர்ந்த அந்தப் பள்ளிக்கூடம் பின்னர் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றது. அங்ஙனம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்னர் அது அரசினர் முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாடசாலையாக அங்கீகாரம் பெற்றது. அதற்கு முன்னர் அங்கு குர்ஆன் போதனை நடைபெற்றது. மாலை நேரத்தில் அங்கு குர்ஆன் போதனை நடைபெற வேண்டும் என்னும் நிபந்தனையுடன் அந்தப் பாடசாலை அரசினால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இங்ஙனம் நிறுவப்பெற்ற ஹேனமுல்லை அரசினர் முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாடசாலை ஹேனமுல்லை, வத்தல்பனை, சரிக்காலிமுல்லை, கொறக்காணை, ஹோரேதுடுவை, சுட்டுவ, பள்ளிமுல்லை ஆகிய கிராமங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் மாணவருக்குத் தமது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது. அங்ஙனம் அரசினர் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றவர் மகுமுது லவ்வை மரைக்காருடைய திருமணத்தின் போது மணமங்கல வாழ்த்துப் பாடினார் என்று இன்றும் பேசப்படுகிறது. சமுவேல் என்பவர்தான் அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் என்றும் கூறுவர்.

3

1922 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்கு பின்னை பிறந்த நாள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மகுமுது லவ்வை பதம் படிப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவர். இங்கு கீர்த்தனையே பதம் எனச் சுட்டப்படுகிறது. வீடுகளிலும் பள்ளிவாசல்களிலும் நடைபெறும் கந்தாரி விழாக்கள் போன்றவற்றில்

பதம் படித்தல் ஒரு மரபாக இருந்து வந்துள்ளது.

பதம் படிப்பதுடன் திருப்தி அடையாத மகுமுது லவ்வை இலங்கையுடன் தொடர்புள்ள பல இறைநேசர்கள் பற்றிய பதங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலையும் வெளியிட விருப்பம் கொண்டார். அந்தக் கனவை நனவாக்க ஓர் அறிஞரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அன்று திருவாங்கூர் ஜில்லாவைச் சார்ந்த கொட்டாறு என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த முகம்மது முகியித்தீன் லவ்வை பீர்சாகிபில் காதிறி அவர்களின் புதல்வர் கௌது பாவா சைகு முகம்மது கௌதில். காதிறி அவர்களைக் கொண்டு பதங்களை இயற்றிவித்தார். அவற்றை அருள்வாக்கி அப்துல் காதிற்றுப் புலவரைக் கொண்டு பரிசோதித்தார். அந்தப் பதப் புத்தகத்திலேதான் பிள்ளை பிறந்த நாளும் நேரமும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. பதம் புத்தகம் உரிய முறையில் தயாரிக்கப்பட்டதெனினும் அவரால் அந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட முடியவில்லை. 1969 இலே அந்த நூல் அலங்காரக் கீர்த்தனம் என்னும் பெயரில் அச்சாகி வெளிவந்தது.

உவைஸின் பிறந்த நாள் ஜனவரி 15 ஆம் தேதி என அந்தப் பதப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் குழந்தையின் பிறப்பைப் பதிவு செய்யச் சென்றவர் ஜனவரி 18 ஆம் தேதி என்றே பிறந்தநாளைப் பதிப்பித்துள்ளார். பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்தில் குழந்தையின் பெயர் உவைஸ் என்பதற்குப் பதிவாகக் குபைஸ் என்றே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய குறையடிக்களுக்கு ஒரு காரணம் இஸ்லாமிய பண்பாட்டையோ, தமிழ் மொழியையோ, அறபு மொழியையோ அறியாதவர்கள் முஸ்லிம் பிள்ளைகளின் பெயர்களைப் பதிவு செய்ய முற்படுவதனால் ஏற்படும் பிழைகளேயாம்.

மகுமுது லவ்வை 1885 ஆம் ஆண்டு தை (ஜனவரி) மாதம் 19 ஆம் தேதி பிறந்தார் என அவருடைய பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. அந்தப் பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் கண்டுபிடிக்காத மாவட்ட உதவிப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் தமிழிலே பதியப்பட்டிருந்தது என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. பிறப்புப் பதிவாளர் ஒரு முஸ்லிமாகவே இருந்துள்ளார். அதன் காரணமாக அந்தக் கால எல்லையுள் அந்தப் பகுதியில் பிறந்த முஸ்லிம்கள் பலரின் பிறப்புக்கள் தமிழில் பதியப்பட்டுள்ளன. அந்தக் காலத்தில் பிறப்புக்களைத் தமிழில் பதியும் வாய்ப்புக்கள் தரப்பட்டிருந்தன.

4

மகுமுது லவ்வையின் தந்தையின் பெயர் சம்சு லவ்வை மரைக்கார். அவர் தந்தையின் பெயர் குப்ப தம்பி முகந்திரம். அந்தக் குப்பதம்பி முகந்திரம்,

சைகு அப்துல் காதிர் லவ்வை எனவும் அழைக்கப்பட்டார். நாகூர் ஆண்டகையின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் 'திருக்காரணப் புராணம்' என்னும் காப்பியமாக வடித்த சைகு அப்துல் காதிர் நயினார் லவ்வை ஆலிம் புலவர் அவர்களுக்கு. அதற்கான பொருளுதவி வழங்கியவர் முகம்மது மஸ்தான் என்பவர். அவர் குப்பதம்பி என்பவருடைய புதல்வர். நாகூரைச் சேர்ந்தவர். குப்பை என்றால் குவியல் என்பது பொருள். பணக் குவியல்களுக்குச் சொந்தமாய் இருந்தவர் எனப் பொருள்பட அவர் அப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதன் காரணமாக அவருக்கு அந்தப் பெயர் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கலாம். பெற்றோரால் இடப்பட்டதாய் இருக்கலாம். செல்வந்தர் எனக் குறிப்பிடுவதற்கு அவருக்கு இடப்பட்ட பெயராகவும் இருக்கலாம். அத்தகைய பெயர்களைக் கொண்ட பலர் அன்று வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். முஸ்லிம்கள் தம் பெயர்களைத் தமிழ்ப் பெயர்களால் அழைப்பதை குறைவானதொன்றாக எப்பொழுதும் கருதியதில்லை. விஷேட காரணங்களுக்காகவும் அங்ஙனம் பெயரிட்டிருக்கலாம்.

உவைஸின் தந்தையின் தாயார் ஆயிஷா உம்மா. சைகு அகமது புதல்வி. அவர் செல்லமாக நாகூர் ஆலிம் என அழைக்கப்பட்டார். அன்று அவர் வாழ்ந்த இல்லம் நாகூர் ஆலிம் சாகிபு வீடு என வழங்கப்பட்டது. இன்று அது நாகூர் என்பது விடுபட்டு ஆலிம் சாகிபு வீடு எனச் சுட்டப்படுகிறது. சைகு அகமது ஆலியின் தந்தை சைகு முகம்மது ஆலிம். அவருடைய தந்தை சைகு அகமது ஆலிம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மஞ்சர் கொள்ளையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டவர். அவர் சைகு கலைமான் அவர்களின் புதல்வர். சைகு சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களின் மூத்த சகோதரர்.

உவைஸின் தாயின் தந்தை அலியா மரைக்கார். அவர் அகமது லவ்வை அவர்களின் புதல்வர். அகமது லவ்வை அவர்கள் மகல்லம் மின்னா மரைக்கான் லவ்வை புதல்வர். அலியா மரைக்காரின் தாயார் 'சின்னாச்சிக் கண்டு என்ற பெயரை உடையவர். அவர் பக்கீர் தம்பி என்பவரின் புதல்வி. கண்டு என்ற பெயர் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் இடப்படும் பெயராக அமைந்துள்ளது. 'சினி என்னும் பெயர் எங்ஙனம் ஒரு முஸ்லிமின் பெயருக்கு முன்னால் அமைகிறதோ அதே போன்று கண்டு என்பது ஒரு முஸ்லிமின் பெயருக்குப் பின்னால் வருவதைக் காணலாம். கற்கண்டு என்னும் சொல்லே சுருங்கி கண்டு என ஆயிற்று எனலாம். கண்டு என்னும் பெயரைப்

பயன்படுத்தும் வழக்கம் இக்காலத்தில் அருகிவிட்டது எனலாம். கற்கண்டு என்னும் பொருளில் கண்டு என்னும் சொல்லை 'வாயுறு கண்டெனவும்' எனத் தாயுமான சுவாமிகள் தமது திருப்பாடல் ஒன்றில் (சித்தர்தக 8) பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். அலியா மரைக்காரின் இளைய சகோதரர் ஒருவர் 1875 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார் என்று தமிழில் பதிவு செய்யப்பட்ட பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் என்ற அரசு ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். உவைஸின் தாயின் தாயின் பெயர் ஆசியா உம்மா. அவர்தம் தாயின் பெயர் சர்வா உம்மா. இங்ஙனம் புகழ்பூத்த இரண்டு குடும்பங்களின் தொடர்பைப் பெற்று உவைஸின் தோற்றம் அமைந்திருந்தது.

5

மகுழுது தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வன் உவைஸ். உவைசுக்கு உடன்பிறந்த சகோதரனோ சகோதரியோ இல்லை. அந்த உம்மா வேறு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தார். அவை அனைத்தும் குறைப் பிரசவங்களாகவே அமைந்தன. பிறக்கும் போதே உயிரற்றுப் பிறந்தன. அல்லது சொற்ப நேரம் உயிருடன் இருந்து பின்னர் மறைந்து போயின. அத்தகைய நிலைக்கும் ஒரு சமாதானத்தைக் கூறுவர். அங்ஙனம் பெறப்பெற்ற பிள்ளைகள் மறுமையில் நியாயத் தீர்ப்பின் போது தத்தம் பெற்றோரை சுவன பதிக்கு இட்டுச் செல்ல பேருதவியாக இருக்கும் என்றும் எடுத்துக் காட்டுவர். இந்தக் கூற்று உண்மையிலேயே அங்ஙனம் குறைப் பிறவிகளைப் பெற்றெடுத்த தாய்க்கும் அந்தத் தாயின் மூலமாகத் தகப்பனுக்கும் ஆறாதல் அளிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எது எவ்வாறாயினும் இத்தகைய நிலைமைக்கான காரணம் அல்லாஹ்வின் நாட்டம் அப்படி இருந்தது எனக் கூறினும் அன்றிருந்த மருத்துவ வசதிகளை நன்கு பயன்படுத்தவில்லை என்பதே அடிப்படைக் காரணம் என்பதே இன்னும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் எனின் அது மிகையாகாது.

உவைஸின் தகப்பனார் வாலிப வயதில் வியாபாரத் துறையில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டிருந்தார். பின்னர் அவர் சமூக, சமயப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். பள்ளிவாசலின் பேஷ் இமாமாகவும், தக்கியாவின் முகத்தமாகவும், குர்ஆன் மதநலாவின் முஅல்லிமாகவும், முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுகாரராகவும் தமது பிற்காலம் முழுவதையும் பயன்படுத்திக் கொண்டார். இவை அத்தனைக்கும் இடையே உவைஸின் தாயார்

எந்த மொழியும் எழுத்து வாசனை அற்றவராகவே இருந்தார்.

இன்றுள்ளது போல் அன்று பாலர் பாடசாலைகள் இருக்கவில்லை. மொன்டேசூரி நிலையங்கள் இருக்கவில்லை. முஸ்லிம் சிறார்கள் முன்று வயதை எய்தியதும் அவர்கள் குர்ஆன் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவர். அங்கே சிறார்களுக்குக் குர்ஆன் ஓதும் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இஸ்லாத்தின் மூலாதாரங்கள் புகட்டப்படும். முஸ்லிம்கள் முக்கியமாக அறிந்திருக்க வேண்டிய இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைக் கொண்ட அறபுக் கூற்றுக்கள் பயிற்றப்படும். தொழுகை முறை கற்றுக் கொடுக்கப்படும். அந்த பள்ளிக் கூடங்களில் பயிற்சி முடிவடைய பொதுக் கல்விக்கான ஆரம்பப் பயிற்சி பெறுவதற்காக முஸ்லிம் சிறார்கள் பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படுவர். பள்ளிக் கூடங்கள் தனிப்பட்டவர்களாலோ பள்ளிவாசல் பரிபாலனத்தினாலோ நடத்தப்படுபவையாகவே இருந்தன. ஆனால் பாடசாலைகள் அரசினால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தவையாக இருந்தன.

முஸ்லிம்கள் பாடசாலைக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் வேறுபாடு உண்டு என உணர்ந்து வந்தனர். குர்ஆன் ஓதற் பயிற்சியும் இஸ்லாம் மார்க்கம் பற்றிய அடிப்படைப் போதனையும் பள்ளிக் கூடங்களிலே நிகழ்ந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு பள்ளிவாசலின் - மஸ்ஜிதின் ஓர் இன்றியமையாத அங்கமாகவே பள்ளிக் கூடங்கள் இயங்கி வந்துள்ளன. பள்ளிவாசலில் உள்ள பக்கப் பகுதிகள் சிறகுகள் என வழங்கப்படுகின்றன. உள் கூட்டிவேதான் தொழுகையும் தியானமும் இடம்பெறுகின்றன. சிறகுகள் என அழைக்கப்படும் பகுதிகள் மக்கள் கூட்டம் அதிக ரித்தால் பயன்படுத்தவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய சிறகுகள் கூடங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. அத்தகைய கூடங்கள் என அழைக்கப்பட்ட பகுதிகளான சிறகுகளிலே தொழுகை நடைபெறாத வேளைகளில் பள்ளிக் கூடம் நடைபெறும். சமணர் தமது வணக்க ஸ்தலத்தைப் பள்ளி என அழைத்தனர். அதனையே இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் முஸ்லிம் மக்கள் தமது தொழுகைத் தலங்களைக் கூட்டப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். தொழுகைத் தலங்களைக் குறிக்க அறபில் வழங்கும் மஸ்ஜித் என்பதனைத் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப்படுத்தி தொழுகைத் தலங்களை மகுதி என வழங்குவர். மஸ்க் (Mosque) என ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் சொல்லும் மஸ்ஜித் என்னும் அறபுச் சொல்லிலிருந்தே வந்ததாகும்.

பொதுக் கல்விக்கான கல்வி நிலையங்கள் பெரும்பாலும் பாடசாலைகள் என்று வழங்கப்

பெற்றன. பின்னர் கல்லூரிகள் எனவும் அழைக்கப்படலாயின. அத்தகைய கல்வி நிலையங்கள் பெரும்பாலும் அரசினரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தன. ஏனையவை உதவி நன்கொடை பெறும் கல்வி நிலையங்களாக இருந்தன. பெரும்பாலும் பள்ளிக்கூடங்களில் குர்ஆன் பயிற்சியையும் அடிப்படை மார்க்கக் கல்வியையும் பெற்ற முஸ்லிம் சிறார்கள் பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். பள்ளிக்கூடங்களில் ஒரீரு ஆண்டுகளில் பயிற்சியை முடித்துக் கொள்வதற்கும் பொதுக் கல்வியைப் பெறும் பாடசாலைகளில் சேர்வதற்கும் எய்த வேண்டிய வயதெல்லையை அடைவதற்கு சரியாக இருக்கும். இங்ஙனம் முஸ்லிம் சிறார்களின் பாலியப் பருவம் இரண்டு கட்டங்களாகப் பெரும்பாலும் அமைந்திருப்பதை நாம் இன்றும் காண்கிறோம்.

7

இவ்வாறே உவைஸின் பாலியப்பருவமும் இருந்தது. பள்ளிக் கூடத்துக்குச் சென்று குர்ஆன் பயிற்சியையும் அடிப்படை மார்க்கக் கல்வியையும் பெற்ற உவைஸ் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார். ஹேனமுல்லையில் அமைந்திருந்த அரசு முஸ்லிம் தமிழ்ப்பாடசாலையில் காலையில் பொதுக் கல்வி புகட்டப்பட்டது. அப்பொழுது அது பாடசாலை எனப்பட்டது. மாலையில் குர்ஆன் பள்ளிக்கூடம் நடைபெற்றது. பாடசாலை ஆசிரியர்க்கு அரசினால் வேதனம் வழங்கப் பெற்றது. மாலையில் குர்ஆன் பாடசாலை நடத்திய அறிஞர்க்கு அங்கு பயிற்சி பெற்ற மாணவரின் பெற்றார் ஊதியம் வழங்கினர். காலையில் பாடசாலையாகவும் மாலையில் பள்ளிக்கூடமாகவும் ஹேனமுல்லை அரசினர் முஸ்லிம் தமிழ்ப்பாடசாலை அமைவதற்கு அப்பாடசாலையை அரசிடம் கையளிக்கும் போது அரசுக்கும் அவ்வூர் மக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட இணக்கமே காரணமாகும். அந்த முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாடசாலையில் 1927 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2ந் தேதி உவைஸ் சேர்க்கப்பட்டதும், உவைசுக்கு அளிக்கப்பட்ட கூட்டெண் 478 ஆகும்.

இங்ஙனம் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற உவைசுக்கு 1937 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் நடைபெற்ற கனிஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு தோற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உவைசுடன் இரண்டு முஸ்லிம் மாணவரும் ஒரு தமிழ் மாணவனும் இந்தப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். பரீட்சை மத்திய நிலையம் அமைவதற்கான முக்கியத்துவம் அன்று பாணந்துறைக்கு இருக்கவில்லை. ஆதலினால் மத்திய கல்லூரி ஒன்று அமைந்திருந்த வாதுவைப்பட்டினமே பரீட்சை மத்திய நிலையமாக அமைந்தது. அங்குதான்

அன்று கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை நடைபெற்றது. உவைஸின் தந்தை நால்வருக்கும் எடுத்துச் சென்ற உணவு அன்று அங்கிருந்த ஒரு முஸ்லிமின் இல்லத்திலே பரிமாறப்பட்டது. அன்று அந்தப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த எஸ். கார்த்திகேசு என்பவர் தமது மருகரான அந்த தமிழ் மாணவனுக்குத் தயாரித்துக் கொடுத்த சைவ உணவும் அங்கு தான் உட்கொள்ளப்பட்டது. அதனையும் உவைஸின் தந்தையே எடுத்துச் சென்றார்.

இங்கே வாதுவையைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு அவசியமாகிறது. ஒரு காலத்தில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழ்ந்த ஒரு பட்டினம் வாதுவை. அதனை அவர்கள் உயன என்று அழைத்தனர். வேர்விலையிலிருந்து இரத்தினபுரிக்குக் கால்நடையாகச் செல்லும் மாணிக்க வியாபாரிகள் வாதுவையில் தங்கி ஓய்வு எடுத்துக் கொண்ட பிறகே தமது பயணத்தைத் தொடர்வது வழக்காராக இருந்தது. அங்கு முஸ்லிம்கள் கணிசமாக வாழ்ந்தமையினால் வாதுவையில் ஒரு பள்ளிவாசலும் இருந்தது. இப்பொழுது அந்தப் பள்ளிவாசல் பாழடைந்த நிலையில் உள்ளது. கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. அங்கு முஸ்லிம்கள் எவருமே இல்லை. முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் வாதுவை ஒரு வியாபாரக் கேந்திர நிலையமாக இருந்த அதன் தன்மையை இழந்துவிட்டமை அங்கிருந்த முஸ்லிம்கள் அங்கிருந்து வெளியேறக் காரணமாய் இருந்திருக்கலாம். போக்குவரத்து சாதனங்கள் மலிந்துவிட்டமையால் மாணிக்க வியாபாரிகள் அங்கு ஓய்வு எடுக்க வேண்டிய அவசியமும் அருகிலிட்டமை மற்றொரு காரணமாக இருக்கலாம். முஸ்லிம்கள் சிறந்து விளங்கிய கால கட்டம் மறைந்து முஸ்லிம்களே இல்லாத நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஒரு சில நகரங்களுள் வாதுவையை ஒன்றாகக் கருதலாம்.

8

அரசினால் நடத்தப்பட்ட கனிஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையின் பெறுபெறுகள் பத்திரிகைகளில் வெளியாயின. ஹேனமுல்லை அரசினர் முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாடசாலையிலிருந்து பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர் நால்வருள் உவைஸ் மாத்திரமே பரீட்சையில் தேறியமை பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அன்று வீரகேசரி மாத்திரமே தமிழ்ப் பரீட்சையின் பெறுபெறுகளைப் பிரசுரித்தது. அன்று தமிழில் வெளிவந்த ஒரே பத்திரிகை ரீரகேசரியே. பெறுபெறுகள் வந்த பின்னர் உவைஸ் சிரேட்ட வகுப்பிலும் மற்றைய மூவரும் மீண்டும் கனிஷ்ட வகுப்பிலும் பயிலுவதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது எவரும் எதிர்பாராத எதிர்பார்க்க முடியாத ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதன் காரணமாக அந்தால்வரின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படக் கூடிய அளவுக்கு அது பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

அப்பொழுது தென்மாகாணத்தின் தலைநகரான காலிலில் அமைந்திருந்த பெரும்பாக்கக் கல்விக் காரியாலயத்தில் இருந்தே காலி, கனூத் துறை மாவட்டங்களில் உள்ள பாடசாலைகள் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தன. முன் குறிப்பிட்ட திகறோல பாலம் கனூத்துறை மாவட்டத்தின் வட எல்லையாக அமைந்திருப்பதனால் ஹேனமுல்லை அரசினர் முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாடசாலையும் காலிலிலிருந்தே பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது காலி பெரும்பாக்கக் கல்விப் பகுதியின் பொறுப்பாளராக இருந்தவர் கே.எஸ். அருள் நந்தி அவர்கள். காலஞ்சென்ற அருள் நந்தி அவர்கள் பின்னர் கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். அவருடைய கையொப்பத்துடன் தட்டச் சிலான ஒரு சுற்று நிருபம் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி போதித்த பாடசாலைகள் எல்லாம் காலிப் பெரும்பாக்கக் கல்விப் பிராந்தியத்தில் முஸ்லிம் பாடசாலைகளாகவே இருந்தன. தமிழில் வந்த அந்த சுற்று நிருபத்தின் கருப்பொருள் 'ஆசிரியத் தொழிலை நம்பி எவரும் படிக்கக் கூடாது' என்பதாகும்.

மேல் வகுப்புகளில் படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்களுக்கு இந்தச் சுற்று நிருபம் தலைகளில் இடி விழுந்தது போல் இருந்தது. மேல் வகுப்புக்களில் படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்கள் விலகிச் செல்ல ஆயத்தமாயினர். உவைசும் மற்ற மூன்று மாணவர்களும் பாடசாலையிலிருந்து விலகினர். இரண்டு முஸ்லிம் மாணவரும் வியாபார நிலையங்களில் பணி புரியச் சென்றனர். தமிழ் மாணவனோ தனது சொந்த ஊரான கரவெட்டிக்குச் சென்று இப்பொழுது எருக்கலம்பிட்டிப் பகுதியில் கமத்தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதாக அறியக் கிடக்கின்றது. முஸ்லிம் மாணவருள் ஒருவர் தனது இறுதி மூச்சுவரை ஒரு சிறிய வியாபார நிலையத்தில் எழுது விளைஞராகக் கடமையாற்றினார். வியாபார நிலைய ஊழியராகச் சென்ற மற்றவர் இப்பொழுது நல்ல ஒரு வியாபார நிலையத்தின் சொந்தக்காரராகவும் உள்ளார்.

உவைஸின் தந்தையார் உவைஸை அங்கனம் வியாபார நிலையங்களுக்கு அனுப்ப விரும்பவில்லை. தனது மகனை இயன்றவரை படிப்பிக்க

வேண்டும் என்ற கொள்ளை ஆசை உவைஸின் தந்தைக்கு இருந்தது. பெரிய உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என விரும்பினார்.

9

உவைஸின் தந்தை பெரும் வசதி படைத்தவர் அல்லர். கொழும்பில் உள்ள கல்லூரி ஒன்றுக்கு உவைஸை அனுப்ப விரும்பினாலும் அதற்கான வசதிகள் அவரிடம் இருக்கவில்லை. ஹேனமுல்லைக்கு அணித்தாயுள்ள பாணந்துறை, மொறட்டுவ போன்ற நகரங்களில் அமைந்துள்ள பிரபல் யமான கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பக் கூடிய வசதியையாவது உவைஸின் தந்தை பெற்றிருக்கவில்லை. வறுமையின் எல்லையில் வாழ்ந்த அவர் தமது புதல்வனை ஆங்கிலம் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அன்று ஆங்கிலக் கல்வியின் மூலமே வாழ்க்கையில் முன்னேறலாம் என்று உணர்ந்த அவர் மகனுக்கு எப்படியோ ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பகிரத முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

அப்பொழுது ஹேனமுல்லைக்கு அடுத்த ஊரான சரிக்காலி முல்லையில் வறிய மாணவர்களின் புகலிடமாக ஆங்கில மொழி மூலம் கற்பிக்கும் ஒரு பாடசாலை இருந்தது. பிற நகரங்களில் உள்ள பிரபல்யமான கல்லூரிகளுக்குச் செல்ல முடியாத மாணவர்களே அந்தப் பாடசாலையில் சேர்ந்தனர். ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி போதிக் கும் அந்தப் பாடசாலை தக்ஸலா வித்யாலய என்றழைக்கப்பட்டது. 1939-ஆம் ஆண்டு தக்ஸலா வித்யாலயத்தில் உவைஸை சேர்த்தார் அவர் தந்தை. தக்ஸலா வித்யாலய கட்டணம் அறிவிடும் பாடசாலையாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஏற்ப கட்டணம் ஒன்றரை, இரண்டரை, மூன்றரை ரூபா என வேறுபட்டது. இந்தக் கட்டணத்தைக் கூட உரிய காலத்தில் செலுத்த முடியாமல் உவைஸ் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமல் இல்லை.

இங்கு சென்றதும் உவைஸின் கல்வித் துறையில் துரித முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. படிக்க வேண்டிய விஷயங்களை நன்கு அறிந்திருந்த உவைஸ் ஆங்கிலப் பயிற்சியை மாத்திரமே துரிதமாகப் பெற வேண்டி இருந்தது. இரட்டை வகுப்பேற்றங்களைப் பெற்று உவைஸ் ஆங்கில மொழி மூலம் நடத்தப் பட்ட கனிஷ்டதராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு 1943 இல் தோற்றி வெற்றி ஈட்டியமை குறிப்பிடத் தக்கது. தக்ஸலா வித்யாலயத்தில் மேல் வகுப்பு இருக்கவில்லை. வேறு பாடசாலைக்கு மேல் படிப்புக்காகச் செல்லவேண்டிய நிலை உவைசுக்கு ஏற்பட்டது.

தக்ஸலா வித்யாலயத்தில் உவைசுடன் கற்ற ஒரு

வர் கூறிய ஒரு சிறு சம்பவத்தை ஈண்டு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். உவைவின் நண்பரினால் உவை கக்கு ஒரு பழைய புத்தகம் விற்கப்பட்டது. அந்தப் புத்தகத்தின் பெறுமதியை நண்பருக்கு செலுத்த உவைகக்குப் பத்துத் தவணைகள் தேவைப்பட்டது. பத்துத் தவணைகளில் புத்தகத்தின் விலை நண்பருக்குச் செலுத்தப்பட்டது. புத்தகத்தின் விலை பத்து சதந்தான். உவைவின் அன்றைய பொருளாதாரப் பின்னணியை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக ஒரு சிறந்த நிகழ்ச்சி என்பதற்காகவே இது இங்கு கூறப்படுகிறது.

அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு அதே பாடசாலை ஆசிரியர்களால் புள்ளியிடப்பட்ட கனிஷ்ட தரதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்திரையிய உவைகக்கு பாணந்துறை அல்லது முறட்டுவையில் உள்ள ஒரு கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பாணந்துறையைத் தெரிவு செய்த உவைவின் தந்தை உவைசை அங்குள்ள அரசு யோவான் ஆண்கள் பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்காக அங்கு சென்றார். பொதுவாக இரண்டு ஆண்டுகளைக் கொண்ட பாடத்திட்டப் பயிற்சி பெற்ற பின்னரே சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு மாணவர் தோற்ற அனுமதிக்கப்படுவர். சென் ஜோன் ஆண்கள் பாடசாலை உவைஸ் சென்றதும் ஆங்கிலத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதும்படி உவைவிடம் கேட்கப்பட்டது. கட்டுரையைப் படித்த ஆசிரியர் ஓராண்டிலேயே சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு உவைகக்குத் தோற்றலாம் என்று தலைமை ஆசிரியரிடம் பரிந்துரைத்தார்.

1944 திசெம்பரில் நடைபெற்ற தேர்வில் சித்திரையிய அடைந்த உவைஸ் தேர்வின் போது சில பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்தது. தக்ஸலா வித்யாலயத்தில் சிங்களத்தையும் பாளியையும் பயின்ற உவைகக்கு அடுத்த பரீட்சைக்குச் சிங்களம், தமிழ் இரண்டு பாடங்களுக்கும் தோற்ற வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆனால் பரீட்சைத் திணைக்களம் அதன் பரீட்சைக்கான நேர அட்டவணையில் தமிழ் அல்லது சிங்களம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. தமிழுக்கும் சிங்களத்துக்கும் பரீட்சை எழுத முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. தலைமை ஆசிரியர் பரீட்சை அதிகாரியுடன் தொடர்பு கொண்டு இரண்டு பாடங்களுக்கும் தோற்ற உவைகக்கு அனுமதி பெற்றுக் கொடுத்தார். தமிழ் வினாத்தாளுக்கான விடைகளை எழுதிவிட்டு பகல் உணவுக்கு இருக்கையை விட்டு நீங்காமல் அடுத்த பாடமான சிங்கள வினாத்தாளுக்கு விடையளிக்கும் வாய்ப்பை பரீட்சைத் திணைக்களத்திலிருந்து பெற்றுக் கொடுத்தார். அப்பொழுது

ஒவ்வொரு வினாத்தாளும் ஒன்றரை மணித்தியாலத்துக்குரியதாகவே இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

10

மற்றொரு முக்கியமான நிலைமையைப் பார்ப்போம். 1938ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழி மூலம் கல்வி பெற்ற உவைஸ் 1946ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் சேரும்வரை தமிழை ஒரு பாடமாக எந்த ஒரு கல்வி நிலையத்திலும் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெறவில்லை. தக்ஸலா வித்யாலயத்திலோ அரசு யோவான் ஆண்கள் பாடசாலையிலோ தமிழ் ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்படவில்லை. தமிழ் ஆசிரியர்களும் இருக்கவில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில் தோற்றிய எல்லாப் பரீட்சைக்கும் உவைஸ் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுத்த போதிலும் ஆசிரியர் எவரும் இல்லாமலேயே உவைகக்கு தமிழ் மொழியைக் கற்க வேண்டி ஏற்பட்டது. சுய முயற்சியினாலேயே தமிழைக் கற்க வேண்டிய நிலையை எதிர் நோக்க வேண்டி இருந்தது. தமிழ் உட்பட தோற்றிய எல்லாப் பாடங்களிலும் திறமை சித்திரை பெற்ற உவைஸ் பல்கலைக்கழக புகுமுகத் தேர்வுக்குத் தன்னைத் தயார் செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாயது.

அன்று பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வும் உயர்பாடசாலைத்தராதரப் பத்திரத் தேர்வும் இணைந்து செயல்பட்டது. புகுமுகத் தேர்வுக்குத் தோற்றும் பாடங்களோடு தமிழை அல்லது சிங்களத்தை அல்லது ஆங்கிலத்தை ஒரு சிறப்புப் பாடமாக எடுக்க வேண்டிய நிலை அந்தக் காலகட்டத்தில் மாணவருக்கு ஏற்பட்டது. அரசு யோவான் ஆண்கள் பாடசாலையில் பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வுக்குத் தயார் செய்யும் உயர் வகுப்பு இருக்கவில்லை. அந்த வகுப்பு பாணந்துறை சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் இருந்தது. அந்த வகுப்பில் சேர்ந்த உவைஸ் தோற்றுவதற்குக் கருதிய பாடங்கள் சிங்களம், தமிழ், இலங்கை வரலாறு, அரசியல் என்னும் நான்குமாகும். இங்கும் தமிழைக் கற்க ஆசிரியர் இருக்கவில்லை. தமிழைத் தானாகவே படித்துக் கொண்ட உவைஸ் உரிய முறையில் பயின்றபடவில்லை என்றே கூறலாம்.

1945ஆம் ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்ற பல்கலைக்கழக புகுமுகத் தேர்வுக்கும் உயர் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கும் தோற்றிய உவைஸ் அந்த முறை சித்திரை எய்தவில்லை. அந்த ஆண்டு ஒரு புலமைப்பரிசிலுக்கும் விண்ணப்பம் உவைசினால் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அந்த ஆண்டில் பல்கலைக்கழகம் ஒரு நேர்முகப் பரீட்சையை நடத்தியது. அந்த நேர்முகத் தேர்வுக்குமுதல் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் ஒரு உறுப்பினராக இருந்தார். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு

அழைக்கப்பட்ட உவைசிடம் சுவாமி விபுலானந்தர் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு காப்பியத்தைக் குறிப்பிடும்படி கேட்டார் உவைசுக்குப் பதில் அளிக்க முடியவில்லை. அடுத்த கேள்வியைத் தொடுத்தார் விபுலானந்த அடிகளார். சிறாப்புராணம் படித்திருக்கிறீரா எனக் கேட்டார். ஆம் என்ற பதில் உவைசிடம் இருந்து கிடைத்தது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு சிறந்த தமிழ்க் காப்பியம் சிறாப்புராணம் என்பதை அன்று சுவாமி விபுலானந்தர் அறிந்திருந்தார். உவைஸ் அதனை அறிந்திருக்கவில்லை.

ஒரு வேளை இந்தச் சிறிய சம்பவம் பிற்காலத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியில் முழு முச்சாக ஈடுபட உவைசுக்கு மறைமுகமாக விடுக்கப்பட்ட ஒரு சவாலாக அமைந்திருந்திருக்கலாம். இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான பதில் அளிக்க முடியாமல் போனது உவைஸ் அந்தப் பரீட்சையில் சித்தி எய்த முடியாமல் போனதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். 1945 மே மாதம் நடைபெற்ற பரீட்சையில் சித்தி எய்தியோர் 1946 யூலை மாதந்தான் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர்.

இந்த கால கட்டத்தில் மற்றொரு மாற்றம் நிகழ்ந்தது. பல்கலைக்கழகம் அதன் புகழகத் தேர்வுகளை ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் திசெம்பர் மாதம் நடத்தும் என தீர்மானித்தது. அதன் பயனாக 1945ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதத்தில் மற்றொரு புகழகப் பரீட்சை நடைபெற்றது. அந்தப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய உவைஸ் அந்த முறை சித்தி எய்தியமையால் 1946 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் ஆரம்பமாகிய பல்கலைக்கழக அமர்வில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் வாய்ப்பு உவைசுக்கு கிட்டியது. 1945 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்திலும் திசெம்பர் மாதத்திலும் நடைபெற்ற இரண்டு பரீட்சைகளிலும் தேறியவர்கள் 1946 ஆண்டு யூலை மாதத்தில் பல்கலைக்கழகத்துக்குச்

சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். உண்மையிலே சொந்த முயற்சியால் ஆசிரியர் எவரினதும் துணை இன்றித் தமிழைக் கற்றுத் தமிழை ஒரு பாடமாக பல்கலைக்கழகப் புகழகத்தேர்வுக்கு எடுத்து அந்தப் பாடத்துக்கு தோற்றிச் சித்தி அடைந்தமை உவைஸைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சாதனை என்றுதான் கூறவேண்டும். அதனை ஒரு சாதனையாகக் கருதுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமையும் மற்றொரு காரணம் உவைஸ் சிங்களம் பெரும் பாள்மையாகப் பேசப்படும் ஒரு பகுதியிலிருந்து வந்தமையேயாகும். தமிழைச் சிறப்பாகப் பயிற்று

விக்கும் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி போன்ற ஒரு கல்வி நிலையத்தில் படிக்காதமையும் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தப் பயன்படுகிறது.

11

அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இலங்கையில் ஒரே ஒரு பல்கலைக்கழகம் தான் இருந்தது. அதற்கு முன்னர் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் பரீட்சார்த்திகளைத் தயாரிக்கும் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக அது இயங்கியது. பின்னர் அது பூரணமாக பல்கலைக்கழகமாகப் பரிணமித்தது.

பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்த உடனே உவைஸைப் பிரச்சனைகள் தொடர்ந்தன. பல்கலைக்கழக முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சைக்காக மூன்று பாடங்களை ஒவ்வொரு மாணவனும் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். அவை பெரும்பாலும் பல்கலைக்கழகப் புகழகத் தேர்வுக்கு மாணவர் தோற்றிய பாடங்களுடன் இணைந்தவையாகவே இருத்தல் வேண்டும். தமிழையும் சிங்களத்தையும் இருபாடங்களாகத் தெரிவு செய்த உவைசுக்கு மூன்றாவது பாடத்தைத் தெரிவு செய்வதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. அறபு மொழியை ஒரு பாடமாக எடுக்கலாமோ என அன்று அறபுத் துறை விரிவுரையாராக இருந்த கலாநிதி எஸ்.ஏ.இமாம் அவர்களுடைய உதவியை நாடிய உவைசுக்கு ஏமாற்றமே காத்திருந்தது. அறபு மொழியை ஒரு பாடமாக எடுக்க முடியாது என இமாம் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார். அப்படியாயின் பாரசீக மொழியை எடுக்கலாமா என இமாம் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. அதனையும் அவர் முடியாது என மறுத்துவிட்டார். அவரது மறுப்புக் கான காரணம் உவைஸ் புகழகத் தேர்வுக்கு அத்தகைய பாடங்களை எடுக்கவில்லை என்பதே. 1946 ஆம் ஆண்டில் அறபுப் பயிற்சியை உவைஸ் பெற்றிருந்தால் இன்று உவைஸின் நிலைமை வேறானதாக இருந்திருக்கும். வேறு வழி இல்லை என்றதும் உவைசுக்கு மூன்றாவது பாடமாகப் பொருளியலைத் தெரிவு செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டது.

பல்கலைக்கழகப்பாட நேர அட்டவணையைப் பொறுத்தவரையிலும் உவைசுக்குச் சிக்கலை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. பல்கலைக்கழகத்திலும் சிங்களத்தையும் தமிழையும் இரண்டு பாடங்களாகப் பயில முன்வந்தமையால் இந்தச் சிக்கலான நிலை உருவாயது. பொதுவாக பல்கலைக்கழகத்தில் இது காலவரை எந்த ஒரு மாணவனும் முதலாம் ஆண்டு தேர்வுக்காகச் சிங்களத்தையும் தமிழையையும் பாடங்களாக எடுக்க முன்வரவில்லை. எனவே பாட நேர அட்டவணையில் சிங்களம் அல்லது தமிழ் என

இடம் பெற்றிருந்தது. சிங்களத்தையும் தமிழையும் இரு பாடங்களாக எடுக்க முன் வந்த உவைசுக்கு ஒரே நேரத்தில் இரண்டு வகுப்புக்களிலும் படிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. பல்கலைக்கழகப்பாட நேரங்களில் வரவு மிக முக்கியமானதொன்றாகும். மாற்று ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றியது.

அப்பொழுது தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள். உவைசின் பிரச்சினை விபுலானந்த அடிகளாரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தப் பிரச்சினையை அவர் தீர்த்து வைத்தார். அதே ஆண்டில் தமிழ் டிப்ளோமோ வகுப்புக்கு மாணவர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுக்குரிய முதலாம் ஆண்டுப் பாடத்திட்டமும் ஏனைய மாணவரின் முதலாம் ஆண்டுக்கான தமிழ் பாடத்திட்டமும் வேறுபடாமல் ஒரே விதமாக இருந்தன. முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சையில் உவைஸ் சித்தி எய்தினால் தமிழில் கலைமாணி கௌரவப் பட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என உவைசுக்கு நிபந்தனை இட்ட விபுலானந்த அடிகளார் சிங்களத்துக்குரிய பாட நேரத்தில் சிங்கள தமிழ் வகுப்பிலும் டிப்ளோமோவுக்குமுரிய பாட நேரத்தில் தமிழ் வகுப்பிலும் பயிலுவதற்கான அனுமதியை உவைசுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

பல்கலைக்கழகம் நடத்திய முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சையில் சித்தி எய்திய உவைஸ் பெற்றுக் கொண்ட மதிப் பெண்கள் சிங்களம், தமிழ், பொருளியல் மூன்று பாடங்களிலும் கலைமாணி கௌரவப் பட்டத்திட்டத்தைப் பயிலும் வாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருந்தனைய் பற்றி அவ்வத்துறைப் பேராசிரியர்களால் உவைசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தமிழ் கலைமாணி கௌரவப் பட்டத்துக்குரிய பாடத்திட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த தன் மூலம் சுவாமி விபுலானந்தர் விதித்த நிபந்தனையை உவைசுக்கு நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருந்தது. 1948 ஆம் ஆண்டில் புது அமர்வு தொடங்கி பல நாட்கள் செல்லவில்லை. பெரியார் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் இவ்வுலகை நீத்தார். உவைசுக்கு இது ஒரு பேரிழப்பாக அமைந்து விட்டது. ஒரு நண்பனின் வழிகாட்டியின் ஆலோசனையின் கத்துவஞானியின் தன்எலமற்ற ஆதரவு உவைசுக்கு அற்றுப் போய்விட்டது.

12

பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலுவதற்கான வாய்ப்புக் கிடைத்ததும் உவைசின் பொருளாதாரப் பின்னணி மாறத் தலைப்பட்டது. ஆற்றலுடைய வறிய

மாணவர்க்கு உதவிப்பணம் வழங்கப் பல்கலைக்கழகம் முன்வந்தது. பல்கலைக்கழகத்தின் உதவிப்பணம் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் உவைசுக்கு மாதமொன்றுக்கு முப்பத்து மூன்று ரூபா வீதம் வழங்கப்பட்டது. தமிழில் கலைமாணி கௌரவப் பட்டப் பெறுபேறுகள் வெளிவரும்வரை இத்திட்டத்தின் கீழ் தொடர்ந்து பண உதவி வழங்கப்பட்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் மர்ஹூம் எ.எம்.எ அஸ்ஸ் அவர்களின் தலைமையில், இயங்கிய இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதி உவைசுக்குக் கைகொடுத்துவ மூன்வந்தது. சகாய நிதியிலிருந்து உவைசுக்கு மாதந்தோறும் நாற்பது ரூபா கிடைத்தது. பொருளியல் பற்றிய பல நூல்களை வாங்குவதற்கும் சகாயநிதி உவைசுக்குப் பண உதவி அளித்தது. இங்ஙனம் அளவுக்கடிகமாக உவைசுக்கு உதவி புரிவதைச் சகிக்காத சில சகாயநிதி உறுப்பினர்களின் விமர்சனத்துக்கு மர்ஹூம் கலாநிதி ஹாஜி அஸ்ஸ் அவர்கள் இலக்காளார்.

பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் தமிழ் மொழியைப் பிரதான பாடமாகவும் சிங்கள மொழியை உபபாடமாகவும் பயின்ற முதலாவது மாணவன் என்னும் பெருமை உவைசுக்கு உரித்தாயது. இங்கு மற்ொரு சிறப்பம்சமும் உண்டு. முதலாம் ஆண்டுப் பரீட்சைக்குப் பின்னர் 1947 இல் தமிழ் கௌரவ கலைமாணிப் பட்டப்பாட நெறியைப் பயின்ற ஒரே மாணவன் உவைஸ் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். 1948 இலும் 1950 இலும் இத்துறையில் எவரும் பட்டம் பெறவில்லை. 1949 இல் உவைசுக்கு மாத்திரமே இத்துறையில் பட்டம் கிடைத்தது. இம்மூன்று ஆண்டுகளிலும் உவைசைத் தவிர வேறெவரும் தமிழ் கலைமாணி கௌரவப் பட்ட பாட நெறியைப் பயில முன்வரவில்லை என்பது சண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைமாணி கௌரவப் பட்டம் பெற்ற உவைசுக்கு பகுதி நேர விரிவுரையாளராகக் கடமை புரியும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. இக்காலகட்டத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய சுவித்தியா னந்தன் அவர்கள் பல்கலைக்கழகம் வழங்கும் புலமைய் பரிசிலைப் பெற்றுப்பட்ட பின் படிப்புக்காக இங்கிலாந்து சென்றார். அங்கிருந்து கொண்டு அவர் உவைசுக்கு ஊக்கம் ஊட்டினார் முதுமாணிப்பாட நெறியைப் பின்பற்றும்படி, பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும் முதுமாணிப் பட்டத்துக்காகப் பதிவு செய்து கொள்ளும் படியும் முஸ்லிம்கள் தமிழுக் காற்றிய தொண்டு பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்ளுமாறும் உவைசுக்கு ஆலோசனை

வழங்கினார். இப்பணியில் ஈடுபடும்படி மர்ஹூம் அஸீஸ் அவர்களும் உவைஸைந் துண்டியதோடு நின்று விடாது ஆக்க பூர்வமான பண உதவி செய்யவும் முன்வந்தார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடும் பணியில் ஈடுபடத் தமிழகத்துக்குச் செல்வதற்கான பண வசதிகளையும் இலங்கை முஸ்லிம் சகாய நிதி மூலம் செய்து கொடுத்தார்.

பேராசிரியர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையைச் சந்திக்கும் நோக்குடன் சென்ற உவைஸ் அவர் அங்கு இருக்கவில்லை யாதலால் சரித்திரப் பேராசிரியரான தீக்கிதர் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு உவைசுக்குக் கிடைத்தது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் நோக்கம் தனக்கு உண்டு என உவைஸ் கூறியதும் உற்றுப்புலவரின் சிறப்புரானம், மஸ்தான் சாகிபு பாடல் தவிர வேறு நூல்கள் உண்டா என்று கேட்டார் பேராசிரியர் தீக்கிதர் அவர்கள். பேராசிரியர் ஹுஸைன் நயினார் அவர்களை உவைஸ் சந்தித்த பொழுது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் படியும் மாதம் ஒன்றுக்கு உதவிப்பணமாக முப்பது ரூபா பெற்றுத் தருவதாகவும் அவர் கூறினார்.

தமிழகம் சென்ற பொழுது கிழக்கரையில் சீக்காதிப் பள்ளிவாசலில் தங்கி இருந்த அகமது ஆலிம் புலவர் அவர்களைச் சந்தித்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் சிலவற்றை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு உவைசுக்குக் கிடைத்தது. அந்தப் பட்டியலை வைத்து ஏனைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களை உவைஸால் ஒன்று சேர்க்க முடிந்தது. முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு என்னும் நூலைத் தயாரிக்கும் பொழுது ஏறத்தாழ இருநூறு நூல்களையே உவைஸால் ஒன்று சேர்க்க முடிந்தது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய இருக்கை நிறுவப்பட்டதன் பயனாக இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைத் திரட்டி உவைஸால் ஒன்று சேர்க்க முடிந்தது.

இந்த காலகட்டத்தில்தான் (1947இல்) உவைஸின் முதலாவது சொல்லோவியம் தினகரன் வார மஞ்சரியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அது ஒரு சிறு கதையாக அமைந்திருந்தது. அந்தச் சிறுகதையின் தலைப்பு 'இன்னுமா சீதனம்' என்பதாகும். மர்ஹூம் யு.எல். தாஜத் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட முஸ்லிம் கதைமலர் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றது உவைஸின் இன்னுமா

சீதனம் என்னும் சிறுகதை என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

13

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஓர் ஆராய்ச்சித் துறையாக முதன் முதலில் அங்கீகரித்த பெருமை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தையே சாரும். இதற்கு முன்னர் வேறு எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இத்துறை ஆராய்ச்சிக்குரிய துறையாகக் கணிக்கப்படவில்லை. காரணம் பெருந்தொகையான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இருக்கின்றன என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இந்த முதுசத்துக்கு சொந்தக்காரரான முஸ்லிம்களே அறிந்திருக்கவில்லை.

உவைஸ் முதுமாணிப் பரீட்சைக்காக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு என்ற தலைப்பில் ஆய்வு நிகழ்த்த இருப்பதைப் பதிவு செய்ததும் அதன் மேற்பார்வையாளராகப் பேராசிரியர் கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். அதன் பின்னர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைச் சேர்க்கும் பணி தொடங்கியது. கொழும்பில் இருந்த புத்தகக் கடைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் உவைஸ் சென்று தேவையான நூல்களின் பட்டியலை அவர்களிடமிருந்து பெற்று அந்தப்பட்டியலை பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் எழுத்துமூலமான பரிந்துரையைப் பெற்று பல்கலைக்கழக நூலகர் இடம் சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடாகி இருந்தது. அந்தப் பட்டியல் நூலகர் கையில் கிடைத்ததும் அந்தப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் அத்தனையையும் அவர் நூலகத்துக்காக வாங்கி விடுவார். அந் நூல்களைப் பயன்படுத்தியே உவைஸ் தனது ஆய்வினை மேற்கொள்ள முடிந்தது.

1951 ஆம் ஆண்டு முதுமாணிப் பரீட்சை நடைபெற்றது. அத்தோடு உவைஸின் ஆய்வு நூலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பரீட்சையில் சித்தி எய்திய உவைஸுக்கு முதுமாணி (எம்.ஏ) பட்டம் வழங்கப்பட்டது. பட்டம் பெற்ற பின்னரும் பகுதி நேர விரிவுரையாளராக கடமையாற்றிய உவைஸ் 1953 இல் பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு மாற்றம் பெற்றதும் கொழும்பு ஸாஹிதாக்கல்லூரியில் ஆசிரியர் குழாத்தில் சேர்த்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 1957 ஆம் ஆண்டு பரீட்சைத் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகச் சேர்ந்த உவைஸ் 1959 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வணிகர் மன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதியில் பிரதம ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். வித்யோதய பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்தது முதல் அதன் தற்காலக் கிழைத்தேய மொழித்துறையின் தலைவ

ராகப் பணிபுரிந்தார்.

ஸாஹித்யக் கல்லூரியில் பணிபுரியும் காலத்தில் இலங்கை வானொலியில் அப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சியின் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகப் பணிபுரியும்படி உவைஸ் அழைக்கப்பட்டார். அப்பொழுது இலங்கை வானொலியில் நாள்தோறும் அரைமணி நேர நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பப்பட்டது. பரீட்சைத் திணைக்களத்தால் நடத்தப்பட்ட கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர (சாதாரண)ப் பரீட்சையின் இஸ்லாம், தமிழ் ஆபாடத்திட்டம், பயிற்சித் தமிழ், பயிற்சிச் சிங்களம், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் ஆபாடத்திட்டம் ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாட்டாளராகவும் பிரதம பரீட்சராகவும் கடமை ஆற்றிய பெருமை உவைசுக்கு உண்டு.

1952 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர் கட்டுரை எழுதி வந்தார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றித் தினகரன் வார மஞ்சரியில் வாராந்தம் எழுதி வந்தார். அந்தக் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுச் சென்னையில் 'இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்' என்னும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் உவைசுடைய மஸ்தான் சாகிபு பற்றிய கட்டுரைகள் தொடர்ச்சியாகத் தினகரன் வார மஞ்சரியில் வெளிவந்தன. இந்நூலும் சென்னையில் அச்சாகியது. இது 'ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார்' என்னும் பெயரில் 1965 இல் வெளிவந்தது.

1968 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற்ற பொழுது உவைஸ் குடும்பத்தவருடன் சென்று பங்கு பற்றினார். அந்த மாநாடு முடிவடைந்ததும் கலாசாரச் சுற்றுலா ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. ஏழே நாட்களில் தமிழ்நாட்டை சுற்றிப் பார்க்கும் வாய்ப்பை மாநாட்டில் பங்கு பற்றிய பேராளர்கள் பெற்றனர். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க அந்தச் சுற்றுலாவைப் பற்றி வீரகேசரி வாரமஞ்சரியில் ஒரு கட்டுரைத் தொடரை உவைஸ் எழுதி வந்தார். அக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு 'நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா' என நூலாக்கப்பெற்றது. இந்நூலும் 1982 இல் மதுரையில் அச்சியற்றப் பெற்றது. 1973 ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் முதலாவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாடு பற்றிய விவரங்கள் உவைசின் கட்டுரைத் தொடராக வீரகேசரி வார மஞ்சரியில் வெளிவந்தன. இவை 1974 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் போது வெளியிடுவதற்காக 'இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்' என்ற பெயரில் இலங்கையில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. 1968 ஆம் ஆண்டு குலாம் காதிரு

நாவலரின் 'புலவராற்றுப்படை உவைசினால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. அதே போன்று பதிக்கப் பெற்ற மற்றொரு நூல் அப்துல் மஜீதுப் புலவரின் ஆசாரக்கோவையாகும்.

14

அல்லாஹ்வின் அடியான் ஒருவன் திருமணம் புரிந்தபின் அவன் மார்க்கத்தில் பாதியை நிறைவேற்றியவனாகக் கருதப்படுவான் என அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளி உள்ளார்கள். ஆதலினால் ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்க்கையில் திருமணம் முக்கியமான ஓர் இடத்தை வகிக்கின்றது.

கலைமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்ற உவைஸ் இல்லற வாழ்க்கையில் கால் எடுத்து வைக்கும் பருவத்தை அடைந்தார். இலங்கையில் பல பாகங்களிலிருந்தும் அவருக்கான திருமண யோசனைகள் வந்தன. இறுதியில் வேர்விலை சினங்கோட்டையில் உவைசுக்கு திருமணம் நிகழ்ந்தது. உவைசின் வாழ்க்கைத் துணைவியார் சினங்கோட்டைச் செல்வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். உறாப்புலவரின் சொற்களில் கூறுவதென்றால்..

உடைமையிற் பணத்திற் சாதி உயர்ச்சியில்
வணக்கந் தன்வீல்
மடமயில் அழகில் ஒவ்வா மாட்சியில்..

உவைசுடைய இல்லக் கிழத்தி இந்தப் பண்டிகளில் சிறந்து விளங்கினார் என்றதான் கூறவேண்டும். 1954 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் 14 ஆந் தேதி உவைசுடைய திருமணம் நிகழ்ந்தது.

உவைஸ் தம்பதியினருக்கு நான்கு ஆண் பிள்ளைகளும், ஒரு பெண் பிள்ளையும் உள்ளனர். உவைசின் முதலிரண்டு பிள்ளைகளும் கொழும்பு நோயல் கல்லூரியிலும் மற்ற இருவரும் கொழும்பு டி.எஸ். செனநாயக்க வித்தியாலயத்திலும் பெண்பிள்ளை கொழும்பு சி.எம்.எஸ். மகளிர் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றனர். உவைசுக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பினை அவருடைய பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தார் உவைஸ். ஆனால் உவைஸ் அறிவுத் துறையில் முன்னேறியது போன்று அவர்தம் பிள்ளைகள் சொலிக்க வில்லை. உவைசின் பிள்ளைகள் அறிவுத்துறையில் சிறந்து விளங்கவில்லை எனினும், பொருளியல் துறையில் அவர்கள் ஓரளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். அதற்கான காரணம் அவர்கள் வேர்விலை சினங்கோட்டையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தமையினாலேயாகும். திருமதி உவைசின் குடும்பந்தார் அனைவரும்

மாணிக்க வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஆதலி னால் பொருளாதாரத் துறையில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். குடும்பப் பின்னணியின் செல்வாக்கே உவைசின் பிள்ளை களை மாணிக்க வியாபாரத்தில் ஈர்ப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளது.

உவைசின் வாழ்க்கை துணைவியாரின் பெயர் சித்தி பாத்தும்மா. பிள்ளைகளின் பெயர் முகம்மது அஹ்ஸன், பாத்திமா நிலுபர், முகமது அஜ்மல் இஷ்பஹானி, முகம்மது அஹ்ஹம் சப்ரி, முகம்மது அர்ஷத் யுஸ்ரி. உவைசின் பிள்ளைகள் எல்லோ ருமே திருமணமாகி விட்டனர். இப்பொழுது உவைஸ் பாட்டனாகிவிட்டார். முஸ்லீம் பரிபா ஷையில் கூறுவதென்றால் 'அப்பா' ஆகிவிட்டார். இப்பொழுது உவைசுக்கு மூன்று பேரரும், ஐந்து பேத்தியரும் இருக்கின்றனர். முகம்மது பல்னி, மகு முது ஹூஸ்னி, நூர் மஹ்முது ருஸ்னி பேரர்களின் பெயர்கள். பேத்திகளின் பெயர்கள் பாத்திமா றிஸ்வியா, ஆயிஷா ஷஹானி, சித்தி மஸாஇமா, பாத்திமா பர்ஸியா, சைனப் கஸீமா என்பனவாகும்.

கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பெற்றோரே தமது பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கைத் துணைவிய ரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக அவர்களைப் பார்க்கச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது. உவை லைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பழக்கம் பின்பற்றப்பட்டது. உவைஸின் தாயார், சைனப் நாச்சியா, இந்தத் துறையில் கைதேர்ந்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. அவருடைய அனுபவரீதியான முடிவு பலராலும் போற்றுப்படுவதொன்றாகும். உவைசின் தாயார் தமது ஒரே மகனுக்குப் பெண்பார்க்கப் போன சம்பவம் இங்ஙனம் அமைந்திருந்தது என அவருடைய உறவினர் கூறுவர்:

ஒரு நாள் கருத்துறை மாவட்டத்தில் உள்ள ஓர் ஊருக்கு பெண் பார்க்க உவைசின் தாயார் உறவினர்களுடன் சென்றார். அந்தப் பெண் படித் தவர், சிரேட்ட பரீட்சையில் தேறியவர். அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்ததும் உவைசின் தாயார் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். ஏனைய உறவினர்கள் அந்தப் பெண்ணிடம் ஒரு குடும்பப் பெண்ணிடம் இருக்க வேண்டிய சிறப்பியல்புகள் அத்தனையும் இருந் தன எனத் தமது கருத்தினைத் தெரிவித்தனர். ஆனால் அந்த முடிவை ஏற்க மறுத்தார் உவை ஸின் தாயார். தனது மகனுக்கு ஏற்ற பெண்மணி அல்லர் அவர் என்று இறுதியான தீர்ப்பைக் கூறிவிட்டார். முழுக் குடும்பத்திலும் இந்த முடிவு குழப்பகரமான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டது. தரகர்கள் கோபிக்கலாயினர். உவைசின் தாயார் தான் எடுத்த முடிவுக்கான காரணத்தைப் பின்னர் கூறினார். அந்தப் பெண்ணின் பார்வை தமக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை எனக் கூறினார்.

ஒரு பசப்புக்காரிக்கு இயல்பாய் உள்ள தன்மை அந்த பெண்ணுடைய பார்வையில் பளிச்சிட்ட தாம். பிற்காலத்தில் அந்தப் பெண்ணின் நடத்தை உவைசின் தாயாரின் இந்த முடிவை ஊர்ஜிதப்ப டுத்தியது. உவைசின் தாயாரின் புத்தி கூர்மை பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றல்லவா?

15

உவைஸின் தந்தையார் உவைஸை ஒரு சிவில் சேவை உத்தியோகத்தராக உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவரைப் படிக்க வைத்தார். ஆங்கிலக் கல்வியைப் புகட்டிட ஒழுங்கு செய்தார். ஆனால் அவருடைய அபிலா ஷைகள் நிறைவேறவில்லை. அதற்கான காரணம் உவைஸின் ஆற்றல் குறைவு என்பதல்ல. ஆரம்ப கால கல்வி பெறத்தலைப்பட்ட காலத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரையில் அவரு டைய வாழ்க்கையில் இருபது ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்து மூன்றாண்டுகளில் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட போதிலும் அப்பொழுது உவைஸ் சிவில் சேவைப் பரீட்சைக்கான குறைந்த வயதெல்லையைத் தாண்டிவிட்டமையே அதற்கு காரணமாகும்.

1949 ஆம் ஆண்டில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற உவைஸ் அப்பொழுது தமிழிலும் சிங்களத் திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக இருந்தார். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் சேர்வது அவ்வளவு கடினமான ஒரு காரியமாகத் தோன்றவில்லை. அந்த கால கட்டத்தில் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் சரிசமமான தகுதி பெற்றிருந்த பட்டதாரிகளைப் பெறுவது அருமையாகவே இருந்தது. அன்றே உவைஸ் விரும்பி இருந்தால் அரசாங்க உத்தியோ கத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். சிங்களத்தை உபபாட மாக்க்கொண்டு தமிழில் கௌரவ ஹொனார்ஸ்ப் பட்டம் பெற்றிருந்தமையால் உவைஸ் திசைதிருப் பப்பட்டார். இலங்கைப்பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறையில் உதவி விரிவுரையாளராகச் சேரும் வாய்ப்பு உவைசுக்குண்டு எனப்பலரும் எதிர்பார்த்தனர். எதிர்பார்த்தது மாத்திரம் அல்லாமல் அந்தத் திசையை நோக்கி உவைஸை வழிநடத்தியவர்களுள் முக்கியமானவர் மர்ஹூம் அல்ஹாஜ் கலாநிதி எ.எம்.எ. அலீஸ் ஆவார் என்பது நாடறிந்த விஷயம். உவைஸின் எதிர்கால நன்மைக்குத்தான் அலீஸ் அங்ஙனம் நடந்துக் கொண்டார்.

அன்று தமிழ்த்துறையில் உதவி விரிவுரையாள ராகச் சேரும் தகுதி உவைஸுக்கு இருந்தது எனப் பலரும் நம்பி இருந்தனர். ஆனால் எதிர்பாராதது நடந்துவிட்டது. 1949 இலிருந்த தமிழ்த்துறையில்

உதவி விரிவுரையாளருக்கான வெற்றிடம் 1952 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே விளம்பரப்படுத்தப் பட்டு நிரப்பப்பட்டது. அப்போது உவைசின் விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. 1953இல் பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதும் உவைசுக்கு வேறு வழி இல்லாமல் கொழும்பு லாஹிராக் கல்லூரியில் சட்டம் பியாகச் சேர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு உவைசுக்கு 1959 இல் கிட்டியது. அந்தக் கால கட்டத்தில்தான் வித்தியோதய, வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகங்கள் கலாசாரப் பல்கலைக்கழகங்களாக நிறுவப்பட்டன. வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகத்தின் பரிபாலனத்துக்குப் பொறுப்பாயிருந்த கலாநிதி ஆனந்த குருகே அவர்களின் பரிந்துரையின் பேரில் இன்று ஐயுவர்தனபுர பல்கலைக்கழகமாகத் திகழும் வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியும் பாக்கியம் உவைசுக்குக் கிடைத்தது. காலக்கிரமத்தில் பல்கலைக்கழகத்தின் நவீன கிழைத்தேய மொழிகள் துறையின் தற்காலிகத் தலைவருக்கான பொறுப்புகள் உவைசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தமிழ் மொழியும் பர்மிய மொழியும் ஹிந்தி மொழியும் நவீன கிழைத்தேய மொழிகளாகக் கருதப்பட்டன.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகம் முஸ்லிம் மாணவருக்குச் சில சலுகைகளை வழங்கியது. பயிற்றப்பட்ட, ஆங்கிலத்தில் சிரேட்ட கல்வித் தராதரம் பெற்ற (கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரண தரப் பரீட்சை போன்றவை) முஸ்லிம் மாணவர் எவ்வித புகுமுகத் தேர்வுமின்றி பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். தமிழ், ஆங்கிலம், மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானம், பொருளியல் போன்ற பாடங்களில் பட்டப் படிப்பைப் பயில அங்ஙனம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட மாணவர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இந்தப்பாடங்களோடு அம்முஸ்லிம் மாணவர், விசேட சிங்களம் பாடத்துக்கும் மேலதிகமாகத் தோற்ற வேண்டும் என்னும் வரையறை விதிக்கப்பட்டது. விசேட சிங்களத்தைப் போதிக்கும் பொறுப்பும் உவைசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற பலர் அரசாங்கத்திலும் அதற்குப் புறம்பாகவும் உயர்பதவிகளை வகித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அல்ஹாஜ் கலாநிதி எ.எம்.எம். ஷஹாபீன் மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானத்துறைக்கும், முன்னாள் பரீட்சை ஆணையாளர் எல்.கே.கே. குணதுங்க ஆங்கிலத்துறைக்கும்

பொறுப்பாயிருந்தனர் என்பதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

16

1956 ஆம் ஆண்டு கலாசாரத்துறைக்குப் பொறுப்பாக ஓர் அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்டார். அந்த அமைச்சில் சாகித்திய மண்டலய என்னும் இலக்கிய மன்றம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. அம்மன்றில் ஓர் உறுப்பினராக நியமனம் பெற்ற உவைஸ் அதன் நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றினார். வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தரின் தலைமையில் இயங்கிய அந்த மன்றத்தில் சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழிலும் தமிழ் இலக்கியங்களை சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்னும் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் முகமாக தலைசிறந்த நாவலாசிரியர் மாட்டின் விக்ரமசிங்க அவர்களின் 'கம்பெறலிய' என்னும் சிங்கள நாவலை மொழிபெயர்க்கும் பணியை சாதித்திய மண்டலய எம்.எம். உவைசிடம் ஒப்படைத்தது. அந்தப் பணியை மேற்கொண்ட உவைஸ் 'கிராமப்பிறழ்வு' என்னும் பெயரில் அதனை மொழிபெயர்த்தார். சாதித்திய மண்டலய அதனை 1964 இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் உத்தியோக மொழித் திணைக்களத்தில் ஏற்படும் வெற்றிடங்களுக்கு உவைஸ் விண்ணப்பிப்பதுண்டு. விண்ணப்பித்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்படுவதுமுண்டு. வினாவிடை நிகழ்ச்சியின் போது உவைசின் தமிழ், சிங்களத் தகமைகளை அறிந்ததும் மொழிபெயர்ப்புக்காக சில நூல்கள் கொடுக்கப்படுவது வழக்கமாக மாறிவிட்டது. விண்ணப்பித்த பதவி கிடைக்காது. மாறாக சில நூல்களை மொழிபெயர்க்குமாறு உவைசிடம் கேட்கப்படும். இந்த வகையில் பல சிங்கள நூல்களைத் தமிழிலும் தமிழ் நூல்களை சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கும் வாய்ப்பு உவைசுக்குக் கிடைத்தது. மொழிபெயர்ப்புக்காக உவைசுக்குப் பணம் வழங்கப்பட்டாலும்கூட உத்தியோக மொழித் திணைக்களம் உவைசை அதன் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தியதுடன் நின்றுவிட்டது.

இலங்கை அரசு கரும மொழித் திணைக்களத்துக்காக உவைஸ் முதன்முதலில் மொழிபெயர்த்த நூல் 'இலங்கையின் பொருளாதார முறை' என்பதாகும். இதன் மூல நூல் சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. எழுதியவர் அப்பொழுது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக இருந்த கலாநிதி ஐ.எ.எஸ். வீரவர்த்தன என்பவராவார். இந்த நூல்

திணைக்கள வெளியீட்டுப் பிரிவினால் 1962 இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலை எழுதுவதில் தம் கணவருக்கு மாகரெட் ஐ. வீரவர்த்தன அம்மையார் ஒத்துழைப்பு நல்கி உள்ளார். சிங்களத்திலிருந்து உவைஸ் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்த மற்றொரு நூல் 'பிரித்வாளிய யாப்பு முறைமை' என்பதாகும். கலாநிதி ஐ.தி.எஸ். வீரவர்த்தன அவர்களே அதனைச் சிங்களத்தில் எழுதி உள்ளார். இந்த நூலிலே 189 ஆம் பக்கத்தில் Archbishop of Canterbury என்பது கந்தர்புரி அதிமேற்றிராணியார் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இது அன்றைய மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாகும். அரசகரும மொழித் திணைக்கள வெளியீட்டுப்பகுதியினர் 1963 இல் இதனை வெளியிட்டனர். இலங்கை அரசாங்க அச்சுக்கத்தில் பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1963 இல் அரசகரும மொழித் திணைக்கள வெளியீட்டுப் பகுதியினர் வெளியிட்ட மற்றொரு நூல் 'வானிஜ அங்க கணிதம்' என்பதாகும். இந்நூல் தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கு உவைசினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகும். இதன் மூல நூலைத் தமிழில் எழுதியவர் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயில் வாழ்ந்த சி.என். தேவராஜன் என்பவராவார். உவைஸ் 1958 ஆம் ஆண்டில் இதனைத் தமிழில் வணிக எண் கணிதம் என்று எழுதி உள்ளார். பரீட்சை வினாத்தாள், அப்பியாசங்களுக்கான விடைகள், வாய்பாடுகள், கலைச்சொல் பட்டியல் என நான்கு அனுபந்தங்களை உள்ளடக்கிய 430 பக்கங்களைக் கொண்ட பெரிய நூல் வணிக எண் கணிதம்.

வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியற் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த எப்.ஆர். ஜயசூரிய எபெவர் சிங்களத்தில் இயற்றிய ஆர்த்திக விக்கிரகம் என்னும் சிங்கள நூலையும் உவைஸ் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்துள்ளார். அது தமிழில் 'பொருளியற் பாகுபாடு' என வழங்குகிறது. அதனைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் 1962 ஆம் ஆண்டில் அதன் முதற்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது.

இஸ்லாமிய நூல்கள் பலவற்றையும் தமிழிலிருந்தும் ஆங்கிலத்திலிருந்தும் சிங்களத்துக்கு உவைஸ் மொழி பெயர்த்துள்ளார். உரைநூல்கள் எழுதியதோடு பல நூல்களை பதிப்பித்துள்ளார். அவற்றுட் சில பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவரின் நன்மைக்கருதிப் பதிக்கப் பட்டவையாகும்.

கவிதை இயற்றுவதிலும் வல்லவரான உவைஸ் மூன்று கவிதை நூல்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டுள்ளார். இன்றும் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார்.

17

முஸ்லிம்கள் பின்பற்ற வேண்டிய கடமைகள்

ஹஜ், அவற்றுள் கடைசியானது ஹஜ். மக்க மா நகருக்குச் சென்று ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுவதல் வேண்டும். வசதிபடைத்தவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையாவது ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றுவதல் வேண்டும். இந்த வகையில் உவைஸ் தனது தாய் தந்தையரை 1960 இல் மக்காவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். 1970 ஆம் ஆண்டு தனது துணைவியாருடன் மக்க மா நகருக்குச் சென்று ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றினார். பின்னர் தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையசகம் என்ற அடிப்படையில் மக்காப் பயணம் பற்றித் தினகரனில் ஓராண்டு பூராவும் கட்டுரை எழுதினார். அக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப் பெற்று 'மக்காப் பயணம்' என்னும் தலைப்பில் இப்பொழுது நூலுருப் பெற்றுள்ளன.

1953 ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் சேவையில் பகுதி நேர நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகக் கடமை புரிந்து பிற்காலத்தில் தொடர் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் நடத்தி உள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய இரண்டு பேச்சுத் தொடர் தொகுக்கப்பட்டு இரண்டு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. ஒன்று 'வழியும் மொழியும்' என்பது; மற்றது 'உமறுப் புலவர் ஓர் ஆலிமா' என்பது. இரண்டும் சென்னையில் அச்சாகி உள்ளன.

அழிந்து கொண்டும் கறையானுக்கு இரையா கிக்கொண்டுமிருந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பொக்கிஷங்களை அந்த அழிவில் இருந்து காப்பாற்றி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் கொண்டு செல்ல உவைஸ் முன்னோடியாக இருந்தமையினால் அவற்றைப் பாதுகாக்க மேலும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்த நடவடிக்கையின் முதல் படியாக முதலாவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு சர்வதேச ரீதியாக தமிழ்நாட்டில் திருச்சியில் நடைபெற்றது. மர்ஹூம் எ.எம்.எ. அலீஸ் அவர்களின் தலைமையில் இலங்கைத் தூதுக்குழு பங்கு பற்றியது. இரண்டாவது மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. மூன்றாவது மாநாடு காயல் பட்டினத்தில் நடைபெற்றது.

நான்காவது மாநாடு இலங்கையில் கொழும்பில் நிகழ்ந்தது. அதனை உவைஸ் முன்னோடியாக நின்று நடத்தி வைத்தார். பொது மக்களிடமிருந்து பணம் அறவிடப்படாமலே மாநாடு நடைபெற்றது. பல்லாக நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சதக் ஹாஜியார்

நூல் வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாய் இருந்தார். மாநாட்டில் பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. பலருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டது. பொற்கிழி பலருக்கு வழங்கப்பட்டது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய விழா கொழும்புமாநகரில் மிக விமரிசையாக நடைபெற்றது. இந்த மாநாடு நடைபெறுவதற்கு முன்னரே எம்.எம். உவைஸ் கலாநிதி பட்டத்தைப் பெற்றுவிட்டார். முஸ்லிம் தமிழ் காப்பியங்கள் என்னும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த ஆய்வேட்டுக்கே உவைசுக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய பதினாறு காப்பியங்கள் அந்த ஆய்வேட்டில் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

இந்த கால கட்டத்தில்தான் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கான இருக்கை அமைக்கப்பெற்றது. அந்த இருக்கையை அலங்கரிக்க ஒருவரின் சேவையைப் பெறுவது அவசியமாயிற்று. உவைஸ்தான் இதற்குப் பொருத்தமானவர் என்று மாநாட்டில் பங்கு பற்ற வந்த சிறப்பு விருந்தினருள் ஒருவரான மாண்புமிகு அமைச்சர் ராஜா முகமது அவர்கள் தமது சிறப்புரையின்போது குறிப்பிட்டார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பேராசிரியராக கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 15ம் தேதி பதவி ஏற்றார். பதவி ஏற்றதும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் முழு மூச்சாய் ஈடுபட்டார். முதலில் தமிழ் இலக்கியத்தில் அறபுச் சொற்களுக்கான ஓர் அகராதியைத் தயாரித்தார். அது இப்பொழுது அச்சாகி வெளிவந்துள்ளது. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம் அதனை வெளியிட்டுள்ளது.

அடுத்த பணியாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வொன்றும் அறுநூறு பக்கங்களைக் கொண்ட ஆறு தொகுதிகளாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தயாரிக்கப்பட்டது. கி.பி. 1700 வரையிலான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய

வரலாறு முதற் தொகுதியாகவும், காப்பிய வரலாறு இரண்டாம் தொகுதியாகவும், சிறுநூல்களின் வரலாறு மூன்றாம் தொகுதியாகவும், இஸ்லாமிய ஞான இலக்கியங்கள் நான்காம் தொகுதியாகவும், அறபுத் தமிழ் இலக்கியம் ஐந்தாம் தொகுதியாகவும், பழங்கால வசன நடை, தற்காலக் கவிதை ஆறாம் தொகுதியாகவும் வெளிவர ஏற்பாடாகி உள்ளது. இவை அனைத்தையும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக பதிப்புத் துறையினர் வெளியிட முன்வந்துள்ளனர். இந்தப் பணியினை நிறைவேற்றுவதில் டாக்டர் பி.எம். அஜ்மல் கான் ஆற்றிய பணி சண்டு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும்.

18

அல்ஹாஜ் கலாநிதி மஹ்மது முகம்மது உவைஸ் அவர்களால் நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் கலாசாரத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் ஆற்றிய அரும்பணியை அங்கீகரிக்கும் அடிப்படையில் 1992 ஆம் ஆண்டு தேசிய வீரர் தினத்தில் தேசிய விருது வழங்கி மேதகு ஐனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசா அவர்கள் உவைஸைக் கௌரவித்தார்கள்.

கலாநிதி உவைசின் இரண்டு நூல்களுக்கு தமிழக அரசு பரிசு வழங்கியது. தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பல பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு அவர் கௌரவிக்கப்பட்டார். அவருடைய சேவையைப் பாராட்டிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருக்குப் பண முடிப்புகள் வழங்கப்பட்டன.

இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் இரண்டாவது தடவையாகப் புனித ஹஜ்ஜை 1992 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றினார்.

இலக்கியப் பணியிலும் சமயத் தொண்டிலும் சமூக சேவையிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து அவர்தம் பெரும்பணி தொடர எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆமின், ஆமின், யாறப்பல் ஆமின்.

සම මගින් මහජනතාව

මහාචාර්ය විමල් ජී. බලගල්ලේ

1. අල්හාජ් ම. මු. උවයිස් මහතා මා පළමු වරට හමු වී කතාබස් කොට දැන හැඳින් ගත්තේ 1959 වර්ෂයේ ප්‍රථම භාගයේ දිනයෙක විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේදී ය. දැන් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය නමින් හැඳින්වෙන ආයතනය ආරම්භයේදී හැඳින්වූයේ විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය නමිනි. 1958 අංක 16 දරන පතන මගින් ස්ථාපිතව, 1959 පෙබරවාරි 16 වනදා විධිමත් අධ්‍යාපන කටයුතු ආරම්භ කළ විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය, 1961 සැප්තැම්බර් මාසයේදී ගංගොඩවිල අභිනවයෙන් තැනවූ ගොඩනැගිලිවීලට ගෙන යන තුරු, එනම්, පුරා අධ්‍යයන වර්ෂ තුනක්, විවිධ අවහිර මධ්‍යයේ ක්‍රියාත්මක වූයේ කොළඹ මාලිගාකන්දේ පිහිටි විද්‍යෝදය පරිවේණස්ථානයෙහි ය.

එවකට පේරාදෙණියෙහි වූ ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන මාධ්‍යය ඉංග්‍රීසිය වූ නිසා, මුල පටන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉගෙනීම ලබා විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලැබීම සඳහා සුදුසුකම ලැබුවන්ට සිංහල මාධ්‍යයෙන්ම එම අධ්‍යාපනය දීම අභිනව විශ්වවිද්‍යාලයට අපේක්ෂිත වූ එක් අරමුණක් විය. එහෙත් එය ඉටු කිරීමේදී විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයට මුහුණ පෑමට වූ ගැටලු රාශියකි. මෙයින් ගොඩනැගිලි ඉඩකඩ, පොත්පත් ආදී මූලික පහසුකම සපයා ගැනීමටත් වඩා දුෂ්කර වූයේ විශ්වවිද්‍යාලයෙහි ඉගැන්වීම සඳහා සුදුසුකම ඇති ආචාර්ය පිරිසක් බඳවා ගැනීමයි. සිංහල, පාලි, සංස්කෘත, බුද්ධ ධර්මය වැනි සාම්ප්‍රදායික විෂයයන් සඳහා ප්‍රවීණ වූත් කීර්තිමත් වූත් ආචාර්යවරුන් ලබා ගැනීමෙහි අපහසුවක් නොතිබුණද, සෙසු බොහෝ විෂය සඳහා, අවශ්‍ය අධ්‍යාපන සුදුසුකමද සමග සිංහලයෙන් ඉගැන්වීමේ හැකියාවද ඇති ආචාර්යවරුන් සොයා ගැනීම එක් අතකින් එතරම් පහසු කාර්යයක් නොවීය; අනෙක් අතින් එසේ සුදුසුකමුත් හැකියාවත් ඇති ටික දෙනා අතුරින් සමහරෙක් ඒ වන විට ඔවුන් දැරූ තනතුරුවල පුරුකිතතාව හැර දමා අනාගතය අවිනිශ්චිත වූ අලුත් ආයතනයක සේවයට බැඳීමට එකිනර නුවුහ. මේ හේතුව නිසා විශ්වවිද්‍යාලයේ මුල් වසර දෙක තුන තුළ සමහර විෂය සඳහා, අර්ධකාලීන හෝ බාහිර කටීකාචාර්යවරුන් කටීකාචාර්යවරයා වශයෙන් බැඳුණේ මෙබඳු පසුබිමක් තිබියදීය. ඒ වන විටම ඔහු

වශයෙන්, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවහි හා උසස් විදුහල්වලින් ශ්‍රී ලංකා මහබැංකුව වැනි ආයතනවලින් සේවයෙහි යෙදී සිටි ප්‍රවීණ විද්වතුන්ගේ සහභාගිත්වය ලබා ගැනීමට සිදු වී තිබුණි. උවයිස් මහතා අභිනව විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙමළ පිළිබඳ ප්‍රථම පර්යේෂණ නිබන්ධයක් සහිත ශාස්ත්‍ර පති (M.A.) උපාධි පරීක්ෂණයෙන් සමත්ව සිටි හෙයින් තමන් ලබා ගෙන තිබූ උසස් දැනුම ජාතික මට්ටමේ සේවාවක් සඳහා යෙදවීමට ඔහු තුළ තිබූ මහත් ආපේක්ෂාවද මෙයින් මනාව හෙළිවේ.

සිංහල උපවිෂය සහිතව දෙමළ ප්‍රධාන විෂය යන දුර්ලභ විෂය සංයුතිය හදුරා 1949 දී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ගෞරව ශාස්ත්‍ර වේදී (B.A. Hons.) උපාධිය ලබා ගත් ඔහු අඛණ්ඩව පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයනයෙහි යෙදී, 'දෙමළ සාහිත්‍යයට මුස්ලිමයන්ගෙන් වූ සේවාව' නමැති (ඉංග්‍රීසි භාෂාමය) පර්යේෂණ නිබන්ධයක්ද සහිතව තදීය පරීක්ෂණයට පෙනී සිට, 1951 දී ශාස්ත්‍ර පති (M.A.) උපාධියද දිනා ගත්තේය. ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය කොළඹ පැවති 1949-52 අවදියේදී එහි බාහිර කටීකාවාර්යවරයකු වශයෙන් සේවය කළ ඔහු ඉන් පසු වසර කිහිපයක් සහිතව විද්‍යාලයෙහි ආචාර්යවරයකු වශයෙන් සේවය කෙළේය.

2. උවයිස් මහතා සවකීය ආගමික භාෂාව වූ අරාබි බසට අමතරව, සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි යන භාෂා ත්‍රයෙහිම එක් බඳු ප්‍රවීණතාවක් දැක්වූ හෙයින්ද, දෙමළ - සිංහල සංයුතිය (එකල පැවති ප්‍රතිපත්තිය අනුව) ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් හැදෑරූ විශ්වවිද්‍යාලීය පශ්චාත් උපාධි ධරයකු වූ හෙයින්ද, ඔහුගේ සේවාව ලබා ගැනීම සඳහා රජයේ දෙපාර්තමේන්තු හා ආයතන ඇතුළු විවිධ අංශවලින් ඉල්ලුම් ගලා එන්නට වූවාට සැකයක් නැත. මෙතෙක් ඔහුගේ සේවය ලබා ගෙන ඇති එබඳු දෙපාර්තමේන්තු ආයතන අතුරෙන් සමහරක් නම් ගුවන් විදුලි සේවය (මුස්ලිම් වැඩ සටහන් සංවිධායක), ලංකා වාණිජ මණ්ඩලයේ මධ්‍ය පරිවර්තන සේවාව (ප්‍රධාන සංස්කාරක), ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව (අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල සාමාජික), කොස් විනිශ්චය සේවාව (පානදුර විනිශ්චය ප්‍රදේශයේ කොස් විනිසුරු), රාජ්‍ය වාණිජ (සාමාන්‍ය) නීතිගත සංස්ථාව (අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල සාමාජික), අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පාඨ්‍ය ග්‍රන්ථ කමිටුව (සාමාජික), අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන උපදේශක කමිටුව (සාමාජික), ශ්‍රී ලංකා සාහිත්‍ය මණ්ඩලය (සාමාජික), ශ්‍රී ලංකා ග්‍රන්ථ භාරකාරය (සාමාජික), යුනෙස්කෝවේ ප්‍රාදේශික මණ්ඩලය (සාමාජික), ශ්‍රී ලංකා රජයේ විභාග දෙපාර්තමේන්තුව (භාෂා පරිවර්තක හා දෙමළ භාෂාව, දෙමළ සාහිත්‍යය, ඉස්ලාම් ධර්මය, ඉස්ලාම් සංස්කෘතිය යන විෂය පිළිබඳ ප්‍රධාන පරීක්ෂක),

3. ඉහත ඡේදයක සඳහන් කළ පරිදි නවාරබ්බ විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙමළ පිළිබඳ ප්‍රථම කටීකාවාර්යවරයා වශයෙන් බැඳුණු උවයිස් මහතා වෙත පැවරුණු

වගකීම කිහිපයක් විය. එයින් පළමුවැන්න වූයේ අනුමත නිර්දේශ පත්‍ර අනුව උපාධි විෂයයක් වශයෙන් දෙමළ හඳුරන විද්වර්ථීන්ට දේශන හා නිබන්ධන පංති පැවැත්වීම යි. දෙවන වගකීම වූයේ ස්වේච්ඡාවෙන් දෙමළ ඉගෙනීමට ඉදිරිපත් වන දෙමළ නොවන උපාධි අපේක්ෂකයන් හා සිංහල (විශේෂ) උපාධි පාඨමාලාව වැනි පාඨමාලාවල උපකාරක පාඨමාලාවක් වශයෙන් දෙමළ ඉගෙනීමට සිදුවන උපාධි අපේක්ෂකයන් සඳහා 'ප්‍රායෝගික දෙමළ' හා 'විශේෂ අවශ්‍යතා දෙමළ' පංති පැවැත්වීම යි. මීට අමතරව, නූතන ප්‍රාචීන භාෂා අධ්‍යයනාංශයේ 'අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධාන' තනතුරද ඔහු වෙත පැවරී තිබිණ.

"සිංහල නොවන ශිෂ්‍යයන් සඳහා විශේෂ පඩිකතියක් සකස් කිරීමෙන් ශ්‍රී ලංකා විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය ගත් ක්‍රියාමාර්ගය ගැන ලාංකික මුස්ලිම් ජනතාවන්, විශේෂයෙන් මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන් විශ්වවිද්‍යාලයේ අධිකාරී මණ්ඩලවලට කෘතඥ විය යුතුය. මක්නිසාද යන හොත්, මෙම විශේෂ පඩිකතියෙන් ප්‍රයෝජන ලබන්නේ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන් වන හෙයිනි. දැනට විශ්වවිද්‍යාලයට බැඳී ඇති මුස්ලිම් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අනුව මෙවැනි විශේෂ පඩිකතියක් පැවැත්වීම යුක්ති යුක්ත බව පෙනී යනවා පමණක් නොව අහිතව විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියෙහි වටිනාකමද දියුණු කිරීමේ කාර ඇති බව කිවහැකිය"² "අප බලා පොරොත්තු වූ පරිදි මෙම අවුරුද්ද තුළ ද්‍රවිඩ අධ්‍යයනාංශය ප්‍රමාණයෙන් විශාල විය"³

"මෙම විශ්වවිද්‍යාලය පටන් ගත් අවදියේදී සිංහල නොවන සමහර ශිෂ්‍යයන් විශ්වවිද්‍යාලයට බඳවා ගනු ලැබුවේ යම් යම් වරප්‍රසාද උඩය. එවැනි වරප්‍රසාදයන්ගෙන් බෙහෙවින් ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නේ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන් බව කෘතඥතා පූර්වකව සඳහන් කළ යුතුය... මොවුන් වරප්‍රසාද උඩ විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළු වීමේ භාග්‍යය නොලද නම් අද මුස්ලිම් සමාජයේ උපාධිධාරීන් හතර දෙනකු (ප්‍රථම උපාධිධාරීන් කණ්ඩායම බිහි වූ 1961 අවසාන පරීක්ෂණ ප්‍රතිඵල අනුව: ලේඛක) ඇති වීමට ඉඩ නොතිබුණි."⁴

4. මෙහිලා විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තක් නම්, විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙමළ ඉගැන්වීමේ වගකීම උවසිස් මහතාට ලැබීම මුස්ලිම් ජනයාගේ උසස් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන්ද දෙදවොපගත සිද්ධියක් මෙන් වැඩදයක වූ බවයි; ලාංකික ජනගහනයේ ප්‍රතිශතය අනුව ඉතා අඩු මට්ටමක පැවති උපාධිධාරී මුස්ලිම් උගතුන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉහළ නැවීම සඳහාද, විශ්වවිද්‍යාලයේ අධිකාරී මණ්ඩලවල අනුමතිය ඇතිව සෑහෙන වැඩ කොටසක් කිරීමට ඔහුට හැකි වූ හෙයිනි. සාමාන්‍යයෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට මහජන බැංකුවේ ආර්ථික විමසුම (සංස්කාරක), 'ළසඳ' මුස්ලිම් සංස්කෘතික මාසිකය (සංස්කාරක) ආදිය යි.

උපාධි අපේක්ෂකයන් අතුළත් කර ගන්නා ලද්දේ වාර්ෂික ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයක මාර්ගයෙනි. එහෙත් ජාතික අධ්‍යාපනයේ කාලීන අවශ්‍යතා අනුව, නියමිත සියයට ගණනක්, ගුරුවෘත්තියෙහි යෙදී සිටින්නවුන් අතුරින් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් මගින් තෝරා වරප්‍රසාද යටතේද ඇතුළත් කර ගැනීමට මුල් වසර කීපය තුළ ඉඩ සලසා තිබිණ. මේ වරප්‍රසාද යටතේ වසරක් පාසා මුස්ලිම් උපාධි අපේක්ෂකයන් කීපදෙනකුටද විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත්ව ඉගෙනීමට ඉඩ සලසා දිය හැකි වූ බවත්, එය උවසිස්මහනාගේ තෘප්තියට හේතු වූ බවත්, විශ්වවිද්‍යාලයේ වාර්ෂික පාලන වාර්තා වලට, වර්ෂයක් පාසා ඔහු සපයා ඇති සවකීය අධ්‍යයනාංශය පිළිබඳ ප්‍රගති වාර්තාවලින් පෙනේ.

ආරම්භයෙහි පටන්ම විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පීඨ (faculty) හා අධ්‍යයනාංශ (Departments of study) සංවිධානය වී තිබුණේ ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයට වඩා තරමක් දුරට වෙනස්ව ය. ආගම ධර්ම හා දර්ශන සඳහා වෙනම පීඨද, භාෂා අධ්‍යයන සඳහා වෙනම පීඨයක්ද, අවශේෂ කලා (ශාස්ත්‍ර) විෂය සඳහා වෙනම පීඨයක්ද වූ අතර, එයින් භාෂා පීඨය, සිංහල, පාලි හා ප්‍රකෘත, සංස්කෘත හා වාග්විද්‍යාව, (දෙමළය ඇතුළත්) නූතන ප්‍රාචීන භාෂා, (ඉංග්‍රීසිය ඇතුළත්) නූතන ප්‍රතිචිත භාෂා යනුවෙන් අධ්‍යයනාංශ පහකින් සමන්විත විය.¹

මෙම අධ්‍යයනාංශ වයුහය අනුව, දෙමළයට අමතරව, ශිෂ්‍ය ඉල්ලීමවල ප්‍රමුඛතාවට හා සම්පන්නත්වයට යටත්ව, හින්දි ආදී වෙනත් නූතන ප්‍රාචීන භාෂාද ඉගෙනීම සඳහා පාඨමාලා, බාහිර කථිකවාර්යවරුන් හා පොත්පත් ආදී මූලික අවශ්‍යතා සැපයීමට විධිවිධාන සැලසීම නූතන ප්‍රාචීන භාෂා අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධානියා ගේ වගකීම විය. අවශ්‍ය බාහිර කථිකවාර්යවරුන්ගේද සේවය ලබා ගනිමින් උවසිස් මහතා මේ වගකීම මැනවින් ඉටු කළේය. මේ කරුණු තවමත් මා මතකයෙහි රැඳී ඇත්තේ ආරම්භයෙහි පටන්ම සිංහල අධ්‍යයනාංශ ප්‍රධාන වශයෙනුත්, 1963 වර්ෂයේ සිට එම අධ්‍යයනාංශ දෙකද ඇතුළත් භාෂා පීඨයේ පීඨාධිපති වශයෙනුත් මට ඔහු සමග සම්පාශ්‍රිතව කටයුතු කරන්නට සිදුවී තිබුණු හෙයිනි.

වර්ෂයක් පාසා ක්‍රමයෙන් අධ්‍යයනාංශය වැඩි දියුණු කර ගැනීම ද උවසිස් මහතාගේ අභිප්‍රාය විය. මා භාෂා පීඨාධිපති ධුරයට පත්වීමෙන් පසු මා ද සමග එක්ව ඔහු ඒ සඳහා පරිශ්‍රම දැරූ අයුරු මට තවමත් මතක ඇත. එහි ප්‍රතිඵල වශයෙන් දෙමළ විෂය සඳහා තවත් පුර්ණකාලීන කථිකවාර්යවරයකු බඳවා ගත හැකි විය. මේ සඳහා මුලින් බඳවා ගන්නා ලද්දේ කලක සිට බාහිර කථිකවාර්ය වරයකු වශයෙන් සෙවූ කරගෙන ආ එස්. තිලෝනාදත් මහතාය. පසුව ඔහු වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලයකට මාරු වී යෑම නිසා ඇති වූ පුරප්පාඩුවට කේ. සිවතමිඛි මහතා පත්කර ගන්නා ලදී. (මේ දෙදෙනාම පසුව වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලයවල දෙමළ පිළිබඳ මහාචාර්යවරු වූහ.)⁵

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

5. පසු කාලෙක උවසිස් මහතා මේ විශ්වවිද්‍යාලයෙන් සමුගත් නමුත්, ඔහුගේ අධ්‍යයන පර්යේෂණ කටයුතු නොකඩවා දිගටම කර ගෙන ගිය බව පෙනේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔහුට, 1975 දී දර්ශන සූරී (Ph.D.) උපාධියද දිනා ගත හැකි විය. ඔහුගේ ආචාර්ය උපාධි තිබෙන්නේ මාතෘකාව වූයේ දෙමළ සාහිත්‍යයෙහි මුස්ලිම් චිරකාව්‍ය යන්නයි. මෙයින් අවුරුදු කීපයකට පසු, එනම්, 1979 දී ඔහු ඉන්දියාවේ මදුරෙයිහි කාමරාජ් විශ්වවිද්‍යාලයේ දෙමළ සාහිත්‍යය පිළිබඳ මහාචාර්ය ධුරයට පත්කර ගනු ලැබීම ඔහුගේ ශාස්ත්‍රීය ජීවිතයෙහි කුටුප්‍රාප්තිය වශයෙන් සැලකිය හැක්කකි.

විශ්වවිද්‍යාලීය ආචාර්යවරයකු වශයෙන් සිසුන් සියදහස් ගණනකට ශාස්ත්‍රදනය කිරීමෙන් සිදුවූ සේවාව තරමටම වැදගත් විශිෂ්ට සේවාවක් ගත්කතුවරයකු වශයෙන්ද ඔහුගෙන් ඉටු වී ඇත. මේ දෙයයුරින්ම දෙමළ භාෂා සාහිත්‍යයේ මුස්ලිම් සංස්කෘතියේත් අභිවර්ධනයට ඔහුගෙන් වූ සේවාව අගය කරන දේශීය විදේශීය විද්වත් සංසදයන් හා ආගමික සංස්කෘතික සංසදයන් විසින් ඔහුට 'පණ්ඩිත රත්ත', 'කලෙලොමණි', 'දීන් නම්ල් කාචලර්', 'ඉලක්කියවි විත්තර්', 'ඉලක්කියවි වෙමමල්' ආදී සම්මාන පිරිනමා තිබීම මෙහිදී විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතුය.

6. උවසිස් මහතා ලියූ පොත්පත් හා වෙනත් ප්‍රකාශන සමබන්ධයෙන් මේ ලිපියෙහි කළ හැක්කේ කෙටි තීර්ඤ්ණ සවලපයක් දැක්වීම පමණකි. ඔහු අතින් ලියැවී ප්‍රකාශයට පත්ව ඇති ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාව හතළිස් ගණනකි. මෙයින් වැඩි හරිය ස්වීය රචනා වන අතර, ඉතිරියට සිංහලයෙන් දෙමළයට, දෙමළයෙන් සිංහලයට හා ඉංග්‍රීසියෙන් සිංහලයට කළ පරිවර්තනද, ශාස්ත්‍රීය සංස්කරණද ඇතුළත් වේ. ඔහු ලියා ඇති ශාස්ත්‍රීය ලිපි හා ජාත්‍යන්තර සම්මතග්‍රණ ඉදිරියෙහි කියවා ඇති සම්මතග්‍රණ පත්‍රිකා සංඛ්‍යාව විසි ගණනකි. ඉහත කැටි කොට දැක්වූ පොත්පත් අතුරින් වැඩිකොටස ලියා ඇත්තේ දෙමළයෙන් හෝ ඉංග්‍රීසියෙන් වුවත් සිංහල සාහිත්‍යයටද ඔහුගෙන් වී ඇති සේවාව පුලුපු වූවක් නොවේ.

ඔහු අතින් සම්පාදිතව සිංහලයට එක්වී ඇති පොත්පත් නම්, වාණිජ අංක ගණිතය (පරිවර්තන), නබි නායක චරිතය (පරිවර්තන), කුරාන් අමාබිදු (පරිවර්තන), ඉස්ලාම් යනු කුමක්ද? (පරිවර්තන), කථා මුතු I, II, III (පරිවර්තන) යන කෘති යි. මේ අතර විශිෂ්ට ගණයේ සිංහල නවකථාවක් වශයෙන් සම්භාවනාවට පාත්‍ර වී ඇති මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයන්ගේ "ගම් පෙරළිය" දෙමළ බසට පරිවර්තනය කිරීමෙන් සිංහල-දෙමළ අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධය පුළුල් කිරීමටද ඔහු දයක වී ඇත. ඔහුගේ සංස්කාරකත්වයෙන්, 1972 ඔක්තෝබර මාසයේ සවුම් මංගල කලාපයෙන් පටන් ගෙන සිංහලයෙන් පළ කරවූ 'ලසඳ' නම් මාසික සඟරාව මෙහිලා විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තකි. මෙබඳු 'සඟරාත්, නබි නායක චරිතය, ඉස්ලාම් යනු කුමක්ද' වැනි කෘතින් සිංහල කියවන

මුස්ලිම් ජනයාගේ ධර්මය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ දැනුම වැඩි දියුණු කිරීමට උපකාරී වන අතරම සාමාන්‍ය සිංහල ජනතා අතරද ස්වකීය සහෝදර මුස්ලිම් ජනයාගේ ජීවන ක්‍රමය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ අවබෝධයක් හා අන්‍යෝන්‍ය සුහදබවක් ඇති කිරීමට නිතැතින් ඉවහල් වේ.

7. ඉහත කී පොත්පත් හා සහරා ගෙන බලන විට පෙනී යන්නේ සිංහල ජනතාවන් මුස්ලිම් ජනතාවන් අතර දිගු කලක සිට පැවත එන සුහද සබඳතා තවදුරටත් තහවුරු කිරීම සඳහා මෙබඳු පොත්පත් වහල් වන බවත් වර්තමානයෙහි එය ජාතික අවශ්‍යතාවක් බවත් උවයිස් මහතා මුල පටන්ම වටහා ගෙන සිටි බව යි. ඇත්ත වශයෙන්, මේ ජාතික අවශ්‍යතාව දේශපාලන ක්‍ෂේත්‍රයෙහි සමහර මුස්ලිම් නායකයන් විසින්ද දැක ඇති කරුණකි.

උවයිස් මහතාගේ 'තබ් නායක වර්තය' නම පොතට සුබ පැතුමක් කරමින් එවකට ලංකාවේ අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ධුරය ඉසිලූ බද්දිග්දින් මහමුද් මහතා මෙසේ කියයි: "ලංකා වාසී මුස්ලිම් ජනතාව සිංහල භාෂාව උගෙන සිය සහෝදර සිංහල ජනතාව සමග උරෙන් උර ගැටී අපේ මේ රමණීය දිවයිනේ ගුහසිද්ධිය තකා එක්සත්ව කටයුතු කළ යුතුය... මෙබඳු කෘති තව තවත් සැපයීමෙන් මුස්ලිම් සිංහල සාහිත්‍යයක් ගොඩනැගීමට උවයිස් මහතාට සෑම ධෛර්යයක්ම ලැබේවා යි ඉතසිතින් ප්‍රාර්ථනා කරමි."⁶

සිංහලයෙන් මුස්ලිම් ආගමික සාහිත්‍යයක් බිහිකිරීමෙහි ඇති අවශ්‍යතාව හා වැදගත්කම, නොබෝද ලංකා කතීබ්වරුන්ගේ සංගමය මගින් සංවිධානය කළ සම්මන්ත්‍රණයක් අමතමින්, අධිකරණ හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා විසින් කළ බවට වාර්තා වී ඇති කථාවෙන්ද තවදුරටත් විශද වේ.

"පසුගිය අවුරුදු හතළිහක පමණ කාලයක් තුළ මුස්ලිම්වරුන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපන කටයුතුවල යෙදීම පුළුල් ලෙස ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ නිසා ආගමික අවශ්‍යතාවන් සිංහලෙන් ඉටුකර දිය යුතු නරුණ පංතියක් බිහිව තිබෙනවා..." "විශේෂයෙන්ම ශිෂ්‍යයන් සහ තරුණයන් සඳහා ඉස්ලාමීය සාහිත්‍යය සිංහලයෙන් පළකිරීමේ අවශ්‍යතාව ද එතුමා අවධාරණය කෙළේය."⁷ තවත් හොඳ සිංහල උගතකු සේ සැලකෙන මුස්ලිම් ආගමික හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ රාජ්‍ය ඇමති ඒ. එච්. එම්. අස්වර් මහතාද ඇතුළු මුස්ලිම් උගතුන් ගණනාවක් මේ සම්මන්ත්‍රණයට සහභාගි වූ බව පෙනෙන හෙයින් මෙකී අවශ්‍යතාවන් කල් නොයවා ඉටු වනු ඇතැයි අපේක්‍ෂා කළ හැකිය.

උවයිස් මහතාගේ ලිපියකින්⁸ ගත්, ප්‍රස්තුක කරුණට අදාළ පහත සඳහන්

උද්ධාතයට පාඨකයාගේ අවධානය යොමුකරමින් මේ ලිපිය අවසන් කිරීම සුදුසුයැයි සිතේ:

“ශ්‍රී ලංකාව අපේ මව් රටයි. සිංහල බස අප මාතෘභූමියේ රාජ්‍ය භාෂාවයි... මේ මාධ්‍යයෙන් ඉගෙන ගන්නා මුස්ලිම් සිසු සිසුවියන්ගේ සංඛ්‍යාව දවසින් දවස වැඩි වේ. මුස්ලිම් සිසු සිසුවියන් පමණක් නොව වැඩිහිටියන්ද සිංහල බස දැන ගැනීමට උනන්දු විය යුතු කාලය දැන් එළඹ ඇත. අප ප්‍රමාද වුවා වැඩිය... සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉස්ලාමය ගැනද ඉස්ලාම් පදනම් වී ඇති සංසකෘතිය හා සභ්‍යත්වය ගැනද අපට ඉතා දැනුමක් ලබා හැකීමට අවස්ථාවක් ගොඩනැංවිය යුත්තේ අපමය... අද මුස්ලිම්වරුන් අතරෙන් සැහෙන කොටසක් සිංහල බස මිස වෙන බසක් නොදනිත්. එනිසා ඉස්ලාමය ගැන අවබෝධයක් ඔවුන්ට ලබා ගැනීමට සැලැස්වීමට නම් ඉස්ලාම් ප්‍රතිපත්තින් මුල් කොට ගෙන සිංහල බසින් පිළියෙල කළ පොත්පත් ලබා ගැනීමට මග සැලැස්විය යුතු යි.”

අල්හාජ් ම.මු.උවයිස් මහතාට, නමන් දැනටමත් අරඹා ඇති මුස්ලිම් සිංහල සාහිත්‍යයකට ශක්තිමත් පදනමක් දැමීමේ සත්කාර්යය සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා ආරෝග්‍යයන් දිගාසිරිත් ලැබේවායි ඉතසිතින් ප්‍රාර්ථනය කරමි.

1. ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලය, නියෝග හා නිර්දේශපත්‍ර, 1959-63, 2 පිටුව.
2. ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලය, I වාර්ෂික වාර්තාව, 1959.09.25, 21-22 පිටු බ.
3. එම, II වාර්ෂික වාර්තාව, 1960.09.23, 32 පිට.
4. එම, IV, වාර්ෂික වාර්තාව, 1962.09.25, 21 පිට.
5. එම, වාර්ෂික වාර්තාව, 1964/65, 26 පිට බ.
6. ම.මු.උවයිස්, නවීනායක චරිතය, කොළඹ, 1971, ආරම්භයෙහි ‘සුබ පැතුම’ බ.
7. දිවයින, 1992.12.01, 13 පිටේ “මුස්ලිම් ආගමික අවශ්‍යතා සිංහලෙන් ඉටුකර දිය යුතු තරුණ සංඛ්‍යාවක් බිහිවී තිබෙනවා” යන ශීර්ෂය යටතේ එන වාර්තාව බ.
8. ලසඳු, මුස්ලිම් මාසිකය, අංක 1, 1972 ඔක්තෝබර්, කතුවැකිය බ.

වභාවික වටිනාකමක් ලෙසින් පුළුල්ව පුළුල්ව පුළුල්ව

මනාලාරිය බන්දුසේන ගුණසේකර:

බුද්ධිය ජනම දයාදයෙකිසි ද
පුද්ගල උත්සාහයේ ප්‍රතිලාභයෙකි සි ද
පෞරුෂය සමාජ ප්‍රතිග්‍රහණයේ නිර්මාණයෙකි සි ද පිළිගැනෙයි.

ඒ පිළිබඳ වෙනත් ව්‍යාධාන
නිබිය හැකිය.
එහෙත් සත්‍යය නම්
පෞද්ගලිකත්වය හෙවත් සියත් බව
ගොඩ නගා නොගත්
කිසිදු නැතෙකින් මේ කිසිවක්
හමුකර නොගත හැකි බවය.

ජනතා ප්‍රතිග්‍රහණය ද කෙනෙකුට
මේ ත්‍රිවිධ ව්‍යාපාරයෙහි
සාර්ථක ව යෙදෙන්නට අනුබලයෙකි.
එතැන ජනතා කැපවීමක් ද
සිදු වුවමනා ය.

එහෙත් උගත්කම, නූණ නුවණ
දෙයිනුවට ගිය සමාජයට
ඒ ගැන කතාබහ කිරීමෙන්
වැඩක් වේ ද?

සාරධර්ම, පුරුෂාර්ථ
පිරිහි වැනසි ගිය රටක
ජනතාව රුපියල් සත පුදන කල
එතැන රැදී තිබිය හැකි
ධර්මතාවේ ප්‍රතිරූපය කුමක් ද?

එබඳු සමාජයෙක
බුද්ධිය, ප්‍රඥාව වනාහි
ලබු කබලෙක් වෙයි.
එයට ඇති එකම ඉරියව්ව
දියෙහි නම්, දිය පිරෙන තෙක්
පාවෙවී තිබීමය.
නැතහොත්
ඇට මැස්සෙක එල්ලීසිටීමය.

අද විද්වතුන්ගේ ඉරණම
එසේ වුවද
මෙයින් දශක හතකට පෙර
පානදුරේ ඉපිද
එහිම වැඩී, ඉගෙනගෙන
සහජ කුසලතා ඔප් නඟා ගනිමින්
ඉදිරියට ගිය වියතකු ගැන
කීර්තිධර ලේඛකයකු ගැන
කතා කිරීමෙන් වැළකී සිටීම
උගහටය.

ලේඛකයකු පෞද්ගලික වශයෙන් හෝ
ලේඛක සමාජ වශයෙන් හෝ
ගුරුකුල වශයෙන් හෝ
ගොඩනඟා ගත් පෞරුෂයක් ගැන
අද අපට කථා කළ හැකිද?

අපට ආගන්තුක වුවද
කුමාරතුංග මුනිදස
පියදස සිරිසේන
ඩබ්ල්යු.එ.සීල්වා
මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ
ජී.බී.සේනානායක
හේමපාල මුනිදස ආදී
උදර මිනිසුන්ගේ
ලේඛක පෞරුෂය ගැන
කතා නොකළ හැකි නොවේ.

මෑත අතීතය කෙරේ යොමු වුවද
ලේඛක පෞරුෂය ගැන
සතුටු විය හැකි
දෙතුන් දෙනෙක් අපට හමු වෙති
එහෙත්... අද... ?

මහමුදු මොහොමඩ් උවයිස් මහතාගැන
කතා කළ යුත්තේ ද මේ හෙයිනි.
විද්වනකු වශයෙන්, ලේඛකයකු ලෙසින්
ඔහු ගොඩනඟා ගත් පෞරුෂය වැදගති.

මූලික අධ්‍යාපනයෙන් පසු
උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා
ඔහුට ප්‍රියමනාප වූයේ
භාෂා සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයයි.
ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයයි.

එහෙයින් ම උපාධි අධ්‍යයනයේ දී
ඔහු දෙමළ භාෂා සාහිත්‍යය ප්‍රධාන විෂය ලෙසද
සිංහල අනුවිෂය ලෙසද හදාරා
1949 දී, බී.එ.(ගෞරව) උපාධිය දිනා
ගත්තේ ය.

ඇම්.ඒ.උපාධිය සඳහා ද
 අධ්‍යයන කටයුතු ආරම්භ කෙළේ
 එම විෂය ක්‍ෂේත්‍රය පාදක කොටගෙනය
 “දෙමළ සාහිත්‍යයෙහි මුස්ලිම් දයකන්වය”
 ඔහුගේ ශාස්ත්‍රපති නිබන්ධය විය.
 1951 දී ඔහුට ඇම්.ඒ.උපාධිය ලැබිණි.

විවිධ ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවල යෙදෙමින්
 අධ්‍යාපනික, ආගමික නිලතලවල ද නිරත වෙමින්
 තව දුරටත් පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයනයෙහි
 යෙදුණු උවයිස් මහතා
 1975 දී ආචාර්ය උපාධිය
 ලබා ගැනීමෙහි සමත් විය.

“හා! හා! පැවැසුම එපා
 හා! හා! විමැසුම එපා
 දුන් දුන් දෑය සතර පා
 ඔබා දරවු ආදර පා” යනුවෙන්
 කුමාරතුංග මුනිදසයන් පද
 උවහස් පෙළේ පඩුවෙන් තොවුහ
 උවයිස් විද්වත්හ.

ඔහුගේ භාෂා ශාස්ත්‍රීය සේවාව
 විමසන් ම ඒ බව වැටහෙයි.
 ලබාගත් නිලතල වෙතින් කළ
 මහ මෙහෙය ද නිදසුන් වෙයි.

දෙමළ භාෂා සාහිත්‍ය විෂය පිළිබඳ
 බාහිර කමිකාචාර්ය වරයකු ලෙස
 (1949-1953) කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ද
 මුස්ලිම් වැඩ සටහන් සම්පාදක ලෙස
 ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව ද (1953-1957)
 භාෂා පරිවර්තකයකු ලෙස (1957-1958)

ශ්‍රී ලංකා විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ ද
මධ්‍යම පරිවර්තන අධිකාරියේ
අධ්‍යක්ෂවරයකු ලෙස (1959-1971) ද
සේවය කරමින් උවයිස් මහතා ඉටුකළ
මෙහෙය අතිශය වැඩදායක විය.

1959 සිට ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදාය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි
නූතන පෙරදිග භාෂා අංශයේ
අංශ ප්‍රධාන තනතුර හොබවමින්
කැලතිය විශ්වවිද්‍යාලයෙහි
සංස්කෘතික අධ්‍යයනය පිළිබඳ
බාහිර කමිකාලාර්ය වරයකු වෙමින්
ඔහු කළ අධ්‍යාපනික සේවය
මහභූය විශිෂ්ටය.

ඔහු දැරූ සම්භාව්‍ය තනතුරු ද
රැසෙක් වෙයි.
අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන උපදේශක කමිටුවේ
සාහිත්‍ය මහ මණ්ඩලයේ
ගෙවල් කුලී පාලක මණ්ඩලයේ
යුනෙස්කෝ ආගමික කමිටුවේ
සාමාජිකත්වය ලබමින්
ඒ එ කෙරුණු ඔහුගෙන් විහිදුණු
එලිය අදටද විහිදෙයි.

ඔහු ශාසන පරවශ විය
ශාසත්‍රාභිලාශී විය.
ආර්ථික විමසුම - දෙමළ සඟරාවේ
සංස්කාරක ලෙසත්
ඉස්ලාම් සංස්කෘතික සඟරාවක් වූ
ලසඳ සිංහල සඟරාවේ
සංස්කාරක ලෙසත් ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වෙලද සංස්ථාවේ
අධ්‍යක්ෂවරයකු ලෙසත්

ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ
 අධ්‍යක්ෂ චරයකු ලෙසත්
 අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ
 පාඨ ග්‍රන්ථ සම්පාදක මණ්ඩලයේ
 සාමාජිකයකු ලෙසත්
 ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ
 අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු ලෙසත්
 මහමුද් මොහොමඩ් උවයිස් මහතා
 ඉටුකළ කාර්යභාරය
 සුලු පටු නොවීය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මතු නොව
 ආසියාතික රටවල වියතූන් අතරද
 ප්‍රසිද්ධ ඔහු
 ජාත්‍යන්තර සම්මේලන කිහිපයකටම
 සහභාගි වෙමින් දිවයිනට කීර්තියක්
 ලබාදුන් අවස්ථා සිහිපත්කළ හැකිය.

ඔහු විසින් ලියා පළ කළ
 ශාසත්‍රීය ලිපි ලේඛන සංඛ්‍යාව ද
 විශාලය.

උගත් කම ලබා ගැනීමත්
 එය වගා කර ගැනීමත්
 එමගින් තමන් උපන් රටට දෑයට
 ජනතාවට සේවයක් කිරීමත් අවශ්‍යය.
 එසේ පලවත් නොවන උගත් කමින්
 ඇති වූදෙක් වේද?

ස්වාභාවයෙන්ම ශාසත්‍ර පරවශ ව
 ශාසත්‍රහිලාශි චිත්ත වෘත්තියෙන් යුක්තව
 අදත් සිය උපන් බිමේ වෙසෙමින්
 රටට වැඩදයක ව සිටින
 මහමුද් මොහොමඩ් උවයිස් සුරිතට
 ආයුරාරෝග්‍ය සම්පත් පතමිහ.

විසිස් විවිධ

සූරිය

ගාල්ලේ - බර්ලින්

සනසන්නට සිතා ලක්මව සියලු	විට
අඛිමානයෙන් පියවර තැබූ ඉදිරි	යට
දක්වන ආදරය සිරිසරසවිය	හට
“උවයිස්”, මැතිතුමණි හඳුනන සිහල	රට

දහමට අනුව ඉටුකරමින් සියලු	ධිස
පුද සැලැකිලි ලබන ලද ජයමගට	බැස
ඔබ වැනි විද්වතකු අඛියස නැමෙන	හිස
පිරිපුන් හිසකි හඳුනන ලොව සියලු	රස

දියුණුව පිළිබඳව මුස්ලිම් ජන	තාවේ
උවයිස් මැතිතුමණි ඔබ සිදුකළ	යේවේ
අගයන් සැවොම ගිලිගිලි ගුණ යමු	තාවේ
නාමය ඔබේ මතු ඉතිහාසයට	යාවේ

උගතුන් අතර උගතෙකි නම පලුදු	නැති
වියතුන් අතර වියතෙකි ලද හැමගෙ	තුති
කවියන් අතර කවියෙකි හිත් කවන	කිති
පිබිදුනි ඔබෙන් සිව් හෙලයේ හතර	පැති

සිංහල දෙමල මුස්ලිම් හැම දෙනකු	වෙන
සිය දුනුමෙන් ලබාදෙන්නට පරම	සෙන
මං සලකුණු කියයි ඔබ දරු අයුරු	තැන
එම සිහිවටන අපගේ මතකයෙහි	ඈන

ඉහලම ඉහල තනතුරු ලැබ විවිද
 නම නිෂ්ඛිමට ඉටුවිය යුතු පරම
 ඉටුකළ වීරයෙකි බාදක ඉවත
 ඔබ පිළිගත යුතුයි පළඳ කිරුලු

ලෙස
 කිය
 පිය
 හිස

රඳවා මිනිස් ගතිගුණ නිරතුරුව
 දහමට අනුව වෙයි හැමවිට පෙරට
 තවමත් ගුවන් විදුලියේ ඔබේ සුවඳ
 එසුවඳ උරා බොන එක සැනසුමය

ලයේ
 ගියේ
 තියේ
 මගේ

හලරන් අලි (රළි) කුමාණන්ගේ චිතිශ්වය.

විරක් මගින් දෙදෙනෙක් ගමනක යෙදී
 සිටියහ. එක්කෙනෙකු වෙත පාත් ගෙඩි
 පහක්ද, අනෙකා වෙත පාත් ගෙඩි තුනක්ද
 තිබුණි. ඔවුන් දෙදෙනා මෙසේ ගමනේ යෙදී
 සිටියදී තුන්වෙනි මගියාද ඔවුන්ට එක් විය.
 ඔවුන් බඩගිනි ඇති වූ විට ඒ පාත් ගෙඩි
 සියල්ලම තුන්දෙනාම සම සමව බෙදා ගෙන
 අනුභව කළහ. ඔවුන් සමුගෙන යන
 අවස්ථාවේදී තුන්වෙනි මගියා ඔවුන්ට දීර්භම
 එතම රත්කාසි අටක් දුන්නේය. මේ මුදල
 ලබාගත් පාත් ගෙඩි අටක් තිබුණු මගියා පාත්
 ගෙඩි තුනක් තිබුණු මගියාට දීර්භම තුනක්
 දුන්නේය. එහෙත් පාත් ගෙඩි තුනක් ගෙනා
 මගියා එය පිළි ගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කොට ඒ
 දීර්භම අට සම සමව බෙදා ගත යුතු යයි කියා
 සිටියේය.

මේ ගැටළුව නිරාකරණය කිරීමට හලරන්
 අලි (රළි) කුමාණන්ට භාර දෙන ලදී. අලි
 (රළි) කුමාණෝ පැමිණිලි කරගෙන් ඉල්ලා
 සිටියේදෙනු ලබන දීර්භම භාර ගන්නා ලෙසයි.
 එහෙත් ඔහුට දීර්භම හතරක් ලැබිය යුතු යයි

ඔහු තරයේ ඉල්ලා සිටියේය.

“එසේ නම් ඔබට ලැබෙන්නේ දීර්භම එකක්
 පමණි. ඔබගේ සහකරුට දීර්භම හතක්ම
 ලැබෙයි. ඊට හේතුව මෙයයි. සෑම පාත්
 ගෙඩියක්ම සම සමව තුනට බෙදන්න. පාත්
 ගෙඩි අටෙන්ම ලැබෙන්නේ සම සමව බෙදූ
 කැලි 24කි. මගින් එක්කෙනා අනුභව කළේ
 එවැනි කැලි අටකි. පාත් ගෙඩි තුනක් ගෙනා
 මගියා වෙත තිබුණේ පාත් කැලි තවයකි.
 එයින් ඔහු කැලි අටක්ම කැවේය. ඔහුගෙන්
 ඉතිරි වූයේ එක් කැල්ලක් පමණි. පාත් ගෙඩි
 පහ ගෙනා මිනිසා වෙත තිබුණේ පාත් කැලි
 15කි. ඉන් ඔහු කැවේ කැලි අටකි. කැලි
 හතක්ම ඉතිරි විය. තුන්වැනි මගියා කැලි
 අටක්ම කා ඔබලට දීර්භම අටක් දුන්නේය.
 එසේ හෙයින් පාත් ගෙඩි තුනක් ගෙනා මිනිසාට
 අයිති වන්නේ එක් දීර්භමක් පමණි. ඔහු වෙත
 ඉතිරි වූණු වැඩිපුර පාත් කැල්ලටයි ඒ මුදල
 හිමි වන්නේ. වැඩිපුර කැලි හතක්ම තිබුණු පාත්
 ගෙඩි පහක්ම ගෙනා මිනිසාට දීර්භම හතක්ම
 හිමි වෙයි.”

පා පු පා වහාචාර්ය

ප්‍රභවිච්චි උපකරණ

ආචාර්ය

එම්. එස්. අබ්දුල් මජීඩ්

මේ මාතෘකාව යටතේ ලිපියක් සැකසීමට සැරසුණු විට මගේ සිතුවිලි අවුරුදු 35ක පමණ කාලයක් අතීතයට දිවයයි. එය 1957 වැනි වර්ෂයයි. උදේවරුවක ගාලු පුරවරයෙන් බස්රථයකට ගොඩවූ මා පැය තුනකට පමණ පසු පානදුර නගරය පසුකරමින් හේනමුල්ල ගම්මානයේ කෙසෙල්වත්ත හන්දියේ ගොඩ බැසීමි. එතැන සිටි නරුණයෙකුගෙන් උවයිස් මහතාගේ නිවස කොයිබද්දයි විමසුවෙමි, “අන්න අර නියෙන්තෙ” යනුවෙන් යාර 200 ක් පමණ ඈතින් පිහිටි නිවසක් මට පෙන්වන ලදී. එම නිවසකරා පානදුවෙමි. මධ්‍යම පන්තියට අයත් නිවසක් බවට එය එද දිස්විය. එහි බිත්තියේ “මර්කාසි” (MARKAZI) නම නාමපුවරුවක් විය. ඉස්තෝස්පුවේ පුටු කිහිපයක් තිබුණි. එහි මැද කුඩා මෙසයකි, එහි මත සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි දිනපතා පුවත්පත් හා සඟරා කිහිපයකි. මා බිත්තියේ සවිකර තිබුණු විදුලි සිතුව තද කළෙමි. එවිට සරමක් හා බැතියමක් ඇදගත් මධ්‍යම වියේ මහත්මයෙක්මාදෙස පැමිණියේය. “අස්සලාමුඅලෙකුම සර්” එවිට “වඅලෙකුස්සලාමි” යන පිළිතුර පහත් ස්වරයෙන් එතුමාගේ මුඛින් පිටවුණි. ඒ එක්කම “වාඩ්වෙන්ත”.

කොයි ඉදලද එන්නේ?

ගාල්ලේ ඉදලා සර්මා අබ්දුල් මජීඩ්.

ආ.. එහෙමද ? ලියුම් දෙකක්තුනක් ලැබුණා. මා එවූ සාහිත්‍ය ලිපි ලැබුණාද? ඔව් සර්.. ඒවා මට හුඟාක් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා යැයි මම කීවෙමි.

ඉහතින් සඳහන්වූනේ මා පළමු වතාවට උවයිස් මහතා හමුවූද අප දෙදනා අතර පැවැති පැය දෙකක පමණ සුහද සාකච්ඡාවේ ඉතා සුළු කොටසකි. සාකච්ඡාව නතරකර මා කොළඹ යන බව පවසමින් සමුගැනීමට තැත්කළ විට එතුමා කියා සිටියේ ‘නෑ. නෑ.. කෑම ටිකක් කාලම යන්න’. ඒ අරාධනය ප්‍රතිකේෂ කිරීමට මට කොහෙත්ම බැරි විය. අවසානයේදී මගේ පරාජය පිළිගෙන නිහඬ වීමි. තව පැය 1/2ක් පමණ කාලයක් අපේ සාකච්ඡාව දික්විය. ඒ අතර ගාලු නගරය ගැන, එහි වැසියන් ගැන මුස්ලිම්වරු සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයට කළ මහඟු සේවය ගැන විවිධ කරුණු අපේ

සාකච්ඡාවට ලක්විය. මේ අතර නිවස ඇතුළේ සිට කෑම ලැස්ති වී තිබෙන බව පණිවිඩය ඉස්තෝප්පුවට ලභාවිය.

මගෙන් විමසන ලදී. කලින් තීරණය කර සිටි පරිදිමා ආර්ථික විද්‍යාව, ඉන්දීය ඉතිහාසය, දෙමළ යනුවෙන් පිළිතුරු දුනිමි. ඒවිට උවයිස් මහතා අසා සිටියේ දෙමළ හැරුණු විට අනෙකුත් විෂයයන් දෙක හදාරන මාධ්‍ය භාෂාව කුමක්ද යන බවය. මා “සිංහලෙන්” යනුවෙන් කෙටි පිළිතුරක් දුනිමි. උවයිස් මහතා “මද සිතහාවක් හෙලමින්” එතකොට මෙම විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල මාධ්‍යයෙන් උපාදිය හදාරන ප්‍රථම මුස්ලිම් අපේක්‍ෂකයා ඔබවිය හැකියැයි පැවසුවේය. එම වාක්‍යයේ ගුප්ත අර්තය මා තේරුම් ගනිමි. එය නම් එසේ සිංහල මාධ්‍යයෙන් උපාදිය හැදෑරීමට මා ඉදිරිපත්වීමෙන් විශාල වගකීමක් මා භාරගන්නා බවයි. එම වගකීම උසස් අන්දමින් ඉටු කිරීමට එතුමාගේ ආශීර්වාදය තිබුණු බවත් හෙලිවිණි. මා සිතහසෙමින් නිහඩ වීමි. ඉන් අනතුරුව සම්මුඛ පරීක්‍ෂණ මණ්ඩලය වෙත මා ප්‍රශ්නයක් නැගුවෙමි. එනම් එම විශ්වවිද්‍යාලය නීතිරීති අනුව සෑම උපාධි අපේක්‍ෂකයෙකුම සිංහල - බෞද්ධ සංස්කෘතිය නමින් ප්‍රශ්න පත්‍රයකට මධ්‍යම පරීක්‍ෂණයෙදින් අවසාන විභාගයෙදින් පෙනී සිටිය යුතු බව දැනගන්නට තිබීමයි. “මුස්ලිම් උපාධි අපේක්‍ෂයන්ටත් මෙය අනිවාර්යද?” මෙයට පිළිතුරු දුන් මහාචාර්ය ගුණතුංග මහතා පැවසුවේ “ඔව්” යනුවෙන් පමණි. එවිට උවයිස් මහතා “එම විෂය සඳහා දේශන සතිපතා ඉංග්‍රීසියෙන් පැවැත්වෙනවා. ඔබට කෑමකි භාෂාවෙන් දේශනවලට සහභාගිවී එම ප්‍රශ්නපත්‍රය සඳහා සුදුනම් වන්නට පුළුවන්. ඒ ගැන ඔබ බයවෙන්න ඔතේන්”. මෙය ඇසූ මා ධෛර්යට පත් වූයෙමි.

මෙසේ උපාධි පාඨමාලාවක් හැදෑරීම සඳහා මට ධෛර්ය හා අනුබල මහාචාර්ය උවයිස් මහතාගෙන් ලැබුණු බව මා මෙහි සඳහන් කරන්නෙ ඉමහත් සතුටිනි.

මේ අතර 1962 ඔක්තෝබරයේ සිට 1965 සැප්තැම්බර් දක්වා වසර තුනක් විද්යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ උපාධි ශිෂ්‍යයෙකු වශයෙන් ගතකළෙමි. මේ කාලය තුළ මහාචාර්ය උවයිස් මහතා සමඟ තිබුණු සබඳකම් ඉතා සමීප විය. මේ කාලය තුළ එතුමා ගැන මාදුටු දේ අනන්තයි, අප්‍රමාණයි.

දුටුව අංශයේ වැඩබලන ප්‍රධානියා වශයෙන් සේවය කල උවයිස් මහතා එකල ශ්‍රී ලංකා වාණිජ මණ්ඩලයේ (CEYLON CHAMBER OF COMMERCE) උසස් තනතුරක් දැරුවේය. කාර්යාල දිනවල පෙරවරු 9.00 සිට සවස 4.00 දක්වා එහි රාජකාරිවල නියැලී සිටි එතුමා සතියේ දින 3 ක් හෝ 4 ක් පෙරවරු 7.45 සිට 8.45 දක්වාත් ඇතැම් දිනවල පස්වරු 5.00 සිට 7.00 දක්වාත් දේශනවලට සහභාගි විය.

“ආ..හරියමු. කෑම ටිකක් කාලා ඉදිමු”. යනුවෙන් එතුමා ගෙනුලා පා නැගුවේය. මම අවංක නිහතමානී ගුරුවරයෙකු පිටුපස තැන්පත් ශිෂ්‍යයෙකු ගමන් කරන්නාක් මෙන් පසුපසින් ගියෙමි. කෑම මෙසයේදීත් අප දෙදෙනා අතර නොයෙක් කරුණු ගැන සාකච්ඡා පැවැත්විණි.

පසුව එතුමාගෙන් සමුගන්වීම ඉපැරැණි සාහිත්‍ය පොත් කිහිපයක් මට පරිත්‍යාගයක් වශයෙන් ලැබුණි. ස්තූති කරමින් සමුගෙන කෙසෙල්වන්න හන්දියට පැමිණ එකල පානදුර කොළඹ මාර්ගයේ සුලභව දැකිය හැකිවන පරිදි ධාවනය වූ “ධබල් ඩෙකර්” තට්ටු දෙකේ බස් එකෙන් කොළඹ බලා ගමන ආරම්භ කළෙමි. මේ ගමනේ අවසානයේ දක්වා මගේ සිතුවිල්ල උවයිස් මහතා වටා විහිදෙන්නට විය. එතුමාගේ වාම ගතිගුණ, ආගන්තුක සත්කාරය, නිරීක්ෂණ ශක්තිය, අන් අයගේ අදහස්වලට සවන්දීම ආදී එතුමාගේ උසස් ගුණාංග එතුමා සමඟ මා හමුවූ පළමු දිනයේම වටහාගැනීමට හැකිවීම මගේ භාග්‍ය යැයි සිතුවෙමි. එනමුත් පසුකාලයේ මගේ ජීවිතයට එම හමුවීම මෙතරමදුරට බලපාවී යැයි මම සිහිනකින්වත් නොසිතුවෙමි. අල්හමදුලිල්ලාහ් (සියළු ප්‍රශංසා අල්ලාහ්ටම ය)

ඊට පසුව නොයෙක් අවස්ථාවල එතුමා හමුවීමට මට හැකිවිය. ලිපි මාර්ගයෙන්ද අදහස් හුවමාරුකර ගැනීමටත් හැකිවිය. මේ අතර අවුරුදු 5ක් පමණ කාලයක් ගෙවී ගියේය. එය 1962 ඔක්තෝබර් මාසයේ දවසක්. ශ්‍රී ලංකා විද්යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයට උපාධි අපේක්ෂකයන් වශයෙන් ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා පැවැති පිවිසුම් තරඟ විභාගයට පෙනීසිට සමත් වී සිටියෙමි. ඒ සඳහා මට අවුරුදු තුනක අධ්‍යයන නිවාඩු අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් අනුමත කර ගැනීමට සිදුවිය. මේ අතර විභාගයෙන් තේරී ඇති ගුරුවරුන්ට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නීතිරීතිවලට අනුව උපදේස්දීම සඳහා විද්යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ (වත්මන් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර සරසවිය) සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වෙන බව එහි ලේඛකාධිකාරීතුමාගෙන් ලියුමක් ලැබිණි. නියමිත දින විශ්වවිද්‍යාලයට ගියවිට ලේඛකාධිකාරීතුමාගේ කාර්යාලයේ සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලය රැස්ව තිබුණි. එහි නායකයාවූයේ ඉංග්‍රීසි අංශයේ මහාචාර්ය එල්.එල්.කේ.ගුණතුංග මහතාය. අනෙකුත් සාමාජිකයන්වූයේ ප්‍රාචීන භාෂා අංශයේ ප්‍රධානියා වූ එම්.එම්. උවයිස් මහතා සහ ප්‍රතිචීන දර්ශන අංශයේ කථිකාචාර්යවරයෙකුව සිටි ශන්මුගරත්නම් මහතාය. මගේ වාරය පැමිණි විට සම්මුඛ පරීක්ෂණ මණ්ඩලය ඉදිරියට ගොස් අසුන් ගනිමි. මා උපාධි පාඨමාලාව හැදෑරීමට කැමති විෂයයන් ගැන උපාධි දෙමළ විෂයක් වශයෙන් හැදෑරූ සිසුන්ට තුලණාත්මක ව්‍යාකරණය, (CO-MPARATIVE GRAMMER) වාග්විද්‍යාව, උපාධි පාඨමාලා සඳහා වූ නිර්දේශිත ග්‍රන්ථ දෙමළ සාහිත්‍යයේ ඉපැරැණි යුගවූ සංගම් යුගයේ සිට 20 වැනි සියවස දක්වා වූ ගද්‍ය පද්‍ය සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථවලින් තෝරාගත් ග්‍රන්ථ මෙයට ඇතුලත් වූණි. සිංහල - දෙමළ,

ඉංග්‍රීසි දෙමළ, පරිවර්ථණය සඳහා වූ මග පෙන්වීමේ පාඩමමාලාවද මහාචාර්ය උවයිස්තුමාගේ දේශනවලට ඇතුළත් විය.

මීට අමතරව සිංහල, ඉතිහාසය ආදී විෂයයන් ගෞරව උපාධියක් සඳහාද ශාස්ත්‍රපති පශ්චාත් උපාදියද හදාරන විද්වතුන්ට දුවිඩ ශිලා ලේඛණ හැදෑරීමද අනිවාර්ය විය. ඒ සඳහා ඔවුන්ට දෙමළ ඉගැන්වීම මහාචාර්ය උවයිස් මහතාගෙන් ඉටුවුණි. මෙසේ බලන කල මහාචාර්ය උවයිස් උපාධි අපේක්ෂකයින් දහස්ගණනකගේ පමණක් නොව පශ්චාත් උපාධි හැදෑරූ ගිහිපැවිදි බොහෝ දෙනෙකුගේද ගුරුවරයෙකු විය.

මහජන මුදලේ පවිත්‍ර තාවය.

හලරන් අලි (රලි) තුමාණන් කල්පා තනතුරෙහි වැජඹෙද්දී එතුමාණන්ගේ සොහොයුරෙකු වන අකිල් (රලි) තුමාණෝ එතුමාණන් වෙත පැමිණියෝය. අලි (රලි) තුමාණන්ගෙන් අකිල් (රලි) තුමාණෝ මෙසේ ඉල්ලූහ. “මම දුප්පතෙකමි, මගේ චුවමණාවන් සපුරා ගැනීමට මට හැකියාවක් නොමැත. එහෙයින් මට යමක් දෙනු මැනවි.” අලි (රලි) තුමාණන් මෙසේ පිළිතුරු දුන්හ. “ටිකක් ඉවසන්න. මගේ වේතනය ලැබෙන තෙක් සිටින්න. අනෙක් මුස්ලිම් වරුන්ට හිමි වන වේතනය සමග එය ලැබෙයි. එය ලැබූ පසු ඉන් යමක් ඔබට දෙන්නමි. ”මෙයින් සතුටට පත් නොවූ අකිල් (රලි) තුමාණෝ තව තවත් කන්නලව් කරන්නට වූහ. එවිට ළඟ සිටි කෙනෙකු අලි (රලි) තුමාණන්ට මෙසේ කීහ. “මොහුව අතින් අල්ලගෙන යන්න. වෙළඳ පොළේ තිබෙන වෙළඳුන්ගේ කඩවලට මොහුව ගෙන යන්න. ගෙන ගොස් මොහුව, මේ අගුලු කඩා කඩවල තිබෙන දේ අරගෙන යන්න යයි කියන්න.”

අකිල් (රලි) තුමා මෙසේ කීවේය. “මා සොරකම් කිරීමට ඔබ කැමතිද? ”ඒ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජන ගත් අලි (රලි) තුමාණෝ මෙසේ කීහ. “මා සොරෙකු වනවාට ඔබ කැමති වන්නේද? මුස්ලිම් වරුන් සතුදේ මුස්ලිම් වරුන්ට තොදී ඔබට දෙන්නේ නම් එය

සොරකමක් නොවේද? ”මෙය ඇසෙන්නම අකිල් (රලි) තුමාණෝ අලි (රලි) තුමාණන්ට තර්ජනයක් එල්ල කළහ. “ඇත්ත වශයෙන්ම මා දැන් යන්නේ මුආවියා (රලි) තුමාණන් වෙතයි.” යනුවෙන් කීහ. එවිට අලි (රලි) තුමාණෝ මෙසේ පිළිතුරු දුන්හ. “ඔබට කැමති දෙයක් කරන්න.”

අකිල් (රලි) තුමාණන් මුආවියා (රලි) තුමා වෙත ගොස් සිදුවූ දේ කියා එතුමාගෙන් ආධාර පෑතුහ. මුආවියා (රලි) තුමාද එතුමාට දිරිහම් ලක්ෂයක් ප්‍රධානය කළේය. එසේ ප්‍රධානය කොට මුආවියා (රලි) තුමා මෙසේද කීවේය. “මහජන මස්ඒදයේ දේශනා පීඨයට නැග අලි (රලි) තුමාණන් ඔබට ප්‍රධානය කළදේ ගැනත්, මා ඔබට ප්‍රධානය කළදේ ගැනත් ප්‍රසිද්ධියේම කියන්න.”

අකිල් (රලි) තුමාණෝ දේශනා පීඨය මත නැග එහි රැස්ව සිටියවුන්ට මෙසේ කීහ. “ජනයිති, මා මේ අවස්ථාවේදී යමක් ගැන ඔබට දන්වන්නට කැමැත්තෙමි. මම අලි (රලි) තුමාණන්ව ආගමෙන් ඇත් කිරීමට තැත් කළෙමි. එහෙත් එතුමාණෝ ආගමානුකූලව ක්‍රියා කිරීමට සෑම විටම සුදනමින් සිටියහ. ඇත්ත වශයෙන්ම මුආවියා (රලි) තුමාවන් එලෙසම ආගමින් ඇත් කිරීමට තැත් කළෙමි. එතුමා ආගමට වඩා මට ප්‍රිය කළේය.”

ஆன்ற ஆறவும் அகன்ற உள்ளமும்

வார்ப்பு

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவகை இலக்கியம் உண்டா என்ற வினா சுமார் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பலரால் எழுப்பப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், தமிழில் இத்துணை இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பலர் இன்று முக்கின் மேல் விரலை வைக்கின்றனர். இந்தப் பாரிய மாறுதல் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை அறிய விழைவார் முன் ஆரவாரமெதுவுமின்றி, ஆனால் வெகு துலாம்பரமாக ஓர் அறிஞர் தோன்றுவார். அவர்தான் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டதாரியாகியதன் பின் முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்கு 1951 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஆங்கிலத்திலே சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் துலங்குவதற்கான அடிப்படையாயிற்று. 1953இல் நூலாக வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியத்துக்கான இஸ்லாமியரின் பங்களிப்புப் பற்றிய அவ்வாய்வு இஸ்லாமியரின் கவனத்தை மட்டுமன்றித் தமிழ்குறு நல்லுலகினதும் ஏனையோரினதும் கவனத்தை இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் பால் திருப்பியது. அதற்குப் பின்னரும் அத்துறையில் பெருமுயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே.

இப்போது நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் வெளிவருகின்றன. கருத்தரங்குகளும் கலந்துரையாடல்களும் நடைபெறுகின்றன. மருதமுனை, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டினம், கொழும்பு, கீழக்கரை முதலான இடங்களில் மாநாடுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்கள் சம்பந்தமான இச்செயற்பாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் பங்களிப்பு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் மகத்தானதாகவும் மிளிர்கின்றது.

பல்கலைக்கழக

விரிவுரையாளராகவும்

கல்லூரி ஆசிரியராகவும் வணிகமன்ற மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகவும் பரீட்சைத் திணைக்களப் பரீட்சகராகவும் பலதிறப்பட்ட பணிகளில் ஈடுபட்ட உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வந்தார். 1976 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களைப் பற்றியதோர் ஆய்வினைச் சமர்ப்பித்துப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலாநிதிப் பட்டத்தினை அவர் பெற்றார்.

இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, பிரயாணம் முதலிய துறைகளில் இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். சில உரைகளை எழுதியதோடு சுமார் 15 நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். பலவற்றை மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆங்கில, சிங்கள மொழிப்புலமைமிக்கப் பேராசிரியர் உவைஸ் தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும் ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கும் நூல்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். உலக மாநாடுகள் பலவற்றிற் பங்குபற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். பேராசிரியர் உவைஸ் வெளியிட்ட நூல்கள் கட்டுரைகள், பங்குபற்றிய கருத்தரங்குகள் மாநாடுகள், பெற்ற பாராட்டுக்கள் கௌரவங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதெனின் அது தனியொரு புத்தகமாகும்.

சுருக்கமாகக் கூறவதெனின், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் இலக்கியத்தையும் பற்றிய விசாலமான அறிவோடு இஸ்லாமிய பண்பாட்டையும் இலக்கியத்தையும் நோக்கிய பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களது பணிகள் விதந்து குறிப்பிடத் தக்கவை இஸ்லாமிய மார்க்கத்திலும் பண்பாட்டிலும் ஊறித் திளைத்த தன்மையும் தமிழை ஆழமாக நேசித்த தன்மையும் அவரது ஆக்கங்களுக்கு வளமூட்டின வெனலாம்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கெனத் தனி
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

யானதொரு துறையினைத் தோற்றுவித்த மதுரை - காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தினர், அதன் தலைமைப் பதவிக்குப் பொருத்தமானவர் யாரென நாற்றிசையும் நோக்கிய வேளையிலே தென்பட்டவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே. 1979 இல் அப்பதவியில் அவர் அமர்ந்தமை, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம் கணிசமான பணிகளை ஆற்ற ஏற்ற அடித்தளமாயிற்று.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை விரிவான முறையில் ஆறு தொகுதிகளாக வெளியிட்டக் கருதிய பல்கலைக்கழகம் அதனை முடிக்க வல்லவர் பேராசிரியர் உவைஸ் எனக்கண்டு, அதனை அவர்கள் விட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை.

1931 ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவி தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது அதனை அலங்கரிக்கப் பொருத்தமானவராகச் சுவாமி விபுலாநந்தர் காணப்பட்டார். சிலகாலம் அவரது மாணாக்கராக விளங்கிய கலாநிதி உவைஸ், மதுரைப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியப் பேராசிரியர் பதவியை முதலில் வகிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவராக அழைக்கப்பட்டார். அந்த வகையில், சுவாமி விபுலாநந்தருக்குப் பின் இலங்கைக்கு அத்தகைய பெருமையைத் தேடித்தந்தவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே எனலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தரை நினைக்கும் போது, பேராசிரியர் உவைஸின் செய்யுள் புனையும் ஆர்வம் கவனத்துக்கு வருகிறது. இறைவனைத் துதிப்பன வாயும் சமயவாழ்வையும் ஒழுக்கத்தையும் வலியுறுத்துவனவாகவும் எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதை விழைவனவாகவும் சுவாமி விபுலாநந்தரின் செய்யுள்கள் அனேகமாக அமைந்தன. பேராசிரியர் உவைஸ் யாத்துள்ள செய்யுள்களும் அவ்வாறானவையே, அவர் வெளியிட்ட அருள் மொழி அகவல் என்ற நூலினைக் குறித்து 1990 நவம்பர் 25 ஆம் நாள் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் எழுதியதை இங்கு மீட்டுரைத்தல் சாலும்:

“ஏலவே கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து மூன்று விடயங்களை அவதானிக்கலாம். ஒன்று, இஸ்லாத்தில் உண்மையான பற்றும் ஆழமான அறிவும் கொண்டவர் பேராசிரியர் உவைஸ். இரண்டு, தமிழில் உண்மையான பற்றும் ஆழமான அறிவும்

கொண்டவர் அவர். மூன்று, எல்லோரும் அறிவொளியும் நலனும் பெற வேண்டுமென்பதில் ஆர்வம் உள்ளவர் அவர். அம்முன்றினதும் இயல்பான விளைவே அருள் மொழி அகவல் என்ற இந்நூல் ஆகும்.”

பேராசிரியர் உவைஸ் சிறந்த மாணவராகவும் சிறந்த ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். மாணவர் என்ற வகையில் அறிவுத் தேட்டத்தில் ஆர்வம் மிக்கவர்; தம் ஆசிரியர்பால் ஆராக்காதலும் மதிப்பும் மிகுந்தவர். அவரது ஆசிரியர்களான சுவாமி விபுலாநந்தர், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முதலானவர்களிடத்து அவர் பற்றுமிகுந்தவர். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தமும் கூட உவைஸ் அவர்களிடத்து விசேட அன்பு செலுத்தினர். ஆசிரியர் என்ற முறையில் பேராசிரியர் உவைஸ் தம் மாணாக்கர்களிடத்து அன்பும் ஆர்வமும் மிக்கவராக விளங்கினார்.

அறிவினைத் தேடுவதில் கொண்டளவு வேட்கையினை, அவ்வறிவினை ஏனையவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதிலும் கொண்டவர் உவைஸ். அகப்பட்ட புத்தகங்களையும் அறிவினையும் முடக்கிச் சுயலாபத்துக்கு முதலாக்குவோர் பலருக்கு மத்தியில் அவற்றையெல்லாம் திறந்த மனத்துடன் கரவின்றிப் பரிமாற விரும்பும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களது பரந்த உள்ளம் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

“தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந்த தார்.”

என்ற திருக்குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் கற்றறிவாளர் உவைஸ்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் ஆன்ற அறிவு ஒருபுறமாக, அவரது அன்புள்ளம் குடும்ப, குல, இன, மத எல்லைகளையும் கடந்து விரிந்தது. அசாதாரண பொறுமையும் நட்புடையாரை நல்வழிப் படுத்தும் பண்பும் அவருக்கு வாய்த்தவை. பேராசிரியர் உவைஸைப் பற்றிப் பேசும்போது, இனிய பண்பு, இரக்க சுபாவம், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை, மார்க்கப் பற்று ஆகியவற்றின் இருப்பிடமாகத் திகழ்பவரும் உவைஸ் அவர்களின் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து நிற்பவருமாகிய அவரது வாழ்க்கைத் துணைவியாரைப் பற்றிப் பேசாதொழிதல் சாலாது.

செய்ரற நீய் வாழ்க

வாழ்க

புலவர்மணி. ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன்

நவமணி விளைக்கும் நன்னில மீழும்
தவமணி செய்யும் மாந்தரு னில்லாம்
மதவழி பாட்டின் மைந்தா யெழுந்தாய்
நிதந்தமி ழாயும் பெற்றியர் குடம்பில்
ஹேன முல்லைபின் பெரியார் மஹ்மூத்
ஞான மைந்தரா யவதரித் துவைசென்
நாமம் புனைந்த நாயகர் கல்வி
நேமமாய்க் கற்று நிலைக்களனாக
பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்று
பல்கலைக் கழக வாசா னாகி
சொல்லரும் மும்மொழி தீரக் கற்று
வல்லவ ராகி வாழ்ந்திடுங் காலை
மொழிபெயர்த் தார்நூல் முஸ்லிம் கலைஞர்
வழிமொழிந் தாரவை வழங்குந் தமிழில்
சேய்நாட் டறிஞர் சிறப்பினைத் தேர்ந்த
தாய்நாட் டறிஞர் தம்மிடை யழைத்து
தீன்தமிழ்க் காவலர் இலக்கியச் சித்தர்
வான்கலா நிதியென வழங்கினர் விருதே
கலைமா மணியும் இலக்கியச் செம்மல்
நிலையிந்து மன்றம் நீட்டினர் விருதே
மதுரைப் பல்கலைக் கழகப்பே ராசான்
பதவியை யீரைந் தாண்டு முற்றினர்
இத்தகு பதவியை எம்மவ ரொருவர்

பத்திர மாக வகுத்ததை மகிழ்வோம்.
இஸ்லா மியத்தமிழ் இலக்கிய மெல்லாம்
நிசமா யறிந்து திரட்டினார் தொகையே
அறுபுத் தமிழ்மொழி அகரா தியையும்
சிறப்பாய்த் திரட்டித் தந்தவ ரவரே
சிங்கள மொழியில் இஸ்லா மியநூல்
தங்கமா யாக்கித் தந்தவ ரவரே
செந்தமி ழிலக்கியப் பரவையுட் புகுந்து
நந்தமர் வாய்வாழ் சொற்களைத் தேர்ந்து
எடுத்துக் காட்டிய இயல்பினைச் சொல்லோம்
அடுத்து மவர்திறம் அறிகுவம் யாமே
கவிஞரை யண்மிக் களமொழிக் கவிதைக்
கவிஞரை கண்டார் அனைவரும் பயில
தீன்முறை தமிழி வியக்கியம் படைத்து
வான்முறை யொழுக்கம் வழக்கிலா ரவரே
ஐந்துபத் தாறு இஸ்லா மியநூல்
பைந்தமி முச்சிற் பதிப்பித் தாரே
இத்தகு சேவை இதுவரை யெவரும்
இத்தல மீதி வியற்றிய தில்லை
வாழ்நா ளெல்லாம் வளருந் தமிழும்
குழும் இஸ்லாம் வழியும் தமது
உயிரெனக் கொண்ட உத்தமர்
செய்ரற நீடு வாழுக மாதோ.

ISLAMIC TAMIL STUDIES IN SRI LANKA AND ABROAD

the role of Dr. M. M. Uwise

M.M.M. Mahroof

Dr. M.M. Uwise entered the University of Ceylon at a time when it had just fledged out as an independent University. It was a time when the British ruled Ceylon, as Sri Lanka was then known, and Englishness was in the air. Oriental studies, principally the study of ancient and modern Asian languages, was taught in English and even question papers were set in English with a sparing use of the language in question.

Mr. Uwise (as he then was) read Tamil, Sinhala and Economics in his First Year at the University. The choice of Sinhala and Tamil together was undoubtedly strange. The University did not contemplate that anyone would do so; hence University lectures in these two languages were held at the same time. But the persuasive powers of Mr. Uwise caused Swami Vipulananda, then Head of Tamil Studies, to intervene. And Mr. Uwise was allowed to take these two languages.

Mr. Uwise read Tamil for his Finals and he emerged with a Second Class Honours. He was appointed Visiting lecturer in Tamil. Mr. Uwise's subsequent career took him to various fields of office. He was for some time Assistant Superintendent of Examinations at the Department of Examination, then and now in Malay Street, Colombo 2. Then he took the post of translator at the Ceylon Chamber of Commerce, Colombo. Meanwhile he had been doing a series of translations, ranging from Workman's Arithmetic rendered into Tamil, Martin Wickremasinghe's novel, Gam Peraliya, likewise rendered into Tamil, to the Life of Muhammad (sal) by Abdur Raheem translated

into Sinhala.

Later on, he was to become Visiting Lecturer and then Visiting Professor of Tamil at the University of Vidyodaya. Finally, he crowned his achievements by being appointed to the Chair of Islamic Tamil Literature at the Madurai, Kamaraj University, Madurai, in South India.

Dr. Uwise's life-long passion has been for Islamic Tamil Literature. (Another of his life-long attachment has been to wearing white clothes; he had worn no other.)

In 1949, Mr. Uwise wrote his M.A. thesis. Its theme was the Muslim Contribution to Tamil Literature in English. Later, in the fifties it was to be published as a book. This theme settled his interest for life.

Mr. Uwise found that Tamil poetry in the classical model had been written not only by Tamils but also by Muslims. Traditionally, it had been thought that Muslims whether of South India or Sri Lanka did not attempt any such literary work. The only available piece of literary work of that kind was the Seera Puranam which had been composed by the Muslim literateur, Umaru Pulavar. It had been conjectured that this work was an exception and that it was the only such work to be attempted by a Muslim. The Seera Puranam tells in classic Tamil verse, in the Puranic style, the life and work of the Prophet of Islam, Muhammad (sal). It was and is a work of unexceptionable literary merit and Umaru Pulavar had been recognized as a master poetic craftsman by the Tamil literati.

To the delighted surprise of Mr. Uwise, he discovered that there were other Muslim poets who had written classic works in Tamil.

Mr. Uwise began to search for more Muslim poets. It was like the quest for Corve but with happier results. He went to the towns and villages of Sri Lanka and Tamil Nadu, scouring for such poetic material and by dint of persuasion and devoted help from men of letters, he was able to secure many manuscripts, both in *ola* and in hand-written recessions. These came up to thousands. This search and subsequent fulfilment is diagnostic of the literary establishment in Tamil.

The Literary Establishment in Tamil

The Tamil language and literature has been cultivated for thousands of years in most parts of the Madras Presidency, roughly corresponding to the present Tamil Nadu. It was the maintenance of literature through face-to-face relationships. Indeed, education itself was based on master-pupil relationships. A student received higher education by learning and staying with his preceptors. When he had learnt enough from one teacher he went on to another.

In this manner, the student learnt Tamil prosody. Tamil prosody, perhaps based on Sanskrit models, is more intricate than English prosody, based on Latin poetics. When he knew thoroughly the mechanics of composing poetry, he wrote poetical works in Tamil. The student inscribed his work on *ola* leaves. It was looked over by his literary superiors and peers. Sometimes, this inauguration was done in private circles and sometimes in what is presently known as literary conferences. Usually, these literary endeavours, if stamped with approval by the assembled literati, were sweetened by the grant of money or some gift by the leading potentate of the area. In some circumstances, copies were written and circulated around interested persons. That was the publication during those times. That was also the procedure for works on grammar and literary history. Thus every work was traditionally handed down in a chain of literary men and accepted by contemporaries. As A.A. Mac

Donnell, writes in his introduction to his Sanskrit Grammar, there is the line of descent from the earliest Sanskrit grammar to those relatively modern. This statement would be true of Tamil works, as well.

The middle part of the last century in South India was the scene of the search for manuscripts of literary works in Tamil. These were diligently searched, recensions were compared, the final version was settled and was published with introduction and notes. In this work of editing, South Indian and Sri Lankan scholars took part. Even English missionaries of literary mien, such as Bishop R. Caldwell and Rev. G.V. Pope, were not out of this field.

However, the publication of works by Muslim poets working in Tamil, for several reasons, took a low-profile. The contribution of Muslims whether in South India or Sri Lanka to Tamil literature and language has been profound. It has been so, even in, say, Bengali, Malayalam, Hindi or Kashmiri.

Since classic Tamil poetry is intricate and has to be carefully studied, publication could not guarantee that such works would reach the common man. Or that there would be further editions. (There were some exceptions, of course. For instance, the poetical work, 'Moovar Ammanai' went into three editions, one in 1873, another three years later and the third subsequently). At any rate, the poet's patron has already paid for the book, its publication and a gift to the poet, as well.

In a torrid, humid climate such as that of South India or Sri Lanka, *ola* leaves are liable to be eaten up by worms and printed books, by time.

In this state of affairs when there was a possibility that the works of Islamic writers would be lost for ever because of conscious or unconscious neglect, Dr. Uwise entered the scene. That year was 1949.

The Nature of Islamic Tamil Literature

Essentially, Islamic Tamil Literature means Tamil literature on Islamic themes. Obviously

the participants were Muslims. This definition, Dr. Uwise had insisted through the years. This type of definition, where there is complete dichotomy between content and form is possible because Tamil Literature insists on rigid modes of writing or rather, composing verse. Each mode of poetry in Tamil has its inflexible rules and regulations. The themes of Muslim poets were totally Islamic.

It is as if an Islamic baith were to be composed in the form of a Petrarchan sonnet.

The Muslim poets who composed these poetical works were from the districts of Ramnad, Tinnevely, Tanjore, Tiruchy among others and of the sea board of Sri Lanka and selected places in the central highlands of Sri Lanka. The poets for the most part were not full-time professionals but were merchants, farmers, school teachers, mosque officials or men of property. Even those who had no other occupation than writing poetry were amply rewarded by local magnates or potentates such as Pandi Thurai Thevar. Indeed, big landowners and merchant princes considered to be their responsibility to succour and maintain indigent poets.

Dr. Uwise discovered that Muslim poets have contributed to the major and minor genres of Tamil classical verse. The purana, particularly, had attracted many Muslim poets of stature and they had composed puranas noted for their symmetry, word-and-saturation structure so they stand supreme in that field. The purana is a complete portrayal of the life and adventures of a heroic person and includes a description of the topography of the locale of the hero.

Dr. Uwise also found that the Muslims' contribution to the minor genres of Tamil poetry was less spectacular. These genres included the Pirapantham, the Antati, the Pillai-Tamil, the Kalampakam, the Kovai, the Chatakam, the Ammanai.

There was also existing in Tamil literature, popular genres which were meant for the less literate as well as for the erudite. Among these popular literary genres are the Malai, the Eisal, the Kirtanai, the Chintu, the Thalattu and the Ananda Kalippu. It was true, however, the

Muslim poets did not attempt the genres which verged on the erotic, such as the Tuthu (the Sandesaya form). As if to make up for this seeming lapse of the Muslim poets they introduced literary forms from the world of Islam, mainly from Persia. These included, the Kissa biographical history in verse, the Masalaa, a form of poetic catechism, and the Padai Por, a celebration of the hero's prowess in the battle field. Previously, these were unknown to Tamil literature.

In all these genres, the Muslims have excelled over the years.

The question of research always implies the question of communicating the fruits of research to others.

Dr. Uwise has solved this problem in a variety of ways. His classes at the University was one form. Another was the Muslim Programme of Radio Ceylon (as the Sri Lanka Broadcasting Corporation was then known) which he conducted during the 1950s.

But Dr. Uwise's principal mode of communication has been the written word, or rather, the printed word. Throughout the years Dr. Uwise has contributed articles to the Tamil language national press in Sri Lanka, mainly in their Sunday editions. Some of these articles, series on his literary travels given with a background of Islamic Tamil literature. Some were brief articles dealing with specific aspects of Islamic literary culture in the Sri Lankan setting.

Yet, the major instrument of Dr. Uwise's work in terms of communication has been the published book. Dr. Uwise's published books run up to some sixty titles. Nearly all of them are in the Tamil language as the critical appreciation of a language is primarily directed towards those who can read and are knowledgeable in that language. The two important exceptions are 'Muslim Contributions to Tamil Literature' published at Galhinna, Sri Lanka in 1952 and another extended version of it published in Kilkarai, South India, exactly forty years later.

Dr. Uwise's works naturally fall into defined groups. Some of them are simple expositions of aspects of Islamic Tamil literature.

Some are straightforward biographies such as the one on Kunangudi Masthan Sahib Pulavar, the celebrated Muslim mystical poet of the last century. A few of his works deal with the Tamil dialect of the Muslims of Sri Lanka. Yet other works are editions of nineteenth century Islamic verse classics, such as 'Futuh Shaam' (Arabic for 'Entry into Syria'). Dr. Uwise's travelogues have a strong classical fervour. His book dealing with the sacred journey, pilgrimage to Makkah and Medina, is interspersed with references to the classic Muslim poets' poetic works. (Some of his editions of

classical works, like 'Futuh Shaam' have been accepted texts for pre-University and University classes). His entry into Tamil lexicography has been the spin-off from his literary activity. He has published a book on Arab-Persian words used by Muslim poets. Recently, Dr.

Uwise has concentrated his attention on producing a series of comprehensive and documented volumes on the History of Islamic Tamil Literature. Magnificently produced, they are a fine tribute to his scholarship and erudition.

ALİ'S LEARNING TESTED

Once ten learned men approached Ali and said, "We seek your permission for our putting a question to you".

Ali replied, "You are at perfect liberty".

They said: "Of knowledge and wealth which is better and why? Please give a separate answer to each of us".

Ali gave the following ten separate answers:

- (1) Knowledge is the legacy of the Prophets, wealth is the inheritance of the Pharaohs. Therefore knowledge is better than wealth.
- (2) You are to guard your wealth, but knowledge guards you. So knowledge is better.
- (3) A man of wealth has many enemies while a man of knowledge has many friends. Hence knowledge is better.
- (4) Knowledge is better because it increases with distribution. While wealth decreases by that act.
- (5) Knowledge is better because a learned man is apt to be generous while a wealthy person is apt to be miserly.
- (6) Knowledge is better because it cannot be stolen while wealth can be stolen.
- (7) Knowledge is better because time cannot harm knowledge. While wealth rusts in course of time and wears.
- (8) Knowledge is better because it is boundless while wealth is limited and you can keep account of it.
- (9) Knowledge is better because it illuminates the mind while wealth is apt to blacken it.
- (10) Knowledge is better because knowledge induced the humanity our Prophet to say to God, "We worship Thee as we are Your servants", while wealth engendered in Pharaoh and Nimrod the vanity which made them claim Godhead.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளும்

பண்பாட்டுப் பங்களிப்பும்

வரலாறு

எம்.எஸ்.எம். அனஸ்

முஸ்லிம்கள் தங்களுக்கென ஒரு இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது நிரூபணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட யதார்த்தமாகும். சீராப் புராணத்தைக் கற்றுத்தேர்ந்தோரும் ராஜ நாயகத்தையும் குத்பு நாயகத்தையும் படிக்கத் தெரிந்தோரும் புராண படனங்களின் போது இவற்றின் சுவையை அனுபவித்தோரும் கிராமங்கள்தோறும் இருந்தனர். ஆனால் அந்த மரபு பாதுகாக்கப்படவில்லை. புதிய கல்வியும் புதிய நாகரிக-சமய சூழல்களும் மக்களை இவற்றிலிருந்து அந்நியமாக்கின. இந்த இலக்கியச் செல்வங்களும் பழமை யான இப்பாரம்பரியமும் அழிவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸின் ஆய்வுப் பணிகள் ஆரம்பமாகின.

முதல் ஆய்வு

“தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பினைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் முயற்சியே இவ்வாய்வுக் கட்டுரை”

என்ற முன்னுரைக் குறிப்புடன் 1951ம் ஆண்டு எம்.எம். உவைஸ் தனது முதுமாணிப்பட்டத்திற்காக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பித்த (தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு) (Muslim Contribution to Tamil Literature) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் அதன் மீள் கண்டுபிடிப்பிற்கும் ஆதாரமாய் அமைந்த ஆய்வாகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு ஒரு புத்தூக்கத்தை இவ்வாய்வு வழங்கியது எனில் அது மிகையாகாது.

1953ல் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை நூல்வடிவம் பெற்றபோது இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் அறிஞர் மத்தியில் இது பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. ஒரு நீண்டகாலத்தேவையை மிகச் சிறப்பாகச்

செய்துமுடித்த உயரிய ஆய்வென இது போற்றப் பட்டது. இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகம் இதுவரை செயற்படுத்தாத ஆனால் நவீன கல்வியுக்கத்தின் தேவையாயிருந்த தற்கால ஆய்வறிவு முறைகளுக்குரிய வகையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை அணுக முயன்ற முதல் நூலாகவும் இது அமைந்தது.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் இலக்கியத்தரம், தமிழிலக்கியப்பரப்பிலும் வரலாற்றிலும் அதற்குரிய இடம், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பிரிவுகள், வடிவங்கள் அவற்றின் உள்ளடக்க விடயங்கள் என்ற பல்வேறு அம்சங்களை அடக்கியிருந்தார். இக்கட்டுரை நான்கு பிரதான பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது. (1) இலக்கிய வடிவங்கள் (2) உரை நடையாக்கங்கள் (3) குஃபிஞானியரும் அவர்களின் பாடல்களும் (4) இஸ்லாமிய இறையியல் நூல்களும் ஒழுக்கவியல் நூல்களும்.

இதன் அறிமுக அத்தியாயம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எழுந்த காலத்து தமிழ்நாட்டு அரசியற் சூழலையும் இஸ்லாத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்குமிடையிலான பண்டைத் தொடர்புகளையும் ஆராய்கிறது.

இலக்கிய வடிவங்களில் ஜனரஞ்சக இசைப்பாடல் வடிவங்களான மாலை, ஏசல், திருப்புகழ், கிர்த்தனை, சிந்து, கும்மி, ஆனந்தக்களிப்பு முதலிய இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டு முஸ்லிம் புலவர் பலர் யாத்துள்ள கவிகளைப்பற்றி இக்கட்டுரையின் இரண்டாம் அத்தியாயம் விரிவாக ஆராய்கிறது.

காவியத்தைப் பற்றிய முதலாவது அத்தியாயம் சீராப்புராணத்தைப்பற்றிய ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. உறுப்புலவர் கடினை முத்துப்புலவரிடம் தமிழ் கற்றிருந்தபோதும் தமிழ் காவியங்களினதும்

இலக்கியங்களினதும் செல்வாக்கிற்குட்பட்டிருந்த போதும் உற்றுப்புலவரின் சீறா இஸ்லாமியப் பண்புகள் பலவற்றைத் தெள்ளிதிற்புலப்படுத்தி நிற்பதை சொல்லியல் ஆய்வு மூலமும் ஒப்பீட்டாய்வு மூலமும் உவைஸ் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்களில் அல்லாஹ்வின் நாமமும் ஏகத்துவமும் கூறப்படுவதும் அரேபியாவின் ஆறுகளில்லாத குழலைக்கொண்டு படலங்களை உமர் அமைத்திருப்பதும் யுத்தப்படலங்களில் ஒட்டகைகளைப் புகுத்தியிருப்பதும் அறப்புத்தப் பிரயோகங்களும் என்று பல்வேறு உதாரணங்களின் மூலம் இக்கருத்தை அவர் நிறுவ முயன்றுள்ளார்.

உரை நடை ஆக்கம் பற்றிய அத்தியாயத்தில் அறபுமொழியிலிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களையும் பாரசீக உர்து மொழிகளின் தழுவுத் தமிழாக்கங்கள் பலவற்றையும் உவைஸ் அறிமுகம் செய்கிறார். முஸ்லிம்கள் தமிழிலக்கிய மரபிற்குப் புதிதாகத்தந்த அல்லது முஸ்லிமல்லாதோரால் இயற்றப்படாத படைப்போர், மஸ்அலா முனாஜாத், நாமா, கில்லா என்ற புதிய இலக்கிய வடிவங்களும் இதில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இப்படைப்புக்களைப்பற்றிய முதலாவது செய்யப்பட்ட ஆய்வும் இதுவே என்றும் கூறலாம்.

சமயக் கருத்துமுரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்த நூல்களில் அத்தைவ மூலமொழி, உலாமுத்தின், பஞ்சாவரலாறு, கிறிஸ்து மத திரியேகத்துவ மறுப்பு ஆகியவற்றை உவைஸ் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இலக்கியத்துறைக் கருத்துமுரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்த நூல்களில் குலாம் காதிரு நாவலரின் நபியவதாரப்படலம்; இது சீறா நபியவதாரப்படலம் என்றும் கூறப்பட்டது. காதர் அசனாமரைக்கார் இதற்கு மறுப்புரையாக சீறா நபியவதாரப்படல உரைகடிலகம் என்ற நூலை வெளியிட்டார். குலாம் காதிரு நாவலர் இதனை மறுத்து சீறா நபியவதாரப்படல உரை கடிலக நிராகரணம் என்ற நூலை வெளியிட்டார். இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகிற்கு இதுவரை அறிமுமாகாத இப்படைப்புக்கள் பற்றியும் உவைஸ் விளக்கியிருந்தார்.

இஸ்லாமிய ஒழுக்கவியல் விடயங்களைக் கூறுவதாக ஆசாரக்கோவை திருநெறிநீதம் எனும் இரு நூல்கள் இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய இறையியல் படைப்புக்களாக பெரிய நூற்று என்பவரின் வேதபுராணம் மற்றும் மஃரிபத்து மாலை, கஅபில் ஈமான் போன்ற நூல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இதுவரை பேசப்படாத துறைகளையும், இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் பெற்றிராத நூல்களையும் உவைஸ் தமது ஆய்வில் குறிப்

பிட்டார். இருநூற்றுக்கும் அதிகமான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை அவர் இவ்வாய்வுக்காகப் பயன்படுத்தியிருந்தார்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களின் இடத்தை மதிப்பீடு செய்ய தமிழ் இலக்கியங்களுடனான ஒப்பீட்டையும் அதே வேளை இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் தனித்துவமான பண்பினையும் அவர் இவ்வாய்வுரை முழுக்க, ஒரு முக்கிய இலட்சியமாக அமைத்திருந்தமை இவ்வாய்வின் சிறப்பிற்குப் பிரதான அடிப்படையாக அமைந்தது.

உவைஸ் கையாண்ட இந்த முறையினால் 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கண்ணோட்டம் பற்றிய முதல் நூலாக' அது பெயர்பெறும் தகுதியைப் பெற்றது. தமிழ் இலக்கியங்களுடன் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை அவர் ஒப்பீடு செய்ததும் இதே அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்ததையும் இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிடலாம். இதனை தமிழகத்து அறிஞர் தாலுத்ஷா பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

ஐனாப் உவைஸ்... முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியம் அனைத்தையும் பயின்று ஒவ்வொரு கலியும் வேறு முஸ்லிமல்லாத தமிழ்க் கவிஞர்களின் செய்யுள்களை எப்படி நிகர்த்திருக்கின்றன அல்லது மிகைத்திருக்கின்றனவென்பதை விஷயவாயிலாகவும் விளக்கமுறையாகவும் அணிவகுத்து ஒழுங்குபடுத்தித் தந்திருக்கிறார் (உத்தமர் உவைஸ், ப. 108, 1981.)

இவரது இம்முறை இஸ்லாமியரல்லாதவர்களையும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி அறிவதற்கு ஆர்வமுடக்கடியதாக அமைந்தது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் மிகப் பொருத்தமாக இதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகு நோக்கி இஸ்லாமியரல்லாதோரையும் அழகாக ஆற்றுப்படுத்தியவர் கலாநிதி உவைஸ். (உத்தமர் உவைஸ் ப. 124)

செர் ராஸிக் பரீத் பின்னர் கலாநிதி பதியுதீன் மஹ்முத் முதலியோர் முன்வைத்த முஸ்லிம் பாடசாலை என்ற எண்ணக் கருவுக்கும் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டினடிப் படையில் முஸ்லிம் மாணவரின் கல்வி அமைய வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கும் உவைஸின் இவ்வாய்வும் தகுதியான அடித்தளத்தைப் பெற்றுத்தர உதவியது என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

பண்பாட்டுச்சூழல் என்பதை சமயச்சூழல் என்று மட்டும் கருதியோர் மத்தியில் உவைஸின் இப்பணி பண்பாடு பற்றிய விசாலமான

கண்ணோட்டத்திற்கு உதவியது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களான சீராப்புராணமும், புதுகுஷாமும், யூசுப் கலைகாவும், நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழும் இஸ்லாமியக் கலைப்பண்புகளைக் கூறும் கலையும் பண்பும் முதலிய நூல்களும் இலக்கியப் பாட நூல்களாக இடம்பெற உவைஸ் எடுத்த முயற்சிகள் விரைவில் கை கூடின. பாடசாலைக் கல்வியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பிரவேசமாகவும் புதிய தலைமுறையினர் தமது இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை அறியும் வாய்ப்பை வழங்கியதாகவும், உவைஸின் இப்பணி அமைந்தது.

இரண்டாவது ஆய்வு

'தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள்' (Muslim Epics in Tamil Literature) என்ற அவரது இரண்டாவது ஆய்வு 1975ல் அவருக்கு கலாநிதிப்பட்டத்தை ஈட்டித் தந்தது. உவைஸ் தமது முதலாவது ஆய்வில் முஸ்லிம் தமிழக்காப்பியமாக சீராப்புராணத்தை மட்டுமே குறிப்பிட்டிருந்தார். சுமார் எட்டுப் பக்கங்களில் அது நிறைவு பெற்றிருந்தது.

இரண்டாவது ஆய்வு முஸ்லிம் காப்பியங்கள் பற்றிய முழுமையான ஆய்வாகும். எந்த இலக்கியத்திலும் காப்பியங்களே பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றன. திருந்திய இலக்கியத்துக்குரிய மாண்பினை காப்பியங்களே ஒரு இலக்கியத்திற்கு வழங்குகின்றன. சிந்தனையினதும் பண்பாட்டினதும் படைப்பாற்றலினதும் கற்பனையாற்றலினதும் உயர் பேறாகக் காப்பியங்களே மதிக்கப்படுகின்றன. பழமை, இலக்கியத்தரம், சொற்களின் செழுமை, திருந்திய இயல்பு, உணர்வுகளை கூர்மையாக வெளிப்படுத்தும் மொழிநுணுக்கம் ஆகியன காவியங்களின் பிரதான பண்புகளாகப் போற்றப்படுகின்றன.

ஒவ்வொன்றும் ஆயிரக்கணக்கான செய்யுள்களைக் கொண்ட 12 முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களை கலாநிதி உவைஸ் தமது காப்பிய ஆய்வில் பயன்படுத்தினார். சீராவோடு புதுகுஷாம், முகிதீன்புராணம். இராஜநாயகம், ஆரிபுநாயகம், கனகாபிஷேக மாலை முதலிய மறைந்துகிடந்த முஸ்லிம் இலக்கிய ஆக்கங்களை இதில் அவர் அறிமுகப்படுத்தியதுடன் அவை எவ்வாறு காவியமாகும் தகுதியைப் பெற்றுள்ளன என்பதை பதினைந்து அத்தியாயங்களில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

காவியங்களின் இயல்பு, உலகப்புதழ் பெற்ற காவியங்களின் உள்ளடக்கம், தமிழ் காவியங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கம் என்பன இவ்வாய்வின் முதற்பகுதிகளாக விளங்குகின்றன. ஏனைய அத்தி

யாயங்கள் அனைத்தும் 12 முஸ்லிம் காப்பியங்களையும் பல்வேறு தலைப்புக்களில் ஆராய் கின்றன. முஸ்லிம் காப்பியங்களிற்குரிய தனித்துவமான கண்ணோக்கினை விளக்கிச் செல்வதும் ஏனைய தமிழக்காப்பியங்களோடு முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்களை ஒப்பிடுவதும் இவ்வாய்வின் பிரதான பண்பாக அமைந்துள்ளது. கடவுள் வாழ்த்து, இயற்கையும் நிலமும், இயற்கையும் விவசாயமும், நகர் வர்ணனை, அல்லாஹ், நபிகள், இறைநேசர்கள் பற்றிய வர்ணனை, பாத்திரங்களின் பண்பு என்று பல்வேறு தலைப்புக்களில் முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் இதில் ஆராயப்படுகின்றன.

பண்பாட்டு உறவு

'தமிழ்ப் பேசுவோர்' என்பது அரசியல் அரங்கில் வெற்றிபெறமுடியாத சுலோகமாக இருந்த போதும் பண்பாட்டுச் சூழலில் கல்வியாளர், இலக்கியவாதிகள், பொது மக்கள் கூட்டுறவில் இப்பிரயோகத்திற்கு ஒரு அர்த்தமிருந்தது. கலாநிதி எம்.எம். உவைஸின் ஆய்வுகளும் இலக்கிய உலக சாதனைகளும் அதற்கான சான்றுகளில் ஒன்றாகும்.

உவைஸின் முதலாவது ஆய்வுக் கட்டுரையும் அதைத்தொடர்ந்து அவர் ஆற்றிய இலக்கியத்துறைப் பங்களிப்புக்களும் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டினதும் தமிழ்ப்பண்பாட்டினதும் உறவு வளர்ச்சியின் முக்கிய நிகழ்வுகளாகின. தமிழின் எல்லை மேலும் விசாலித்தனம் இதன் மற்றொரு உடனி கழ்வாகும். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பின்வரும் கூற்றின் ஆதாரத்தில் இவற்றின் வேர்களை நாம் இலகுவில் காணமுடியும்.

ஈழத்து இலக்கியத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பிரதானமாகச் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியமே என்பது அறுமுக நாவலர் நிலைப்பாட்டின் வழியாகவரும் எடுகளாகும். வித்தியானந்தன் இந்தச் சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை எவ்விதத்திலும் மறுதலிக்கவில்லை. ஆனால் ஈழத்தின் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் முழுவதும் சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியமே என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாது ஈழத்தின் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களும் தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களும் ஈழத்து இலக்கிய பாரம்பரிய உருவாக்கத்திலும் அப்பாரம்பரியப் பேணுகையிலும் சமமான முக்கியத்துவமுடையவர்கள் என்பதை வலியுறுத்தினார் (வித்தியானந்தம், iii, 1984.)

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தனது பல்கலைக் கழக வாழ்வில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டம்சங்களுக்கும் வழங்கிய இடம் முஸ்லிம் உலகம் என்றும் நினைவுகூரத்தக்கதாகும். ஆனால் இப்பரந்த மனப்பான்

மையின் ஊற்று அவருக்கும் முன்னரே ஆரம்பமாகிவிட்டது. 1946ம் ஆண்டு ஆரம்பித்த உவைஸின் பல்கலைக்கழகக் கல்வியோடு இதன் ஆரம்பத்தை அவதானிக்க முடிகிறது. அப்போதைய தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவுமிருந்த சுவாமி விபுலானந்தர் கொண்டிருந்த 'இனமத எல்லைகளைக் கடந்ததே தமிழ்' என்ற கருத்தும் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் மீதான அவரது நேச மனப்பான்மையுமே பின்னால் வளர்ந்த பரந்த மனப்பான்மைக்கான ஊற்றாக அமைந்தன. தேர்முகப் பரிட்சையின் போது மாணவர் உவைஸிடம் சுவாமி விபுலானந்தர் கேட்ட இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய செந்தமிழ்க் காப்பியம் ஒன்றின் பெயரைக் கூறுவீரா? (உத்தமர் உவைஸ், 30) என்ற கேள்வி தற்செயலானதல்ல.

அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் தனது முஸ்லிம் கல்விச்சகாய நிதியை உருவாக்கவும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வியின் மத்திய நிலையமாக விளங்கிய கொழும்பு லாஹிராவின் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்கவும் விபுலானந்தருடன் அஸீஸ் கொண்டிருந்த நெருக்கமும் சுவாமிகளின் அருளுரைகளும் ஆதர்ஸமாகின என்பது அஸீஸின் சொந்த வாக்கு மூலமாகும். (அஸீஸ் தமியும், 6, 1991) அடிகளின் இஸ்லாமியருடனான நேசமனப்பான்மை இன்னும் ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். எனினும் அவர் முன்வைத்த இப்பண்பாட்டுச் சமரச மனப்பான்மை பேராசிரியர்களான கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன் போன்றோரினால் இன்னும் பரந்த எல்லைகளுக்கு வளர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம் இலக்கிய உலகு இன்று கொண்டாடும் உவைஸின் உருவாக்கமும் அவரது முதலாவது ஆய்வுக் கட்டுரைக்கான அங்கீகாரமும் வழிகாட்டுதலும் முற்றிலும் இவ்விரு பேராசிரியர்களையே சேர்ந்ததாகும். இவ்விடயங்களை முக்கிய அவதானிப்பிற்குரியதாகும். தமிழ் ஆய்வுப் பிரிவுகள் அதன் பழைய எல்லைகளிலிருந்து விசாலித்துச் செல்லவும் இரு இனங்களுக்கிடையிலான பண்பாட்டு இணக்க உணர்வு வளரவும் இது பெரிதும் வழிவகுத்தது. எம்.எம். உவைஸ் தனது இரண்டாவது ஆய்வுக்கட்டுரையின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள பின்வரும் பகுதி அமுத்திக் கூறத்தக்கதாகும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1949ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய விடயதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ் இலக்கியப் பிரிவை

ஆராய்வதற்குரிய வாய்ப்பினை வழங்கியவர் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையாகும். உண்மையில் இந்தப் பெருமை வேறு எந்தப் பல்கலைக்கழகத்துக்குமுரியதல்ல. பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளைக்கும், பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கும், இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கு அவர்கள் ஆற்றிய சேவைக்காக முஸ்லிம் சமூகம் அவர்களுக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

விபுலானந்தர் உருவாக்கிய பண்பாட்டுப் புரிந்துணர்வுக்கான ஆரம்பம் வித்தியானந்தன் காலத்தில் ஒரு பண்பாட்டு இணக்க இயக்கமாக இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையில் பரிணமிப்பதை வித்தியானந்தரின் பணிகள் எடுத்துக்காட்டும். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பின்வரும் வார்த்தைகள் இதைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

'தமிழ்ப் பேசும் மக்கள்' என்ற கோட்பாட்டிற்கான பண்பாட்டு அடித்தளத்தை முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் (வித்தியானந்தன்) மிகச்சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார். (வித்தியானந்தம், iii, 1984)

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், உவைஸ் இருவருக்கிடையிலுமான உறவு இரு தனி நபர் உறவு என்பதற்கும் மேலானது. அது இரு பண்பாடுகளின் உறவும் புரிந்துணர்வுமாகும். வித்தியானந்தன் இஸ்லாமிய இலக்கிய மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றிய சேவைகளிற் பல உவைஸின் தொடர்பினாலேயே பூரணத்துவத்தைப் பெற்றன.

முடிவு

முஸ்லிம் இனம் தனது வரலாறு, வாழ்வு, சமயம், நம்பிக்கை, கலாசாரம், அறபு - பாரசீக மொழிகளின் தொடர்பு இவற்றால் தமிழில் தமக்கென ஒரு இலக்கிய பாரம்பரியத்தை பேணி வந்துள்ளனர் என்பதை பேராசிரியர் உவைஸின் ஆய்வுகள் உறுதி செய்தன. வேறு வார்த்தைகளிற் கூறுவதாயின் முஸ்லிம்களுக்கென்று தனித்துவமான இலக்கிய பாரம்பரியமுண்டு என்பதை நிறுவுவதில் உவைஸ் வெற்றி கண்டார்.

உவைஸின் ஆய்வுகளின் முக்கியத்துவம் இதனோடு மட்டும் முற்றுப்பெறவில்லை. இரு இனங்களுக்கிடையிலான பண்பாட்டுப் புரிந்துணர்வுக்கும் முஸ்லிம்களிடையே இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கும் பாரம்பரியத்தைப் பேணும் புத்தூக்கத்திற்கும் பாதை வகுத்த பெருமையும் அவரது ஆய்வுகளுக்கு உண்டு.

நெஞ்சத்தால் வாழ்த்துகிறோம்

ஊழினி

செ. குணரத்தினம்

- வித்தகன் விபுலா நந்தன் விளைத்த செந்தமிழ்ப் பயிரில்
உத்தமன் உவைசம் ஒன்றே ஒங்குநற் பேராசான் ஆகி
நித்தியம் நிலைத்த எங்கள் நேரிலாத் தமிழ்ச் செல்வத்தை
வித்துவம் மேன்மேலக் கூர விருத்திசெய் அறிஞன் உவைச. 1
- மறையொரு கண்ணாய் மற்றும் மாற்றுயர் தமிழ் ஓர்கண்ணாய்
இறையருள் வழத்தி வாழும் இப்பெரும் பேராசான் வந்தே
துறைபுகத் தமிழ் ஆராய்ந்து சொன்னலம் கண்ட முன்னாள்
குறையிலா இல்லாம் தந்த கோதறு செல்வம் மீட்டோன். 2
- திரைகடல் ஓடிச் செல்வம் செய்துயர் மூதா தைகள்
கரையிலாத் தமிழ்க்கு அரிய காவியம் பலவாய்க் கண்டும்
உரைபல நூலளித்தும் ஒது சிற்றிலக் கியங்கள் செய்தும்
நிறைபுகழ் படைத்த செம்மை நேரியோன் மீட்ட செல்வம். 3
- மறைந்து போய் விட்டதேயோ மாணிலக் கியங்கள் யாவும்
பிறையன்பர் செய்து அணிந்த பேரிலக் கியங்கள் எங்கே
நிறைவுறு அஹ்றை மீட்பேன் நித்திலம் மணி பசும்பொன்
கறையகல் வகையில் மீண்டும் காண்குவன் என எழுந்தான். 4
- இந்திய கீழ்க்கரை இளைய பல் இடங்கள் வாழ்ந்தே
முந்தையோர் செய்து வைத்த மூதரும் செல்வம் தேடி
தந்தையர் செய்த செல்வம் தனைஉலகு அளிப்பேன் என்று
விந்தையோன் சபதம் ஏற்றான் விளங்கு செந்தமிழ்த்தாய் வாழ்த்த 5
- சங்கநூல் தேடி மீட்ட உ.வே. சாமிநாதன் அவன்போல்
எங்கெமெக் கருளினான் காண் இல்லா மியத்தமிழ் நூல்கள்
பங்கமில் குணத்தான் இந்தப் பாரிணைப் படைத்துக் காத்து
எங்குமாய் விளங்கு வோனை இமைப்பிலும் மறவாத் தொண்டன். 6
- பல்நில வளமும் பெற்ற பாணந் துறையுறை பதியிற்றோன்றி
நல்லறம் போற்று பண்பார் நலமுயர் குடி பிறந்தோன்
எல்லையில் புகழோன் அல்லா இதையறே நிறை பேராளன்
பல்துறை ஆய்வு செய்தே பல்கலைக் கழகம் போந்தான். 7
- முத்தமிழ் வித்தகனும் முதுபெரும் பேரா சான் என்றே
நித்தியம் எம்மனத்தே நிறை பெருந் தகைமை கொண்டோன்
வித்தகன் கணபதிப் பிள்ளை விறவினோன் வித்தி யானந்தன்
சத்தியன் உவைசவிற்கு தமிழ் தந்த சான்றோர் ஆவார். 8

முழுமதி யெனவளர்ந்தே முது மாணி போன்ற சான்று
எழுபல தகைமை கண்டு இணையிலாக் கலா நிதியாய்
தொழுது நல்லறிஞர் போற்றத் துறைபுகத் தமிழ் ஆராய்ந்து
வழுவிவாத் தகைமைச் சீர்கள் வரன்முறை அமைய வாழ்வோன். 9

பற்பல நாட்டில் விழாக்கள் பயில்தமிழ்க்கு எடுத்த போது
நற்றிறன் பூண்டோன் உவைக நாடியே பங்கு கொண்டான்
சொற்பொழி வுகள்தான் செய்தான் துகளறு ஆய்வு ஆராய்ச்சி
கற்பவர் அறிஞர் போற்றிக் காதலித் தார்கள் உவைகை. 10

இலக்கியம் பலவும் கண்டான் இசைபெறு உரைநூல் கண்டான்
நிலைத்தபோர் புலவர் ஆற்றுப் படை'யெனும் நூலுக் கென்றும்
விலையிலா உரையும் கண்டான் விழுமியோன் புகழ் கண்டேத்தி
தலைமைகொள் தமிழ் அறிஞர் தாங்கொணா மகிழ்வு கொண்டார். 11

சங்கங்கள் பலவும் கண்டே தமிழினை வளர்த்த முதுவர்
பங்கமில் மதுரை மேவும் காமராஜர் பேர்க்கலைக் கழகம்
அங்கவை சென்று மற்றும் அறிஞர் சூழ்அவை யகத்தே
திங்களாய்ப் பொலிந்து இஸ்லாம் தேன்தமிழ்ப் பேராசான் ஆனான். 12

பாரிலே தமிழில் இஸ்லாம் படைத்த நல்லிலக்கி யங்கள்
நேரிதாய் ஆய்வாய்க் கண்டு நிறைபெரும் நூல்கள் என்ன
பாரிய 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' படைத்த நின்செய்கை
மாரியாய்ப் பயிர் வளர்க்கும் மழைமுகில் தகைமை போலும். 13

ஈழத்து மருதை தொட்டு இணையில் செந்தமிழர் நாட்டு
வாழ்ப்பதி வகுதை முற்ற வரும் இஸ்லாம் மகாநாடு
காழ்கொண்ட அமைப்பில் எல்லாம் காதல்செய் தமிழ்க்குச் செய்த
வாழ்தொண்டு கண்டு அறிஞர் வழத்துவர் உவைக நாமம். 14

நல்லையூர் நாவலனும் நவில் புகழ் தாமோ தரணும்
எல்லையில் புகழ்கைக் கொண்டோன் இருந்தமிழ் விபுல வேந்தும்
வல்லதம் ஆற்றலாலே வரம்பி சுந்துமே தமிழ் நாடேத்த
நல்லிசை கொண்டார் அன்னார்போல் நம்பிநீ பின்னாள் கொண்டாய். 15

ஆண்டது அரை நூறாக அருந்தமிழ் வளர்த்து மேன்மை
பூண்டது தலைநகரின் பொற்புறு தமிழ்ச் சங்கமே யாக
நீண்டநின் தொடர்பும் மற்றை நெறிப் படுத்தலுமே வாய்த்து
மாண்ட வன்புகழே போற்றி மனம்நிறைந் தினிதே வாழ்த்தும். 16

உத்தமன் உவைசே நீவிர் உலகுவாழ் செந்தமிழுக் கென்று
பத்தியாய்ச் செய்தளித்த பணிகளோ பற்பல வாய்க் கண்டோம்
வித்தக அறிஞ! என்றும் விதந்து நும்பணியும் வாழ்வும்
நித்தியம் நிலைத்து வாழ நெஞ்சத்தால் வாழ்த்து கின்றோம். 17

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

சுவர்ஸை ஏற்று

வெற்றிவர்கை சூடிய

பெருந்தகை

வாழ்வு

அல்ஹாஜ் ஏ.எம். முஸ்தகீம்

முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் எம்.பி. அவர்கள் மிகப் பொருத்தமான ஒரு பணியை, இதுவரை மேற்கொண்ட பணிகட்கெல்லாம் சிகரம் என்று துணிந்து கூறக்கூடிய ஒரு பணியை, நிறைவு செய்யத் துணிந்தமை எல்லோராலும் பாராட்டப் படக்கூடிய மிகப்பொருத்தமான ஒரு சிந்தனைப் பேறாகும்.

தின் தமிழக காவலராக, இலக்கியச் சித்தராக, கலைமாமணியாக, இலக்கியச் செம்மலாகப் பட்டங்கள் பல வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப் பட்ட எமது பேராசிரியர் கவாநிதி அல்ஹாஜ் மகுமுது முகமது உவைஸ் அவர்கள் ஒரு தமிழ் அறிஞர் மட்டுமல்ல, இஸ்லாமிய மேதையுமாவார் என்பதை அவரது இலக்கிய ஆய்வுகள் மூலம் நாம் திடமாகக் கூறமுடியும். பன்மொழிப் புலவராகத் திகழும் உவைஸ் அவர்களின் உயர்வுபற்றி அவர் களது ஆக்கப்பணிகளும் அவர் பெற்ற பாராட்டுக் களுமே பேசுகின்றன.

அறிஞர் மர்ஹூம் ஹாஜி ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் இலங்கைத் திருநாட்டிலே பல துறைகளில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய மகான்களிலொருவர். "இலங்கையில் இஸ்லாம்" என்ற அவரது கன்னி நூலில் "அறபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ்" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வரைந்துள்ளார்கள். 1955ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் நடைபெற்ற தென் இந்திய முஸ்லிம் கல்விக் கழகத்தின் பொன் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி ஆற்றிய அரிய உரையே அது. அந்த உரையில்,

"இங்கு நாம் சில கேள்விகளை எம்மிடையே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இதுகாறும் நாம் நமது சரித்திர சம்பந்த

மான உண்மைகளை நுட்பமாக ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ளோமா? முஸ்லிம்களால் ஆக்கப் பட்டுள்ள நூல்களைத் தகுந்த முறையில் விரிவுரைகளுடன் பிரசுரித்துள்ளோமா? எமது பெரியார்களின் வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களை சாஸ்திர ரீதியாக ஆராய்ச்சியுடனும், ஆதாரத்துடனும் வழங்கியுள்ளோமா? ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் அமைத்துள்ளோமா? எமது கலைஞர்களின் இலக்கிய மேதைகளின், பிறந்த தினங்களை ஞாபகப்படுத்தித் தக்கவாறு கொண்டாடியிருக்கின்றோமா? இவற்றுள் எதையும் செவ்வனே நாம் இதுவரை செய்திருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை... இலங்கையிலும் தென் இந்தியாவிலும் நமது மாணவர்கள் உமர் தந்த உயர் காவியமாம் சிறாப்புராணத்தை, காசிம் புலவர் தந்த கருத்துக்கினிய திருப்புகழை, இராசநாயகத்தை, முதுமொழி மாலையை, நாகையந்தாதியைக் கூடப் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்பதனைச் சிந்திக்கும் பொழுது நம்முடைய கவனயீனம் எவ்வளவு பெரும் தீங்கு நமக்கு விளைவித்துவிட்டிருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்கிறோம்... தமிழில் நல்ல பாண்டித்தியம் உடையவர்களுக்கும் கூட அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ, தமிழுக்கு முஸ்லிம்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டைப் பற்றியோ, தமிழ் இலக்கியம், அறபுப் பதங்களின் கலப்பினாலும் இஸ்லாமிய கருத்துக்களினாலும் எவ்வாறு மேம்பாடடைந்திருக்கிறதென்பதைப் பற்றியோ ஞானமில்லாதவர்களாகவே இருந்து வருவதைக் காண்கின்றோம் என்றால் அது நாம் இழைத்துவிட்ட தவறின் தன்மையே எடுத்துக் காட்டுவதாய் இருக்கின்றது.

இந்த அவலைநிலை மாற்றப்பட வேண்டுமென இந்த மேடையிலிருந்து நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தத் திருப்பணியை உங்கள் கல்விச் சங்கமும் நான் பிரதிநிதித்துவம்

வகிக்கும் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியும் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியும் எடுத்து நடத்துதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

திருச்சி ஐமால் முஹம்மது கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியரும் இன்று உங்கள் மத்தியில் பேச இருப்பவருமான எனது நண்பர் ஜனாப் கா. அப்துல் கபூர் அவர்களும் முயற்சிகள் பல செய்து வருவதை அறிந்து மகிழ்வடைகிறேன். என்றாலும் இந்தவகையில் இலங்கை முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் ஒருபடி முன்னேறிவிட்டோம் என்பதையும் பெருமிதத்துடன் உங்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, எங்களது இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியின் ஆதரவு பெற்று முஹம்மது உவைஸ் என்ற முஸ்லிம் மாணவர் ஒருவர் அறபுத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு "முஸ்லிம் கொன்றியியூசன் ௫ தமிழ் விற்பைசர்" என்ற ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை எழுதி அதன் காரணமாக இலங்கை சர்வகலாசாலையிடமிருந்து எம்.ஏ. பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டுவீட்டார். புத்தக வடிவில் தற்போது வெளிவந்திருக்கும் அந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை பரிபூரணமான ஒன்று என நான் சொல்லத் துணியாவிட்டாலும் இத்துறையில் செய்யப்பட்ட முதல் முயற்சியும் வழிகாட்டியுமாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனைத் தொடர்ந்து மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு பெறத்தக்க பல பெருநூல்கள் தகுதியுடையோரால் இயற்றப்பட்டு வெளிவரல் வேண்டும் என நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

இந்த அரிய உரையைச் சவாலாக ஏற்று பேராசிரியர் உவைஸ் தம்மைத் தகுதிபடைத்த அறிஞர் நிலைக்கு உயர்த்தி அறிஞர் அஸீஸ் அவர்களது ஆவலை, ஆசையை, விருப்பத்தை நிறைவேற்றி விட்டார் என்றே கூறவேண்டும். அந்தப் பெரும் பணியை இந்தச் சிறுநாட்டின் ஒரு பெருமகன் ஏற்று வெற்றிவாகை குடினான் என்று கூறும் போது பெருமதிப்புக்குரிய விபுலானந்த அடிகளாருக்கு மட்டுமல்ல பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்கும் "பாராட்டு விழா" மிகமிகப் பொருத்தமாகும்.

கல்வித் தகைமைகள் பெற்றதன் காரணமாக இலங்கைத் திருநாட்டின் தனியார், பொதுத்துறைகளிலெல்லாம் உயர்பதவிகளை வகித்து பல்கலைக் கழகங்களிலெல்லாம். உயர் இடங்களைப் பெற்று, பல மொழிகளில் பயன்படு நூல்களை ஆக்கி அளப்பரிய சேவை செய்த பேராசிரியர், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களுக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணஞ் செய்து கொண்டார் என்பதை அவர் பிரசுரித்துள்ள நூல்களைக்

கொண்ட பட்டியலிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

மொழி பெயர்ப்புக் கலையில் அவரது சிறப்பை தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலிருந்து பல நூல்களைச் சிங்களமொழிக்குப் பெயர்த்ததிலிருந்து நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இலங்கைத் திருநாட்டில் இத்தகைய ஒரு சிறப்பை ஒரு முஸ்லிம் பெருமகன்தான் பெறமுடியும் என்ற அளவுக்கு அவரது மொழிகளின் ஆற்றல் கற்றாரை வியப்படையச் செய்கிறது.

தமிழில் ஆழ்ந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற உவைஸ் அறபு மொழியிலும், இஸ்லாமிய நெறி, வரலாறு என்பவற்றிலும் சிறந்த பரிச்சயம் பெற்றிருக்காவிடில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கவே முடியாது. அறபு, இஸ்லாம் ஆகியவற்றில் ஆற்றல் பெறும் வாய்ப்பை அவர் எப்படிப் பெற்றார் என்பதை நான் ஆய்ந்த பொழுது அதற்கான இரகசியங்களுள் ஒன்று எனக்குக் கிடைத்தது.

பாணந்துறை ஹேனமுல்லையில் உயர்வும் சிறப்பும் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து பொதுப்பணி பல புரிந்து முதுமை வரை பெருமை பெற்று வாழ்ந்த பெரியார் மகுமுது அவர்கள் "பர்பலி-பேருவல-வாழ்" செய்கு முஸ்தபா ஒலி அவர்களின் "தக்கியாப் பிள்ளையாக" வாழ்ந்தவர். அந்த மகுமுது அவர்களது ஏக தனயன் முகமது உவைஸ் அவர்களும், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த செம்மல் செய்கு முஸ்தபா ஒலியுல்லாஹ்வின் ஆத்மீக வழிச்சீடராக "தக்கியாப் பிள்ளையாக"த் தம்மை ஈடுபாடு செய்து கொண்டவர். செய்கு முஸ்தபா ஒலி அவர்கள் தங்களின் சற்கருவான ஷெய்கு ஹஸ்ரத் உமரொலி நாயகம் அவர்களைப் போற்றிப்பாடும் பாமாலையே "மெய்க்ஞானத்துதி" எனப்படுகின்றது. உமரொலியிடம் முரிது என்னும் ஞானதீட்சை பெற்ற முஸ்தபா ஒலி "உமரென் ஷெய்கே" என இறுதியடி முடிதல் கொண்ட நாற்பத்து மூன்று திருப்பாடல்களைக் கொண்ட ஞானத்துதியைப் பாடி முடித்தார்கள். இந்த ஆத்மீக வழித்தொடர்பு முகம்மது உவைஸ் அவர்களையும் தமிழ் இலக்கியத்தோடும், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தோடும் தொடர்புபடுத்தியிருக்க முடியும் என நான் கருதுகிறேன். அவரது தந்தை பெரியார் மகுமுது அவர்களும் "பதம்" படித்தல் இலக்கிய இரசனை என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பதனையும் நான் அறிவேன். முஹியித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களது ஆத்மீக வழியில் செய்கு முஸ்தபா அவர்கள் மக்களை நெறிப்படுத்தினார்கள். ஸஹீ

ஹால் புஹாரி கிரந்தத்தை வருடந்தோறும் ஒதிவரும் பெரும் சிறப்புமிக்க பணியை செய்கு முஸ்தபா நிறுவியுள்ளார்கள். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களும் புஹாரி ஹதீஸ் கலையை உன்னிப்பாகக் கற்க, காதிரியாத் தர்க்காவின் ஆன்மீக விழுமியத்தை அறிய, அவர்கள் வாழ்ந்த சூழல் வலிமை மிக்க தூண்டுதலாக அமைந்திருக்கும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இத்தகைய சமய, கலாசார, ஆத்மீகப் பின்னணி இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியங்களுக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணிக்கும் அந்த நிலையைப் பேராசிரியரின் மனத்தில் தோற்றுவித்திருக்கலாம். பாரம்பரியக் காரணிகளும் இதற்குத் துணையாக அமைந்திருக்கலாம். இத்தகைய பேராற்றலைப் பெறக் காரணமான இரகசியங்களுள் இது ஒன்று எனக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி, இத்தகைய ஒரு பெருவெற்றிக்கு, உயர்வுக்கு மற்றுமோர் இரகசியமும் இருக்க வேண்டும். அதுதான் பேராசிரியர் அவர்களது துணைவி. உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள் "ஈமான் எனும் மத நம்பிக்கைக்கு அடுத்தபடியாக மனிதனுக்கு அல்லாஹ் அளிக்கும் மகத்தான பேறு ஒழுக்கமுள்ள மனைவி". இந்த இலக்கண விதிக்கு உட்பட்ட மனைவியாக, மிக உயர்ந்த பண்பும் சீரமையும் மிக்க குடும்பத்துப் பெண்ணாக அவர்கள் இருந்த காரணத்தால் பேராசிரியரின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கெல்லாம் துணையாக இருந்தார்கள். பேராசிரியரின் இத்தகைய உயர்ந்த, சிறந்த வெற்றிக்கெல்லாம் காரணமாக இருந்த இரகசியங்களுள் இதுவுமொன்றாகும்.

மணவை முஸ்தபா அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு மீரா ஃபெளண்டேஷன் வெளியீடாக வந்துள்ள "சிந்தைக்கினிய சீரா" என்ற நூலிலே பேராசிரியர் உவைஸ் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளுள் ஒன்றிலே "கலப்பற்ற மொழி இல்லை என்றே கூறலாம் என்றும், அறபு மொழி அதன் செல்வாக்கினைப் பிரயோகித்ததனால் தாக்கத்திற்குட்பட்ட மொழி தமிழ்மொழி மாத்திரமன்று என்றும் ஸ்பானிய, போர்த்துக்கீசிய மொழிகளிலே பெருந்தொகையான அறபு மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகுமென்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். உலக முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தையும் அதன் மொழியான அறபையும் முன்னோர் சொத்தாகப் பெற்றுள்ளனர் என்றும், ஒரு முஸ்லிம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் இஸ்லாமியப் பதங்களையும் சொற்றொடர்களையும் அறிந்தவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும் தொடர்ந்து அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பேராசிரியரது தமிழ்ப்பணி, இஸ்லாமியப்பணி எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அறிவுப்பணி எம்மையெல்லாம் கவர்ந்திழுப்பதை அவரது ஆய்வுகளை, நூல்களை விளக்கக் குறிப்புகளைப் பார்ப்பவர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

"ஈழத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சுவழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள்" என்ற பேராசிரியரது ஆய்வுக்கட்டுரை சென்னை புதுக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு மாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்டது. அச்சேறியுள்ள அக்கட்டுரை மிக ஆணித்தரமான ஆதாரங்களோடு எழுதப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே நுனிப்புல் மேய் குழுவினருள் ஒருவராக அவர் இல்லையென நிரூபித்துவிட்டார்.

1983ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் "நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்" என்றொரு கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். எவரும் புரியக்கூடிய ஏற்புடை நடையில் இஸ்லாமிய நடைமுறைகளை அழகுறப்பாடி அவர் தம் வாப்பா பெரியார் மர்ஹூம் மருமுது அவர்கட்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

அவர்களது இந்தக் கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி நூல் ஒன்றை அன்று எனக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அந்நூலைத் திறந்ததும் தட்டச்சில் பொறித்த விசேட கவிதையடங்கிய கடுதாசி ஒன்றும் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. அக்கவிதையில் எனது கயசரிதம் இப்படியாக இனிமை பெற்றிருந்தது.

கனிவுடன் பிறந்து கஹட்டோ விட்டியில் நனிநலம் பெறவே நயந்து வாழ்ந்து பல்கலைக் கழகப் பட்டமும் பெற்று சொல்கலை பயின்று சொன்னயம் ஈட்டி இளைஞர் தலைமை இனிது வகித்து விளையும் வண்ணம் விந்தைகள் வித்தி அரசு சேவையில் அணியுறத் திகழ்ந்து பரிவுடன் தேர்வுப் பகுதியில் உழைக்கும் முகிழ்க்கும் பெயரினர் முஸ்த கிமென மகிழ்ந்து வாழும் மதிவலர் தமக்கு கன்னிப் படைப்பாம் கவிதையென் நூலினை உண்ணி வைகலும் கவைக்க உவந்தனமென்

ம.மு. உவைஸ்
21.4.83

இப்படியாக அவரது அந்த கன்னிக் கவிதைத் தொகுப்பில் எனது வரலாறும் வடிக்கப்பட்டிருந்தது.

கது. நான் பூரித்துப் புளகாங்கிதமடைந்தேன்.

"தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பணிக்குச் செலவிட்டதோடு நடமாடும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்பவரும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்காக "டாக்டர்" பட்டம் பெற்ற முதல் இஸ்லாமியத் தமிழ் அறிஞருமான கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்கட்குப் பொன்னாடை போர்த்தி "தீன் தமிழ்க் காவலர்" எனப் பட்டமளித்துப் பாராட்டக் கருதி, கள்ளிக் கோட்டை பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் எம்.எம். கனி அவர்களை அணுகினேன். அவர்கள் என் விருப்பத்தை இனிது நிறைவேற்றியதோடு கருத்தாழமிக்க எழுச்சியுரையை கருத்தரங்கில் ஆற்றி மகிழ்வித்தார்கள்" என சென்னை உறுப்புலவர் பேரவைச் சிறப்பு மிகு உறுப்பினர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் "சிந்தைக்கிளிய சீரா" என்ற தொகுப்புரைக்கான நுழைவாயிலில் குறிப்பிட்டிருப்பது எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதை நாம் காணமுடிகின்றது.

ஒரு சமயத்தைச் சான்றோர் மற்றச் சமயத்தவரின் இலக்கியத்தை விருப்பத்தோடு படித்து அதன் சிறப்புக்களை உளமாரப் பாராட்டிப் போற்றும் மனப்பக்குவம் உருவாகும்போதுதான் உண்மை யான ஒருமைப்பாட்டுணர்வு மக்கள் மத்தியில் வலுவான முறையில் காலூன்ற முடியும் என மர்ஹூம் மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் மக்களும் தமிழறிந்த முஸ்லிம் மக்களும் கம்பரா மாயணத்தையும் சுவைத்துச் சீராவையும் சுவைக்கும் இன்றைய சூழலில் நாம் தமிழ் முஸ்லிம் ஒருமைப்பாட்டைக் காண்கின்றோம்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்டும் அதேவேளை நாம் இலங்கைத் திருநாட்டின்

பெரும்பான்மை இனத்தவரது மொழியைப் பற்றிச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சிங்கள மொழி சிறந்த இலக்கியங்களை உள்ளடக்கிய மொழி. பெளத்தம், கிறிஸ்தவம், சமணம் ஆகிய மதங்களால் வளம்பெற்ற மொழி. ஆனால் முஸ்லிம்களாகிய நாம் அந்தமொழியை எந்த அளவுக்கு இஸ்லாமியக் கருத்துக்களால் எமது புனித குர்ஆன் அருளப்பட்ட அறபு மொழியால் வளப்படுத்தியுள்ளோம் அல்லது வளப்படுத்த முயன்று கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை எடைபோட்டுப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எமது இளைய தலைமுறையினர் வீட்டுமொழியாகத் தமிழைக் கொண்டிருந்தாலும் போதனை மொழியாகச் சிங்களத்தைத் தேர்ந்தகொண்டு செல்வதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். சிங்கள மொழியில் இஸ்லாமிய கருத்துக்களைக் கொண்ட சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள் என்பன இயற்றப்பட்டுள்ளனவா என நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் சிங்கள மொழியில் சிறப்புத் தரத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் சிங்களமொழி இலக்கியத்தை இஸ்லாமியப் பண்பூட்டி வளப்படுத்த, போதிய அவகாச மற்றவராகவே காணப்படுகிறார். இஸ்லாமிய சிங்களப் புலவர்கள் தோன்ற வழிவகுக்கப்பட வேண்டும். சிங்கள மொழி மேலும் சிறப்பமிக்க மொழியாகத் திகழ இஸ்லாமிய பண்பையும் அதில் ஏற்றி வளப்படுத்த முயல்வது எமது முக்கிய கடமை எனக்கூறி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அல்வர் அவர்களையும் தூண்டி பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களது பணியைப் போற்றி வல்ல அல்லாஹ், அவர்கள் அனைவருக்கும் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுப்பானாக எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அல்ஹம்துலில்லாஹ்.

மௌலவி. எம்.எச். எம். புறாரி (பலாஹீ)

உளத்திற்கு உவகையுடன் உணர்வு மூட்டும்
 உயர்வான இலக்கியத்தைச் சமயத்தோடு
 கலந்துபணி செய்வதிலே தீராக
 கலாநிதிநம் உவைஸ்ஹாஜி திகழுகின்றார்!
 வளந்திகழும் இசுலாமிய சமயநூல்கள்
 வகைசெறிந்த அறுபுமொழி ஆய்வநூல்கள்
 அளவில்லா தெமக்காக்கித் தந்தார் அன்னார்;
 அவர்பணியைப் பாராட்டல் நங்கடனாம்!
 அறுபுச்சொல் அகராதி நூல்கள் தந்தார்!
 அறுபுத்தமிழ் மொழியாய்வு அநேகம் செய்தார்!
 அறுநெறிகள் போதிக்கும் இஸ்லாம் சார்ந்த
 அறக்கருத்து அருந்தமிழில், சிங்களத்தில்
 தரமாகப் புனைந்தளித்துத் தமிழ்ப்பணியும்
 தகைமார்க்கப் பணியதுவும் செய்துநின்றார்!
 இறவாத நல்லாய்வுப் பணிகளாலே
 இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் உரமதானார்!
 “ஏற்றமுரு இஸ்லாமியக் காப்பியத்தில்
 இருக்கின்ற அறுபுச் சொல்” எனும் பொருளில்
 ஆர்வமுடன் தனியாய்வு நிறைவாய்ச் செய்து
 அரங்குகளில் உரையாற்றி, அத்துடனே

போற்றுமுயர் நூல்களதும் புனைந்தளித்து
 புனிதமொழி அறுபதனின் சிறப்பையெல்லாம்
 ஏற்றமுடன் எல்லார்க்கும் உணர்த்தி வைத்தார்!
 இப்பணியில் அவர்க்குநிகர் அவரேயாவார்!
 தீந்தமிழில் ‘தீன்’தமிழைக் கண்டமேதை!
 திருமறையின் அருளுரைகள் கவிதையாக்கி
 சாந்திமதப் பணிசெய்யும் சங்கையாளர்!
 சத்தான கட்டுரைகள் வடித்ததோடு
 தீந்தமிழிற் கவிதைகளும் ஆக்கித்தந்த
 திறமான கவிஞரவர்; தீனிஸ்லாம்
 சாந்திநெறி சதம்பேணி வாழ்ந்துநிற்கும்
 சற்குணத்து தீன்பக்தர் உவைஸ்ஹாஜி!
 ‘தீன்’தமிழ்க் காவல’ரென் பட்டம் பெற்றார்!
 தீன்பணிகள் செய்வதிலே நாட்டம் உற்றார்!
 தீனொளியைப் பரப்புகின்ற பள்ளிவாயல்
 தலைவரெனத் திகழ்ந்துபணி செய்யுகின்றார்!
 மேன்மையுறு ‘காதி’யெனும் பதவிபெற்று
 மேலான நீதியது வழங்குகின்றார்!
 மாண்புறுக அவர்சேவை! மணம் பெறுக!
 மாவிறையின் அருளவர்க்குக் கிடைக்குமாக!

கனித்துமிழ்

- 'பத்ருல் உலாம்' வித்துவான் எம்.ஏ. ரஹ்மான்

செந்தமிழ், தண்டமிழ், கொடுத்தமிழ் என்றெல் லாம் பலர் பேசுவர்; எழுதுவர். அவற்றுடன், 'கனித்தமிழ்' எனும் சொல் ஒன்றை நாம் இணைத் துக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

கனி போன்று இன்பச் சுவை பயப்பது தமிழ் மொழி ஆதலால், அதற்கு, 'கனித்தமிழ்' என பெய ரிடுவது பொருத்தமென கூறுகிறோம். 'செந்தமிழ்' நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே' என்று பாரதியும், 'காதைகள் சொரிவன செவிகுநர் கனிகள்' என்று கம்பரும் கூறுவது காண்க.

'கனித்தமிழ்' என்பதையே, 'கன்னித்தமிழ்' என்பார்கள் போலும்! எழுதுகிறவன் ஏட்டை கெடுப்பதுவும் படிப்பவன் பாட்டை கெடுப்பது வும் சகஜமே!! 'சேவை கூட்டிய மாதரை நம்பி னால் தெருவிலே நின்று தயங்கி தலிப்பரே' என்னும் பாடல் வரியை, 'சேவை கூட்டிய மாதரை....' என்று மாற்றி எழுதி பெண்களின் மரியாதையை கெடுத்திருக்கிறான்.

'கனி' என்பதற்கும், 'பழம்' என்பதற்கும் வேறு பாடு உளது. நெகிழ்ந்து தருவதுவே கனி; வைரம் பாய்ந்த ஓடுடையது பழம் 'மாங்கனி', 'விளாம்பழம்' என்றுதான் பிரயோகிக்க வேண்டும்!

தமிழ் மொழி நெகிழ்வுடையது; சுவையுடை யது; சாலுடையது; சத்துடையது. அதனாற்றான் அது கனித்தமிழ் ஆகிறது. 'கன்னி' என்றிருப்பின், எப்போதுமே கன்னியாக இருந்துவிட முடியாது. முதுமை அடைந்து, செழுமை குறைந்து, எலும்பு தெரிந்து, மெலிந்து, நசிந்து, இறந்துபடுதல் கன்னி யின் இயற்கை! ஆனால், தமிழ் மொழியோ ஆயிரம் ஆயிரம் வருடங்களாக அழகு குறையாமல் சுவை மறையாமல் வாழ்ந்து வருகிறது. ஆதலால், அது 'கன்னித்தமிழ்' அன்று, 'கனித்தமிழ்'.

தமிழ் மொழியை, 'அரவம்' என்பர் அறிஞர். 'அரவம்' எனும் சொல், 'பாம்பு' என்பது குறித்தும் வழங்கும். பாம்பிற்கு ஊருதல், சீறுதல், ஆடுதல் எனும் முக்குணங்கள் உள்ளன. தமிழ் மொழிக்கும் முக்குணங்கள் இருக்கின்றன. பாம்பின் ஊரும் குணம் தமிழின் இயற்பிரிவாகும். பாம்பின் சீறும் குணம் தமிழின் இசைப் பிரிவாகும். பாம்பின் ஆடும் குணம் தமிழின் நாடகப் பிரிவாகும். இவை தாம் இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிகள்.

கலாநிதி உவைவரின் தமிழில் கனிச்சுவை காண்கிறேன். இயற்றமிழுக்கு உரிய இயல்புகளையும் பார்க்கிறேன். பழகப்பழக தெவிட்டாத பால முதம் அவர்தம் தமிழ். இஃது எனது விதப்புரை அன்று; வியப்புரை.

உப்பில் ஊறிய பண்டம் உப்புச் சுவையை பெறும். இனிப்பில் ஊறிய பண்டம் இனிப்புச் சுவையை பெறும். மண் வாசமே மண்டையில் ஏறும். குலத்தளவே குணம் நிற்கும். இவை மாறி விடுமானால் வியப்பிலும் அது வியப்பாகும். சேற்றிலும் செந்தாமரை முளைக்காமலா போகும்?

ஈழ வள நாட்டில் வடக்கு, கிழக்கு மாநிலங்க ளில் மட்டுமே தமிழில் பாண்டித்தியம் படைத்த தமிழறிஞர் தோன்றியுள்ளனர்; தோன்றுகின்றனர் என இது காலம் வரை மெய்ப்பித்திருந்த வாக்கு தென்னிலங்கையில் ஓர் உவைஸ் தோன்றியதால் பொய்த்துவிட்டது.

அவர் அறிஞர்; ஆராய்ச்சியாளர்; 'தமிழ்' எனும் ஆழ் கடலின் அடியில் மூழ்கி, 'அறிவு' எனும் அழகிய தரளங்களை அள்ளி வந்து 'நூல்' எனும் மாலைகளாக கோவை செய்து நுகர்வோ ரின் அணிகலன்களாக அமைத்து வைத்தவர் அவர்.

‘சீர் கெழ வெண்முத்தம் அணிபவர்க்கல்லாது நிருள்ளே கிடப்பினும் நீர்க்கவைதாம் என் செய்யும்?’

அவர் அமைத்து வைத்த நூல்கள் அளவற்றவை; அழியா வரம் பெற்றவை கனித்தமிழ்க் காவியங்களாக மட்டுமன்று, சுருத்துச் செறிவுடையனவாயும் இருப்பவை. முதல் நூல்களையும் வழி நூற்களையும் சார்பு நூல்களையும் சார்ந்தவை.

‘வெண்பாவிற்கு ஒரு புகழேந்தி’ என்பதுவும் ‘பரணிகு ஒரு சயங்கொண்டான்’ என்பதுவும் பழங்கதை. ‘இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கு ஓர் உவைவல்’ என்பது புதுக்கதை.

இஸ்லாமியப் புலவர்கள் இயற்றிய இலக்கியங்கள் ஏராளமானவை. காலத்தால் அழிந்தது போக காப்பாற்றப்பட்டவை. வெகு சிலவே. பெருங்காப்பியம் ‘முதல் சிறு பிரபந்தங்கள் வரை அவர்கள் பாடாத துறைகள் இல்லை. ஏனைய புலவர்களை விட இஸ்லாமியப் புலவர்கள் ஒரு படி உயர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு அவர்கள் பாடிய மஸ் அலா, கில்லா, முனாஜாத் முதலான பிரபந்தங்கள் சான்று பகரும். இந்த வகை பிரபந்தங்களை ஏனைய மதப் புலவர்கள் எவருமே பாடவில்லை.

‘மஸ் அலா’ என்பதை ‘பிசி’ என்று கூறலாம் ‘விடுகதை’ என்று இது பொருள் தரும். விடுகதைகளை மட்டும் வைத்து தனிப் பிரபந்தம் பாடிய பெருமை இஸ்லாமியப் புலவர்க்கே உண்டு.

‘வெள்ளாட்டி மஸ் அலா’ என்பது ஓர் இஸ்லாமியப் பிரபந்தம். இதில் வெள்ளாட்டி ஒருவர்தம்முடன் போட்டியிட வந்துள்ள ஒருவரை நோக்கி ‘விடுகதை’களை வீசுகிறார். அவற்றிலொன்று:

‘தொல் புவியில் மரமொன்றுண்டு - அதை
சூழ்ந்த கொப்பு பன்வீரதில்
நல்ல இலை முப்பதுண்டு - அதில்
நற்குறுப்பு பாதி வெள்ளை.
சொல்லுகின்ற பூவைந்துண்டு - இதை
சொல்லாவிட்டால் கொல்வேன் - என்றான்’

இப்படியே பாடல்கள் யாவும் வினா வடிவில் அமைகின்றன.

அருமை வாய்ந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் அழிந்து போகாமல் தடுத்த பெருமை அல்ஹாஜ் உவைவல் அவர்களையே சாரும். இஸ்லாமியர் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவிய பாங்கினை தமிழ் உலகிற்கு அவர் எடுத்துக் காட்டினார். காட்டுநீதோறும் கனித்தமிழில் விளக்கம் தந்தார். சுவை குன்றாமல் அவர் சொல்லும் திறன் நயத்

தற்கெளியது; வியத்தற்குரியது.

கலாநிதிப் பட்டம் பெறுதற்காக அவர் ஆய்ந்தெழுதிய புத்தகம் 480 பக்கங்களை உடையது. ஒவ்வொரு பக்கமும் 22 CM X 14 CM அளவான தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்த புத்தகத்தில் மட்டும் பன்னிரண்டு இஸ்லாமிய இலக்கிய நூற்கள் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உமறுப் புலவர் பாடிய சிறாபுராணம், பாண்டி அஹமது மரைக்காயர் பாடிய சின்னச்சீறா, வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் பாடிய இராஜநாயகம், குத்பு நாயகம், தீன் விளக்கம், சேகு அப்துல் காதர் நெயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் பாடிய குத்பு நாயகம், திருக்காரணப் புராணம், திருமணி மாலை, பதுகுஸ்ஸாம், பத்துதீன் புலவர் பாடிய முகிமித்தீன் புராணம், குலாம் காதிறு நாவலர் பாடிய நாகர்ப் புராணம், ஆரிபு நாயகம் முதலானவையே அவை.

இந்த புராண, கலம்பக, மாலை நூற்களை ஆய்வு செய்வதற்காக சங்க கால இலக்கிய இலக்கண நூற்களை மேற்கோள் காட்டும் உசாத்துணை நூற்களாக அல்ஹாஜ் உவைவல் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டது தமிழ் மொழியில் அவர்களுள்ள ஆழமான அறிவை பிரதிபலிக்கிறது.

சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, கலித் தொகை, கம்பராமாயணம், பெரிய புராணம், நைடதம், நளவெண்பா, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, அகநானூறு, மதுரைக் காஞ்சி, பெரும் பாணாற்றுப் படை முதலான இலக்கிய நூற்களோடு சிரமம் தரும் தொல்காப்பியம் முதலான இலக்கண நூற்களையும் அவர் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்.

சிறிய வயதில் எனது தந்தையாரின் பெட்டசுத் திலிருந்து, இறவுல்கல் - கூல் படைப்போர், முகம் மது ஹனிபா யுத்த சரித்திரம், தரீக்குல் ஜன்னா, காசிம் படைப்போர், நூறு நாமா, வெள்ளாட்டி மஸ்அலா, பெண்புத்தி மாலை, மரண விளக்கம் மனதைத் துலக்கும், பப்பரத்தி அம்மாணை, கசகல் அன்பியா, பிஸ்மில் குறம் போன்ற எத்தனையோ வகையான புத்தகங்களை நான் எடுத்து படித்த ஞாபகம் இன்னும் இருக்கிறது. இது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற நிகழ்வாகும். அந்த புத்தகங்களை பாழ்படுத்தியவனும் நானேதான். அக்காலத்தில் அவற்றின் அருமை எனக்கு விளங்கவில்லை. இன்று இருப்பவை இரண்டொன்றுதானே? ஏனைய புத்தகங்களை நாம் எடுக்க முடியுமா? மனம் ஏங்குகிறது.

கலாநிதி உவைவல் அவர்களுக்கு இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகம் நன்றி கூறுகிறது. அழிந்து

கொண்டு வந்த தம்மை நிலை நிறுத்தி அகில உலகிலும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்ததற்காக அவருக்கு இந்த இலக்கிய உலகம் கௌரவப்பட்டுள்ளது. 'வட வேங்கடம் முதல் தென் குமரியாயிடை இஸ்லாமியத் தமிழ் சுறு நல்லுலகு' என ஒரு புதிய சொற்றொடரை அவர் ஏற்படுத்திவிட்டார். 'இஸ்லாம் எங்கள் வழி; இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி' எனும் தேமதூரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவும் வகை செய்துவிட்டார். அவர் முயற்சியாலேயே 'அகில உலக இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருத் தரங்கு மாநாடு' நடைபெற்று வருகிறது.

ஆராய்ச்சியில், ஈடுபட்டால், புதிதாக ஒன்றை கண்டுபிடித்துவிட வேண்டும். அல்லாஹ் உவைஸ் 'கணவி' எனும் சொல் ஒன்றை கண்டுபிடித்திருக்கிறார். நாம் 'கணவன்' எனும் சொல்லிற்குரிய பெண்பாற் சொல்லாக, 'மனைவி' என்கிறோம். அது சரியன்று. கணவன் - கணவி என்று இருப்பதுவே சரி. 'கனி' எவ்வாறு 'கன்னியாகி

விட்டதோ, அதே போன்று, 'கணவி' என்பது, 'மனைவி'யாக கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டது.

'கணவி' என்பதே சரியானது என்பதை நிறுவுவதற்கு கலாநிதி சில புத்தகங்களிலிருந்து மேற்கோள் தருகிறார்.

'இவரினாலே கணவி தனையெனக் களிப்பீ ரென்றனர்'

(இராஜநாயகம் - 84)

'கறையறு மதிமுகக் கணவி'

(குத்பு நாயகம் - 02)

'காந்த னிறந்ததன் மேலுங் கணவி யிருந்திடல் பழுதாம்' -

(தீன் விளக்கம் - 94)

ஆதலால், தமிழ் உலகில், 'கணவி' எனும் சொல்லே இனி பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். கண்டுபிடித்து தந்தவரை பாராட்டவும் வேண்டும்.

உளத்தே நிலைக்கும் உயர்வாம் நிகழ்வு

போற்றுவும் அல்லாஹ் பொழுதும் புகழ்ந்தே சாற்றுவும் நபிபால் சலவாத் சலாமும் அண்ணல் நபியார் அழகிய வாழ்வில் மண்ணோர் வியக்கும் மாண்புறு சம்பவம் பலவும் அமைந்தன பாங்குற நிகழ்ந்தன நலமும் நயமும் நல்கும் தரத்தன அருகர் பலருடன் அருமை நபியும் அருகாம் மதினா நஜ்தாம் குன்றில் வடபுற வழியில் வருத்தம் மேலிட நடந்து சென்றனர் நலமே விளைய பலமாய் மழையும் பெய்யத் தொடங்க விலகிச் செல்ல இடமது இன்றி நனைந்தனர் நன்றாய் நபியும் தோழரும் புனைந்த அங்கியை உலர்த்திட அண்ணலார் அருகாம் மரத்தில் அமைய வைத்தார் இரு கண் மூடினார் இனிய துயிலால் இத்தகு சமயம் இனியா மோவென மெத்தவும் எண்ணினர் மேவிடும் எதிரிகள் உறுத்தும் உத்திகள் உண்டோ என்றனர் குறுகினன் முஹாறிப் முதல்வன் தூத்தார் விழித்துப் பார்க்க வினவினன் வந்தோன் விழித்தே முகம்மதர் வித்தகர் பெயரை

'கைவாள் காணீர் காப்பது யாரோ' வைவாள் உறுக்கி வாகாய்க் கேட்டனன் 'அல்லாஹ் காப்பான் அடியான் தனையே' வெல்லும் வாய்மொழி விளம்பினர் நபிகள் சாற்றிய மொழிகள் சாரவே காதினை மாற்றம் ஆயது மனநிலை அவன் தன் பிடியே தளர்ந்து விழுந்தது வாளே பிடித்தே வாளினைப் பெருமான் எடுத்தார் உறுக்கிக் காட்டி உசாவினர் அவனிடம் குறுக்கே வந்தாய் குறுகிய உனையே என்னிடம் இருந்து எவர்தான் காப்பரோ' இன்னனம் வினவினர் இணையில் இறகுல் என்னைக் காப்பவர் எவரும் ஈங்கிலர்' சொன்னான் தூத்தார் சோகமே உருவாய் இணக்கம் ஆனான் இறைநபி தம்முடன் 'வணக்கம் உரியோன் வழத்தும் அல்லாஹ் முன்னோன் தூதர் முகம்மது நபியே' என்னும் கலிமா இயம்பினன் சுயமே சாற்றினன் மந்திரம் சாட்சியம் என்றே போற்றியே இஸ்லாம் புகுந்தனன் மகிழ்வாய் நூல் வல்லார் உயர்வாம் நிகழ்வென உளத்தே வைகலும் கவைத்து வியப்பரே

இலக்கியச் சூர்யன்

மணிப்புலவர். மருதூர் ஏ. மஜீத்

அடிவானத்தில்
கீறிய சித்திரம்
அச்சக் குலையாமல்
அப்படியே இருக்கிறது.

சரித்திரம் மாறாமல்
சரித்திரம் படைத்த
ஒரு சரித்திர புருஷர்
ம.மு. உவைஸ்.

ஐம்பத்தாறு
நூல்களின்
தலைப்பாக
ம.மு. உவைஸ்.

நாங்கள்
ஈழத்தின்
கலை இலக்கிய
நதிக்கரையின்
ஓரங்களில் கசியும்
நீரைத் தொட்டு
எழுதுகிறோம்.
நதிக்குள் இந்த
மேதை இருப்பதினால்.

இந்திய நிலம்
இலக்கிய வியர்வை.
சிந்தும்போது
இவர் பெயர் சொல்ல
மறுத்ததில்லை.

இராமாயணக்கதை
எழுதிப்பழகிய
இந்தியனாக இருந்தாலும்
இஸ்லாமிய
இலக்கியம் பற்றி
எழுதும்போது
இவர் பெயரை

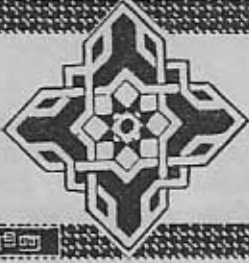
எழுத
மறக்க மாட்டான்.

கனவிலே
இவர் வருவதும்
அது நீண்டு
நினைவுவரை
செல்வதும்
தமிழ் இலக்கியத்திற்கு
இவர் செய்த
கைம்மாறுதானோ ?

புதுமையாகவே
சிந்திக்கும்
இன்றைய
மனித இயந்திரம்
இவர் படைப்பியலில்
தடுக்கி விழுந்து
சத்தியம் எனும்
தீபத்தை ஏந்திக் கொண்டு
எதிர்கால
சந்ததியினரின்
வாசல்வரை சென்று
ம.மு. உவைஸ்
சிறந்த
இலக்கியச் சேவகன்
என்று
எழுதி ஒட்டி வைத்துள்ளனர்.

எங்களின்
மனச் சுவர்களிலும்
ம.மு. உவைஸ்.

அடிவானத்தில்
கீறிய சித்திரம்
அச்சக்குறையாமல்
அப்படியே இருக்கிறது.

இஸ்லாமிய

இலக்கிய

விஞ்ஞானிகள்

ஊழி

தாஜூல் அதீப். அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது

இந்தியாவில் கி.ஆ.பெ. விஸ்வநாதன் அவர்கள் திருக்குறளுக்கு "ஓதோறட்டி" என்பர். திருக்குறளின் மிக்க புலமை வாய்ந்தவராகிய ஒருவரை திருக்குறள் முனுசாமி என்றழைப்பர். நமது மதிப்புக்குரிய நீதிபதி எம்.எம். இஸ்மாயில் அவர்கள் கம்பராமாயணத்துக்கு 'ஓதோறட்டி' ஆவார். திருப்புகழில் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் 'திருப்புகழ் மணி' என்றே அழைக்கப்படுவார். அதுபோல சிலப்பதிகாரத்தில் ஆழமான அறிவு படைத்த ம.பொ. சிவஞான கிராமணியார் அவர்களை 'சிலம்புச் செல்வர்' என்றழைப்பர். அவர் மட்டுமன்றி சிலம்பை ஆதியும் அந்தமுமாக ஆய்ந்த ஒரு அறிஞரை 'சிலம்பொலி செல்லப்பர்' என்றே அழைப்பர். இலங்கையில் கூட பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பெரிய புராணத்தை துறை போகக் கற்றவர். அவரை பெரிய புராணத்தின் 'ஓதோறட்டி' என்று சொல்லலாம்.

நமது பேரறிஞர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களை இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் எந்த நூலுக்கு 'ஓதோறட்டி' என்று குறிப்பிடலாம்? சென்னை உறுப்புலவர் பேரவை அவருக்கு 'தீன்தமிழ் காவலர்' என்ற விருதை அளித்தது. சென்னை முஸ்லிம் புலவர் சங்கம் அவருக்கு 'இலக்கியச் சித்தர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. இலங்கை இந்துக் கலாச்சார அமைச்சு 'கலைமாமணி' என்ற விருதையும் பின்னர் 'இலக்கியச் செம்மல்' என்ற விருதையும் வழங்கியது. இவ்வாறு இவர் பெற்ற விருதுகளும் கௌரவங்களும் இன்னும் உள. நாம் மேற்குறிப்பிட்ட அறிஞர்களைப் போல இவர் ஏதோ ஒன்றிரண்டு நூல்களில் புலமை வாய்ந்தவரல்லர். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களில் காப்பியங்கள் மட்டும் 12 உண்டு என்று எடுத்துக் காட்டி அக்காப்பியங்களை ஆராய்ந்து கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர் இவர். அதுபோல இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கியங்கள் பற்றியும், சூபி மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றியும், அறபுத்தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி

யும், தனித்தனி ஆய்வு செய்து நூல்கள் எழுதியவர் இவர். இவர் எழுதிய 56 நூல்களுள் 28 நூல்கள் இவருடைய தனி ஆய்வுகளாகும். மற்றைய 28 உம் மொழிபெயர்ப்புகளும் பதிப்பு நூல்களுமாகும்.

எழுத்தாளர்கள், அறிஞர்கள் என்று நாம் கருதுபவர்கள் தம் ஒய்வு நேரத்தின் ஒரு பகுதியை இலக்கியத்திற்காக செலவிடுவர். உவைஸ் அவர்களோ தம் வாழ்க்கை முழுவதையும் ஏறக்குறைய 45 வருடங்கள் வரை இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தவர். அவருடைய எம்.ஏ. பட்டப்படிப்பு, ஆய்வு 'முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு' என்பதாகும். அவருடைய கலாநிதி பட்டத்துக்கான ஆய்வு 'முஸ்லிம் காப்பியங்கள்' என்பதாகும். அது மட்டுமின்றி 10 வருடங்கள் வரை மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறைப் பேராசிரியராக இருந்து பெரும்பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' சம்பந்தமாக ஐந்து தொகுதிகளைக் கொண்ட இலக்கிய வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு போகும்போது இவருடைய வாழ்நாளில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் எவ்வாறு இரண்டறக் கலந்துவிட்டன என்பது புலனாகும். இஸ்லாமியக் கலைக் களஞ்சியம் இவரைப் பற்றிக் கூறுகையில் "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்குச் செய்த பணியைப் பற்றி முதல் முதலில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு மட்டுமல்லாது அகில உலகுக்கும் உணர்த்திய பெருமை இலங்கையில் தோன்றிய டொக்டர் எம்.எம். உவைஸ் எம்.ஏ., பி.எச்.டி., அவர்களையே சாரும்" என்று கூறுகிறது. இது தவிர ஐந்து இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாடுகளிலும் மற்றும் மகாநாடுகளிலும் இவர் நிகழ்த்திய ஆய்வுரைகள் பத்திரிகைகளில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் எண்ணிலடங்காதவை. இதனையெல்லாம் ஆய்ந்து பார்க்கும் போது இவருக்கு வாழ்க்கை ஒன்று வேறாக இருந்ததா?

மனைவியும் குழந்தைகளும் இருந்தனரா? அவர்களுக்கான கடமைகளை இவர் எப்போ செய்தார் என்றெல்லாம் கேட்கத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு தன் பணியை வாழ்வாக மாற்றிக் கொண்டவர் ஐனாப் உவைஸ்.

பன்னூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து தன் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் அதனை வெளி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய பெருமை ஐனாப் உவைசையே சாரும். இவரைப் பார்த்து இவர் எந்த நூலுக்கு 'ஒதோ றட்டி' என்று கேட்பது பொருத்தமற்ற ஒரு கூற்றாகும். சிறாப்புராணமும், மஸ்தான் சாஹிபு பர்ட்லுமே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று அறிந்திருந்த தமிழகத்துக்கு இல்லை, இல்லை. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்கள் 2000 உண்டு என்று பட்டியலிட்டுக் காட்டியவர் எம்.எம். உவைஸ்.

இவரைப் பற்றி கவிஞர் சாரணா கையூம் பாடுகையில்

கலாநிதி உவைஸ் என்று கேட்கும்போது
காலமெல்லாம் தமிழ் அன்னை பணியில்
தோய்ந்து

உலாவரும் ஓர் உத்தமரின் உருவந் தன்னை
உள்ளத்தே இன்று நான் காணுகின்றேன்.

என்று கூறியிருப்பது உவைசுக்கு தக்கதோர் அணிகலனாகும். இது போல பேராசிரியர் கலாநிதி சு. சின்னத்தம்பி அவர்கள் இவரைப் பற்றிக் கூறுகையில் "அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளில் பல வரலாற்றுப் பெருமைகளுடைய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வாசித்து இம்மகாநாடுகளுக்கு பெருமை செய்தார். இந்த இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சியில் வெற்றியும் கண்டார். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அனைத்திற்கும் பொது

வானவரென தமிழ் பேசும் எல்லா இன மக்களாலும் கருதப்படுகிறார்" என்று குறிப்பிடுகிறார். இக்கூற்று உவைஸ் அவர்களுக்கு மிக்க ஏற்புடைத்து.

இந்த இரண்டு கூற்றுக்கள் வாயிலாகவும் தமிழ் உலகில் உவைசின் நிலை பற்றிய மதிப்பீடு என்ன என்பது புலனாகிறது. "உவைசின் பணிமூலம் தமிழ் தலை நிமிர்கிறது" என்று தமிழ்நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறினார். அதனால் உவைஸ் அவர்களுடைய பணியை இஸ்லாமிய இலக்கியப் பணி என்று பிரித்துக் கூறுவதை நாம் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பவணந்தி முனிவர் செய்த நன்னூலை நாம் சமண இலக்கணம் என்று சொல்வதில்லை. சாத்தனார் செய்த மணிமேகலையை நாம் பௌத்தகாப்பியம் என்று சொல்வதில்லை. கம்பன் செய்த ராமாயணத்தை நாம் வைஷ்ணவ காப்பியம் என்று நாம் ஒதுக்கி விடுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் தமிழ் இலக்கணம், தமிழ் இலக்கியம் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறோம். உவைஸ் அவர்களுடைய பணியையும் நாம் தமிழ்ப் பணி என்று முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று கா.பொ.த. சாதாரண தரம் உயர்தரம் பரீட்சைகளுக்கு சிறாப்புராணம், செய்னபு நாச்சியார் மாண்மியம், முஹிதீன் புராணம் போன்ற இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் பொதுப்பாட நூலாக அர்சினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை முஸ்லீம் அல்லாத மாணவர்களும் கற்கும்படியாக முன்னின்று உழைத்தவர் ஐனாப் உவைஸ் அவர்களாவார். இந்த ஒரு பணிக்காக தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இந்த இஸ்லாமிய இலக்கிய வீத்தகருக்கு பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இலக்கிய வானில் எழுந்த முழுமுக்தி

வாழ்வு

நஜ்முஷ்ஷா ஆறா அன்பு முகையதீன்

இருண்டு கிடந்த இலக்கிய வானில்
இளம்பிறை யாக உவைசு பிறந்தார்
இதனைக் கண்ட இலக்கிய நெஞ்சர்
இருள்இனி ஓடும் எனமிக மகிழ்ந்தார்.

மெல்ல மெல்ல அப்பிறை வளர்ந்தார்
மேதினி யெங்கும் ஒளியினைச் சொரிந்தார்
கல்வி கலைகளைக் கற்று உயர்ந்தார்
கன்னித் தமிழிலே காதல் கொண்டார்.

சிங்கள மொழிதான் செவிகளில் விழுந்தது
செந்தமிழ் மொழிதான் சிந்தையில் எழுந்தது
எங்களின் தந்தையர் இதுவரை காலமும்
கன்னித் தமிழைக் காத்து வளர்த்ததை
வண்ண நூல்பல வடித்துத் தந்ததை
மண்ணில் சிலபேர் மறைத்து இருந்தனர்
எண்ணி இதனை இளம்பிறை அழுதார்
இதற்கோர் முடிவு காணத் துடித்தார்.

தன்னை முதலில் வளர்த்துக் கொண்டார்
தமிழில் நல்ல தரத்தைப் பெற்றார்
இலங்கை வாழும் முஸ்லிம் களுக்குள்
இவரே அந்த இடத்தை அடைந்தார்.

ஆற்றல் கண்டு அடுத்த நாட்டவர்
ஏற்று மதுரையில் இருத்தி மகிழ்ந்தார்
போற்றத் தக்க புலமை பெற்று
நாட்டில் எங்கள் நாயகர் திகழ்ந்தார்.

ஏட்டில் அன்று முன்னோர் எழுதி
எடுப்பார் இன்றி இருந்த வற்றை
தேடித் தேடி தினமும் உழைத்தார்
திருப்தி இன்றி தெருவில் நடந்தார்.

புதைந்து கிடந்த பெர்க்கிலும் கண்டு
புதல்வர் மெல்ல புன்னகை பூத்தார்
அழிந்து போகும் நிலையில் இருந்த
அருமை நூல்களைக் கண்டு நொந்தார்.

இன்னும் தூங்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தால்
இறந்து போகும் என்று நினைத்தார்

வாழ்நாள் முழுதும் அதனை நன்கு
வளர்க்கும் முயற்சியில் இறங்கி உழைத்தார்.

உத்தமர் எங்கள் உவைசு மட்டும்
உழையா தன்று உறங்கி இருந்தால்
இத்தரை மீதில் இதுவரை நாங்கள்
கண்ட நூல்களை கறையான் அரிக்கும்.

எத்தனை காவியம்
இனியசொல் லோவியம்
முத்தெனெக் கொண்டு
முன்னே வைத்தார்.

அறிஞர் உவைசின் அரிய பணியால்
அழிந்த நூல்களை அகிலம் கண்டது.

கண்ட பின்புதான்
கண்கள் விழித்தது
கன்னித் தமிழைக்
காத்தது தெரிந்தது.

இந்த நிலமை எமக்குள் வளர
உந்து சக்தியாய் உவைசு இருந்தார்
சக்தியாய் இருந்து சாதனை புரிந்த
சரித்திர நாயனாய் உவைசைப் போற்றுவோம்!

புத்தகம் ஒன்று போட்டால் போதும்
புவியில் பறப்பவர் எமக்குள் இருக்கிறார்
எத்தனை புத்தகம் இதுவரை இந்த
உத்தமர் போட்டும் ஒதுங்கி இருக்கிறார்.

அடக்கம், பொறுமை, அன்பு இதற்கோர்
உதாரண புருஷராய் உவைசு திகழ்கிறார்
பிள்ளை மனத்தையும் பெற்றவர் இருப்பதால்
எல்லோர் நெஞ்சிலும் இருந்து வாழ்கிறார்.

தன்னைப் போலவே தமிழ்செய்து வாழ்வோரும்
உன்னி உயர்வதை உண்மையில் விழைகிறார்.
இலக்கிய வாதியை எங்கவர் கண்டாலும்
இருகரம் நீட்டி அணைத்து மகிழ்கிறார்.

பண்பின் வடிவை பார்க்க விரும்புவோர்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

பாணந் துறைக்கு சென்றால் காணலாம்
இன்பமாக இருக்க நினைப்போர்
எம்.எம். உவைசைக் கண்டு பேசலாம்.

இலக்கிய வாழ்க்கையே இன்றவர் வாழ்கிறார்
இலக்கிய நிலவாய் ஒளியைத் தருகிறார்
இலக்கிய இயக்கமாய் இன்றவர் திகழ்கிறார்

இலக்கிய மாகவே எமக்கவர் இனிக்கிறார்.

இலக்கிய வானில் எழுந்தளம் முழுநிலா
இனியென்றும் மறையாமல் எமக்குள்ளே வாழ்வார்
வாழும் இந்தத் தண்மதி ஒளியிலே
வையம் என்றும் இன்பமே காணும்.

இஸ்லாத்தின் ஐந்து கடமைகள்

1. அருமையாம் இஸ்லாத்தின் ஐந்தாம் கடமை இருமையும் இன்பமே ஈயும் - பெருமையும் நல்கிடும் புண்ணியமும் சேர்ந்திடும் கண்ணியமும் பல்கிடும் நாட்டின் நன்று.
2. சீரோங்கும் மக்கமாம் கீர்த்தியிரு நன்னகரை பாரோங்கும் பக்தர்கள் பாங்குடனே - பேரோங்கும் பாணியினில் பெற்புடனேசென்றடையின் நன் மைக்கே ஆணியாம் ஹஜ்ஜென ஆய்ந்து.
3. வாய்ப்பாய்ப் பணமும் பயண வசதியும் வாய்த்திடிந் நன்றென நானிலத்தே - வாய்மையாய் உற்றார் உறவினர்க் குள்பொருள் உண்டெனப் பெற்றிடப் பேணியே வைத்து.
4. இத்தகு வாய்ப்பினைசுட்டையார் நாழுமே நத்திடும் நன்மைகள் நல்கிடும் - மெத்தவும் ஒருமுறை வாழ்க்கையில் ஓர்ந்தே ஒழுக்கின் வரம்பல வாய்க்கும் வகுத்து.
5. துல்ஹஜ்ஜாம் திங்கள் வருமுன்னாம் பத்தில் நல்ஹஜ் கடமையே நாட்டிடுமின் - நல்லறமாம் ஈடில் இருமையும் ஈந்திடும் இன்பயன் நாட்டின் நன்மை நயந்து.
6. தையலே இல்லாத் தரித்திடும் ஆடையை வையக மாந்தர்தாம் போர்த்துவர் - மெய்யினை ஓர்ந்தோர் மறைத்துத் அரைவரை கட்டியும் சீருடை என்றே சிறந்து.
7. இருதுண்டாம் இஹ்ராம் அணியும் உடையே மரணம் அடையவே முஸ்லிம் - தரிக்குமு வெள்ளைக் கபனாய் எவர்க்கும் அமைபுமே ஒள்ளிய போர்வையை ஒத்து.
8. மகலீர் வழக்காய் அணியும் உடையை முகத்தை மறைக்கா துடுப்பர் - சொத்தில் உயர்ந்தோர் குறைந்தோர் உணர்ந்தும் உளப்பாங் கியல்பாய் இலவாம் இவர்க்கு.
9. மகிதல மத்தியாம் மாண்புறு மக்கா கருபா அமைபும் நடுவன் - புகழ்ந்தனைச் சுற்றுதல் புண்ணியம் பூக்கும் தவாபாகும் சற்றுத் தளராது சார்ந்து.
10. வருந்திடும் தாகமது தீர்த்திடத் தாய்சேய் இருவர் சபா மர்வா போந்தார் விரைந்துமே தொன்மையாந் தொண்டைத் தொடர்வர் பயனிகள் நன்மை பயக்க நயந்து.

11. நிகழ்வு பலவும் நிறைந்த பதியாம் புகழ்மிகு மினா தலத்தில் - தகவாய்த் தரித்தே அறபா தலத்தனில் செல்வர் அரிதாம் பணிகள் அறிந்து
12. ஆண்டிற் கொருமுறை ஹஜ்ஜுப் பயனிகள் கூண்டிடும் நல்லூர் அறபாவாம் - ஈண்டியே அல்லாஹ்வைப் போற்றிப் பொறுக்கவே முற்படுவர் நல்லடியார் என்றே நவின்று.
13. பயிர்ப்பச்சை இல்லாத பாலவனம் அறபா உயிர்பெற் ரெழும்நாள் அறபா - உயர்பதியில் வீடுமர மட்டையில்லை உண்டுமே ஓரொழுங்கில் கூடாரம் வெள்ளை குவிந்து.
14. கூடாரம் உட்புகுந்தே கூண்டாக நின்றங்கே ஈடிணையில் அல்லாஹ்வை ஏற்றியே - வாடிப் பிழைகள் பொறுக்கவே வாதிடல் மேலாம் தொழுகை தொழலாம் தொகுத்து.
15. நல்லறபா நன்னிலத்தே நற்பேறு நண்ணிடவே நல்லருள் நாடியே நாயனிடம் - சொல்லுவர் தங்குறைகள் தீர்த்திடவே தீர்க்கமாய்த் திண்ணமுடன் பொங்கும் பொலிவு பொழிந்து.
16. மொழிபல பேசுவோர் பல்கலை பூண்டோர் எழிலுறு நாடுபல சேர்ந்தோர் - வழிபல நீந்தியே எண்ணில் குழுவினர் ஈண்டிவர் ஏந்தியே ஹஜ்கடமை ஏற்று.
17. மாண்புறு மாநாடாய்மாதிலத்தோர் மாசறவே வீண்விரயம் வேண்டா விருப்பினராய்க் கண்டிடுவர் உடன் பிறந்தோர் உள்ளுணர்வாய் உண்மையாம் உன்னிப்பாய்க் கடனெனவே ஹஜ்ஜினைக் கண்டு.
18. நிகழ்ச்சி நிரலொன்றே நிர்மலனை நினைக்கும் மகிழ்ச்சியே மிக்காம் பயணம் - புகழ்ச்சியுடன் மக்கா அடைந்தநாள் தொடட்டிலும் சேர்த்திடப் பக்குவமாய்ப் பற்றிடும் பண்பு.
19. புண்ணியம் பவம்பும் பெற்றிடிந் ஹஜ் பயணம் மண்ணிலும் விண்ணிலும் நன்மையாய் - எண்ணிடில் புன்மையை ஒட்டிடும் புத்துணர்வு ஊட்டிடும் நன்மையை நாட்டிடும் நன்று.
20. மக்காப் பயணம் மகிழ்வான் அமைந்திடிந் எக்காலும் ஏற்றிடுவான் ஏகனே - மிக்காம் வளநலம் அன்றுதித்த பாகலகனாம் பேரே உளத்தினில் வைத்தால் கவைத்து.

பண்புள்ள பணியாளர்

அல்-ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஏ. ஹஸன்

சுற்றமும் குழுவும் மதிக்கத்தக்க வகையில் இவ் லாமிய நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்ட உயரிய குடும் பத்தில் பிறந்தவர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள். எத்தகைய பட்டம் பதவிகளைப் பெற்று உயர்நிலை எய்தியபோதிலும் சிறுபிராயம் முதல் இன்றுவரை அன்பினாலும் அறிவினாலும் எல்லோரையும் ஆட் கொள்ளும் வல்லமை படைத்தவர். எளிமையும் தூய் மையும் வாழ்க்கையின் இலட்சியமெனக் கொண்டவர். இஸ்லாமியப் பற்றும் சிறுபிராயம் முதல் எல்லோருடனும் இதமாகப் பழகும் தன்மையிலும் தனக்குத்தானே முன்மாதிரியாக அமைத்துக்கொண்ட அறிவுச்செம்மல், இந்தகைய உயர்பண்புகளினால் உந்தப்பட்ட காரணத்தினால்தான் ஆரம்பக்கல்வி பயிலும் போதும் - உயர்கல்வி கற்றுத் தேறியபோதும் - பல்கலை பயிலும்போதும் அன்னாரின் வாழ்க்கையில் இஸ்லாமியப் பண்பும் பயிற்சியும் மிக உயர்வாக மதிக்கப்பட்டு வந்ததென்பதில் ஐயமில்லை.

அன்னாரின் சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் இஸ்லாமிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாகியமையினால்தான் அன்னார் மேற்கொண்ட பட்டப்படிப்பின்போது தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளராகத் திகழ்ந்தபோதும் இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கியங்கள் மீதும் அவரது எண்ணங்கள் பரிணமிக் கத் தொடங்கின. 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஏன் ஆராயப்படவில்லை' என்ற கேள்வியும் எழுந்தது. அதற்கு விடை காண முற்பட்டார், வெற்றியும் கண்டார்.

சமய சார்பான சைவம், வைணவம், கிருஸ்தவம், பௌத்தம் போன்ற இலக்கியங்கள் தமது தாய்மொழியான தமிழில் பிரபல்யம் அடைந்து காணப்பட்ட நேரத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் மறைந்தும் நலிந்தும் போன நிலை கண்டு அவரது உள்ளம் துயர்வு கொள்ளத் தொடங்கியது. அந்த உணர்வே வாழ்நாள் பூராவும் அன்னாரை இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின்பால்

ஈர்க்கச் செய்தென்றால் உடமிகையாகாது. அதன் ஆரம்பக்கட்டமாக இலங்கை முதல் தமிழக மெங்கும் சுற்றித்திரிந்து பல்வேறு கண்டநஷ்டங்களின் மத்தியில் இஸ்லாமியப் பிரபந்தங்கள், நூல்கள் என்பனவற்றைத் தேடிப் பெறுவதில் திடசங்கற்பங் கொண்டார். இஸ்லாமிய மெய்ஞானிகள் அறிஞர்கள், புலவர்கள் ஆகியோரின் படைப்புக்களையும் மறைந்து கொண்டிருந்த அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குறிப்புக்களையும் தேடிப் பெறுவதில் அன்னார் மேற்கொண்ட முயற்சியே இன்றைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு கால்கோளாக விளங்குகின்றது. அவற்றைத் தேடிப் பிடித்து தாமே ஆய்வு நடத்த முற்பட்டபோதும் இலங்கையில் வெளிவந்த வார, நாள், இதழ்களின் மூலமாக முஸ்லிம் புலவர்களையும் ஆக்கங்களையும் பொதுமக்கள் அறிந்து உணர்வு பெறும் வகையில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டுரை வடிவில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்தார்.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கண வரம்புக்குட்பட்டதும் உட்படாததுமான ஏனைய இலக்கியங்களுக்கும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கும் இடையிலே உள்ள யாப்பு, அணி, ஒப்பு, உவமை உருவகம் என்பனவற்றுடன் ஒப்பிட்டு இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட தனிப்பட்ட இலட்சியங்களையும் தமிழில் இல்லாத முஸ்லிம்களுக்கே உரியதான பல பிரபந்த வகைகளை எடுத்துக் காட்டி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பையும் பரப்பையும் விளக்கியுள்ளார். இவ்வாறாகச் சிதைந்து மறைந்து கொண்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கான நூல்களைச் சேகரித்து அவற்றின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்து இன்றையத் தமிழ் கூடும் நல்லுலகுக்கு உவந்தளித்த பெருமை பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களையே சாரும். இன்றையச் சமுதாயமும் வருங்காலச் சந்ததியினரும் பயன்பெறும் வகையில் அன்னாரின் மகத்தான பணி அமைந்துவிட்டது. "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் - அதற்கென ஆய்வு மாநாடுகள் - பல்கலைக்கழகம்

களில் இஸ்லாமிய இலக்கிய இருக்கை - பாடசாலைகளில் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் - சமுதாயத்திலே இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆர்வம் - பழைமையைத் தழுவின புதிய கண்ணோட்டத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுகள், கவிதைகள், இலக்கிய வடிவங்கள்" என்று இவற்றையெல்லாம் நாம் ஆய்வுக் கண்கொண்டு நோக்கும்போது, பேராசிரியர் உவைஸ் இல்லையென்றால் இஸ்லாமிய இலக்கியமே அர்த்தமற்றதாகிவிடும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

பலரும் புரிந்துகொள்ளும்வண்ணம் இலக்கியங்களில் அன்னார் கையாண்டுள்ள இஸ்லாமியத் தத்துவ விளக்கம், அறபு, உருது, பாரசீகச் சொற்களின் விளக்கம், சொல்லகராதிகள் என்பன அன்னாரின் இஸ்லாமிய ஆய்வுத்திறனோடு பன்மொழிப்புலமையையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ் மக்களின் மொழி, கலை - கலாசாரம் ஆகியவற்றின் சிறப்பை உலகுக்கு உணர்த்தும் நோக்கோடு தமிழ்மக்கள் ஒருங்கிணைந்து உருவாக்கியது உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கழகம். இது மலேசியா, சென்னை, பாரிஸ் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றபோது இலங்கை சார்பில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களும் கலந்து கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் சமர்ப்பித்துள்ளார். அதே போன்று தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்களின் மொழி, இலக்கியம், கலாசாரம் ஆகியவற்றைப் பேணிக் காக்கும் நோக்கமாக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு 1973ம் ஆண்டு திருச்சியில் உதயமானது. இதனைப் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் 'இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித்திருப்பம்' என வர்ணித்துள்ளார். இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய திருப்பம் உருவாவதற்கு அந்த மாநாடு வழிவகுத்துள்ளதை அது எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய தோர் திருப்பத்துக்கு பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களும் பேராசிரியர் நெய்னார்முஹமது அவர்களும் முழுமுதற் காரணர்களாக அமைகின்றனர்.

திருச்சி மாநாட்டின்போதுதான் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருந்த நூல்களும் அன்னாரது ஆய்வுகளும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் பார்வைக்குக் கிட்டின. 'தமிழ் இலக்கியத்தின் தனிப்பிரிவாக இஸ்லாமிய இலக்கியம் ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியந்தானா?' என்ற கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த பழந்தமிழ் இஸ்லாமிய நூல்களைக் கண்டதும் "இவ்வளவு தொகையான இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்கள் நம்மத்தியில் இருக்கின்றனவா?" என்ற கேள்வியைத் தான் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருநூறு

முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அச்சிடப்பட்டு சிதைவுற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ்நூல்களே பலரது கவனத்தையும் ஈர்க்கலாயின. இவ்வாறு சிதைந்த உருக்குலைந்த ஏராளமான நூல்களைத் தன்னோடு எடுத்துச்சென்றவர், பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களாகும்.

இந்த மாநாட்டில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள் பற்றிய முழு அளவிலான ஆய்வினை 52 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்ட ஒரு நூலாகவே எடுத்துச்சென்று விளக்கியபோதுதான் உண்மையிலே இஸ்லாமியத் தமிழ்க்காப்பியங்களின் சிறப்புப் பற்றி தமிழக முஸ்லிம் அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் இருந்து வந்த பேராளர்கள், பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் ஆய்வுத்திறனை அறிந்து புகழ்ந்து பாராட்டினர். அங்கு பேருரை நிகழ்த்திய முதல்தமிழ்க்காவலர் கி.ஆ.பெ. விஸ்வநாதம் அவர்கள் கூறிய சில கருத்துரைகள் என் மனதில் இன்றும் நிழலாடுகின்றன.

"இஸ்லாம் என்பதன் பொருள் சாந்தி; இந்த சாந்தி மார்க்கம் உலகெலாம் பரந்து வளம் பெற்று வருகின்றது!... ஏக தெய்வக் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றது இஸ்லாம். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்; யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்; என்ற பரந்த தத்துவத்தை தமிழ் மொழியில் கூறிவந்த போதிலும், அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி கண்டவர்கள் இஸ்லாமியர். அதன் அடிப்படையிலே தோன்றிய காப்பியங்களையும் இலக்கிய வகைகளையும் முஸ்லிம் புலவர்கள் படைத்துத் தந்துள்ளனர். இதனைத் தெளிவாக இஸ்லாமிய தமிழ்க்காப்பியங்கள் என்ற நூல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது....."

இவ்வாறாக அங்கு சொற்பெருக்காற்றிய அத்தனை பேரும் பேராசிரியரின் ஆய்வுத்திறனைப் பாராட்டினர். தலைசிறந்த தமிழறிஞர்கள் கூட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்புத் தன்மைகளைக் கண்டறியத்தக்கதாக பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் ஆய்வுத்துறையில் ஆளுமை பெற்றுத் திகழ்ந்தார். இதனைச் சென்னையில் நடந்த இரண்டாவது இஸ்லாமியத்தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டிலும் திருபித்துக் காட்டப்பட்டது. சென்னை மாநாட்டின் பிரதம அதிதியாக முன் னால் முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதி கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். அவரது உரையின் போது தமிழகத்திலே பல்கலைக்கழகமொன்றில் இஸ்லாமிய இலக்கிய இருக்கையொன்று அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இத்துறை ஆரம்பமா

யிற்று. இதன் தலைமைப்பீடத்தை அலங்கரிப்பதற்குத் தமிழ்நாட்டில் பல பேரறிஞர்கள் இருந்தபோதும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே பொறுப்புமிருந்த அப்பதவிக்குப் பொருந்தமானவரெனத் தீர்மானித்தனர். தமிழ்நாட்டில் அன்றிருந்த குடிவரவு குடியகழ்வுச்சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்க மறுத்தபோதும் இலங்கையரான பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்காக விசேட சலுகை வழங்கப்பட்டதென்றால் - அன்னாரின் தலைமையைப் புரிந்துகொள்ள அது ஒன்றே போதுமானதாகும்.

இத்தகைய ஆளுமைகளைத் தம்முள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் பேராசிரியர், எப்பொழுதும் சமூகத்தையே மையமாகக் கொண்டு எழுதி வந்துள்ளார். சமூகம் பாராட்ட வேண்டுமென்று அவரின் பணிகள் தொடரவிட்டாலும் எண்ணற்ற பாராட்டுக்கள் அன்னாரை வந்தடைந்தன. திருச்சியில் நடந்த முதலாவது மாநாட்டில் பொன்னாடை போர்த்தும் வைபவத்தைக் கண்டு களிப்பேருவகையடைந்த எனக்கு அது ஒரு தனிப் பெருமையாகவும் அமைந்தது. இலங்கையில் இருந்து ஆய்வுக்கட்டுரை வாசிப்பதில் நானும் ஒருவனாகச் சென்றிருந்தேன். முதல் நாளன்று அங்கு வெளியிடப்பட்டிருந்த பாராட்டிதழில் இலங்கையைச் சேர்ந்த பேரறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அசீஸ், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கா. அப்துல் கபூர், பனைக்குளம் அப்துல் மஜீத், தமிழறிஞர். செய்யத் இபுறாஹிம் ஆகியோர்களின் பெயர்களே இடம் பெற்றிருந்தன. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் பெயர் இடம் பெறாமையே குறித்து கவலை கொண்ட நாம் அதுபற்றிப் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களிடம் கேட்டபோது அவர்கள் கூறிய பதில் எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. "நாங்களே மாநாடு கூட்டி எங்களுக்கே பொன்னாடை போர்த்திக் கொண்டால் யார், என்ன நினைக்க மாட்டார்கள்" என்று புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் கூறினார். என்றாலும் அவரது பதில் எங்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. செயலாளராகவிருந்த பேராசிரியர் நெய்னார் முஹம்மது அவர்களைச் சந்தித்து இதுபற்றி வினவினோம். "நிச்சயம் செய்யத்தான் போகிறோம். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் செய்துதான் தீர்வோம், இருந்து பாருங்கள்" என்று உறுதிமொழி பகர்ந்தார்.

பொன்னாடை போர்த்தும் வைபவம் ஆரம்பமாகியது. அலங்கரிக்கப்பட்ட விழாமேட, தமிழக அமைச்சர் சாதிக்காட்சா தலைமையில் பாராட்டுப் பெறுவோரின் பெயர்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. சபையேரின் பலத்த கரகோசத்தின் மத்தியிலே இறையருட்கவிமணி பேராசிரியர் அப்துல் கபூர், பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ், பேரறிஞர்

ஏ.எம்.ஏ. அசீஸ், அப்துல் மஜீதுப் பாவலர், பேரறிஞர் செய்யத் இபுறாஹிம் சாஹிப் ஆகியோர் மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். கூடியிருந்த அனைவரது பார்வைகள் மேடையை நோக்கின. இறும்புதெய்தும் இதயத்துடன் எல்லோரும் அந்தப் பொன்னாடை போர்த்தப்படும் இன்பமயமான காட்சியைக் கண்டு களித்தனர். பேராசிரியர் உவைஸ் விரும்பாவிடினும் உரிய கௌரவம் அன்னாரை வந்தடைந்ததில் வியப்பில்லை.

1953ம் ஆண்டு முதல் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் ஏறக்குறைய நான்கு ஆண்டுகள்வரை இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பதிகாரியாக இருந்துவந்தார். அப்பொழுது நடந்த ஒரு சம்பவம் இன்றும் பரம இரகசியமாகவேயுள்ளது. சமய நிகழ்ச்சிகளுக்கு சன்மானம் வழங்கப்படுவதில்லை என்ற ஒரு தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் திருக்குர்ஆன் விளக்கம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இலவசமாக நடத்தப்பட வேண்டியேற்பட்டது. சன்மானம் வழங்கப்படாத காரணத்தினால் அந்நிகழ்ச்சிகளில் பரிச்சயமுள்ள பலர் சன்மார்க்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள முன்வராதது அன்னாருக்குப் பெரும் பிரச்சனையாகி விட்டது. இதனை நிலையத்தாருக்கு எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. அது சமூகத்துக்கு ஓர் அவமானம். அதே நேரத்தில் நிகழ்ச்சி தடைப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை அன்னாரே தயாரிப்பார். பெயர் குறிப்பிடாமல் எம்போன்றவர்களை அழைத்து வாசிக்கச் செய்வார். அதுவும் திருப்தியளிக்காததால் சில முஸ்லிம் தனவந்தர்களின் உதவியைப் பெற்று சன்மானம் வழங்கி நிகழ்ச்சியைச் சீர்படுத்தத் தீர்மானித்தார். இது சம்பந்தமாக அன்னார் முதலில் ஒருவரைத் தொடர்பு கொண்டார். அந்தப் பிரமுகர் தானே முழுத்தொகையையும் ஏற்றுக் கொண்டதால் அந்த நிதியின் மூலமாக மீண்டும் அந்த நிகழ்ச்சியை சீர்படுத்தினார்.

1974ம் ஆண்டு சென்னையில் நடந்தேறிய மாநாட்டின் பின்னர் இலங்கை திரும்பியதும் அதன் இலங்கை குழுத் தலைவர் என்ற முறையில் என்னையொரு அவசரத்தந்தி மூலம் அழைப்பு விடுத்தார். நான் செயலாளர் என்ற முறையில் மறுநாள் அவரது இல்லத்தைச் சென்றடைந்தேன். அப்போது அன்னார் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தலைவருக்கு ஒரு மகஜரைத் தயார் செய்து கொண்டிருந்தார். இஸ்லாமிய இருக்கையொன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமொன்றில் அமைய வேண்டியதன் அவசியத்தை அந்த மகஜரில் வலியுறுத்தியிருந்தார். அதில் நாமிருவரும் கையெப்பமிட வேண்டுமென்றார் மகஜர் உரிய முறையில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. எம்மால்

அனுப்பப்பட்ட மகஜரைப் பரிசீலனை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக பல்கலைக்கழகத் தலைவர் ஒரு குழுவை நியமித்தார். அந்தக்குழுவினால் மறுக்கமுடியாத அளவுக்கு ஆலோசனைகள் இடம்பெற்றிருந்தமையினால், களனிப்பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமிய பாட கற்கைநெறி (Islamic Studies) என்ற ஒரு பிரிவு ஆரம்பிப்பதற்கான அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறாக இஸ்லாமியக் கல்வித்துறைக்கு அன்னார் அளித்துள்ள பங்களிப்புகள் மகத்தானவை.

தமிழ் பாடநூல் பிரகாசனையில் பல ஆண்டு காலமாகப் பணிபுரிந்துள்ளார். அன்னாருடன் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக அச்சபையில் பணிபுரியும் அரிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக்கிட்டியது. தமிழ் இலக்கியத் துறையிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையிலும் இருந்து வந்த அன்னாரின் புலமையை மதித்து வந்த காரணத்தினால் பாடநூல்களுக்குப் பொருத்தமான இஸ்லாமிய கலாசார அடிப்படையிலான பாடங்கள் புகுத்தப்படுவதை சபையிலிருந்த ஏனைய அறிஞர்கள் எவரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. சிலவேளைகளில் அன்னார் சமூகமளிக்கப்படாதபோது எந்தப்பாடமாக இருந்தாலும் - அன்னாரின் தீர்மானத்தை எதிர்பார்த்து சபை ஒத்திவைக்கப்படுவதுமுண்டு. இவ்வாறே பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் பிரபல கல்விமாண்களோடும் அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களோடும் இணைந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தரங்கத்துக்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாவிடாமல் பரிட்சைப் பகுதியின் வினாதாள் தயாரித்தல் - விடைத்தாள் புள்ளிகளைக் கணித்தல் போன்ற பணிகளினாலும் இலங்கைக் கல்வி வளர்ச்சிக்கான முக்கிய பணியொன்றை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். அவர் மூலமாக அத்துறையில் பயிற்சியும் பரிச்சயமும் பெற்ற பல அனுபவசாலிகளை உருவாக்கியுள்ளார்.

அன்னார் எழுத்துத்துறையிலீடுபட்ட ஆரம்ப

காலமுதல் இன்றுவரை முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுடனும் எழுத்தாளப் பெருமக்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். எழுத்துத்துறையில் ஆர்வங்காட்டியோர்க்கெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்துள்ளார். எந்தத் துறையைச் சார்ந்த எழுத்தாளரானாலும் அவர்களை ஊக்குவித்து - தகுந்த ஆலோசனைகள் வழங்கி - ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும் வழங்கி வந்துள்ளார். பதிப்பகங்கள் பல உருவாவதற்கும் - பதிப்பிக்கப்படும் நூல்களுக்கு அறிமுகவுரை, விளக்கவுரை, முன்னுரை என்பன வழங்கி வருவதிலிருந்து எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்பவராக மட்டுமின்றி தனது சொந்த ஆய்வுகளோடு ஏனையோரது படைப்புக்களையும் பார்வையிட்டு விளக்கவுரைகள் எழுதுவதில் வாழ்நாள் முழுவதையும், சமூகக் கடமைக்காகவும் - சேவையாக மதித்து வந்துள்ளார். இதே போன்று பிற நாட்டறிஞர்களின் நட்புறவுகளையும் நல்லாசிகளையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றார். அன்னாரின் இஸ்லாமிய - இலக்கிய - கல்வி - சமூகப் பணிகளால் நாடு நல்ல பயனைப்பெற்று வந்துள்ளதை ஆட்சியாளர்களே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். நாட்டுக்கு நல்ல பிரஜையாகக் கருதி தேசிய வீரர் தினத்தில் அன்னாருக்கு வழங்கப்பட்ட கௌரவம் சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்த பெருமையெனக் கருதமுடியும்.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அன்னார் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனியானதோர் இடத்தையும் அந்தஸ்தையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றார். இலக்கிய வரலாற்றிலும் முஸ்லிம் சமூக வரலாற்றிலும் நிரந்தரமான ஓர் இடம் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்கு என்றும் இருந்துவரும் என்பதில் ஐயமில்லை. தொடர்ந்தும் அன்னாரின் பணி மேலோங்க வல்ல நாயன் அருள்பாலிப்பானாக.

புகன் புகனாய்

நஜ்முஷஷுஆறா அல் அஸுமத்

புலமையொடு வாழ்த்தும் பொருளுந் துணையும்
இலக்கியங்கள் செய்தற் கிலணய வேண்டும் என்பது
உலகோர் அறிந்த உயர்பழைமை.

அந்தப் பழைமை அடித்தளத்தின் மீதுற்றே
சந்த முதுசொமெனச் சாவற்ற காவியங்கள்
முந்தைப் புலவோர் முடித்தளித்தார்.
வெள்ளமெனுங் கால விரைவில் படைப்புபல
உள்ளிக்கும் நோயாலும் ஊரார் நமைப்பாலும்
காக்கப் படாது களம் மறைந்தால் மீட்டெடுக்க
டாக்டருவைஸ் போல்வோர் தமிழுக்குத் தேவையென்ற
நோக்கம் நமக்கு நுழைபுதுமை.

இந்தப் புதுமை இடைப்படவே, காலத்தீ
வண்டலதன் கீழே மறைந்த தமிழ்வரங்கள்
மண்டலத்தின் மேலுற்று வாழ்வதுவுங் கண்டோம்.
பொருளிருந்தோர் ஈந்தார்; புலவோர் படைத்தார்;
இருவருமோ 'கோமர்' இடர்ப்பட்ட ஓறவிழந்தார்!
இன்னும் பலயுகங்கள் இவ்விருவர் வாழற்காய்
முன்னிற்கும் டாக்டர் முதன்மகளார்.

'ஒதுகவே' என்ற முதல் உள்ளொழியின் சொல்லாலே
வேதம் தொடக்கியவன் வித்தைகளைப் போற்றுகிறான்.
தோற்றியதோர் வித்தை தொலைந்ததுயர் கேட்டவுடன்
ஆற்றல் முழுதுருட்டி அஃதடைய முன்வைத்த
ஏற்றக் கலாநிதியின் ஈமான் சிறப்புறுக!
நாயகத்தை வாழ்த்துகிற நாவால் ஒருவரை நாம்
தூயகத்தால் பாராட்டத் தோதிருக்க வேண்டுமெனில்
தாயகத்தில் அப்பெருமை டாக்டர் உவைஸுடையார்.

பட்டங்கள் வாங்கிப் பதவி வகித்தவர்கள்
திட்டமிட்ட காலம் திகைந்தபினர் ஓய்வுற்றால்
தேநீர் திருப்புகழும் தேவைதான்; ஆனாலும்
வீண முடிச்சும் விருதும் அபச்சாரம்!
செய்தப்துல் காதிரினைச் சேர்ந்த அனாதையின்
வையம் மதிக்குமொரு வாரிசென மாறுதல்போல்
டாக்டர் உவைவிடத்தே தஞ்சமுற்ற பட்டங்கள்
நோக்கரிய நோக்கும் நுணுக்கரிய நுண்ணறிவும்

வென்றதனால் இந்த விருதும் விழவுமெலாம்
ஒன்றிணைந்த ஆசிகளின் ஓர்சொட்டுபச்சாரம்!
ஆகாச் சிலரை அடையும் பதவி, பட்டம்
சோகாத்துச் சாகும் சுதந்திரத்திம் மண்ணில்
பதவியுடன் பட்டமெலாம் பண்பின் உவைவைப்
பதிகொண் டுயரந்து பிறப்பின் பெருமைபெறும்!

இற்றைச் சமூகத் திழிவுயர்வு கோடிடற்காய்
எத்தனையோ வர்க்கத் திலக்கியத்தார் உள்ளார்கள்.
அற்றைச் சமூகத் தறமேன்மை ஏடிட்டார்
விட்டகன்ற செல்வங்கள் வெள்ளத்தே பாவுகையில்
நீந்திக் கரைசேர்த்தார் நெஞ்சின் உவைவைவர்கள்.
ஆய்ந்தமைந்த வல்லோரை ஆயிரத்தின், லட்சத்தின்,
கோடியின் மத்தியிற்றான் கொள்வோம் ஒருவரென.
ஏடுகளை மீட்ட இவரோ தமிழ்முஸ்லிம்
பூமிக்கே உள்ள புதினத் தொருவரென
யாயிங்கே கொள்வோம் அடிநெஞ்சால்.

வெண்பா, அகவல், விருத்தம் எனக்கமழும்
பண்பட்ட யாப்பில் பனுவல் புனையும்
மரபுக் கவியாண்மை வாய்த்த உவைவலார்
வரித்திருந்தால் காவியங்கள் வார்த்திருப்பார்; என்னாலும்
பண்டை இலக்கியத்துப் பாசத்தால் தம்புதல்வர்
கொன்ற தியாகியெனக் குன்றேறி வைகின்றார்!

பேர் புகழ் செல்வம் பெற்றகாய்ப் படைப்பதெலாம்
ஈரெட்டே வாழும்; இலக்கியங்கள் ஆகா!
சமூகக் குருதி சமைத்த படைப்பே
அமையும் இலக்கியமாய் ஆயிரங்கால்.
கால வழுவால் கரந்தாலும் டாக்டரன்னோர்
மீளிக்க அஃதிங்கே மீண்டும் புவியாளும்.
நாளும் கழிக்கும் நமதுகுடற் சாறு, சக்கை,
ஈளைச் சளி, வியர்வை, எச்சில்போல் இல்லாமல்
நல்வதற்காய் ஈயும் நடப்புக் குருதிபோலும்
உள்ளவையே வாழும் உயர்ந்த இலக்கியங்கள்.
கள்ளவனும் பொய்யவனும் காழகனும் கூடவீண்டு

நல்ல முடிவுகளின் நாகரிகம் மீதாரச்
 சொல்லமைத்துச் செய்கின்ற குக்குமமும் அஃதேதான்.
 நிற்கும் இலக்கியங்கள் நேர்மையின; மாந்தர்க்குக்
 கற்கண்டும் வேம்பும் கலந்துமருந் தூட்டுவன.
 அப்பேர் இலக்கியத்தில் ஆவிகொண்ட டாக்டரவர்
 தப்பில் மழலைத் தளிர்க்குணத்தார்;
 அங்கம்போல் வெள்ளை அகத்தார்; பழகுதலில்
 சங்கம்போல் நிற்கும் தமிழார்; புறநோக்கில்
 வானா விருக்கும் வழக்கத்தார்; சின்னாளில்
 நூலாறு பெய்யும் நுனிமலையார்!

காமத் தரசனே காமமுற்றான் என்றால்பின்
 நாமென்ன சொல்லி நயக்க?
 தமிழென்றால் தம்மதென்றே தப்புச்சொல் கூறி
 இமயமட்டும் நின்ற இகத்தமிழைச் சில்லோர
 குமரியெனத் தேயக் கொடுமைசெய்த வேளை
 அயிழ்தின் இலக்கியங்கள் ஆக்கினரெம் முஸ்லிம்.

யமனுக் கவையிரையாய் ஆகாமல் மீட்ட
 நமது கலாநிதியால் நாம்பெருத்தோம்!

நம்பெருமை நாட்டற்காய் நாடுசில போயுழைத்த
 மும்மொழியின் டாக்டர்மா முவுவைலாம் 'தீன்தமிழின்
 காவலர்'க்கு, மேலாம் 'கலைமா மணி'யவர்க்கு,
 ஏவலராய் வாழும் 'இலக்கியச் சித்த'ருக்கு,
 பண்டைத் தமிழ்புரக்கும் 'பண்டிதரத் தா'வுக்குக்
 கண்டோர் விதக்கும் 'கலாகுரி' மேதைக்கு
 என்றும் தமிழில் இருப்புண்டே!
 இன்னினும் நீடாய் இவனி தரித்திருக்க
 அன்னார் எழுபதிலே 'குன்னாளை வேண்டுகின்றோம்.

ஆவியுள்ள போதே அருமை கணித்துயர்த்தும்
 தீவமைச்சின் முஸ்லிம் சிரமேற் கலசமென
 டாக்டர் உவைவைத் தரிசிக்கும் இச்செயலே
 நீக்கமற நிற்கும் நிலம்.

WHY A MULE IS BETTER THAN A HORSE

Ali would sometimes go to the battle field on the back of the mule. On one occasion a man asked him, "Why do you ride on a mule? Is it because you are afraid of falling? A horse would carry you much faster".

Ali replied:

"A mule is slow and steady. When I lead it into the thickest of the fight, it remains quiet there while I am engaged with the enemies.

Then again I never turn my back to the enemy and run away from him. Nor do I pursue a fleeing foe. Why should I then prefer a horse to a mule?"

கவிதைபில் மலாக்கும் சூலாநிதி

நஜ்முஷ்ஷு ஆறா கவிமணி எம்.ஸி.எம். ஸுபைர்

இலங்கையின் தென்னகத்துப் பாணந்துறை ஹேனமுல்லையைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் மாணவர்; பல்கலைக் கழகம் புகுந்து பட்டதாரியாகிச் சிறக்கும் ஆர்வமிக்க கொண்டு படித்தார். பரீட்சையிற் பல்கலைக்கழகம் புகும் தேர்விற்பித்தி கண்டு, இறுதித் தகுதி காணற்கான நேர்முகத் தேர்விற்காகப் பேராசிரியர், சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களின் முன் நின்றார்.

மாணவரிடம் பல வினாக்கள் தொடுக்கப்பட்டன. பதில்கள் திருப்தியாக அமைந்தன என்றாலும், ஒரு வினாவுக்கு அவர் அளித்த விடை பிற்காலத்தில் அவரைப் பெருந்தண்டனைக்குள்ளாக்கி விடும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கவில்லை!

“இஸ்லாமிய இலக்கியத்திலே சிறாப்புராணம் என்ற காப்பியம் பற்றி நீர் என்ன அறிவீர்?”

- இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று ஒன்று இருப்பதாகவே அறியாத அந்த மாணவர் காப்பியம் பற்றி என்ன சொல்வார்!

“எனக்கு எதுவும் தெரியாது” என்று உண்மையைக் கூறி நின்றார் அந்த மாணவர்!

சரி போகட்டும்! என்று பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்!

மாணவர் மகிழ்வு பெருகப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்தார். “இஸ்லாமிய இலக்கியம் பற்றி எதுவும் தெரியாது” என்று கூறிய முஸ்லிம் மாணவருக்குச் சரியான தண்டனை கொடுக்கச் சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்தாரோ, என்னவோ!

பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுடனும், விரிவுரையாளர் கலாநிதி, சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுடனும் கலந்தாலோசித்துத் தள்ளி

விட்டார் ஓர் ஆழிய கடலிலே! அதுவுமே அறியமுடியாத இஸ்லாமிய இலக்கியக் கடல்!

- அந்த மாணவர் துணிவு மிக்கவர்! மனம் தளரவில்லை! ஆழக் கடலிலே முழுகித்து விட்டாலும் அற்புதமான முத்துகளைத் திரட்டி வெற்றியோடு கரையேற அவர்களது ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் அவருக்கிருந்தது! அதனால் துணிவே துணையாக முச்சுப் பிடித்துச் சுழியோட முனைந்தார் அந்த மாணவர்! முழுகியாய் விட்டது! இனிப் பெறுமதிமிக்க முத்துக்களுடன்தான் கரையேறுவேன் என்ற உறுதி அவரை மேலும் உற்சாகப்படுத்தியது!

ஆம்! ‘இஸ்லாமிய இலக்கியமும் இருக்கிறதா?’ என்று கேட்டவர்களுக்கு இஸ்லாமிய இலக்கியமா? எத்தனையை எம் முன்னோரான பாவலர் பெருமக்கள் படைத்து வைத்துள்ளனர்! இதோ பாருங்கள் என்று காட்ட - தானே அறியாததைத் தனித் துணிவோடு கண்டுபிடித்துக் காட்ட முனைந்த அந்த மாணவர்தான் பாணந்துறை பைந்தமிழன்னைக்குத் தந்த சான்றோனாகிய மைந்தன் ஆராய்ச்சிக்கே அழகு சேர்க்கும் ஆராய்ச்சியாளர் ம.மு. உவைஸ் அவர்கள்!

பேருள்ளம் கொண்ட பேராசான்களான சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களும், க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் ஆசீர்வதித்து வழிகாட்ட அற்புதமான வகையில் தமிழகத்திலும், தங்கத் தாய்நாடாகிய ஸ்ரீ லங்காவிலும் ஓய்விலாது முயன்று ஆய்வுகள் நடத்திப் பன்னூற்றுக் கணக்கான பாவலர்களையும், அவர்கள் இயற்றிய பெருமை சான்ற காவியங்களையும் கண்டுபிடித்தார் உவைஸ் அவர்கள்!

அவர்கள் செய்த பணியின் சிறப்பைத் தமிழகம்

- பனைக்குளத்தைச் சேர்ந்த முதுபெரும் புலவர் மு. அப்துல் மஜீத் அவர்கள் சிறப்புறக் காட்டுகிறார்!

இலக்கியமும் தீனோர் இயற்றினரா என்றே
மலக்கமுறக் கேட்டவர்க்கு மன்றில் - துலக்குமுற
பன்னூ நிலக்கியங்ஙன் பண்ணினார்கள் எங்களின்
முன்னோர்கள் என்றனர் முன்.

என்பது அவர் கருத்தாகும்!

இஸ்லாமிய இலக்கியக் கடலுள் சுழியோடிய
நமது உவைஸ் அவர்கள் அங்கே விளைந்து,
மறைந்து, மதிப்பாரற்றுக் கிடந்த முத்துக்களைக்
கண்டுபிடிக்க எவ்வாறெல்லாம் பாடுபட்டார்
என்பதனை நமது 'தமிழகத்துக் கவிஞர் இலகம்'
சாரணா பாஸ்கரன் அவர்கள் சாஸ்புறக் காட்டுகி
றார்!

நாடெலாம் கற்றிச்சுற்றி நகரெலாம் அலைந்தலைந்து
வீடெலாம் தேடித்தேடி முன்னவர் பாடித்தந்த
ஏடெலாம் திரட்டிச் சேர்த்து இலக்கியச் செல்வமென்று
நாடெலாம் போற்றத் தந்த நற்றமிழ் உவைஸே வாழ்க!

இலக்கிய முத்துக்களாகிய செல்வத்தைத் தேட
உவைஸ் அவர்கள் பட்டபாடெலாம் பாவிற
காட்டி அவர் முயற்சியை வாயார வாழ்த்துகிறார்
கவிஞர்!

தமிழகம் தந்த பேரறிஞரும், பன்னூலாசிரிய
ரும், நடமாடும் பல்கலைக் கழகமெனத் திகழ்பவ
ருமான அல்ஹாஜ் M.R.M. அப்துல் றஹீம் அவர்
கள் கருத்து இது!

"தமிழன்னைக்கு நாம் யாங்கணும் அணிகள்
செய்தோம்; எவர்க்குமே யாப்பின் நிலலோம்;
யாங்கள் செய் அணி ஈதென்றான்" என்று கவி
தையில் உவைஸ் பணி மணக்கக் காட்டுகிறார்
அவர்!

உலகெலாம் உய்யப் போந்த ஒப்பரும் இஸ்லாம் தன்னின்
அலகிலாச் சீர்த்திக்க அருந்தமிழ்ச் செல்வம் தன்னை
நலம்கெட அழிக்கப் போந்த நமளெனும் செல்வம் நின்றும்
வலுவடள் பிய்த்தெடுத்து வாழ்வுமே அதற்குத் தந்தான்.

ஆம்! இஸ்லாமிய அடிப்படையிலெழுந்த
இன்தமிழ் இலக்கியச் செல்வந்தனைத் தின்றழிக்க
முயன்ற 'செல்' பூச்சி எனும் எமன் வாயிலிருந்து
காப்பாற்றி அதற்கு வளமான வாழ்வும் தந்தார்
உவைஸ் என அறிஞர் கூறும் கருத்தில் நம்மறிஞர்
பணிச்சிறப்பு மணக்கக் காண்கிறோம்.

இஸ்லாமியப் புலவர் பெருமக்கள் கற்பனையி
லும், கருத்து வளத்திலும், கவிதை நயத்திலும்
ஏனைய தமிழிலக்கியங்களுக்கு எவ்வகையிலும்
குறைவிலாத கவைக் காப்பியங்களை இயற்றித்
தந்தனர் என்றாலும், அவற்றை ஆய்ந்து கற்ப
தற்கோ, விளங்கிக் கொள்ளப் பதவுரை, பொழிப்
புரை எழுதுவதற்கோ, நயங்காட்டிச் கவைத்தற்கு

வழி வகுப்பதற்கோ யாரும் முன்வரவில்லை!
அந்தந்த இடத்திலேயே அந்த அரிய நூல்கள்
அடங்கிக் குற்றையிராய்க் கிடந்தன. அந்த வேளை
யிலேதான் நமது உவைஸ் அவர்கள் ஆபத்து'
பாந்தவராக அங்கே நுழைகிறார்!

"கற்பா ரின்றிக் கனமுந் தெரியா
தீற்ற நிலையி லிருந்தன பல்ல
தீன்றமி நிலக்கியச் செல்வந் தேடி
ஒன்ற வரைய மிலங்கச் செய்து
புதுப்பட வாய்வும் பொருளுந் தந்து
பதிப்பித் துதலிப் பண்ணப் புலவர்
பெருந்தகை பலரை மேதினி யறிய
வரும்பணி புரிந்த வாய்திறற் செம்மல்!"

இவ்வாறு, அவர் அருஞ்சேவையை அழகுறக்
காட்டுகிறார் நமது புலவர் மணி ஆமு. ஷரிபுத்
தீன் ஹாஜியார் அவர்கள்!

ஆய்வாளராகப் பணியாற்றிய உவைஸ் அவர்
கள், அவர் ஆசானும், அரிய நண்பருமான பேரா
சிரியர் கலாநிதி, சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின்
நெறிப்படுத்தலின் துணையோடு 'முஸ்லிம்கள் தமிழ்
முக்காற்றிய தொண்டு' என்ற பெயரில் - கல்ஹின்
னைத் தமிழ் மன்றம் முதல் நூலாக வெளியிட்ட
- ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து முதுமா
ணிப் பட்டம் பெற்றார். அதன் பின்னர் இலக்கிய
கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்காகவும் பேராசிரி
யர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் மேற்பார்வை
யில் ஆய்வு நடத்தித் 'தமிழில் முஸ்லிம் காப்பியங்
கள்' என்ற பெருநூலை உருவாக்கிக் கலாநிதியா
னார்!

தமிழகத்திலோ, ஸ்ரீலங்காவிலோ அதுவரை
எந்த ஆய்வாளரும் எண்ணிக் கூடப் பார்க்காத
இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சியை இனிதே
நடத்தினார் உவைஸ் அவர்கள்! அந்த ஆய்வின்
மூலம் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம் புலவர்
கள் இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான - தமிழ்
லக்கியங்களுக்கு எந்த வகையிலும் குறைவுபடாத
- நூல்களை இயற்றித் தந்துள்ள அற்புதத்தையும்
கண்டறிந்து தமிழுலகையே வியப்புள்ளாழ்த்தி
னார்.

இந்தச் சாதனை கண்ட நமது கவிஞருள்ளம்
ஆனந்தத்தார் பூரித்தது! அந்தப் பூரிப்பிலே அறிஞர்
உவைஸைப் பாராட்டியது! அகமார வாழ்த்தியது!

சென்னையில் இயங்கும் 'முஸ்லிம் தமிழ்க் கவி
ஞர் மன்றம்' அதன் தலைவர் கலைமாமணி
கா.மு. ஷரிப் அவர்கள் தலைமையிலே நமது
கலாநிதியை வாழ்த்தி, 'இலக்கியச் சித்தர்' என்று
உயரிய பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவித்தது!
அப்பொழுது அவருக்கு வழங்கப்பட்ட வாழ்த்து
மடலில், மன்றச் செயலாளர் கவிஞர் மு.மு. மூஸா

அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்!

“மிரிய செவ்வனே! பெரியனே! எங்கள் பாட்டன் மார்கள் பாட்டினால் செய்த தேட்டையாம் உயர் தீந்தமிழ்ச் செவ்வம் தன்னை மதிபாத் தன்மையி னாலே மன்னும் அதனை மறந்து விட்டு(ஏ) இழந்த நிலையில் எங்கோ நடக்க விழுந்த டத்தே விரைந்து வந்து பிடித்துத் திரும்பப் பெருமை சேர்த்துத் தடுத்தாட் கொண்ட தந்தாய்! தலைவ! - நினை முழுதும் பாடி முடிக்க ஒல்லுமோ!

அடுத்து, தமிழகம் பாளையம் கோட்டை ஸ்த கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரித் தமிழ் முதல்வர், கவிஞர், பேராசிரியர், கா. முஹம்மது பாருக் அவர் களின் கருத்தைக் கவிமனையாய்க் காண்போம்!

கலாநிதியாய்க் கவின் நிதியாய்க் கருணை நிதியாய்க் கன்னித் தமிழ்க் கவிநிதியாய்க் கடுகடுப்பொன் றிலாநிதியாய் எழில்நிதியாய் இணையில் இறையின் இயல்புகளைப் புகழ்நிதியாய் இலக்கியமாவெண் ணிலாநிதியாய் நீர்நிதியாய் நின்றே எங்கள் நெஞ்சத்தில் ஊக்கத்தையே நிகழ்த்தும் நிதியாய் உலாவியரும் உவைஸ்ஹா ஜிஉத்தம ராமெம் உயரீழ அறிவரசை வாழ்த்து கின்றோம்!

இனி, உள்ளத்து ஒளிதரத் தோன்றிய நல்லிலக் கியக் கருவூலம் பள்ளத்திருளிற் படிந்து, பல காலம் உலகையே பாராதிருந்த நிலையில் பைந்தமிழ்க் காவலர் உவைஸ் அவர்கள் பணியால் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது! எனப் பூரிகின்றார் குலாம் காதிர் நாவலர் பேரர், கவிஞர் குலாம் ஹுசைன அவர்கள். அந்தப் பூரிப்பிலே அவர் பாடுகிறார்!

வீக்கிய விகலாம் விளங்கிடு மிலக்கியம் நோக்கியே, யாய்ந்து நொம்பல மகற்றிப் பாக்கிய மெல்லாம் பாங்குடன் சேர்த்துத் தாக்கியே, தமிழகந் தெரிந்திடச் செய்தவர்!

- யார்? - எங்கள் உவைஸ் - தமிழகத்து மக்கள் மனத்திலுமுறைந்து மதிக்கப்படுபவர் அவர் என்பது அவர் குரல்:

இவ்வாறு இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் கலங் கரை விளக்கமாக - காப்பாளராக - புத்துணர்ச்சி, பெறச் செய்து புதுப்புகழ் காண உழைப்பவராக விளங்கும் நமது கலாநிதி அவர்கள், செந்தமிழ் வளர்த்துச் சீர் பெறும் மதுரை காமராஜ் பல்க லைக்கழகத்திலே நிறுவப்பட்ட இஸ்லாமிய இலக் கிய ஆராய்ச்சிப் பீடத்தின், சரித்திரம் படைத்த முதல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்!

சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் க. கணப திப்பிள்ளை ஆகியோர் முழுகடித்த இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கடலிலே, இயலுமானவரை சுழியோடித் திரட்டிய முத்துக்களைக் கொண்டு

கரையேறி மக்கள் பார்வைக்கு வழங்கும் அதி உயர்ந்த வாய்ப்பு அங்குதான் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது!

ஆம்! அவர்கள் ஆராய்ச்சியிலே பெற்ற பேறு களான முத்துக்களை 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற ஆறு பேழைகளிலே மிகச்சிறப்பா கப் பொதிந்து வைத்துத் தமிழ் கூறு நல்லுலகத் துக்கு வழங்கியுள்ளார்கள் நமது கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள்!

அவர்களது அகத்திலே நிலைத்த பணியையும் அதனால் தாமும், தமிழ் உலகும் பெறவிருக்கும் கவிஞர் உள்ளங்கள் களி பேருவகை எய்தின!

அவர்கள் அறிவுத்திறனும், ஆராய்ச்சிச் சிறப் பும், அன்பும், பண்பும் என்னை அவர்கள் தொடர்மீலே பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. அந்த நிலையில் அவர் உயர்வு கண்டு எனதுள்ளம் பொங்கிப் பிரவாகித்ததில் புதுமையில்லையே!

'சீர்பெறும் செந்தமிழ் மதுரையிலே சிறப்புயர் பல்கலைக் கழகத்திலே ஏர்பெறும் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஏடுகள் தம்மிறன் ஆராயும் பேர்பெறும் பீடத் தலைமைக்குப் பெருமை சேர்க்கும் முதல் அறிஞர் பார்புகழ் இலங்கைப் பாணந் துறைப் பரிசாம் எங்கள் உவைஸ்ஹோ!

என்று எனதுள்ளம் ஆனந்தத்திலே மிதந்தது.

நமது கவிஞர் மர்ஹூம் அப்துல் காதிர் லெப்பையவர்கள் 'தமிழுக்கோர் அணி விளக்காய் இலங்கை மண்ணில் பிறந்த உவைஸ் அவர்கள் தகுதி கண்டு தமிழகத்துக்குத் தமிழ்ப்பணி புரிய அழைக்கப்பட்ட தன்மை கண்டு மகிழ்வில் மனம் தழைக்கும் காட்சி இது!

தமிழுக்கோ ரணிவிளக்காய் இலங்கை மண்ணில் தரித்திட்ட கலாநிதி எம் எம் உவைசு புகழினிய அவர்சேவை கண்டு நெஞ்சம் பூரிக்கும் தமிழார்வம் கொண்ட மக்கள் அயிழ்தென்னும் தமிழ்த்தேனை யுடன்தங்கள் ஆர்வந்தால் தமிழகத்திற் சேவை செய்ய மகிழ்வுகொண் டழைத்தனரே புலமைக் கெங்கும் மதிப்புண் டெனும் கூற்றுப் பொய்க்கு மாமோ!

ஆம்! 'புலமைக் கெங்கும் மதிப்புண்டாம்' எனும் கூற்றுப் பொய்க்குமாமோ? என்று நமது கவிஞர் திலகம் அப்துல் காதர் லெப்பை எழுப் பிய வினாவுக்கு விடையளிக்கிறார் நமது தமிழகத் துக் 'கவிக்கோர்! வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் - அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள்!

புலமைக்கெங்கும் மதிப்புண்டென்பதனால்

தானே - அந்த 'உலவும் நூல் நிலையத்தை - முடியில் வெள்ளியும், மொழியில் மணிகளும், கருத்தில் இலக்கியக் கனகமும் கொண்ட - கலாநிதியை - 'கேட்டால் நாம் கொடுக்கமாட்டோம்' என்ற பயத்தினாற்றான் போலும் 'கடத்தி வந்தது கழக மதுரையே' என்று வலியுறுத்துகிறார் நமது கவிக்கோ!

பழம்புகழ் வாய்ந்த பல்கலைக்கழகமே நமது 'கலாநிதியைக்' கடத்திச் சென்று பயன்பெற்றதும் நியாயந்தான் என்பதைக் 'கவிக்கோ' நிறுவும் அழகை நோக்குவோம்!

உவவசார் - அவரோர் உலவும் நூல் நிலையம்; கவைசார் செந்தமிழ் கனகநீர்ப் பரப்பில் இஸ்லாம் மலர்த்திய இலக்கியப் பூக்களின் கொங்குதேர் வாழ்க்கை கொண்ட வண்டு; தமிழகத் தோடு தனிப்புகழ் ஈழத் தீவை இணைக்கும் தீந்தமிழ்ப் பாலம்; காண முல்லையில் கருவடையாமல் 'ஏன முல்லையில் எழுந்த நறுமணம்; 'பாணந்துறை'யின் பரிசில் யாழிசிசை; முள்ளிலா ரோஜா! முஸ்லிம் அகத்தியர்! தளர்ச்சிக் கிணற்றில் தள்ளப் பட்ட எங்கள் 'பூ கபு'களை எடுத்துக் கொணர்ந்து தங்க ஆ சனத்தில் தலைமை தந்தவர்; முடியில் வெள்ளியும் மொழியில் மணிகளும் கருத்தில் இலக்கியக் கனகமும் கொண்டவர்; ஆகையி னால்தான் அவரைக் கடத்தி வந்தது கழக மதுரையே!

ஆம்! அவ்வாறு அறிவுப் பெட்டகமாகத் திகழ்ந்து 'கழக மதுரையே' கடத்திச் சென்று பயன் பெற விழைந்த அந்த அறிஞரை இஸ்லாமிய இலக்கிய மலர்களின் மணம் சுமந்த தென்றலைத் திரும்பும் திசையெலாம் தேன்தமிழ் வளர்ச்சிக்காகத் - 'தீன்' தமிழ் வளத்துக்காக - உயிரோட்டமே தமிழுக்காக என்று வாழும் தமிழ் முனிவராக காண்கிறார் கவிஞர் கலைவாதி கவீல்!

"இலக்கிய வானிலே ஓர் நிலா எழுந்து வருகிறதே உலா!
எழுக வானிடையே பருதியென ஏறு நடை வீறுபெறு தமிழ் முனிவா!
தமிழிற்காய்ப் பிறந்து தமிழிற்காய் வளர்ந்து தமிழிற்காய் வாழ்ந்துவரும் தகையர் நும் தாள் முதல் தலை வரை தமிழ்க் குருதி பாய்கிறதே!"

என்று கலாநிதி அவர்களின் தமிழுணர்வு பற்றியும் தமிழ்ப்பணியிற் தோய்ந்த தன்மை பற்றியும் பாடுகிறார் கலைவாதி!

தமிழகம் - சீதக்காதி செந்தமிழ்க் கழகம் - அமைப்பாளர் சென்னைக் கவிஞர் ஏறு நாஞ்சில் ஷா அவர்கள் கவியிலே கலாநிதி பெறும் மணம்

அமையுமாறு இது!

பண்பாட்டின் புதைபடிவம், நூற் பதிக்கும் சிற்பி!
பன்மொழியிற் புலமைபெற நிலங்கும் வேங்கை!
விண்தாவும் விழுபுகழைக் குடி வாழும்
வித்தகராம் உவைசென்னும் வினையின் மேதை!
மண்மாதும் கலைமாதும் வாகை மாதும்

மண்பதையின் குரிசிலென மகிழும் செல்வர்;
கண்ணான ஓரிறையின் கருணை தாங்கிக்
காலமெலாம் கலங்கரையாய் வாழ்க! மாதோ!

'கலாநிதி உவைஸ்' என்ற பெயர் கேட்கும் போதே கன்னித்தமிழ் செழிக்கச் சேவை செய்யும் ஓர் உத்தமரின் தோற்றத்தைக் காணுகிறாராம் நமது பதுளைக் 'கவித் தாரகை' சாரணா கையூம் அவர்கள்!

கலாநிதி உவைசென்று கேட்கும்போது
காலமெலாம் தமிழன்னை பணியிற்றோய்த்து
உலாவரும் ஓர் உத்தமரின் உருவந்தன்னை
உள்ளத்தே இன்றுநான் காணுகின்றேன்!

ஆம்! நமது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னாள் தமிழ்சேவை அதிகாரியாக இருந்த கவிஞர் கலாநிதி கே.எஸ். நடராஜா அவர்கள் அவதானம் இது!

பழுத்த பண்பாட்டின் விளக்கமான உயர்சால் புக்கு ஓர் சாட்சி வேண்டுமா! 'அடக்கம் அறிஞர் க்கணி' என்பதற்கு உதாரணம் வேண்டுமா? இதோ!

"காலமுயர் கல்விக் கலாநிதிஎம் எம் உவைசே
சாலமுயர் சால்புக்கோர் சான்று!
அடக்க முடைமை அறிஞர்க் கணியாய்க்
கிடக்குமெம் எம்உவைசின் கேள்!"

சென்னை முஸ்லிம் கவிஞர் மன்றத் தலைவர் கவிஞர் கா.மு. ஷரீப் அவர்கள் கவிதையில் அறிஞர் உவைஸ் அவர்கள் அற்புதமான மணம் பெற்றுத் திகழ்வதை இங்கே நோக்குவோம்!

உவைசுடைய நண்பரெலாம் நூல்களாகும்
உற்றஅவர் கற்றமுயர் கல்விச் சாலை
கவைமலிந்த அவர் பேச்சோ இலக்கியத்தேன்
தூயஅவர் நல்வாழ்வே முஸ்லிம் மாரக்கம்
அவைசேரல் அறிந்தவற்றை இனிய பாங்கில்
அடக்கத்தோடு எடுத்துரைத்தல் இவரின் தன்மை
நவை சேர்ந்த உவைசுடைய பழப்போ மாகில்
நயமுடைய மானிடராய் வாழலாமே!

இங்கு கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைச் சான்றோராக உலகேத்தச் செய்த பண்புகள் எழிலாக விளக்கிக் காட்டப்படுகின்றன!

இவ்வாறு பண்பாலும், படித்து ஆராய்ந்து பழமையைப் புதுமையாக்கும் பணியாலும், ஒரு நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாக விளங்கும் நமது

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களை....

அமிசம் அமிச மாகஇஸ்லாம்
அருந்தமிழ் நூல்களை யும்மலசி
ஆராய்ந் தறிந்த போறிவால்

ஆக்கிய உன்னூ லொன்றினுக்கு
பாரார் புகழும் கலாநிதியாம்
பட்டம் பெற்ற முதலோனே!

என்று முதன்மைப் படுத்திப் பாராட்டுகிறார்
மன்னார் வித்துவான் எம்.ஏ. றஹ்மான் அவர்கள்!

ஒப்புமைமையில்லா இந்த உயர்பணியை இயற்
றிப் புகழ்பெற உவைஸ் அவர்களை நெறிப்படுத்
திய பேராசிரியர், மறைந்த யாழ் பல்கலைக்கழகத்
துணைவேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

"ஏடகத்தறங்கி ஏங்கி இறுதி முச்செறிந்த இஸ்லாமிய
இலக்கியங்களைப் பாடுபட்டணைத்துப் பேணிப் பாழ்
நோய் வீடுசெய்திட்ட டாக்டர், ஜனாப் முஹம்மது
உவைஸ் நீடுழி வாழ்க"

என்று நெஞ்சார வாழ்த்தினார்! இந்த
வாழ்த்து எத்தனை பொருத்தமான - இதயபூர்வ
மான வாழ்த்து என்பதை நாம் எண்ணிப் பூரிக்க
லாம்!

தமிழகத்துக் கவிஞர் திலகம் சாரணாபாஸ்க
ரன் அவர்கள் உண்மையான கருத்தொன்றை உறு

உண்மையே உயர்ந்தது பொய்ம்மையே தீமையானது

உருளும் உலகம் உருவாய்ப் படைத்தே
அருளால் அன்பால் ஆண்டிடும் அல்லாஹ்
போற்றிப் புகழ்ந்து பொற்புறு பெயரைச் சாற்றியே
சாற்றுதும் சலவாத் சலாமும்
நேசாம் நபிதம் நேர்த்தியாம் பெயர்க்கே
பேரராம் முகிய்த்தீன் பெரும்புகழ் பாடவே
கள்ளர் கபடம் களைந்தே கருத்தாய்
உள்ளிட உணர்த்தி உய்ந்திட உதவிய
நாயகம் குத்பவர் நலின்றிடும் நன்மொழி
வாயால் வாழ்த்தி வாழ்த்திட வழங்குவதும்
நுந்தம் கருமம் தரிபடு வதெதனால்
நந்தம் நாயகர் தம்மிடம் கேட்டனர்
உண்மை தானே உலகில் சிறப்பாம்
வண்மை வள்ளலும் வளமாய் வழங்கினர்
சொல்லும் செயலும் பொய்யெனின் தீதாம்
வெல்லும் உண்மை விளக்கவே கூறுதும்
சிறுவர் முகிய்த்தீன் இளமைப் போதினில்
அறபா நாளில் மாட்டினைத் துரத்தினர்
நிரும்பியே மாடுதான் தீர்க்கமாய்ச் சொன்னது
அருமையாய்ப் படைத்தது அப்துல் காதிநே
இதற்கா அல்லாஹ் ஏவினான் நும்மை
முதற்கண் அஞ்சினர் முதுசொல் கேட்டே

தியாக விளக்கி உவைஸார் பணிகளை உயர்த்திப்
பாராட்டி வாழ்த்துகிறார்! அவரோடு நாமும்
சேர்ந்து நல்லறிஞர் உவைஸ் அவர்களின் நலம்
மிக்க பணிகளைப் போற்றிப் பல்லாண்டு கூறிப்
பெருமையோடு வாழ்த்துவோம்!

மற்றவர் இலக்கியத்தில் மயங்கியே கிடந்த எம்மை
உற்றவர் இலக்கியத்தின் ஒளியினால் விழிக்கச் செய்து
பெற்றவர் மதலையர்தம் பெருமையை யுணரா நாளில்
கற்றவர் வியக்கக் காட்டும் கலாநிதி உவைஸே வாழ்க!

ஆய்ந்திடும் திறத்தினோடு ஆற்றவர் தரத்தினோடு
பாய்ந்திடும் உணர்வினோடு பழமையில் புதுமைகாணத்
தோய்ந்தநல் விலக்கியத்தின் தொண்டுகே தன்னை ஈந்து
ஆய்ந்திடும் பணியில் தோந்த அறிவுளால் உவைஸே வாழ்க!

குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட
டுள்ள கவிதைகள் அல்லாஹ் எம்.எம். உவைஸ்
அவர்கள் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றதை கௌர
விக்குமுகமாக 1976ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற
கூட்டத்திலே வெளியிடப்பட்ட 'கலாநிதி உவைஸ்
மலர்' - கல்ஹின்னைத் தமிழ் மன்ற நிர்வாகியும்
கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் முதல் ஆய்வு
நூலை வெளியிட்டவருமான சட்டத்தரணி,
அல்லாஹ் எம்.எம். ஹனிபா அவர்கள் எழுதிய
கலாநிதி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று
நூலான 'உத்தமர் உவைஸ்' ஆகியவற்றிலிருந்து
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

ஏகியே வீட்டை ஏறினர் குன்றில்
ஏகமாய் அறபா எங்குமே கூட்டம்
தோற்றினர் பயணிகள் தொகுத்திட ஹஜ்ஜினை
போற்றியே அன்னைபால் பெற்புறு அடைந்தனர்
சாற்றினர் தமதாம் சால்புறு நாட்டம்
ஏமாற்றமாம் அறிவதை ஏற்புடன் பெறுவதும்
நல்லவர் தூயோர் நலமுடன் காண்பதும்
சொல்லரும் பேறெனச் சுகித்து மகிழுவே
விரும்பினர் புகுதாத் விரைந்தே சென்றிட
அருளுக அம்மையே அன்புடன் அனுமதி
பணிவாய் வேண்டினர் பரிந்து கேட்டனர்
இணங்கினர் மாதா இறைவன் விருப்பென
தந்தையார் வைத்த தகவுறு சொத்தென
வந்திடும் எண்பது வராகள் காசினைப்
புதல்வர் தம்மிடம் புனைந்தே அளித்தார்
முதலினை எடுத்த முத்தாம் புத்திரர்
இரண்டாய்ப் பிரித்துமே ஈந்தனர் பங்கினை
முரண்படா வகையில் சோதரர் தமக்கே
பொன்னாம் நாற்பதைப் பொருந்தி எடுத்தே
நன்னிலை நல்கிடும் நல்வழி நண்ணினர்
உண்மையே வையகம் கூட்டும் பாங்கென
ஒண்மை உடைத்தாய் ஒங்கி வாழுவே.

முற்றத்து மஸ்லிஹுக

வரலாறு

சாரணா கையூழ்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் கவனிப்பா ரற்று அழியும் நிலையில் இருந்ததை உன்னிய சிலர் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களைப் பாது காத்து அலுமாரிகளிலும் பெட்டகங்களிலும் சிறை வைத்திருந்தனர். ஒரு வகையில் இதுவும் ஒரு பாதுகாப்புத் தேடி செய்யப்பெற்ற உத்தியாகும். இவ்வாறு அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களின் அருமைப் பெரு மைகளை வெளிக்கொணரப் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட சிரமத்திற்கு முஸ்லிம்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

க.பொ.த. (சா) பரீட்சையில் தமிழ் இலக்கியம் இடம்பெற்ற காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தோடு இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் அறிமுகஞ் செய்யப் பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுக்குத் தற்செயலாக ஏற்பட்ட தொன்றல்ல. இதன் பிரதிபலனாக சீராப்புராண பதறுப்படலம், புதுகுஷ்ஷாம், இராஜநாயகம் முத லிய காவியங்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இடம்பெற ஏதுவாயிற்று. இதே போன்று க.பொ.த. (உ) பரீட்சைக்கும் 'நடிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழ்' போன்ற நூல்கள் அறிமுகஞ் செய்யப்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய தறுவாயில் இருந்த காலத்தில் மகாமகோபாத்தி யாய உவே. சாமிநாதையர், ராவ்சாஹிப் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆகியோர் எவ்வாறு விழிப் பாக இருந்து தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்களோ அது போன்று கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றிருந்த காரணத்தால், மும்மொழிக

ளிலும் ஆய்வுகளை நடத்தியும் எழுதியும் வந்தார் கள்.

முதுமாணிப் பட்டத்திற்காக ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பெற்ற 'தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம்க ளின் பங்களிப்பு' (Muslim Contribution to Tamil Literature) என்னும் நூலும் கலாநிதிப் பட்டத்திற் காக எழுதப்பெற்ற 'தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லா மிய காப்பியங்கள்' (Muslim Epics in Tamil iterature) என்னும் நூலும் கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் ஆங்கிலப் புலமைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவ்விரு ஆய்வு நூல்களும் வெளிவந்த பின்னர் தான் முஸ்லிம் புலவர்கள் எந்த அளவுக்குத் தமிழ்த் தொண்டு செய்திருக்கின்றார்களென்பதை வெளி உலகம் அறிந்து கொண்டது.

கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் பணி யினை நோக்கும்போது, ஆசிரியராக, மொழிபெ யர்ப்பாளராக பல்கலைக்கழக விரிவுரையாள ராக, பேராசிரியராகப் பல்வேறு துறைகளில் ஈடு பட்டுழைத்தது தெரியவருகின்றது.

முஸ்லிம்களுக்கென ஒரு முதுசமாக விளங் கும் கொழும்பு ஸாஹிராக்கல்லூரி ஆசிரியராக 1953ஆம் ஆண்டு நியமனம் பெற்ற ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1957 ஆம் ஆண்டு பரீட்சைத் திணைக்கள மொழி பெயர்ப்பாளரானார். 1959ஆம் ஆண்டு வித்தியோ தயப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப் பெற்றபோது, தமிழ்த்துறைப் பொறுப்பாளராக நியமனம் பெற் றார்கள்.

1974 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கொழும்பு வளாகத்தின் கலாசாரப் பாடநெறி வெளிவாரி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற் றார்கள். இக்காலப்பகுதியில் வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழக இஸ்லாம் சமய வெளிவாரி விரி

வுரையாளரானார்கள்.

கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் ஸாஹிராக் கல்லூரியில் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இலங்கை வானொலி மூஸ்லிம் சேவையில் ஈடுபாடு கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

'முற்றத்து மல்லிகையின் மணம் தெரிவ தில்லை' என்பார்கள். இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த புலமையை இலங்கைத் தமிழிலக்கியத் துறையினர் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறிவிட்டார்கள் என்று அல்லது பிந்திவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்த பாக்கியத்தை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் பெற்றுக்கொண்டதை நினைக்கும்போது, பூரிப்பேற்படுகின்றது.

வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது, சொந்த மண் பெருமையைத் தேடித்தரத் தாம தித்தே வந்திருக்கின்றது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் மகிமையை மக்கத்து மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. அதேவேளை மதினத்து மக்கள் மதிப்பளித்து மாண்புடன் வரவேற்று உரிய இடத்தைக் கொடுத்து கௌரவித்தார்கள்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்காக ஒரு தனிப்பிரிவையே நிறுவி அதன் பேராசிரியராகக் கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களை நியமித்துக் கொண்டது இலங்கைக்குப் பெருமை தரக்கூடியதொன்றாகும்.

'சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்' அடைந்த மகிழ்ச்சியையும் இது வென்றுவிட்டது.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களுக்குத் துணையாக ஆராப்ச்சி நடவடிக்கைகளில் கம்பத்து கலாநிதி பி.எம். அஹ்மல்கான் நியமிக்கப்பெற்றது தேனோடு பால் கலந்தது போன்றிருந்தது. இவர்களது பெரு முயற்சியின் பயனாக ஓரொப்பற்ற 'தமிழிலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி' உருவாகியது.

இவ்வகராதியில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப் பெற்ற அறபுச்சொற்கள் அகரவரிசையில் தரப்பட்டுள்ளன. இதில், அறபுச் சொல் கையாளப் பெற்ற நூலின் பெயர், தமிழ்ச்சொல்லின் ஆங்கில ஒலி வடிவம், இலக்கண அமைப்பு, அறபு வடிவத்தின் ஆங்கில ஒலி வடிவம், பொருட் குறிப்பு ஆகிய விளக்கங்கள் அனைத்தும் தரப்பட்டுள்ளன. இது போன்றதொரு முயற்சி இலக்கியத்துறைக்குப் புதியதாகும்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய காமராசர்

பல்கலைக்கழகத் தமிழியற்றுறைத் தலைவர் டாக்டர் இராமபெரிய கருப்பன் (தமிழண்ணல்) அவர்கள், "கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் ஆழமும் அகலமும் அதிகம் கற்றுத் தேர்ந்தவர். அவ்விலக்கியத்தில் இளமை முதல் பயிற்சிப் பெற்றவர். இலக்கியங்களைக் கற்பதிலும் கற்பிப்பதிலும் தணியாத ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். தமிழில் அறபுச் சொற்கள் எடுத்தாளப்படும் முறைகளையும் நெறிகளையும் பல்சால் ஓதி உணர்ந்தவர் அத்தகைய பெருந்தகையாளர், இவ்வகராதியினை உருவாக்கியிருப்பது இதன் நிறை பண்புக்கு நிகரற்ற சான்றாகும்.

இத்தகைய நல்லமைப்புடைய அறபுத் தமிழ் அகரவரிசை ஒன்றை வெளிக்கொணர்வது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பெருமை தருவதாகும். இஸ்லாமிய இலக்கியக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இந்நூல் பெரிதும் உதவும்' என்று புகழாரஞ் சூட்டி யுள்ளார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைத் திறனாய்வு செய்வது பொருள் கூறுவது இலகுவான காரியமல்ல. பண்டிதர் ஒருவர் சிறாப்புரானத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, 'சலவாத்தொலி' என்னும் சொல்லுக்கு 'சல+வாத்து+ஒலி' என்று பிரித்து பொருள் கூறினாராம். இது போன்ற விபரீதங்கள் பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை விளக்கும்போது ஏற்பட்டு விடுவதுண்டு. அடுத்து, இஸ்லாமிய ஷரீஅத்துக்கு அப்பாற் செல்லாமலும் தெனவீதுக்கு முரணாகாமலும் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய பெற்றுப்பை ஆய்வாளன் ஏற்க வேண்டியிருக்கின்றது. தவறும்பட்சத்தில் 'இஸ்லாமிய இலக்கியம்' என்ற சொல்லுக்கே பொருள் இல்லாமற் போய்விடும். கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்றை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கற்றுத் தேர்ந்த காரணத்தால், தவறுகள் ஏற்படாதவாறு தக்க விளக்கங்களை அளித்துத் தனக்கென ஓரிடத்தை வகுத்துக்கொண்டார்கள். இதற்கு, சவாமி விபுலானந்தர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களிடம் கேட்ட கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டுமென்று யான் கருதுகின்றேன்.

ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகப் புலமைப் பரிசில் வழங்குவதற்கான நேர்முகப் பரீட்சை நடைபெற்றபோது, நேர்முகப் பரீட்சைக்காக வீற்றிருந்த இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சவாமி விபுலானந்த அடிகளார், உவைஸ் அவர்களிடம் 'சிறாப்புரானம் படித்திருக்கின்றீரா?' என்று வினவினார்.

இவ்வினாவுக்கு விடையளிக்கும்போது, ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு 'சிறா' பற்றி எந்த அளவுக்

குத் தெரிந்திருந்தது என்பது ஒருபுறமிருக்க அவ்வினாவே ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் ஆய்வுக்கு வித்திட்டிருக்க வேண்டும்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் காலத்தில் தமிழ் மொழியைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்பதற்கு மாணவர்கள் முன்வருவதில் தயக்கங்காட்டினர். இதற்குத் தொழில் ரீதியான எதிர்பார்ப்புக்களும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

கவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களின் புதல்வன் கலாநிதி அமீரலியை (தாருஸ்ஸலாம் பல்கலைக்கழகம், புருணை) அறிஞர் எ.எம்.எ. அஸீஸ் (மர்ஹூம்) அவர்கள் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயில வேண்டுமென்று கேட்டபோதும் இப்பிரச்சினை எழுந்தது.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் தமிழ்மொழியையும் சிங்கள மொழியையும் கற்கவேண்டிய ஒரு நிலைக்கு ஆளாகியிருந்தார்கள். அதனால், எழுந்த பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்காக சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் விடுத்த அன்புக்கட்டளைக்கு அடிபணிந்து தமிழ் மொழியைச் சிறப்புப் பாடமாக மேற்கொண்டு 1949ஆம் ஆண்டு தமிழில் கலை மாணிப்பட்டமும் 1951ஆம் ஆண்டு முதுமாணிப்பட்டமும் 1975ஆம் ஆண்டு கலாநிதிப்பட்டமும் பெற்று வித்தகரானார்கள்.

கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் ஆய்வுகளையும் மொழிபெயர்ப்புக்களையும் ஆக்கங்களையும் பற்றிச் சற்று நோக்குவோம்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் நூல்கள் பலதரப்பட்டன. 'இஸ்லாமிய தென்றல்' என்னும் நூல், முஸ்லிம்களின் கல்வி, கலாசாரம், பண்பாடு, வாணிபம், பொருளியல் ஆகிய பொருள்களில் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது. 'இஸ்லாமும் இன்பத்தமிழும்' என்னும் நூலில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பல அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில இலக்கியங்கள் கேட்டிராதவைகளாகவும், தமிழிலக்கியத்திற்குப் புதியவைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இஸ்லாமிய இன்பத் தமிழாகவே மிளிர்கின்றன.

கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் தமிழை மரீத்திரம் வளர்க்கவில்லை. சிங்கள மொழியையும் வளர்த்துள்ளார்கள். தமிழ் மொழியில் வெளியான இஸ்லாமிய நூல்களைச் சிங்கள மொழியில் பெயர்த்து அளித்துள்ளார்கள்.

மௌலவி எம். அப்துல் வஹூப் M.A., B.Th., அவர்கள் எழுதிய 'தித்திக்கும் திருமறை' சிங்களத்தில் 'சூர்ஆன் அமாபிந்து' என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

அறிஞர் எம்.ஆர்.எம். அப்துற்கீம் B.A., அவர்கள் எழுதிய 'நபிகள் நாயகம்' சிங்களத்தில் 'நபி நாயக சரிதய' என்னும் பெயரில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

பிரபல இலங்கை எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்ஹாம் ரமசிங்க அவர்களின் 'கம்பெரலிய' என்னும் பிரசித்திபெற்ற நாவலை 'கிராமப் பிறழ்வு' ஆகத் தமிழில் தந்துள்ளார்கள். இந்நாவல் தமிழ் வாசகர் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுது குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலின் அணிந்துரையில் வண. கிரிவத்துடுவே ஸ்ரீ பிரக்ஞாசார நாயக தேரர், 'தமிழ் மொழியில் எவ்வளவு பயிற்சி இருக்கின்றதோ அவ்வளவு பயிற்சி சிங்கள மொழியிலும் பெற்றுள்ள சிறந்த எழுத்தாளரான ஜனாப். ம.மு. உவைஸ் அவர்களினால் இப்பெரும் பணி திறம்பட நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளமை இலக்கியத் தொண்டர்களின் புகழ்ச்சிக்கு உரித்தாகும் என்பது திண்ணம்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நோக்கற்பாலதாகும்.

பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது மதிப்புரையில் தலைசிறந்த மொழிபெயர்ப்பொன்றினை அளிப்பதற்கு, மொழி பெயர்ப்பாசிரியருக்கு இரு மொழிகளிலும் ஆழ்ந்த அறிவு இருப்பதோடு, மூலக்கதையின் உயிரோட்டத்தையும் உணர்வினையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய நுண்மான் நுழைபுலம் இருக்க வேண்டியதவசியம். மொழிபெயர்ப்புக் கடினமான ஒரு பணியாகும். எனினும், ஜனாப் உவைஸ் அவர்கள் அதனைச் செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளார். மூல நாவலின் மொழி நுட்பத்தையும் மரபையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் அதே வேளையில், தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பான நெறியினின்றும் அவர் பிறழ்ந்து விடவில்லை' என்று கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களின், மொழி பெயர்ப்புப் புலமையினைப் புகழ்ந்துள்ளார்கள்.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்திட்டம், பொருளியல் பாகுபாடு, பிரித்தானிய யாப்பு ஆகிய சிங்களப்பாட நூல்களைத் தமிழிலும் திரு. தேவராஜன் எழுதிய 'வர்த்தக எண் கணிதம்' என்னும் நூலை சிங்களத்திலும் தந்துள்ளார்கள்.

இதிலிருந்து கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் சிங்கள தமிழ் மொழிகளுக்கிடையே ஒரு பாலமாக இருந்து கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

முஸ்லிம்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது - கற்பிக்கத் தெரியாது, அவர்கள் 'அம்மா' என்று எழுதி 'உம்மா' என்று சொல்லித் தருகின்றார்கள் என்று ஏளனமாகப் பேசிய காலத்திற்றான் கலாநிதி ம.மு.

உவைஸ் அவர்கள் தமிழ்த்துறையில் கலாநிதி(டாக்டர்) பட்டம் பெற்ற முதலாவது முஸ்லிம்கள் திகழ்ந்தார்கள்.

காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்த புதிதில் ஒரு விடுவரையாளர், 'ஐயாவுக்குத் தமிழ் வருமா?' என்று கலாநிதி உவைஸ் அவர்களிடம் கேட்டாராம். இதற்கு என்ன பதிலைச் சொல்ல முடியும்?

பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் அவர்களும் சிறாவும், மஸ்தான் சாஹிபு பாடல்களும் மட்டும் தான் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் வேத நூல்கள் என்று நினைத்திருந்தார்கள் என்றால், யாரை குறை சொல்வது.

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தே இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைச் சென்னை சாகுல் ஹமீத் வெளியீட்டு நிறுவனமே வெளியிட்டு வந்தது. பெரும்பாலும் இவை மூல நூல்களாக இருந்ததே தவிர, ஆய்வுக் கண் கொண்டு எழுதப் பெற்றவைகள் அல்ல. நூல்களை ஆய்வு செய்து நயக்கத்தக்க முறையில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை விளக்கிக் காட்டி, தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இணைப்பதற்கான முயற்சியை கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களே மேற்கொண்டார்களென்றால், அது மிகையாகாது.

1979ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையேற்றது முதல் இன்றுவரை எவரும் நினைத்திராத கேட்டிராத இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். 1986ஆம், 1990ஆம் ஆண்டுகளில் கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களும் கலாநிதி பீமு அஹ்மல்கானும் இணைந்து வெளியிட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் போற்றுதற்குரிய பணியாகும்.

திருச்சி (1973), சென்னை (1974), காயல்பட்டணம் (1978), இலங்கை (1979) ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற நான்கு இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளில் பிரதான அங்கம் வகித்து சிறப்பித்துள்ளதோடு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள்.

அகில உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்குகள் அனைத்திலும் கலந்து இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்துச் சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

இலங்கையில் நடைபெற்ற நான்காவது இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில், 'அறபு மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் தளர்ச்சியும்' என்னும் தலைப்பில் ஓராய்வுக் கட்டுரையை

வாசிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் எனக்களித்ததை இன்றும் நன்றியுணர்வோடு நினைவு கூர்கின்றேன்.

கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் எழுத்துத்துறையில் எந்த அளவுக்குப் பாராட்டத்தக்கப் பண்பாளராகத் திகழ்ந்தார்களோ அந்த அளவுதன் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறுவதிலும் பண்பாளராகத் திகழ்கின்றார்கள்.

ஒரு சமயம்,

'எனது ஆரம்பக்கல்வியை எப்பொழுதும் இலவசமாகப் படிப்பிக்கும் அரசாங்கத் தமிழ்ப்பாடசாலையிலே கற்றேன். பின்னர், ஓர் ஆங்கிலக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தேன். அங்கு ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டரை ரூபா முதல் ஐந்து ரூபா வரைப் பாடசாலைக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் கட்டணம் செலுத்தத் தவறியுள்ளேன். பின்னர், பாணந்துறை அர்ச்ஜோன் கல்லூரியில் படித்தேன். அக்கல்லூரியில் இலவசமாகப் படிப்பதற்குக் கல்லூரி அதிபர் திருவாளர் எட்மண்ட் டயஸ் அவர்கள் உதவி செய்தார்கள்' என்று அடக்கமாகத் தன்னுடைய இளம் பருவ இன்னல்களை மறைக்காமல் சொல்லிக் காட்டினார்கள்.

மொழியியற்றுறையில் புலமையும் தேர்ச்சியும் முதிர்ந்த அனுபவமும் பெற்ற கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் ஒரு பன்மொழிப் புலவர் - பல்கலைச் செல்வர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

தேசிய ரீதியில் நடைபெற்ற 'தேசிய வீரர்கள்' தினத்தில் அன்னாருக்கு 'கலாசூரி' பட்டமளித்து கௌரவிக்கப் பெற்றது முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுக்கோர் பெருமிதமாகும்.

'வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்' என்னும் பாரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்து இரண்டு விருது விழாக்களை வெற்றிகரமாக நடத்திக் காட்டிய மாண்புமிகு இராஜாங்க அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எ.எச்.எம். அஸ்வர் (எம்.பி.) அவர்கள், கலாநிதி ம.மு. உவைஸ் அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் கௌரவிக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி மதிக்கத்தக்கதாகும். ஏனெனில், கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் சேவை, ஏனைய முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் பணியைவிட ஒரு படி மேலானதாகும். சிறுகதை எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர், கவிஞர், புலவர் என்று எழுத்தாளர்களை இனம் கண்டு கொள்ள முடியும். ஆனால், கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் அவ்வாறல்ல. எழுத்துத்துறை, ஆய்வுத்துறை, மொழிபெயர்ப்புத்துறை, பதிப்புத்துறை ஆகிய அனைத்துத்துறைகளிலும் கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார்கள்.

இதுவரை இருபத்தோரு பதவிகளை வகித்த தோடு இருபத்தாறு நூல்களையும் பதினமூன்று மொழிபெயர்ப்புக்களையும், சர்வதேச ரீதியில் இருபத்து நான்கு ஆய்வு கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்துள்ளார்கள்.

கலாநிதி ம.மு. உவைவல் அவர்களின் சேவையினைப் பாராட்டி இஸ்லாமிய இலக்கியப் பேரவைகள் 'தீன் தமிழ்க் காவலர்', 'இலக்கியச் சித்தர்', 'பண்டித ரத்தினம்' ஆகிய உயர்ந்த பட்டங்களை அளித்து பொன்னாடைப் போர்த்திச் சிறப்புச் செய்துள்ளன. அன்னாரின் தமிழ்ப் புலமைக் கோர் சான்றாகும்.

தமிழ் இலக்கியத்திற்கோர் மகாமகோபாத்தியாய உவே. சாமிநாதையர் போல் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்திற்கோர் கலாநிதி ம.மு. உவைவல் ஆவார்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு எடுத்துக் காட்டும் சீரிய பணியினை மேற்கொண்டு, அதற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு வாழும் எங்கள் 'இலக்கியச் சித்தர்' பேராசிரியர் கலாநிதி ம.மு. உவைவல் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் வளமான வாழ்வையும் அளிக்க எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்திப்போமாக.

கூறிடின் உண்மை கூடிடும் நன்மை

வல்லான் வணங்கியே வாகாய் வாழ்த்தியே சொல்லால் நபிசலாம் சலவாத் சாற்றியே மங்கிய இஸ்லாம் மாண்புடன் விளங்கவே பொங்கும் புத்துயிர் பொலிவுடன் புகுத்திய காரணம் அதனால் கனிவுடன் முகிய்த்தீன் பேரினை முதன்முதல் பெற்றே விளங்கும் அருமை ஞானியாம் அப்துல் காதிரு பெருமை உடைய பெரியார் ஒருநாள்

வணிகர் கூட்டம் வழிநடைப் பயணியர் துணிவுடன் சேரந்தே துரிதாய்ச் சென்றனர் பார்புகழ் பகுதாத் பட்டணம் நாடியே தேர்ந்தே கல்வியைத் தெளிவுடன் பெறவே கரந்தே வாழும் கள்வர் பாய்ந்தே

வருந்தவே வணிகர் வளமவர் கவர்ந்தனர் அப்பால் நின்ற ஒப்பில் கிறுவரை தப்பாம் முறையில் செப்புமின் பக்கிரே உரித்தாய் நும்மிடம் உள்ளன எவையோ சிறுமையன் திருடன் சீறியே கேட்டான் கமுக்கட் டதன்கீழ் அங்கியில் தைத்தே அமையும் நாற்பது கணக்க காசுகள்

கரந்தே வைத்தனர் கருணையந் தாயார் பரந்த மணத்தர் பாங்குடன் பகர்ந்தனர் நகைச்சுவை உடைத்துநீர் நவின்றிடுஞ் சொற்கள் பகைமிகச் சார்ந்தான் தலைமைக் கள்ளனை உடமை எதுவும் உற்றிடப் பெறாமல் நடந்தவை விளம்பினன் நிகழ்ந்த வறே மற்றொரு சோரன் வந்தான் வலியிடம்.

உற்றொரு பொருள்தான் ண்டோ என்றான் முன்மொழிந் தாங்கே மொழிந்தார் முகிய்த்தீன்

சின்மொழி யாமிதை இயம்பினர் அவற்கே அழைத்தான் தலைவன் அவர்தமைத் தன்னிடம் விழைந்த தீமை நீங்கிடத் தானே மணல்மே டொன்றில் மண்டியே கள்வர் பணயப் பொருளைப் பகிர்ந்தனர் தம்முள் தலைமைக் கள்வன் தயவாய்க் கேட்டான் இரண்டு கள்வரோ டியம்பிய வாங்கே

திருத்தமாய்ச் சொன்னார் திருத்தும் நோக்குடன் கிறினான் அங்கியைக் கீழாம் தீனார் மாறினான் உணர்ந்தே மறையவர் மகிமையை தேட்டமே நாட்டமாய் தீட்டும் ஆட்டமாம் வாட்டிய ஒட்டிடும் பாட்டையில் காட்டிடும் வஞ்சகர் அஞ்சாப் பிஞ்சு நெஞ்சினர் விஞ்சிடக் கூறினார் மிஞ்சிடும் பாங்காய் கூறிடின் உண்மை கூடிடும் நன்மை மீறிடின் வாய்மை மீண்டிடும் தீமை வாயார வுண்மை வாய்த்திடின் கூறுதல்

தாயார் சுட்டினார் தகுமெனக் காட்டியே சாற்றினன் உண்மை சான்றாம் பண்பென போற்றினன் பூண்டனன் பொய்யில் பொன்மொழி ஆண்டகை அளித்த அன்பாம் அருள்மொழி மீண்டிடக் கள்வர் மேலோர் ஆயினர் தாயார் சொல்லைத் தட்டிலீல் நீவிர்

மாயவே பேணிலம் மாண்பாம் இறைமொழி தவிர்ந்தனம் வன்செயல் தகவில உணர்ந்தே பவமகல் பாதையைப் பார்த்திட பகர்வீர் நலவழி போற்றுதும் நல்குமின் தப்பா உவந்துமே தோழரும் உய்யவே பற்றினர் முதலாம் முகிய்த்தீன் முஹீதாய் முற்றினர் உதவினர் வையகம் சுகம்பெற முகிய்த்தீனே.

வாழ் பரிவாரணம்

மார்ச் 1988

'ஜின்னாவும்' ஷரிபுத்தீன்

செந்தமிழ் வித்தகர் சீர்பெறு மாசான்
புந்திசால் அறிஞர் புவிபுகழ் மேதை
தன்னிக ரில்லாத் தாய்மொழி யாய்வலர்
தொன்மைநூல் பலவுந் தேர்ந்தறிந் துணர்ந்தோர்
பன்மொழி கற்ற பண்டிதர் தம்மின்
அன்னை மொழியில் ஆழ்ந்தநல் ஞானி
சிங்களத் தோடே செகப்பொது மொழியாம்
ஆங்கிலத் தினிலும் ஆளுமை கொண்டோர்
முன்னோர் முஸ்லீம் தமிழ்ப்புல வோர்கள்
கன்னற் றமிழிற் காப்பியம் பலவும்
மன்னுல குய்ய மாண்புறச் செய்தும்
பன்நெடுங் காலம் பாரோ ரறிகிலா
தொளிந்தே இருக்கையி லோர்ந்தவை தேர்ந்தே
வெளிக்கொணர்ந் துலகோர் வியந்திடச் செய்தவர்!
முறையாய் முன்னோர் முதுசொம் அறிந்திட
அறபுத் தமிழ்அக ராதியுஞ் செய்தார்
நூல்பல யாத்தும் நூல்பல பதித்தும்
சாலவே யுரைநூல் பலசெய வைத்தும்
கூறிடற் கரிதாய்க் குவலயம் போற்றும்

வாறென விசுவந் தனக்கும் மொழிக்கும்
சீரிய பணிகள் சோர்வறத் தொடர்ந்தே
நேரிய வழியில் நிறைவுறச் செய்வோர்!
பல்கலைக் கழகப் பேரா சானாய்
பல்லாண் டிலங்கைப் பதியி லிருந்தார்.
வல்லப மறிந்தோர் வருகவென் றழைத்தே
நல்லுயர் பதவி நல்கினார் மதுரைக்
காம ராஜர்மேற் கலைக்கழ கத்தில்
பூமா னிவராற் பெருமைகொண் டிடவே.

ஏடுகள் போற்றநல் லறிஞர்கள் வாழ்த்த
நாடுக டந்திவர் நற்புக ழோங்க
மேருபோ லிருக்கும் விந்தையை நுகர்ந்தே
ஓர்ந்தறிந் தரசார் உவந்தூயர் விருதாம்
கலைக்கெனக் "கலாகுரி" தனைத்தந் தூயர்ந்தார்
வாழிய அரகம் வாழிநம் அறிஞரும்
வாழிய தமிழும் வாழிநம் நாடும்
வாழிய அனைத்தும் என்றே
வாழ்த்திப் புகழ்ந்தே வழத்தின னிறையே!

சொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

இலக்கியச் சித்தர்

வழியு

கவிஞர். ஏ.இக்பால்

கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் முறை சார்ந்த பாடசாலைப்படிப்பிலும் பல்கலைக்கழகப் படிப்பிலும் பல பட்டங்களை 'அகதெமிக்' திராதரமாகவும் தொழிறுறைத் திராதரமாகவும் பெற்றிருக்கின்றார். இவை தவிரச் சான்றோர்களின் மத்தியில் மிகக் கௌரவமான பட்டங்களையும் பெற்றிருக்கின்றார். எல்லா 'அகதெமிக்' தகைமைகளையும் மிகைக்கும் பட்டங்கள் மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் சான்றோர்கள் வியந்தளித்த பட்டங்கள்தான் என்பது துணிபு. சில வேளைகளில் இப்பட்டங்களைத் தூக்க முடியாதவர்களுக்கும் சில நிறுவனங்கள் கட்டி ஆளை அமுக்கிவிடும் காரியங்களையும் செய்துவிடும். அது, வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விளக்க வேண்டிய விஷயம்.

1965ஆம் ஆண்டு ஐ.என் மாதம் சென்னை அடையாறிலுள்ள ஆயுள் ஐஸ்வரிய ஆரோக்கிய ஆச்சிரமம் "பண்டிதரத்னம்" எனும் பட்டத்தை கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு அன்றையச் சட்டசபைச் சபாநாயகர் திரு.எஸ். செல்லப்பாண்டியன் தலைமையில் விழாவெடுத்துக் கொடுத்தார்கள். 1976 மே மாதம் அவர் பிறந்த ஹேனமுல்லை இளைஞர்கள் பெருவிழாவெடுத்துப் பாராட்டி "இஸ்லாமிய இலக்கிய மணி" எனும் பட்டத்தை ஈந்தனர். 1976 ஓகஸ்ட் மாதம் உறுப்புலவர் தமிழ்ப்பேரவை சென்னையில் விழாவெடுத்து "தீன்தமிழ்க் காவலர்" என்னும் பட்டமளித்தார்கள். 1976 ஓகஸ்ட் பிற்பகுதியில் சென்னை இம்பீரியல் ஷிராஜ் மண்டபத்தில் முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர் மன்றம் கலைமாமணி கவி கா.மு. ஷேரீப் அவர்கள் தலைமை தாங்கிய விழாவில் "இலக்கியச் சித்தர்" எனும் சிறப்புப்பட்டத்தை வழங்கினார்கள். கௌரவ திரு. செ. இராசதுரையவர்கள் இந்து கலாசார அமைச்சராகவிருந்தபோது "கலைமாமணி" என்னும் பட்டத்தை

வழங்கிக் கௌரவித்தார். கௌரவ திரு.பி.பி. தேவராஜ் அவர்கள் இந்து கலாசார இராசாங்க அமைச்சராகி நடத்திய முதலாவது ஸாஹித்திய விழாவில் "இலக்கியச் செம்மல்" எனும் பட்டம் வழங்கினார்.

பண்டிதரத்னம், இஸ்லாமிய இலக்கிய மணி, தீன்தமிழ்க்காவலர், இலக்கிய சித்தர், கலைமாமணி, இலக்கியச் செம்மல் என்னும் பட்டங்களுடன் இலங்கை அரசு 1992 மே 22ஆம் தேசிய வீரர்கள் தினத்தன்று "கலாகுரி" எனும் பட்டத்தையும் வழங்கித் தேசிய வீரர்கள் மட்டத்திற்கு உயர்த்தியிருப்பது கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப்பாதையின் செம்மையை இனம்கண்டு விரிவுபடுத்துகின்றதெனலாம்.

உண்மையில் இத்தனை பட்டங்களையும் உள்ளடக்கி மேல் நிற்கும் கருத்துச் செறிந்த பட்டத்தான் "இலக்கியச் சித்தர்" எனலாம். என்னையும் மிகக் கவர்ந்து நிற்பதும் அதுவே! இந்த மகுடத்துள் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களை அலகவது தான் எனது சித்தம்.

"சித்தி - சித்து - சித்தர் - இச்சொல்லுக்குப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்கம் கூறுதல் கூடும். சிந்தை தெளிந்து சித்தத்தை வென்றவன் சித்தன். சிந்தையிலே களங்கமற்றவன் சித்தன். சிந்தை தெளிந்திருப்பவன் சித்தன். சித்தி என்னும் சொல் "அடைதல்" எனும் பொருள் தரும். பேரறிவைப் பெற்றவன் சித்தன்" என்றெல்லாம் "சித்தர்" என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் தருகிறார் டாக்டர் இரா. மாணிக்க வாசகம் அவர்கள்.

"இலக்கிய சித்தர்" என்னும்போது, பெற்றுகரிய பேரறிவைப் பெற்றதோடல்லாமல் இலக்கியத்திலும் பேரறிவுடையோர்" என்றே கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைப் பற்றி நான் விளங்கிக் கொள்கிறேன்.

கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு "இலக்கிய சித்தர்" என்னும் பட்டம் 1976 ஓகஸ்ட் 22ஆம் திகதி கிடைத்திருக்கின்றது. இச்சித்தத் தெளிவை இத்திகதியிலிருந்து நாம் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இந்தத் திகதியை மையமாகக்கொண்டு கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களை முன்னும் பின்னும் ஆய்வு செய்ய முடியும். இத்திகதிக்கு முந்திய காலமெல்லாம் அவர் இஸ்லாமிய இலக்கிய முதுசங்களைக் கணக்கெடுப்பதில் நின்றார். அவற்றைப் பற்றி எழுதினார். அக்கணக்கைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகெல்லாம் சமர்ப்பித்தார். அவரது கணக்கெடுப்பை முஸ்லிம்கள் கணக்கெடுத்தார்களோ இல்லையோ, 1951ல் முதுமாணிப்பட்டத்திற்காக அவரளித்த (Muslim Contribution to Tamil Literature) ஆய்வை கல்ஹின்ன தமிழ் மன்றம் நூலாக வெளியிட்டபின், அதைப்படித்த பேராசிரியர், காலக் கணக்கீடு வல்லுனர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் "இந்நூல் வெளிவந்ததன் மூலம் தமிழ் ஒரு படி உயர்ந்து விட்டது" எனத் தமது பாராட்டைத் தெரிவித்து வியந்துள்ளார். ஆனால், தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் இலங்கை முஸ்லிம் இலக்கிய முயற்சிகளை, இலக்கியங்களை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் பார்த்து நிற்கும் காலம் 1975களில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மஜ்லீஸ் தோற்றமெடுத்து இலங்கை முஸ்லிம்களின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை எடுத்துத் தூக்கி நின்றனர். அக்காலம் இளைஞர்கள் தென்னிந்திய இறக்குமதிப் பேச்சாளர்களையும் அதற்குடந்தையானவர்களையும் விமர்சித்தனர். இவ்விமர்சனம் தொடர்ந்து நின்றது. 1976இல் (மே 20இல்) ஹேனமுல்லை ஜீவான் மஹா வித்தியாலயத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற எம்.எம். உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்டும்போதும், அவ்விழாவில் ஓதிய கவிதைப் பொழிவில் இடம்பெற்று நின்ற இரு விடயங்களை இங்கே காணலாம்.

ஒன்று:

"சோற்றுக்கும் புறக்கோட்டைச் சோற்றுக்கும் அறிவின் குனியின் சூழ்ச்சிக்கும் கூட்டுக்கும் உட்படாது போற்றும் தகுதி பெற்ற பொற்பினரைப் போற்றிடுவோம் ஆற்றல் மிகத் தெளிந்த அறிவு பெற்ற பொக்கிஷமாய் நேற்றல்ல நெடுங்காலம் தமிழ்த்துறையைத் தளதாக்கி இஸ்லாம் நெறித்த இலக்கியங்கள், இஸ்லாம் நெறிப்பிறழ்ந்த இலக்கியங்கள் இரண்டினையும் இணம்பிரிக்கா தெடுத்துத் தமிழுலகில் ஏற்றி வைத்த பெரும் புகழே உவைஸுக்கு மட்டுந்தான் உரியது! அல்லஹாஜ் உவைஸுக்கு மட்டுந்தான் உரியது"

மற்றது:

"வியாபார நோக்குடனே வருகின்ற குனியங்கள் ஆகாது அதற்கு நீங்கள் ஆளாகக்கூடாது! அதுதான் இந்நாட்டின் சித்தனைத் தெளிவுடைய முஸ்லிம்கள்

விடுப்பென்பேன், அறிவில் தெளிவு பெற்ற இளைஞர்கள் வேண்டுகிறார் இந்த விருப்பத்தை இதயத்தே பதித்திருங்கள்..."

இளைஞர்களது இச்சிந்தனையை நோக்கியே பேராசிரியர் கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் 1977களில் "உவைஸின் இலக்கியப் பொன்மனம் பற்றி இளம் எழுத்தாளர்கள் சர்ச்சைகள் நடத்தலாம். அந்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை வரலாற்றடிப்படையில் எடுத்து நிறுவிய பெருமை உவைஸுக்கே உரியது" என "மல்லிகை"யில் எழுதினார். இப்படி அவர் எழுதக்காரணம்: இளம் எழுத்தாளர்களது சர்ச்சை, விமர்சனம் என்பன உணரப்பட வேண்டியவை என்பதற்கே!

இக்காலத்தின் விமர்சனப் போக்கின் பின்தான் தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களை மிக ஆழமாகக் கணக்கெடுத்தனர். ஏன்? இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைக் கூடத் தென்னிந்திய எழுத்தாளர்கள், சேய் நாட்டவர்களெனத் தட்டிக்கழித்தவர்கள் சகோதரர்களென இராகமிசைத்தனர். இக்கைக்காயத்திற்கு ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மஜ்லீஸும் அது வெளியிட்ட நூல் விமர்சனமும் முன்னோடிகள் மட்டுமல்ல, அறிஞர் உவைஸ் அவர்களின் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கணக்கெடுப்பும் முன்னோடிகள் என்பதை காலக் கண்ணாடி தெளிவாக்கும்.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இலக்கியக் கணக்குக்குள் உட்படுவது அவரது பல்கலைக்கழகப் பிரவேச நேர்முகப் பரீட்சையில் தெரிகின்றது. 1946இல் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் நேர்முகப் பரீட்சையில் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களிடம் கேட்ட கேள்வி: "இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய செந்தமிழ்க்காவியம் ஒன்றின் பெயர்?" தெரியாமல் நிற்கும் உவைஸ் அவர்களிடம் கேட்ட அடுத்த வினா: "சீறாப்புராணத்தைப் படித்திருக்கிறார்" இந்த வினாக்கள்தான் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களது இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வை அரும்பச் செய்திருக்கின்றன.

சுவாமி விபுலானந்தர் கல்முனைக்கடுத்த காரைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இப்பகுதி முழுதும் பெயர் போன வைத்தியர் முத்தலிபுப் பரிகாரி இவரது ஆய்ந்த நண்பன். சுவாமி அவர்கள் இறுதி ஈமக்கிரியையில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென முத்தலிபுப் பரிகாரி அவர்களின் பெயரையும் நிரலில் குறித்திருந்தார். முஸ்லிம்களது உணர்வு, நட்பு, ஊடாட்டம் கிழக்கில் உதித்த தமிழறிஞர்களிடம் பரிச்சயப்பட்டிருந்தது. இத்

தாக்கம் அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் அந்நியோன்யத்தைக் கண்டியில் சுவாமி விபுலானந்தருக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அம்மை நேரய்கண்ட சுவாமி அவர்களை அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் உடனே தன்னிலத்தில் சுகம் காணும் வரை விருந்தினராக்கிய அந்நியோன்யமெல்லாம் பழைய கதைகள்.

"இலக்கிய சித்தர்" என்னும் பட்டம் கிடைத்த காலத்திற்கு முன், கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைக் கணக்கெடுத்ததுடன் அவை பற்றியும் எழுதினார். "நம்பிக்கை", "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்", "ஞானச் செல்வர்குணங்குடியார்" என்ற வரிசையில் எழுந்தவைகள் பற்றிச் சென்றவைகளே! அத்துடன் பழைய நூல்களைப் பதிப்பிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தினார். "புதுகுஷ்ஷாம்", "புலவராற்றுப் படை", "குத்பு நாயகம்", "இராஜநாயகம்" "ஆசாரக்கோவை" என்பன பதிப்புகளில் அடங்கும். இது, மகாமகா உபாத்தியாயர் உவே. சாமிநாதையர், யாழ்ப்பாணம் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை ஆகியோர் ஆற்றிய பெருந்தொண்டுகளுடன் ஒப்பிட வல்லதே! இப்பெருமை மிகு சேவையுடன், சிங்களத்திலிருந்து தமிழிலும், தமிழிலிருந்து சிங்களத்திலும் பெயர்ப்புகளில் ஈடுபட்டார். இஸ்லாமிய நுணுக்க வரலாற்றுத் துணுக்குகளைக் கதையாக்கினார். "லஸந்த" சிங்களச் சஞ்சிகையை நடத்தினார். பிரயாண இலக்கியங்களை எழுதினார் ஆசிரியப் பாவில் செய்யுள்கள் எழுதினார். இவ்விதம் அவர் பல்துறைகளில் கவனம் செலுத்திய போதும், ஆய்வுத்துறையில் மட்டும் அதிகமாய்க் கால் ஊன்றி நின்றதனால் இலக்கிய உலகிற்குப் பிரயோசனமும், அவருக்குப் பிரபலமும் ஏற்பட்டன எனலாம்.

1946இல் ஆராய்ச்சித்துறை அவரில் அரும்பியது. 1951இல் முதுமாணிப் பட்டத்துடன் அவரது தகைமைத் திறன் தமிழ்கூறும் நல்லுலகெல்லாம் பரந்து நின்றது.

"சீறாய் புராணம், மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் தான் முஸ்லிம் புலவர்களின் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று வகுப்பறையில் பேராசிரியர்கள் கூறிக் கொண்டிருந்த காலமது. 'இஸ்லாம் தமிழுக்கு எத்தனை காவியங்களையும் புராணங்களையும் பிரபந்தங்களையும் தந்திருக்கின்றதென்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் இலங்கைக்குப் போகவேண்டும்' என்று அப்பொழுது ஒரு நண்பர் புதிர் போட்டார். உண்மை அதுதான். இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர் பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் எழுதிய Muslim Contribution to Tamil Literature என்ற நூலை அரும்பாடு

பட்டு வரவழைத்து எனக்குப் படிக்கக் கொடுத்தார். அந்த நூலைப் படித்தபோது, பெருமிதத்தால் நெஞ்சு நிமிர்ந்தது! என்னும் தகவலை 'ஆனந்த விகடன்' உதவி ஆசிரியர் ஜே.எம். லாலிஹ் எம்.ஏ. அவர்களின் கூற்றிலிருந்து அறிஞர் உவைஸின் ஆய்வுத் திறமையும் தகைமையும் கடல் கடந்து சென்றுவிட்டன என்பதை உணர முடிகின்றது.

1975 களில் கலாநிதித் தேர்வுக்காக அவர் எழுதிய ஆய்வு நூலின் வெளிப்பாடு பெற்றுகரிய பேரறிவை எடுத்துக்காட்டி நின்றது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகெல்லாம் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் தன்னிகரில்லா ஆய்வாளர் என்பதை நிலை நிறுத்திய காலமிதுதான்.

1951ல் முதுமாணித் தேர்வுக்கான ஆய்வுநூல் "முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழிக்காற்றிய தொண்டு! 1975ல் கலாநிதித் தேர்வுக்கான ஆய்வு நூல் "முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்". இவ்விரு நூல்களையும் அறிஞர் உவைஸ் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியதால், அவரும், அவரது நூல்களும் உலக இலக்கியச் சூழலுடன் உறவாகிவிட்டமை தென்படுகிறது.

பத்திரிகைத் தொழில் செய்வோர், சிருஷ்டி இலக்கியம் செய்வோர், ஆராய்ச்சியாளர் இம்முன்று துறையினரும் எழுத்தாளர்களாகின்றனர். இம்முன்று துறைகளும் ஒட்டிப்பிறந்த எழுத்தாளராக கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் திகழுகின்றார். ஆராய்ச்சித்துறையை மட்டும் அவர் எடுத்த போதும், அதிலுள்ள ஆய்வு, திறனாய்வு, நிர்ணயம், பதிப்பு என்னும் நான்கு பிரிவிலும் கைதேர்ந்து விட்டமையை அவரது ஆக்கங்களே தீர்ப்புச் செய்கின்றன. இந்நான்கு பிரிவுகளும் ஒட்டுமொத்தமாகவுள்ள ஆராய்ச்சித்துறையை, உவைஸ் அவர்கள் தமது கலாநிதித்தேர்வில் வெற்றி பெற்ற பின், மிகத்திடமாகக் கைக்கொண்டுவிட்டார் என்பதற்கு அவரது ஆக்கங்களே சான்று பகர்கின்றன. பற்றிய நூல்கள், பதிப்பித்த நூல்கள் ஆய்ந்து நிறுவிய நூல்கள் அவரது மேதமையை உயர்த்தி நிற்கின்றன. அதற்குரிய சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் மிக இலகுவாக அவரை அணைத்துக்கொண்டன எனலாம்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவி கூட எதிர்பாராத ஒரு நியமனந்தான். இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறை அங்கு ஆரம்பமாவதற்கு சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஒருவரையே கேட்டிருந்தனர். விண்ணப்பப் பத்திரம் கூட ஒரு நண்பரே அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். உவைஸ் அவர்கள் விண்ணப்பித்ததும் நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைத்தனர். ஆனால், அங்கு அக்காலம் அவருக்குச் செல்ல முடியவில்லை. நேர்முகப்

பரீட்சைக்குச் செல்லாமலே விரிவுரையாளர் இல்லாமல் பேராசிரியர் பதவியே அவரை அணைத்துக்கொண்டது. அவரது இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சிப் பங்களிப்பின் கணக்கீடு தான் பேராசிரியராக்கியிருக்கின்றது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பேராசிரியராக முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகள் 1931இல் நியமனம் பெற்ற காலம் இந்தியாவையும் இலங்கையையும் ஆங்கில அரசே ஆட்சி செய்தது. ஆனால், கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இலங்கை அரசின் அனுமதியோடு செல்ல வேண்டியவரானார். என்றாலும், விபுலானந்தருக்கு அடுத்த புகழை கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே பெற்று நிற்கின்றார். சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களை சிதம்பரத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விதந்துரைக்க சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அழைத்தது. அவரது விதந்துரையின் பின்னே, பல்கலைக்கழகம் அமைக்கும் தீர்மானம் எடுத்தனர். இப்பல்கலைக்கழகம் உருவாக முயற்சி எடுத்த செட்டி நாட்டரசர் அண்ணாமலை செட்டியார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பேராசிரியர் பதவியை சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களே ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டார். அதனாலேயே சுவாமி அவர்கள் இப்பதவியை ஏற்றனர். அக்காலம் தமிழ்த்துறை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கூட இருக்கவில்லை. அத்துறையை வளப்படுத்திய பெருமை இலங்கையரான சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்களையே சாரும். இதைப்போலவே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறை எப்பல்கலைக்கழகத்திலும் இருக்கவில்லை. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் அத்துறையை ஏற்படுத்தி அத்துறைக்குரிய பெருமகனைத் தெரிந்தெடுத்தமை சுவாமி விபுலானந்தரைத் தமிழ்த்துறைக்கு எடுத்தது போலாகின்றதல்லவா? ஆசிரியரும் அவர் வழிவந்த மாணவரும் புகழுக்குரியவர்களாகத் தமிழுக்குரித்தாகின்றனர்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறையை ஏற்ற உவைஸ் அவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டு உயர்ந்து நிற்கின்றார். இப்பொழுது இத்துறை மிகப் பொறுப்புடன் உயர்கின்றது. இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல. இரண்டாயிரத்துக்கும் மேலாகவிட்டன. தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு கணிசமான இடத்தை இவை பிடித்து நிற்கின்றன. இவற்றைப் படிக்கும் ஆர்வலர் தமிழர்களில் பல்சிப் பெருகத் தொடங்கினர். அதற்குரிய காரணம்; இஸ்லாமிய இலக்கியத்துள் இழையோடி நிற்கும் ஏராளமான அறபு பாரஸீசுச் சொற்களின் பொருளை விளக்கும் அகராதியை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகமே வெளியிட்டமைதான். இவ்வகராதியின்

முக்கியத்துவத்தை துணைவேந்தராகவிருந்த அறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களே உணர்த்தியிருக்கிறார். அப்பணியையும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் கையிலேயே கொடுத்துள்ளனர். "இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள அறபு, பாரஸீசு மொழிகளை இனங்காட்டிக் கொடுக்காமல் நின்றது பெருங்குறைதான்! என உவைஸ் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அவரது மொழியியல் வல்லமையைத் "தமிழிலக்கிய அறபுச்சொல் அகராதி"யில் அவரொழுதியுள்ள முன்னுரையே நமக்கு விளக்கி நிற்கின்றது. பெளத்த மதத்தின் பாளி மொழி, சமணத்தின் பாகத மொழி, வைணவத்தின் சங்கத மொழி தமிழுடனே மணிப்பிரவாளமாகக் கலந்துபோல் இஸ்லாம் மதத்தின் அறபு, பாரஸீசு மொழிகளும் தமிழுடன் இணைந்து இழையோடி நிற்கின்றது. எனவே, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியம் பரந்துபட்டு இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை இணைக்குமளவுக்கு உயர்த்திக் காட்டிய பெருமைக்குரியவர் உவைஸ் அவர்கள் தான் என்பதை யாராலும் மறுத்துவிட முடியாது. இதில் வியப்பு என்னவெனில் அத்தனை இஸ்லாமிய நூல்களிலுள்ள அறபு, பாரஸீசுச் சொற்களைத் தெரிந்தெடுத்தமைதான். இந்தத் தலைவலி வேலையை மிகவும் சுவாரஸ்யமாக உவைஸ் அவர்கள் செய்திருப்பது வியப்புத்தான்.

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை தமிழறிந்தோர் மறுத்திடாக் கற்பதற்குரிய அகராதியை வழங்கிய மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதித் தொகுக்க எடுத்த முயற்சி இமாலய சாதனைதான். இங்கேதான், கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப் புருடாத்துவப் படியின் உயர்ச்சி அப்பட்டமாகப் பளிச்சிடுகின்றது. பற்றிய நூல்களையும் பதிப்பித்த நூல்களையும் ஈந்த அறிஞர் உவைஸ் ஆய்ந்து நிறுவிய நூற்களின் எண்ணிக்கையைத் தொகுக்க முனைந்துள்ளனர். ஆய்வதிலும், நிறுவுவதிலும் அவர் முதிர்ச்சியடைந்துள்ளமை இங்கே விளங்குகின்றது. நிறுவும்போது ஒப்பு நோக்கலும் சங்க இலக்கியச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதலும் நிகழ்கின்றன. தமிழில் எழுந்த இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கான பின்னணியைத் தமிழுடன் எவ்விதம் முஸ்லிம்கள் இணைத்தனர் எனும் வரலாற்றை மிக இணக்கமாக நிலை நிறுத்துகின்றார் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள். "யவனர்" என்போர் சோனகர்தான் என்பதைத் திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு காட்டுவதைத் துணையாகக்கொண்டு சங்க இலக்கியம் கூறும் காலத்தொடர்பையும் இணைத்து நிறுவும் திறமையுள்ள அறிஞராக கலாநிதி உவைஸ் திகழ்கின்றார்.

ஒரு காலகட்டத்தில் இருநூறுக்கதிகமான இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களைக் கண்டு வியந்தமை கடந்து, இரண்டாயிரத்தையும் அவை எட்டிவிட்டதை எடுத்துக்கூறும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் சாதனையை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் சீனி கிருட்டிண சாமி அவர்களே சுட்டிக்காட்டித் தமிழிலக்கிய வளமை குறித்துப் பெருமைப்படுகிறார்.

கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் கால நிர்ணயத்தில் கூட கைதேர்ந்தவராகவே காணப்படுகின்றார். "பல்சந்தமாலை" எனும் நூலின் பாக்களை வைத்து கால நிர்ணயம் செய்திருக்கின்றார். அவை பவணந்திக்கு முற்பட்ட பாடல்கள் என்பதை பவணந்தியின் இலக்கணம் நோக்கி நிறுவுகிறார். அசைக்க முடியாத நிலை நிறுத்தலுக்கு தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள், சான்றோர்கள் என்பவை அவருக்குத் துணைபுரிந்து நிற்பதைக் காண்கிறோம். அத்துணை வல்லவராகத் தமிழ் இலக்கியப் பண்டைய நூல்களைப் படித்துணர்ந்து நிற்கும் பான்மையை உவைஸ் அவர்களிடம் காணும்போது மெய் சிலிக்கின்றது.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியீடான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுத் தொடரின் முதலாவது தொகுதி 1986இல் முதற் பதிப் பாகியிருக்கின்றது. இதற்கு முதல் 1984ல் உவைஸ் அவர்களின் "இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்" நூலை உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. "இந்நூல் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டுடன் முடிவடைந்த காலகட்டத்தில் தோன்றிய முஸ்லிம் தமிழ் நூல்களைப்பற்றியும், அக்கால எல்லையிலும் அதன் பின்னரும் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்களைப் பற்றியும் சுருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது" என நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுருக்கமான விவரிப்பை வியந்த நமக்கு "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின்" தொகுதிகளைப் பார்க்கும்போது பெரும் மலைப்பே ஏற்படுகின்றது. இதுவரை இரண்டு தொகுதிகளையே நாள் கண்டுள்ளேன். முதலாம் தொகுதி 630 பக்கங்களையும் இரண்டாம் தொகுதி 661 பக்கங்களையும் அடக்கி நிற்கின்றன. 1291 பக்கங்களை அடக்கிய இரு தொகுதிகளிலும் 24 இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களே பேசப்படுகின்றன. அப்படியானால், இன்னும் எத்தனை தொகுதிகள் வெளிவர வேண்டும் என்பதையும் அத்தனையையும் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களே எழுதுகிறார் என்பதையும் எண்ணும்போது இத்துறையில் அவரது அறிவுத்தொண்டின் ஆழ அகல நீளங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதும் கடினமானதே!

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த இஸ்லா

மியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் அதிகமானவற்றுள் இஸ்லாத்திற்கு முரணான கருத்துக்கள் தென்படுகின்றன. சில காப்பியங்களில் எழுந்துள்ள இம்முரண்பாட்டிற்குரிய காரணங்களையும் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகிறார். சிறாப்புராணத்தில் தசைக்கட்டியைப் பெண்ணுருவாக்கிய படலத்தில் வரும் சம்பவம் நபி வாழ்வில் நடந்ததா? என்பது கேள்விக்குறி.

தமிழ்க்காப்பிய மரபின்படி ஒரு பெண்ணைக் கேசாதிபாத வருணனை செய்ய வேண்டுமென்பது மரபு விதி. அவ்விதமில்லையேல் காப்பியத்தைச் சான்றோர்கள் மத்தியில் அரங்கேற்ற முடியாது. அடிமுடிக்கிடையிலுள்ள அங்கங்களின் இலட்சணங்களை உற்றுப்புலவர் சிறாப்புராணத்தில் வரும் பெண்களில் வர்ணிக்க முடியாது. 'அற்றலுல் பைத்' - நபியின் குடும்பப்பெண்களை அவ்விதம் வர்ணித்தால் இஸ்லாமியர் மத்தியில் துன்பந்தான். எனவே, வேற்றுப்பெண்ணை உருவாக்கி இவ்விதம் செய்திருக்கிறார் என உவைஸ் அவர்கள் விளக்கம் தருகிறார். இவ்விதமே முஹிதீன் புராணத்தில் பதறுத்தீன் புலவர் தர்சாவின் கேசாதிபாத வர்ணனையை நுணுக்கமாக விவரிக்கிறார். பதறுத்தீன் புலவர் ஏனைய புலவர்களிலும் ஒரு படி கூடி நின்று தர்சாவின் மர்மஸ்தானங்களையே வர்ணனை செய்கிறார். இலக்கிய விளக்கமளிக்கும் பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களில் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் அவ்வப்போது இவ்விதமாகியானங்களைத் தந்திருக்கிறார். இவங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் அவரார்றிய இஸ்லாமிய இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் "வழியும் மொழியும்" என நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

அல்லாஹ் நபிக்கருளிய அல்குர்ஆன், நபி (ஸல்) அவர்களது ஸுன்னா முறைமைகளுக்கெதிரானவைகள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் நிறைந்துள்ளன. காலகெதியில் இவற்றை இனங்கண்டு விளக்கும் கடப்பாடும் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களுக்குண்டு என்பது மட்டுமல்ல, இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் முனைதல் வேண்டும்.

கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் இஸ்லாமிய இலக்கியத் தொண்டின் நீண்டகாலச் சேவையினூடாகச் சிற்சில இடங்களில் ஏன் முக்கியமான இடங்களில் அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ், விபுலானந்த அடிகளார், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் போன்றோர் இழையோடி மின்னுகின்றனர். அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய அறிவுத் துறைகளுக்குள் பின்னி நிற்பதை வரலாற்று ரீதியாக நாம் கண்டுகொண்டிருக்கின்றோம். அவர், உவைஸ் அவர்களின் கல்வி வர

லாற்றிலும் இணைவதைக் காண்கின்றோம்.

1972இல் இந்திய சாஹித்திய 'அகெதமி' டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்களுடைய 'தமிழ் லக்கிய வரலாறு' நூலை வெளியாக்கியது. அந்நூலில் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுக்கு எம்.ஆர்.எம். அப்துர்ரஹீம் அவர்களின் முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள் என்னும் நூலையே உசாத்துணையாக டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்கள் கையாண்டிருக்கின்றார். இன்றைய காலகட்டத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு கலாநிதி உவைஸ் அவர்களது "இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு" மட்டுந்தான் உசாத்துணையாகலாம் என்னும் இறுதிக்கட்டத்தை நிலைக்கச் செய்த மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துக்கு முஸ்லிம்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியமும் கடமைப்பட்டுள்ளது. ஏன் தமிழ்கூறும் நல்லுலகமும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமிய இலக்கியம் பற்றி "இலக்கியக் களஞ்சியம்" செய்வோரும், வித்தைகள் செய்வதாய் மெத்தக் கஷ்டப்படுவோரும் அவர்களுக்கிரிய ரிஷிமூலம் கலாநிதி உவைஸ்தான் என்பதை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச்சொல்லக் கூச்சப்படுவதை எப்படியோ

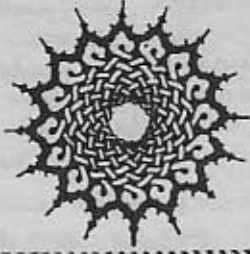
அறிவுலகம் அறிவதால் அவர்களும் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டேயாக வேண்டும். எங்களுக்கெல்லாம் எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை மிக இலகுவாகக் கற்க வழி செய்து தந்த உவைஸ் அவர்களை எழுத்துலகமும் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

கலாநிதி அல்ஹாஜ் அறிஞர் உவைஸ் அவர்களை இன்னும் குடைந்து குடைந்து ஆய்வு செய்யும்போது அவரது வல்லமையும் வரலாற்று நுணுக்கமும் அறிவின் மேன்மையும் புலப்படும். இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, அறிவுசார்ந்த அத்தனையிலும் அவர் சித்தியுடையார் என்பதினாலேயே "இலக்கியச்சித்தர்" என்னும் பட்டம் அவருக்கு மெத்தப் பொருத்தம் என்பதை ஊன்றிக் கூறுவதில் இன்பமடைகிறேன். உயிருடன் அவர் வாழும் காலத்தில் அவரிடமிருக்கும் முதுசம்களைத் தேசியச் சொத்தாக்கிவிட வேண்டும் அல்லது சமூகச் சொத்தாக்கிவிட வேண்டும். காலங்கடந்தபின், கூக்குரலிடுவதில் பயனில்லை. "அல்ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் பவுன்டேஷன்" ஒன்றை உருப்படுத்தும் வேலை நமக்குண்டு. அதற்குரியவற்றைச் செய்ய எத்தனிப்பதும் நமது கடனே!

ஈதுல் அழ்ஹாப் பெருநாள்

உங்கள் தசையோ குருதியோ எதுவும் எங்கள் இறைவனை எய்தா திண்ணம் உங்கள் வழியின் தாய்மைப் பணியே எங்கும் இருக்கும் ஏகனைச் சாருமே கூறும் குர்ஆன் கூர்மைக் கூற்றே ஈறில் இறைவன் இயம்பும் இன்மொழி ஆற்றிடும் தியாகம் அமையும் பெருநாள் சாற்றிடும் நம்மவர் நடைமுறைப் பண்பாம் ஈதுல் அழ்ஹா மீண்டிடும் திருநாள் ஒதும் திருமறை ஒம்புமின் எனவே இத்தகு நன்னாள் இயற்றிடும் நற்பணி மெத்தவும் விரும்பிச் சென்மின் தொழுவே திரும்பியே இல்லம் தீர்ந்தபின் தொழுகை விரும்பியே ஈயுமின் விழுமிய குர்பான் பொன்மொழி போற்றிய புண்ணிய கருமம்

நன்மொழி ஏற்றே நல்கிடின் நன்மையே ஆற்றுவர் எவரோ அவரே வழக்கைப் போற்றியே பொருத்தமாய் பேணினர் ஆவார் முடமும் குருடும் நோய்வாய்ப் பட்டதும் உடலே மெலிந்தன உதவாக் குர்பான் வழங்குமின் குர்பான் வாய்ப்புக் கேற்பவே பழக்கமாய்க் கொள்மின் பாங்காம் கடனென வறியோர் தமக்கே வழங்குமின் குர்பான் இறைச்சியின் பகுதியை ஈக்கொடை எனவே தரும நிலையம் தருமாம் இடமென தருமதன் தோலைத் தருமின் விலையென ஈநாள் அதனில் இனிக்கும் இசையே போதுமே சிறிது போற்றப் படினே பாவம்ஒழி பொன்மொழி பகர்ந்தனர் பாத்திபர் உவப்புடன் வைகலும் ககித்து வைகவே.

இஸ்வரமீய இவக்கீய முன்னோடி

முதுகு

எம்.வை.எம். மீஆத்

வாழும்போதே கலைஞரை வாழ்த்திட முனையும்
வள்ளல் அஸ்வர் ஹாஜியார் வாழ்க!
வாழும் முஸ்லிம் கலைஞர் காவலரே!
வளமார வாழ்த்திப் பாராட்டத் தனியாக
வாழும் பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் திகழவே
வழிவகுத்த அமைச்சரின் சிந்தனை வளர்க!

இலங்கை அரசின் ஏற்றமிசூ கொள்கை
இஸ்லாமிய கலைஞர்க்கும் பயன்பட்டுத்
துலங்கிடச் செய்யும் ராஜாங்க அமைச்சரே!
தூயோன் நின்னை வாழ்த்திடுவான்!
இலங்கும் சூரியனை ஒத்த இலக்கிய
ஏந்தலை இன்று ஈழத்து மக்களிடையே
கலங்கரை விளக்காய் கலையுலகில் உயர்த்திக்
காட்டி மகிழ்ந்திடவா விழா எடுக்க விழைந்தீர்!

முதலில் இருபத்தியெட்டு கலைஞரை வாழ்த்திய நீர்
முடியாய்த் திகழும் உவைவை பற்றத்தேனோ!
முதலில் பாராட்டி இமயமாய் ஆக்கியிருந்தாலே
முஸ்லிம் கலைஞர் அனைவரும் மகிழ்ந்திருப்பரே!

இரண்டாம் முறையில் இருபத்தியொன்பது பேரை
இனிதாய் வாழ்த்திப் பட்டம் பரிசு அளித்தீர்!
இரண்டாம் தடவையும் கலைஞர்க் கெல்லாம்
ஏந்தலாய்த் திகழ்ந்த பேராசிரியரை கைவிட்டதேனோ!

மூன்றாம் முறை வந்திட பலமாதங்கள் முன்னே
முத்தமிழ்க் காவலன் முஹம்மது உவைவை
சான்றோனாய் ஏற்றி எவர்க்கும் வழங்கா
சன்மானங்கள் அன்னவர்க் கீந்து தனி வேந்தனாய்
மாண்பும் மதிப்பும் குவித்து மனமாரப் பாராட்டி
மாநிலம் எங்கும் அவர் புகழ் பரப்பிடவே
வான்முட்ட வாழ்த்துக்கள் உடன் எழுப்பி
வளமாய் வாழ்வுக்கு நிறை செய்தீர்!

பாராட்டு விழாவின் கதாநாயகன் உவைஸ் முதறிகு!
பாவலர் நாம் நின்சேவை சாற்றிடேல்

'பாரா முகமாய் இருந்தோம்' என்ற பழிசொல்
பாரில் வந்திடும்! கடமை தவறுவோம்!
ஆறாய்ப் பெருக்கெடுக்கும் நின் பணிகள் பற்றி
அழகாய்க் கவிதையில் வார்த்திட முடியுமோ!

சீராய் எம்கடமை நிறைவேறுமோ! செப்புலீர்!
சிந்தனைச் செல்வர் செந்தமிழ்க் காவல!

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தியிரண்டாம்
ஆண்டு ஜனவரி பதினைந்திலே
ஞாயிறு பிற்பகல் மூன்று மணிக்குப் பிறந்த
ஞானமிக்க உவைவை இன்று ஞாலம் போற்றும்!

ஹேனமூல்லை சிங்களக் கிராமம் என்றாலும்
ஏதமில்லாது இன்கவைத் தமிழ் கற்றே
வானமுயர தமிழ்ப்பணிகள் புரிந்தீரே!
வாழும் தமிழறிஞர் வரிசையில் இணைந்தீரே!

தந்தை மஹ்மூத் மரிக்கார் அன்னவரிடமே
சன்மார்க்கக் கல்வி கற்றீர் தரமாக
அந்தக் காலத்தில் பெரும்புகழ் பெற்ற
அரசாங்கத் தமிழ்ப்பாட சாலையில் சேர்ந்து
செந்தமிழ் மொழியில் பயின்று கனிஷ்ட தராதரம்
தேடிய நின்வரலாறு கேட்டோம்.
செந்தமிழ் ஊட்டினர் அக்கலைக் கூடத்தில்
சிறந்த தமிழாசான் கா. சிவத்தம்பியின் தந்தையே!

செந்தமிழுடன் ஆங்கிலமும் இளமையில்
சேர்த்தே கற்றுத் தேர்ந்தார் 'தக்ஸலா' வித்தியாலயத்தில்
செந்தமிழ்போல் சீரிய ஆங்கிலத்திலும் கனிஷ்ட தரம்
சேர்த்தே ஈட்டிக் கொண்டார் உவைவ்.

சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார்
சீர்மிகு கல்வியை; பெற்றார் திறமை சித்திகள்
சிங்களத்திலும் தமிழிலும் எஸ்.எஸ்.ஸி.யில்
சிறந்த பெறுபேறுடன் சேர்ந்தார் பல்கலைக்கழக பதுமுக வகுப்பிலே
சிங்களத்துடன் தமிழையும் ஆர்வம் மிக்கதாய்
சீராய்க் கற்று இலங்கை வரலாறும் அரசியலும்
இங்கு பாடங்களாய்ப் பயின்று, பரீட்சை சித்தியுடன்
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்தார்
எங்கும் இன்றும் புகழப்படும் அறிஞர் உவைவ்
'எவர் துணையுமின்றி தமிழைச் சுயமாகவே
அங்கு (சென் ஜோன்ஸில்) கற்றே தேர்ந்தார்' என்றால்
அன்னவர் ஆற்றல் சொல்லி முடிக்கலாமோ?

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சிங்களமும்
இனிய தமிழும் அறபும் கற்றிட விழைந்தார்
இலங்கும் இஸ்லாத்தின் அறிவுக் கருவூலம் அறபை
இனிதாய்க் கற்றிட வாப்பி இழந்தார்
வளங்கள் இருந்தும் பயன்படுத்த விரும்பாததேனோ?
வாட்டமும் வேதனையும் வந்தன உவைவிடம்
இலங்கைத் தீவீனில் நிகரிலா மேதையாய்த் திகழ்ந்திருப்பார்!

இனிய அறபும் கற்க வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தால்.
 நினது சேவை அதனால் பன்மடங்கு பெருகியிருக்கும்
 நின் வளங்கள் முஸ்லிம் சமூகம் வளர துணை புரிந்திருக்கும்
 எனது உள்ளம் அதனை நினைத்துப் பார்க்க
 ஏங்குகிறது; தேற்றிடவே நினது சேவை பாடுகிறேன்!

பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்தர் கற்பித்தார்
 பேராசிரியர் உவைஸுக்கு தமிழைச் சிறப்புப் பட்டம் பெற
 'யாராயினும் இந்தத் துணிச்சலுடன் தமிழை எடுப்பாரோ!
 அவர் மாத்திரமே தோற்றினார்; வெற்றியும் கண்டார்.

அறிஞர் உவைஸின் அறிவு மாளிகையைக் கட்டிய
 அறிஞர் குழாம் - சுவாமி விபுலானந்தருடன்
 அறிஞர் கணபதிப் பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம்
 அறிஞர் சு. வித்தியானந்தர் போன்றோரே!
 அறிவுக்கு வழிகாட்டியவருள் வித்தியானந்தர்
 அளவற்ற அன்பு கொண்டார் உவைஸிடம்
 நெறிப்படுத்தத் தவறவில்லை அவர் உவைஸை
 நீண்ட தூரம் கடந்து இங்கிலாந்தில் இருந்தும்!

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கு
 என்றும் துணையாக விளங்கினார் வித்தியானந்தர்
 'முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு'
 முறையாய் ஆய்ந்து முதலானி தேறினார்.

தமிழ்த் தாய்க்கு ஒரு புது நகையாம்
 தரமான இஸ்லாமிய இலக்கியம்
 தமிழ் அன்னை புதுக் கோலம் பூண்டாள்
 தமிழ் மேதை உவைஸ் சூட்டிய இம்மாலையால்.

'முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதி' ஏழாம் ஆண்டுப் பிரசுரத்தில்
 முறையாய் உவைஸ் அவர்கள் எழுதிய
 முஸ்லிம்களின் 'கல்விப் பாதை' எனும் கட்டுரை
 முஸ்லிம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வளமூட்டியது.

'சீராப்புராணம் ஒன்றுதான் முஸ்லிம் இலக்கிய நூலென'
 செப்பிய கருத்தை மாற்றி அமைத்தார்
 சீரான ஆய்வு மூலம் இரு நூறுக்கு மேல்
 சிறந்த இஸ்லாமிய இலக்கிய பனுவல்கள் திரட்டினார்

'ஆங்கிலத்தில் முஸ்லிம் தமிழ்த் தொண்டு' பற்றி
 அகில உலகமே கேட்டுத் தெளிந்திட
 ஆங்கில நூல் இயற்றினார் உவைஸ் கோமான்
 அழகாம் தமிழில் இஸ்லாமிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி கண்டது

இவ்வாங்கில நூலை வாசித்த வையாபுரிப்பிள்ளை
 "இந்நூல் வெளிவந்ததால் தமிழ் ஒருபடி
 செவ்வனே உயர்ந்து விட்டது" என்றார்
 செகத்தில் உவைஸைப் பாராட்டினார்.

'முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்' ஆய்வை
 முறையாய்ச் செய்து நூலும் வெளியிட்டார்
 முஸ்லிம் தமிழ்த் தொண்டைப் பாராட்டிய

முன்னணி மூதறிஞர் வித்தியானந்தரின் கீழ்
முஸ்லிம்களில் முதல் தமிழ் டாக்டர் - கலாநிதி பட்டம்
முறையாய்ப் பெற்று இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கு
இஸ்லாமிய உணர்வும் பக்தியும் கொண்டு புத்துயிர்
ஈந்தார் பல வழிகளைக் கையாண்டு.

பழைய இஸ்லாமிய இலக்கிய பணுவல்கள்
பாங்காய்ப் பாடத் திட்டத்தில் இணைத்து
இளைய தலைமுறையினர்க்கு அவர்களின் மூதாதையர்
ஈந்த குத்பு நாயகம், புதுகுஷ்ஷாம்
கலை குன்றா 'யூசுப் கலைஹா' காவியம் மற்றும்
கண்ணியமிக்க பிறையன்பனின் 'கலையும் பண்பும்'
நிலையாகப் புகுத்தி அனைத்து மதத்தவரும்
நிச்சயம் கற்றிட வைத்தார் உவைஸ் உத்தமர்.

இன்று நாம் படித்துச் சுவைத்துப் பெருமைப்பட
இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய பொக்கிஷங்கள்
நன்றாய் மெருகூட்டப் பட்டு புதுப் பொலிவுடன்
நமக்கு முன்வைத்தவர் இலக்கிய வள்ளல் உவைஸ்

மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் வீறுநடை போடவும்
மாசிலா தமிழ்த்தாய் இஸ்லாமியத் தமிழ் அங்கம்
பெறுவதை கண்ணாரக் கண்டு மகிழவும்
பேராசிரியர் உவைஸ் பெருந்தகை முன்னோடியே!

விபுலானந்தருக்குப் பின்னர் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில்
விதந்திடும் பேராசிரியர் பதவி வகித்த
விபுலானந்தரின் மாணவர் உவைஸ் அன்றோ
விற்பன்னர் தமிழகத்துடன் ஈழத்தை இணைக்கும் பாலம்
என்றே பாடிய கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான்
என்முன் நிற்கிறார் உவைஸின் கரமுடன்.

பத்து ஆண்டு தமிழகத்தில் மதுரை காமராஜர்
பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில்
வித்தகராய் பேராசிரியராய் பணியாற்றிய போதிலே
விரிவாக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
புத்தகங்கள் பல தொகுதிகளில் எழுதினார் என்பதில்
பூரிப்பு அடைகிறோம் முஸ்லிம் நாமே.

தமிழ் இலக்கிய அரபுச் சொல்லகராதி ஆக்கியே
தமிழரும் இஸ்லாமிய இலக்கியம் புரிந்திட
தமிழ் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் இரண்டாயிரம்
தரமாக ஒன்றுதிரட்டி நூல்விவரத் திரட்டு
தமிழ் உலகுக்கு வழங்கிப் புகழ் பெற்றார்
தமிழுக்கு அன்னவர் செய்த சேவை பாராட்டி 'தீன்
தமிழ்க் காவலர்' என்றே சென்னை உமறுப் புலவர் பேரவை
தந்திட்டது பட்டம் தமிழறிஞர் உவைஸ்-க்கே

சென்னை முஸ்லிம் புலவர் சங்கம் 'இலக்கிய
சித்தர்' என்ற பட்டம் சூட்டியது பேராசிரியர்க்கு
இன்னமுதாய்க் கவிவாழ்த்தும் கவிஞர் மூலா
ஈழத்துக் கலைவேந்தனுக்குச் சாற்றினார்
'நின்னை முழுதும் பாடி முடிக்க ஒல்லுமோ? என்றே

நினைவூட்டிய அந்த வாழ்த்துப் பாடல்
இன்றும் தொனிக்கிறது இஸ்லாமிய உள்ளங்களில்
எமக்குப் பெருமை சட்டியவரே வாழ்க!

ஈழத் திருநாட்டிலும் அன்றைய இந்து சமய அமைச்சு
ஈந்தது 'கலைமாமணி' பட்டத்தை
ஈழத்தில் மீண்டும் இன்றைய இந்து சமய தமிழ் அலுவலமைச்சு
ஈந்தது 'இலக்கியச் செம்மல்' பட்டத்தை

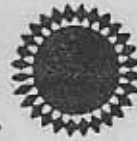
தமிழுக்கு அணிசெய்ய ஆய்வுகள் நடத்தத்
தவறாது பங்குகொண்டார் ஆய்வு மகாநாடுகளில்
தமிழுக்குத் தரணியில் புகழ்கூட்டி மெருகூட்டினார்
தமது ஆற்றல் ஒளியின் துணையினால்
தமிழ் இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சி ஐந்தாம் மகாநாட்டில்
தமிழ் நாட்டில் கீழ்க்கரையில் நடந்தபோது
தமிழில் முதல்முதல் கலாநிதி பட்டம் பெற்றமைக்கு
தரமான விருதும் பொற்கிழியும் கிடைத்தன
தமிழ் உலகில் இஸ்லாமிய இலக்கியத் தாரகை
தரணியெங்கும் புகழவே இலங்குகிறார்
அமிழ்தினும் இனிய தமிழை என்றும் வளர்க்கவே
ஆவன செய்துவரும் அறிவுச் செம்மலே!

இன்று நீங்கள் பெறப் போகும் பட்டங்கள் விருதுகள்
ஈழத்து இஸ்லாமிய வரலாற்றில்
என்றும் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்படும்
எழுத்தாளர் கவிஞர் எல்லோரும்
ஒன்று கூடி உங்களை வாயார வாழ்த்துவர்
உயர்ந்து உயர்ந்து இலக்கிய வானில் நின்று
குன்றாத தீமாய் குவலயம் எங்கும்
கொடுத்திடுங்கள் உங்கள் இலக்கியச் சேவை.

என்றும் இலக்கிய உள்ளங் கொண்டு
இதயம் இளமை பொங்க வாழ்க!
நன்று புரிந்து நாடு புகழவே
நாமும் உங்களுடன் இணைகிறோம்
அன்பு பொங்க இன்பம் பெருக
அல்லாஹ் எமக்கு அருள் சொரியட்டும்!

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

பூலகம்

ஒரு கணவிக் களஞ்சியம்

வாழ்வு

அலியார் முஸம்மில்

"இசுவா அம்மாளை" என்னும் இலக்கிய ஏடு என் கரமெட்டி சுமார் 15 ஆண்டுகளில் புத்தக உருவெடுக்க ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நண்பர் எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்கள் அதற்கு ஆலோசனை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். 1990 ஆண்டு 22 ஆம் நாள் "இசுவா அம்மாளை ஓர் அறிமுகம்" என்னும் கட்டுரையை ஒப்பமிட்டு என்னிடம் தந்துவிட்டார் கலாநிதி நுஃமான் அவர்கள்.

அப்போது "இதை வெளியிட உங்களின் ஆலோசனையை வரவேற்கின்றேன்" என்று நண்பர் நுஃமானிடம் நான் நவீனர்போது "நல்ல ஒரு யோசனை எனக்கு வருகின்றது". இவ்வருட இறுதியில் தென் இந்தியாவில் கீழ்க்கரையில் ஐந்தாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டுத் திட்டம் ஒன்று இருப்பதாக அறிகின்றேன். அதற்குப் பொறுப்பாக இருப்பவர், ஸ்ரீ லங்காவின் பிரதிநிதி, அல்ஹாஜ் கலாநிதி மஃமூது முகம்மது உவைஸ் அவர்கள். அவருக்கு இதையிட்டு தெரிவித்து நூலை வெளியிடலாம் என்று கூறியதுடன் நின்றுவிடாது பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதத்தை வரைந்தார் கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்கள்.

கடிதத்தைக் கண்ட கலாநிதி அவர்கள் 1990.08.28 ஆம் திகதியிட்டு எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "இசுவா அம்மாளை ஒரு புதுமையான கண்டுபிடிப்பு, அறிமுகக் கட்டுரையை மலரில் பிரசுரிக்கச் செய்யலாம். இசுவா அம்மாணையை அச்சாக்க முயற்சி செய்யலாம். 1990.09.04 ஆம் திகதி நான் சென்னைக்குச் செல்கின்றேன். அதற்கு முன்னர் இசுவா அம்மாணையின் பிரதி ஒன்றை எனக்கு அனுப்பி வைப்பீர்கள்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கடிதம் கிடைத்தபோது 4 ஆம் திகதி ஆகிவிட்டது.

சரியான சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விட்டு விட்டேனே என்ற அங்கலாய்ப்பு எனக்கு. இன்று 4 ஆம் திகதி. கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இன்று சென்னைக்குப் போய் இருப்பார். இசுவா அம்மாணையை எப்படிச் சேர்ப்பிப்பது என்று யோசித்தேன். ஒரு யோசனை தோன்றியது. சென்னை 600 006, அண்ணாசாலை (முதல்மாடி) 688 இலக்கம் சிதக்காதி மணிமாடம், ஐந்தாம் உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, அமைப்பாளர் மேற்பார்த்து பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு கிடைக்கும்படி விமானத் தபால் மூலம் தட்டச்சுப் பிரதியை அனுப்பி வைப்பதுதான். அந்த யோசனை. கலாநிதி நுஃமான் அவர்கள் இது நல்ல யோசனை, ஆனால் மிகுதமாகச் செலவாகும் எனக் குறிப்பிட்டார். பரவாயில்லை என்று கூறிவிட்டு இரவோடிர்வாக போட்டோ பிரதி செய்து தேவையான சகலவற்றையும் ஒன்று திரட்டி கலாநிதி நுஃமான் அவர்களின் சரிபார்த்தலுடன், பேராசிரியருக்கு நண்பர் நுஃமான்

அவர்களின் கடிதமும் ஒன்று அத்துடன் வைத்து 1990.09.05 ஆம் திகதி ரூபா 207/- தபால் தலையு மொட்டி பதிவு செய்து இந்தியாவுக்கு புத்தகப் பிரதியை அனுப்பி வைத்தேன். நண்பர் நுஃமான் அவர்கள் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு எழுதிய மடலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். "இசுவா அம்மாளை தட்டச்சுப் பிரதியை அனுப்புகின்றேன். நீங்கள் நாடு திரும்பு முன் சென்னையில் இது உங்கள் வசம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நூலில் உங்கள் அணிந்துரை ஒன்றும் இடம்பெற்றால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றோம். தயவுசெய்து இதனைப் படித்து அணிந்துரை ஒன்று எழுதிக் கொடுக்க முயலுங்கள். வாழ்நாள் முழுவதையும்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர் என்ற வகையில் இந்நூல் வெளிவருவதில் எங்களை விட உங்களுக்கு மிகுந்த ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.”

சிறிது காலம் எத்தகவலுமில்லை. ஓர் நாள் பல்கலைக் கழக விரியுரையாளர் எம்.வை. சித்திக் என்பவரை அவரது சகோதரியின் வீட்டில் நடந்த ஒரு விழாவின் போது சந்தித்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது சித்திக் “உங்களைப் பற்றி பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் என்னிடம் விசாரித்தார். உங்களின் புத்தகம் ஒன்றை பிரசுரிக்க முயற்சி எடுத்துள்ளதாகவும் கூறினார்” என்று சொன்னார். அப்போது உண்மையிலேயே அகமகிழ்ந்த நான் வேறு என்ன கூறினார் என்று கேட்டபோது “இசுவா அம்மாளை என்ற புத்தகத்தை ஏட்டுருவிவிடுத்து புத்தக உருவிற்கு கொணர எடுத்த முஸம்மிலின் முயற்சி மிகப் பாராட்டுக்குரியது” என்றும் கூறியதாக சித்திக் சொன்னார்.

அதன் பின் சில நாட்களில் நண்பர் நுஃமான் அவர்களை அவரது வீட்டில் சந்தித்தேன். “உங்களிடம் விடயம் சரி. புத்தகத்தை அச்சிடக் கொடுத்தாயிற்று என்று உவைஸ் ஹாஜியார் சொன்னார்” என்று நுஃமான் அவர்கள் என்னிடம் கூறிய போது “அல்ஹம்துலில்லாஹ்” என்று இறைவனைப் புகழ்ந்து, இறைவனுக்கு அடுத்த படியாக இதன் புகழ் உங்களுக்கும் நுஃமானுக்கும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்கும் சேரவேண்டும் என்று கூறினேன்.

இப்போது என் மனத்தின் எண்ண அலைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுகின்றன. மனம் அங்கலாய்க்கின்றது. நீண்ட காலம் எடுத்த முயற்சி வெற்றியளிக்கப் போகின்றது. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை ஒரு நாளிலாவது சந்தித்த தில்லை. எப்படி இருப்பாரோ? எப்படி உரையாடுவாரோ? பேராசிரியரல்லவா? நாம் கிட்ட அணுகலாமா? எப்படிச் சந்திப்பது என்றெல்லாம் மனதுக்குள்ளே பெரும் போராட்டம். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைச் சந்திக்க என்ன வழிகள் உண்டு என்று நண்பர் நுஃமாளை வினவினேன். ஆ... அதுவா? அது மிக இலகு. நீங்கள் நேரடியாக பாணந்துறைக்குச் செல்லுங்கள். ஹேனமுல்ல இறுதி பஸ் தரிப்பில் இறங்கி அவ்விடத்தில் விசாரிப்புகள். பக்கத்திலேயே வீடு. மிக நல்லவர். அன்பாய் ஆதரிப்பார். நீங்கள் போய்ச் சந்தியுங்கள். நல்ல மனிதர். பண்பானவர். பகுத்தறிவாளர். ஆய்வாளர். இலக்கியச் செம்மல். புத்திமதி சொல்லுவார். புத்தகங்களும் தருவார் என்றெல்லாம் நுஃமான் கூறி என்னை உற்சாகப் படுத்தினார்.

னார்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை. 1990 ஒக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு நாள். எனது மகள் முறையான ஒரு பையனுடன் கொழும்பில் இருந்து பாணந்துறையை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். புறப்பட முன்பு தொலைபேசியில் “சேர் நான் முஸம்மில் கல்முனையில் இருந்து வருகின்றேன். உங்களைச் சந்திக்க” என்றேன். மறுபுறத்தில் இருந்து “ஆவாருங்கோ. ஒரு 8 1/2 மணிபோல காலையில் வாங்க. நான் ஒரு சிறிய அலுவலாய் பள்ளிவாசலுக்குப் போய் வருகின்றேன்” என்று கேட்டது. பரவாயில்லை எப்படியும் சந்திக்கலாம் என்று என் மனம் எண்ணிவிட்டது. பாணந்துறை வண்டியில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டோம். வண்டி நகர்கிறது. எண்ணமெல்லாம் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைச் சந்திப்பதே. இறங்க வேண்டிய இடம் சரியாகத் தெரியவில்லை. இடத்தைத் தாண்டி விட்டோமா என்ற சந்தேகம் எழவே வண்டியை நிறுத்தும்படி கோரி இறங்கிப் பார்த்தபோது நினைத்தது சரி. இடத்தைத் தாண்டி இரண்டு தரிப்புகள் வந்துவிட்டோம். பின்னர் வந்த வழி நெடுக நடந்து வந்து சேர்ந்தோம். ஹேனமுல்ல பஸ் தரிப்புக்கு. அவ்விடத்தில் பேராசிரியரை விசாரித்தவுடன் ஒருவர் தொப்பி அணிந்தவர் உவைஸ் ஹாஜியாரா? ஆம். என்றேன். இந்த வளைவினால் போய் இடது பக்கம் திரும்புங்கள். மீன் சந்தைக்கு அருகில் என்றார். அதன்படி நடந்தோம். இடத்தைக் கண்டோம். பெரிய மாளிகை. பசுமையான தரை. அழைப்பு மணியை அழுத்தினேன். ஒருவர் வந்து “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” என்றார். “வ அலைக்குமுஸ்ஸலாம்” என்றேன். இவர்தான் பேராசிரியரோ என்று எனது மனம் நினைத்து முடிப்பதற்குள் “ஹாஜியாரையா தேடுகிறீர்கள்” என்று கேட்டார். ஆம் என்றேன். உட்காருங்கள் வந்து விடுவார் என்று சொன்னதும் அவர் பேராசிரியர் இல்லை என்பதை உணர்ந்தேன். பின்னர் எனக்கு தேநீர் உபசாரம் நடந்தது. முன்னர் வந்தவர் என்னிடம் வந்து பக்கத்தே அமர்ந்து எனது விபரங்களை விசாரித்து தன்னையும் அறிமுகஞ் செய்து கொண்டார். அப்போதுதான் அவர் பேராசிரியரின் மகளின் கணவர் என்பதை அறிந்தேன். அவர் மிக இனிமையாகப் பேசினார். மழை பெய்யுமுன் குளிர் காற்று வீசி மனதை மகிழ்வுட்டும் நிகழ்ச்சியாக மருமகளின் உரையாடல் இருந்தது. மருமகனே இப்படி என்றால் மாமனாரை எப்படி எடை போடுவது. எப்படியும் மனதைக் கவரும் மனிதப்புனிதராகத்தான் இருப்பார் என்று எனக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டு இருக்கையை விட்டு எழும்ப நினைக்கும்போது நுழைவாயிற

கதவு திறப்படும் ஒலி கேட்டு "ஹாஜியார் வருகிறார்" என்று மருமகன் கூறிவிட்டு எழுந்து சென்று விட்டார்.

நாங்கள் எழுந்து நின்று சலாம் கூறினோம். "வ அலைக்குமுஸ்ஸலாம். முஸ்ஸமிலா?" என்று கேட்டார். ஆம் சேர் என்றேன். "இருங்கோ" என்றார். "நான் கொஞ்சம் பிந்தி விட்டேன். பள்ளியில் ஒரு வேலை. இன்று வெள்ளிக் கிழமை தானே" என்றார். பரவாயில்லை சேர் என்றதும் "தேநீர் குடித்தீர்களா?" என்று கேட்டார். ஆம் என்றேன். வீட்டுக்குள் சென்றார். திரும்பி வந்தார். என் பக்கத்திலே அமர்ந்தார். என்னைப்பற்றியே விசாரித்தார். கல்முனைப் பிரதேசத்தைப் பற்றி விசாரித்தார். கல்முனை மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி பேசிக் கொண்டே போனார். இலங்கை முஸ்ஸிம்களின் இன்றைய நிலையையும், எதிர்கால நிலையையும் பற்றி எடுத்துக் கூறினார். கவலைப்பட்டார். ஈழத் திருநாட்டின் இன ஒற்றுமை பற்றி ஆழமான கருத்துக்களை அள்ளி வழங்கினார். அவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் அவர்கள் தன்னையும் பற்றிச் சிறிய அளவில் உரையாடினார்.

"இந்த வீட்டைப் பற்றி யோசியாதீர்கள். இது எனது புத்திரர்கள் அமைத்த கட்டிடம். நான் ஒரு சிறிய வீட்டில்தான் வாழ்ந்தேன்", என்று தனது வரலாற்றில் மிகச் சிறிய பகுதிகளை எடுத்துக் கூறிய பேராசிரியர் அவர்கள், தனது இலக்கியப் படைப்புக்களையும் அறிமுகஞ் செய்யலானார்.

அப்போது, தன் இருக்கைக்கு கை எட்டும் தூரத்தில் இருந்த ஒரு புத்தகத் தாங்கியை நோக்கி விரைந்து தான் மொழிபெயர்த்த "வாணிஜ அங்க கணித்தய" வர்த்தக எண் கணிதம் என்னும் நூலைக் காட்டினார். இந்த மூல நூல் பொதுக் கணக்கு பரிசோதகர் சி.ந. தேவராசன் மானிப் பாய், யாழ்ப்பாணம் அவர்களால் 1958 இல் எழுதப்பட்டது. இதை அரசு கரும மொழித் திணைக்களம் 1961 இல் பதிப்பித்தது. இந்தப் புத்தகத்தின் பெறுமதி எவ்வாறு உணரப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் ஊகித்தேன். தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்ட புத்தகம். சிங்கள மொழியில் கல்வி பயிலும் மாணவர்க்கு மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அதுவும் ஒரு முஸ்ஸிம் கல்விமானால். இந்நாட்டின் முதலாம் இனப்பிரசைக்கு உதவி செய்யும் நோக்கில், இரண்டாம் இனப்பிரசை எழுதிய நூலை மூன்றாம் இனப்பிரசை மொழி பெயர்த்து மூன்று இனங்களையும் ஒரே மக்களாக ஒருங்கிணைக்க இணைப்புப் பாலமாக இருந்து அருத் தொண்டாற்றியுள்ளாரே என்று எண்ணி முடிப்பதற்குள் "முசந்த" (இளம்பிறை)

என்னும் சிங்கள மொழியில் வெளியான முஸ்ஸிம் மாத சஞ்சிகைக்கு எனது கவனத்தைத் திருப்பினார்.

"முசந்த" என்னும் சஞ்சிகை என்னை மிகவும் கவர்ந்த ஒன்று. 1971/72 ஆம் ஆண்டுகளில் நான் கட்டுக்குருந்தை ஆண்கள் ஆசிரிய கலாசாலையில் சிங்கள மொழி மூலம் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தேன். அங்கு இஸ்லாம் சிங்கள மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டது. சிங்கள மொழியில் இஸ்லாமிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள புத்தகங்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்த வேளையில் கொழும்பில் இஸ்லாமியப் புத்தக விற்பனை நிலையங்களில் இச்சஞ்சிகையைக் கண்டேன். வாங்கிப்படித்தேன். அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தேன். எனது நண்பர்களுக்கும் எடுத்துக் கூறினேன். நான் வாசித்த இச்சஞ்சிகையைப் பற்றியும் சிறிது குறிப்பிடுவது இவ்விடத்தில் பொருத்தமானது என நினைக்கிறேன். 1972 ஒக்டோபர் மாத (ஹிஜிரி 1392 நமழான்) அல்ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் (எம்.ஏ) அவர்களை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு கொழும்பு 10, அல்பியன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு இலங்கை நாணயத்தில் ஐம்பது சத விலையில் விற்பனைக்கு விடப்பட்ட "முசந்த"யின் சொற்பப் பிரதிகளே என் வசமுள்ளன. இச்சஞ்சிகைகளில் "அல்லாஹ்"வைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. முதலாவது சஞ்சிகையில் முன்பக்கமிருந்து முறையே முன்னட்டை, உள்ளட்டை, அட்டவணை, சூறத்துல் பாத்திஹா என்பவற்றை அடுத்து "அல்லாஹ்" என்ற தலைப்பில் ஒரு பகுதி உண்டு. சிங்களத்தில் 13 உயிர் எழுத்துக்களைத் தெரிந்து வரிசைப்படுத்தி ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அதே உயிர் ஒலி முதலெழுத்தாக வரக்கூடியவாறு சொற்களை வரிசைப்படுத்தி ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உரிய கருத்துக்கள் மயக்கமின்றி புலப்படக் கூடியவாறு "அல்லாஹ்"வைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில் உகர வரிசையில் எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு வரியை உதாரணமாக இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். என்று எழுதிய பின் அதனடியில் அரும்பதவுரையும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு சொற்களைத் தொகுப்பது சாதாரண விசயமன்று. சிங்களத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட, அம்மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் கூட இத்தகைய அமைப்பைக் கையாண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பது என் கருத்து. இத்தகைய நவீன யுக்திகளைக் கையாண்டு எழுதப்பட்டுள்ளமை எழுதிய வரின் சொற்களஞ்சியத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது. அதுபோலவே உயிர் மெய் வரிசையில் "என்ற எழுத்துக்கள் வரிசையிலும் "அல்லாஹ்"வைப் பற்றி எழுதப்பட்ட

டுள்ளது. இந்தத் தழுவல் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களின் "அருள்மொழி அகவல்" என்ற நூலிலும் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றது. "அருள் மொழி அகவல்", "இறுதிப்பக்கம்", "முத்திரை" என்னும் தலைப்பில் 'மகுமுது மும்மது உவைஸ்' என்ற 11 அட்சரங்களும் முதலெழுத்தாய் வரக்கூடியதாக வசனங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய ஆற்றல் படைத்த அறிஞர்களை எனது வாழ்நாளில் ஒரு தரமேனும் சந்திக்கக் கிடைத்தது எனது பெரும் பாக்கியமே என்று எண்ணிக் கொண்டு வேறு புத்தகங்களையும் புரட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

அப்போது "உள்ளுக்கு வாருங்கள்" என்று அழைத்தார் அல்ஹாஜ் உவைசு அவர்கள். "இது நான் எனது காரியாலயம். எனது மேசையைப் பாருங்கள். மிகவும் குப்பையாக இருக்கிறதல்லவா?" என்று கூறிவிட்டு எதையோ தேடுகின்றார். "என்ன சேர் தேடுகிறீர்கள்?" என்றேன். இல்லை உங்கட "இசுவா அம்மானையைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு" என்றார். இப்பொழுது என்மனம் பதறிக் கொண்டிருக்கிறது. எப்படியும் இதற்குள் எனது குறிப்பு கிடைத்துவிட வேண்டும் என்று. ஒரு ஐந்து நிமிடம் அதையும், இதையும் புரட்டிய பின்னர் "இதோ உங்கள் விடயம் கைக்கு வந்து விட்டது" என்றார். இசுவா அம்மானையை அச்சேற்ற கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சியினை பல பக்கங்களில் தமிழில் தட்டச்சு செய்து வைத்திருந்தார். அதைப் படிக்கும்படி என்னிடம் தந்தார். படித்துப் பார்த்தேன். இதுவரை இசுவா அம்மானைக்கு நடந்த சங்கதியெல்லாம் அங்கு வடித்து எடுக்கப் பட்டிருந்தது. அப்போது பேராசிரியர் அவர்கள் "மருதை முதல் வகுதை வரை" என்னும் நூலை அச்சிடப் போவதாகவும், அதில் இடம் பெறுவ தற்காக இதை எழுதியுள்ளதாகவும் என்னிடம் கூறினார். அதில் என்னைப்பற்றிய சில குறிப்புகளைத் திருத்திக் கொள்ளும்படி வேண்டிக் கொண்டேன். அவர்கள் பெருமனதுடன் உடனே தன் பக்கத்தே இருந்த தமிழ் தட்டச்சு இயந்திரத்தில் அதை மாட்டி திருத்திக் கொண்டார்கள். இக்குறிப்புகள் "மருதை முதல் வகுதை வரை" என்னும் புத்தகத்தில் 59, 60, 61 ஆம் பக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பொழுது என் மனம் சரந்தியடைந்தது. எனது நீண்ட கால முயற்சி ஒன்று புத்தக உருவில் வெளிவர இருக்கின்றதே "அல்ஹம்து லில்லாஹ்" என்று மனதுக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டேன். பேராசிரியர் அவர்கள் தொகுத்த பல்வேறு இலக்கியப் படைப்புக்களையும், அறிவுக் களஞ்சியங்களையும் என்னிடம் காட்டினார்கள். இவற்றில் ஒன்றை விடுத்து மற்றொன்றைப் பார்க்கும்போது பெண்கள்

துணிக்கடையில் துணிகளைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்ப்பது என் நினைவுக்கு வந்தது.

அன்னாரின் பல்வேறு ஆக்கங்களைப் பார்த்து விட்டு, "சேர், இன்று வெள்ளிக்கிழமை, ஐம்ஆவுக்குப் போக வேண்டும். நாங்கள் சென்று வருகின்றோம்" என்று நான் கூறியபோது பேராசிரியர் அவர்கள் "இல்லை. இன்று இங்கே ஐம்ஆவுக்குப் போய், இங்கேயே பகலுணவு உண்ட பின் போகலாம்" என்றார். எந்த மறுப்பும் தெரிவிக்க முடியாத நிலையில் "சரி சேர்" என்றேன்.

பின்னர் சற்று நேரம் தொடர்ந்து உரையாடும் போது எனது கைப்பையில் இருந்து "இசுவா அம்மானை" ஏட்டுப் பிரதியை எடுத்துக் காட்டினேன். "இதுதானா அந்த ஏட்டுப் பிரதி" என்று கூறிக்கொண்டு அதை வாங்கிப் பார்த்த பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் என்னையும் எனது அயராத முயற்சியையும் பாராட்டினார்கள். அன்னாருக்கு நான் நன்றி கூறினேன். ஐம்ஆவுக்குச் சென்று திரும்பி வந்தபோது பள்ளியில் குத்பா பிரசங்கம் நிகழ்த்திய இமாம் அவர்களும் பகலுணவுக்காக அங்கு வந்திருந்தார். நாங்கள் நால்வரும் பேராசிரியரின் அன்புப் பாரியார் அறுகவையுடன் அளித்த ஆகாரத்தைப் புசித்தோம். பாரியாரின் அன்பான வார்த்தைகள் ஆகாரத்துக்கு சுவை கூட்டின.

ஐந்து பத்து நிமிடங்கள் கழித்து மீண்டும் காரியாலயத்துள் அழைத்து இன்னும் பல இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு இருக்கும் போது திடீரென ஒருவர் முகமன் கூறிக்கொண்டு வந்தார். அன்னாரை வரவேற்ற பேராசிரியர் அவர்கள் எதிரேயிருந்த பல்வேறு விடயங்களைப் பேசிவிட்டு 1990 டிசம்பரில் நடைபெறவிருக்கும் கீழ்க்கரை மாநாட்டுக்குச் செல்லும் ஏற்பாடு பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் "இவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்னிடம் கேட்டார்கள் பேராசிரியர் அவர்கள். "தெரியாது" என்றேன். அப்போது "இவர்தான் கலைவாதி கலீல், இவர் ஒரு இலக்கியவாதி, வானொலியில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் பற்றிப் பேசுபவர்" என்று அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். அப்போது நானும் கலைவாதி கலீலும் கை குலுக்கிக் கொண்டோம் எனது ஏட்டை கலீல் பார்த்தார். இதைப் பற்றிய ஒரு பேட்டியை வானொலியில் நிகழ்த்த வேண்டும், வானொலி நிலையத்துக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார் கலைவாதி கலீல். (1990 டிசம்பர் 17 ஆம் நாள் எனது வானொலிப் பெட்டி நிகழ்ந்தது) பின்னர் மாலை 4 மணியளவில் மீண்டும் தேநீர் அருந்திய பின் அன்னாரிடமும், அவரின் பாரியாரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு கொழும்புக்கு வந்துவிட்டேன்.

அதன் பின்னர் அன்னாருடன் பல தடவைகள் பழகச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. என்னுடன் அடிக்கடி தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளுவார். நானும் தொடர்பு கொள்ளுவேன்.

கீழ்க்கரை மாநாட்டுக்குச் செல்வதற்காக ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை. ஒரு தடவை 1990 இல் பேராசிரியர் அவர்களுடன் இந்தியத் தூதுவராலயத்துக்கு விசா பெறுவதற்காகச் சென்றேன். பேராசிரியரும் நானும் இந்திய தூதுவராலயத்துக்குள் நுழைந்து விட்டோம். விசா அதிகாரியைச் சந்தித்த போது அவர் தூதுவரைச் சந்திக்கும்படி கோரினார். அதன்படி இருவரும் சென்றோம். ஆனால் தூதுவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. அவரது 1 ஆவது செயலாளரைச் சந்தித்தபோது அவர் திருப்தியான பதில் கூறாததால் பேராசிரியர் வருத்தப்பட்டார். அப்போது நான் "சேர், நீங்கள் 68 வயதைத் தாண்டியும் பொதுத் தொண்டிக்காக இவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவிக்கின்றீர்களே" என்று கூறினேன். அதற்கவர்கள் "இவ்வாறு சமூகத்துக்காகத் தொண்டு புரிவதில் எனக்கு ஒரு மனச் சந்தோசம் உண்டு" எனக் குறிப்பிட்டார்கள். "எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளைத் தரவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன்.

கீழ்க்கரை மாநாட்டின்போது (1990 டிசம்பர் 29, 30, 31) இரண்டாம் நாள் (30) மாலை நேர நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்போது நடு இரவாகிவிட்டது. விழுவிறப்பான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் அவ்வேளையில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்கு மாநாடு பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிழியும், பரிசில்களும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. அதையடுத்து கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமானும் பாராட்டப்பெற்றார். உண்மையிலேயே என் மனம் அன்று மிகவும் பூரிப்படைந்தது. இந்த கல்விமானுக்கு, அறிஞனுக்கு கலைக்களஞ்சியத்துக்கு, ஈழத்தாய் ஈன்ற இலக்கிய மேதைக்கு இலங்கை இதை விட மேலான கௌரவத்தை அளித்திருக்க வேண்டுமல்லவா என்று எனக்குள்ளேயே கேட்டு மனம் நொந்து கொண்டேன். நான் அன்று நினைத்தது இன்று செயலுருவில் வருவதை என்னும்போது என் மனம் இன்னும் மகிழ்ச்சியடைகின்றது.

எனது சிறிய மகளுடன் மனைவியைக் கூட்டிக் கொண்டு கொழும்புக்குச் சென்ற எனக்கு பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைக்கண்டு கதைக்க வேண்டுமென்ற அவா ஏற்பட்டது. ஒரு நாட்காலை நாங்கள் மூவரும் அவரது இல்லத்துக்குச் சென்றோம். பேராசிரியரின் பாரியார் நுழைவாலிலருகே நின்று கொண்டிருந்தார். எங்களைக் கண்டதும் இன்முகத்துடன் வரவேற்று வீட்டுக்

குள் அழைத்துச் சென்று ஆசனத்திருத்தி அன்புடன் பேசி ஆதரித்தார். வீட்டில் அவர்களின் மக்கள் எவரும் இருக்கவில்லை. எங்களுக்கு மதிய உணவளித்துக் கௌரவித்து சின்ன மகளுக்கு விலை உயர்ந்த சட்டை ஒன்றையும் பரிசாக வழங்கி வழியனுப்பி வைத்த பேராசிரியரையும், அவரது மனைவியையும் எனது மனைவி மக்கள் என்றும் நினைவு கூர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றனர்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்கும் எனக்கும் எனது குடும்பத்துக்கும் ஒரு இறுக்கமான உறவு ஏற்பட்டுவிட்டதென்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. ஏனெனில் அவர் தனது மகன் "யுஸ்ஸி"யின் திருமணத்தில் கட்டாயம் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எங்களைக் குடும்பத்துடன் அழைத்திருந்தார்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் ஒரு மார்க்க அறிஞர். கல்விமான். ஒரு இலக்கியவாதி, மொழிபெயர்ப்பாளர், சமூகத் தொண்டர், சிந்தனைச் சிற்பி, கலைப்பொக்கிசம், ஆராய்ச்சியாளர், மனிதப்புனிதர். இதெல்லாம் அவருக்குப் போதாது. ஈழத்திரு நாட்டின் இலக்கியப்பேழை, ஒளிவிளக்கு எனறே கூறிவிடலாம்.

இம்மனிதரை ஏற்கனவே நான் கேள்விப்பட்டேனே தவிர நேரில் கண்டதில்லை. இவரையும், மனைவி மக்களையும் நேரிற் கண்டு கதைத்துப் பழகியதும் இறுதி மூச்சு வரை இவருடன் இருக்க எனக்கு இறைவன் அருள் புரியமாட்டாரா என்ற எண்ணம் உருவாகியது. பிறருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு அன்னாரின் உள்ளத்தில் குடி கொண்டுள்ளது. குளிர்ச்சியாவ பேச்சு. உறுதியான சொல். உள்ளத்தில் அன்பு. இறையச்சம், இடையறா வணக்கம் எல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றுவிட்ட உத்தமர். இவருக்குக் கிடைத்த இவரின் மனைவி சிறந்த குணநலமிக்க குலக் கொழுந்து. ஒரு உத்தமி. பேராசிரியரின் பெருஞ் சேவைக்கு பெரிய பங்களிப்பை வழங்கிய அம்மணி ஒரு புனிதவதி. அன்னாரின் ஆண்மக்களும், பெண்மக்களும் அப்படியே. அன்பான வார்த்தையால் அலங்காரம் செய்பவர்கள்.

பேராசிரியரின் பெருந் தன்மையைப் பற்றி நான் அறிகிறேன். அவர்கள் தன்னை மிகவும் தாழ்த்தியே நினைப்பார்கள். கலாநிதி எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதும்போது அவர்கள் "பேரன்பிற்கும், பெருமதிப்புக்கும் உரிய கலாநிதி எம்.ஏ.எம். நுஃமான் அவர்களுக்கு" என விளித்திருந்தார். எனக்கு கடிதம் எழுதும்போது "அன்பிற்குரிய ஆலி ஜனாப். அ. முஸம்மில் அவர்

களுக்கு, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்" என எழுதியிருந்தார். ஒரு பெரிய மனிதர், என்னைப் போன்றவர்களை விளக்கும்போது மிஸ்டர் முஸம்மில் என்று விளித்திருக்கலாம். அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. மதிப்பைக் கொடுத்து மதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டார். பாரம் ஏற்றாத வண்டி வீதியிற் செல்லும்போது அது கட கட கட கட... என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு செல்லுகின்றது. பாரம் ஏற்றிய வண்டி உன்னி இழுத்து உறுமி உறுமிச் செல்லுகின்றது. இதுபோல அறிவின் பாரம் ஏறியவுடன் உவைஸ் அவர்கள் சிறு பிள்ளை போலாகிவிட்டார்கள். அன்பு அமைதிக்கடலாகி விட்டார்கள். நான் நீண்ட காலம் அவர்களுடன் பழகவில்லை எனினும் ஓரிரு வருடங்களில் கண்ட அனுபவம் என்னைக் கவர்ந்தது. ஒரு சமயம் இலக்கிய வரலாற்றிலே இருவர் ஒரே விடயத்தை எழுதியிருந்ததை அவர்கள் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். அதை என்னிடமும் காட்டினார்கள். இரண்டையும் பார்க்கும்போது பேராசிரியர் குறிப்பிட்டது சரியென உணர்ந்தோம். ஆனால் எது முந்தியது எது பிந்தியது என்பதில் சர்ச்சை இருந்தது. அப்படி இருந்தும் கூட அவர்கள் அந்த ஆசிரியர்களைப் பற்றி இழிவாகவோ தரக்குறைவாகவோ பேசவில்லை. இந்தப் பண்பு எல்லோரிடமும் இல்லை. ஒரு குறையைக் கண்டதும் பலரிடமும் அதைப் பற்றியே பேசுவோர் பலர். இத்தகைய நற்குணம் படைத்த உத்தம சீவர் ஒழுக்க நெறியாளர் உவைஸ் அவர்கள்.

இவரது சேவை நமது சமூகத்துக்கும், நம் நாட்டுக்கும் மிக்க இன்றியமையாதது. எல்லாம் வல்ல இறைவன் இவருக்கும், இவரது குடும்பத்துக்கும் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்து, நல்லருள் புரிந்து இரட்சிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இவரது சேவை நமது சமூகத்துக்கும், நம் நாட்டுக்கும் மிக்க இன்றியமையாதது. எல்லாம் வல்ல இறைவன் இவருக்கும், இவரது குடும்பத்துக்கும் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுத்து, நல்லருள் புரிந்து இரட்சிக்க வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஈத்பெருநாள்

வல்லோன் இறைவனை வாகாய் வழத்தியும் நல்லார் நபியை நலமுடன் - சொல்லலால் துதித்துமே சாற்றுதும் ஈத்பெருநாள் தன்மை பொதிந்திட மேன்மை குவிந்து.

மகிழ்வும் துயரமும் மாறியே எய்தும் அகிலத்தார் ஏற்றிடும் ஈததன் - அகமியம் கட்டிடும் ஆழ்ந்த கருத்தினை நோக்குதும் பட்டறி வென்றே பகர்ந்து.

பருவம் பெயர்ந்தே பரவிடும் பாரினில் வருஞ்சீர் விழாவைக் குறிக்கும் - அருமையாம் ஈதனும் இச்சொல் இவனியர் மீட்டுவர் வேதத் திருவிழா ஏற்று.

நோற்கும் எவருமே நோன்பை நோற்றக்கால் ஏற்பாய் வழங்கிடல் பித்றாவாம் - போற்றிடும் தர்மமுமாம் நாளிலம்வாழ் மாந்தர்க் குதவியுமாம் தர்மமே நோற்பதன் நோக்கு.

நேற்றுப் பிறையதன் தோற்றந் தெளிவதாய்த் தோற்றிடிள் வெற்றுக்கண் பார்வைக்கே -நோற்றல் நிறுத்திடல் நோன்பியர் தம்மோர் கடனே பொறுமையே நோன்பின் இலக்கு.

பெருநாள் இரண்டும் பெற்றுத்தரும் பேறுகள் இருநாள் தொழுகையிலும் சேரும் -பெருமையாம் ஆத்மீக ஈதேற்றம் நல்கிடும் ஈந்திடும் பூத்துப் பொதிந்திடும் பண்பு.

அள்ளியே ஈர்சேர் அரிசியை ஈதநாவில் உள்ளியே ஈந்திட்டால் எப்போதும் - தெள்ளிய நற்பலன் சேர்த்திடும் நன்னலம் நண்ணிடும் நற்பரன் தண்ணளியுஞ் சேர்ந்து.

நோன்பினை நோற்றார் உணவினை உண்டதன்பின் தேன்மறை தேற்றிடும் தீந்தொழுகை -தொன்முறை ஒங்கவே சாற்றியே உற்றார் உறவினர் பாங்காய் நண்ணுவர் பார்த்து.

செல்லுதிர் பள்ளிக்கே ஓர்வழியில் வந்தனைக்கே இல்லம் திரும்புதிர் வேறொன்றில் -சொல்லார்ந்த நல்லவையே நண்ணிடும் நற்பேறுமே நல்கிடும் அல்லவையே அற்றாம் அகன்று.

வையக மாந்தர்க் குணர்த்துவர் முஸ்லிம்கள் மெய்யாம் வணக்கம் வழுத்தியே - வைகுமுன் கூடியே உற்றாருடன் கூர்ந்தே உறவாடி நாடியே வல்லான் நயந்து.

சந்தன மரமே..!

எஸ்.ஐ. நாசூர்கனி

சாதனை மேட்டில்
சரித்திரம் படைக்கும்
சந்தன மணமே!
ஸலாம் உங்களுக்கு....

— அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்..
சந்தனம்-
அரைக்க அரைக்கத்தானே
மணம் வீசும்....
தங்களது
இலக்கிய ஆய்வுகளும்
காலம் போகப் போகத்தான்
ஞாலத்தில்
மணம் பெறும்!

நீங்கள்
நடந்தால் நிலம்கூட
நசுங்காது;
மிதிபட்டால் பூகூட
கசங்காது...
அத்துணை அமைதி!
எத்துணை மென்மை?

உங்கள்-
அமைதியின் அர்த்தம்கூட
இப்போதுதானே புரிகிறது...
அமைதியான ஆழ்கடலில்தாமே
முத்துக்கள்
முடங்கிக் கிடக்கும்;
அடங்கிக் கிடக்கும்!

உங்களின்
இதயக் கடலில்
இத்தனை
அறிவுமுத்துக்களா

என்று அதிசயிக்க
அணிவகுத்து நிற்கின்றன..
நீங்கள்-
ஆக்கியீர் நூல்கள்!

“தமிழில் -
இஸ்லாமிய இலக்கியம்
என்றொன்றுண்டா?”
இப்படிக்கேட்ட
பண்டிதப் புலிகளுக்கு
பல்கலைக்கழக மட்டத்தில்

விடை பகர்ந்த
நீங்களே - ஒரு
நடமாடும் பல்கலைக்
கழகமல்லவா?

அதனால்-
இன்னொரு பாண்டியன்
இப்போதிருந்தால் -
தனக்குண்டாகும்
கூந்தல் சந்தேகத்தை
கேட்டுத் தெரிய
உங்களையே
கூப்பிட்டனுப்புவான்!

தருமியை திணறடித்த
நக்கீரர்கூட
பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின்
பழைய தகவலுக்காய்
உங்கள் வீட்டுக்
கதவையே தட்டுவார்

காமராஜர் என்றாலே,
'கர்மவீரர் - சாதனையாளர்'

என்பதுதான்
தமிழகம் புரிந்துகொண்ட
தனிப்பொருளாகும்!
நீங்களும் - ஒரு
“சாதனையாளர்”
என்பதனாற்றான்
ஏகன் அல்லாஹ்
காமராஜர் பெயரினை
தாங்கிய -
பல்கலைக் கழகத்தில்
இருக்கை ஒன்றினை
ஏற்படுத்தித் தந்தானோ?

“நிறைகுடம் தழும்பாது”
என்ற அனுபவத்தின்
நிதர்சன நிழல்
நீங்கள்தாமே!

அதனால்-
உங்களிடத்தில்
உரிமைக்கரத்தால்
ஒரு-
விண்ணப்பம் தருவேன்!

விழா காணும்
வித்தகரே -
வித்தியாச புத்தகமே-
தமிழெனுங் கடலின்
அடியாமுத் தரையிற்
சிதறிக்கிடக்கும்
சன்மார்க்க இலக்கிய
முத்துக்குளிக்க
எங்கே கற்றீர்?

கற்ற பள்ளியை
சொல்லித் தருகிறீர்களா?

தயாபல புரஸாரகர்

மௌலவி. ஏ.எல்.எம். இப்றாகீம்

“பேராசிரியர் உவைசின் இலக்கியப் பணி பற்றி இளம் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சர்ச்சை நடத்தலாம். ஆனால் அந்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை வரலாற்று அடிப்படையில் எழுதி நிறுவிய பெருமை உவைசுக்கே உரியது” என்று பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது போல பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஆழமான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு வரலாறு படைத்துள்ளார்.

பேராசிரியரின் முயற்சிகளில் சில ஒரு சிலரது விமர்சனத்துக்குட்பட்ட போதிலும் புதை பொருள்களாக இருந்த பழங்கால இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உருவங்களின் இலக்கிய மாண்புகளையும் அவற்றின் சமய, கலாசார, தத்துவம் பரிமாணங்களையும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு மட்டுமன்றி இத்துறைகளில் ஆர்வமுள்ள அனைவருக்கும் உணர்த்திய பெருமைக்குரியவாகவும் பேராசிரியர் விளங்குகிறார்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய அறிவுத் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருந்து கால கட்டத்தில் அவர்களுக்கு இஸ்லாமியப் போதனைகளை விளக்கி, அதன் கலாசார நாகரீகங்களைப் போதித்துத் தனித்துவம் காக்கும் நோக்கில் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன் தமிழிலும் அறபுத் தமிழிலும் இயற்றப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தற்காலத்தில் படிக்கும் சிலர் அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள சில கருத்துக்களை விமர்சிக்கக் கூடும். ஆனால் எவர் என்ன சொன்னாலும் இவற்றின் இலக்கியத் தரம் ஏனைய தமிழ் இலக்கியங்களை விட எவ்வகையிலும் குறைந்ததல்ல என்பதையும் தமிழ் மொழி, இலக்கியம் என்பனவற்றில் வளர்ச்சிக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் அறி

ஞர்களும் தனியான அளப்பரிய பங்களிப்புகளை வழங்கி உள்ளார்கள் என்பதையும் ஆதார பூர்வமாக நிறுவிய பேராசிரியர் இந்த இலக்கியங்களின் வரலாற்றை ஒவ்வொன்றும் அறுநூறு பக்கங்களுக்குக் குறையாத ஆறு தொகுதிகளில் எழுதிக் காலத்துக்குப் பாலமிட்ட சாதனையை நிலைநாட்டியவராகவும் விளங்குகிறார்.

அறிஞர் உவைஸ் அவர்களின் பணியைப் பல கோணங்களில் நோக்கலாம். பழங்கால இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்வதிலும் புதிதாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உருவங்கள் பலவற்றைப் படைப்பதிலும் நாற்பதிற்கும் அதிகமாக வருடங்களையும் இலட்சக்கணக்கான பணத்தையும் செலவிட்டு வரும் இவர் இதனைத் தமது தீவிரப் பணியாகவே மதித்து மிக உன்னதமான முறையில் அதில் ஈடுபட்டு வருகிறார் என்பது இவர் தம் பணிகளில் விஷேடமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒர் அமிசமாகும்.

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பேராசிரியர் பட்டத்துக்காகவும் தொழிலுக்காகவும் இப்பணியில் ஈடுபடவில்லை. இதை இஸ்லாமிய இலட்சியப் பணியாகவே செய்கிறார் என்பது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பணியே இவரது பேச்சாகவும் மூச்சாகவும் இருப்பதிலிருந்து நன்கு புலனாகின்றது.

பண்டைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள கருத்துக்கள் அனைத்துமே இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் தாம் என்று இவர் சாதிக்கவில்லை, ஆனால் அவற்றில் காணப்படும் மிகப் பொருத்தமான கருத்துக்களைக் குர்ஆன் ஹதீஸ் அடிப்படையிலும் இஸ்லாமிய வரலாற்று ரீதியாகவும் ஆன்மீக தத்துவக் கண்ணோட்டத்திலும் விளங்கி இருப்ப

தைப் பார்க்கும்போது "ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மற்றையோரும் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த நூல்களைக் கற்றுப் பயனடைய எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக" என்ற இவரது இலட்சியம் நிறைவு பெற மேற்கொண்டுள்ள அபாரமான முயற்சிகளின் வெளிப்பாடாகவே இவரின் பணிகள் அமைகின்றன என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் கட்டுரைகளையும் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும் குறிப்பாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறபுச் சொல் அகராதி என்ற தொகுப்பு, ஹஜ்ஜின் கடமைகளை நான்கு மஹ்புகளின் அடிப்படையில் விளக்கும் மக்காப் பயணம் என்ற நூல் போன்றவற்றைப் படிக்கும் எவரும் இவரது அறபி மொழிப் புலமையை நன்கு அறிந்து கொள்வர்.

மத்தசாவில் சேர்ந்து முறைப்படி அறபு மொழியைப் படிக்காத போதிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்காக இவர் அறபு மொழியை ஆராய்ந்து தெளிந்திருப்பதும் அவ்விளக்கியங்களைப் படிப்போர் அவற்றின் அழுக்கு அழகூட்டும் அறபுப் பதங்கள் சொற்றொடர்கள் என்பனவற்றின் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக அவற்றைத் திரட்டி அகராதி செய்திருப்பதும் தம் பணி தஃவாப் பணி இவரது தீர்க்கமான முடிவைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது.

மறைபொருளாக இருந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து பேராசிரியர் உவைஸ் "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்ற பரந்த இலட்சியத்தில் இவ்விளக்கியங்களைப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக் கழகங்களில் உயர்கல்வி கற்போருக்கும் பரீட்சைக் குரிய பாட நூல்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட வழி செய்ததோடு பட்டப்பின் படிப்பிக்கும் கலாநிதிப் பட்டத்துக்கான ஆராய்ச்சிக்கும் அங்கீகாரம் பெற்ற துறையாகவும் வழி செய்தார். பாடசாலை ஆசிரியராகவும் பரீட்சைதிணைக்கள பிரதம பரீட்சராகவும் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகவும் பதவி வகித்த காலங்களில் பேராசிரியர் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு இவற்றை மிகவும் ஆர்வத்தோடு கற்பித்தார். தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் அமைந்துள்ள

மதுரை காமாஜர் பல்கலைக் கழகமும் இவருக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறைப் பேராசிரியர் என்ற பதவியை வழங்கி இத்துறையில் பட்டப்பின் படிப்புக்கும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களே முதல் வழிகாட்டி என்ற புகழை இவருக்கு ஈட்டிக் கொடுத்தது. தமிழ் இலக்கியம் பற்றிப் பல்வேறு நாடுகளிலும் நடந்த மாநாடுகளிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறை பற்றிப் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வாசித்ததோடு வேறு பலரையும் இத்துறையில் ஆராய ஊக்கவித்தவர். இலங்கையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்விற்காக நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டைக் கொழும்பில் அமைந்துள்ள பண்டார நாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் கட்டினார். இவையும் இவரின் தஃவாப் பணியே.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் இத்தகைய அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்தவரும் பேராசிரியர் அவர்கள் மௌலானா ஸையத் அபுல் அஃலா மௌதுது அவர்கள் ஜீனிய்யாத் என்ற நூலையும் தித்திக்கும் திருமறை, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வரலாறு போன்ற வேறு பல சிறந்த இஸ்லாமிய நூல்களையும் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்ததோடு சிங்கள மொழி தெரிந்த மக்களுக்கு இஸ்லாத்தை விளக்கி 'லஸந்த' என்ற மாசிகையைத் தனது சொந்தச் செலவில் தொடர்ந்து வெளியிட்டார். பேராசிரியர் அவர்களின் எழுத்துப் பணியை இஸ்லாமிய தஃவாப் பணியாகவே கருதி அதற்காகத் தனது வாழ்வையே அர்ப்பணித்துள்ளார் என்பதை இப்பணிகளும் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

எனவே பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் தமிழ் மொழி, இலக்கியம் என்பனவற்றின் பரப்பை விரிவு படுத்தியவர் என்பதோடு தாம் தெரிவு செய்து கொண்ட துறையில் பாராட்டத்தக்க இஸ்லாமிய பணி புரிந்த தாசியாகவும் விளங்குகிறார். இவரது ஆராய்ச்சிகளும் இதர பணிகளும் எழுத்து வடிவில் அமைந்துள்ள காரணத்தால் அவை காலத்தால் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நூலகம் இஸ்லாமிய இலக்கியக் காவ

நீர்ணயம்

வரலாறு

எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். சய்யித் ஹஸன் மௌலானா.

'எவன் ஒருவன் இவ்வுலகில்
தன்னுள்ளத்தே
இருக்கின்ற பண்புகளை
அழிகின்றானோ

எவன் ஒருவன் தனக்குள்ள
திறமைதன்னை
எழுஞாயிறாகத்தான்
உணர்கின்றானோ

எவன் ஒருவன் பழமையிலே
புதுமை வித்தை
இங்கங்கும் எவ்விடத்தும்
இறைக்கின்றானோ

அவன் ஒருவன் இறையொளியின்
முகவன் ஆவான்
அவனாற்றல் எவனாலும்
தடுக்கொணாதே'

என்பாடும் அல்லாமா இக்பாலின் கவித்து வத்துக்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்கின்றார் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள். இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகின் கதாநாயகன் கலாநிதி உவைஸ் என்பதை உணர்ந்து மகிழ்கின்றோம். சென்னை உறுப்புலவர் பேரவை 'தீன்தமிழ்க் காவலர்' என இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பேரால் அன்னாரைப் பெருமைப்படுத்தியது. 'இலக்கியச் சித்தர்' என மகுடஞ்சூட்டி சென்னை முஸ்லிம் புலவர் சங்கம் பாராட்டியது. அன்றிருந்த இந்து கலாசார அமைச்சு கலைமாமணிப்பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. தற்போதுள்ள இந்து கலாசார அமைச்சு இலக்கியச் செம்மல் என சிறப்பித்து அன்னாரின் செந்தமிழ்ப்பணியை வரவேற்று வாழ்த்தியது.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் மா. வட்சுமணன் அவர்கள் 'தமிழ் இலக்கியங்கட்கு ஒரு தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் உவே. சாமிநாதையர் போல இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கட்கு ஒரு ம.மு. உவைசு எனில் மிகையாகாது என அன்னாரின் இலக்கியப்பணிக்கு மகு

டஞ்சூட்டுகின்றார். விபுலாந்த அடிகள் ஈழத்திலிருந்து தமிழகஞ் சென்று அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். உவைஸ் அவர்களும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கிய பீடத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து பைந்தமிழ்குத் தொண்டாற்றினார் என்பதற்காக தமிழர்கள் இவரை இரண்டாவது விபுலாந்தர் என அழைப்பர்.

வீரமாமுனிவர் முதன்முதலில் தமிழுக்கு 'சுரூகராதி'யை அமைத்துக் கொடுத்தார். உவைஸ் அவர்கள் 'தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி'யை ஆக்கி உதவினார். டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களுடைய இலக்கியப் படைப்புகள் காலத்தால் அழியாதவை. Muslim Contribution to Tamil Literature, Muslim Epics in Tamil Literature, தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும் என்னும் ஐந்து நூல்களும் ஒப்பற்ற இலக்கியப்படைப்புக்களாகும். சமகால இலக்கிய உலகில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சி அறிஞர் பதினமறைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் முதலாமவராகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய ஒருவராக கலாநிதி உவைஸ் அவர்களே விளங்குவார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் இலக்கியத் தொண்டாற்றிய டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களுக்கு 'கலாநிதி உவைஸ் மலர்', 'உத்தமர் உவைஸ்' என்னும் எழுத்தோவியங்கள் அன்னாரின் இலக்கியப் பணியின் வாழ்வையும் வளத்தையும் எடுத்தியம்புகின்றன. இப்போழுது அன்னாருக்கு இலங்கை முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டு அமைச்சு எடுக்கும் பாராட்டுவிழா அன்னாரின் இலக்கியப் பணிக்கு மட்டுமன்றி முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் கடந்தகால இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதிபதற்குமாகும்.

தமிழ்மொழியானது சங்க காலத்தில் காணாத ஒரு கலைமதிப்பை, பல்லவர் காலத்தில் பெறாத ஒரு பாராட்டை, சோழர் காலத்தில் இல்லாத ஏற்றத்தை - எழுச்சியை, நாயக்கர் காலத்தில் காணாத வாழ்வு வளத்தை, ஐரோப்பியர் காலத்தில் அடையாத ஒரு மாண்பை - மகத்துவத்தை இன்றைய மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் வெளியான 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்னும் நூலின் மூலம் பெற்றுவிட்டது. மூவாயிரம் பக்கங்களுக்கும் மேலாக எழுதப்பட்ட இந்நூலின் மூலம் தமிழின் சிறப்பு ஒருபடி உயர்ந்துவிட்டது.

இத்தகைய ஒரு வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என முதன்முதல் உணர்ச்சிக்கூரல் எழுப்பப்பட்டது 1966ஆம் ஆண்டு மருதமுனையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலேயாகும். அம்மாநாட்டுச் சொற்பொழிவுகள் இதற்குச் சான்று பகரும். 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்' என்னும் நூலின் நுழைவாயிலில் செய்யிது ஹலன் மௌலானா என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் இன்று செயல்பட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் நுழைவாயிலாக மேற்படி நூல் திகழ்கின்றது. மாநாட்டினைத் தொடர்ந்து நூல்வெளியானதும் இமயசாதனை என எழுத்தாளர் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது. இந்நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம நூல் விமர்சகராக தற்போது முஸ்லிம் கலாசார பண்பாட்டமைச்சின் செயலாளராக விளங்கும் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள். மருதமுனையில் முதன்முதல் ஆரம்பமான இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு இன்று 'மருதை முதல் வகுதை வரை' பரந்துபட்டதோர் இலக்கியக்காட்சியாகி விட்டது.

'ஐனாப் உவைஸ் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக நேர்முகத் தேர்வுக்கு 1946 ஆம் ஆண்டில் தோற்றிய போழ்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த விபுலாநந்த அடிகள் தமிழிலுள்ள இஸ்லாமியக் காப்பியமொன்றைக் குறிப்பிடும்படி கேட்டார். அப்போது அதற்கு மறுமொழி கூற முடியாத தத்தளித்தபோது சிறாப்புராணம் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா என்று அடிகளார் வினவினார். இச்சம்பவம் உவைஸ் அவர்களை இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டியது' என கலாநிதி க. வித்தியானந்தன் அவர்கள் கூறுவர். விபுலாநந்த அடிகளாரின் வினா விஸ்வ ரூபமெடுத்ததன் விளைவே இன்று

நாம் காணும் உவைஸ் அவர்களின் தமிழ்ப்பணியாகும்.

மேற்கூறிய சம்பவத்திற்குப் பிறகு உவைஸ் அவர்களின் இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி விடயமாகும் பெற்றது. இலக்கண விளக்கம் கற்பதில் ஆவலுடையவராக விளங்கினார். 'இலக்கணமும் இலக்கியமும் தெரியாதான் ஏடெழுதல் கேடு நல்கும்' என்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனாரின் கருத்தை உளங்கொண்டு

தாய்மொழியாந் தமிழ்நிலத்தைப் புலத்தேரா
என்குமுது தகுந்த வித்தாம்
ஆய்மொழி நெல்லதை வித்தி யணியென்னு
நல்லெரு விட்டமை வதான
பாய்பொருளா நீர்பாய்ச்சிப் பாவென்னும்
பயனுதவிப்பரிந்து காக்கும்
வாய்மொழிச் செந்தமிழ்ப் புலவார்தமைப் போற்றி
தாய்மொழி

அறிவை வளர்த்து தமிழ்ப்புலமைச் சான்றோராக விளங்குகின்றார் கலாநிதி அவர்கள். செந்தமிழில் இஸ்லாத்தின் இலக்கியங்கள் செய்தளித்த முஸ்லிம்கள் மரபு காக்கவும் திருமறையின் பண்பை விளக்குகின்ற நூல்கள் தீன் இஸ்லாம் இலக்கியங்கள் என்றுரைக்கவும் தலைப்பட்டார்.

ஒருவகை யொலிப்பு மிருவகை வழக்கு
முரியமுப் பெயரு நாற்பாவும்
இருதகை வருமைந் தியலுமா றுறுப்பு
மெழுவகைத் திணையுமென் வனப்பு
மருவிய வொன்பான் கவையும் பத்தழகும்
வகைபட வமைதமிழ்மொழியை

ஐயந்திரிபறக் கற்று முஸ்லிம் புலவர்கள் புலமை நிரம்பக் காரணம் தமிழ்மொழியின் ஈர்ப்புச் சக்தியாகும். இத்தகைய தமிழ்மொழியின் ஈர்ப்புச் சக்தியால் முஸ்லிம் பெருமக்கள் கவரப்பட்டனர். இஸ்லாத்தின் ஏக தெய்வக் கொள்கை நிலை பெறுவதற்கு தமிழ்மொழியின் ஈர்ப்புச் சக்தி உதவியது. முஸ்லிம் புலவர் பரம்பரை தமிழகத்தில் வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்டமாக வாழவும் வளமும் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். தட்பமும் தகவும் ஒட்பமும் ஒருங்கமையைப் பெற்ற காரணத்தால் இஸ்லாம் எங்கள் வழியாகவும் இன்பத்தமிழ் எங்கள் மொழியாகவும் கொண்டு பண்டுதொட்டு முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வரலாயினர்.

ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பியனாரதும் அவருக்குப் பின்வந்த இலக்கணகாரர்களதும் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்களுக்கமைவாய் முஸ்லிம் புலவர் பெருமக்களால் இயற்றப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்கள் காலமென்னும் கொடு

மையால் மறக்கப்பட்டு அறியாமை என்னும் இரு ளால் மறைக்கப்பட்டு அலட்சியப் போக்கு என் னும் புதர்களால் மூடப்பட்டு அழிவு என்னும் மண் ணால் தின்னப்பட்டுக் கிடந்தவற்றை அகழ்ந் தெடுத்து ஆராய்ந்து துலக்கியதால் மாசி மூடிய மதி யின் துலக்கம் அகன்று ஒளிபெற்று விட்டது. பாசி மூடிய பவளத்தின் ஒளி வெளிவரத் தொடங்கிவிட் டது. கலாநிதி அவர்கள் குன்றிலிட்ட விளக்காக ஒளிர்ச் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டு வெற்றி பெற்ற தன் விளைவே, அறுவடையே இன்று நாம் காணும் 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு'.

சங்கத்தமிழுக்குக் கிடைத்த தங்க ஆசனம் 'இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கிய வரலாறு'. அணிவன அணிந்து புனைவன புனைந்த தமிழன்னையின் முடி மணிக்கிரீடமாக இலங்கும் இலக்கியப் படைப்பு 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' இவ்வரலாற்றின் மூலம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக் கியம் பெற்ற வாழ்வும் வளமும் இன்பத் தமிழ் ஏட்டில் நிலைபெற்று விட்ட நன்னாள் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பொன்னாள்.

இஸ்லாமிய இலக்கியக்கலைக்கு அரும்பணி யாற்றிய இவர் தமிழில் இருந்து சிங்களத்துக்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கும் என பல மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு கல்வி அரங் கில் அறிவுப் பணியாற்றியுள்ள 'கவிஞரின் அணைய அறிஞரானார் கலாநிதி உவைஸ் அவர் கள்.

தமிழகத்து அறிஞரும் ஈழத்து அறிஞர் பலரும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியுள்ளனர். ஆனால் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எவரும் எழுதவில்லை. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவில் சேர சோழ பாண்டியர் ஆண்டுவந்த காலத்தில் தமிழ் மொழி உன்னத நிலையில் இருந்தது என்பதை இறையனார் அகப் பொருளுரை மூலம் அறியப் படுகிறது. இவ்வாறு தொடங்கும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

1. சங்க காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
2. சங்கமருவிய காலம் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
3. பல்லவர் காலம் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி தொடங்கி கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை.
4. சோழர் காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை.

5. விசயநகர நாயக்கர் காலம் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை.

6. ஐரோப்பியர் காலம் கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை.

7. தற்காலம் கி.பி. 20 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கால நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ள தமிழ் இலக்கிய வர லாறு எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, பாலசுப்பிரம ணியன், மு. வரதராசன், வி. செல்வநாயகம் எனத் தொடர்ந்து கொண்டு போகலாம். எஸ். வையாபு ரிப்பிள்ளை அவர்களுடைய கால நிர்ணயம் ஏனைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களு டைய கால நிர்ணயத்திலிருந்து வித்தியாசப்படு கின்றது.

1. முற்சங்க காலம்: கி.பி. 100-350 தொகைச் செய்யுட்கள், பத்துப் பாட்டில் பல (பண்டைத் தமிழ்)

2. தொகை செய்காலம்: கி.பி. 400-500 முற்சங் கப் பாடல்களைத் தொகையாகத் தொடுத்தது. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, அகம், புறம் என்பன.

3. பிற்சங்க காலம்: கி.பி. 600-700 கலித் தொகை, பரிபாடல்.

4. பக்தி நூற்காலம்: கி.பி. 600-900 தேவாரம், திவ்யபிரபந்தம், முருகாற்றுப்படை, திருவாசகம் முதலியன.

5. நீதி நூற்காலம்: கி.பி. 600-850 திருக்குறள் முதலிய கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் (3, 4, 5 முள் இடைக் காலத் தமிழ்).

6. முற்காவிய காலம்: கி.பி. 700-1000 பஞ்ச காவியங்கள்.

7. பிற்காவிய காலம்: கி.பி. 1100-1300 பாரதம், இராமாயணம் முதலியன.

8. தத்துவ நூற்காலம்: கி.பி. 1100-1350 மெய்கண்ட தேவர், வைஷ்ணவப் பெரியோர்கள் தத்துவநூல்கள்.

9. வியாக்கியான காலம் அல்லது உரையியல் காலம்: கி.பி. 1200-1500 இளம்பூரணர், குணசாக ரர், பேராசிரியர், பரிமேலழகர் உரைகள்.

10. புராண - பிரபந்தகாலம்: கி.பி. 1500-1850 குமரகுபுரர், சிவப்பிரகாச முனிவர், கந்தபுரா ணம், திருவிளையாடல் முதலியனவும் தோன்றின.

11. தற்காலம், கி.பி. 1850 தற்காலத்தமிழ். இரா

மலிங்க சுவாமிகள், நாவலர், சுந்தரம்பிள்ளை, உவே. சாமிநாதையர், பாரதி முதலியோர். என எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் கால நிர்ணயம் செய்துள்ளார்.

இத்தகைய வேறுபாடுகள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு காலநிர்ணயம் செய்வதில் ஏற்படமாட்டாது என்பது திண்ணம். கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கிய காலங்காணும் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதியதன் காரணமாக மாபெரும் தியாகத்தைச் செய்துள்ளார்கள் என்றே கூறவேண்டும்.

மேற்கூறியவாறு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கால நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பது போன்று இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் கால நிர்ணயம் செய்யப்படல் வேண்டும். இப்பணியைச் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ள ஒருவர் கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களேயாகும். பல்சந்தமாலைக்காலம் (கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டு) தொடங்கி தற்காலம் வரை இஸ்லாமிய இலக்கிய காலநிர்ணயம் செய்யப்பட்டால் தற்காலத்திலுள்ளவர்களுக்கும் எதிர்காலத்தவர்களுக்கும் இலக்கிய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு பெரிதும் துணை செய்வதாயமையும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம்களின் மாபெரும் சேவையைச் சிந்திக்கும் போது தமிழ் உலகு முஸ்லிம்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டாக வேண்டும். தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் ஒரு தேக்க நிலை ஐரோப்பியர் காலத்தில் ஏற்பட்ட போழ்து தமிழ் மொழியின் ஊற்றுக்கண் வற்றி வரண்டு போகாமல் காப்பாற்றிய பெருமை முஸ்லிம்களின் சாரும். இந்த உண்மையை தமிழ் இலக்கிய வரலாறு உணர்த்துகின்றது. அத்தகைய தேக்க நிலையில் காப்பியங்களையும், காவியங்களையும், பிரபந்த வகைகளையும் பாடி ஆயிரக்கணக்கான இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் முஸ்லிம் புலவர்களும் புரவலர்களும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளில் தமிழ் இலக்கியம் பெற்ற வளர்ச்சியை விட கடந்த நூற்றாறு ஐம்பது ஆண்டுக் காலங்களில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் பெற்ற வளர்ச்சி மகத்தானது. இஃது இன்பத் தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்கும் முஸ்லிம் பெருமக்களின் புலமைக்கும் தக்க சான்றாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஆறு பாக்கங்களில் திட்டமிட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. முதலாவது தொகுதி வரலாற்றுப் பின்னணி தொடங்கி பல்சந்தமாலை, யாகோபு சித்தர் பாடல், ஆயிரம் மசலா என வழங்கும் அதிசய புராணம், மிகுராசு மாலை, திருநெறி நீதம், கனகாபிசேக மாலை, சக்கன்படை போர், மது மொழி மாலை, சிறாப்புராணம், திருமக்காப்பள்ளு என்னும் தலைப்புக்களில் கால அடிப்பு

டையில் பத்து நூல்களையும் அறிமுகஞ் செய்கின்றது. முஸ்லிம்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களில் ஹிஜ்ரியாண்டு குறிப்பிடப்பட்டு விருத்த யாப்பில் அமைந்திருப்பது ஒரு சிறப்பாகும். ஹிஜ்ரி ஆண்டு, கொல்லம் ஆண்டு என்பனவற்றை ஆங்கில ஆண்டுக்குக் கணித்து எழுதுந்திறனை உவைஸ் அவர்களிடம் காணலாம். ஹிஜ்ரி ஆண்டோடு ஆங்கில ஆண்டையும் குறிப்பிட்டு விளக்குவர்.

பின்னணி முதலாம் இயலில் முஸ்லிம்களும் தமிழகமும் என்னும் ஆராய்ச்சி தமிழ்நாட்டிலும் ஈழத்திலும் இஸ்லாமியர் குடியேறி வாழ்ந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை வரிசைப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. இந்நூலுக்குச் சிறப்புரை வழங்கிய துணை வேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் ஒவ்வொரு நூலையும் அறிமுகஞ்செய்யும் போது அந்நூற் செய்திகள் தொடர்பான இஸ்லாமிய மார்க்க விடயங்கள் வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இதனால் ஆதாரபூர்வமான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. நூல்களில் காணப்படும் சொற்களில் அறபு, பாரசீகம் ஆகிய மொழிகள் தொடர்பானவற்றை எடுத்து விளக்குவதில் ஆசிரியர்கள் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டப்பட்ட பத்து இலக்கியங்களிலும் இலக்கியச் சுவையை எடுத்துக்காட்டும்போது அவ்வகை சார்ந்த தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு தொடர்பு படுத்திக் காட்டுவது ஆசிரியரது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலுள்ள ஆழ்ந்த புலமைக்குச் சான்றாக உள்ளது; எனச் சிறப்புரை வழங்கியுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இரண்டாவது தொகுதி காப்பியங்களைப் பற்றியதாகும். பதினைந்து ஆண்டுகளில் ஒன்பது காப்பியங்கள் பாடப்பட்டுள்ளதை ஆராய்ந்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கூட இவ்வாறு இலக்கியப் படைப்புக்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளில் தோன்றவில்லை என்பதை ஆசிரியர் நிறுவுகின்றார்.

கி.பி. 1807 முதல் கி.பி. 1821 வரை உள்ள காலகட்டத்தில் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் ஒன்பது காப்பியங்கள் தோன்றியுள்ளன என்பதை பெருமையுடன் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

இங்கு காப்பியம் பற்றிய விளக்கம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டெழுதுவது முக்கியம். காப்பியம் படைத்த புலவர்கள் அனைவரும், அறமுத நுதலிய திறனமை நூற்பயன்களின் சுவை நலக்கனிவைப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுள்கள் என வழங்கப்படும் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்களுக்கோர் எடுத்துக் காட்டாகவும், பாவிசுமென்னும் காப்பியப் பண்பின் நடை நெறித்தாகியும், இஸ்லாமிய இலக்கிய மரபு விரவி வரவும் தத்தம் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்கியருளினர். அவை புவியினுக்கு அழகு செய்வதாய், உறுதிப் பொருள்

பயப்பதாய், அறிவுக்கு இன்பம் ஊட்டுவதாய், அகப்பொருட் துறைகளையும் ஐந்திணை நெறியையும் புலப்படுத்துவதாய், தெளிவும் இனிய நடையும் அமைந்ததாய், பல்வகைச் சிறப்பும் தன்பாற் கொண்டு, தட்பமும் தகவும், ஒட்பமும் ஒருங்கமையப் பெற்றுக் கற்றோர் நெஞ்சையளளும் நீர்மைத்தாய், கம்பநாடன் கோதாவரி நதியைச் சான்றோர்களுக்கு உவமையாக்கிய வண்ணம் அப்பெருங்காப்பியங்கள் விளங்கித் திகழ்கின்றன.

இத்தொகுதியில் ஆராயப்படும் திருமணக் காட்சி, சின்னச்சீறா, இராஜநாயகம், குத்பு நாயகம் என்னும் முகியித்தின் புராணம், முகியித்தின் புராணம், திருமணி மாலை, இறவுசுல்கூல் படைப்போர், புத்தாருஷ்டாம், தீன் விளக்கம், நவமணி மாலை, நாகூர்ப்புராணம், ஆரிபு நாயகம் என்பன ஒவ்வொன்றும் காப்பியங்களாகும். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழியல் துறைத் தலைவர் திரு. முருகரத்தினம் அவர்கள் இரண்டாவது தொகுதி முகவுரையில் 'இந்நூல் வரிசையில் காணப்படுவன வரலாற்று நோக்கும் இலக்கிய நோக்குமாகும். நூலாசிரியர், வாழ்க்கை, காலம், நூலின் அமைப்பு, அணிகள் முதலான இலக்கிய நயங்கள், மொழி வழக்கு ஆகியவை இங்குச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன' என்றும், 'பேராசிரியர் முயற்சி தமிழுக்கு ஆக்கத் தருகிறது, பிறருக்கு ஊக்கத்தருகிறது. தமிழலகம் வரவேற்புத் தருகிறது. தமிழ்த்துறை நன்றி தருகிறது' எனக்கூறி வரவேற்கின்றனர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல் வரிசையில் மூன்றாம் தொகுதியை சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும், நான்காம் தொகுதியை சூபி மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் என்றும், ஐந்தாம் தொகுதியை அறபுத் தமிழ் இலக்கியமென்றும் ஆறாம் தொகுதியைத் தற்கால இலக்கியம் எனவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திருக்குர் ஆன் விளக்கம் காணும் பல இடங்களை, ஆசிரியர் அவர்கள் சீறாப்புராணத் தொடக்கம் பலகாப்பியங்களிலும் ஆராய்கின்ற அழகு அன்னாரின் புலமைத்திறத்தைக் காட்டுகின்றது.

இத்தகைய பணியைத் தொடரும் கலாநிதி அவர்கள் 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக, இவ்வையகம்' என்னும் உளப்பாங்கில் இரண்டு காப்பியங்களுக்கு உரையெழுதப் பணித்த பெருமையும்

அவருக்குண்டு. தமிழறிஞர் (மர்ஹூம்) ஜே.எம்.எம். அப்துல்காதிர், புலவர் ஆமு. ஷரிபுத்தின் ஆகியோரைக் கொண்டு புத்தாருஷ்டாம் காப்பியத்துக்கும், எஸ்.ஏ.ஆர்.எம். செய்யிது ஹஸன் மௌலானா அவர்களைக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து பற்றுத்தின் புலவரின் 'முகியித்தின் புராணம்' என்னும் காப்பியத்துக்கும் (முதற் பாகம் மட்டும்) உரையெழுதச் செய்து வெளியிட்டார்கள்.

மருதமுனையில் 1966ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் செய்யிது ஹஸன் மௌலானா என்பவரிடம் கிடைக்கப்பெற்ற, காவியப்புதையல் யாழ்ப்பாணத்து பற்றுத்தின் புலவரால் படைக்கப்பட்ட 'முகியித்தின் புராணம்' என்னும் காப்பியம். அந்நூலைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்து உணர்ச்சிக்குரலில் ஏன் இதுகாறும் மறைபொருளாக இருந்தது? எனக்குறிப்பிட்டு பேசப்பட்டது. இதனை உன்னிப்போடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த கலாநிதியவர்கள் தனது சொந்த வாகனத்தில் குடும்பத்துடன் கொழும்புக்குப் போக இருந்தப் பயணத்தை இடைநிறுத்தி, அடுத்த நாள் எனது வீட்டுக்கு வந்து அந்நூலைப் பெற்றுக் கொண்டு சென்றார்கள். தமிழகத்தில் அந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

மருதமுனை மகாநாட்டுக்குப்பின் உலகளாவிய ரீதியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடு ஐந்தாண்டுகள் நடைபெற்றுள்ளமைகுறிப்பிடத்தக்கது. கலாநிதி அவர்களின் இலக்கிய வாழ்வில் பங்கு கொண்ட பலரில் (மர்ஹூம்) எஸ்.எம். ஸஹாப்தின் ஜே.பி. அவர்களும் அல்-ஹாஜ் ஏ.எம்.எம். அஸ்வர் (எம்.பி.) முஸ்லிம் பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் முக்கியமானவர்கள். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாடுகளும் நூல் வெளியீடுகளும் இதற்குச் சான்று பகரும்.

கலாநிதி அல் - ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களின் எழுத்துகளும் - படைப்புக்களும் எதிர்காலத்தில் எண்ணற்ற இலக்கிய நூல்கள், ஆராய்ச்சிகள் வெளிவருவதற்கு ஆதரிசமாக இருப்பதால் 'எரியும் ஒரு மெழுகுவத்தி ஆயிரம் மெழுகுவத்திகளைக் கொளுத்துகிறது' என்னும் மொகலாயக் கவிஞர் தாராஷிகோவின் கவிதைக்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்கின்றார்கள் என்றால் உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

M.H.M. Haleemdeen

*To Thee! God - the greatest of all
Oh Salute I solemnly first of all!*

*Dedicated service to Islamic Tamil literature
Rendered especially by a person so wise,*

*Marvellous, and in the Thamil literary world
Made himself for ever a beacon light*

*Utter I with pleasure, it is MR. Uwise
Well known Professor who seeks no praise
In his non failing attempts and endeavours
Succeeded he glorifying the Islamic epics
Ever shines the pioneer, researcher and Kalasoori.*

*May Allah make his quiet life long
Allowing his Islamic Literary service to roll
along*

Alhamdulillah

நடில் தரும் நஜம்

கலைவாதி கலீல்

பேராசிரியர் உவவலுக்கும் எனக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு சுமார் இருபது வருடத்து உறவாகும். நான் அவரது மாணவன் அல்லன், பல்கலைக் கழகத்திலோ, கொழும்பு லாகிராவிலோ நான் பேராசிரியரிடம் படித்தவனல்லன். இலக்கியத் தொடர்பே விரிவடைந்து நெருக்கமாகி மிக இறுக்கமடைந்தது. அவரோடு மிக நெருக்கமுடைய இரண்டொருவர்களில் நானும் ஒருவனாக இணைந்து கொண்டேன். இது எனக்கு மிகப் பெருமையளித்தது.

ஒரு காலத்தில் நான், சுமார் இரு நூறு மைல்களுக்கப்பால் வசித்து வந்தவன். பாணந்துறை ஹேனமுல்லை "மார்கலி"யிலிருந்து எனது இல்லம் இருநூறு மைல்களுக்கு அப்பால்... ஆம் எனது பிறந்தகம் மன்னார். மாங்காய் வடிவ இலங்கையின் தலை மாட்டில் உள்ள ஒரு சிறிய பொட்டுத்தான் மன்னார்த் தீவு. அழகிய அற்புதமான தீவு. இந்தியாவின் வாயில் என்று கூடச் சொல்லலாம். தமிழகம் செல்வதற்குத் தலை மன்னார்த் துறையிலிருந்துதான் கப்பல் ஏற வேண்டும். கடல் வளம், கனிவளம் முதல் எல்லா வளங்களும் நலன்களும் பெற்றுத்திகழும் அமைதியான சிறிய தீவுதான் மன்னார்ப்பதி. கடலோடி இப்பனுபுதாக்கால் வைத்த இடம். வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க குதிரை மலைத்துறை, சிலாவத்துறை, மாந்தைத் துறை, மாதோட்டம் எல்லாம் மன்னாரில்தான். இது எனக்குப் பெருமை. தமிழகத்தின் மிகப் பிரபல முஸ்லிம் பிரதேசங்களான, காயல், கொன்றை, தொண்டி, கிழக்கரை நாகூர் போன்றவைகள் மன்னாரோடு இறுக்கமான பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டவைதான். மன்னார்க்குடி என்ற கிராமம் பெயரில்

ஒற்றுமை உடைய பிரதேசமல்லவா?

இத்தகைய, இதிகாச, புராண, வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க மன்னாரில் நான் வசித்து வந்தேன். பேராசிரியருக்கும் மன்னாரை மிகவும் பிடிக்கும். கலை இலக்கிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க நகரம் என்பதுதான் அதற்கான காரணம். அதனால் எமது தொடர்பு விரிவடைந்திருந்தது.

தற்போது எனது குடியிருப்பு பாணந்துறையிலாகும். அதாவது பேராசிரியர் உவவலின் இல்லத்திலிருந்து சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் தான். அதனாலும் உறவு மேலும் இறுக்கமடைந்தது.

எலுமிச்சை மேனி, பின்னால் வாரி விடப்பட்ட அடர்த்தியான வெள்ளை வெளேரென்ற தலைமயிர். அதற்கேற்றாற்போல் தூய வெண்ணிற ஆடை. அல்லது வெளிர்ப் பளப்பு வர்ணச் சட்டை. சதா சிந்தனையும் சிரிப்பும் கலந்தோடும் முகம். இவை, என்னைக் கவர்ந்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. கலைஞனை இத்தகைய தோற்றம் கவரத்தான் செய்யும். விசேடமாக ஓர் ஒவியக் கலைஞனைக் கவர்ந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லையே.

"கற்றோரைக் கற்றோரே காமுறுவர்" என்பர். அப்படிப்பார்த்தாலும் கல்வியைப் பொறுத்த அளவில் பேராசிரியர் ஒரு மலை. நான் ஒரு மடு. அவர் கலாநிதி. எம்.ஏ. ஒரு பேராசிரியர்; அதுவும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்; நானோ சாதாரண, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் ஒரு விரிவுரையாளர். அவர் எழுதிக் குவித்தவை ஏராளம். அறுபத்து நான்கு நூல்களின் தந்தை.

நானோ வெறும் மூன்று புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறேன். பேராசிரியரோ இஸ்லாமிய, தமிழ் இலக்கியங்களில் மிக்க பரிச்சயமானவர். அதனையே வாலாயமாக்கிக் கொண்டவர். நானோ கற்றுக் குட்டி. புராணம், இதிகாசம், காப்பியம் அவற்றுக்கான சூத்திரங்கள் அனைத்தும் அறிந்தவர் முறைப்படி யாப்பிலக்கணம் கற்றவர். சுமார் இரண்டாயிரம் செய்யுள் நூல்களை முஸ்லிம் புலவர்கள் யாத்திருக்கின்றார்கள் என்று ஆய்ந்து நிறுவியவர். அவரது நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் 800 பக்கங்கள் முதல் 1000 பக்கங்கள் வரை கொண்டவை. இஸ்லாமியச் செய்யுள் ஒன்றுக்குப் பொழிப்பு எழுதும் போது, அதனோடு தொடர்புடைய பத்துப் பன்னிரண்டு செய்யுட்களை தமிழ் சங்க நூல்களில் இருந்து தேடித் தொகுத் தெழுதும் ஆற்றல் மிக்கவர். இப்படி ஒன்று இரண்டல்ல ஆயிரக்கணக்கான பாடல்களுக்கு விளக்கமும் விமர்சனமும் எழுதியிருக்கிறார். இது ஒரு சாதனையில்லையா? இப்படிச் செய்வதற்கு எவ்வளவு பொறுமையும் நிதானமும் ஆராய்ச்சி மனோபாவமும் வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இல்லத்தில் மனைவி, மக்களால் தொல்லை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த வயதிலும் எந்த நேரம் பார்த்தாலும், வீட்டில் தட்டச்சு இயந்திரத்தின் முன்னால் அமர்ந்து கொண்டு கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் 'டைப்' செய்து கொண்டு இருக்கும் ஒரு மனிதரைக் காணும் போது மகிழ்ச்சியாக இருக்காதா? அல்லது ஆச்சரியமாக

என்னைக் கண்டவுடனே ஹாலுக்கு வந்துவிடுவார் கதைப்பதற்கு... அல்லது தனது அறைக்கே அழைத்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பார். எல்லாமே இலக்கியந்தான். மொழி ஆராய்ச்சிதான். நேரம் போவதே தெரியாது.

அவரது வாகனத்தில் அடிக்கடி பிராயணம் செய்யும் அனுபவம் எனக்கு, பெரும்பாலும் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டிலுள்ளவர்கள் அமைச்சுக்கு அவர் வந்து போகும் வேலைகளில் அங்கிருக்கும் என்னையும் ஏற்றிக் கொண்டு பாணந்துறைக்கு வருவார். இடையில் கொள்ளுப்பிட்டியில் தனது மகன் வீட்டில் சில நிமிடங்கள் தரிப்பார். அவ்வேளைகளில் கூ எங்கள் உரையாடல் இலக்கியம் பற்றியதாகவே இருக்கும்.

பேராசிரியரிடம் ஏராளமான நற்பண்புகள்

குடிக்கொண்டுள்ளன. பொதுவாகச் கல்விமாண்களிடையே இத்தகைய பண்புகள் நிறைந்திருப்பது ஒன்றும் புதிய விடயமில்லை. ஆயினும் பேராசிரியர் உவைஸ் ஒரு 'எக்ஸ்ட்ரா ஒர்டினரி' வீதியில் செல்லும்போது, கண்டுவிட்டால் தனது வண்டியில் ஏற்றிச் செல்வது, சிறு குழந்தைப்போலப் பெருமை பாராட்டாமல் யாருடனும் சகஜமாக உரையாடுவது. இல்லம் சென்றால் தேனீர் அல்லது குளிர் பானம் தருவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல் போசனமளித்து அனுப்புவது தான் எழுதிய, பெறுமதி வாய்ந்த நூல்களை தேடி வருபவர்க்கு அன்பளிப்புச் செய்வது.... இவையெல்லாம் எக்ஸ்ட்ரா ஒர்டினரியல்லாமல் வேறென்ன? நானும் நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர்களைக் கல்விமாண்களை, கலைஞர்களை, எழுத்தாளர்களை, ஏன் அரசியல் பிரமுகர்களைக் கூடச் சந்தித்திருக்கிறேன். ஏனோ தெரியாது கலாநிதி உவைஸ் ஏனையோரிலிருந்தும் வேறு பட்டவராகவே என் கண்களுக்குப் புலப்படுகிறார். அமைதியான நடை உடை பாவனையுடைய இந்த உருவத்துக்குள் ஒரு அசுர வேகம் இருப்பதை பேராசிரியருடைய எழுத்தை நேசிக்கும் ஒரு சிலரே அறிவர்.

பேராசிரியரைப் போலவே அவரது மனைவி, மக்கள், பேரக்குழந்தைகள் கூட உபசரிப்பதற்குப் பெயர் பெற்றவர்கள். பகலிலோ இரவிலோ அவரது இல்லத்தில் உணவருந்தாத நாட்கள் சொற்பமே! அவரது உடல் நிலைக் கேற்றவாறு பூப்போன்ற அரிசி, சிறிய மீன் வகைகள் மரக்கறி கிரை வகைகள் உணவுக்கு மேலும் மெருகும் சுவையுமுட்டக் கூடிய, நயிர், ஊறுகாய் அப்பள வகைகள், உணவின் இறுதியிலே வாழைப் பழ வகைகள்.... இவையெல்லாம் என்நா மறக்காத சுவைகள்.

நான் இலங்கை வானொலியில் பல வாரந்தர நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்தேன். அதில் என்னைக் கவர்ந்தவை இலக்கிய மஞ்சரி, சதுர்ச் சங்கமம், இலக்கியக் களஞ்சியம் போன்றவை. இலக்கிய மஞ்சரி எனக்கு ஒரு சிறப்பான முத்திரையைக் குத்தினாலும் என்னை, மிகவும் கவர்ந்த நிகழ்ச்சி இலக்கியக் களஞ்சியமேதான். அது சுமார் மூன்றரை வருடங்களாக நடைபெற்று வந்தது. பண்டைய, மறக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட, செல்லரித்துப்போன இலக்கியங்களை நூல்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து நேயர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே! இதில் பேராசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாத வாரங்களே அரிது

என்று கூறிவிடலாம். "உவைஸ் இல்லாவிட்டால் இலக்கியக்களஞ்சியமே இல்லையோ" என்று நண்பர்கள் கிண்டலாகக் குறிப்பிடுவார்கள். அந்த, அளவுக்கு பேராசிரியரின் பாதிப்பு "இலக்கியக் களஞ்சியத்தில் இருந்தது" இல்லாமல் முடியாது. இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மென்றால் பேராசிரியர் தான் அவரை மீறி யார்?

பேராசிரியர் 64 நூல்களை எழுதித் "குவித்" திருக்கிறார். நான் அறிந்த வகையில் இலங்கையில் எந்தத் தமிழ் அறிஞர்களும் இவ்வளவு அதிக நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதில்லை. தமிழகத்தில், சிலம்புச்செல்வார் ம.பொ.சி. கலைஞர்கருணாநிதி, டாக்டர் மு.வ. போன்றோர் அதிகமதிகம் நூல் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

பேராசிரியருடைய இரண்டொரு நூல்களுக்கு நான் முகப் போவியமும் வரைந்திருக்கிறேன். ஆயினும் பேராசிரியர் விதந்துரைக்கும் ஒரு ஓவியரென்றால் "ஹானா" என்றழைக்கப்படும் ஹானைன் தான். பேராசிரியருடைய நூல்களுக்கான அனைத்துச் சித்திர வேலைகளும் "ஹானா" தான் பேராசிரியரோடு சேர்ந்து நானும் "ஹானா" ரின் ஆற்றலையும் திறமையையும் மெச்சிப் பாராட்டுவேன். எனக்குப் பிடித்த ஓவியர் ஹானாதான். பேராசிரியர் "ஹானா" வுடைய சித்திர வேலைகளை என்னிடம் கொண்டு வந்து பகடியாக பொறாமைப்பட வேண்டாம் பாருங்கள்" என்று காட்டுவார். நான் எங்கே பொறாமைப்படப் போகிறேன். நான் அவரது ரசிகள் ஆயிற்றே.

"வானொலியில் உங்களிடம் ஒரு பேட்டி இருக்கிறது. வீட்டிற்கு வரவா? என்று கேட்டால், "உங்களுக்குள் வீண் சிரமம் நானே வானொலி நிலையத்துக்கு வந்துவிடுகிறேனே" என்பார். குறித்த நேரத்துக்கு தனது வாகனத்தில் வந்து குதித்து விடுவார். வானொலியின் நெழிவு சுழிவுகளை அறிந்தவர் பேராசிரியர். முதல் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியின் அமைப்பாளராகத் திகழ்ந்தவர். வெகு சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் சென்றவர். நிகழ்ச்சி தனித்துவமாகத் திகழ வழிவகுத்தவர்.

ஒரு முறை எனது "இலக்கியக் களஞ்சியத்தில், வாராவாரம் வீரகேசரியில் பிரகரமாகிக் கொண்டிருக்கும் திரு மக்கா ஆற்றுப்படை பற்றிக் குறிப்பிட்டேன், மகாவித்துவான்குலாம்காதிரு நாவலருக்குப் பிறகு யாரும் ஆற்றுப்படை நூல்

எழுதவில்லை. இது முஸ்லிம் ஒருவரால் எழுதப்படும் இரண்டாவது ஆற்றுப்படை என்றும் கூறும். இதனை எழுதிவரும் "முல்லைப்பாணன்" யாரென்று அறியமுடியாதிருக்கிறது. ஆயினும் இவர் யாப்பிலக் கணத்தைத் துறைபோகக் கற்ற தமிழறிஞர், புலவராகத்தான் இருக்க வேண்டும்" என்றும் கூறிவைத்தேன். மறுநாள் வீரகேசரி வார வெளியீட்டின் ஆசிரியர் மகிழ்ச்சியுடன் பேராசிரியரிடம் இதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். "முல்லைப்பாணன்" யார் என்பது நான் முன்னரே அறிந்து கொண்ட ஒன்றுதான்.

இந்து கலாசார தமிழ் மொழிகள் இராஜாங்க அமைச்சு அடிக்கடி தமிழறிஞர்களைக் கொண்டு இலக்கியப் பேருரைகள் நிகழ்த்தி வருவது வழக்கம். முஸ்லிம் அறிஞர்கள் மிக மிக அரிதாகவே இந்நிகழ்வில் உரையாற்றுவார். ஒருமுறை பேராசிரியர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். "பதினொரு ஆண்டுகளில் ஒன்பது காப்பியங்கள்" என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். பேருரையைக் கேட்டு வியந்து நின்ற தமிழறிஞர்களைப் பார்த்து நான் வியப்படையவில்லை. இது நான் எதிர்பார்த்த ஒன்றுதான். காப்பியம் (EPIC) ஒன்றின் அந்தஸ்துக்கு - வரைவிலக்கணத்துக்குச் சற்றும் குறையாத ஒன்பது காப்பியங்களை முஸ்லிம் புலவர்கள் யாத்திருக்கிறார்கள் என்று தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவினார் பேராசிரியர். அக்கூட்டத்தில் சிறிது சலசலப்பும் பொறாமை உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டதையும் அவதானிக்கமுடிந்தது. "பேராசிரியர் உவைஸ் போன்ற தமிழறிஞரை நான் இது வரை கண்டதில்லை" என்று தமிழ்ச்சங்கத்தின் "தமிழவேள்" கந்தசாமி மாஸ்டர் அடிக்கடி என்னிடம் குறிப்பிடுவார்.

தமிழகத்தின் "மு" என்ற தமிழ் விபியை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது "இஸட்" (Z) என்ற விபியைத்தான் பயன்படுத்துவர். உதாரணமாகத் "தோழன்" என்ற திரைப்படத்தட்டில் "THOZAN" என்றுதான் எழுதியிருந்தார்கள். பேராசிரியரின் இல்லத்தின் நாமம் "மர்கஸி" என்பதாகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் "MARKAZI" என்று எழுதுவது தான் முறை. அவ்வாறே எழுதியும் வருவார். பேராசிரியர். ஒரு முறை இதனைப்படித்த தமிழக அறிஞர் ஒருவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தார். "தமிழ் மீது அடங்காப்பற்றுக் கொண்ட இவ்வறிஞர் (உவைஸ்) தனது இல்லத்துக்கு "மார்கழி" என்ற அழகிய தமிழ் நாமத்தையே சூட்டியிருக்கிறார். "Z"

என்ற லிபிக்கு "மு" என்று தமிழில் பொருள் கொண்டுவிட்டார், அந்த முஸ்லிமல்லாத இந்து அறிஞர் இதனை வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டுச் சிரித்துக் கொள்வார் பேராசிரியர்.

இலக்கியக் களஞ்சியத்துக்காக, வானொலியில் பேட்டி கண்டபோது ஒரு விசயத்தைக் குறிப்பிட்டார் பேராசிரியர் முதன் முதல் சந்திரனின் காலடி பதித்த நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் சந்திரனிலிருந்து பூமியைப் பார்த்த போது அது ஒரு விளக்குப் போல் பிரகாசமாயிருந்ததாம். இதனை ஆலிப் புலவர் தனது "மிஹ்ராஜ் மாலை"யில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் பிறப்பதற்கு எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னர் பிறந்த ஆலிப் புலவர் இதனை எப்படி யூகித்து எழுதினார்? ரகுலுல்லாஹ்வின் விண்ணேற்றத்தின்போது ஆகாயத்திலிருந்து நபிகள் நாதர் பூமியைப் பார்த்த போது இவ்வாறு லாந்தர் விளக்குப் போல் தோன்றியதாகப் புலவர் குறிப்பிடுகின்றார். நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் பார்த்த போதும் இவ்வாறுதான் பூமி காட்சியளித்தது. இப்பேட்டி நேயர்கள் மத்தியில் பெரும்பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

அந்தவெண்பா இதுதான்:

அங்கிருந்தும் இத்துனியா ஆலமதை நான்னயினார்
செங்குவளைக் கண்ணால் தெரிசித்தார் - இங்கே
சுருக்கமாய் கிந்தில் ஒன்று தோன்றுவது போல்
இருக்கின்ற திப்பூ இடம்

(326 - மிஹ்ராஜ் மாலை)

நான் அவ்வளவு முதிர்ச்சியடையாத பருவம். மாட்டின் விக்ரம சிங்காவின் நாவலான "கம்பெரலியா" திரைப்படமாக்கப் பட்டிருந்தது. டி.மு.நி கால்சிங்காவின் அற்புதமான கமரா நுணுக்கங்களோடு லேஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரீஸ் இத்திரைப்படத்தை நெறிப்படுத்தியிருந்தார். காமினி பொன்சேகா சிறப்பாக நடித்திருந்தார். இந்தியாவில் நடைபெற்ற சர்வதேசப் படவிழாவில் முதலாம் பரிசாகிய நங்கமயில் விருது பெறும் வரை "கம்பெரலியா"வின் மகிமை இலங்கையர் யாருக்கும் தெரியவில்லை.

அந்தப் படத்தை நான் பார்த்த நாளிலிருந்து, நாயலை வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் என்னை உந்தித் தள்ளியது. ஆனால் எனக்குச் சிங்கள மொழி தெரியாது; புரியாது. திரைப்படத்தில் சொல்ல முடியாததை நாவலில் அற்புதமாகச் சொல்ல முடியும்

என்ற நம்பிக்கையுடையவன் நான்.

எப்படியாவது 'கம்பெரலியாவைப் படித்து விட வேண்டும் என்ற ஆவல் நாளுக்கு நாள் விசுவரூபம் எடுத்தது. அந்த நேரத்தில்தான் அந்த நாவல் தமிழில் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்தேன். "கிராமப் பிறழ்வு" என்ற மகுடத்தில் வெளியான கம்பெரலியாவின் தமிழ் வடிவ நூலை தேடிப் படித்துப்படித்து ஆவலைத் தணித்துக் கொண்டேன். நாவலில் மெய் மறந்து போனேன்.

பேராசிரியர் உவைஸ்தான் கம்பெரலியாவின் மொழிபெயர்ப்பாளர் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமூட்டியது. பின்னர்தான், பேராசிரியர் சிறுகதைகளும் கூட எழுதியிருக்கிறார் என்பதை அறியமுடிந்தது. அவர் மீது அபிமானமும் பெருகியது.

இன்னும் பழைய நினைவுகளாக நெஞ்சத்திரையில்.... சுமார் பதின் மூன்று வருடங்களுக்கு முன். அனைத்துலக நான்காவது இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, கொழும்பு பி.எம்.ஐ. சி.எச். சில். பம்பரம் போல் சுழன்று பணியாற்றுகிறார் பேராசிரியர்.

தலைமன்னார் துறைமுகம், தமிழகத்திலிருந்து வரும் அறிஞர்களையும் பிரமுகர்களையும் வரவேற்கும் பணி என்னது. மன்னர் எம்.பி. மர்ஹூம் எம்.எஸ்.ஏ. நஹீம், மன்னார் அரசு அதிபர், ஏ.எஸ்.பி. ஜனாப் நிலாம், கல்விப்பணிப்பாளர் ஜனாப் ஷரீப் இவர்களெல்லாம் வரவேற்புக்குமுடில்.

தலைமன்னார் துறையில் காத்திருக்கிறோம். ஆவலுடன் தலை மன்னார் பள்ளிவாயில் முன்றலில் மாபெரும் விருந்துபசாரம், கிடாய் அறுத்து. ஊர்ப்பிரமுகர்களின் ஏற்பாடு. பிறை ஆசிரியர் அப்துல் வஹாப் லாகிப், முஸ்லிம் முரசு ஹஸன், காயல் வேட்க உட்படப்பல முக்கிய புள்ளிகள் வந்து இறங்குகிறார்கள். கப்பலில் வரும் பிரயாணிகளின் "கஸ்டம்ஸ்" பரிசீலனைகள் முடிவடைந்தவுடனேயே இத்தோ - சிலோன் எக்ஸ்ப்ரஸ் ரெயில் உடனடியாக கொழும்பை நோக்கிப் புறப்படும். பரிசீலனை முடியாவிட்டாலும் கூடத்தான். சரியாக இரவு. 9.30 க்குப் புறப்பட்டுவிடும்.

ஆனால்.... அறிஞர்களையும் பிரமுகர்களையும் வரவேற்று அழைத்துச் சென்ற ஊர்மக்கள்

பள்ளி முன்றலில் போடப்பட்டிருந்த அலங்கார மேடையில் ஏற்றி வரவேற்றதோடு உரையாற்றவும் சொன்னார்கள். அத்துல் வஹாப் சாகிப் இருக்கையில் அமர்ந்தவாரே சிறிய, சிறப்பான உரையொன்றை ஆற்றினார். காயல் ஷேக்கைப் பாடச் சொன்னார் கணீரென்ற கம்பீர வெண்கலக் குரல் கடலலைகளில் நமது செவிப்பறைக்கே மீண்டது "ஈச்ச மரத்தின் இன்பச் சோலையிலே...."

நான் அசந்து விட்டேன். கற்சிலையானேன் இப்படியொரு சாரீரமா? இனிமையா? உச்சஸ்தாயியா?

தட்டுகளில் கேட்டுவந்த அந்தப்பாடலை கடலையின் ஓரத்தில் நேரடியாகவே கேட்டபோது உடல் புல்லரித்து மயிர்க்கால்கள் குத்திட்டு நின்றன.

புகைவண்டி புறப்பட வேண்டிய நேரம் கடந்து விட்டது. எம்.பி.யும். அரச அதிபரும் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்தனர். வண்டி நிறுத்தப்பட்டது.

தலைமன்னார் கடற்கரையோரக் "குருத்து" மணலில் விரிக்கப்பட்டிருந்த பனையோலைப் பாயில் அமர்ந்திருந்து "கிடாய்" இறைச்சிச் சோற்றின் அறுசுவையில் மெய் மறந்தோம்.

சுமார் 2 மணித்தியால தாமதத்தின் பின்னர் புகைவண்டி கொழும்பை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

இலக்கியவாதிகள், கலைஞர்களின் மகிழ்ச்சிக் காக, அரசாங்கப் புகையிரத்தையே இரண்டு மணித்தியாலங்கள் தலைமன்னார்த் துறையில் நிறுத்தி வைத்த இந்த உணர்ச்சிகரமான சம்பவத்தை நினைக்குந்தோரும் பேராசிரியரும் எனது நினைவுகளில் நிழலாடுகிறார்.

பொதுவாக, சின்னஞ்சின்னச் சம்பவங்கள் மூலம் என் இதயத்தில் பென்னம் பெரிதாக இடம் பிடித்துள்ள பேராசிரியரை பேசும்! பேசும்! என் நா என்றென்றும் பேசும்! பேசிக் கொண்டே இருக்கும்!

A FORT GATE TURNED INTO A SHIELD

Driven from Medina and its environs the treacherous Jews gathered at Khaibar, a city about five days' journey to the north-east of Medina. Khaibar was a Jewish city, well fortified and guarded by a strong army. From here the Jewish Confederacy prepared to invade Medina and thus compelled the Muslims to take the field against them.

A force was accordingly despatched by the Prophet. A number of Jewish fortresses fell into Muslim hands. At last came the turn of the castle Al-Qamus built on a steep rock and deemed impregnable. The fort stood against all effort at reduction. The Prophet one day gave the standard of Islam to Abu Baker. He fought hard but came back unsuccessful. The standard was next given to the fiery Omar; but he met with no better success.

At last the standard was confided to the heroic Ali, then a young man of only twenty-one summers. When Ali advanced to the redoubtable castle, Marhab, an extraordinary strong Jewish hero, challenged him to a duel. Ali dealt such a violent stroke that Marhab's helmet that his head wore was cut through. The Jews now fled into the walls of the fort and closed the gate. The Muslims chased them up to the walls of the castle and a fierce battle took place. Ali's shield fell down at the blow of a Jewish Warrior. Ali caught hold of the gate of the fort and pulled it with tremendous force that it came out of its sockets into his hand. He now used the gate as his shield till the end of the battle. The Jews were routed. Seven persons subsequently tried to turn the gate but failed.

இந்தியா - INDIA

நீய் வாழ் வாழ்த்துக் கூவும் நீண்டீற

கலைமாமணி கவி. கா.மு. ஷெரீப்

என்சீர் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

எழில்கூழ் இலங்கா புரிவாழ் நல்லார்!
 ஏற்றம் மிகுந்த குடியில் பிறந்தோர்!
 அழியாத் தமிழோ டாங்கிலம் மற்றும்
 அணிகளே சிங்கள மொழிகளின் வல்லார்!
 குழலும் யாமும் குழைத்த சொல்லார்!
 குணக்குன் றறிவின் சீமான் கோமான்!
 விழைந்து தமிழை வளர்க்கும் பாங்கில்
 மேன்மைக் குறுமுனி எனுந்தரத் தாவார்!
 சொன்னோம் இவரை அறியாத் தமிழர்
 தொல்புவி தன்னில் இலையீ துண்மை!
 இன்பமூட்டும் இசுலா மியத்தமிழ்
 எங்கும் பரவ உழைக்கும் முனைவர்!
 முன்னம் இவர்போல் யாம்கண்டறியா
 மேதை கலாநிதி, போதத் தாசான்!
 உன்னர்க் கரிய எம்மெம் உவைசெனும்
 உயரிய நாமம் உடையார்; முன்னம்.

கன்னித் தமிழ்நா டுற்று மதுரை
 காம ராசர் பல்கலைக் கழகம்
 தன்னில் இசுலா மியத்தமிழ்ப் பிரிவின்
 தகைசால் தலைமைப் பதவி வகித்துத்
 தன்னலம் கருதா(து) உழைத்துப் புரிவாழ்
 தமிழ் ரெல்லாம் இசுலாம் வளர்த்த
 மன்னு புகழ்சேர் தமிழின் உயர்வை
 மாந்தி மகிழ்ச் செய்த மகிபர்!
 இத்தகு புலமைப் பெரியார் தம்மை
 இலங்கை அரசு போற்றும் வகையில்
 மெத்த உயர்வாய் விழாவெடுக் கின்ற
 மேன்மைச் செயலை வாழ்த்தல் செய்வாம்!
 உத்தமக் கிழவர் உலக ஹாஜியார்
 உலகா ளிறைவன் அருட்கிரு பையினால்
 நித்தம் இளமை குன்றாப் பாங்கில்
 நீடு வாழ்க வாழ்த்துவம் நன்றே!

பெருநூல்

வாரிஸ்

நீதியரசர். மு.மு. இஸ்மாயீல்

- பேராசிரியர் கலாநிதி (Dr.) M.M. உவைஸ் அவர்களோடு நெருங்கிய பழகவும், அவர்தம் இலக்கியப் பணி குறித்து அவர்களோடு நேரில் கலந்துரையாடவும் நீண்டகாலத் தொடர்பு கொண்டிருக்கவும் வாய்ப்பு பெற்றவர்களுள் நானும் ஒருவன்.
- அவர்களுக்கு தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், அற்பு ஆகிய மொழிகளில் ஆழமான பயிற்சியும், புலமையும் உண்டு. உண்மையில், வேறு பல பணிகளுக்கு இடையே இந்தப் பணியிலும், இவ்வளவு கவனத்தையும், காலத்தையும் செலுத்துவதற்கு இவர்களால் எப்படி இயல்கிறது என்பதே வியப்புக்குரிய நிலையாகும்.
- 1922ல் பிறந்த இவர் 1949ல் தமிழ்நாடு முதன் மொழியாகவும், சிங்களத்தை இரண்டாம் மொழியாகவும் கொண்டு B.A. (Hons.) பட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஈரியாண்டுகள் பின்னர் (1951ல்) 'தமிழிலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு (Contribution)' என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதி M.A. பட்டம் பெற்றார்கள். இறுதியாக 1975ல் சிலோன் பல்கலைக்கழகத்தில் "தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்" என்ற (Muslim Epics in Tamil Literature) தலைப்பில் ஆய்வு செய்து கலாநிதி (Doctor) பட்டம் பெற்றார்கள்.
- 1949ல் இருந்தே அறிஞர் உவைஸ் அவர்களுடைய இலக்கியப் பணியும், பொதுப்பணியும் தொடங்கி விட்டன. கல்லூரிகளில் வருகை நிலைப் பேராசிரியர் (Visiting Professor) ஆகவும், பல தேர்வாணைக் குழுக்களில் உறுப்பினர் ஆகவும் UNESCO எனப்படும் சர்வதேச அமைப்பில் பிராந்தியக் குழுவின் அங்கத்தினராகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்.
- தமிழ், தமிழிலக்கியம், இஸ்லாம், இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் போன்ற பல பாடதிட்டங்களுக்குத் தலைமைத் தேர்வாளர் (Chief Examiner) ஆகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்.
- இவர் எழுதியனவும், மொழிபெயர்த்தனவும், பதிப்பித்தனவும், வெளியிட்டனவும் ஆகிய நூல்கள் ஐம்பதின் மிக்கன.
- மும்மை மொழிகளிலும், செம்மை நலஞ்சான்ற ஆழ்ந்த பயிற்சி உண்மையான மூன்று நூல்களைத் தமிழிலிருந்து சிங்களத்திலும், நான்கு நூல்களைச் சிங்களத்திலிருந்து தமிழிலும், மற்றும் நான்கு நூல்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள்.
- சேகனாப் புலவரின் "குதுபு நாயகம்" நூலின் நான்கு படலங்களுக்கும், வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் "இராஜ நாயகம்" நூலின் இரண்டு படலங்களுக்கும் விரிந்த அளவில் விமரிசனம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.
- இவையேயன்றியும் இவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களும், படித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் பலவாகும்.
- இவை அனைத்திற்கும் மணிமுடியாகக் கலாநிதி (Dr.) உவைஸ் அவர்கள் செய்த பணி குறித்துக் கூறுமுன் குறிப்பிடத்தக்கது ஒன்று உண்டு.
- எனக்கும் கலாநிதி (Dr.) உவைஸ் அவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு குறித்து இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுவது, மற்றொன்று. விரித்தல் ஆகாது, தவிர்க்க முடியாததும் ஆகும்.

- தமிழ்நாட்டில் மதுரையில் உள்ள மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் "இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறை" ஒன்று முதன்முதலாக நிறுவப்பெற்றது. அதுபோது அத்துறைத் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்க, தகுந்த பேராசிரியர் ஒருவரைத் தேர்ந்து எடுக்கும் கட்டம் வந்தது.
- அத்தகைய தேர்வுக்குமுலின் உறுப்பினராக நானும் இருந்தேன். அப்பேராசிரியர் பதவிக் காக பலருடைய வற்புறுத்தலினால் Dr. M.M. உவைஸ் அவர்களும் விண்ணப்பித்திருந்தார்கள். ஆனால் நேர்முகத் தேர்விற்கு வரவில்லை. அவர் 'எம்முடைய மனுவில் குறிப்பிட்டனவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு தேர்வுக்குழு தக்கது செய்யலாம்' என்று குறிப்பிட்டுக் கடிதம் ஒன்று எழுதியிருந்தார்கள்.
- இக்கட்டத்தில் 'நேர்முகத் தேர்வு'க்கு வாராத ஒருவரை எப்படித் தேர்ந்து எடுப்பது என்ற பிரச்சனை சிக்கலாக அமைந்தது.
- நானோ Dr.M.M. உவைஸ் அவர்களை முன்னரே, நன்னரே அறிந்தவன். அவர் தம்முடைய கலாநிதி (Dr.) பட்டத்திற்காக எழுதிய 'தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்' என்ற நூலைப் பட்டம் பெற்ற பின்னர் அச்சிடும் தருவாயில், அந்நூலிற்கு என்னுடைய முன்னுரை வேண்டும் எனக்கோரினார். நானும் அவர் விரும்பியதற்கு ஏற்ப முன்னுரை வழங்கி உள்ளேன்.
- சிலோன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதி (Dr.) பட்டம் பெற்றவர்களுள் இவர் முதலானவர் முதன்மையானவர் என்பதற்காகப் பாராட்டுக் கட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது. அக்கட்டத்தில், சிலோனுக்கு இதற்காகவே சென்ற நானும் பங்கு கொண்டேன்; வாழ்த்தி மகிழ்ந்தேன்.
- இவற்றை எல்லாம் தேர்வுக் குழுவின் பிற உறுப்பினர்கட்கு எடுத்துக் கூறினேன். மேலும் இப்பேராசிரியர் பதவிக்கு இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் கலாநிதி (Dr.) பட்டம் பெற்றவர்கள் வேறு எவரும் மனுச்செய்யாமையையும் எடுத்துக் காட்டினேன்.
- தேர்வுக்குமுலினர் ஒருமுகமாக Dr.M.M. உவைஸ் அவர்களை அப்பேராசிரியர் பதவிக்குப் பொறுப்பானவர் என நியமனம் செய்தனர்.
- இந்தியமனம் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறைக்கு ஓர் அமுத்தமான அடிமணி இட்டாற்போல்

(Strong foundation) (அஸ்திவாரம்)
அமைந்துவிட்டது.

- இந்தியப் பல்கலைக் கழகப்பணியில் - தமிழகப் பல்கலைக்கழகப்பணி - பேராசிரியப் பொறுப்பை ஏற்றுத் திறம்பட நடாத்தி வெற்றிகண்ட ஸ்ரீலங்காவைச் சேர்ந்தவர் இருவரில் இவர் இரண்டாமவர். முதல்வர் முடியாப் புகழின் யாழ்நூல் இசைத்த திரு. விபுலானந்த அடிகளார் ஆவார். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஆவார்.
 - மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் கண்ட இஸ்லாமியத் துறையின் இணையற்ற பேராசிரியர் இவரே என்று கூறத்தக்க அளவிற்கு Dr. M.M. உவைஸ் அவர்களுடைய அயராப் பெரும்பணி - அடித்தளமிட்ட பணி அமைந்து விட்டது.
 - பொறுப்பு ஏற்ற சிலயாண்டுக்குள்ளாகவே பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தம் துறை சார்பாக 'தமிழ் இலக்கிய அறபுச்சொல் அகராதி' ஒன்று தொகுத்து அளித்தார். தமிழ் மட்டுமே அறிந்தார் இஸ்லாமியத் தமிழ்நூல்களைக் கற்கத் தடையாயிருக்கும் அறபுச்சொல் பொருள் விளக்கும் இந்நூல் வெளிவரின் பிறரும் இஸ்லாமியக் காப்பியங்களைக் கற்றல் எளிது என்று ஓர்ந்து, தேர்ந்து தெளிந்து முதன்முதலில் இந்நூலைக் கொண்டாந்தார். இம்மட்டோ, இதன்பின் பஞ்சதருக்கள் போல் அஞ்சு நூற்கள் - ஐந்து தொகுதிகள் - இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்ட களஞ்சியங்கள் - எழுதிப் பதிப்பித்து வெளிக்கொண்டார்.
முதல் தொகுதி	-	ஈ.பி. 1700 வரை
இரண்டாம் தொகுதி	-	காப்பியங்கள் பற்றியது
மூன்றாம் தொகுதி	-	சிறநிலக்கியங்கள் பற்றியது
நான்காம் தொகுதி	-	சூபி, மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள் பற்றியது
ஐந்தாம் தொகுதி	-	அறபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றியது.
- இவர் அடித்தளம் இட்டுத்தந்த இந்நூல்கள் துணைக் கொண்டு - அவற்றின் மேலே, மற்றுப்பிறர் தம் உழைப்பால் - புதிய பெரும் படைப்புகளை அளிக்கவும் வழிவகுத்துத் தந்துள்ளார்.
 - ஈரைந்து ஆண்டுகட்கும் மேலாக இப்பணியை இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அனைவரும் ஒரு முகமாகப் பாராட்டும்வகையில் செயல்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், இஸ்லாத்திற்கும் செய்திருக்கும் தொண்டின் சிறப்பு சொல்லித் தரவேண்டியது இல்லாமல்.

கொழும்பு

அன்று - தனிச்சிறப்புடையதே.

- Dr.M.M. உவைஸ் அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி இலக்கிய சர்ச்சையில் ஈடுபட்டவர்களும், இவர் தாமே படைத்துள்ள நூல்களையும், முந்தையோர் படைப்புகளுக்கு விமர்சனமும், விளக்கமும் தரும் வகையில் அமைத்துள்ள இவர்தம் நூல்களையும் படிப்பவர்களும் இக்காலத்தில் வேறுபிற பல பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவர், இத்தகைய மாபெரும் சாதனையை நிறைவேற்ற இயலுமா என்று வியக்கவே செய்வார். இவ்வாறு வியப்பதன்றி வேறு என்செய்ய மாட்டுவர். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் அன்றோ.
- மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் இவர்தம் நூல்களில் காணலாம். கலாநிதி (Dr.) M.M. உவைஸ் அவர்களுடைய எந்த ஒரு படைப்பும் பார காவியம் (பெருநூல்) ஆயினும் சிற்றிலக்கியம் ஆயினும், தான்படு அளவிலான ஆய்வுக் கட்டுரைகளே ஆயினும் அவற்றுள் குறிக்கப்பெறும் எந்த ஒரு சொல்லும், செய்தியும் தொடரும் அசைக்கமுடியாத ஆதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தனவே. அவர்தம் நூல்களைப் படிப்பவர் இதனை நன்கு அறிந்திருத்தல் கூடும்.
- இவ்வாறு அமைவது, அமைப்பது இவர்தம் சுடின உழைப்பை ஆழ்ந்து, அகன்று, நண்ணியுதாகச்செல்லும் ஆய்வின் திண்மையை எடுத்துக் காட்டுவது ஆகும்.
- மேம்புல் மேயும் நோக்கிலேயே பேசியும், எழுதியும் வரும் இக்காலத்தவரிடையே கலாநிதி (Dr.) M.M. உவைஸ் அவர்கள் ஓர் அபூர்வமான அறிஞர் என்றுதான் கூற வேண்டும்.
- கலாநிதி அவர்களுடைய இத்தகைய பணியின் அருமையை நன்கு உணர்ந்த பல நிறுவனங்கள் அவர்க்கு பரிசுகளையும் பாராட்டுகளையும் வழங்கித் தாம் மகிழ்வதில் வியப்பதற்கு யாது

உளது?

- முன்னர் எடுத்துக்காட்டியபடி கலாநிதி (Dr.) M.M. உவைஸ் அவர்களுடைய இலக்கிய, சமயப் பணியில் தலைநிமிர்ந்து நிற்பது மதுரையம்பதியில் ஒருபதின்யாண்டுகள் ஓவாது முயன்று செய்த பணியே ஆம் என்பதில் ஐயத்திற்கு இடம் இராது.
- ஏனெனில் இப்பணிதான் அப்பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரியப்புகும் அறிஞர்கட்கு, அடித்தளமாக வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுழைப்பே அவர்கட்கும் ஒரு முன் உதாரணமாகவும் அமைந்து வருகின்றது.
- தன் நாட்டின் குடிமகன் ஒருவன், தன்னுடன் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கலாச்சாரத்திலும், பண்பாட்டிலும், வழக்காற்றிலும், ஏன் வாழ்க்கைத்துறைகள் அனைத்திற்கும் முன் மாதிரியாக, நெருக்கமானதாக இருக்கின்ற அண்டை நாடாம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்துத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் பேராசிரியர்ப் பதவி ஏற்று, திறமையுடனும், முறைமையுடனும், புகழுடனும் பணியாற்றியமை குறித்து, ஸ்ரீலங்கா நாடு - நாட்டின் அரசு - அவர்க்கெனத் தனியே பாராட்டு எடுக்க முன்வந்திருப்பதில் ஆச்சர்யம் இல்லை.
- இப்பாராட்டு கோலாகலத்துடன் நடப்பதோடன்றி பயனளிப்பதாகவும் அமைய வேண்டும் என்று என்னுடைய அடங்கா வேட்கையை அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.
- பாராட்டுப் பெறும் நாயகர் கலாநிதி (Dr.) M.M. உவைஸ் அவர்களுக்கு அல்லாஹ், நீண்ட ஆயுளையும், இனியும் இதபோன்ற நற்பணிகளை அனைவரின் நன்மைக்காகச் சலிப்பின்றி நிறைவேற்றும் வகையில் அவர்க்கு ஆற்றலையும் தந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

உத்தமராய் வாழும்

வாழ்வு

உணவின்

டாக்டர். சரசுவதி வேணுகோபால்

பத்தரை மாற்றுப்பொன் பண்பாளர் நல்லவர் வித்தகர் வெள்ளிய உள்ளத்தார் என்றெல்லாம் இத்தரையில் எல்லோரும் ஏத்த உயர்ந்திட்டார் உத்தமராய் வாழும் உவைசு.

கண்டோர் வியக்கவும் கேட்டோர் வணங்கவும் மண்டிணி ஞாலத்தில் மங்காப் புகழ்பெற்றார் தண்டமிழ் கூறும் தரணி தனிலெங்கும் உண்டோ அவர்க்கு இணை.

வெள்ளை உடையுடுத்தி மென்மைச் சிரிப்போடு அள்ளக் குறையாத அன்புதனைத் தேக்கினார் கள்ளம் இல்லாத கனவான் அவர்க்கென்றன் உள்ளம் கனிந்திடும் வாழ்த்து

ஏனமுல்லை தந்தநன் முல்லை அதனுள்ளம் ஈனமில் பிச்சி எவர்க்கும் இரங்கலில் ஊனமில் ரோஜா உடைதளில் தும்பைநல் ஞானம் திகழும் மலர்.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் எனும்நல் இடமகல் ஞாலப் புகழ்க்கவி வாக்கு கடர்வீசும் பொன்போல் திகழும் அறிவுக் கடலவர் சான்றானார் இன்று.

எளிய உணவு இரக்கமிகு சிந்தை புளிவாழை நற்கனியில் நாட்டம் - களிப்புடனே நாடி வருவோர்க்கு நல்விருந்து ஈந்திடுவார் கோடியில் ஓர்மணிதர் காண்.

தாழாத நன்முயற்சி தன்னாசான் மேல்பக்தி வீழாத கொள்கைப் பிடிப்புடனே - சூழலகில் மக்காப் பெருநகர் மங்கைநல் லாளுடன் பக்கார் எழுபதாம் ஆண்டு.

உதவிய பெருமக்கள்

இத்தரை ஏத்திடும் வித்தியா னந்தரும் வித்தகர் போற்றும் பெருவிபுலா னந்தரும்

முத்துக் கணபதியும் முஸ்லிம் நிதியும்) நல் வித்திட்டார் அன்புடன் முன்பு.

மொழி அறிவும் சிறப்புக்களும்

இன்பத் தமிழோடு இங்கிலீசும் கற்றிட்டார் அன்பிற் கினிய அறுபுமொழி பாலியிலும் தென்னிலங்கை மக்களின் சிங்களம் தன்னிலும் பொன்போல் உயர்ந்தார் சிறந்து.

மரபுக் கவிதை படைக்கும் திறமை அறுபுத் தமிழிலும் ஆன்ற புலமை இரந்து பெறவியலா ஏற்றமிகு பண்பு கரவின்மை கொண்டவரை வாழ்த்து.

சிங்களம் நற்றமிழ்க்குச் சீரிய பாலமாய் இங்கிலீசு செந்தமிழ்க்கு ஏறிய நற்றொடர்பாய் மங்காப் புகழீட்டித் தம்பெயர் இவ்வுலகில் எங்கணும் நாட்டினார் காண்.

சிங்களத்தில் செந்தமிழில் தேர்ச்சி புகுமுகத்தில் பங்கமில் நல்முனைவர் பட்டமேற்பு - தங்கத் தமிழ்நாட் டரும்பணி ஏற்றமுதல் முஸ்லிம் அழித்தனைய நல்லார் அவர்.

ஆய்வுப்பணி

இன்பறும் இல்லாமியத் தமிழ் தன்பெருமை மன்புகழ் நூல்விவரக் கோவைதன் மாண்பையும் பண்பட்ட நல்லறிவைக் கொண்டு பரப்பினார் மண்ணுலகே நியவரைப் போற்று!

பாரோர் மதிக்கும் படியாகத் தான்கண்ட ஈரா யிரம்நூலை இவ்வுலகு காணவைத்த பேரா சிரியர் புகழ்பாடி வாழ்த்துவேன் பேருவகை உள்ளத்தில் கொண்டு!

தென்னிலங்கை மட்டுமன்றித் தேரோடும் சீரான தென்மதுரை தன்னிலும் தெள்ளுதமிழ்த் தொண்டாற்றிப்

பத்தாண்டு காமராசர் பல்கலைக் கூடமதில்
முத்தாய்த் திகழ்ந்தாரை ஏத்து!

முஸ்லிம் பெருமக்கள் முன்னர் இயற்றிய
இஸ்லா மியத்தமிழை இவ்வுலகு பாராட்டக்
காட்டி இலக்கிய நல்வர வாற்றிலே
ஈட்டினார் ஓரிடன் தேர்ந்து

முஸ்லிம்தற் காப்பியங்கள் என்னுமோர் ஆங்கிலநூல்
இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும் எனுந்தமிழ்நூல்
குர்ஆன் அமாயிந்து சிங்கள நூலும்
ஒரேநாள் அரங்கேற்றி னார்!

பெருஞ்சீர்த் திருச்சியில் சென்னையில் காயல்
பெரும்பட்டினத்தில் எழில்சேர் கொழும்பில்
விரும்புநற் கீழக் கரைதனில்மா நாட்டில்
கருத்துரைத்துப் பெற்றார் புகழ்

'இஸ்லா மியத்தென்றல்' 'நம்பிக்கை' 'நல்லிலங்கை
முஸ்லிம்கள் பேச்சு வழக்கு' 'குணங்குடியார்'
'நீதி நியாயம்' எனப்பலநூல் யாத்திட்டார்
ஏதிங் கவர்க்கு நிகர்?

இலக்கணத் தில்புலி இன்சொல் பகவாம்
பலநூல் பதிப்பித்தார் பன்னாள் இலங்கையின்

வார்த்தக கார்ப்பேரேசன் தன்னை இயக்கித்
திருத்தமாய்ப் பெற்றார் பெயர்

தீந்தமிழ் கற்றிட்ட 'தீந்தமிழ்க் காவலர்'
வேந்தாய்த் திகழும் 'இலக்கியச் சித்தர்'
இசுலா மியத்தமிழின் 'பண்டித ரத்னம்'
பசுமையாய் வாழவே வாழ்த்து

தமிழகத்துப் பல்கலைக் கூடத்தில் அன்று
இமிழ்திரைசூழ் பார்போற்ற நின்றுவிபு லானந்தர்
அன்னார் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றிட்டார் இன்றிங்கு
ஒன்னார் இலாத உவைக.

இல்லறம்

இரக்கம் தியாகம்சன் மார்க்கத்தில் தோய்வு
பரந்தமனம் கொண்டவர் பாத்தும்மா அம்மை
கரம்பிடித்து நல்வாழ்வு கண்ட அவரைச்
சிரந்தாழ்த்திப் போற்றல் தலை.

வாழ்த்து

அன்பு மனையாள் அரியநல் மக்களோடு
இன்பம் பெருகியே இவ்வுலகில் வாழ்ந்திட
கண்போலும் நண்பர்கள் போற்ற இறைவனை
எண்ணியே வாழ்த்துவேன் யான்!

கல்பு னா காமி (பிதிஸ்வை காரவா)

ஒய்லிம அமிரபாயே டுந்நரீர நாசகயா
கிச ககன் னபுந் வல கிரீகி லேச னபுந் கல
நுநுநா வலயேந் கல்பு அலி (ரலி)
நுநுநுந் வுசுநுந. வரந் அலி (ரலி)
நுநுநுநுநுநு அநா பலிநு, னேரகம கரந்
லடி மெவகி அபுரவசந் கிரீம வுரீபந்
புயே கபரேந்நுடி நுநுநுநுநுநு பந் புந.
அவயாந வலயேந் பீ கபுநு யேயா கந்நே
புடேவிலேநு வேந கிநேந பிவ. அலி (ரலி)
நுநுநுந் பிச னாபபு பிவ லேச னுநுநுநு
ஒல்டுந. புடேவிலாநே னுநுநா பிபிநு புயே,
"பலிந மநேமடி, பிச லா லுந கிநிச புநுடி"
யநுநேநி. கல்பு அலி (ரலி) நுநுநுநுநுநு
பநகருவெந் மெடிந் கைபாவேசயவ பந்
பிச. புடேவிலாநே பிபிநுநுல் பகிந பிபிநுநு கிச

ஔபு நுபிந புந. கிநயேநு வகி அலி (ரலி)
நுநுநுநுநுநு மெடுவயேநு வகி மெ மிநிச
மெயே பிபிநுநு டிச நுநிடி? ஔபு மெயே
கல்புநா கரந்நவ புந.

புநேந் அலி (ரலி) நுநுநுநுநு கிநயா
வுந்நேந் புவடு, பிநுநுநுநு அல்டுநுநுநு
கிநயாம வெடி. பிசே நேடிந் பிநுநுநுநுநுநு
அநுநாமகயந் வேந நுரீ மெயே கிந. "பிசே
நாவே மநே நந்நவச குந ஔந
நாவலகந்ந. கிநிச ஔரீயேநிடுநா ஔபுநு
புரவகிசந் பிச னா பிநாநி. புவுநா பு பிவ
கல்பு அலி (ரலி) நுநுநுநுநுநு னுநுநுநு
புநிச புந்நேந் கிநி கருந டிசுபிசந்
மார்டயேநி.

ஓர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக்

கவலக் களஞ்சியம்

வழி

டாக்டர் பீ.மு. அஜ்மல்கான்

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் என்றவுடன் எல்லோர் நெஞ்சங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் வார்த்தை டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் என்பது தான். ஆம், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களிலிருந்து தம்மைப் பிரித்துக் காண முடியாதபடி தம் வாழ்வை இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டவர் பேராசிரியர் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள். தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவிற் குரிய இடத்தைப் பெற்றுத் தருவதற்காகவே தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள். இக்கட்டுரை அவர்தம் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பணி பற்றிய தொகுப்பை இங்கு கோடிட்டுக் காட்ட முயல்கிறது.

பேராசிரியர் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பணியை நான்கு நிலைகளில் பிரித்தாராயலாம்.

1. பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது ஆரம்ப கால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பணியும் ஆர்வமும்.

2. பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் பணி.

3. பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது இதழ்கள் மூலமான இலக்கியப்பணி.

4. பேராசிரியரின் சமயம் சார்ந்த இலக்கியப் பணியும் பிறப்பணியும். மேற்குறித்த தலைப்புகளில் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது வாழ்க்கையை அணுகும்போது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிவது "பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் ஓர் இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம்" என்பதுதான்.

இக்கருத்துக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் காண்போம்.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது ஆரம்பகால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப்பணி:

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய உலகிற்கு 1922 ஆம் வருடம் ஜனவரி 15ஆம் நாள் குறிப்பிடத்தக்க நாளாக அமைந்தது. ஆம், அன்றுதான் ஒரு மாபெரும் இலக்கியப் பரப்பினை தமிழிலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்விக்கப் போகும் இலக்கிய வித்தகர் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களது பிறப்பு நாளாக அமைந்தது. இஸ்லாம் காட்டும் நேர்வழிப் பாதையில் தம் ஆரம்பகால வாழ்க்கைக் கல்வியை முறையாக அமைத்துக் கொண்ட பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் ஆரம்ப காலம் தொடரே தமிழிலக்கியத்தில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவராக விளங்கினார்கள். பேராசிரியரிடமிருந்த இஸ்லாமியச் சமயநெறியின் ஈடுபாடும் தமிழிலக்கிய ஆர்வமும் இணைந்ததின் விளைவு 1951 ஆம் ஆண்டில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பாலமாக உருவானது. ஆம், அன்றைய காலகட்டம் வரையில் தமிழிலக்கிய உலகில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய பிரிவுக்கென்று எந்தவொரு இடமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. சமயச் சான்றோர் வளர்த்த தமிழ்மொழியின் பட்டியலில் முஸ்லிம் புலவர்களின் பெயர்கள் ஏதும் இடம்பெறவில்லை தமிழிலக்கிய வரலாறு படைத்த சான்றோர் பலரும் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவு என்றால் என்ன? என்று அறியமுடியாத காலகட்டத்தில், பேராசிரியர் அவர்கள் வாழ்ந்தில் தோன்றிய விண் நிலவாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவிற்கு புத்துயிர் ஊட்டும் வகையில் 1951ஆம் ஆண்டில் தம் முதுமானிப்

பட்டப்படிப்பிற்குரிய ஆய்வு ஏட்டிற்குரிய தலைப் பாக "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு" (Muslim contribution to Tamil Literature) என்னும் பொருளினதை தெரிவு செய்து ஆய்வு மேற்கொண்டார்கள். இதன் விளைவு அதுவரை மறைக்கப்பட்டு, மறக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவிற்கு ஒரு விடிவு காலம் தோன்றத் தொடங்கியது என்றே கூறவேண்டும். பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் சீரிய-பணியின் விளைவாகவும், ஈழத்திலும், தமிழகத்திலுமுள்ள பல ஊர்களிலும் அவர்கள் சுற்றித்திரிந்து இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவில் அடங்கும் நூல்களைத் தொகுத்ததின் பயனாகவும் புதை பொருளாகக் குடத்து விளக்காகக் குன்றி பயனற்றுக் கிடந்த இருநூறு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் குன்றிலிட்ட விளக்காக ஒளிவீசத் தொடங்கின. இந்த பெருமை பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களையே சாரும்.

எத்தனையோ கருத்தரங்குகள், இலக்கிய மாநாடுகள், திறனாய்வு அரங்குகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவின் இன்றைய கால கட்டத்திற்கான முதற்பணியாக முன்னோடிப் பணியாக அமைந்ததுவும் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு" என்னும் இவ்வெழுத்துப் பணியாகும். இது நூலுருவம் பெற்றதின் பயனாகவே தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கவனமும் முதன்முதலாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் என்ற குரலின் பால் ஈர்க்கப்பட்டது என்றே கூறவேண்டும். அன்று 1951ஆம் ஆண்டில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டதின் விளைவாக அதுவரையில் தமிழிலக்கிய உலகில் அறிமுகமாகாத எண்ணற்ற முஸ்லிம் புலவர்களின் பெயரையும் அவர்தம் இலக்கியப் படைப்புகளையும் முதன்முதலாக தமிழுக்கு அறியத் தொடங்கியது. எனவே "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு" என்னும் பேராசிரியரின் அரிய, ஆரம்பப்பணி இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பிரிவில் முதல் மைல்கல் என்றே கூறவேண்டும். பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள், இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியக் கலைக்களஞ்சியமாக இன்றைய நிலையில் வளர்ச்சி பெற்று உலகளிய விளங்குவதற்கான அடித்தளப் பணியும் இதுவாகவே அமைந்துள்ளது.

பேராசிரியர் அவர்கள் இது முதல், தம் ஆர்வத்தையும் வாழ்த்துக்களையும் இஸ்லாமியத்

தமிழிலக்கியப் பணிக்காகவே இன்றளவும் அர்ப்பணித்து வந்திருக்கிறார்கள். "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு" என்ற தம் நூலின் மூலம் கிடைத்த மதிப்புரைகள் பேராசிரியரை மேலும் ஊக்கப்படுத்தின. இதன் விளைவாக தொடர்ந்து முனைந்து செயல்பட்டு தம் நூலினால் இடம்பெறாதுள்ள எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களைத் தேடிக் கண்டறிய முற்பட்டார் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள். இதன் விளைவாக தம்முடைய ஆர்வத்தை நெறிப்படுத்தும் விதமாக "முஸ்லிம் தமிழுக்காப்பியங்கள்" என்ற தலைப் பிணைத்தம்முடைய டாக்டர் பட்ட ஆய்விற்குரிய தலைப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்து தம் ஆய்வினை காலம் சென்ற பேராசிரியர் க. கணபதிபிள்ளை அவர்களது மேற்பார்வையில் தொடங்கினார்கள். பின் இவ்வாராய்ச்சி பேராசிரியரின் இடைவிடாத முயற்சியின் பயனாக இலங்கைப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் மேற்பார்வையில் 1975ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றது. "முஸ்லிம் தமிழ் காப்பியங்கள் (Muslim Epics in Tamil Literature)" என்னும் இவ்வரிய ஆய்வேடு வெளிவந்ததின் பயனாக ஏறத்தாழ பதினான்கிற்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழுக் காப்பியங்கள் இருப்பதை தமிழிலக்கிய உலகு இனங்கண்டு பெரும் வியப்பிற்குள்ளானது. வேறு எந்தவொரு சமயமும் இத்தகு எண்ணிக்கையிலான காப்பியங்களைத் தமிழுக்களித்திராத நிலையில் தம் அரும்பெரும் முயற்சியின் பயனாக பதினான்கு முஸ்லிம் தமிழுக் காப்பியங்களைத் தேடிக் கண்டறிந்து அவற்றின் காப்பிய இலக்கணங்களை, இலக்கண நூல்களின் வழிநின்று நிறுவி ஆராய்ந்து வெளியிட்ட பேராசிரியரின் பணியினை அறிந்து வியப்பில் ஆழாத தமிழறிஞர்களே இல்லை என்று கூறலாம். இதற்குச் சான்றாக ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்குக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் 1979ஆம் ஆண்டு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் துறைத் தலைவராக மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறுப்பேற்றபின் அன்றைய துணைவேந்தர் தமிழ் முதறிஞர் டாக்டர் வ.க.ப. மாணிக்கனார் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக நானும் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களும் சென்றோம். அப்போது துணைவேந்தர் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்ற வினாவினை எழுப்பினார்கள். அத்துடன் இஸ்லாமியத் தமிழுக் காப்பியமாக சிறப்புரா

ணம் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? என்ற வினாவின்மீதும் எழுப்பினார்கள். அப்போது நாங்கள் பதினான்கிற்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்கள் இருப்பதை எடுத்துக் கூறி விளக்கமளித்தபோது பெரும் வியப்பில் ஆழ்ந்த துணைவேந்தர் அவர்கள் பெரும் உவகையுடன் இத்தகைய இலக்கிய பரப்பினைத் தமிழிலக்கிய உலகு இனம்கண்டு கொள்ள முடியாமல் இருப்பது பெரும் 'பிசகு' என்று கூறி "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றினை" விரிவாக எழுதும் பணியினைத் தொடங்கும்படியும் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். இந்நிகழ்ச்சியே மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு உதயமாவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

"முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்" என்னும் ஆய்வேட்டிற்கு பிறிதொரு சிறப்பும் உண்டு. இவ்வாய்வேட்டினை பேராசிரியர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததின் மூலமாகத் தமிழிலக்கியத்தில் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தி டாக்டர் பட்டம் பெற்ற முதல் முஸ்லிம் அறிஞர் என்ற சிறப்பினையும் பெற்றுள்ளார்கள். எனவே பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது ஆரம்பகால இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பணியும் ஆர்வமுமே இன்றைய இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது, அடித்தளமாக அமைந்தது என்றே கூறவேண்டும்.

பேராசிரியரின் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய திறனாய்வுப் பணிகள்:

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களை இனம் கண்டு அறிமுகம் செய்வித்ததுடன் அல்லாமல் அவற்றை புதிய இலக்கியத் திறனாய்வு முறைகள் மூலமாக அணுகி தாம் ஒரு சிறந்த திறனாய்வாளர் என்பதை பல்வாறான தம் நூல்கள் மூலமாகவும் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் மூலமாகவும் நிரூபணமாக்கியுள்ளார்கள். தாம் இனம் கண்ட ஒவ்வொரு இலக்கியங்களையும் வகைப்படுத்திக் காட்டியதுடன் அவற்றின் உருவ, உள்ளடக்கங்களையும் வெளியுலகு நன்குணரும்படியாகச் செய்வித்துள்ளார்கள். பேராசிரியர் அவர்களின் இஸ்லாமிய இன்பத்தமிழும், இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ் போன்ற நூல்களும் நூற்றுக்கணக்கான இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளும் இவர்தம் புலமையை பறைசாற்றுவனவாக அமைந்துள்ளன. பேராசிரியரின்

திறனாய்வுச் சிந்தனைக்கு இவர் பெற்ற பரிசுக்ளும், பாராட்டுதல்களும் சான்று பகர்வனவாக உள்ளன. இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் இவருக்கிருந்த திறமையையும் திறனாய்வுப் போக்கினையும் உணர்ந்த மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், இங்குத் தொடங்கப்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் துறைத் தலைவராக அழைப்பித்து கௌரவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் காரணமாக பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து பணிபுரிந்த இரண்டாவது "விபுலானந்தர்" என்று சிறப்புடன் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் பணிக்கு சிகரமாக அமைந்துள்ள பணி அன்னாரின் "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின்" உருவாக்கமே என்று கூறலாம். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் துறையின் சார்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள இப்பணி ஆறு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதாக அமையும். முதல் நான்கு பகுதிகள் முற்றுப் பெற்றுவிட்டன. இன்னும் இரு பகுதிகள் விரைவில் முடிவுறும். ஒவ்வொரு தொகுதியும் அறுநூறு பக்கங்களுக்கும் மிகுதியான செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றிற்கே இதுபோன்ற விரிவான இலக்கிய வரலாறு உருவாக்கப்படவில்லை என்று கூறி பாராட்டும் வகையில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் முதல் மூன்று தொகுதிகள் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளன. இதில் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் விரிவான திறனாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபட விரும்புவோர்க்கு பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் அளித்திருக்கும் கொடை "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய நூல் விவரக்கோவை" என்னும் நூலாகும். இந்நூலும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக அண்மையில் நடைபெற்ற கீழ்க்கரை இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டின்போது வெளியிடப்பட்டது. 1951ஆம் ஆண்டு தம்முடைய "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு" என்னும் ஆய்வேட்டிற்காக இருநூறு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் இருப்பதைத் தேடிக் கண்டறிந்து வெளியிட்டதைப் பெரும் வெற்றியாக கருதிய தமிழுலகு 1991ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய

நூல் விவரக்கோவை' மூலமாக இரண்டாயிரத் துக்கும் குறையாத இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்கள் இருப்பதை அறிந்து பெரும் வியப்பில் ஆழ்ந்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும். இந்நூல் விவரக் கோவை பேராசிரியரின் ஆர்வத்திற்கும் ஈடு இணையில்லாத உழைப்பிற்கும் கிடைத்த மிகப் பெரிய மாபெரும் வெற்றி என்றே கூறவேண்டும். இந்நூலினை பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்ததின் மூலமாக ஒரு நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக ஆய்வு நிகழ்த்தக்கூடிய இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வுக் களத்தை ஆய்வுலகிற்கு அறிமுகம் செய்வித்துள்ளார் என்றே கூறலாம்.

இதழ்மூலமான இலக்கியப் பணி:

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பணி படித்த இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர்கள் மத்தியில் மட்டுமல்லாது பாமரர்களுக்கும் சென்றடையும் வண்ணம் அமைந்திருந்தது. இதற்கும், பேராசிரியர் அவர்கள் நாளிதழ்களையும், வார, மாத இதழ்களையும் நன்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் பற்றிய விழிப்புணர்வை சாதாரண மக்களிடையேயும் ஏற்படுத்தும் வண்ணம் பல இலக்கிய அறிமுகக் கட்டுரைகளையும், திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் பேராசிரியர் அவர்கள் எழுதி பல்லோரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றுள்ளார்கள். ஏறத்தாழ 35 வருடம் புகழ்பெற்ற தமிழ் தினசரிகளான தினகரன், தினபதி, வீரகேசரி ஆகியவற்றிலும் தினமின், ஜனதா, லங்காதிப முதலான சிங்களத் தினசரிகளிலும் பல்வேறான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்கள். இதே போன்று மாநாட்டு மலர்க் கட்டுரைகள், வேறு சிறப்பு மலர் கட்டுரைகள் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன. பேராசிரியரின் இதழ் மூலமான இலக்கியப் பணி தனி நிலை ஆய்விற்சூரிய அளவிற்கு தகுதியையும் எண்ணிக்கையையும் பெற்றுள்ளது.

சமயம் சார்ந்த இலக்கியப் பணியும் பிறபணியும்:

இலக்கிய ஆர்வமும், திறனாய்வுச் சிந்தனைப் போக்கும் மட்டும் இருந்தால் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் வெற்றி நடைபோடுதல் முடியாது. காரணம் இஸ்லாமியச் சமயஞானமும் உணர்வும் சேர்ந்து இருக்கும்போதே இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபாட்டினை வளர்த்துக் கொண்டு வெற்றி காணமுடியும். இதற்கு சிறந்த சான்றாகத் திகழ்ந்தவர்கள் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள். இவர்களிடம் எந்த அளவிற்கு

இலக்கியப் புலமை இருந்ததோ அந்த அளவிற்கு இஸ்லாமியச் சமய ஞானமும் அறிவும் இடம் பெற்றிருந்தது. இதற்கு பேராசிரியர் பெற்றிருந்த அறபு மொழிப் பயிற்சி உறுதுணையாக அமைந்தது. இலக்கியக் கருத்துக்களைச் சமயச் சிந்தனையுடன் எடுத்துக்காட்டி விளக்கும் திறன் அனைவரும் வியந்து பாராட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இவர்களது 'மக்காப் பயணம்' போன்ற நூல்கள் சிறந்த பயணநூல் வகையில் இலக்கிய ரசனையுடன் கூடிய படைப்புகளாகும்.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களுக்கு புத்தணர்வு ஊட்டும் வகையில் பல்வேறு பொதுப் பணிகளையும் தாமே முன் நின்று நடத்துபவர்கள் ஆவர். குறிப்பாக பேராசிரியரின் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டுப் பணிகளைக் குறிப்பிடலாம். 1973ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் நடைபெற்ற முதல் உலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாடு முதலாக இறுதியாக 1990 டிசம்பரில் கீழ்க்கரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது உலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாடு வரையில் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள பணி அரும்பெருமை வாய்ந்தது. 1979ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற நான்காவது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டினை தாம் ஒருவரே முன் நின்று நடத்தி இஸ்லாமியத் தமிழுக்கு பெருமை சேர்த்தவர் டாக்டர் உவைஸ் ஆவார். பேராசிரியரின் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டு பணிகள் அவர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கொண்டுள்ள 'எதிர்பார்ப்பற்ற ஈடுபாட்டினை' உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இத்தகு முறையில் அரும்பணியாற்றியுள்ள பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை இன்றைய நாளில் இலங்கை அரசு கௌரவிப்பது இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஈடுபாடுடையவர்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்து பாராட்டுதற்குரியது. இயற்கை தந்த வரமாக அறிவியல் வித்தகராக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களின் விளக்கங்களை விரல் நுளியில் வைத்திருக்கும் இலக்கியத் திறனாய்வாளராக நம்மிடையே இருக்கும் டாக்டர் எம்.எஸ். உவைஸ் அவர்களை "ஓர் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம்" என்று கூறுவது மிகமிகப் பொருத்தமுடையதே. அவர்தம் பணியை இனிமும் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் பெற்றுச் சிறக்க எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் துணை நிற்பானாக.

முயற்சி

அப்துர் - ரஹீம்

உலகெலாம் உய்விக்க ஓர் இறைவன் உளங்கொண்டு
அலகிலா சீர்த்திசால் அண்ணலெம் பெருமானை
அவனிதனின் மையமதாம் அறப் அவனி தோற்றுவித்துப்
புவனமதைப் பொலியவைத்துப் பொற்கவனம் சொலிக்க வைக்கும்
புனிதப் பிறவிகளைப் பூவுலகில் உற்பவித்து
மனிதர்களை மனிதர்களால் வாழ்வதற்கு வழிசெய்தான்-அன்னவரோ

எல்லா உலகும் அல்லாவுக் குரியதுவாம்
அல்லாவுக் குரியதுவோ அவன்தூதர் அடிதழுவி
மண்ணுலகில் ஒழுகிவரும் மாந்தரெமக் குரியதெனும்
கண்ணனைய தத்துவத்தைக் கருத்தில் மிகக்கொண்டு
கடல்கடந்து சென்று காசினியை வலம்வந்து
புடம்போட்ட பொன்னேபோல் பூவுலகில் திகழ்ந்தனர் காண்.

அன்னவர்கள் ஆங்காங்கு குடியேறி ஆங்குள்ள
பொன்னனைய மொழிகளிலே புலவர்களாய்த் திகழ்ந்து
கண்ணனைய நூல்களையே கருத்துடனே ஆக்குவித்துப்
புண்ணியத்தைக் கொள்ளுகொண்டு பூவுலகு நீத்தனர்காண்.

அரும்பாடு பட்டவர்தாம் அவனிதனக் கீன்றளித்த
பெருமைமிகு அவற்றை முஸ்லிம் பேணாது புறக்கணிக்க
அறிவினுக் குயர்விருந்தாம் அவற்றில்சில கறையானுக்
கறுகவை விருந்தாக ஐயகோ! ஆயினவே — அதுகண்டே
உள்ளம் துடிதுடித்தே உடலமது படபடத்துத்

தெள்ளமு தனைய அந்தத் தீந்தமிழ்நூல் தமைச் சேர்த்து
அள்ளித்தம் நெஞ்சணைத்தே அதன்தூசி தனைத்துடைத்துக்
கள்ளியிலா நெஞ்சோடு கண்களிலே ஒற்றி நின்றான்.
சரந்தீவு தன்னிலே சாந்தமிகு நற்குடியில்
சரம்தொடுத்தாற் போலுதித்த சன்மார்க்க சீலர்தம்
அணியிலே தோன்றிய அருள்நிறைந்த நற்புலவன்
பணிசெய்து கிடத்தலையே பணிவுடனே தலை ஏற்றான்.
உலகெலாம் போற்றுகின்ற உவைஸ் என்னும் பேராளன்
அலகிலா அறிவாளன், அவனை **YOU WISE** என்று

அருமையுடன் அனைவோரும் அழைக்கின்ற பேரொலிநம்
இருசெவியில் உருண்டோடி இதயமகிழ் வித்ததுகாண்!

எம்மினத்தார் இன்தமிழில் யாத்தளித்த இரண்டாயிரம்
செம்மை மிகு நூல்களுக்குச் சிறப்பான பட்டியலை
அன்னவனும் தயாரித்தே அனைவருக்கும் அதைக்காட்டி
என்னவென்று சொல இயலா இன்பமகிழ் வற்றுநின்றான்.

செந்தமிழில் நான்கு காப்பியங்கள் எவன் செய்தான்?
பைந்தமிழின் பாவாணன் பார்புகழும் என்பூட்டன்
சேகனாப் புலவன் செய்தளித்தான் என்றுரைத்தான்
மேகம்பழி பாமழையை மிகப் பொழிந்தான் என மொழிந்தான்
ஒருநூ றவதானம் உலகினிலே எவன் செய்தான்?

அருமையிடு என்பாட்டன் அசாதா ரணமனிதன்
செய்குதம்பிப் பாவல்லான் செய்தனளே எனப்புகன்றான்
செய்குதம்பி போல்வல்லான் செகம்பிறக்க விலையென்றான்.
நேற்றுதினம் நிலாமுதுகில் நிமிர்ந்துநின்ற ஆம்ஸ்ட்ராங்கும்
சாற்றினான் நிலாவிருந்து சகமதனைப் பார்க்குங்கால்
கைவிளக்கு போன்று காட்சிஅஃ தளித்ததென்றே.

மெய்விளக்காய் மேதினில் வந்துற்ற மேதகையாம்
மாண்புமிகு நபிகள்தன் ஆயிரத்து நானூறு
ஆண்டுக்கு முன்னர் அல்லா(ஹ)வைத் தரிசிக்க
விண்ணகமே ஏகியக்கால் கண்விளக்கின் வெளிச்சத்தால்
மண்ணகத்தைப் பார்த்திடவே மாடக்குழு விளக்காய்
அன்னதுவே தோற்றம் அளித்ததுவே என்றனர்காண்.

இன்ன அருள் செய்திதனை என்னுடைய முப்பாட்டன்
ஆலிப் புலவரெனும் அருட்கவிஞன் மிஃராசு
மாலைதனில் நானூறு ஆண்டுகள்முன் பாடிவைத்தான்
என்றுமே இயம்பி இஸ்லாத்தின் மாண்புதனை
மண்புவியில் முழக்கி மகிழ்வுற்றான் இப்புலவன்.

இத்தரையில் இவன் இயற்றி ஈந்தநூல் அத்தனையும்
முத்துக்கள் வைரங்கள், முதல் தரமாம் மாணிக்கம்
இவன் அளித்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
இவன் பணியின் மகுடமதில் இலங்கிநிற்கும் கோகினூர்.

இத்தரணி இவன் பிறந்து இஸ்லாமியத் தமிழர்களின்
மெத்தவும் சிறந்த மாப்பணியை மேதினியோர்
அறிந்திடவே செய்து அவனிதனில் நாம்யார்க்கும்
சிறிதுமே இளைத்தோயிலை என்றுமே தீனோரைத்
தலைநிமிர்ந்து முழங்கிடவே தனித்து நின்றே இவன் செய்தான்
நிலை உயர்த்தி அவர்களையே நிமிர்ந்து நிற்க வழிவகுத்தான்.
இவன் தந்தை போன்றவனும் இனிமையுடன் நெடுவாழ்ந்து
புவிதனிலே புகழ்பெற்றுப் பொலிவுற்றுத் திகழ்ந்துமே
இன்னும்பல ஆய்வுகளை இவண் நிகழ்த்தி தீனுக்கும்
இன்னமு தனைய எழிலார் தமிழுக்கும்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு பணிபுரிந்து நலன்குவிக்க
அல்லாவே அல்லஹ்து லில்லாஹி அருள்புரிவாய்!

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின்

திருச்சித் திருப்பம்

மாசி 19

முனைவர். அர. அப்துல் ஜப்பார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இஸ்லாமிய முன்னணி எழுத்தாளர்களுள் பேராசிரியர் முனைவர் உவைஸ் அவர்களும் ஒருவராகக் கருதப்படுகின்றார். ஈழம் தந்த இணையற்ற இஸ்லாமிய எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், நெறியாளர் எனப் பல துறைகளிலும் சிறந்த விற்பன்னராக விளங்குகிறார். பல உரைநடை நூல்களும் விளக்க நூல்களும், உரை நூல்களும், மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் எனப் பல நூல்களை மூன்று மொழிகளில் (தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம்) இவர் இயற்றியுள்ளார். மறைந்து கொண்டிருக்கும் பல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களையும், இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பற்றியும் இவர் எழுதியிருக்கும் நூல்கள் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் வாழும் கற்றறிந்த இஸ்லாமியர்களுக்கு விளக்கத் தருவனவும், அறிமுகப்படுத்துவனவும், பார்வைக்குரியனவுமாக விளங்கி வருகின்றன. மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தின் இஸ்லாமியத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகச் சில ஆண்டுகள் பொறுப்பேற்று இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர். இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்று நூல் அவரின் அயரா உழைப்பிற்குத் தனிப் பெரும் முத்திரை எனலாம். ஈழத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களுக்கு விளக்கம் தருபவர்களில் முதன்மை படைத்தவராகவும் இஸ்லாமியப் பாடங்களை மாணவர்களுக்கு வகுத்துச் செயல்படுத்தும் சான்றோராகவும் திகழ்கின்றார்.

பேராசிரியர் உவைஸ் எழுதியுள்ள நூல்கள் அறுபதுக்கு மேல் இருப்பினும் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் என்னும் நூலே இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் பார்வைக்கு அமைந்த ஒன்றாகும். இந்நூலில் வரும் செய்திகளை வைத்தே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. பேராசிரியர் உவைஸ் சிறந்த உரைநடை எழுத்தாளர் என்பதற்கு அவரின் 'திருச்சித் திருப்பம்' சான்றாக உள்ளது. இஸ்லாமிய இலக்கிய உலகிற்குத் திருச்சி மாநாடு புதிய வழிகாட்டி என்பதோடு பின்னர்

நடை பெறப்போகும் பல ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்க மாநாடுகளுக்கு முன்னோடியாக விளங்கப் போவதை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கின்றார். இந்நூலில் வரும் தலைப்புகளைக் கொண்டே இவரின் எழுத்தோவியங்களைக் கணிக்கலாம். பல தலைப்புகளின் பெயர் பொருத்தமே இவரின் நடையழகை எடுத்துரைக்கும் உரைகல் ஆகும். இலக்கிய நயமாக எழுதுவதிலும் வல்லவர் என்பது திருச்சி நகரின் பழம்பெருமையை விரித்துரைப்பதிலிருந்து அறியலாம்.

"திருச்சிராப்பள்ளி பழமையும் பெருமையும் மிக்கதொரு நகர், சங்ககாலப் புலவர்களால் பாடப்பெற்ற நகர். சான்றோரால் கோழி என்றும் உறந்தை எனவும் உறையூர் என்றும் வருணிக்கப் பெற்ற நகர். புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை முதலிய சங்க காலச் செய்யுட்களிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் இடம் பெற்ற நகர்" ¹ இக்கூற்று கோவூர் கிழார், பிசிராந்தையார் ஆகியோரின் புறநானூற்று வரிகளை நினைவுபடுத்துகின்றன.

நறுஞ்சேறு ஆடிய வறுந்தலை யாணை நெடுநகர் வரைப்பின் படுமுழா ஓர்க்கும் உறந்தையோனே" ²

"குமரிஅம் பெருந்துறை அயிரை மாந்தி வடமலைப் பெயர்குவை ஆயின் இடையது சோழ நன்னாட்டுப்பயுனே கோழி உயர்நிலை மாடத்து" ³

இவ்வாறு சங்கப் பாடல்கள் அவர் தம் உரை நடை வளத்தால் நினைவு அலைகளாக மாறி வருதல் கண்கூடு. மேலும் திருச்சியின் இற்றைக்காலச் சிறப்பினை எடுத்துரைக்குங்கால் "திருச்சிராப்பள்ளி தமிழகத்தின் நடுமையமாகவும் கல்விக் கேந்திரமாகவும் விளங்குகிறது" ⁴ என உரைப்பது பழமைக்கும் புதுமைக்கும் சான்றுகளாகத் திகழும் இரு கல்வி நிலையங்களாகிய தூயவனார் கல்லூரியையும் ஜமால் முகம்மது கல்லூரியையும் இணைத்துக் காட்ட விழைகின்றார் என்றே

தோன்றுகின்றது.

19-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் இரு வெண் கூடரென விளங்கிய இரு இஸ்லாமியப் புலவர்களைக் குறித்துப் பேசும் போது தமிழக முஸ்லிம்கள் இவ்விரு இரட்டையரின் சிறப்புக்களை அறியாது அழ்துயிலில் அயர்ந்த நிலைமை தெரிய வரும்.

"தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு" என்னும் (Muslim Contribution to Tamil Literature) ஆங்கில நூலில் பேராசிரியர் உவைஸ் இவ்விரு இஸ்லாமியப் புலவர்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கும் போது,

"குலாம்காதிறு நாவலர் நாகூர் தர்கா வித்து வானாகக் கருதப்படுகின்றார். பாண்டித்துரைத் தேவரால் அமைக்கப் பெற்ற மதுரை நான்காம் சங்கப் புலவர்களில் ஒருவராக விளங்கினார். அப்போது சிறப்புடன் திகழ்ந்த சங்கப் புலவர்களால் குலாம் காதிறு நாவலருக்கு நக்கிரர் என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பெற்றது. அவர் இயற்றிய 'புலவராற்றுப்படை' அப்போது வெளிவந்தது" என்றும்.

"திருமதினத்தந்தாதி என்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல் அந்தாதி வகையில் ஒன்றாகும்... அந்நூல் திருச்சியைச் சார்ந்த ஆகா. பிச்சை இபுராகிம் புலவரால் இயற்றப் பெற்றது. அந்நூல் முன்னுரையில் அவர் ஒரு இலக்கணக் கடலாகப் போற்றப்படுகிறார்" ⁶ என்றும் இவ்விரு இஸ்லாமியப் புலவர்களின் பெருமை குறித்த ஆசிரியரின் கூற்று சிந்திக்கத் தக்கது.

"முஸ்லிம் இரட்டையர் என்று போற்றப்பட்டு வழங்கப்படும் திருச்சி பிச்சை இபுராகிம் புலவரும் நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரும் இஸ்லாம் வளர தமிழ் வளர இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் வளர அருந்தொண்டு புரிந்துள்ளனர்... இவ்வாறு இருவரும் மாறி மாறி தமிழுக்குப் பெருமை அளித்தனர்" ⁷ இங்ஙனம் நூலாசிரியர் இரு இஸ்லாமியப் புலவர்களைப் பாராட்டிச் சிறப்புரை தருவது கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ!

அஸர் தொழுகைக்குரிய நேரம் வந்தபோது தங்கியிருந்த விடுதியில் 'எதுகிப்லா' என்ற பிரச்சினை எழுகின்றது. இது தொடர்பாக இஸ்லாமிய மார்க்கத்தையும் வரலாற்றையும் தொடர்புபடுத்தி அண்ணல் எம்பெருமானாரின் கிப்லா பற்றிய மொழியினை எடுத்துரைக்கின்றார்.

"கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையில் கிப்லா இருக்கிறது" ⁸ இவ்வாறு சமய எழுத்தாளராகவும் ஆசிரியர் விளங்குதல் நிறைவு தருகிறது.

பேராசிரியர் சொல் விளக்கத்தை 'நூலாயிரத்

திவ்ய பிரபந்த' நூலிலிருந்து எடுத்துக் காட்டி உரைப்பது ஆசிரியரின் பல இலக்கிய நூல் தொடர்பைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாகும். மாநாடு பற்றிய நூலில் பல் வகை செய்திகளும் அனுபவ முதிர்ச்சியும், இயல்பான செய்திகளும் வந்து கலப்பது நூலிற்குப் பெருமை சேர்ப்பதோடு ஆசிரியரின் பல துறை அறிவைக் காட்டுகின்றது. திரு. பா. ஜீவானந்தம் அவர்களின் 'இலக்கியச் சுவை' என்னும் நூலில்,

"ஒரு கலைஞனை விமர்சிக்கும் பொழுது அவன் சிந்தனையை விட உதிர்த்த சில பல கருத்துக்களை விட அவன் வெளியிடும் கண்டான அனுபவம் அவன் உணர்ச்சிக்கு அளிக்கும் உருவக விருந்து ஆகியவற்றில்தான் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்" ⁹ என வெளியிடும் கருத்துரை ஆசிரியர்க்குப் பொருந்தும்.

இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்க முதல் மாநாட்டை நடத்தும் திருச்சி ஜமால் முகம்மது கல்லூரியைப் பற்றி நூலாசிரியர் உணர்ந்து கூறுகிறார் "தென்னகத்தின் - தமிழகத்தின் அலிகாராகத் திகழ்கிறது ஜமால் முஹம்மது கல்லூரி" ¹⁰ என்கிறார். இரு தலைப்புகளில் திருச்சி ஜமாலைப் பாராட்டி எழுதுவதைப் படிக்கும் போது மனம் குளிர்கிறது.

'எழுந்து நிற்கல்' எழுந்தலைப்பில் கருத்துரை தரும் போது திருக்குர் ஆன் ஒதும் சிறப்பை அண்ணலார் மொழிகளைச் சான்றாகக் கூறி எழுதுவது போற்றத் தக்கதாக உள்ளது.

"நீங்கள் குர் ஆனை அறிகளுடைய இராகத்தைப் போல ஒதுங்கள். காதலர்களுடைய இராகத்திலும் யூத கிறிஸ்தவர்களுடைய இராகத்திலும் ஒதாதீர்கள் என நான் உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன்". இத்தொடர் தமிழகத்தில் சில பைத் குழுக்கள் குர் ஆனைத் தாங்கள் விரும்பிய திரைப்பட இராகத்தில் ஒதுவது வருந்தத் தக்கதாக உள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.

தமிழகத் திருப்பங்களாக எழுதும் போது சிறப்புராணக் காப்பியத் தோற்றமே இஸ்லாமிய இலக்கியத் திருப்பத்தின் முதல் கட்டம் என்னும் கூற்று நூலாசிரியரின் முதன்மையான செய்தி என அறிய முடிகிறது. மேலும் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களின் பதிப்பாளராக விளங்கியவர்கள் இருவர். காயல் பதியைச் சார்ந்த கண்ணகமுது மஹ்மது முகம்மதுவும் கோட்டாறு சதாவதானி செய்குத்தம்பிப் பாவலரும் ஆவார்கள். இதே போன்று யாழ்ப்பாணத்திலும் இஸ்லாமிய இலக்கியத் திருப்பங்கள் பல தோன்றின. அத்திருப்பு

முனையின் மூல காரணமாகக் கருதப்படுவோரிடம் பதறுத்தீன் புலவர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். இஸ்லாமிய இலக்கியத் தமிழ் வளர்ச்சியில் யாழ்ப்பாணத் திருப்பு மையங்களும் சிறப்பான பாராட்டுதலைப் பெறுகின்றன. ஈழத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகம் இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கு ஒரு புதிய திருப்பத்தைத் தோற்றுவித்த நிலை நூலாசிரியரின் கவனத்தை மட்டும் ஈர்க்கவில்லை. மாறாக அங்குள்ள இஸ்லாமிய சமுதாயமே அத்திருப்பு முனையினை ஆவலுடன் வரவேற்றது. தேர்வு நிலையிலும் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை உருவாக்கத் துணை நின்றவர் திருவாளர் எஸ்.ஈ.ஆர். பேரின்ப நாயகம் என்பதைக் குறித்துப் பேராசிரியர் உவைஸ்,

“பழம் நழுவி பாலில் விழுந்தது போன்றிருந்தது. எந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேனோ அந்தத் துறையினரைப் பற்றி என்னிடம் வினவும் பொழுது நான் அளவிலா மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்”¹² எனத் தம் கருத்துரையை ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கத் தெளிவு படுத்துகின்றார்.

இங்ஙனம் புதிய இஸ்லாமியப் பாடத்திட்டம் உருவாயிற்று. அது அந்நாட்டுக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் பார்வைக்குச் சென்று தமிழ் இலக்கிய ‘ஆ’ என்ற பிரிவில் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களின் பாடத் திட்டம் ஆக முழு நிறைவு பெற்று வெளிவந்ததைத் “தமிழ் ஒரு படி உயர்ந்து விட்டது”¹³ எனத் தலைப்பில் தமிழக அறிஞர் ஒருவரின் பாராட்டுதலைச் சுட்டிக் காட்டி இயலை முடிக்கின்றார். அதே சமயம் முஸ்லீம்கள் “தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு” என்றும் நூல் வெளிவரப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தவரும் இந்நூலாசிரியர் தாம் என்பது வெள்ளிடைமலை.

“இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் ஏற்பட்ட பல திருப்பங்கள்”¹⁴ இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக விளங்கின. திருச்சி மாநாடு நடப்பதற்கு முன்னர் மருத முனையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இஸ்லாமியக் கருத்தரங்க மாநாடு திருச்சிக்கு வழிகாட்டியாக மட்டுமல்லாமல் மேலும் பல திருப்பங்களுக்கு அடித்தளம் போட்டது. திருச்சி மாநாட்டைப் பற்றியெழுந்த இந்நூலில் 1966, 1968-ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்க மாநாடுகளைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவது குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாகும். இங்ஙனம் தனிப் பெருந்திருப்பத்திற்கு உறுதுணையாக நின்ற திருச்சி மாநாடு “ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியாகும்”¹⁵ என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். இத்தகைய திருப்பங்

களைத் திறனாய்வு அடிப்படையில் அமைத்து எழுதுவது பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் தனித் திறனாய்வுப் போக்கைக் காட்டும்.

“மேலை நாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் நடையினை எழுதும் ஆசிரியரின் இயல்போடேயே பெரும்பாலும் இணைத்துப் பேசுகின்றனர். கவிஞருடைய நடை அவருடைய உள்ளத் தெளிவையும் கலைச் சுவைகளில் திளைத்த அவருடைய பண்பையும் புலப்படுத்தும்”¹⁶ என ‘நடையியல் அறிமுகம்’ சுட்டிக் காட்டும் போக்கு நூலாசிரியர்க்குச் சாலவும் பொருந்தும்.

“மாபெருங்கலாச்சாரத்தில் முஸ்லீம்கள் எத்தகைய கலாச்சாரத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற வினா வரும் போது “எமது மூதாதையரின் பண்டைய பெருமையை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியமும் கலாச்சாரமும் இவ்விரு மாபெரும் நாகரீகங்களின் பிரதிபலிப்பாகும்”¹⁷ என விளக்குவார் முனைவர் உவைஸ். “இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்” என அமைந்த மாநாட்டில் ஒருமித்து எழுந்த குரல் இதுதான். “இஸ்லாமிய எங்கள் வழி. இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி”¹⁸ இம்முழக்கம் பின்னர் தோன்றிய மாநாடுகளிலும் எதிரொலித்தன. இவ்வாறு ஒரு புதிய சகாப்தம் மலர்ந்து நறுமணங்கமழும் சிறப்பை ஆசிரியர் நினைவு கூர்கின்றார்.

மாநாட்டுக் கவியரங்கு பற்றிய செய்திகளைக் கட்டுரையாகத் தரும் நிலையில் அவ்வரங்கிற்குத் தலைமை வகித்த இறையருட் கவிமணி கா. அப்துல்கபூர் குறித்தும் அவர் தம் கவிதை. நடை. பற்றியும் விரித்துரைக்கின்றார்.

“திருவே திறமே தெளிவே ஒளிவே
பொருளே புகழே பொதுவே பொலிவே
மருவே தருமா மனமே மதியே
கருவே கனிவே மதியே தருவாய்”¹⁹

என இறைவனின் ஆற்றல்களைச் சுட்டிய வண்ணம் கவிதை மழை பொழிந்த கவிமணியின் வரிகளில் இணைந்து விடுகின்றார், முனைவர் உவைஸ். அவ்வரங்கில் அடுத்தடுத்துக் கவிதை படிக்கப் போகும் கவிஞர்களின் அறிமுகத்தைக் கவிதை நடையிலேயே அமைத்த கவிமணியின் தலைமைச் சிறப்பைப் பாராட்டுகின்றார். ஒழுக்க வியல் தொடங்கி வாழ்வியல் முடிய அமைந்த கவிதைத் தலைப்புகளையும் இயற்றிய கவிஞர்களுடும் நூலாசிரியர் என்ற முறையில் அறிமுகம் செய்கின்றார். பின்னர் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் முடிவுரைக்குச் சிறப்புரை வழங்கிய மௌலவி அப்துல் வஹ்ஹாப் சாகிப்.

“எங்கள் அனைவர்க்கும் நீ நேர் வழி காட்டுவாயாக என்றே நாம் அல்லாஹ்விடம் குறை

இரக்க வேண்டும் என்று அல்லாஹ் தனது அருள் மறையிலே கூறியுள்ளான்”²⁰ என அவர்கள் திருமறையின் மணி மொழிகளை எடுத்துரைக்கும் போது இஸ்லாமிய இலக்கிய முதல் மாநாடு நடைபெற்ற இடமாகிய திருச்சி ஜமால் முகம்மது கல்லூரியின் சின்னத்தில் “நேர்வழிகாட்டுவாயாக” என அமைத்திருக்கும் திருமறை வசனங்களை நினைவுபடுத்துகின்ற இந்நூலாசிரியரின் நடைத்திறம் எண்ணி மகிழத்தக்கது.

“இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்

பம்” என்னும் நூல் பல செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டின் செய்திகளைக் கொண்டு வரையப் பெற்ற நூலாக இருப்பினும், முனைவர் உவைஸ் அவர்களின் கல்விச் சிறப்பை, உயர்வை, பிரதிபலிக்கும் நூல் என்பதில் ஐயமில்லை. அறிஞர் உவைஸின் பல துறைத் தொடர்பைப் பறைசாற்றும் நூல் ‘இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்’ எனக் கூறுவதில் மிகையொன்று மில்லை.

சான்றெண் விளக்கப்பட்டியல்

1. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 6
2. கோவூர் கிழார்	-	புறநானூறு பா.எண். 68 வரி 16-18
3. பிசிராந்தையார்	-	புறநானூறு பா.எண். 67 வரி 8-10
4. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 6
5. M.M. UWISE	-	Muslim Contribution To Tamil Literature Page - 25
6. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 28
7. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 14
8. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 22
9. ப. ஜீவானந்தம்	-	இலக்கியச்சுவை பக்கம் - 29
10. - எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 25
11. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 36
12. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 53
13. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 56
14. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 59
15. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 81
16. இ. சுந்தரமூர்த்தி	-	நடையியல் அறிமுகம் பக்கம் - 26
17. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 98
18. சி. நயினார் முகம்மது	-	இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருத்தரங்க முதல் மாநாடு - 1973 மே - 12 - வரவேற்புரை
19. எம்.எம். உவைஸ்	-	இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம் பக்கம் - 104
20. - மேற்படி -	-	மேற்படி - பக்கம் - 125

இஸ்லாமியத் தமிழ்

தா.. தா..

௨௦19

எம்.ஆர்.எம். முகம்மது முஸ்தபா

தமிழுக்குத் தொண்டு
இந்தப் பெருமக்கள் பண்ணியுள்ளனர்,
பொத்தப் பெருமக்கள் பண்ணியுள்ளனர்,
சமணப் பெருமக்கள் பண்ணியுள்ளனர்,
இஸ்லாமியப் பெருமக்கள் பண்ணியதுண்டா?

“உண்டு” என்று
இலங்கையிலிருந்து
உரத்து முழங்கியவர் உவைஸ்.

ஆதாரமற்ற முழக்கத்தை
ஆணாணப்பட்டவர் எழுப்பினாலும்
அது முணக்கம்தான் ஆகும் அல்லவா?

தம் முழக்கத்திற்கு ஆதாரமாக
அவர் நூல் ஒன்று
ஆக்கினார்.

அந்நூல் வெளிவருவதற்குமுன்
உமறுப்புலவரைப் பற்றித்தான் ஓரளவு தெரியும்
குணங்குடி மஸ்தானைப் பற்றித்தான் சிறிதளவு
தெரியும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றி
பெருமளவில் எங்கே,
பெயரளவில் கூடத் தெரியாது.

ஈராயிரத்திற்கும் அதிகமான
இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களை
இஸ்லாமியத் தாய்மார்கள்
ஈன்றிருப்பதாய்
உவைஸ்தான் உரைத்தார்.

அவர்களில் ஒருவர்
அவ்வாறு என்று பாராட்டத்தக்க விதம்
பாடல்கள் இயற்றிய
சவ்வாதப் புலவர்.

இன்னொருவர்

நாற்பெரும் காவியங்கள் படைத்த
நற்பெரும் சேகனாப்புலவர்.

இப்புலவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை வைத்து,
இவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் பற்றிய
குறிப்புகளை வைத்து
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
ஆக்கவேண்டும் என்பது அவர் ஆசை.

அதற்காக அவர்
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும்
கடலைக் கடைந்து வைத்திருந்தார்.

இது அறிந்து
மதுரை, காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தில்
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு
இருக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டபோது
அவர் அழைக்கப்பட்டார்
கடல் கடைந்து வரும்படி.

வரும்படியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல்
அவர் வந்தார்.
கூடல் நகரில் மும்மூன்றாண்டுகள்
குடியிருந்து
ஆக்கப் பணிகள் அதிகம் செய்தார்.

அவர் நாட்டவர் பலர் புரிவது,
மாணிக்க வாணிபம்
அதில் அவருக்கு
நாட்டமில்லை.

முத்து வாணிபத்தில்தான்
அவர்
முனைப்பும் நினைப்பும்.

அவர் நாட்டில்
முத்துக் குளிக்கும் ஊர் மன்னாரு
அவர் முத்துக்குளிப்பது பொன்னாறு.
ஆம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும்
பொன்னாறு.

இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள்
இங்குமங்கும்
இப்பொழுது நடக்கின்றன.

ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில்
அகவாரஸ்ய நிகழ்ச்சி
கட்டுரைகள் படிக்கும் கட்டம்தான்.
ஆனால் அதுதான்
ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கே
அச்சாணி.

இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
மாநாடென்றால், உவைஸ்
மனம் நாடாமல் இருக்கமாட்டார்.
அவர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்
படிக்காத மாநாடுகள்
அறவே கிடையாது.

கதைகள் ஆகமாட்டா
கட்டுரைகள், அதுவும்
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்.

அவர் கட்டுரைகளில்
இட்டுக்கட்டிக் கூறப்படும்
உரைகளுக்கு
இடமே கிடையாது.

ஆதார உரைகள்தாம்
அவற்றில் இருக்கும்.

அவர் உரைகளை
உரைகல்லில் உரைத்துப்பார்த்தால்
பளிச்சிடத் தவறமாட்டா
பத்தரை மாற்று உண்மைகள்.

அவ்விதம் கட்டுரைகளை
ஆக்க வேண்டுமானால்
அதற்குத் தேவை நூலகங்கள்.

நூலகங்கள்
இல்லங்களில் மட்டும்
இருந்துவிட்டால் போதுமா?

உவைஸிடம் உண்டு
இரு நூலகங்கள்.

ஒன்று, அவர் இல்லத்தில்
மற்றொன்று, அவர் உள்ளத்தில்.

சாகவிருந்த தமிழ் இலக்கியங்கள்
சிலவற்றிற்கு
உயிர் அளித்தவர்
உ.வே.சா.

ஒருவருக்கும் தெரியாதிருந்த
இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை
ஊரறியச் செய்தவர்
உவைஸா?

“ஆம்” என்பதுதான் நாம்
அளிக்கத்தக்க
அழுத்த பதில்.

உ.வே.சா. குறிப்பிடப்படுவார்
‘தமிழ்த்தாத்தா’ என்று.

உவைஸை நாம்
தாத்தாவாக்க விரும்பவில்லை.

உண்மையில் உவைஸ்
இஸ்லாமியத் தமிழின் தாதா.

அவரிடம் நாம் கேட்க விழைவது:
இஸ்லாமியத் தமிழ்
இலக்கிய நூல்களை
இன்னும் தா! தா!

இறுதியில் நாம் அவர் பற்றி
இயம்ப விரும்புவது:
அவர்
இலங்கைக் குடிமகனாக
இருக்கலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழுக்கு
அவர் ஆற்றிய பணியால்
நாம்
உரிமையுடன் உரைப்போம்
அவர்
எம்.எம். உவைஸ்.

இலங்கை நாயகர்

சுழுவை

இலங்கை உவைஸ் ஹாஜ்பார்

அல்ஹாஜ் நீர் ஏ.எம். சமீத்

“நீ புகழுடன் இருக்க விரும்பினால் படிப்பதற்குத் தகுந்த புத்தகங்களை எழுது. அல்லது உன்னைப் பற்றி எழுதுவதற்குத் தகுந்தபடி உன் செயல்களை மாற்றிக்கொள்”.

இது அறிஞர் பிரான்கின் அவர்களின் பொன்மொழி. இந்தப் பொன்மொழியில் எவ்வளவு ஆழமான உண்மை அடங்கியிருக்கிறது. படிப்பதற்குத் தகுந்த புத்தகங்களை எழுதுவதன் மூலம் பரமன் அருளால் பாரினில் பெரும் புகழ்பெற்ற பேரறிஞர்களின் பட்டியலில் பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் கலாநிதி ம. முகம்மது உவைஸ் அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார். அவரைப் பாராட்டும் முகமாக ஒரு நூல் வெளியிட இலங்கை முஸ்லீம் சமய, பண்பாட்டு அலுவலர்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் அலுவலகம் திட்டமிட்டிருக்கிற செய்தி தேனாக இனிக்கிறது.

அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் அவர்கள் மறைந்தபின் பாராட்டுவதைவிட அவர்கள் வாழ்கின்றபோதே பரராட்டி பெருமைப்படுத்துவதன் மூலம் சிறப்பான சேவை செய்யும் இலங்கை அரசின் முஸ்லீம் சமய பண்பாட்டு அலுவலர்கள் இராஜாங்க அமைச்சின் கொள்கை நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றும் நல்லறிஞர்களுக்கு நன்றியைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்ற கடமை உணர்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது. எந்தத் துறைகளில் நன்றியுணர்வு பிசுந்து கிடக்கிறதோ அத்துறைகள் இறையருளால் முன்னேற்றம் அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை. நன்றியுடைய இருதயத்திலிருந்து வெளிப்படும் பிரார்த்தனைகளே இறைவனால் அதிகமாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றன.

பேராசிரியர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றியிருக்கும் பணி இமயம்போல் உயர்ந்த சிறப்புடையது. முதன்முதலாக உலகத்தில் அவர் பெற்றிருக்கும் அந்தத் துறைகளுக்கான டாக்டர் பட்டமே

சான்று பகரும்.

தாய்த் திருநாட்டில் மட்டுமல்லாமல் அயல் நாட்டிலும் அரிய பல தொண்டுகள் ஆற்றி பெரும் புகழ் பெற்றிருக்கிற பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் விபுலானந்த அடிகளாருக்குப் பிறகு தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களில் சிறப்புடைய மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் முதலாவதாக பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாத இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியத் துறையின் தலைமைப் பேராசிரியராய் புகழுடன் பணியாற்றி தம் தாய்நாடான இலங்கைக்குப் புகழ் சேர்ந்திருக்கிறார். எல்லாப் புகழும் அல்ஹாஜ் வுக்கே.

என் வாழ்நாளில் நீங்காத நினைவுகளை உள்ளம் அசைபோடும் நாட்களில் ஒன்றாக 1973ம் ஆண்டு 'மே' மாதம் 11ந் தேதி சனிக்கிழமை அமைந்திருக்கிறது. அன்றுதான் முதன்முதலாக பேராசிரியர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களைத் தமிழகத்தின் நடுமையமாகவும் கல்விக் கேந்திரமாகவும் விளங்குகிற திருச்சிராப்பள்ளியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியக் கருத்தரங்கு மாநாட்டில் சந்திக்கின்ற பேற்றினைப் பெற்றேன். முதல் சந்திப்பிலேயே மனதைக் கவரும் பெரியாராக அவர் திகழ்ந்தார். அந்த மாநாட்டில் பெரும்புலவர் பேராசிரியர் நயினார் முகம்மது அவர்கள் அழைப்பின்பேரில் சொற்பொழிவாற்ற சென்றிருந்த நான், பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களைச் சந்தித்தபோது சகோதர பாசம் ஏற்பட்டு இன்றுவரையில் அது சலனமில்லாமல் இறையருளால் செழுமையுடன் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இலங்கையில் பல்கலைக் கழக மாணவராக 1947ல் இருந்த போது புனித பயண கற்றுலாவாக இந்தியா வந்த போது அவர்களைப் பார்க்கும் பேறு எனக்குக்

கிடைக்கவில்லை.

கலைமாணி பட்டம் பெற்றபின் முதுமாணி தேர்வுக்கான ஆராய்ச்சிக்கு நூல்களைத் தேடும் புத்தக வேட்டைக்காக "முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு" என்பதுபற்றி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு இரண்டாவது தடவையாக 1950 ஆண்டு இந்தியா வந்தபோதும் அறிஞர் பெருந்தகை உவைஸ் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

முதல் இரண்டு வருகைகளில் தோல்வி கண்டாலும் மூன்றாவது வருகையில் எங்கள் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் மூன்றாவது முறையாக இரண்டாவது அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி கருத்தரங்கு மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள இந்தியா வந்தபோது சுற்றுலாவின் இறுதிக் கட்டத்தில் திருச்சி மாநகருக்கு வந்து 12.5.1973ல் புகழ்மிகு ஐமால் முகம்மது கல்லூரியில் இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் பங்குபெற்றபோது அவரைச் சந்திக்கிற பேற்றினை அல்லாஹ் தந்தருளினான்.

நண்பனுடைய வழியிலே செல்வது மனிதனுடைய இயல்பு. எனவே நண்பனைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஒவ்வொருவரும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று பெருமானார் நபிகள் நாயகம்(ஸல்) அவர்கள் நவீன்றிருக்கிறார்கள்.

அதனாலே எச்சரிக்கையோடும் கவனத்தோடும் நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே பேராசிரியர் அவர்களை நண்பர்களாக பெற்றவர்கள் அவர் செல்லும் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய பாளையிலேயே சைகோர்த்து நடக்க விரும்புவதற்கு ஆசைப்படத்தான் செய்வார்கள்.

யாரோடு தோழர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான இலக்கணத்தை அல்லாஹ் தன் திருமறையில் (சூர்ஆன் 5:55) அழகாக வகுத்துத் தருகிறான். "அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரிடம் நம்பிக்கை கொண்டோரும் தொழுகையைக் கடைப்பிடிப்போரும் ஐக்காத் என்னும் தர்யம் கொடுப்போரும் இறைவன் கட்டளைகளுக்குத் தலை சாய்ப்போரும் உங்களுடைய தோழர்கள் ஆவார்கள்."

இறைவன் அடையாளம் காட்டுகிற தோழர்களில் ஒருவராக இஸ்லாமிய தமிழறிஞர் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவரோடு பழகுகிற அன்பர்கள் அனைவரும் அனுபவத்தில் உணர்வது உண்மையாகும்.

சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நண்பர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு பெறவேண்டுமானால் ஒருவருக்கொருவர் சுடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வது அவசியமாகும். அதன் காரணமாகவே பேராசிரியர் அவர்களோடு இலக்கிய வாசனையை நுகர வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தில் அவர்களோடு சுடிதத் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் எனக்கு உண்டு.

பேராசிரியரின் சுடிதங்கள் இலக்கியக் கருவுலங்களாக இருப்பதால் அவைகளைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறேன். "சுடிதங்கள் எழுதுவதில் நான் கையாளும் வாசகமுறை அவற்றை உரையாடல்கள் போல் தோன்றச் செய்கின்றன. ஆயிரம் மைல்களுக்கு கப்பால் தனிமையாக இருந்தபோதிலும் எழுத்து மூலம் உரையாடலாம். பிரிந்திருக்கும் நிலையிலும் இவ்வாறு இரு மனங்கள் கூடுவதால் ஏற்படும் இன்பத்தைத் துயக்க முடியும்" என்று கவிஞர் மிர்சா காலிப் கூறுகிறார்.

ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் இலங்கை நாட்டில் பாளையத்துறை ஹேளமுல்ல என்ற ஊரில் மர்கலி என்ற இல்லத்தில் குடியிருக்கும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் சுடிதம் இந்தியாவில் காயிதே மில்லத் மாவட்ட சிறப்புமிகு முஸ்லிம் அறப்பிப் பல்கலைக் கழகம் இருக்கிற நீடுர் என்ற சிற்றூரில் சல்யா இல்லத்தில் வசிக்கிற எனக்கு 4.9.1987ல் எழுதிய சுடிதத்தில் ஒரு பகுதி: "இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முதலாந் தொகுதி பற்றிய உங்கள் அருமையான கருத்துக்களுக்கு எனது இதயங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகட்டும். முஸ்லிம்கள் தமிழ்நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் வந்த வரலாறு பற்றிய பெறக்கூடிய செய்திகள் அத்தனையும் ஒன்று திரட்டி ஒரு நூலில் இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும் என்பது எனது நெடுங்காலமான ஆசை. அதனைத் தொகுக்க இந்த நூலைப் பயன்படுத்தினேன். இந்த தகவல்களைப் பின்னணியாக வைத்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வழி ஏற்பட்டால் எனது அவா நிறைவேறியது எனக் கொள்வேன்...."

1973ம் ஆண்டு பேராசிரியர் அவர்களை இந்தியாவில் சந்தித்த பிறகு அவர்களை அவர் பிறந்த ஊரிலேயே சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. எப்படியும் அங்கு செல்லவேண்டும் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் இலங்கைத் தலைநகர் கொழும்பில் 1979ல் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாட்டில் சிறப்புரையாற்ற வேண்டும் என்று பேராசிரியர் அவர்கள் அழைத்திருந்தார்கள்.

மாநாட்டு அழைப்பிதழில் சொற்பொழிவாளர் பட்டியலில் என் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் ஒரு சில தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால்

அதில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை.

கொழும்பு நகரில் பிரபல வணிகர்களான கிரஸ்ட் குரூப் (CREST GROUP) நிர்வாக பங்கு தாரர்களில் ஒருவரான என் குடும்ப நண்பர் அல்ஹாஜ் எம். முகம்மது ஹுசேன், பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவினர் இந்தியாவுக்கு வரும்போதெல்லாம் ஹுசேன் அவர்கள் என்னையும் எங்கள் நண்பர்களான புங்கனூர் அல்ஹாஜ் என்.எம். முகம்மது சஹீது, நீடுர் அல்ஹாஜ் ஏ. அப்துல் ஹமீது, காரைக்கால் ஜனாப், எஸ்.எம். உமர் ஆகியோரைக் கட்டாயம் இலங்கைக்கு வரவேண்டும் என்று அழைத்துக் கொண்டிருந்ததோடு 1979 ஜூலை மாதம் இங்கு வந்திருந்தபோது அன்புக் கட்டளையிட்டு தம்முடனேயே எங்களை இலங்கைக்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்.

1979ம் ஆண்டு புனித ரம்ஸான் மாதத்தில் கொழும்பு நகரில் நண்பர் ஹுசேன் ஹாஜியார் வீட்டில் ஒரு மாதம் நாங்கள் விருந்தினர்களாக தங்கினோம். இலங்கையில் நாங்கள் புனித ரம்ஸானில் இருந்தபோது பாணாதுறை, புத்தளம், காலி, கண்டி, நுவரேலியா, சினங்கோட்டை போன்ற ஊர்களுக்கெல்லாம் செல்லும் பேற்றினைப் பெற்றோம். ஒரு முஸ்லீம் நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்வது போன்ற உணர்வைப் பெற்று பேருவகை அடைந்தோம். சமய சார்பற்ற நாடு என்பதன் இலக்கணத்தை அங்கு எங்களால் காண முடிந்தது. பெளத்தர்களும், முஸ்லீம்களும், கிருத்துவர்களும், இந்துக்களும் ஒருமைப்பாட்டின் உயர்ந்த தத்துவத்தை உணர்ந்து ஒற்றுமையாகவும், சகோதர பாசத்தோடும் வாழ்வதைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றும் இஸ்லாமிய பிரிவின் நிகழ்ச்சி இயக்குனரான ஜனாப் அப்துல் கபூர் அன்புக் கட்டளையிட்டு இலங்கை வானொலியில் என்னை பேசச் செய்த தும் புத்தளம், காலி ஆகிய ஊர்களில் முஸ்லீம் ஜமாத்தினர் பள்ளிவாசலில் என்னைச் சொற்பொழிவாற்றச் செய்த நிகழ்ச்சிகளிலும் நன்றியுடன் இங்கு நினைவு கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

1979ல் நடைபெற்ற என்னுடைய இலங்கை பயணத்தின் முக்கிய நோக்கம் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை சந்திக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஹேனமுல்ல பாண துறையில் உள்ள அவர்கள் நண்பர்களுடன் சென்றேன். மலைபோல் குவிந்திருந்த நூல்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் அமர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்ததை பார்த்தேன். எனக்கு நண்பராகவும், வழி

காட்டியாகவும், பேராசிரியராகவும் இருக்கிற அவர்கள் வசிக்கும் வீடு எனக்கு ஒரு நூல் நிலையமாகவே பட்டது. இயற்கை அழகு மிளிரும் சகாதார சூழ்நிலையில் சிந்தனையைச் செழுமைப்படுத்துவதற்குரிய சிறப்பான இடமாகத் தெரிந்தது.

மகிழ்வுடன் அவர்களோடு உரையாடி நல்ல பல நூல்களை அவர்களிடம் அன்பளிப்பாக பெற்று என் இலட்சியம் வெற்றி பெற்றபெருமிகத் தோடு அவர்கள் இல்லத்தைவிட்டு விடைபெற்ற நிகழ்ச்சி இன்றும் பசுமையுமையாக நிலைத்து நிற்கிறது.

பத்தாண்டுகள் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியத் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியபோது அதிகமாக சந்திக்கின்ற வாய்ப்பினை நாங்கள் பெறவில்லை.

ஒய்வுபெற்ற இலங்கைக்கு அவர்கள் திரும்பியவுடன் எப்படியும் நான் தலைவராக இருக்கிற நீடுர் - நெய்வாசல் ஜாமியா மிஸ்பாஹூல் ஹுதா என்ற அரசிக் கல்லூரிக்கு அவர்களை அழைக்க வேண்டும் என்ற இலட்சிய வெறி இருந்தது. எனவே கல்லூரி பட்டமளிப்பு விழாவிற்கு உரை நிகழ்த்த அவர்களை அழைத்தேன். அவர்களும் என் அழைப்பை ஏற்று வருகை தந்தார்கள்.

எங்கள் கல்லூரியில் கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையிலிருந்து மாணவர்கள் வந்து 7 ஆண்டுகள் படித்து "மிஸ்பாஹி" என்ற மார்க்க அறிஞர் பட்டம்பெற்று ஷரியத் பட்டதாரிகளாக பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு துறைகளில் புகழோடும், பயனோடும் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பதை நான் நேரில் கண்டுகளித்தேன். இதனை இலங்கிய வாழ் இஸ்லாமிய சகோதர சகோதரிகளும் நன்கு அறிவர்.

1990ம் ஆண்டு நீடுர் - நெய்வாசல் அரசிக் கல்லூரி பட்டமளிப்பு விழாவில் பேருரை ஆற்ற வந்திருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் "தமிழ்ப் பாடல்களில் அல்குர்ஆன் கருத்துக்கள்" என்ற தலைப்பில் அருமையான ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை படித்தார்கள். அவர்கள் அன்பளிப்பாக தந்து சென்ற அந்த கட்டுரையை நான் பத்திரமாக பாதுகாத்து வருகிறேன். அந்தக் கட்டுரையில் ஒரு பகுதியை தருகிறேன்: "இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு முலமாய் அமைவது அல்குர்ஆன். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய பல தமிழ்க் காப்பியங்களில் அல்குர்ஆன் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணத்திற்காக 'புதுகுஷ்ஷாம்' என்னும் காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள அல்குர்ஆன் கருத்துக்களைப்

பார்ப்போம். ஒரே ஆசிரியர் நான்கு பெருங்காப் பியங்களை இயற்றி உள்ளார் எனின் அது ஒரு உலக சாதனையாகும். அங்ஙனம் உலக சாதனை படைத்த ஒரு புலவர் தமிழ்நாட்டிலேயே வாழ்ந்துள்ளார். அவர்தாம் காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த சைகு அப்துல் காதிரு நயினார் லப்பை ஆலிம் புலவர். முகியித்தீன் அப்துல் காதிரு ஹீலானி (ரலி) அவர்களைப் பற்றி குத்பு நாயகம் என்னும் காப்பியத்தையும் நாகூர் ஆண்டகை மீரான் சாகிபு சாகுல் ஹமீது ஆண்டகை அவர்களைப் பற்றி திருக்காரணப் புராணம் என்னும் காப்பியத்தையும் செய்யினா இப்ராஹிம் நபி (அலை) அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு திருமணிமாலை என்னும் காப்பியத்தையும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கையில் இறுதிக் காலகட்டத்திலும் அபுபக்கர் (ரலி) அவர்களின் காலத்திலும் நிகழ்ந்த போர்களில் சிறியா என இன்று வழங்கப்படும் சாம் தேசத்தை வெற்றிகொண்ட வரலாற்றைப் பற்றியும் புதுகுஷ்ஷாம் என்னும் காப்பியத்தையும் சைகு அப்துல் காதிரு நயினார் லப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்கள் இயற்றிக் தந்துள்ளார்கள். அவர் சேகுனான் புலவர் என கருக்கமாகவும், புலவர் நாயகம் என சிறப்பாகவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் தமது புதுகுஷ்ஷாம் என்னும் காப்பியத்தில் பல அல்குர்ஆன் கருத்துக்களை அழகாகவும் அல்குர் ஆனில் அவை எந்த ஒழுங்கு முறையில் அமைந்துள்ளனவோ அதே ஒழுங்கு முறையில் இலக்கிய நயம் ததும்பவும் அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.....”

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் நூல்களில் முதல் நூலாக நான் படித்தது “இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சி திருப்பம்”.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சிக்கு வழிகோலிய திருச்சியில் நிகழ்ந்த முதலாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத்தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கு மாநாடு பற்றிய கருத்துக்களை இலங்கை வார இதழ் ‘வீரகேசரி’யில் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பே நாலுருவில் “இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்” என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. அந்நூலில் பக்கம் 83, 84, 85ல் ‘சிறந்த பரிசு’ என்ற தலைப்பில் என்னுடைய சொற்பொழிவின் சாரத்தையும் தந்து சாமானிய னான எனக்கும் இடம் தந்து கவுரவித்ததை என்னால் மறக்கவே முடியாது. இதிலிருந்தே அவர்களின் வியக்கத்தகுந்த நினைவாற்றலையும், பாச உணர்வையும், பண்பாட்டையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் நூல்கள் வெளிவரும் போதெல்லாம் அன்புகூர்ந்து

தமது கையெழுத்துடன் அன்பளிப்பாக அஞ்சல் மூலமும் அன்பர்கள் மூலமும் எனக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். அவர்களின் நூல்கள் அனைத்தும் இன்றைய இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் ஆராய்ச்சிக் காகப் படிப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கின்றன.

‘மக்காப் பயணம்’ என்ற அவர்களுடைய நூலைப் படித்தால் புனித ஹஜ் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஹஜ் பயணத்தில் அது ஒரு வழிகாட்டி நூலாகவே அமைந்திருப்பதை 1988ம் ஆண்டு நான் இரண்டாம் முறையாக ஹஜ் பயணம் மேற்கொண்டபோது உணர்ந்தேன். இந்த நூலில் நான்கு மதஹப் பற்றிய நடைமுறைகளும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழிகளும் அவர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டிய ஹஜ் பயணம் பற்றிய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மேற்கோள்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் நூல்களிலே மிகச் சிறப்பான நூலாக கருதப்படுவது மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக பதிப்புத் துறை வெளியிட்ட ‘இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய வரலாறு’ என்ற நூலாகும்.

2005 ஆண்டுகள் நீண்ட வரலாறுடைய தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியம் பற்றிய பயன்மிகு பல குறிப்புக்களைத் தந்து அவர் தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் செய்திருக்கிற தொண்டினை பாராட்டுதற்கு வார்த்தைகளே கிடைக்கவில்லை.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக தமிழியல் துறை தலைவர் அறிஞர் தமிழண்ணல் குறிப்பிடுவது போல “இலங்கை தமிழ் மகனாகிய டாக்டர் ம.மு. உவைஸ்” அவர்களிடம் ஈழத் தமிழரின் இயல்பும் உண்டு. இஸ்லாமிய இலக்கிய நூலைப் படிக்குங்கால் ஆங்காங்கு அத்தகைய நடைப் போக்கையும் சொல்லாட்சிகளையும் காணலாம். மலர்ந்த முகமும், இனிய இயல்பும் உடைய அவர்கள் இடையறா முயற்சியும் உழைப்பும் உடையவர்கள்.

“1951ம் ஆண்டு டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் “Muslim Contribution to Tamil Literature” என்ற ஆய்வு நூலை மேற்பார்வை இட்டதன் காரணமாகவே தமக்கு இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியம் பற்றிய அறிவு வளர்ந்தது” என்று அடக்கத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் தன அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர் திரு.மா. லெட்சுமணன் தனது அணிந்து

ரையில் "டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்கள் நாடறிந்த நல்ல இஸ்லாமிய தமிழறிஞர். இருட்டில் மறைந்து கிடக்கும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை வெளிக் கொணரும் நற்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார். இவ்வாறு தொகுத்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற பெயரில் நூல்கள் எழுதி வருகின்றார்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொதுவாக இந்தியாவில் தமிழ் படிக்கும் மாணவர்கள் உழைப்புலவரின் சீராப்புரணமும், குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் பாடல்களும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் மட்டுமே தெரிந்திருப்பார்கள். சரியான முறையில் அவை அறிமுகப்படுத்தவில்லை என்பதே காரணம் ஆகும். இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியம் பற்றிய விரிவான நூல் தொகுப்பு வந்தால்தான் இக்குறை நீங்கும் என்று உணர்ந்த பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் தமது இணை பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய டாக்டர் பி.மு. அஹ்மட்கான் அவர்களுடன் மிகவும் முயற்சி செய்து மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் பதிப்புத் துறை மூலமாக "இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய நூல் விவரக்கோவை" என்ற அற்புதமான நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்நூல் விவரக் கோவையுள் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் தொடக்கம் முதல் 1950 வரை வெளிவந்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய தொடர்பான நூல்கள் பற்றிய விவரங்கள் தொகுக்கப்பட்டு முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் அறிஞர்களுக்கு இது மிகுந்த அளவு பயனளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அறிஞர் திலகம் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் நகைச்சுவை உணர்வை அவர் நூல்களில் இழையோடி இருப்பதை சில இடங்களில் காணமுடிகிறது. "இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சி திருப்பம்" என்ற நூலில் (பக்கம் 23) "... ஹோட்டல் அறையிலுள்ள தொலை பன்னியில் மணி ஒலித்தது. தொலை பன்னியை எடுத்ததும் பேராசிரியர் நயினார் முகம்மது அவர்களின் குரல் ஒலித்தது. 'நாஸ்தா ஆகிவிட்டதா' என்று கேட்டார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எனது பதில் அவருக்கு திருப்தி அளிக்காததினால், காலையில் உணவு அருந்திவிட்டேர் களா என்று கேட்டார் அப்பொழுது தான் உண்மையாக நிலைமையை புரிந்து கொண்டேன் என்று எழுதுகிறார்.

இன்னொரு இடத்தில் (பக்கம் 12) தம் நகைச்சுவையுணர்வோடு புலவர் பிச்சை இபுறாகிம்

பற்றி குறிப்பிடுகிறார். "... கருவாட்டுக் கடையில் நம் கவிராயர் உட்கார்ந்திருப்பாராம். கருவாட்டுத் துண்டுகள் அடுக்கடுக்காக மலைபோல் குவிந்திருக்குமாம். அக்கருவாட்டுத் துண்டுகள் கிளப்பும் வாடை முக்கைத் துளைக்குந்தரத்தனவாம். அவரிடம் இலக்கணம் கற்க அந்தக் கருவாட்டுக் கடைக்கு வரும் உயர் குலத்தவர்கள் இதனைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்களாம். இலக்கண அறிவைப் பெறுவதிலே கண்ணாயிருப்பார்களாம்".

அறிஞரிடம் தமிழறிவு மட்டுமல்ல, மார்க்கக் கல்வி அறிவும், அறபி மொழியில் உள்ள பாண்டித்தியமும் அவர் கட்டுரைகளில், நூல்களில் கண்டுமகிழலாம். "திருக்குர்ஆனும் முஸ்லீம்களின் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கும், தமிழ் இலக்கிய வழக்கும்" என்ற கட்டுரையில் (இஸ்லாமிய தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு - 1 நிகழ்ச்சிக் கோவை - 1973) "இலங்கை வாழ் முஸ்லீம்களில் மிகப் பெரும்பாலோரின் பேச்சு வழக்குத் தமிழ் அதே மொழியைப் பேசும் ஏனையோரினது மொழி நடையிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதாய் இருக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டு தமிழ் மொழியில் பழக்கத்திற்கு வந்த ஈமான், துனியா, ஆகிரம், பர்னா, கன்னத், ஸக்காத், நிக்காஹ், மஹர், தலாக், மையத்து, கபுறு முதலியவற்றை குறிப்பிடுகிறார். சமய முக்கியத்துவம் பெற்ற தொழுகை, நோன்பு, ஒதுதல், சிறகு, அரிசி முதலியவற்றையும் எழுதுகிறார். அறபுச் சொற்களுக்கு அழகான விளக்கத்துடன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பையும் தந்துள்ளார்.

இலங்கை சிவில் சேவையில் சேர்ந்து பணியாற்றிய முதல் முஸ்லீம் சகோதரர் மாஹம்மட் ஏ.ஏம். அப்துல் அஜீஸ் அவர்கள் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அருமையான விளக்கம் தந்தார். "முஸ்லீம் ஒருவர் இயற்றும் இலக்கியமெல்லாம் இஸ்லாமிய இலக்கியமாகுமா? ஆகாது என்பது சொல்லாமலே புலனாகும். முஸ்லீம்களாகிய எமக்கென கலாசாரத் தனித்துவத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் தமிழ் இலக்கியமே இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியமாகும்" என்று கூறியிருக்கிறார்.

அறிஞர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் இலக்கிய படைப்புகள் இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தை பிரதிபலித்துக் காட்டுவதில் புகழேனியின் உச்சியில் இருக்கின்றன. எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!

ஒரு சாதாரண எழுத்தாளனாக, சொற்பொழிவாளனாக இருந்தாலும், அறிஞர் உவைஸ் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினால் அதற்கும் மதிப்பு கொடுத்து பதில் எழுதும் பண்பு அறிஞரிடம் உண்டு. அது மட்டுமல்லாமல் யாரும் தம்மிடம் வெளியில் கிடைக்காத அரிய நூல்கள் வேண்டி எழுதினாலும் தயங்காது, சிரமம் பார்க்காது

கொண்டுவந்து தரும் உயர்ந்த குணத்தைக் கண்டு, கேட்டு வியந்த நிகழ்ச்சிகள் பல.

காரைக்கால் அரசினர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் திறமைமிக்க தமிழாசிரியராக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அன்பர் ஜனாப் எஸ்.ஏ. கமால் அப்துல் காதிர், எம்.ஏ., பி.எட்., அறிஞர் உவைஸ் இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கிய மாநாட்டில் கவந்துகொள்ள புதுக்கோட்டைக்கு வருகைதர உள்ளார் என்பதை அறிந்தவுடன் தமக்கு எங்கும் கிடைக்காத சேருனாப் புலவரின் புது குச்சாம் என்ற காப்பிய 'நூலை வேண்டி இலங்கைக்குக் கடிதம் எழுதி அனுப்பச் சொல்லி இருக்கிறார். முன்பின் அறிமுகமில்லாதவர் என்றாலும் அந்த அன்பு கட்டளையை ஏற்று, அந்த நூலை எடுத்து வந்து நேரில் கொடுத்த நிகழ்ச்சியை நன்றி உணர்ச்சியோடு மனம் நெகிழ்ந்து அன்பர் அப்துல் காதிர் என்னை சந்தித்து சொன்னபோது, அறிஞர்மேல் நான் வைத்திருக்கும் மதிப்பு மேலும் உயர்ந்தது.

அறிஞர் உவைஸ் அவர்களின் 'இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூலின் மூலமாக அவர் ஒரு தமிழறிஞர் மட்டுமல்ல சரித்திர பேராசிரியர் என்பதையும் உணர முடிகிறது. தமிழ் முஸ்லீம்களின் வரலாறும் தமிழக மன்னர்களின் குறிப்புகளையும், இலங்கை முஸ்லீம்கள் வரலாறும், தலுக்கர் பற்றிய விளக்கமான உரைகளும் கண்டுகளிக்கலாம்.

எழுத்தாளர், பேச்சாளர், திறனாய்வாளர், பேராசிரியர், பேரறிஞர் போன்ற பல்வேறு துறை

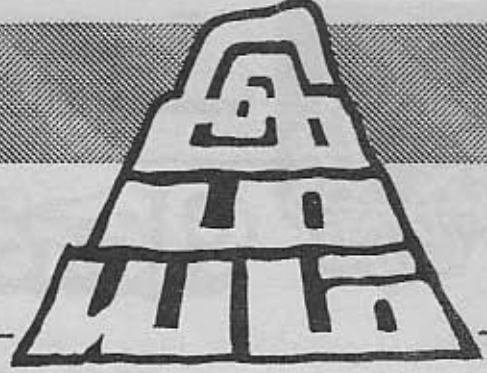
களில் சிறந்து விளங்கும் அல்ஹாஜ் ம. முகமது உவைஸ் அவர்கள் 'நிறைகுடம் தனும்பாது' என்பதற்கு இலக்கணமாக அமைதியாக, எளிமையாக, அடக்கமாகப் பழகும் பண்பு கொண்டவர். புன்சிறிப்போடு பாமரர்களிடத்திலும் பழகும் அன்பர். குடும்ப நிர்வாகத்திலும், இன்பமாக இல்லறம் நடத்துவதிலும் வல்லவர். அவருக்காக விழா எடுப்பது நமது கடமை அவருக்காக இலங்கை அரசு சிறப்பு மலர் வெளியிடுவது பாராட்டத்தக்கது.

அறிஞர் அல்ஹாஜ் ம. முகமது உவைஸ் அவர்களின் ஒழுக்க நெறிகளோடு இணைந்த உழைப்பு, அறிவாற்றல் மிக்க செயலழகு, உண்மையை கடைப்பிடிப்பது, அன்பை பெருக்குவது, மனத்தூய்மையான உழைப்பை தருவது, சிரமப்படுவோரின் துயரை துடைப்பது, நேர்மைத் திறனுடனும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நடந்து கொள்வது, எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டு அடக்கத்துடன் செயலாற்றுவது இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், நாட்டு நலனுக்கும், தாய்மொழி செழிப்பிற்கும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும், தியாக உணர்வுடன் உழைப்பது இன்னோரன்ன பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்ட வாழ்க்கை ஒரு திறந்த புத்தகம். கயசரிதை நூலாக அவர்கள் எழுதினால் மிகுந்த பலனை நல்கும். அறிஞர் அவர்கள் மன அமைதியோடும், மகிழ்வோடும், நீடித்து நலமோடு வாழ்ந்து மேலும் பல இலக்கியங்களைத் தர அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக!

இலங்கையின்

வாழ்வு

கவிஞர் இ. பதுருத்தீன்

கவடழியாய் பேறுகொண்ட
'சுவைஸ்க்கால் வாய்'போல்
தவமிலக்கி யத்தின்
தடத்தை - உலந்துச்
சரிவரச் செய்தே
தனிப்பெருமை கொண்ட
ஒருவரலா றாவார்
உவைஸ்!

இலங்கைத் தமிழ்மா
இமயம்; வியன்ஐம்
புலன்வெல் புலமைப்
புதையல்! - தலத்துள்
புனிதத் தலம்போல்
புவியில் உவைஸோ,
மனிதருள் நற்கல்வி
மான்!

பணிசெய்தார், அச்சுப்
படியெடுத்தாற் போல;
அணிசெய்தார் தீன்தமிழ்க்கோர்
ஆரம்! - மணியன்ன
நல்லிகலாம் மார்க்க
நனிசேர் இலக்கியமாம்
மல்லிகையைக் கோத்தடைந்தார்
மாண்பு!

மலடித்தாய் பெற்ற
மகன்போல், முகலிம்
குலத்துமுதல் 'டாக்டர்'செந்

கோலை - நிலத்துள்
பிடித்த உவைஸ்தம்
பெருமையின்முன் வானும்
மடித்தபாய் என்றே
மதி!

பனிப்புல்போல் மின்னிப்
பலர்மறைவர்; இன்னும்
நுனிப்புல் மனிதர்நூ
றுள்ளார்; - தனிப்புக்
கொண்ட உவைஸைப்போல்
கூர்மை அறிவுடையார்,
விண்டவிய லாவான்
வெளி!

தேயாத் திருத்தமிழாம்
தீன்தமிழை ஆழ்ந்தகழ்ந்தே
ஆயா தவரும்
அறிஞரோ? - தோயாமல்
தோய்ந்தே தமிழின்பந்
தூண்டும் அரும்பணியில்
ஓய்ந்தே அறியார்
உவைஸ்!

கதைச்சுருக்கம் போலக்
கவினுருத் தோற்றம்;
விதைச்சுருக்கம் போல்விய
னடக்கம்; - நிதிப்பெருக்கம்
போல உயர்ப்பண்பு!
போற்றும் அருங்குணத்தில்

ஆல மரம்போல்
அவர்!

இன்தேன் அறபும்
இளநீர்த் தமிழ்மொழியும்
தென்றலாம் ஆங்கிலமும்
சிங்களமும் - ஒன்றிக்
கனியப் பலமொழிகள்
கற்றுடன் தேர்ந்த
இனியஉவைஸ் போன்றிங்(கு)
எவர்?

மலைத்தொடர்போல் ஆயுள்
வலிமை தொடரத்
தொலைதொடர்புச் சாதனம்போல்
தோன்றி - நிலைத்த
புகழ்தொடரப் பட்டம்
புனைந்தே உவைஸ்தாம்
திகழ்கவே வாழ்வில்
திளைத்து!

தேன்கூட்டுப் பாராட்டும்;
தென்னம் பிறைபோன்று
வான்கூட்டும் நல்விருதும்
வாழ்த்துகளும் - மான்கூட்டம்
போன்ற மகிழ்வும்;
புலவர், தலைவரெலாம்
சான்றுபகர வாழ்க உவைஸ்
தாம்!

பேராசிரியரைப் பாராட்டு

கொல்வேயடி

எஸ்.எம். ஹிதாயத்துல்லாஹ்

கலாநிதி டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பெருந்தொண்டினைப் பாராட்டிக் கவுரவிக்க - இலங்கை முஸ்லிம் சமயப் பண்பாட்டு அமைச்சகம் முன் வந்திருப்பது - முன்மாதிரியான செயலாகும்.

இஸ்லாமிய கலைவல்லார்கள் - அவர்கள் வாழும் காலத்திலே பாராட்டப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை - எங்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பேரவை - தமிழகத்தில் பெரிதும் பின்பற்றி வருகிறது என்பதை - அதன் தலைவர் என்ற முறையில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உலகளாவிய ஐந்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் இதுவரை நடந்திருக்கின்றன. தமிழகத்தில், திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டினம், கீழ்க்கரை ஆகிய நான்கு இடங்களிலும் இலங்கையிலுமாக 5 மாநாடுகள் மகுடம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஐந்து மாநாடுகளிலும் கலாநிதி டாக்டர் அல்ஹாஜ் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் பணிகள், மணியான - மகத்தான பணிகளாகும்.

தமிழ்ச் சங்கங்களின் தலைப் பீடமான மதுரையில் - மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் - சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் தோற்றம் மற்றும் அதன் வரலாற்றினைத் தொகுத்தளித்த ஆராய்ச்சிப் பெருமகனரே நமது பாராட்டுதலுக்குரிய உவைஸ் என்பது - ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போன்று அனைவரும் அறிந்த செய்தியாகும்.

பழம்பெரும் தமிழ் இலக்கியங்கள் - காலக் கரையான்களால் அரிக்கப்பட்டுப் போய் விடாமல் - தேடிக் கண்டெடுத்து அச்சேற்றிப் புத்தியூட்டிய - 'தமிழ்த்தாத்தா' உவே. சுவாமிநாத அய்யர் அவர்களைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் எவ்வாறு

மறக்க முடியாதோ - அதைப் போல - இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை இலக்கறிந்து இனங்காட்டிய இஸ்லாமியத் தமிழ்த் தாத்தா கலாநிதி டாக்டர் உவைஸ் அவர்களையும் மறந்துவிடாது, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகம்.

இலக்கியம் என்பது ஒரு சமுதாயத்தின் காலக் கண்ணாடி. அதை தூசிப் படியாமல் காப்பாற்றுவதும், தூசுப் படிந்திருந்தால் அதைத் துடைத்து வைப்பதும் ஆய்வாளர்களின் பணியாகும்.

இவ்வாறு செய்வதனால், பழம்பெருமை வெளிப்படுவதும் புதுப் புகழ்கள் எழில் பெறுவதும் நிகழும்.

அல்ஹாஜ் டாக்டர் உவைஸ் போன்றோர் மேற்சொன்ன எடுத்துக்காட்டுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாலேயே நாம் அவர்களைப் பாராட்டிப் போற்ற முனைகிறோம்.

ஐனாப் உவைஸ் அவர்களின் பணிகளில் மிகவும் சிறந்த பணி, பிற சமய - சமுதாய நண்பர்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அறப்புச் சொற்களுக்கு விளக்கத் தரும் அகராதி ஒன்றினைத் தொகுத்து அவர் வெளியிட்டிருப்பதாகும்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழ்ச் சொற்களோடு அறப்புச் சொற்களும் ஆங்காங்கே கலந்தே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. தமிழுக்குப் புதிய படைப்புமாகும்.

இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை முஸ்லிம்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, இந்நிலை அகல வேண்டும் என்ற நோக்கில் - ஒரு வழி காட்டி நூல்போல - எந்தெந்த கவிதை வரிகளுக்க

கிடையே என்னென்ன அறபுச் சொற்கள் கலந்து இருக்கின்றன; அவற்றுக்கான பொருள் என்ன என்ற விவர அட்டவணையாக - அறபுச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதியை வரிசைப்படுத்தி, அனைவரும் புரிந்து தெளிந்து இஸ்லாமிய இலக்கிய நயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைத் தந்த ஜனாப் உவைஸ் அவர்கள் - இஸ்லாமியர் அல்லார் மற்றும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கிடையே பாலம் போல் விளங்குகிறார் என்றால் பொருத்தமாகும்.

பன்மொழிப் புலமையும் பன்னூலாசிரியராகவும் நுண்மான் நுழைபுலங்கொண்ட ஆய்வாளருமாகத் திகழும் கலாநிதி டாக்டர் அல்ஹாஜ் மமு உவைஸ் அவர்களைக் காலத்தால் பாராட்டுவது கடமையாகிறது.

அன்னார், எல்லா நலமுடன் நீடுழி வாழ்ந்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு மேலும் தொண்டாற்ற இறைவன் அருள்புரிவானாக ஆமீன்.

இறுதி ஹஜ்ஜில் நபிகளார் நிழ்த்திய அறபா அருளுரை

ஒருவர் மற்றவர் உயர்ந்தோர் ஆகார் முத்தாம் சோதரர் முஸ்லிம் அனைவரும் சொத்தாம் அவர்க்கே சொந்தமாம் எனினே இன்றியே அனுமதி அடைந்திடல் அதனை நன்றல தகாதே நல்கிடிள் நயந்தே பெறுமின் அதனைப் பேரெனக் கணித்தே உறுமின் உறுதியாய் உயர்மறை உவப்புடன் உயர்ந்த பொருளாம் ஒப்பில் குர்ஆன் துயருமின் நேர்நெறி துலக்கம் பெறவே எண்ணத் தாய்மை செய்நல விருப்பம் கண்ணாம் ஒற்றுமை கனிந்திடும் உளநலன் இறைபால் அச்சம் இருப்பவர் எவரோ குறைவில் உயர்வு குவிந்திடும் அவர்க்கே பகரும் அறவுரை பகர்ந்த வாங்கே பகர்மின் வந்திடாப் பாரோர் தமக்கே கேட்டோன் தனையே கேட்போன் மிஞ்சுவன் கேட்டோன் தன்னிடம் கேட்பதனாலே அடிமையே அரசினை அல்லாஹ் பணிந்துமே நடத்திடிள் ஏற்றிடல் நம்மவர் கடனே இன்னனம் சாற்றினர் ஏந்தல் இறகுல் உன்னும் வையகம் கவைத்து மகிழ்வே. பகரும் ஹிஜ்ஜி பத்தாம் ஆண்டு நிகழ்ந்து முடிய இறுதித் தாதர் நகராம் மக்கா நற்பதி நண்ணி நிகரில் ஹஜ்ஜினை நிறுவினர் நலமே பயணிகள் மூவைம் பதாயிரம் சூழுவே நயமாய்ப் பொழிந்தனர் நல்லறப் போதனை வழங்கி பொன்மொழி வாழ்த்தியே இறைவனை முழங்கினர் முதுசொமெம் முறையாம் மூதுரை 'மீண்டும் இங்கே இருப்பனே அறியேன்

கூண்டுள நீங்கள் கூர்மையாய்க் கேட்பீர் புனித தினத்தில் புண்ணிய பூமியில் புனித திங்களில் புகலுதும் சூளுரை அடைக்கலப் பொருளினை அருக்குமின் உரியர்க்கே கிடைக்கும் பாக்கியம் கிட்டிடப் பெறுமின் அல்லாஹ் தனையே அடைகுவிர் ஒருநாள் நல்லன தீயன கணக்கிடப் படுமே வட்டிக் கணக்குகள் வழக்கொழிந் தனவே நடடம் எய்திடும் அப்பால் தமக்கே இழிவாம் இழிகுணம் இழிந்திட இயல்பாய்ப் பழிக்குப் பழியாம் பழக்கம் தள்ளினன் இறைசொல் நம்மிடம் இயம்பினன் இனிதே இறையே சாட்சி இறையே சாட்சி அமைந்திடும் உரிமை ஆண்கள் தம்மிடம் அமையுமே பெண்கள் அணியென மதியுமின் ஆண்டவன் பெண்களை அடைக்கலம் அளித்தான் பூண்டுமே ஆண்கள் பொறுப்பில் இருக்கவே நடத்துமின் மனைவியர் நலமாய் அன்புடன் படைத்தோன் அஞ்சியே பாரினில் வாழுமின் நுந்தம் உணவையும் நுந்தம் உடையையும் நுந்தம் அடிமை நுகரச் செய்மின் குற்றம் அமைகள் புரிந்திடிள் தவிர்மின் உற்றிடும் தண்டனை குற்றமோ பெரிதெனின் விலக்கி விடுமின் விடுதலை விருப்புடன் கலக்கம் அறவே கனிந்து நடமின் அடிமைகள் தாமே குண்டவன் அடியார் கடுமையாய் நடத்தல் களைந்திடல் சிறப்பே அறபியர் அஜமியர் அகந்தை அகன்றிடும் அறபியர் உயர்விலர் அஜமியர் தாழ்விலர் இருவர் தாமுமே இயம்பிடிள் சமமே

காரை இறையடியான்

இலங்கையில் வாழ்வோன்; இனியதமிழ் ஆழ்வோன்;
 இலக்கியத் தேனெடுக்கச் சூழ்வோன்;
 துலங்கிக் லாத்தின் தொடர்நூல்கள் தோத்துத்
 துணிந்தளித்தான் இன்கணிப்புக் கூத்து !
 கலங்கிடா ஆயன்; கடமையிலே தூயன்;
 கனித்தமிழ்த் தொண்டரின் நேயன்;
 குலங்கடந்த நண்பன்; குறையிலாப் பண்பன்;
 குண 'உவைசு' பார்போற்றும் ஒண்பன் !

ஆன்றோர்கள் போற்றும் அறிவாற்றல் ஏற்றோன்;
 அருந்தமி ழாரய்ச்சிப் பேற்றோன் !
 சான்றோரில் முத்து; சமயப்பூங் கொத்து;
 சழக்கிலாச் செந்தமிழர் சொத்து !
 தோன்றுநூல் யாவும் தொகுத்துரைக்கும் நாவன்;
 தொகைவகை நூலாய்வுக் கோவன்;
 ஊன்றுகோ லென்ன உதவுதலில் முன்னன்;
 உயருவைசு கல்வியிலே மன்னன் !

¹ மும்மொழி தேர்ந்தோன்; முறைத்தமிழ் ஆர்ந்தோன்;
² முனைவராம் இன்பட்டஞ் சார்ந்தோன்;
 தம்மவரின் தொண்டு தமிழ்மொழியில் கண்டு
 தரைக்கீந்தான் ³ பட்டியிலும் விண்டு;
⁴ செம்மலென ஈழச் செழுமக்கள் ஆழச்
 சிறப்பளித்தார் சான்றோர்கள் குழ !
 வெம்மைநிலை யஞ்சும்; விருதுபல கொஞ்சும்
 வினைஉவைசு தூய்மையொளி நெஞ்சம் !

அம்பயண மான அருள்வெளித் தேனாம்
 அரும் ! யணம் மக்காவும் போனோன் !
 தம்பயண மெலலாம் தமிழ்த்துறை வல்லார்

தருதியெனப் பாராட்டும் நல்லான் !
 செம்பயணக் ⁵ கூடல் செழுநகரில் கூடிச்
 சிறப்புவுர லாறளித்தான் தேடி !
 நம்பிக்கை யாய்வில் நறுந்தமிழ்த் தோய்வில்
 நனிஉவைசு தொண்டியாவு பாய்வில் !

அறபுதமிழ் மூலம் அகராதிக்கே கோலம்
 அளித்தனன் போற்றிட ஞாலம்;
 மரபுவழிப் பாக்கள் மணித்தமிழின் பூக்கள்
 மணம்நுகரும் மக்களெலாம் ஈக்கள்;
 தரமிதனைப் போற்றித் தமிழ்த்திறனைச் சாற்றித்
 தகவுரைத்தான் ஆய்வுத்தேன் ஊற்றி !
 உரமான நூல்கள் உவந்தீந்தான் வேல்கள்;
 உயர்பணிக்கே உவைசுற்ற கால்கள் !

பொற்கிழி யோடு பொலிவிருதுப் பீடு
 புகழுற்றான் போற்றிட நாடு;
 நற்கவின் மேனி நறுந்தமிழ்த் தேனீ;
 நனியாய்வாம் ஒட்டத்தில் மாநீ !
 சொற்கலை யாடும் சுடர்த்தமிழ் பாடும்
 சுவைநூலை என்றும்கண் தேடும்;
⁶ உற்கடன் ஏற்றம் உலகமும் போற்றும்
 உவைசிவன் செம்பணித் தேற்றம் !

இலக்கியச் சித்தன்; இனியமன முத்தன்;
 இசுலாஞ்சால் செந்தமிழ்க்குச் சொத்தன் !
 விலக்கிடாத் தொண்டன்; விரைபணி வண்டன்;
 விளங்குபுகழ்ப் ⁷ பட்டங்கள் தொண்டன் !
 துலக்கிய ஒண்மை தொடர்பணி வண்மைத்
 தொகுப்பெல்லாம் ஆய்வுக்குத் திண்மை !

கலக்கிடாக் கூர்மை கருத்திலே சீர்மை
கவின்உவைசு நூல்திறன்⁸ பார்மை !

பதிப்பாசான் என்ற பணியிலும் வென்றான்;
பகலிசுலாம் பாதையிலே சென்றான்;
குதிப்பிலா மாந்தன்; குணவடக்க ஏந்தல்;
குழுவெலாம் பாராட்டும் வேந்தன்;
கொதிப்பிலா நீராய்க் குறிப்புரை சீராய்க்
குறையறப் பொங்கிடும் பாராய் !
மதிப்புற்றான் பொங்க மடமைகள் மங்க
மணிஉவைசு நெஞ்சத்தில் தங்க !

¹⁰காவலராம் பட்டம் கவின்சென்னை சுட்டக்
கடனாற்றித் தீநிலையை வெட்ட,
நாவலர்கள் நினை நளிபுகழ்ந்தார் இன்னே;

நறும்பணிக்கு நீநிற்பாய் முன்னே !
ஏவலராய்க் கற்றோர் எழுந்துன்னைச் சுற்ற
எழுச்சியுற்றாய் நற்பணியாய் முற்ற !
பாவலர்கள் பாடப் படைப்புநலங் கூடப்
பணிஉவைசு வாழ்ந்தொளிர்க நீட !

கவையிலா தொன்றிக் கருத்துநல வென்றிக்
கதிருவைசு செம்மலுக்கு நன்றி !
நடையற வாழ்க; நறும்பணி யாழ்க;
நலங்கோடி இன்னவனைச் சூழ்க !
அவைமதிக்க அண்ணன் அழகுநிற வண்ணன்
அரும்பணியாய் வாழ்ந்தொளிர்க திண்ணன்
உவைசைமிக வாழ்த்தி உயர்பணியி லாழ்த்தி
உயர்ந்திடுவோம் தீப்போக்கை வீழ்த்தி !

1. மும்மொழி - தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம்
2. முனைவராம் - 'முகலிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள்' ஆய்வுக்காக 'டாக்டர்' பட்டம் பெற்றவராம்
3. பட்டியல் - நூல்விவகாரத் திரட்டு (1950 வரை வெளியான இசுலாமிய இலக்கிய விளக்கம்) வெளியிட்டுள்ளார்.
4. செம்மலென - 'இலக்கியச் செம்மல்' என
5. கூடல் - மதுரை
6. உற்கடன் - உவைசாகிய உன்னுடைய கடமைகள்
7. பட்டங்கள் - கலாநிதி, தீந்தமிழ்க் காவலர், இலக்கியச் சித்தர், கலைமாமணி, இலக்கியச் செம்மல், இலக்கியக் காவலர் முதலிய பட்டங்கள்
8. பார்மை — உலகம் போற்றும் தன்மை.
9. குறிப்புரை — உவைசு தந்த இலக்கியக் குறிப்புகள்
10. காவலராம் — 'இலக்கியக் காவலர்' ஆம்.

அந்த இரு

நகல்-சீசுகள்

வருமான

மு.முஹம்மது கவுஸ்,

அன்பும், பண்பும், அறிவாற்றலும், தமிழ் இலக்கியத்தில் பொதுவாகவும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்பாகவும், நிறைப்புலமையும், ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சித் திறனும் வாய்க்கப் பெற்ற ஜனாப். டாக்டர், பேராசிரியர், அல்ஹாஜ், கலை மாமணி, மஹ்முது முஹம்மது உவைஸ் M.A., Ph.D., அவர்களை, அவருடைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பணிகளுக்காகப் பாராட்டி, விருது, சான்றிதழ், பொற்கிழி வழங்கி கௌரவிக்க, இலங்கை முஸ்லிம் சமயப் பண்பாட்டு அலுவல்கள், இராஜாங்க அமைச்சு திட்டமிட்டிருப்பதை அறிய, நான் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இது இஸ்லாமியத் தமிழ் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த அனைவராலும், 'வரவேற்கத்தக்க, மிக மிகப் பொருத்தமான நடவடிக்கையாகும்.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுடன், எனக்கு ஒரு சில ஆண்டுகளாகத்தான் பழக்கம். அவருடைய நூல்களில் ஒரு சிலவற்றைத்தான் நான் படித்துச் சுவைத்துள்ளேன்.

இருப்பினும், அவருடன் பழகி வந்த சொற்ப காலத்தில், அவரோடு சேர்ந்து கலந்து கொண்ட இரு நிகழ்ச்சிகளில், அவரைப் பற்றி மற்றவர்கள் கூறியவை என் நெஞ்சை விட்டு நீங்கா இனிய நினைவுகளாக உள்ளன. அவற்றையே இங்கு எடுத்துக் கூறி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள். ஒரு நாள் என் அருமை நண்பர் ஜனாப்.எம். செய்யிது முஹம்மது (ஹஸன்) அவர்கள் தொலைபேசி மூலம், அப்பொழுது மதுரைவாசியாக இருந்த என்னை அழைத்து,

"டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக, இஸ்லாமியத் தமிழ்துறைக்கு பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு நாளை விமான

மூலம் இலங்கையிலிருந்து திருச்சி வருகிறார்கள். அவர்களைத் திருச்சி விமான நிலையத்தில் சந்தித்து, மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்று, அவருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யுங்கள்" என்று அன்போடு பணித்தார்கள்.

எனக்கோ டாக்டர் அவர்களுடன் முன் அறிமுகம் கிடையாது!

இருப்பினும், திருச்சி விமான நிலையத்தில் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைச் சந்தித்து அவர்களிடம், என்னை நானே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன். இதுதான் எங்களுடைய முதல் சந்திப்பு!

உடனடியாக நாங்கள் இருவரும் மதுரையை நோக்கி விரைந்து, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தை அடைந்தோம். அங்கு அன்று தமிழியல் துறைத் தலைவராக இருந்த அறிஞர் முத்து சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் எங்களை, பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் அறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைத் துணை வேந்தருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள்.

உடனே டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள், தமக்குக் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றுத்தந்த "Muslim Epics in Tamil Literature" என்னும் ஆங்கில ஆய்வு நூலைத் துணைவேந்தர் அவர்களிடம் சமர்ப்பித்தார்கள்.

இந்நூல் இஸ்லாமிய நெறியின் அடிப்படை யில் தோன்றிய 14 இஸ்லாமியக் காப்பியங்களின் ஆராய்ச்சியாகும். 480 பக்கங்களைக் கொண்டது. டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் பன்மொழி ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும், ஆழ்ந்த ஆங்கில அறிவிற்கும், தமிழ் இலக்கியத்தின் பரந்த அறிவிற்கும், ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்

சிக் கழகத்திடமிருந்து பரிசு பெற்ற நூலாகும்.

நூலைப் பிரித்துப் பார்த்த துணைவேந்தர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் ஒரு கணம் சிந்தித்து விட்டு,

“இவரைப் (டாக்டர் உவைஸ்) போன்றவர்களுக்கு சாதாரணப்பணிகளைக் கொடுக்கக் கூடாது”

என்று கூறி, டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தி கௌரவித்து விட்டார்கள்!

தமிழில் நிறைப்புலமை பெற்ற துணைவேந்தர் அறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் நம் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை ஒரு நிமிடத்தில் கணித்து விட்டார்கள். துணைவேந்தரின் இக்கூற்று ஒன்றே டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் பன்மொழி அறிவாற்றலையும், தமிழ் ஆழத்தையும், மதித்து கௌரவிக்கப் போதுமானதாக இருந்தது. இதைவிட மேலாக டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுக்கு என்ன புகழாரம் வேண்டுமென்று நான் என்னுள் தினைத்துக் கொண்டேன்.

இந்தச் சந்திப்பு டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை அழைத்துச் சென்ற எனக்கு மகிழ்ச்சியையும், மனநிறைவையும் பெற்றுத் தந்தது. அந்த நிகழ்ச்சி இன்னும் என் மனதில் நிலைத்து நிற்கின்றது!

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் அறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களின் விருப்பப்படி, மதுரை பல்கலைக்கழகம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு ஆய்வுத்திட்டங்களை டாக்டர் உவைஸ் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தது.

1. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு பார்சி மொழிச் சொற்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள ஓர் அகராதியைத் தயாரித்தல்.

முஸ்லிம் அல்லாதார் மத்தியில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பெரும் வழக்கில் வர இத்தகைய அகராதி பெரிதும் உதவுவதோடு, இஸ்லாமியத் தமிழ் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் துணை நிற்கும்.

2. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை வரைதல்.

இவ்விரண்டு ஆய்வுத் திட்டங்களும் எளிதான பணிகள் அல்ல! துணைவேந்தர் அவர்கள் தூரநோக்கோடு பரந்த தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு விட்டார்கள்!

உடனடியாக, டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள், தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஆய்வுத்திட்டப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்கள்.

1983 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் “தமிழ் இலக்கிய அறப்புச் சொல் அகராதி” தயாராகி விட்டது.

அவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதம் பல்கலைக்கழகத்தில் அந்நூல் வெளியீட்டு விழா சிறப்பாக நடந்தது.

அன்று, பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்று, திருச்சி வாசியாக இருந்த என்னை, நூல்வெளியீட்டு விழாவுக்கு வருமாறு, டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் அன்புடன் அழைத்தார்கள். விழாவில் பார்வை பாளராக நானும் பங்குபெற்றேன்.

நூல்வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சியில், அன்றைய பல்கலைக் கழகத் தமிழ்துறைத்தலைவர் அறிஞர் பேராசிரியர் இராம. பெரியசுருப்பன் (தமிழ்ணணல்) அவர்கள் அகராதியைத் தயாரித்தளித்த

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் பரந்த தமிழ் அறிவையும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவருக்கிருந்த வலுவான ஈடுபாட்டையும் வியந்து பாராட்டி உரை நிகழ்த்துகையில்,

“இஸ்லாமிய இலக்கியத் தமிழ் நூல்களில் இடம்பெறும் அறபு சொற்களை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள இயலாததால்தான், அத்தகைய நூல்கள் தமிழ் மக்களால் தொடர்ந்து படிக்கப்படுவதில்லை. இவ்வகராதியின் மூலம் அக்குறை நீங்கிவிட்டது.

இத்தகைய அகராதியை எளிதில் எழுதிவிட முடியாது. கடும் உழைப்பு வேண்டும்! இது ஓர் அரிய சாதனையாகும்! தமிழ் வளர்ச்சிக்கு டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கும் அரும் பெரும் தொண்டாகும். இனி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வரும் செய்யுள்கள் தமிழகப் பாட புத்தகங்களில் இடம்பெற வாய்ப்பு உண்டு!

அடுத்து இப்பல்கலைக்கழகம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆறு தொகுதிகளில் வெளியிட உள்ளது.

ஒரு சமய அடிப்படை நெறியில் அமைந்த தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாறு, தொகுதி ஒன்றுக்கு அறுநூறு முதல் எழுநூறு பக்கங்களைக் கொண்டதாக, ஆறு தொகுதிகளில் இப்பல்கலைக்கழகம் வெளியிட இருக்கிறதென்றால், பெரும் வியப்பாகத்தான் இருக்கும். அவ்விலக்கியம் ஒன்றே தனி ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறதென்றால், அதைவிட வியப்பு!

இத்தகைய சிறந்த இலக்கியங்களை ஈந்துள்ளது தமிழ் அன்றோ!

இவ்வரலாற்றை வரையும் பணியை, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் ஆழமும், அகலமும் அறியக் கற்றுத் தேர்ந்த, இந்த அகராதியை அளித்துள்ள பெருந்தகையாளர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் தாம் செய்து வருகிறார்கள்” என்று உணர்ச்சி

பொங்க உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

பார்வையாளராகச் சென்றிருந்த எனக்கு இரண்டாவது முறையாக மகிழ்ச்சியும், மனநிறைவும் உண்டாயிற்று!

இப்படி டாக்டர் அவர்களுடன் எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள்! இரண்டை மட்டும் இங்கே கூறியுள்ளேன்.

இன்றுவரை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இருதொகுதிகளே, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகத் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. மற்ற நான்கு தொகுதிகளும் ஒன்றொன்றாக வெளிவருமென்று அறிகிறோம்.

இவ்வரலாறு இஸ்லாமியத் தமிழ் சமுதாயத் திற்கு இதுவரை எவரும் செய்யாத அற்புத தொண்டாகும். மிகப் பெரிய சாதனையாகும்! தமிழ் நெஞ்சங்கள் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களையும், துணைவேந்தர் வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களையும் இவ்வெளியீடுகளுக்குத் துணை நிற்கும் அனைவரையும் என்றென்றும் வாழ்த்தும்!

டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் எவரிடமும், இனிமையாகப் பழகும் பண்பாளர். பிறரை மதிக்கத் தெரிந்தவர். இஸ்லாமிய நெறியில் வலுவான பற்றுள்ளவர். நெறி பிறழாதவர்.

இஸ்லாமிய நெறியையும் இஸ்லாமிய வரலாற்றையும் அறடி மொழியையும் நன்கு பயின்றவர்.

சிறந்த சிந்தனையாளர். ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிப்புலவர். பன்னூல் ஆசிரியர். அவருடைய இஸ்லாமியப் படைப்புகளுக்கு இஸ்லாமிய சமுதாயம் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கும்.

இத்தனைக்கும் மேலாக அவர் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்! அவருடைய பேச்சிலும், மூச்சிலும் ஆராய்ச்சியே மிகைத்து நிற்கும். எதையும் ஆராய்ச்சி நோக்குடனே காண்பார். இயற்கையாகவே அவர் ஆராய்ச்சி இயல்புடையவர். எதிர் கால ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும், கலாநிதிகளுக்கும் ஒரு முன்மாதிரி.

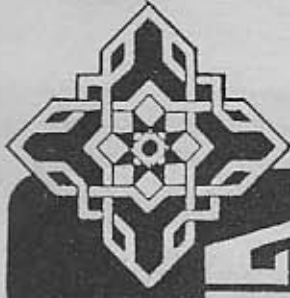
உர்தா கவிஞன் "ஸெளக்" என்பவன் ஒரு சமயம் தன்னைப் பற்றியே பாடும்போது,

"அடக்கமுடைமைதான் ஒருவனின் உயர்ந்த நிலை என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன் - ஆனால் நான் மேலே உயர் உயர் இன்னும் கீழே இருப்பதாகத்தான் காண்கின்றேன்" என்று பாடினான்.

அதேபோன்று டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுக்குப் பல பட்டங்களும், பதவிகளும், பாராட்டுகளும், பரிசுகளும் வந்து குவிந்தாலும், இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வானிலே உயர் உயரப் பறந்தாலும், அவர் அமைதியும் அடக்கவுணர்வுமே மீக்குற்றவராகத் திகழ்கிறார். எனவே, இஸ்லாத்திற்கும், இஸ்லாமிய சமுதாயத்திற்கும், இஸ்லாமிய இலக்கியத்திற்கும், தமிழுக்கும் அயராது உழைத்து வருவார் என்பதில் கிஞ்சித்தும் ஐயமில்லை!

அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் உடல் நலத்தையும் நல்கி, எடுத்துக் கொண்டுள்ள ஆய்வுத் திட்டப் பணிகளை முடித்துக் கொடுத்து, அவர் மேலும் மேலும் இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டிய ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் தந்து அருள்புரிவானாக!

வார்ப்பு

புலவர் அம்மாண்

கவிஞர் சர்மா நகர், எம்.ஜலாலுதீன்.

இடையளக் காமல், கீழாம்
இச்சையைத் தூண்டி டாமல்
உடையளக் காமல், உள்ளத் (கு)
ஒளியளந் தோங்க, தீனின்
நடையளந் ததனை, மாந்தர்
நயமுறப் பேணச் செய்யுள்
எடையளந் தளித்தார், இஸ்லாம்
இலக்கியப் புலவர் அம்மாண்.

அன்னவர் தம்மின் நூலை
ஆய்ந்துயர்ந் திலங்கி நிற்கும்
மன்னவர் உவைஸைப் போல
மண்ணகந் தன்னில் மிக்கச்
சொன்னவர் எவரும் இல்லை;
தொல்லிலக் கியத்தில் சொக்கப்
பொன்னவர் என்பேன்; மங்காப்
புகழ்ப்பகல் வெளிச்சங் கொண்டார்!

நெய்மணம் பரப்பி என்ன?
நிகரிலா அறிஞ ராக
உய் மணங் கமழும் எங்கள்
உவைஸவர் ஆமோ நெய்தான்?
பெய்மழைப் பயனைப் போலப்
பிரிதொரு செயலே இல்லை;
மெய்மன உவைஸைப் போன்றும்
மென்செயல் கொண்டோ ரில்லை!
புதையலைக் கொணர்ந்த தைப்போல்
பொறுப்புடன் இலக்கி யத்தின்
விதைகளை, ஆணி வேரை
வெளிக்கொணர்ந் தவர்உ வைஸை
எதைத்தொடுத் தேற்றிப் பாட?
இறையவன் அருளே அன்னார்
முதலெனக் கண்டே, வான
முகடென உவைஸ்தாம் வாழ்க.

இவ்வர்தான் உணர்வுகள்

ஆர்.கே. அழகேசன்

இஸ்லாம் மார்க்கத்தை இலக்கியக் கண்ணோட்டத்தில் அறிந்தவர்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்த பெயர் முகவரி ம.மு. உவைஸ் ஆகும். சீறாப்புராணத்துடன் இஸ்லாம் இலக்கியம் முற்றுப்பெற்றது என்ற நினைப்பை விரட்டியடித்த இலக்கிய வள்ளல்.

தான் சார்ந்திருக்கும் சமயத்திற்கும், மேலதிக மாய்ப் படித்த ஆராய்ச்சிக்கும் ஏற்றாற்போலத் தமிழ்த்தொண்டு செய்த அவரது உள்ளம், உயர்ந்த உள்ளம், மனம், வெள்ளை மனம், உடையும் அப்படித்தான். 'திறமையான புலமையெனில் அதை வெளிநாட்டார் வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்' - என்ற பாரதியின் வாக்கிற்குரிய வழிகாட்டி உவைஸ். இதுபோலவே ஒருவரின் திறமையறிந்து வழிப்படுத்துவதில் அவருக்கு நிகரே இல்லை.

இந்திய மண்ணின் வடபுலத்தையே பார்க்க முடியாத எனக்கு இலங்கை மண்ணில் நிகழ்ந்த உலக இந்து சமய மாநாட்டில் சுட்டுரை படிக்க வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திய வாஞ்சைமிகு ஆசான்.

படிப்பதற்கு Syllabus போதுமானது என்று நினைத்த வேளையில் உழைப்பும் உறுதியும் படிப்பின் பிள்ளைகள் என்பதை உணர்த்திய தந்தை.

"அளவான குடும்பமே வளமான வாழ்வுக்கு வழி" என்று கூறிவரும் எங்கள் அரசாங்கத்தின் முன்னே "ஐந்தாறு குழந்தைகள் பெறுவதே அழகான வாழ்வின் ஒளி" என்றெடுத்துக்காட்டிய அல்ஹாஜ், பெற்றுக்காட்டியதுடன் பெரும்பேரெடுக்கவும் காரணமான மூலகர்த்தா.

இலங்கை அரசும் இஸ்லாம் சமுதாயமும் போற்றிப் புகழும் இத்தமிழன்பரின் தனிப்பண்பு, மனித நேயம். இந்நேயப் பண்பால்தான் குளியலறையில் காலிடறி நினைவிழந்த அப்பெருமகனாரை உரிய நேரத்தில் "வைசுத்தில் சுகமான உவைஸ்" இவர்தான் எனக்காட்ட முடிந்தது.

இனி, அவரையும் அவரது படைப்புக்களையும் பாராட்ட வேண்டியது இலங்கை மக்களின் திருப்பணி.

வழி

ஓர் இலக்கிய இலக்கண

முன்னோடி

தக்கலை, எம்.எஸ். பஷீர்

எனது சென்னை வாழ்வின் ஆரம்ப கல்லூரி கால கட்டம் அது. சென்னையில் 1968 உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு அன்று முதல் இன்று வரை அறிஞர் உவைகடன் சுமார் இருபத்தி நான்கு ஆண்டு காலம் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு எனில் அது மிகையன்று. எனக்கு இந்நாளில் அருமையுடைத்தான பெருமையாம் அஃது, பழகிய 24 ஆண்டுகளில் பெற்ற பட்டறிவினை விரிக்கின் அகலும் தொகுப்பின் எஞ்சும் என்னை பாசமிகு தம் குடும்பத்துள் ஒருவராகவே நடத்திய தன்மையினை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். என்னை, அவரது செல்லப் பிள்ளை என்றும் சிலர் கூறுவர். அறிஞர் உவைசின் இலக்கியச் சிறப்பினை சொல்வதா? ஒழுக்கப் பண்பாட்டுக்களைக் கூறுவதா? இசுலாமியக் கடமைகளில் அவர் ஒழுகிப் பேணுதலைப் பகர்வதா? அவர்களுது முன்னோடி முதன்மைத்தன்மைகளை தருவதா? என்ற திகையடி நிலை மலைப்பு ஏற்படுத்துகிறது. இன்று பன்முகப் புகழின் உச்சியில் நிற்கிறார் எனில் மிகையன்று. எனது எண்ணத்திரையில் கொண்டு வந்த சிலவற்றினை இங்கு படைக்கின்றேன்.

எனது "நூனப் புகழ்ச்சி - ஓராய்வு என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பினை எஸ்.ஏ. லத்தீப் நூலாக வெளியிட்டார். அதற்கு பாராட்டுரை வழங்கிய டாக்டர் உவைசு என்னை "குட்டி நூனி" என்று குறிப்பிட்டுள்ளதையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

"நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்" என்ற அவர்களது கவிதை நூலை எனக்கு; கவிதை வரிகளில்:

சூபித்துவம் சூழப் பெற்றும்
சோபன நிலையினைச் சொகுசுடன் ஏற்று
தக்கலை பிறந்து தகைபெற வாழும்

எக்கலை யாயினும் ஏற்பக் கற்று
பட்டம் பலவும் பாங்காய்ப் பெற்று
நட்டல்தனையே நானும் போற்றி
சென்னை தனிலே செழிப்புடன் உறையும்
இன்னை சிறப்பாம் இனிய அன்பர்
எம்முடை நண்பர் எம்மவர் சுவைஞர்
எம்மனர் கலைஞர் எம்மெஸ் பசீர் அளித்தனம்
உள்ளம் வைத்தே சுவைக்க
உள்ளி வைகலும் சுகிக்கும் பரிசென்
என எழுதி பரிசளித்தார். என்னால் இந்நிகழ்ச்சியை மறக்க முடியாது.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அறிஞர் உவைசு பதவி ஏற்றபொழுதினில், எனது இலக்கியத்திறனுக்கு ஏற்ப பி.எச்.டி செய்ய வாய்ப்பு அளித்தும் அதுவும் என்னால் தான் நிறைவேற்ற இயலாது போயிற்று என்ற ஏக்க உணர்வு இன்றும் உண்டு.

டாக்டரோடு உடனுறைந்து தங்கிய அனுபவங்கள் எல்லாம் என் மனத்திரையில் நிழலாடுகின்றன. என்னையும், இலங்கைக்கு அழைத்துச் சென்று அவர் இல்லத்தில் ஓரிரு மாதங்கள் தங்க வைத்து, இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் என்னுடன் வந்த நாட்களை எல்லாம் ஓர்மிக்கின்றேன். அறிஞர் உவைசு அவர்களது அன்பு இல்லத்தரசியார் கலாவல்லி ஹாசினி சித்தி பாத்துமாவும் அவரது குடும்பம் யாபோர்களதும் அன்பும் பாசமும் அரவணைப்பும் என்றும் என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளாகும்.

சென்னை வரும் பொழுதெல்லாம் என்னோடு தொடர்பு கொள்வார். அறிஞர் உவைசோடு பல சந்தர்ப்பங்களில், பலரை சந்தித்திருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் பலரை சந்தித்திருக்கிறோம்.

அஞ்சாள் என்று அவர் பெறும் மரியாதை சிறப்பைப் பார்த்து பரவசித்திருக்கிறேன். தமிழகத்து பெரும் புகழ்மிகு ஆலி ஜனாப்கள் சிராஜூல் மில்லத், அல்ஹாஜ் அப்துல்சமத்சாஹிப், இலக்கிய வேந்தர், ஜஸ்டிஸ், கலைமாமணி இஸ்மாயில் சாஹிப், பன்னூலாசிரியர் எம்.ஆர்.எம். அப்துல் ரஹீம், தித்திக்கும் திருமறை, பிறை ஆசிரியர், திருமறை விரிவுரையாளர் அப்துல் வஹ்ராப், டாக்டர் பேராசிரியர் பெரும்புலவர் நெயினார் முகம்மது போன்றோர் டாக்டர் உவைசிடம் வைத்திருக்கும் அன்பும், பாசமும் மரியாதையையும் பார்த்து, வியப்படைந்திருக்கின்றேன். சிராஜூல் மில்லத் அகத்திய முனி என அண்மையில் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கிய முதல் மாநாட்டில் புதுக்கோட்டையில் அறிமுகப்படுத்தி அழைத்த நினைவும் மாறவில்லை. அறிஞர் உவைசு அவர்களது நூல்களை ஆர்வத்துடன் எனக்குத் தரத் தவறுவதும் இல்லை. அவரது தொடர்பாலும் என்னை முழு இலக்கிய ஆய்வாளனாக மாற்றிய மந்திரத்தன்மையும் அவருக்குண்டோ எனக் கருதுகிறேன்.

அன்று 1976 இல் பி.எச்.டி பெற்றமைக்குப் பாராட்டு, இன்று அவர்களின் பன்முகப் புகழினுக்கு இலங்கை அரசு பாராட்டுகிறது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இலங்கை அரசுக்கு இன்று நன்றி கூறுவது முதற் கடமையாம் எனது உழுவலன்பு சகோதரர் முஸ்லீம் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு அல்ஹாஜ், எ.எச்.எம். அஸ்வார், எம்.பி. அவர்களுக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

1968ல் அறிஞர் உவைசை ஒரு ஆராய்ச்சியாளராக சந்தித்தேன். இன்று தீன் தமிழ்க் காவலராக - இலக்கியச்சித்தராக - கலைமாமணியாக - இலக்கியச் செம்மலாக - ஆராய்ச்சி அறிஞராக - தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், அறபிப் புலமையாளராக அகராதிக்கலைஞராக - மரபுக் கவிஞராக - பன்முகப் புகழினராகப் பொலிந்து - ஒளிர்ந்து மிளிர்கிறார்.

எவரையும் பகையாதவர்; பகைவரும் விரும்புபவர். புகழுக்கு அடிமையாகாதவர். ஆரவாரம் இல்லாதவர். தம் வாழ்நாளிலேயே புகழினைக் கண்டும் கர்வமில்லாதவர். எதைப் பற்றியும் எந்தக் கவலையும் படாதவர். அவரிடம் கோபம் கண்டதே இல்லை. அமைதியே எப்பொழுதும் தோற்றமே எப்பொழுதும் அமைதி.

இந்தியா - தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைச் செல்லும் எவரையும் தனது இல்லத்திற்கு அழைத்து, விருந்தாட்டி மகிழ்வதிலும் பெருமை செய்வதிலும், முன் மாதிரியானவர். மதுரைப்

பல்கலைக்கழக - இசுலாமியத் தமிழாராய்ச்சி துறைக்கே தனது அரிய நூலகத்தினை அன்பளிப்பு செய்த பெருந்தன்மையினை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஆங்கிலத்திலும் இசுலாமியத் தமிழிலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்த முன்னோடி, பிறரும் பின்பற்றத்தக்கது. இசுலாமியத் தமிழிலக்கியத்தில் பி.எச்.டி பெற்ற முதல் முன்னோடி ஆங்கிலத்தில் "முஸ்லீம்கள் தமிழுக்கு செய்த பணி", "இசுலாமியக் காப்பியங்கள் ஆய்வு" போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மதுரையில் இசுலாமியத் தமிழிலக்கியத் துறைத் தலைவராகவும் பணியாற்றிய முதல்வரும் இவரே. இசுலாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு தொகுதிகள் படைத்து முன்னோடி ஆனார். இலங்கையில் பல இசுலாமியத் தமிழிலக்கியங்களை பாடப்பகுதிகளாக அமைய வழி வகுத்தவர். இலங்கைப் பாடத்திட்டக் குழுவிற்கு சீறாவில் ஒரு படலத்தினை பேராசிரியர் கவிஞர் வெற்றிச் செல்வன் டாக்டர் பசுலு முகைய்யத்தினை உரை எழுதச் செய்ய வைத்தவர் என்பதும் எனது அனுபவத்தில் தெரியும். இங்ஙனமாக தானும் பதிப்பாசிரியராக உரை ஆசிரியராகவும் மட்டுமின்றி பிற அறிஞர்களையும் எழுத வைத்து நூலாக்கம் செய்த பெருமையும் உண்டு.

இலங்கையில் இசுலாமியத் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டை - 4 - நடத்திய தனிப் பெருமை அறிஞர் உவைசுக்கே சாரும். நூல்களைப் பதிப்பித்தும் உரை கண்டும் மொழி பெயர்த்தும் முன்னோடியானார். புதுகுஷ்ஷாமிற்கு இலங்கை ஜே.எம்.எம். அப்துல் காதிர் புலவர் மணி அல்ஹாஜ், எ.எம். சரீப்தீன் மூலமாகவும் உரைகாணச் செய்த புகழுண்டு. அண்மையில் புதுக்கோட்டையில் 1992 (திருச்சியில்) நடைபெற்ற இசுலாமியச் சிற்றிலக்கிய முதல் மாநாட்டில் திருமக்காக்கோவை; புகழ்ப்பாவனி நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். திருமக்காக்கோவையினுக்கு பெரியதொரு ஆய்வுரை எழுதியுள்ளார். அதன் தனிச் சிறப்புக்களை புகழ்ந்து ஒதுகிறார். நேரில் உரையாடலின் பொழுது பி.எச்.டி., செய்ய விருப்பமுடையாருக்கு பரிந்துரைக்கப் போகின்றேன் எனக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

அறிஞர் உவைசு வாழும் காலத்திலேயே, இலங்கை சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் எஸ்.எம். ஹனீபா எழுதிய, "உத்தமர் உவைசு" என்ற நூல் அவர் தம் வாழ்வில் மாண்பினையும் இலக்கண இலக்கிய முன்னோடி என்பதனையும் பலரும் அறியச் செய்யும்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன "இசுலாமும் தமிழும் அறக்கட்டளை"யின் முதல் சொற்பொழிவின் விளைவாக வெளிவந்த அறிஞர் உவைசின்

நூல் "இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்" 1984.

அண்மையில் வெளிவந்த (1992) "உறுப்புலவர் ஓர் ஆலிமா?" எனும் நூலில் உறுப்புலவர் ஆலிம் என 37 கட்டுரைகளில் நிறுவுகிறார்.

"மக்காப்பயணம்" தனது சொந்த மக்காப் பயணம் மட்டுமல்ல. இலக்கியப் பயணமாக - இலக்கியக் காட்சியாகவும் இடைமிடைந்து இயம்புகின்ற சிறப்பு பாராட்டுவதற்குரியது. இந்நூலின் கண் "பலார்" என்ற சொல்லாட்சி (பக்கம் 120-121) பாரசீக மொழி என்பதனை விளக்குந் திறனும், "கஸ்றுத் தொழுகை" (பக்கம் 143, 146) போன்ற விளக்கங்களும் "கஸ்!" (162) பற்றிக் கூறு மாறும் ஹதீது மேற்கோள்கள் போன்றவைகள் இந்நூல் "ஹஜ்" பற்றி ஒரு கலைக்களஞ்சியமா! எனத் தோன்றுகிறது. மத்ரலாக்களில் துணைப்பாடப்பகுதிக்கு பரிந்துரைக்கலாம். அந்நூலினைத் தனித் திறனாய்வு செய்ய இவ்வேடு இடந்தாரா. 2000த்திற்கு மேற்பட்ட இசுலாமியத் தமிழிலக்கிய "நூல் விபரத் திரட்டு" (மதுரை பல்கலைக் கழக) அரும் முயற்சியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இசுலாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு தொகுதிகள் 1, 2 சொல்லாய்வு ஒப்பாய்வு போன்ற பல சிறப்புக்களுடன் ஆய்ந்து தோய்ந்த முயற்சிகளின் வெளிப்பாடு.

1976ல் பி.எச்.டி. பெற்றமைக்கு பாராட்டுவதற்காக "கலாநிதி உவைசு மலர்" வெளியிடப்பட்டது. அம்மலரின் குலாம் காநிறு நாவலரின் "பொருத்த விளக்கத்தினை ஆகா. பிச்சை இபுறாகிம் புலவர் உரையுடன் இணைத்து, அதனைப்

போற்றிப் பேணி பாதுகாக்கும்படி செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(அ) திருப்புகழில் திசைச் சொற்கள், (ஆ) புதா குஷ்ஷாம் வருணிக்கும் ஆற்றல் சால் காலிதண்ணல், (இ) பதினைந்து ஆண்டுகளில் ஒன்பது தமிழ்க்காப்பியங்கள், (ஈ) நான்கு வகை குணங்கள் - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, (உ) இலக்கியம் கண்ட மதினா போன்ற பல சிறந்த கட்டுரைகள் பல்வேறு இதழ்களில் - தனித்தனி மலர்களில் வெளிவந்தவைகள் நூலாக்கம் செய்யப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவகைச் சிறப்புமிக்கது. அவர்களது படைப்புக்கள் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

"பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்தல் வேண்டும்", "சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்" எனும் பைந்தமிழ் பாரதியின் இலட்சியங்களுக்கு உறைவிடம் அறிஞர் உவைசு எனின் மிகையன்று.

"அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல் வன்மையுள் எல்லாந்தலை அறன் அறிந்து முத்த அறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்"

எனும் திருக்குறட்பாக்களுக்கு ஏற்ப யான் பெற்ற அறிஞர் உவைசின் நட்பு பொலிக! வளர்க! அவர்தம் சிறப்பு அருமை - பெருமை நிறைக பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க! இறையருள்க!

கிந்திய அறிஞர்களை கிஞ்சியவர்

- கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான்

இந்தியாவில் இஸ்லாமியத் தமிழ் ஆராய்சி மாநாடுகள் நான்கினை நடத்தி முடிந்துவிட்டோம் இதன் பணியிலேயே மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமிய தமிழ் துறைக்கென்று ஒரு தனி இருக்கை ஏற்படுத்த முடிந்தது.

ஐந்தாவது மாநாட்டை கீழ்க்கரையில் நடத்தலாம் என்று உத்தேசித்துள்ளோம். நீங்கள் இல்லாமல் மாநாடே இல்லை அதனால்தான் நாம் உங்களை முதலில் சந்திக்க வந்திருக்கின்றோம்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரை இலங்கையர்கள் பெருந்தொண்டு செய்துள்ளார்கள். டாக்டர் உவைஸ் போன்றவர்கள் இல்லாவிட்டால் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை அறிந்திருக்க முடியாது. ஒரு நாள் Dr. உவைஸ் அவர்

கள் இஸ்லாமிய தமிழ் காப்பியங்கள் 21 இருப்பதாக சொன்னார்கள். அன்று முதல் அவர்கள் சொல்வதை நம்புவதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். அதன் பின்னர் அவர்கள் காப்பியங்களுக்கான அறிக்கைகளை சமர்ப்பித்தபோது வியந்து போய்விட்டேன். இலங்கை மக்கள் தமிழுக்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளார்கள். இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறைக்கு Dr. அவர்களை மிஞ்சிய ஒரு பேரறிஞர் இந்திய தமிழ்நாட்டிலேயே கிடையாது. அவர்கள் போன்றவர்களால்தான் நாங்களும் கூட பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டோம்.

(மருதானை ஸர்ஹிறாக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கவிக்கோ ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி)

வள்ளல்

வழி

அல்ஹாஜ் M.C.S. யூசுபு

திருவருட் தூது ஒதும் திருநபி சரிதை யோடு
திருமுறை போதம் பொங்கும் பணுவல்கள் பலவும் யாத்து
ஒருமுறை உருவெடுத்து வழக்கொழி எங்கள் நூல்கள்
மறுமுறை மீண்டும் எம்முன் தடையறு தந்த வள்ளல்.

சமுசுத்தீன் லெப்டைப் பேரர், மகுமுது பெற்ற வள்ளல்
சமுசுத்தீன் செம்மலான சித்திராம் செஞ்சொற் செல்வ
ரமுதத்தின் ஊற்றுமிக்க அருமைநூ லனைத்து மோதி
சமுத்திரம் நீந்தும் மாறன் உவைகவே எங்கள் வள்ளல்.

சொல்லினைச் சுவைத்து நன்றாய் மெல்லிய
விளக்கங் காட்டும்
நல்லியற் புலவர் தம்மின் நச்சிறார்க் கினியரென்றே
எம்மவர் என்றும் போற்றும் கலாநிதி கலைமாணி
நம்மவர் நச்சும் நல்லார் எட்டினம் தந்த வள்ளல்.

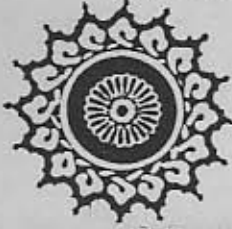
அயர்வறா ஆய்வு தன்னில் துயிலுறா ஆர்வத்தோடு
உயர்வறு சாதனைகள் ஒன்றன்மே லொன்றாய்ச் செய்து
இயற்பெரும் புலவர் தம்மின் இருநிதி பலவைக் கண்டு
செயம்பெறும் புலவர்தங்கோ உவைகவே எங்கள் வள்ளல்.

வாழ்வையே அற்ப ணித்து ஆய்விலே மகிழும் மன்னர்
வீழ்வையே காணா வண்ணம் வலக்கரங் கொடுத்து என்றும்
தாழ்வையே காணா நல்ல கலாவதி பாத்திமா தன்
வாழ்விலே மகிழும் மன்னர் உவைகவே எங்கள் வள்ளல்.

வாழ்கவே உவைக வள்ளல்! வாழ்கவே சாதனைகள்!
வாழ்கவே அவர்தாம் கண்ட காப்பியம் பலவும் நன்றாய்!
வாழ்கவே தென்தீன் நூல்கள்! வழக்கொழி யாமலென்றும்!
வாழ்கவே புலவர் தங்கோ! வாழ்கவே உவைக வள்ளல்!

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

சென்னை

நானத்

தமிழ்ப்புலவர்

மு. சாயபு மரைக்காயர்

பொங்குபல சமயமெனும் நதிகளெல்லாம் புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்ப் பொங்கியோங்கும் கங்குகரை காணாத கடலாகச் செந்தமிழ் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. தம்முள் வேறுபட்ட சமயங்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு, உயர்ந்த இலக்கியங்களை உருவாக்கி வளர்த்த பெருமை தண்டமிழுக்கே உரியது. அவ்வகையில் மற்ற சமயத்தவருக்கு எவ்வகையிலும் குறையாத தமிழ்த் தொண்டு புரிந்தவர்கள் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள்.

ஆயினும் உமறுப்புலவரையும், குணங்கு மஸ்தானையும் மட்டுமே இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்களாக உலகம் அறிந்திருந்த நிலையே நெடுங்காலம் நிலவி வந்தது. மற்றவர்களுக்கு மட்டுமின்றி இஸ்லாமியத் தமிழருக்கே தமது மக்கள் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் எத்தகையதென அறியாதிருந்த இழிநிலை எண்ணியெண்ணி வருந்தத்தக்கது.

இங்ஙனம் அறியாமை இருலால் ஆழ்ந்திருந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியவுலகில் எழுச்சியையும் புதுமகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்க ஈழத்தில் ஓர் எழுநூர்யிறு எழுந்தது. அந்த ஞானப் பேரொளி தான் உயர்தமிழ்ப் பேரறிஞர் உவைஸ் அவர்கள்!

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களின் பரப்பையும், சிறப்பையும், அகலத்தையும், ஆழத்தையும் முதன்முதலில் உலகறியச் செய்த பெருமையாவும் உவைஸ் அவர்களையே சாரும். இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

இன்றைக்கு நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர், அதாவது 1853-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் "Muslim Contribution to Tamil Literature" என்ற அரிய ஆய்வு நூலை உவைஸ் அவர்கள் வெளியிட்டார்

கள். அந்நூலை மதிப்பீடு செய்த பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள், "இந்நூல் வெளிவந்ததன் மூலம் தமிழ் ஒரு படி உயர்ந்துவிட்டது" என்று உளங்கனிந்து பாராட்டினார்கள். இஸ்லாமியர்களின் தமிழ்த்தொண்டினை உலகம் உணரத் தொடங்கியது இந்நூல் வெளிவந்த பிறகுதான் என்றால் அது மிகையில்லை.

தொடர்ந்து உவைஸ் அவர்கள் வெளியிட்ட "இஸ்லாமியத் தென்றல்" "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்", "Muslim Epics in Tamil Literature" போன்ற நூல்கள், தமிழ்கூறு நல்லுலகம் அறிந்திராத எண்ணற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தக்க முறையில் அறிமுகப்படுத்தின.

ஈழத்துக்கும், எழில் தமிழ்நாட்டுக்கும் ஞானப் பாலமாய் விளங்கி, தமிழ்நாட்டு முஸ்லிம் புலவர்களின் தமிழ்த் தொண்டையும் உலகறியச் செய்தவர் உவைஸ் அவர்களே!

"உவைசார் அவரோர் உலவும் நூல் நிலையம்; கவைசார் செந்தமிழ்ச் கனை நீர்ப் பரப்பில் இஸ்லாம் மலர்த்திய இலக்கியப் பூக்களின் கொங்குதேர் வாழ்க்கை கொண்ட வண்டு; தமிழகத் தோடு தனிப் புகழ் ஈழத் தீவை இணைக்கும் தீந்தமிழ்ப் பாலம்; காண் முல்லையில் கருவடையாமல் 'ஏன் முல்லை' யில் எழுந்த நறுமணம்; 'பாணந்துறை' யின் பரிசில் யாழிசை; முள்ளிலா ரோஜா! முஸ்லிம் அகத்தியர்!" என்று கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஏற்றிப் போற்றுவது முற்றிலும் உண்மையே ஆகும்.

விபுலானந்த அடிகளாருக்குப் பிறகு தமிழகப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பேராசிரியராகப் பதவி வகித்த பெருமையும் உவைஸ் அவர்களையே

சாரும். எனவேதான் "இரண்டாவது விபுலானந்தர்" என்று பாராட்டப்படும் சிறப்பையும் அவர் பெற்றுள்ளார்.

"இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை" மிக விரிவாக ஆறு தொகுதிகளாகக் வெளியிடும் பாங்கை எண்ணித் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் வியந்து போற்றுகிறது.

முஸ்லிம்களின் தமிழ்த் தொண்டினை உணர்ந்த ஒரு நூல் வராதா என்று ஏங்கிக் கிடந்த வேளையில், ஆறு பெரும் தொகுதிகளை வெளிக்கொணர்ந்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு முஸ்லிம்களின் தலையாய பங்களிப்பை உணர்த்தி நம்மையெல்லாம் தலை நிமிர்ந்து பீருநடை போடச் செய்துள்ள பேரறிஞர் உவைஸ் அவர்களுக்கு எப்படி நன்றி சொல்வது? இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியவுலகம் உள்ளளவும் அவரது புகழ் குன்றாது நின்றொளிரும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் அறபுச் சொற்கள் அதிகமாகப் பயின்று வருவதால் அனைவரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் பலருக்கு இருந்தது. "தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல்லகராதி" ஒன்றை அழகிய முறையில் உருவாக்கி, அந்தக் குறையையும் போக்கியுள்ளார் அறிஞர் உவைஸ்.

அரிதின் முயன்று அவர் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள "இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல் விவரக் கோவை" 1950-ஆம் ஆண்டு வரை வெளிவந்துள்ள இரண்டாயிரம் நூல்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளது. அதன் பின்னர் 1990-ஆம் ஆண்டு வரை மேலும் இரண்டாயிரம் நூல்கள் வெளி வந்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. "இவ்வளவு இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களா?" என்று எவரையும் வியக்கச் செய்துள்ள அறிஞர் உவைஸ் அவர்களின் தொண்டுக்கு ஈடிணை ஏது?

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் உவைஸ் அவர்கள் பெரும்புலமை பெற்றவராகத் திகழ்கின்றார். எனவே தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்குமாக பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை உவைஸ் அவர்கள் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

"பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்"

"தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்"

என்றெல்லாம் மகாகவி பாரதியார் கண்ட கனவுகளை நனவாக்கி வருபவர் அறிஞர் உவைஸ்.

சேகனாப்புலவரின் "குத்பு நாயகத்" திலிருந்து நான்கு படலங்களுக்கும் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் "ராஜ நாயகத்திலிருந்து" இரண்டு படலங்களுக்கும் சிரிய தெளிவுரை எழுதிய உரையாசிரியராகவும் உவைஸ் விளங்குகின்றார்.

குலாம் காதிரு நாவலரின் "புலவராற்றுப்படை" அத்துல் மஜீதுப் புலவரின் "ஆசாரக் கோவை", "புதுகுஷ்டம்", "திருமக்காக் கோவை" உட்படப் பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை நன்முறையில் பதிப்பித்துள்ள பதிப்பாசிரியராகவும் அறிஞர் உவைஸ் திகழ்கின்றார்.

எழுபத்திரண்டு அகவையை எட்டிப்பிடித்துள்ள அறிஞர் உவைஸ், தம் வாழ்நாள் முழுவதையுமே தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்தவர்; "நடமாடும் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்" என்று போற்றத் தக்கவர்; எனவேதான் கலைமாமணி கவி கா.மு.ஷெரீப் அவர்கள்,

"உவைசுடைய நண்பரெல்லாம் நூற்க ளாகும்; உற்ற அவர் சுற்றமுயர் கல்விச் சாலை; சுவை மலிந்த அவர் பேச்சோ இலக்கியத் தேன்;

தூய அவர் நல்வாழ்வே முஸ்லிம் மார்க்கம்; அவைசேரல் அறிந்தவற்றை இனிய பாங்கில் அடக்கத்தோடு எடுத்துரைத்தல் இவரின் தன்மை;

நவைசேர்ந்த உவைசுதனைப் படிப்போமாகில்

நயமுடைய மானிடராய் வாழ லாமே!"

என்று போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

அமைதியின் இருப்பிடமாய், அடக்கத்தின் பிறப்பிடமாய், நற்பண்புகளின் உறைவிடமாய் வாழும் உயர் தமிழ்ப் பேரறிஞர் உவைஸ் அவர்கள் இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டு வாழ்ந்து, இஸ்லாமியத் தமிழையை ஏற்றமுறச் செய்ய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் இருகரமேந்தி இறைஞ்சுகிறேன்.

இஸ்வரபிச்சு கடர்

சா. நஸீமா பானு

நீந்தமிழோடு தீந்தமிழையும் தம் இருகண்களாக எண்ணிச் சேவை செய்து வரும் கண்ணிய மிக்கவர்களுள் அல்ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

முஸ்லிம்கள் செய்த இலக்கியப் பணியினை முதன் முதலில் தமிழ் கூறுநல்லுலகுக்கு மட்டுமின்றி, அகில உலகுக்கும் உணர்த்திய பெருமைக்குரியவர் இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு இனிமைத் தமிழுக்கத் தொண்டாற்றிவரும் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள்! சுமார் நாற்பது ஆண்டு கட்டு மேலாகத் தம் விடா முயற்சியால் மறைந்து கிடந்து இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கருவூலங்களை ஆய்ந்து வெளிக் கொணரும் அரிய தொண்டாற்றி வருகிறார்.

மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்துறை ஆரம்பித்தபோது அப்பல்கலைக் கழகம்,

"இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்"

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியுணர்ந்து அருமைப் பெரியவர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தது. தமிழ்மொழி எந்த அளவிற்கு அவரைப் பற்றிக் கொண்டதோ அந்த அளவிற்குச் சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளும், அவரை அழுத்தமாகப் பிடித்துக் கொண்டன என்றே சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு ஆழ்ந்த அறிவுத் திறம் பிற மொழிகளிலும் பெற்றிருந்தார். இவற்றை அறிந்து தானோ என்னவோ,

"Prof. M.M. Uwise needs no introduction to those who are familiar with Tamil Literature in General and Muslim Tamil Literature in particular. His work as a teacher of Tamil at various levels has helped him to study in depth Tamil Literature and, in particular, the contribution of Muslims to the vast and growing riches of Tamil

Literature. He has translated several books from Sinhala into Tamil, from Tamil into Sinhala and from English to Sinhala. He has been, besides, an author of distinction in his own right"

என்று மாண்புமிகு, முன்னாள் தலைமை நீதபதி எம்.எம். இஸ்மாயில் அவர்கள் அல்ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் அவர்களுக்கே உரித்தான சிறப்புகளை அழகுறக் கூறியுள்ளார்.

இஸ்லாமியத் தமிழலக்கியத் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பின்னரும், இத்துறையில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு தொடர்ந்து பணியாற்றும் ஆர்வத்தை வளர்த்தது எனலாம்.

மிகச் சிறந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்துவைத்து நல்ல முன் மாதிரியாக வாழ்ந்து வரும் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் இலங்கையில் சிறந்து விளங்கும் தினசரிகளான 'தினகரன்' 'வீரகேசரி' 'தினபதி' போன்றவற்றிலும், 'தினமின', 'ஜனதா' 'லங்காதிப்' ஆகிய சிங்களத் தினசரிகளிலும் தவறாது தம் படைப்புக்களை எழுதி வந்துள்ளார்.

இலங்கையில் முதன் முறையாக முஸ்லிம்களுக்காக வானொலிச் சேவையை 1953-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் ஆரம்பித்து நடத்திய பெருமை அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களுக்கே உரியது.

1976-ஆம் ஆண்டு சென்னையில் புதுக் கல்லூரி வளாகத்தில் உமறுப்புலவர் தமிழ்ப் பேரவை "தீன் தமிழ்க் காவலர்" எனப் பட்டம் அளித்துக் கவுரவித்துள்ளது. அதே ஆண்டில் ஈழத்திருநாட்டின் சமயச் சான்றோர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்டி, கலைமாமானி கவி. கா.மு. ஷரீப் அவர்கள் தலைமையில் முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞர் மன்றம் எடுத்த விழாவில் "இலக்கியச் சித்தர்" என்ற சிறப்புப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. வித்யோதயப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பதவியில் இருந்த போது

சென்னை ஆயுள் ஐஸ்வர்ய ஆரோக்கிய ஆசிரமம் "பண்டிதரத்னம்" என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கவுர வித்துள்ளது.

இதுவரையிலும் பல்வேறு அமைப்புகளாலும் பல்வேறு இடங்களிலும் பாங்குற நடத்தப் பெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாடுகளில் பங்கு வகித்து நல்ல தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்திய கண்ணியத்துக்குரிய பெரியவர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்கள் என்றால் அது மிகையில்லை.

ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த போதும் "Muslim Contribution to Tamil Literature" என்னும் அல்ஹாஜ் அவர்களின் முதல் நூல் தமிழ் கூறு நல்லுலகில் பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுத்த பன்னிரண்டு இஸ்லாமியக் காப்பியங்களை ஆய்வு செய்து ஏறத்தாழ நானூற்றாம் பது பக்கங்களில் "Muslim Epics in Tamil Literature" என்னும் நூலை எழுதினார். அடுத்து இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் சிற்றிலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் சில நூல்கள் பற்றிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கி "இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்" என்னும் நூலை வெளியிட்டார். திருக்குர்ஆன் பற்றிய கட்டுரைகளைத் "தித்திக்கும் திருமறை" என்ற பெயரில் மௌலவி எம். அப்துல் வஹாப், எம். ஏ. பிடி. எச். எழுதியிருந்தார். அதனைக் "குர்ஆன் அமாயிந்து" எனும் பெயரில் சிங்களத்தில் அல்ஹாஜ் அவர்கள் மொழி பெயர்த்தார்கள். இதன்பின் "இஸ்லாமியத் தென்றல்", "நம்பிக்கை" போன்ற நூற்களை இயற்றினார்.

புதுகுஷ்ஷாம் எனும் நூலை மூலப்பிரதிக்கேற்பப் பதிப்பித்துத் தந்துள்ளார். ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார் பாடல்களையும் ஆய்வு செய்து உரைக்குறிப்புடன் வெளியிட்டுள்ளார்.

"பெருமானார் பெருவாழ்வு" எனும் நூல் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களால் தொகுத்து வழங்கப் பட்டுள்ளது. "புலவராற்றுப்படை" என்னும் நூலும் அல்ஹாஜ் அவர்கள் பதிப்பித்த பெருமையுடைய நூல் ஆகும். சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட மற்றொரு நூல் அல்ஹாஜ் எம். ஆர். எம். அப்துற்றஹீம் அவர்கள் எழுதிய "நபிகள் நாயகம்". இது போலவே "திருக்குர்ஆனும் முஸ்லிம் மக்களின் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கும் இலக்கிய வழக்கும், "இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள், "இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம்" "The spoken dialect of

the Muslims of Sri Lanka" "சமுத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள், நீதியும் நியாயமும், மக்காப் பயணம், "நெஞ்சில் நிறைந்த சுற்றுலா" "குப்பு நாயகம் உரை", "இராஜ நாயகம் உரை" போன்ற நூற்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

மேலும் "பொருளியற் பாசுபாடு" "கிராமப் பிறழ்வு" "இலங்கையின் பொருளாதாரத் திட்டம்" "வாணிக அங்க கணிதம்" "பிரித்தானிய யாப்பு" "இஸ்லாம் யனுகும்த்த கதாமுது" போன்ற மொழி பெயர்ப்பு நூற்களையும் தந்து தமிழின் பெருமையை மட்டுமின்றிச் சிங்கள மொழியின் சிறப்புகளையும் உலகறிய வகை செய்து வருபவரே திருமிகு உவைஸ் அவர்கள்.

அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களின் இந்த வான் முட்டும் பெருமைகளை எண்ணும் போது "வாழ்வில் வெற்றி கண்ட ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பின்னாலும் ஒரு பெண் இருக்கிறாள்" என்ற முதுமொழி நினைவைத் தொடுகிறது. ஆம்! அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களின் வெற்றி அவரது அருமை மனைவி ஹாஜிவி சித்தி பாத்தும்மா அவர்கள் அன்பு காட்டுவதில் அன்னையாக, ஆசை மனைவியாக, அறிவில் ஆசானாக, கருத்துக் கூறுவதில் அமைச்சராக இருந்து,

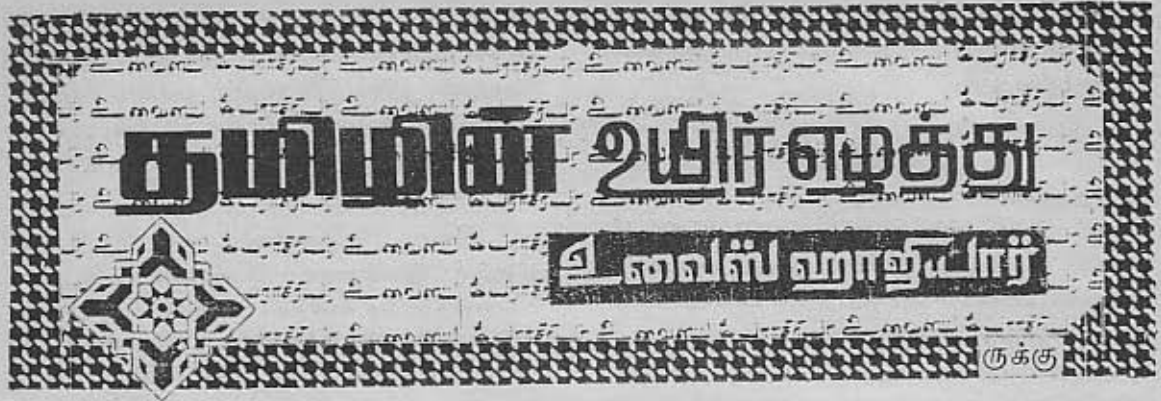
"தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித்தகை சான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்"

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கேற்ப உறுதுணை புரிந்து வருவதனால்தான் அமைகிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும்.

நல்ல மனைவி, நல்ல பிள்ளை, நல்ல குடும்பம் தெய்வீகம் என்பார்கள், அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களின் அறிவுத் திறம் அவனி மக்களுக்குப் பலன்தரும் வகையில் அவர் ஏறும்பு போன்று உழைக்க முழுமுதற் காரணமாக இருப்பது அவரது மனைவி மக்கள் உற்றார் உறவினர் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளும் உண்மை.

அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களின் இலக்கியப் பணியும் சமூகப் பணியும் மேலும் மேலும் சிறந்தோங்கிச் செழிப்படைய, அவர் உழைப்பு மிகமிகத் தேவை. எனவே, உடல் நலமும் மன வளமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

மு. அப்துல்ரஹ்மான்.

1977-ஆம் ஆண்டு அன்றைய எங்கள் வெளியீடான "பிறை" இதழுக்குச் சந்தா சேர்க்க, நாணம் இன்றைய "முஸ்லிம் முரசு" ஆசிரியர் ஆனார் ஜலால் அவர்களும் இலங்கை வந்த சமயம் எனக்கு அறிமுகமானார்கள். அன்று முதல் இன்று வரை இனம் புரியா நட்பு. 1977 முதல் நான் எங்கெல்லாம் செல்கின்றேனோ அங்கெல்லாம் சந்திக்கின்ற இலங்கையை சேர்ந்தவர்களிடம், அல்ஹாஜ், பேராசிரியர் உவைஸ் ஹாஜியாரை கேட்பேன், அவர்களின் நலம் விசாரிப்பேன்.

எழுத்துத் துறையில் ஈடுபாடு இல்லாவிட்டாலும் அதனை அச்சிடும் துறையில் தொடர்பு இருப்பதால் அனைவரின் ஆக்கங்களையும் படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு உண்டு. "கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவி பாடும்" என்னும் கூற்றிலும் உண்மையுண்டு என்பதால் இதோ! நாணம் ஒரு கவிதை இயற்றுகிறேன் ஆசையாக!

அ றிவுச் சுடர்

ஆ ற்றல் மிக்க எழுத்தாளர்

இ றகூல் (ஸல்) வழி நடப்பவர்

ஈ மானுடன் இணைந்தவர்

உ த்தமர் உவைஸ் ஹாஜியார்

உ ண ருக்கு உழைக்கும் உண்மையாளர்

எ டுத்ததை எழுதி முடிப்பவர்

ஏ ற்றமுடன் செயல்படுபவர்

ஐ ம்பெரும் கடமையையும் ஆற்றுபவர்

ஒ ப்பற்ற தமிழறிஞர்

ஒ தும் நன்மதியாளர்

ஒ ள் டதமாம் அறவழி அமைப்பவர்

அஃகாத அமைதியாளர்

مَدَنی مَدِیْنَا - RUSSIA

Indefatigable Scholar

His Excellency Nissanka P Wijeyaratne

Al Haj Mahmoud Mohamed Uwise is one of Shri Lanka's most distinguished scholars. He has rendered invaluable service toward's the cultural and literary development of our country. He is one of those rare scholars who exemplify the multi-racial, multi- religious aspect which we claim as one of our national ideals.

Born to a respected Muslim family in the predominantly Buddhist Sinhala area of Panadura he was able to imbibe, early in life, the essential features of Buddhist and Sinhala culture while, at the same time, being grounded thoroughly in his own Muslim heritage.

Most of the Muslims of Shri Lanka have always had the good fortune of being bi-lingual. Mohammed Uwise was heir to this tradition and when he sat the Bachelor of Arts (Honours) Degree in Tamil he offered Sinhala as a subsidiary subject. He was however deeply embedded in his faith and this particular interest was reflected clearly when he submitted his dissertation for his M.A. Degree in Tamil on the Muslim contributions to Tamil literature. To do so he had become thoroughly conversant with almost the entire range of Tamil literature and had acquired a deep knowledge of the Muslim religion. Thus when he presented his thesis for his Doctorate it was on Muslim ethics and Tamil literature that it was based.

His record has been a long and rich one. As a teacher of high repute, he was invited as a visiting lecturer in Tamil by the University of Ceylon in Colombo. He served at Zahira, the premier Muslim College of Shri Lanka. He contributed to the broadcasting programmes over Radio Ceylon and served in the Department of Examinations as Translator. He headed the Department of Modern Oriental Languages in the Vidyodaya University, now the University of Jayawardenapura. He was a visiting Lecturer in the University of Kelaniya. Gifted with administrative ability he made a notable contribution as a member of the Board of Directors of the Shri Lanka Trading Organisation and the Shri Lanka Broadcasting Corporation. With his balanced mind and sure knowledge of the Shariat and the customs of the Muslims of our country he was a natural choice for

the post of Quasi by the Judicial Service Commission.

His services to the Cultural field have been manifold. As member of the Publications Advisory Board, the Sahitya Mandalaya or the Academy of Literature, the National Book Trust, the Regional Committee of UNESCO and as Chief Examiner in Tamil and Islam at the Examinations Division of the Education Department, he displayed his varied interests and his outstanding abilities and fulfilled the trust of Government in his selection to perform those high duties.

He earned many honours. The title "Deen Tamil Kavalan" was conferred on him in Madras and similarly that of "Ilakkiyach Chittar" by the Muslim Poets of that State. The titles "Panditharatna, Kalai Maamani" "Ilakkiya Chemmal" have also been bestowed upon him. But these are small honours to a writer widely recognised as amongst the great scholars of Tamil literature and of Islam.

Many have been his translations from Tamil into Sinhala and vice-versa and from English into Sinhala and also Tamil. Most of them deal with Islam but some relate to unlikely fields like Mathematics, constitutional Studies, Economics, Philology, Folklore, revealing the eclecticism of his mind. Though he has the ability to reach out to a wider non-Islamic audience he has also been able to convey the heart and soul of his faith and thus contribute towards religious understanding and communal concord.

The Madurai Kamaraj University invited him to be a Professor. In this he followed the foot-steps of the great Tamil savant Swamy Vipulananda who, decades ago, served as Professor of Tamil at the Prestigious Annamalai University of South India.

It has been claimed to the credit of Dr. Uwise that nearly 2,500 literary works in Islamic Tamil literature have been brought to light by his research. This has been a tremendous contribution and reflects the dedication and prodigious efforts of this indifatigable scholar.

Dr. Uwise has been a deeply religious 'Moomin'! His love for his religion and for the eternal verities embodied in it have enabled him to present Islam in its true perspective. His religious committment took him on the traditional pilgrimage enjoined upon of the true Muslim and he returned from his Haj pilgrimage in the real tradition of Islam by dedicating his life to living wholly in its spirit and essence.

In considering the life and record of this unique scholar one is reminded of the streams of inspiration that he has drawn upon. He reflects the tolerance of the great devotees of the Hindu faith. In his equanimity he represents the inheritance of the true meditators of the Buddhist civilization in the country of his birth and life, while in his meticulous approach he reflects the fine standard of critical scholarship that British traditions brought to our University life.

One is also minded of the multiplicity of social activities in which a citizen ought truly to be involved in, thus bringing to focus the wide social responsibilities that Christian tradition implanted in public life.

In his familiarity with both the Sinhala and Tamil languages and their literature and his facility in writing them he has taken us back to the old tradition of our Country, where before a colonial experience insulated the two major communities from each other through an exclusive reliance on the English language, that it behoves a true scholar to be equally facile with both Sinhala and Tamil.

One is reminded in this connection of Bishop Paul Perera who ably expounded his Christian message in both languages and of the great Scholar Venerable Hisselle Dharmaratna whose knowledge of Sinhala as well as Tamil were equally of the highest order. Dr. Uwise has shown the highest competence in both our national languages as in the International language of English. With this ability and his deep knowledge he has been able to enrich the culture of Shri Lanka and contribute towards the heritage of Islamic, Tamil and Sinhala literature.

His academic successes in his youth reveal that he was an educated individual. His triumphs in the fields of his chosen studies have reflected his development as a learned person and the depth of his religious insight and his spiritual inspiration in his maturity reveals Al Haj Mahamoud Mohammed Uwise as a truly wise man.

A PERILOUS GIFT

Once in a battle Ali was in the thickest of the fight against a tribe hostile to Islam. A stout warrior from among the enemies fought his way up to Ali and attacked him. Ali too made counter-attack. A grim fight followed. At last the sword of the enemy broke and fell to pieces. He stood entirely defenceless. As soon as Ali saw this, he stayed his own sword. He disdained to take advantage of the helpless condition of his adversary.

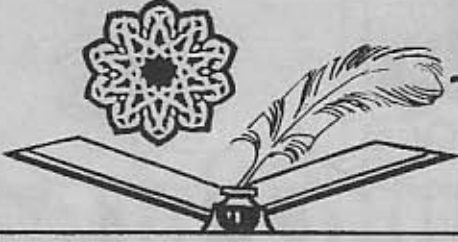
Though exposed to the attack of Ali, the enemy stood undaunted and said, "O Ali, I will not run away. Give me a sword that I may continue the fight". Without a moment's hesitation, Ali offered his own sword to the enemy. He had no additional sword with him. The enemy was surprised, stood speechless for some moments and then said, "How do you dare, O Ali, make this dangerous offer to your foe?" Ali smiled and said, "But what else can I do? I cannot refuse any boon one may ask of me". The enemy replied, "When such a man is a follower of Muhammad, who am I to disregard his teachings? I bend my knee in homage to your courage and nobility. May Allah grant you victory over your enemies!"

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நாலகம்

IN COLOUR - MALAYSIA

நமது
காலத்து
பாடல்

சிறந்த அறிஞர்

வரலாறு

மேன்மை தங்கிய, செ. இராசதுரை

கலாநிதி எம்.எம். உவைஸ் அவர்களுக்கு கௌரவிக்கும் விழா ஏற்பாடு செய்யும் செய்தி அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். நமது காலத்தில் வாழும் சிறந்த அறிஞர்களில் ஒருவர் கலாநிதி உவைஸ் அவர்கள். அடக்கமும், பண்பும் நிறைந்த பெரும்கள். நிறை அறிவு மிகுந்தவர். நிதானம் தவறாதவர். தமிழ்மொழியின் மீது மிகுந்த பற்றும், பாசமும் கொண்டவர். தமிழ் மாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்து சிறப்புச் செய்தவர். அவரை பாராட்டவேண்டுமென்னும் நல்லெண்ணம் தங்களுக்கு உதயமானதை எண்ணி பெருமை அடைகின்றேன். இலங்கை வாழ் இஸ்லாமிய பெருமக்கள் தமிழ்மொழிக்கு சிறப்புச் செய்தவர்கள். தமிழ்மொழிக்கு அவர்கள் வாழ்வளித்தார்கள். தமிழ்மொழியை கட்டிக்காத்தார்கள். தமிழ் மொழியோடு அவர்கள் வரலாறு பின்னிப்பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிக்க முடியாதது. பிரிக்கவும் கூடாது. தங்கள் செயல்கள் அறிந்து மனநிறைவு பெறுகின்றேன். நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல செயல்பாடுகள் இறைவனுக்கு பிடித்தமானவை. தங்கள் முயற்சி வெற்றி பெற என் நல்லாசிகள்.

நன்றி.

Humble and Unassuming Person

S.O.K. Ubaidulla.

I am delighted to learn that the Hon. Minister of State for Muslim Religion & Cultural Affairs Al-Haj A.H.M. Azwer M.P. has decided to accord a reception and to publish a Book of Felicitation to honour Professor Al-Haj M.M. Uwise.

First of all I would like to compliment the Honourable Minister for the very laudable decision he has made to recognise the invaluable service rendered by Professor M.M. Uwise a great son of Sri Lanka and Islam.

Professor Uwise has become a symbol of Indo-Sri Lanka good relations. His 2500 literary works in Islamic Tamil Literature has made him immortal. Indo-Sri Lanka history has not so far recorded a person like Professor Uwise for having been so much devoted to the Islamic and Tamil Literature and produced books of lasting value.

Not only Professor Uwise has made Islamic Culture rich but also has made Tamil Literature richer for Students of research.

He has taken pains to bring out volumes on Arabic-Tamil Literature. This literature is news to modern Students and history to future generation. This specific research alone is enough to make his name live for-ever.

I have read many of his works and benefitted both in Islamic Knowledge and Tamil Literature.

His style of presentation is simple and at the same time one cannot fail to catch the deep Meaning of the theme. A person who meets the Professor for the first time, cannot believe this humble and unassuming person is the Author of so many valuable works.

I am reminded of the sayings of Oliver Goldsmith "AND MANY WONDERED AND THE WONDER GREW THAT ONE SMALL HEAD COULD CARRY ALL THAT HE KNEW".

His participation and contributions to the Sixth International Tamil Conference at Kuala Lumpur, Malaysia is well remembered and cherished by all Tamil Speaking Malaysians.

May the Professor live long and continue his services to the Indo - Sri Lanka Society and to world at large.

ஏ.வி.எம். ஜாபர்தீன்

ஜப்பாவிலிருந்து தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்திட சென்னை வந்த என் நண்பர் பேராசிரியர் ஷின்ஜி ஷிகமட்சு, தமிழ்ப் பேரறிஞர்களைக் கண்டு கருத்துக்கள் பரிமாறிட விரும்பினார். சென்னையில் உள்ள எங்கள் வீட்டில் தமிழறிஞர்களோடு என் நண்பரின் சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்தேன். பன்னூர் லாசிரியர் எம்.ஆர்.எம். அப்துற்றஹீம், கலைமா மணி கவி, காழு ஷெரீப், செய்யது முகம்மது 'ஹசன்' போன்றோர் வந்திருந்த அறிஞர்களில் சிலர். செய்யது முகம்மது 'ஹசன்' தன்னுடன் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் அழைத்து வந்து என்னிடம் அறிமுகம் செய்தார். இதுதான் எனக்கும் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பு.

எங்கள் இரண்டாவது சந்திப்பும் நான் அழையாமல் வந்து கௌரவித்த ஒன்றாகும். நான் பிறந்த ஊரான கூத்தாநல்லூரில் ஒரு பள்ளிவாயிலைக் கட்டிக் கொடுத்து அதன் திறப்பு விழாவிலே கலந்து கொண்டிருக்கும்போது, திருச்சியிலிருந்து ஜமால் முகம்மது கல்லூரியின் முதல்வராக இருந்த டாக்டர் நயினார் முகம்மது தன்னுடன் பள்ளிவாசல் திறப்பு விழாவில் கலந்து கொள்ள டாக்டர் உவைஸையும் அழைத்து வந்தார். அதன் பிறகு நாங்கள் அடிக்கடி சந்தித்தோம். அவர்களுடன் கொண்ட தொடர்பால், இஸ்லாமிய இலக்கியம் ஒரு கடல் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அத்துடன் அதன் வளர்ச்சியிலும் பங்கேற்கும் வாய்ப்பையும் பெற்றுக்கொண்டது.

மலேசியா கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு கலந்துக் கொள்ள தன் குடும்பத்தோடு வந்த டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள், எங்கள் குடும்பத்தோடும்

ஒன்றிணைந்து விட்டார்கள். அவர்களின் இரண்டு நூற்களை வெளியிடும் வாய்ப்பையும் எங்கள் அறக்கட்டளைக்கு அளித்தார்கள்.

ஒரு வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்த டாக்டர் உவைஸ் தன் குடும்ப பாரம்பரிய வர்த்தகத்தில் ஈடுபடாது தமிழன்பால் ஈர்க்கப்பட்டு தமிழ் உருவாக மாறியதை எண்ணி எண்ணி வியக்காத நாள் இல்லை. இது எப்படி சாத்தியம் என்ற என் கேள்விக்கு இதுவரை எனக்கு பதில் கிடைக்கவில்லை.

தமிழுக்கு முஸ்லிம்கள் பல தமிழ் அறிஞர்களையும், புலவர்களையும் அளித்துள்ளார்கள் அந்த வரிசையில் இப்போது தமிழுக்கு முஸ்லிம்களால் தரப்பட்ட அறிஞர்தான் டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ். முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு என்ன தந்துள்ளார்கள் என்று கேட்டால் பல அறிஞர்களையும் புலவர்களையும் முன்பு கொடுத்திருந்தோம். இப்போது டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைத் தமிழுக்கு தந்துள்ளோம் என்று தயங்காது கூறலாம்.

தமிழில் மட்டும் 26 நூற்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ள டாக்டர் உவைஸ், தமிழ் - சிங்கள மொழியாக்கத்தில் 10 நூற்களையும், சிங்களம் - தமிழ் மொழியாக்கத்தில் 4 நூற்களையும், ஆங்கிலம் - சிங்களம் மொழியாக்கத்தில் 4 நூற்களையும் வெளியிட்டு, சாதனை புரிந்துள்ளனர்.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய பிறகு, தவத்திரு தனிநாயக அடிகள், மலேயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய பிறகு நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு இலங்கை தமிழ் அறிஞர் ஒருவரை தமிழ்நாடு அழைத்து, காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

தில் இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையைத் துவக்கவும், அதற்கு தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்லவும் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை பணித்தது. இது ஒன்றே அவருடைய தமிழ்ச் சேவைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும்.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் சுமார் 2500 இலக்கிய நூல் வெளிவந்துள்ளன என்று அறியும்போது, இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியம் மறந்துவிடவில்லை - மறைந்தும் விடவில்லை என்று நெஞ்சை நிமிர்த்தி கூறலாம்.

தன் கொஞ்சம் தமிழால் எல்லாரையும் தன் வசப்படுத்தும் தன்மைகொண்ட டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவருடைய பங்கு அளப்பரியது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு டாக்டர்

உவைஸ் ஆற்றியுள்ள சேவை பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை நியமித்த தன் மூலம், குடத்திலிட்டிருந்த விளக்கை வெளிக் கொணர்ந்தது போலாயிற்று. அப்பல்கலைக்கழகத்தில், இஸ்லாமிய இலக்கியத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு இன்று வரை தொடர்ந்து சேவை புரிந்து வருகிறார்.

இச்சிறந்த தமிழ்ப் பெரியாரை ஸ்ரீலங்கா அரசின் முஸ்லிம் சமய காலசாரத் துறை கௌரவித்து நூல் வெளியீடு செய்யவிருப்பது அறிந்து வல்லநாயனுக்கு நன்றி கூறி, டாக்டர் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் பல்லாண்டு நீடு வாழ இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

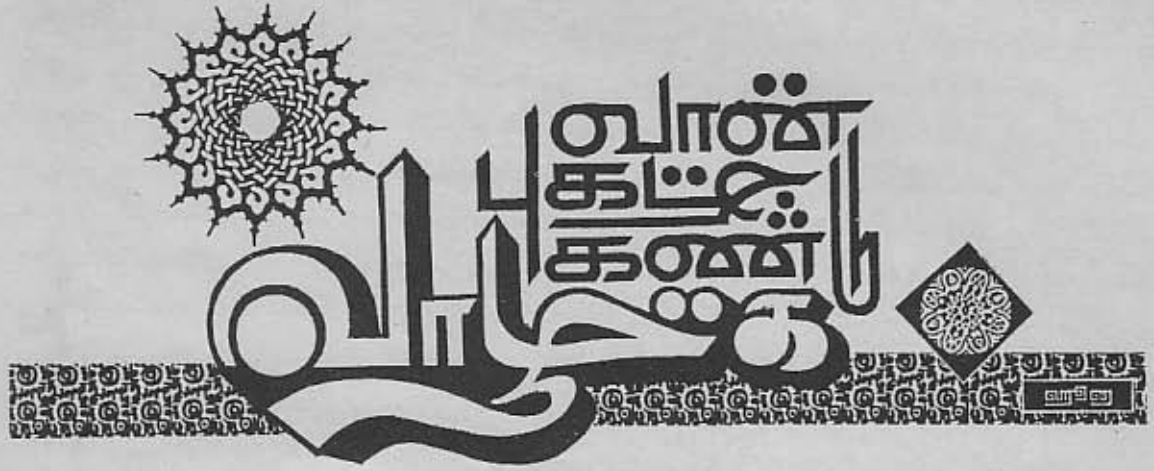
A JUDGMENT OF HAZRAT ALI

Once two travellers were on a journey together. One had five loaves with him and the other three. In the course of their journey a third traveller joined them. When they felt hungry, they ate the loaves together in equal share. When departing, the stranger paid eight dirhams. The traveller with five loaves offered three dirhams to the traveller with three loaves. But he declined the offer and insisted on getting an equal share, i.e., four dirhams.

The dispute was referred to Hazrat Ali for decision. He requested the complainant to accept three dirhams; but he reiterated his demand for four dirhams as his just share.

“Then you will get only one dirham and your companion seven. T’s because of this “Divide each loaf into three equal pieces; you will get twenty-four equal pieces out of the eight loaves. Each of the three travellers ate eight such pieces. The man with three loaves had only nine pieces out of which he ate eight peices, leaving the balance of only one piece. The man with five loaves had fifteen pieces out of which he ate eight peices, leaving a balance of seven pieces. The third traveller ate these eight pieces and paid eight dirhams for them. So the man with three loaves will get one dirham for his surplus of one piece and the man with five loaves will get seven dirhams for his surplus of seven pieces”.

பாவலர்திலகம் டாக்டர் பட்டர்வொர்த்
எஸ்.எம். ஜெனுத்தீன்

உத்தம நண்பர் உவைஸ்கரணி
உயரிய நாமம் தாங்குகிறார்
சத்திய மார்க்கம் பேணுபவர்
சகலரும் விரும்பும் ஒருசான்றோர்
முத்தமிழ் மொழியின் வித்தகத்தில்
முனைவரும் ஆன முதறிஞர்
எத்தனை முறைதான் போற்றிடினும்
என்மனம் மகிழும், வாழியவே!

சீரிய இலங்கை மாநாட்டைச்
சிறப்புடன் நடத்திக் காட்டியவர்
பாரியல் தேர்ந்த விபுலானந்தர்
பாவணி போன்ற பண்பாளர்
நேரிய மதுரைத் தமிழ்த்துறையில்
நெஞ்சகப் பாணந் துறையானார்
வாரிய சொத்தோ? இலக்கியமே!
வான்புகழ் கண்டு வாழியவே!

மணிக்ஞரல் ஸுபைரின் தென்றலிலே
மணத்திட வந்தார் இறையருளால்
மணிவிளக் கொளிபோல் இஸ்லாத்தை
மாத்தமிழ் மொழியில் பிணைத்திட்டார்
அணிதரும் சட்டத் தரணியவர்
அருந்தமிழ் நூலோர் பெரும்பேழை
பிணிகளை நீக்கிக் கலாநிதியார்
பீடுடன் வாழ்க! வாழியவே!!

عبد الرحمن بن محمد بن عبد الوهاب
عبد الرحمن بن محمد بن عبد الوهاب
عبد الرحمن بن محمد بن عبد الوهاب

அப்துஹ் - ABU DHABI

Uwise

His Excellency Mohamed Jameel

My first meeting with Professor Uwise dates back to about 1951. Even then, he impressed me as a student with the determination to master the subject in hand.

Endowed as he is with the flare for languages and immense capacity for hard work, it was only a question of time before Dr. Uwise was reaching the goals he set for himself. Consistently devout in his religious practices, Prof. Uwise was always at ease in the study of the Sharia. His mastery of the four languages - English, Sinhalese, Tamil and Arabic - enables him to obtain a sound grasp of Islamic principles.

More recently I was associated with him in various projects centred around Islam and the Sri Lankan Muslims, more particularly, in the study of Islam and Science in a project sponsored by the Moor Islamic Cultural Home and in a project, sponsored by the Young Men's Muslim Association conference in which we set out to study Islam and the problems of Muslim Youth in Sri Lanka.

Prof. Uwise is also a Member of the Board of Governors of Ilma International. He is a tireless worker.

May Almighty Allah spare him for many more years of useful service to the Sri Lankan Muslim community, which is much in need of his talents and erudition.

இணைப்பு பலநிலை மலர் — AUSTRALIA

Special Debt of Gratitude

සමග්‍රහණය

Hamid M.Z. Farouque.

I am delighted to join in paying tribute to Professor Uwise. The publication of a felicitation volume in his honour is a token of our appreciation of his profound research and scholarship in Islamic Tamil literature. This is an area of learning that has won a niche in the wider fields of both Islamic culture and Tamil Literary tradition, and is of particular interest to the cultural vitality of Shri Lanka's Muslim community. The community owes Professor Uwise a special debt of gratitude for devoting his scholarly labours to what had hitherto remained a largely unexplored area. It is altogether appropriate that the Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs, under the stewardship of the Minister Al-haj A.H.M. Azwer, should honour Professor Uwise in this way.

While the precise evaluation of Professor Uwise's scholarly contribution must be left to more competent hands than mine, I cannot avoid indulging in some personal reminiscence. My own acquaintance with his writings began nearly forty years ago when, as a student at St. Anthony's College, Kandy, I was called upon to give a talk on the Muslim contribution to Tamil literature to the school's Senior Tamil Literary Union. Fortunately I found a slim volume written by Mr. Uwise in English on this very subject among my father's books, as he himself had a lively interest in Arabic Tamil literature. With the information gained from this early publication, and supplemented by many verses from Umar Pulavar's famous epic and Mastan Sahib's sufi poetry and some of my father's own verses in the padam genre composed in praise of the Holy Prophet, I was able to make a considerable impression on my audience! This background stood me in good stead when I was able to give expert answers to Professor Kanapathipillai's searching questions during the viva voce examinations I faced, not long afterwards, before a professional board at Peradeniya as a candidate for the University entrance arts scholarship, which I won in 1957.

I did not get the opportunity to meet our author until I had left peradeniya. He was then editing and publishing as a labour of love, a magazine in Sinhala called Lasanda.

devoted to Islamic culture. It was produced in his own printing press in Colombo. I hoped then that as a scholar of Islamic civilization with his easy facility in the three languages of Shri Lanka Professor Uwise would continue to help illuminate for the general public as well as for the community of scholars the literary heritage of the Moors of Shri Lanka. Even a cursory glance at Professor Uwise's publications shows that my hopes have indeed been amply realised.

I recall with pleasure that Professor Uwise was one of those who encouraged my late father to publish his Tamil poems. This was done in 1971 by the International Islamic institute, and Professor Uwise wrote several articles in the Thinakaran on these poems.

The great esteem in which Professor Uwise is held in the highest academic circles in South India is attested by the chair held by him at the Madurai Kamaraj University. The series of volumes produced by him in this capacity sum up the Muslim contribution to Tamil letters in its diverse aspects. They are of lasting value in preserving the Islamic heritage of the Tamil speaking people.

His earlier writings in Sinhala represent even more truly a pioneering effort. They are part of a new body of Islamic Sinhala literature that must be produced in the challenging times that lie ahead for the community in the 21st century. I hope that the Ministry will consult with Professor Uwise and others as to how best this task can be advanced by the Government in the coming years.

It is remarkable that in the midst of a productive academic life Professor Uwise has found time to render valuable public service not only as a Muslim family court judge (Quazi) but as a member of the Board of Directors of several important public corporations in Shri Lanka. I wish Proferssor Uwise a well-earned period of retirement surrounded by his loving family and the affectionate regard of his many admirers.

"And ay, My Lord, Increase me in knowledge".

(Al-Quran 20:114)

മോബൈൽ HONG KONG

கசுட டக் க ட் டு

செ. முஹம்மது பூனூஸ்

கல்விக்கடல் கலாநிதி டாக்டர் அல்ஹாஜ் உவைஸ் அவர்களுக்குப் பாராட்டு விழாவெனக் கேட்டு உளம் பூரித்தேன்.

கல்விக்கடல் கலாநிதி உவைஸ் அவர்களைக் கவிபாடிப் பெருமை செய்ய நான் கம்பனில்லை. உத்தமராம் ஹாஜி முஹம்மது உவைஸ்தமை உயர்த்திப்பேசிப் புகழ்பாடப்புவவர் உமறுமில்லை. கற்பனைக்கின்றில்லை காசீம் புலவர், கவிபாடிப் பெருமை செய்யக் கம்பனில்லை, நான் கம்பனில்லை. வியத்தகு அவர்தம் சமயத் தொண்டினைப் பாடிப் பெருமை செய்ய இறையருட் கவிமணி கபூர் சாஹிபும் நானில்லை நாட்டுப்பற்று மொழிப்பற்று இனப்பற்று சமயப்பற்று தமைப் பற்றிப் புகழ் பாடிப் பெருமை செய்ய மு. மேத்தாவும் நானில்லை. மாண்டிபிகு உவைஸ் தம் மேன்மையை மாண்டியமாகப் பாட மகாமதி சதாவதானி செய்குதம்பிப் பாவலருமின்றில்லையே.

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் ஒரு மாமேதை, ஞானநீபம், குணக்குன்று, அடக்கமே உருவான அறிவுக்கடல், சிந்தனைச் செல்வர். தீன்தமிழ் காவலர், ரடினை இல்லாத இலக்கியச் சித்தர், இஸ்லாமிய இலக்கியக் கலைக்களஞ்சியம்.

மொழியோடு சமய மேன்மையையும், சமயத் தோடு மொழிச் சிறப்பையும் படைத்த முதறிஞர். இலக்கியச் செம்மல், மொழி மேதை, மார்க்க அறிஞர், வழியும் மொழியும் வாழ்வின் வழிகள் என்ற கொள்கை கடைப்பிடிப்பவர்.

எழுத்து எமது பணியல்ல! எழுத்து எமக்குத் தொழிலல்ல! எழுத எமக்குத் திறமையுமில்லை. அதனால் நல்ல கட்டுரை நமக்கு எழுத வராது. எழுதத் தொடங்கினால் யாரோ முன்பு எழுதியது, பேசியது, பாடியதுதான் நினைவில் முன்னிற்கிறது.

மேலே பாடியிருப்பது யாரோ பாடியதைத் தழுவினதுதான். மேதை. மாமேதை டாக்டர்

உவைஸ் எங்கே, நாம் எங்கே!

கல்லா தாரும் நனி நல்லர் கற்றார்முன் சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(குறள்)

கற்றவர்கள் நிறைந்துள்ள அவையில் ஏதும் சொல்லாமலிருக்கக் கூடுமானால் என் போன்ற கல்லாதவரும் நல்லவராவர்.

இதோ யாரோ பாடிய பாட்டு ஒன்றுதான் மீண்டும் நினைவுக்கு வருகிறது.

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக்கல்லாகுமா?
கலை எல்லாம் கண்கள் சொல்லும் கலையாகுமா?
சொல்லெல்லாம் தூய தமிழ்ச் சொல்லாகுமா?
மாந்த ரெல்லாம் எம்.எம். உவைஸ் ஆவரா?
மாந்தருள்ளே அவர் ஒப்பற்ற மாணிக்கமல்லவா?
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாகுமா?

இலங்கையை எண்ணியவுடனே மரியாதை செய்யத் தோன்றுகிறது. எத்தனையோ அற்புத விற்பன்னங்களைத் தந்துள்ளது.

ஆதி மனிதன் பிதா ஆதம் (அலை) அவர்கள் நிலத்தில் முதல் அடி எடுத்துவைத்த ஆதம் பாவா மலையுச்சியைத் தன்னுள்ளே கொண்டது ஸ்ரீலங்கா.

ஆம். அது ஐயமில்லை என்று கூறுகிறார்கள் சிவனேசச் செல்வர்கள். இந்து சமயச் சகோதரர்கள். அவ்வுச்சியைச் சிவனொளிபாதம் - சிவனடிபாதம் என்று பகர்கிறார்கள்.

போதி மாதவர் புத்தபிரானைத் துதிப்போர் புத்த ஸ்ரீபாதம் என்று போற்றித் துதிக்கின்றனர்.

ஈஸா நபி (இயேசு) யின் உம்மத்துக்களான கிறிஸ்தவர்கள் ஆதாமின் உச்சி (ADAM'S PEAK) என்று புகல்கின்றனர்.

அந்த ஆதம்பாவா மலையின் சிகரத்துக்கு ஒத்தவர் அறிவுக்கடல் அல்ஹாஜ் உவைஸ்

கல்வியறிவிலே இமய பர்வதம் அவர்.

இலங்கையை எண்ணியவுடனே இதந்தரும் தேயிலையை எண்ணாமலிருக்க முடியுமா? தேயிலைத் தோட்டத்தைத் தான் மறக்க முடியுமா?

தாளுண்ட நீரைத் தலையாலே தரும் நன்றி மிக்க தளரா வளர் தெங்குகள் நிறைந்த தென்னந் தோப்புக்கள் இலங்கையில் போல் வேறெங்கே உண்டு?

வில்லைமதிக்க முடியாத, மணிமுடிகளில் வீற்றிருக்கும் மாணிக்கம் விளையும் மாணிக்கபுரியல்லவா, ஸ்ரீலங்கா!

இரத்தத்தையொத்த நிறமுள்ள சிவப்பு இரத்தினமா? மயில் கழுத்தின் நிறமொத்த மாணிக்க நீலமா? தேனையொத்த தெளிவான நிறமுள்ள வைரோரியமா? விளக்கொளியில் நிறமாறும் பசுங்கிளையா? பொன்னிகர் புஷ்பராகமா?

அத்தனையும் தரும் சுத்த சித்தரத்தினபுரியல்லவா?

சுதிரவனிலிருந்து தெரிந்து விடும் சுடரைப் பட்டை தீட்டினாற்போல் ஒளிவீசும் இரத்தினங்களின் மதிப்பை நிர்ணயித்து விடலாம்.

இதந்தரும் தேயிலையின் விலை என்ன கூறிவிடலாம்.

தெம்பளி நிறைந்த தென்னந்தோப்புக்களுக்கு விலை நிர்ணயித்து விடலாம். ஆனால், ஒப்புமையற்ற, நேர்மையான கல்விக்கடல், அறிவுச்சுடர், தன்னலமில்லா தன்மையாளர், அடக்கமே உருவான அமைதிப்பூங்கா, தீன்தமிழ் காவலர், இலக்கியச் சித்தர், இலக்கியச் செம்மல், கலாநிதி, கலைமாமணி, அல்ஹாஜ் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் மதிப்பை, பெருமையை, உயர்வை, மேன்மையை வேறு எதனுடனும் ஒப்பிடவே முடியாது.

“நேர்மையைப் போன்ற வளமான செல்வம் வேறேதும் இல்லை”. இப்படிச் சொல்லியுள்ளார் ஷேக்ஸ்பியர். டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் போன்ற வளமான ஆஸ்தி இலங்கையில் உண்டோ, இஸ்லாமிய உலகில் உண்டோ, வேறு எங்கும் உண்டோ? இல்லவே இல்லை!

மனிதரை உயர்த்துவது பணமன்று, செல்வமன்று, குலமன்று, பட்டம்-பதவியன்று. கல்வியும் அறிவும்தான் மனிதரை உயர்த்தும் மேம்படுத்தும்.

“எவர் நூவால் கரங்களினால் எழிலுறுமோ
மனிதகுலம் அவரே முஸ்லிம் உண்மையான முஸ்லிம்”

என்று எம்பிரான் முஹம்மது முஸ்தபா ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள்.

டாக்டரவர்களின் நாவும் கரமும் நல்லவையே சொல்லும் நன்மையே புரியும்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார். டாக்டரவர்களின் கல்வியறிவுக்கு ஈடிணையில்லை. அவர் எல்லாம் உடையவர்.

நீரளவே யாகுமாம் நீராம்பல், தான்கற்ற நூலளவே யாகுமாம் நண்ணறிவு. உவைஸ் அவர்கள் கற்ற நூலளவு கற்றவர் யாருமுண்டோ? சீரிய நூற்களை நிறையக் கற்றவர். சீராக வாழ்ந்தவர். செப்பமுடியாத அளவு கல்விக்கும், நாட்டுக்கும், மொழிக்கும், சமயத்துக்கும் தொண்டாற்றியவர்.

ஹாஜியாரவர்கள், கல்வி கற்பதிலும், கற்றபடி நிற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் தம் வாழ்நாளான எல்லாம் அர்ப்பணித்தவர்.

இவரை உலகுக்கீந்து இலங்கை மங்காப்புக்ழ் பெறுகிறது. மட்டற்ற மாணிக்கங்களைத் தந்த இலங்கை மாந்தருள் ஒரு மங்காத மாணிக்கத்தை, டாக்டர் கலைமாமணி உவைஸ் அவர்களைத் தந்து பெருமை கொண்டது.

பேராசிரியர் அவர்களைச் சுமார் 20 ஆண்டுகளாக நானறிவேன். இலக்கியத்திலும் இலக்கணத்திலும் வழியிலும் மொழியிலும் அவருக்குள்ள ஈடுபாடு வேறு யாரிடமுமில்லை.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அவர் ஒரு பேரகராதி, கலைக்களஞ்சியம், நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழகத்திலே, பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு இஸ்லாமியப் பகுதியை உருவாக்கியபோது டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைத் தவிர வேறு பொருத்தமானவர் யாரும் கிடைக்கவில்லை. அவரின் கல்வித்தகுதிக்கு வேறு சான்று தேவையா?

பேராசிரியர் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியது நம் கடமை. அது ஒரு சிறப்பான பணி.

அந்தச் சிறப்பான பாராட்டுப் பணியை விழாவாக நடத்தும் இலங்கை சமயப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் அலுவலகத்தைச் சார்ந்தோர்கள் பாராட்டுக்குரியவராவார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி யுரித்தாகுக.

பேராசிரியர், கலாநிதி டாக்டர் அல்ஹாஜ் எம்.எம். உவைஸ் அவர்கள் குன்றாப் புகழுடன் பல்லாண்டு காலம் வாழ்வாங்கு வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவானாக. ஆமீன்.

മുസ്ലിം സെമിനാർ SINGAPORE

ஆற்றுப்படை

நாயகர்

ஹரிஹ

ஜே.எம். சாலி

தமிழில் ஆற்றுப்படை எனும் இலக்கிய வடிவம் உண்டு. 'இவரிடம் சென்று நான் இன்ன பொருளைப் பெற்றேன். நீங்களும் அவரிடம் சென்றால் பயனடைவீர்கள்' என்று மற்றவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவது - வழிப்படுத்துவது - ஆற்றுப்படை இந்த இலக்கியத்தைப் பற்றியோ, அதன் இலக்கணத்தைப் பற்றியோ ஆராய்வது என் பணி அல்ல.

ஆற்றுப்படைக்குரிய ஒரு பாட்டுடைத் தலைவர் நம்மிடையே இருப்பதால் அவரைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வது என் கடமை. முதறிஞர், பேராசிரியர், டாக்டர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களே அந்த ஆற்றுப்படைத் தலைவர். அவரைப் பற்றி நான் ஒரு பிரபந்தம் இயற்றும் அளவுக்கு அணுகுமான நட்பும் பிணைப்பும் உண்டு.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களால் நான் பெற்ற இலக்கியப் பயன் அளப்பரியது. நான் பெற்ற அந்தப் பயனை மற்றவர்களுக்கு இயன்றவரை எடுத்துச் சொல்லி ஆற்றுப்படுத்திய அனுபவம் உண்டு. தொல்காப்பியம் இலக்கணம் சொல்லி யிருப்பது போல்,

'பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்னபாக்கம்' என இன்னமும் அந்த அறிஞரைப் பற்றி எடுத்துரைப்பது என்னைப் போன்றவர்களின் கடப்பாடு. எனவே, அறிஞராற்றுப்படை என்ற பெயரில் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராக்கி ஒரு பிரபந்தத்தைப் படைக்கலாம். ஆனால், அதற்குக் காலமும் முயற்சியும் தேவை. எனவே, அந்தப் பணியில் இப்போது இறங்காமல் அவரைப் பற்றிய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது இயல்பாக இருக்கும்.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களுடன் முப்பது

ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கியப் பிணைப்பு கொண்டவன் நான். அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு முன்பிருந்தே மானசீகமான மதிப்பையும் மரியாதையையும் வளர்த்துக் கொண்டேன். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியமே அதற்கு இணைப்புப் பாலமாக அமைந்தது.

கடந்த காலத்திற்குப் போகவேண்டும். முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கல்லூரி நாட்கள். தமிழ் இலக்கியத் தேர்வு. கேள்வித்தாளில் 'மஸ்தான் சாகிபைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக' என்ற கேள்வி. பெயரளவில்லதான் அப்பொழுது அந்தப் புலவரைப் பற்றி அறிந்திருந்தேன். தாயுமானவரைப் போல் பக்திப் பாடல்களை எழுதிய முஸ்லிம் ஞானப் புலவர் என்று பேராசிரியர் சொல்லித் தந்ததை நினைவில் வைத்து ஒரு வழியாக விடையை ஒப்பேற்றினேன். ஆயினும் அந்தக் கேள்வி என்னை உறுத்தத் தொடங்கியது. ஒரு முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவரைப் பற்றிய கேள்விக்கு இன்னும் சிறப்பாக விடை எழுதியிருக்கலாமே என்ற மனக்குறை வாட்டியது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி அறிந்து வைத்திராத குறையை அப்பொழுதுதான் உணரத் தொடங்கினேன். அந்தப் பின்னடைவுதான் பிறகு முன்னோக்கி நடைபோட வழியமைத்துத் தந்தது. அந்தத் தேர்வுக்குப் பிறகு முஸ்லிம் புலவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களைத் தேடிப் பிடிக்கத் தொடங்கினேன். பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் முதன் முதலாக அறிந்து கொண்டேன். அதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் என் தமையன்மார்களான ஜே.எம். அபூபக்கர் (கவிஞர் இபுனுஜமாலுத்தீன்) ஜே.எம். ஹுசைன், பி.ஏ., (எழுத்தாளர் ஜேயெம்) ஆகியோர்.

எழுத்துத் துறையிலும் ஏற்றுமதி - இறக்குமதி வணிகத்துறையிலும் இந்தியாவிலும் மலேசியாவிலும் ஈடுபட்டிருந்த அவர்கள் என் இலக்கிய ஆர்வத்திற்கு வடிகால் அமைத்துக் கொடுத்தனர். டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் தாருல் இஸ்லாம் மாத இதழில் எழுதிய இலக்கியக் கட்டுரைகளை கவிஞர் இபுனுஜமாலுத்தீன் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார். பேராசிரியரின் Muslim Contributions to Tamil Literature என்ற நூலை 'ஜேயெம்' எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

இத்தகைய அறிமுகத்துடன் 1960-ம் ஆண்டில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் திரட்டும் பணியைத் தொடங்கினேன். நாகையில் வணிகம் புரிந்த தமையனார் இபுனு ஜமாலுத்தீன் நாகப்பட்டணம், நாகூர், காரைக்கால் வட்டாரங்களில் கிடைத்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை விலைகொடுத்து வாங்கி எனக்குத் தந்தார். இலக்கைக் கவிஞர் எம்.சி.எம். சுபைர் அவர்கள் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்திய இனிய நண்பர். பட்டர்வொர்த் ஜெனுத்தீன், சென்னையில் நாங்கள் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் நூல்களைத் தந்து உதவினார். 'இஸ்லாமிய இலக்கியத் தென்றல்' அவற்றில் ஒன்று.

முஸ்லிம் புலவர்கள் படைத்த காவியங்களையும், பிரபந்தங்களையும் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்கள் தமது நூலில் பட்டியலிட்டுத் தந்திருந்ததால் இலக்கியங்களின் எண்ணிக்கையை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அதன் அடிப்படையில் நூல்களைத் தேடவும், திரட்டவும் தொடங்கினேன். பன்னூல் ஆசிரியர் அறிஞர் எம்.ஆர்.எம். அப்துர் றஹீம் அவர்கள் எழுதிய முஸ்லிம் தமிழ்ப்புலவர்கள், அறிஞர் ஆர்.பி.எம். கனி அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியக் கருவூலம் ஆகிய நூல்களில் முஸ்லிம் புலவர்களின் படைப்பிலக்கியப் பட்டியல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆயினும் அதன் தொடர்பில் முன்னோடிப் பணியைச் செய்த பெருமை பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களுக்கே உரியது. 1951ஆம் ஆண்டில் Muslim Contributions to Tamil Literature எனும் ஆராய்ச்சி நூலை அவர் எழுதியிராவிட்டால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி இந்த அளவுக்கு இன்று மேலோங்கியிருக்குமா என்பது ஐயமே.

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களைச் சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்த பெருமைக்குரியவர்களில் எம்.எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, நீதிபதி மு.மு. இஸ்மாயில் ஆகியோர் அடங்குவர். திருச்சி பிஷப் ஹீபர் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை 1942-ல் நபிநா

யகமும் கவி வாணர்களும் என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இஸ்லாமியப் புலவர்கள் என்ற அத்தியாயத்தில் பல முஸ்லிம் புலவர்களையும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் அவர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். 1946-ல் நீதிபதி மு.மு. இஸ்மாயில் அவர்கள் 'குமரி மலர்' இதழில் எழுதிய ஒரு கட்டுரை முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியங்களை அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறது. இத்தகைய முயற்சிகள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு அடித்தளங்களாக அமைந்தன. ஆயினும், பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் நூலை அந்தத் துறையில் ஆராய்வோருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களிடம் நான் ஆற்றுப்படுத்தப் பட்டதன் விளைவாகவே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் அக்கறையும் ஆர்வமும் செலுத்தத் தொடங்கினேன். அந்தத் திருப்பம் 1960-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டது. முஸ்லிம் முரசு நிறுவனர், ஆசிரியர் எஸ். அப்துல் ரஹீம் அவர்களின் தூண்டுதல் காரணமாக அந்த இதழில் இஸ்லாமியச் சிற்றிலக்கியங்களைப் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதிவந்தேன். தூது, தாலாட்டு, உதுமான் நயினார் புலவரின் தனிப்பாடல்கள் போன்றவை அவற்றில் அடங்கும். 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'தமிழ் வளர்த்த முஸ்லிம் புலவர்கள்' என்ற தொடரை என் தமையனார் ஜே.எம். ஹுசேன் மலேசிய வானொலியில் வழங்கி வந்தார். வாரந்தோறும் ஒளிபரப்பான அந்தத் தொடரை கோலாலம்பூர் செய்தித்தாளான தமிழ் நேசன் பிரசுரித்து வந்தது. அந்தத் தொடருக்குத் தேவையான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களையும், புலவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் திரட்டியனுப்புவதில் பங்காற்றினேன். அதில் பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் நூல்கள் உதவின.

அந்தத் தருணத்தில் சதாவதானி செய்குத் தம்பி பாவலர் அவர்களின் புதல்வர் கே.பி.எஸ். ஹமீது, பி.எஸ்.ஸி., பி.எல்., எம்.லிட்., அவர்கள் எழுதிவந்த இஸ்லாமிய இலக்கியக் கட்டுரைகள் நினைவில் நிற்பவை. 'இலக்கியப் பேழை' என்ற தலைப்பில் அவை நூலாக வெளிவந்தன. பனைக்குளம் பண்டிட் மு. அப்துல் மஜீது அவர்களின் 'இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள்' என்ற நூலும் அந்த காலகட்டத்தில் வெளிவந்தது. அ.ஸ. அப்துல் ஸமது உள்ளிட்ட இலங்கை எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளையும் பட்டியலிடலாம். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவுக்கு மட்டுமே நூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. 1960-களின் தொடக்கத்தில் டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சிப் பணிகளே மிக வலுவான அடித்தளத்தை அமைத்துத்

தந்தன என்பது என் கருத்து.

சிங்கப்பூரில் 1964-ல் என் பத்திரிகைத் தொழில் - வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய சமயத்தில் மலேசிய வானொலிக்கு இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்களைப் பற்றிய தொடரை வழங்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்போது கோலாலம்பூர் வானொலி நிலையத்தின் இந்திய நிகழ்ச்சிப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த ஹனீப் அவர்கள் அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி தந்தார். வாரந்தோறும் ஒலி பரப்பப்பட்ட அந்தத் தொடரை தமிழ்முரசு நாளிதழில் வெளியிட்டுவந்தோம். அதற்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்ததால் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களைப் பற்றியும் அறிமுகக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிடுவதற்கு என் ஆசிரியர் தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணி ஊக்கமுட்டினார். பின்னர் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காவியங்கள் என்ற நூலை சென்னையில் வெளியிட்டேன்.

இந்த நிகழ்ச்சிகளை நான் நினைவு கூர்வது என்னை நானே பாராட்டிக் கொள்வதற்காக அல்ல. இவற்றுக்குப் பின்னணியாக டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் முன்னோடிப்பணி அமைந்ததைப் பெருமிதத்தோடு குறிப்பிடுவதற்காகவே. நான் மட்டுமல்ல, என்னைப்போல் பெரும் எண்ணிக்கையிலான இலக்கிய ஆர்வலர்கள், முதற்ரூர் உவைஸ் அவர்களால் பயனடைந்திருப்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டுமெனில்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளின் போது டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. அப்பொழுது நான் ஆனந்த விகடன்ில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலம். இலக்கிய மாநாடுகளில் அவர்கள் வழங்கிய கட்டுரைகள் மிக ஆழமானவை. நுண்மாண் நுழைபுலம் என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாக அமைந்தது அவருடைய ஆராய்ச்சித்திறன். மிக நுட்பமான, ஆழமான, அகலமான ஆராய்ச்சியில் பேராசிரியர் உவைஸ் ஈடுபட்டு வருவதற்குத் தலையாய காரணம், அந்தத்துறைக்கு தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டதுதான். பத்திரிகை, சிறுகதை, நாவல் என்று என் துறை வேறுபட்டுப் போனதால் வாசகர்களை மகிழ்விக்கும் மேலோட்டமான இலக்கியப் பூச்சில் நான் கவனம் செலுத்த நேர்ந்துவிட்டது. பிறகு வானொலி, தொலைக்காட்சி செய்தி ஆசிரியராகிவிட்டதால் நுட்பமான இலக்கிய ஆய்வில் நான் ஈடுபட இயலாமல் போய்விட்டது. எனவே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம், ஆராய்ச்சி என்று யார் அணுகினாலும் பேராசிரியர் உவைஸ், அவர்களிடம் அவர்களை ஒற்றுப்படுத்தத் தொடங்கினேன். ஏனெனில் அவருடைய பங்கும், பணியும் இல்லாமல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி முற்றுப்பெற இயலாது.

தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் இணையான புலமையும் ஆற்றலும் வாய்ந்த டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் போன்ற இன்னோர் அறிஞரை எங்கும் காண முடியாது. நம் காலத்தில் இந்தத்துறைகளில் அவருக்கு இணை அவர்தான். நூற்றுக்கணக்கான அவருடைய பன்மொழி ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் பெற்றிருப்பது நமது பெரும்பேறு. டாக்டர் உவைஸ் அவர்களை இலங்கையின் தமிழ்த்தாத்தா உவே. சாமிநாத ஐயர் என அறிஞர்கள் கொண்டாடுகின்றனர். இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் உலகம் அனைத்திற்கும் அவர் மற்றோர் உவே.சா. என்பதுதான் உண்மை. நண்பர் ஹாஜி எஸ்.எம். ஹனிபா அவர்கள் முதற்ரூர் உவைஸ் அவர்களைப்பற்றி வெளியிட்டுள்ள கட்டுரைகளும், நூலும் அதனை எடுத்துச் சொல்கின்றன.

தொடக்கத்தில் நான் குறிப்பிட்டபடி டாக்டர் உவைஸ் அவர்களைப் பற்றி ஓர் ஆற்றுப்படை எழுதினால் சொல்ல நினைப்பவற்றைச் சொல்லி முடிக்கலாம். இல்லையெனில் ஒரு உரைநடை நூல் எழுத வேண்டும். அவருக்கும் எனக்கும் உள்ள பிணைப்பும் உறவும் இலக்கியத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. சென்னையிலும், மதுரையிலும், சிங்கப்பூரிலும் நாங்கள் சந்தித்து அளவளாவிய நினைவுகள் பசுமையானவை. இணையற்ற இலக்கியவாதியான அவர் அற்புதமான மனிதாபிமானி. அந்த அனுபவங்களை விவரிக்க ஆவல் மேலோங்கினாலும் ஒரு சில பத்திகளில் அல்லது பக்கங்களில் அவற்றைச் சொல்லி முடிக்க இயலாது.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் சாதனைப்பட்டியலை நான் எழுதத் தேவையில்லை. அதனை தமிழ் உலகம் அறியும். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் ஆற்றிய பணிக்கு ஈடு இணை இருக்க முடியாது. அந்த நிறைவான பணிக்குக் கைம்மாறு செய்ய இயலுமா? 'இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' எனும் ஆறு தொகுதிகளைத் தந்து அழியாத தடத்தை வகுத்துத் தந்துள்ளார் பேராசிரியர்.

டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் பணிகள் பாராட்டுக்கு அப்பாற்பட்டவை. ஏனெனில் அவை வரலாற்று ஏடுகள். இலங்கை அரசின் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சு அந்தப் பெருமகனுக்கு பாராட்டுவிழா நடத்துவது வரலாற்றுச் சிறப்புடைய நிகழ்ச்சி. பேராசிரியர் உவைஸ் அவர்களின் காலத்தில் வாழ்கிறோம், அவர்களின் முன்னோடிப் பணிகளால் பயனடைந்து வருகிறோம் என்பது நமக்குக் கிடைத்துள்ள சிறப்பு. முதற்ரூர், பேராசிரியர், டாக்டர் உவைஸ் அவர்களின் நீடித்த நல்வாழ்வுக்கு இறைவனின் பேரருளை வேண்டுவோம்.

ஓரு நூற்றுாண்டீர்

மு. கா. ஸையிது யூசுபு

அளப்பரிய சாதனைகள் பல புரிந்து, தன்னலம் சற்றுமின்றி, எம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியில் அயராது ஈடுபட்டுழைத்து வரும் டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்களுக்கு, மக்களனைவரும், மக்களின் அரசினரும், பல்கலைக் கழகத்தினரும் கருத்தொருமித்து, மனமகிழ்வெய்தி புகழ் சாற்றுகின்றனர்.

பலர் டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்களின் அரிய, பெரிய ஆற்றலைப் புகத்துரைப்பர்.

டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்கள் இயற்றிய எளித்துள பாலினங்களைத் திரட்டி அணிந்துரை கூறும்போது, புறவுரை தந்து, பொருந்துரை கூறி பெருமையறும் பாவாணர் பெருமக்களும் எத்தனை எத்தனையோ பேர்.

“சாதனைக்கோர் உவைசா”ய் இதுகாறும் திகழ்ந்திலங்கும் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் தன்னலமிலாத் தியாக வாழ்வைத் தகுதியுள்ள பெருமக்கள் பலர் புகழ்ந்துரைத்து, விரித்துரைத்து, புகத்துரைத்து, வகுத்துரைத்து, வியந்துரைத்து, அணிந்துரை நல்கி, புறவுரை பகர்ந்து, பொருந்துரை கூறி இருக்கும்போது நான் எவ்வரை கூறி “எங்கும் புகழ் மணக்கும் எம் தமிழ் முஸ்லிம் புலவர் தம் நாமம் திகழ வைக்கும் செம்மல்”, புலவர் தங்கோ, கலாநிதி, கலைமாமணி, இலக்கியச் சித்தர் டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்களுக்குப் புகழ் மணமலர்த் தொடர் சாற்றுவேன்?

டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்களைப் பற்றி எழுதுவதாயின் அவர்களோ கடல் கடந்த ஓர் ஆய்வாளராய் உள்ளது போல் எம் இஸ்லாமிய வரலாற்றிலும் புல எழுதியுள்ளார்கள். தீன் நெறி விளக்கங்கள் பல செய்யுளுருவிலும் உரைநடையிலும் படைத்தளித்துள்ளார்கள்.

ஷைகுனாப் புலவரின் குத்பு நாயகத்திற்கும்,

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் இராஜநாயகத்திற்கும் விரிவுரை நல்கியுள்ளார்கள்.

பொருளாதாரம் - இன்னும் பிற பொருள்களைத் தாங்கியும் உள்ள நூல்கள் அவர்கள் வாசக கோடிகளுக்கன்புடன் அளித்தவை.

இவற்றுள் எதைப் பற்றி, எதைக் கூற நான் முனைவேன்?

குறிப்பாக மக்காப் பயணம். “இந்நூல் களிப்பூட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், கற்பிக்கவும் செய்கின்றது” என்று திருவிலங்கை அரசினர் அமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.எச். முஹம்மது அவர்கள் கண்ணோட்டத்திற் படுகின்றது. இது காய்தலுவத்தலற்றக் கருத்து. முற்றிலும் உண்மை.

இதைப் படித்துக் கொண்டே போகும்போது உமறுப்புலவர் (சேராப் புராணம்) பனீ அகுமது மரைக்காயர் (சின்ன சேரா) பதகுத்தின் புலவர் (முகிய்யித்தின் புராணம்) வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் (குத்பு நாயகம், இராஜ நாயகம், தீன் விளக்கம்) நாகூர் மஹா வித்துவான் குலாம் காதிரு நாவலர் (ஆரிபு நாயகம், நாகூர்ப் புராணம்) புலவர் நாயகம் செய்குனாப் புலவர் (திரு மணிமாலை, குத்பு நாயகம்) காசிம் புலவர் (திருப் புகழ்) பிச்சை இபுராஹீம் புலவர் அசனாலப்பைப் புலவர் (நவரத்தினத் திருப்புகழ்) ஷாஹுல் ஹமீதுப் புலவர் முதலியோரின் கற்பனை வளங்களும், அடுக்கு மொழி அலங்காரங்களும், பக்திப் பரவச்சங்களும், சொன்னயங்களும், பொருட்பொலிவுகளும், பாலின நயங்களும் நமக்கோர் பல்கலை விருந்தாயமையும்.

ஸஹீஹு ஸித்தாவுடன், எம் தாயத்திருமறை அல்கூர் ஆன் மணி முத்துப் போதங்களும் அதில் நிறைந்து ஒளிவீசும். அதில் திருக்குறளும் விடுபடவில்லை என்பேன்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தம்மை முற்றிலும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள கலாநிதி உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் அரும்பணிகளுள் தலையாயது “புத்தாஹுஷ்ஷாம்” வசனகாவியம் மூன்று பாகங்களைப் பதிப்பித்து அளித்தது. இதில் மேலும் உயர்ந்து சென்று அதே காப்பியத்தின் காண்டங்கள் முஹம்மதிய்யா, சித்தீகிய்யா, பாருக்கிய்யா மூன்றிற்கும் திருவாளர் ஜெ.எம்.எம். அப்துல் காதிரு, புலவர் மணி அல்ஹாஜ், ஏ.எம். ஷரீபுத்தீன் ஆகியோரைக் கொண்டு உரை செய்து அக்காப்பியத்தைப் பதிப்பித்துத் தந்துள்ளார்கள்.

டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் நன்முயற்சியால் கிடைத்தற்கரிய “மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவ ராற்றுப்படை” (நாகூர் மஹாவித்துவான் குலாம் காதிரு நாவலர்) செம்மையாக நூலுரு வேறியது போல ஆசாரக் கோவையும், திருமக்காக் கோவையும் மறு பதிப்பேறியுள்ளன.

பிற யாரிடமும் காணவியலாத அரிய பெரிய ஆற்றலொன்றை டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் இயல்பாய்ப் பெற்றுள்ளார்கள்.

அதுவே அவர்களின் இணையிலாப் பெரும் நினைவாற்றல். இதற்கோர் நிலையான சின்னமாய் நின்றிலங்குவது அவர்கள் இயற்றித் தந்துள்ள “தமிழ் இலக்கிய அறபு சொல்லகராதி”.

இதைப் போலவே, MUSLIM CONTRIBUTION TO TAMIL LITERATURE, இஸ்லாமியத் தென்றல், இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும், இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ், MUSLIM EPICS IN TAMIL LITERATURE போன்ற அவர்களின் ஒவ்வொரு நூலும் அவர்களின் அரிய ஆற்றலை மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பல்வேறு தலைப்புக்களில் பிரித்து, அலசி, ஆய்ந்துள்ளதன் பலனாய்த் தோன்றிய அவர்களின் பல்வேறு நூல்களும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு மாத்திரமின்றி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் அங்கே நற்பணி புரியும் நல்லாசிரியர்களுக்கும் இன்றியமையாதனவாய், இணை பிரியாதனவாய் உதவி வருகின்றன.

அவ்வாறே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொகுதிகள் ஐந்தனுள் எம் உயர் பெருங்காப்பியங்கள், குறி மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள், அறபுத் தமிழ் இலக்கியம் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் அரும்பெரும் ஆற்றலுக்கும் நிகரிலா தொண்டிற்கும் அளவுகோல்களாய் நிலை பெற்றுள்ளன.

“நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்”, “அருள் மொழி அகவல்”, “அருள் மொழி வெண்பா”

முதலியன டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் பாவினம் யாத்தலில் பெற்றுளவாய் வளத்தைப் புலமையைக் காட்டுகின்றன. அவர்களின் சொல்லாட்சி அதிலும் மேலாய் அவர்களின் உளமாட்சி இவைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும். இந்நூல்களுக்கு நேர் - நிகர் இவையே.

. தீனிய்யாத்தில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களுக்குள்ள, ஆழ்ந்த பரந்த ஞானவிளக்கம் மேற்கண்ட முல்வேறு செய்யுட் படைப்புக்களில் காணப்படுவது போல அவர்கள் அண்மையில் படைத்துள்ள “உமறுப் புலவர் ஒரு ஆலிமா?” அதற்கு முன் அவர்கள் எம்மவர்முன் வைத்த “மக்காப் பயணம்” எனுமிரு ஆய்வு நூல்களிலும் தெற்றென விளங்குவதை கண்டறிவர்.

இந்நிலுவை தட்டில் வைத்து டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களைப் பார்க்கையில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களும் தேர்ந்த ஓர் ஆலிமா என்ற முடிவுக்கு யாரும் வருவதும் எளிதே.

“உமறுப் புலவர் ஒரு ஆலிமா?” இந்நூலில் காணப்படும் முப்பத்தேழு தலைப்புக்களில் திருக்குர் ஆன் அஹாதிது போத செம்மணிகளோடு எம் இஸ்லாமிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில்லாத ஏதோ, அத்தியாயமோ இல்லை.

எங்கள் புலவர் பெருமகனார் உமறு ஒரு ஆலிமா எனும் மிக ஆழ்ந்து, பரந்த ஆய்வினூடே வாசகர்கள் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களையும் தேர்ந்த ஓர் ஆலிமாகவே காண்கிறார்கள் என்று மீண்டும் துணிந்து கூறின் மிகையல்ல.

எம் வேதபோத ஞானத்தில் அவர்கள் கற்றுப் பெற்றுள்ள பங்கும் அதில் அவர்கள் கொண்டுள்ள ஈடுபாடும்: என்ன, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் தமது வாழ்வை முழுக்க முழுக்க ஈடுபடுத்தும் ஒருவர் தீனிய்யாத்தின் கல்வி கேள்விகளிலும் அதன் பரந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளிலும் இவ்வளவு தேர்ந்திருப்பாரா? என்று வியந்து வினா விடுத்து, மன உவகை பூண்வர்.

உமறுப் புலவர் ஓர் ஆலிமா? என்ற நூலில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் எம் வேதபோத பாடங்களினூடே வழக்கம் போல் தொல்காப்பியனார், பெருஞ்சித்தனார் (புறநானூறு) குமணவள்ளல் முதலியோரையும் இவர்களுடன் கம்பனையும், திருத்தக்க தேவரையும் காட்சியளிக்கச் செய்கிறார்கள். வள்ளுவரும் இங்கில்லாமலில்லை.

“திருக்குர் ஆனும், பேச்சு வழக்கும், இலக்கிய வழக்கும்” இவ்வரும் நூலின்கண் சொற்பொருள் விளக்கந்தர முனைவர் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜி

யாரவர்கள்.

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் (இராஜநாயகம்) ஷேகுனாப் புலவர் (திருமணிமாலை) பத்ருத்தீன் புலவர் (முகிய்யித்தீன் புராணம்) பனீ அகுமது மரைக்காயர் (சின்ன சீரா) நாகூர் மஹாவித்து வான் குலாம் காதிரு நாவலர் (ஆரிபு நாயகம்) உமறுப் புலவர் (சீராப்புராணம்) முதலிய எம் பெருமக்களையும் அவர்கள் தம் அரிய, பெரிய, இனிய படைப்புக்களையும் நம்முன் நிறுத்தி அவ ரவர்தம் திருவாய் வழி நல்லுரை தரச் செய்கின் றார்கள்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் வரலாற்றை ஒருமுகமாகப் பதிவு செய்யும் நூற்க ளாக "வழியும் மொழியும்", "இஸ்லாமிய இலக்கி யத்தின் திருச்சித் திருப்பம்", "மருதை முதல் வகுதை வரை" ஆகியவற்றை ஆக்கித் தந்த டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களை எம்மவர் என்றென்றும் மதித்துப் பெருமையுறுவர்.

"தமிழ் இலக்கியங்களில் முஸ்லிம் காப்பியங் கள்" எனும் ஆய்வுரை அவர்களைக் "கலாநிதி" - "டாக்டர்" பட்டத் தேர்வில் முற்றச் செய்தது. இதில் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் பூண்ட மன உவகையை விட அன்னவர்களின் உற்றார், உறவினர் திருவிலங்கையிலும் உலகின் பிறபாகங்களிலுமுள்ள அவர்களின் நல்லபிமானி கள் கொண்ட பூரிப்பு அளவிட முடியாத ஒன்று. இப்பேராய்வு நூலைப் பற்றி ஏதும் எழுதுவதாயின் ஏடுகள் பலவாகும். நேரமும் போதாதிப்போது!

நமதிலக்கியக் காவலர், கலாநிதி, கலைமா மணி, டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்கள் எமக் களித்துள இன்னுமோர் சிறப்பான நூல் "புகழ்ப் பாவணி".

அல்மர்ஹும் அறிஞர் அல்ஹாஜ் ஏ.எம்.ஏ. அஜீஜ் அவர்களின் பேராவல் ஒன்றை நிறை வேற்று முகத்தான், டாக்டர் உவைசு ஹாஜியார வர்களின் பாதுகாவலிலிருந்து இப்பால் பதிப்புண் டுள்ள இந்நூல் இசையலங்கார - ஓசைநயமிக்க - உருவிற் சிறிய, தரத்திலுயர்ந்த ஓர் பாடற்றிரட்டு:

இதில் அறிஞர் அல்மர்ஹும் அல்ஹாஜ் அஜீஜ் அவர்களின் முன்னோர்களில் தோன்றிய ஒரு நற்றமிழ்ப்புலவர் சு.மு. அசனா லெப்பை அவர்கள் யாத்துள பல்வேறு ஓசை நயப் பாக்கள், உள்ளன. அவை "புகழ்ப்பாவணி", "சப்த ரத்னத் திருப்புகழ்", "பஞ்சமணித் திருப்புகழ்" முஹிய்யத் தீன் ஆண்டகையவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத் தம், பதாயிக்குப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாயோடு சாகுல் கமீது ஆண்ட கையவர்கள் பேரில் முனா ஜாத்தும் அடங்கும். இப்பாடல்கள் அனைத்தும்

ஆக்கியோரின் தமிழ்ப்புலமையின் மாட்சியை காட்டுவதுடன் பக்திப் பரவசம் நிறைந்தன. கைக்கடக்கமான இவ்வொரு நூலை யாரும் எப்போதும் ஓசை நயத்தோடு பாடிப்பாடி இன்பு றலாம். இதனால் ஆக்கியோரின், காத்துப் பதிப் பித்தோரின் நன்னாட்டம் நிறைவேறும்.

டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் திரு மக்கா யாத்திரையை மேற்கொண்ட போது, தூயத் திருத்தலங்களைக் கண்ணூறும்போது, வேறு பல காட்சிகளைக் கண்ணூறும் போதும் அவர்கள் மனக்கண்முன் இவை தொடர்பான எம் திரும றைத் திருவாக்குகள் எம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் திருவாக்கியங்கள் இவற்றோடு எம் முன்னாள் தமிழ் முஸ்லிம் பெருமக்கள் யாத்து படைத்தளித்துள்ளப் பெரும் பெரும் காப்பியங் களின் பொருளடக்கங்கள் ஒன்றுத் தொன்றாக டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் நினைவிற் பட்டிருப்பதை நாம் நன்குணரலாம். இக்கூற்றை மெய்பிப்பன அவர்களின் "மக்காயாத்திரை". உம றுப்புலவரின் அரும்படைப்பை அவர்கள் கண்ணூறும் போதும் அவர்கள் மன நிலை இப்ப டியே இருந்ததென்பேன்.

எல்லாப் பழந் தமிழ் நூல்களிலும் டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்களுக்குள்ள மிக விசால மான பயிற்சியை அவர்கள் நமக்கு படைத்தளித் துள்ள எந்த ஒரு தமிழ் நூலிலும் காணலாம்.

தமிழகத்திலும், திருவிலங்கையிலும் அவர்க ளுக்குள்ள அபிமானிகளின் பட்டியல் முடிவற்றது. இவர்களுள் நீதிபதிகள், பல்கலைக் கழகப் பேரா சான்கள், சிறந்த எழுத்தாளர்கள், அரசின் நிர்வா கிகள் தேர்ந்த மௌலானா மௌலவீக்களும் அடங்குவர்.

டாக்டர் உவைசு ஹாஜியாரவர்கள், இலை மறை கனிகளாய் - சுடருடுமணிகளாய் மிளிரும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைச் சுவையுடன் படைப்பதை வாசகர் பலர் ஆவலுடன் படித்தின் புற்று, இவற்றை யொத்த நூல்கள் மேலும் கிடைக் காவோ என்றெண்ணி டாக்டர் உவைசு ஹாஜி யாரவர்களிடமிருந்து மற்றுமோர் நூலை எதிர் பார்த்து நிற்பர்.

வழக்கொழிந்த எம் இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களை - சிற்றிலக்கியங்களைத் தேடி, கண்டு, காத்து புத்துயிரளித்து வரும் பெருமை வள்ளல் உவைசு ஹாஜியாருக்கே தவிர பிற யாருக்குமே இல்லை.

அதில் அவர்கள் மேற்கொண்ட காலச் சேதத் திற்காக வருத்தமுற்றதேயில்லை. மாறாய், கண்டெ டெத்த இருநிதிகளில் நம் யாரையும் விட பெரும்

பூரிப்பெய்தியவர்களும் அவர்கள் ஒருவரே.

புத்தாஹுஷ்ஷாம்: இம்மாபெரும் காப்பியத் தின் கையேட்டுப் பிரதியொன்று - செல்லரித்து பழுதுண்டது. அவர்கள் கைக்குக் கிட்டியபோது

அவர்கள் அடைந்த பூரிப்புக்கு அளவே இல்லை. தாம் கண்டெடுத்த இரு நிதிகளைப் பிரித்து ரைத்து, பகுத்துரைத்து, வகுத்துரைத்து, விரித்து ரைத்து, தொகுத்துரைத்து இற்றை நாளில் எம்மவர் முன் நடமாடச் செய்த பெருமை டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களையே சாரும்.

சொல்ல நேரும் இடங்களிலெல்லாம், இதே திருத்தொண்டு, செல்ல நேரும் கூட்டங்களிலெல்லாம் இதே திருப்பணி.

டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் கலந்து கொள்ளாத ஒரு கருத்தரங்கு, அல்லது ஒரு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு முறையே ஓர் கருத்தரங்காகவோ, மாநாடாகவோ கருதப்படுவதே இல்லை என்ற அளவில் அவர்கள் செல்வாக்கு மக்களிடையே உயர்ந்துள்ளது. மலிந்துள்ளது இன்று.

ஈழத்திருவிவகையிலும். தமிழகத்திலுமுள்ள தமிழ்மொழி வல்லுநர், இலக்கிய ஆய்வாளர் உவைஸ் ஹாஜியாருடன் தொடர்பு கொண்டு, நட்புறவு பூண்டு, அன்பு கூர்ந்து, மனமகிழ்ந்து பழகுவது போல் இதற்குமுன் அவர்கள் யாரிடமும் அவ்வளவு நட்புறவு பூண்டதுமில்லை, அம்மாதிரி அன்புகூர்ந்து அவ்வளவு மனமகிழ்வெய்தியதுமில்லை.

மனத்திடத்தில் பொறுமை; வசீகரத்தில் புன்முறுவல், தோற்றத்தில் எளிமை, நடப்பில் மிடுக்கின்மை இவையே டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் வாழ்க்கை இலக்கணம்.

ஈடுபட்ட எல்லா நற்காரியங்களிலும், தொகுத்துத் தொடர்ந்த எல்லா ஆய்வுகளிலும் விடுத்த சொல்லுக்கு எங்கனும் வெற்றி கண்டார்கள்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்த போது, ஒருவர் இடையிலும் கடையிலும் நின்று துணைபுரிந்ததைத் தவிர மற்ற எப்போதும் அவர்களின் சாதனையில் தனித்தே நின்றுருக்கிறார்கள். ஒருத்தே நின்றுருக்கிறார்கள். பொருத்தே நின்றுருக்கிறார்கள்.

அந்தத்திட சித்தம் அன்றவர்களிடம் காணப்பட்டதே போல் இன்றுமவர்களிடம் அப்படியே உள்ளது.

முதுமையில் இளமை! இதுவுமோர் பேரருள்.

அல்லவா?

எம்மவர் பெற்ற பெரும் பேறு - பாக்கியங்கள் பலவற்றுள் தலையாயது டாக்டர் உவைஸ் அவர்கள் எம்மவரிடையே புகழுடன் தோன்றி இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை உண்டு பண்ணியதே.

எளியாருடன் பழகுவதுபோல நிதிவளம் படைத்தோரிடமும் மாணவ கோடிகளுடன் பழகுவது போல் ஆசிரியர்/பேராசிரியர்களிடமும், பாமரருடன் பழகுவதுபோல் பண்டிதர்களுடனும், சிப்பந்திகளுடன் பழகுவது போல் அதிகாரிகளிடமும், குடிபடையினரிடையே பழகுவது போல் அரசினர் மந்திரிகளிடத்தும் அன்புடன் பழகி, உறவு கொண்டு நற்பேறு பெற்றுள்ள எம் பேராசான் டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள்.

டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்களின் பல்கலை மிகு நூல்களை, நூல் தலைப்புக்காக ஒரு முறை, டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரின் நற்பெயருக்காக ஒருமுறை, சொல்லுக்காக ஒரு முறை, சொல்லின் செறிவுக்காக ஒரு முறை, பொருளுக்காக ஒரு முறை, பொருளின் பொலிவுக்காக ஒரு முறை அவர்கள் எடுத்தாலும் பாவுக்காக ஒரு முறை, பாவின் இனத்துக்காக மற்றுமோர் முறை. படிப்போரில் இதை எழுதுவோளும் ஒருவன்.

"இஸ்லாமியத் தென்ற"லுடன் நறுமணங்கமழ எம்மிடையே உலவ வந்த டாக்டர் உவைக் ஹாஜியாரவர்கள் எம் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பூங்காலிலேயே இன்றும் உலவி வருகிறார்கள்.

தென்தின் நூல்கள் பலப்பலவற்றைக் கண்டு, காத்து வரும் டாக்டர் உவைக் ஹாஜியாரவர்கள் காணாத, கண்டறியாத பிற சமய தமிழ் இலக்கியக் குவடுகள் - கவடிகள் எதுவுமே இல்லை. இக்கூற்றை அவர்கள் எம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை விரிவுரை செய்யும்போது, தொல்காப்பியர், இளங்கோவடிகள், கம்பர் முதலியோரை எம் பார்வைமுன் நிறுத்துவதிருந்து கண்டு கொள்ளலாம்.

1953ல் MUSLIM CONTRIBUTION TO TAMIL LITERATURE எம்மவருக்கு வழங்கிய டாக்டர் உவைஸ் ஹாஜியாரவர்கள் பன்னூல்கள் வழி, சஞ்சிகை, மஞ்சரி, மாசிகை, வார, நாளேடுகள் வழி கழக மலர்கள், மாநாட்டு மலர்கள், காப்பிய ஆய்வு திரட்டு வழியில் தமக்குப் பிரியமான, இனிய துறையில் ஏதாயினும் ஒரு கட்டுரை வழங்கிக் கொண்டே வருகிறார்கள். இது அவர்களின் வழக்கம், நற்பழக்கம்.

தொடர்ந்து வளர்க அவர்களின் திருத்தொண்டு!

மணவீழர் நாய்கர்ன் ஆக்கங்கள்

- Books :
- 1) Muslim Contributions to Tamil Literature
 - 2) Islamiyath Thenral (இஸ்லாமியத் தென்றல்)
 - 3) Nampikkai (நம்பிக்கை)
 - 4) Gnaana Vallal Kunangkudiyaar (ஞான வள்ளல் குணங்குடியார்)
 - 5) Neethiyum Niyaayamum (நீதியும் நியாயமும்)
 - 6) Islaamiya Ilakkiyaththin Thiruchchith Thiruppam (இஸ்லாமிய இலக்கியத் தின் திருச்சித் திருப்பம்)
 - 7) Islaamum Inpath Thamilum (இஸ்லாமும் இன்பத்தமிழும்)
 - 8) Makkaap Payanam (மக்காப் பயணம்)
 - 9) Vaaymayin Vetri (வாய்மையின் வெற்றி)
 - 10) Muslim Epics in Tamil Literature
 - 11) Nenchil Nilraitha Chutrulaa (நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா)
 - 12) Islaam Valarththa Tamil- Seethakkaathi Endowment Lecture organised by International Institute of Tamil Studies, Taramani, Madras. (இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்)
 - 13) Muslim Joan of Arc (முஸ்லிம் ஜோன் ஒப் ஆர்க்)
 - 14) Dictionary of Arabic Words found in Tamil Literature (தமிழ் இலக்கிய அற புச் சொல்லகராதி)
 - 15) History of Islamic Tamil Literature Volume One (Upto1700 A.D.) (இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-தொகுதி 1.)
 - 16) History of Islamic Tamil Literature Volume Two (Epics) (இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-தொகுதி 2.)
 - 17) History of Islamic Tamil Literature Volume Three (Minor Literary Forms) (இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-தொகுதி 3.)
 - 18) History of Islamic Tamil Literature Volume Four (Sufic Poetry) (இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-தொகுதி 4.)
 - 19) History of Islamic Tamil Literature Volume Five (Arabic Tamil Literature) (இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-தொகுதி 5.)

- 20) Nambikkaiyum Nadaimuraiyum (poem) (நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்)
- 21) Arul Moli Akaval (poem) (அருள்மொழி அகவல்)
- 22) Arul Moli Venpaa (poem) (அருள்மொழி வெண்பா)
- 23) Umarupulavar Or Aalimaa? (உமறுப் புலவர் ஓர் ஆலிமா)
- 24) Valiyum Moliyum (வழியும் மொழியும்)
- 25) A Bibliography of Islamic Tamil Literature
- 26) Maruthai Mutal Vakutai Varai (மருதை முதல் வகுதை வரை)
- 27) Thiru Makka Atruppadai (திருமக்கா ஆற்றுப்படை)

Translations

From Tamil into Sinhala

- 28) Commercial Arithmetic (Vaaniya Anka Ganithaya) (வணிக அக கணிதம்)

From English into Tamil

- 29) The Prophet Muhammed

From Tamil into Sinhala

- 30) Biography of Prophet Muhammed (Nabi Naayaka Charithaya) (நபிநாயக வரலாறு)

- 31) Essays on Al Quraan (Kuraan Amaa Bindhu) (அல் குரான் அமர் பிந்து)

From Sinhala into Tamil

- 32) Economic Plan of Ceylon (Ilankayin Porulaathaarath Thittam) by I.D.S.Weerawardana

(இலங்கையின் பொருளாதாரத் திட்டம்)

- 33) Economic Analysis (Poruliyal Paakupaadu) F.R.Jayasuriya

(பொருளியல் பாகுபாடு)

- 34) British Constitution (Piriththaaniya Yaappu) I.D.S.Weerawardana

(பிரித்தானிய யாப்பு)

- 35) Gamperaliya (Kiraamap Piralvu - A novel by Martin Wickremasinghe)

(கிராமப் பிறழ்வு)

Translation from English into Sinhala

- 36) What is Islam? (Islaam Yanu Kumakdha?) (ஓய்ஸாம் யனு கும்அக்அதா?)

- 37) Anecdotes from Islam Part One (Kathaa Muthu I) (கதா மூது 1)

- 38) Anecdotes from Islam Part Two (Kathaa Muthu II) (கதா மூது 2)

- 39) Anecdotes from Islam Part Three (Kathaa Muthu III) (கதா மூது 3)

Commentaries in Tamil

- 40) Four Chapters of Kuthub Naayakam of Shekunaap Pulavar

- 41) Two Chapters from Iraajanaayakam of Vannakkalanchiyap Pulavar

Editions

- 42) Pulavar Aatruppadai (புலவர் ஆற்றுப்படை)

- 43) Achaarak Kovai (ஆசாரக் கோவை)
- 44) Puthukushshaam Prose (புதுகுஷ்ஷாம் வசனம்)
- 45-51) Epic Puthukushshaam with commentaries by Shareefdeen Pulavar and J.M.M, Abdul Kaadir-Volumes One to Seven (புதுகுஷ்ஷாம் உரை தொகுதி 1 முதல் 7 வரை)
- 52) Perumaanaar Peru Vaalvu (பெருமானார் பெருவாழ்வு)
- 53) Piraik Kolunthu - souvenir of the Fourth Islamic Tamil Literature Conference held in Colombo in 1979 (பிறைக் கொழுந்து)
- 54) Makkak Kovai (மக்காக் கோவை)
- 55) Puklppaavani (புகழ்ப்பாவணி)

மணவீழர் நாயகர்

புலாறு வெண்பா

வேர்விலை

நிலவளம் நீர்வளம் நல்கிடும் பொன்னும்
நலமே கொழித்திடும் நாடாம் - இலங்கை
முழங்கும் நகரம் பலவற்றுள் ஒன்றே
வழங்கிடும் வேர்விலை என்று

மாளிகாச் சேனை

அந்நகரத் தன்னில் அமைந்திடும் ஊர்களுள்
செந்நெல் விளையும் செழும்பதி - எந்நாளும்
ஒளியாய் மாடங்கள் ஒங்கியே நின்றிடும்
மாளிகாச் சேனை சிறந்து (ஒளி - ஒழுங்கு

தக்கியா

அங்கேதான் பொங்கும் கலைகள் பொலிவுறும்
அங்கமாய்ப் போற்றிடத் தோற்றுமே - சங்கையாய்
நல்லோர் பலரும் நயத்திடும் தக்கியா
வல்லோனை வாழ்த்தப் புகழ்ந்து

தறீக்கா

சாற்றிடும் சான்றோரும் சார்புடைச் சால்பினரும்
ஏற்றிடும் ஏற்புடை ஏற்பதாய்ப் - போற்றிடவே
நாடும் நற்பதவி நல்கும் தறீக்காவாம்
குடுமே நன்மைகள் சூழ்ந்து

நபுவியத்துல் காதிரிய்யா

நபுவியத்துல் காதிரிய்யா ஆற்றல்சால் பேரர்
நபிகளார் நல்வழியை நட்பார்க் - குபயவாம்
ஈருலக நற்பேறும் ஈந்திடவே இட்டமுடன்
பாரினில் சாற்றினர் ஓர்ந்து

அஹமதிப்ளில் முபாறக் மெளலானா

சாற்றிடும் போதகர் தம்முள் முதல்வராம்
போற்றிடும் செய்காம் முபாறக்கென் - நேற்றும்
மவுலானா சீடராம் முஸ்தபா ஆலிம்
நவின்றார் தறீக்காத் தெளிந்து

செய்கு முஸ்தபா ஆலிம்

ஒப்பில் ஒழுக்கமும் ஒங்கிடும் ஓர்மையும்
செப்பும் திறமையும் உட்செறிந்தே - தப்பிலா
மார்க்க நெறிமுறை மாண்புடன் பெற்றுமே
ஆர்க்கும் உரைத்தார் அறிந்து

குழந்தை மரைக்கார்

குவலயம் போற்றும் குழந்தை மரைக்கார்
தவயிகு ஞானியர் தர்மம் - குவிந்திடும்
செய்திகள் பற்பல சாற்றிய பேரினர்
செய்குணா முஸ்தபா என்று

இயற்றிய நூல்கள்

மார்க்கக் கிரந்தம் பலவற்றை யாத்துமே
சேர்த்திடும் பொற்பதி சுட்டிடும் - தார்மிகப்
போதனை பொற்பாய்ப் பொழிந்து திருத்தியே
சாதனை நாட்டினர் அன்று

அல்குர் ஆன் விரிவுரை

அருமறை அல்குர்ஆன் ஆதார பூர்வ
விரிவுரை வேட்பாய் வகுத்துத் - திருமறைத்
தொண்டை முதற்கண் தமிழில் இயற்றினர்
பண்புடன் நற்பணி பூண்டு

மக்காவில் மறைவு

பன்முறை ஹஜ்ஜைப் பணிவுடன் ஆற்றியே
பொன்மனத்தர் பூமியில் பொற்புடனே - நன்மனமாய்
நற்பேறாம் நல்லடக்கம் பெற்றனர் முஸ்தபா
சற்குரு நாயகம் சார்ந்து

மறைந்த ஆண்டு

ஆயிரத்து முன்னூற்றோ டைந்தெனும் ஆண்டினில்
மாயிகு ஞாலம் துறந்துமே - காயமதைப்
போத்தனர் பொன்னுலகம் துல்ஹஜ் பதினேழில்
சார்ந்தமாய் முஸ்தபா தாம்.

முகம்மது ஆலிம் ஹாஜியார்
பன்னாடு சென்றே பயனாம் பயணங்கள்
அன்னாட்டு மன்னர் தொடர்பினைத் - தன்னதாய்ப்
பெற்றே பெரும்பணி ஆற்றினர் ஹாஜியார்
கற்றோர் முகம்மது என்று

இலக்கியப் பணி
ஏவல் விலக்கல் இவையெனச் சுட்டியே
ஏவிடும் நூல்கள் உரைநடையாய் - மேவியே
வாகாய் வகுத்தே வழங்கினர் வள்ளலார்
பாகாம் மொழியில் அறிந்து

அப்துல் சமீஉ ஆலிம்
ஆன்ற அறிவுடன் ஆழ்ந்த அனுபவம்
தோன்றிடத் தோற்றிய தோன்றலவர் - சான்றோர்
நடைமுறை நற்பயிற்சி நல்கினர் நன்றாம்
உடைநடை பற்றும் வரம்பு

விதித்த வரம்பு
மீறிடின் ஆடை அணியும் வரம்பையே
சேறற்க தக்கியா உட்புறம் - வீறுடை
வெண்மையாம் குல்லாவும் நீண்டகைச் சட்டையும்
உண்டெனில் உண்மையாம் பண்பு

நல்லவர் நால்வர்
நல்லவர் நால்வரும் நாடியே நன்மைகள்
சொல்லரும் பொன்மொழி செப்பவே - வெல்லரும்
பாணியில் வெள்ளி தவிரவே முப்பதுநாள்
பேணியே ஒத்த தொடர்ந்து

ஜமாதுல் ஆகிர்
முப்பது நாளுமே முப்பிறையில் வந்திடுமே
தப்பில்லா ஏழதாம் மாதத்தில் - ஒப்பில்லா
ஈர்புத் தெழுநாளில் பொற்சொல் பொழியுமே
சீர்பெறத் தோன்றிடும் கூர்ந்து

அஹ்தல் மௌலானா
பொன்மொழி ஒதிடும் பொற்புறு வைபவம்
நன்மொழி நாடுவோர் நத்திட - மென்மொழி
அஹ்தலெனும் மௌலானா ஆரம்பம் செய்தனர்
அஃகாப் பொறுப்பினை ஏற்று

புஹாறிக் கிரந்தம்
புண்ணியராம் சீர்புஹாறி உண்மையாம் பொன்மொழி
நண்ணியே சேர்த்தார் நலமதாய்க் - கண்ணியமாம்
ஆறினில் ஒன்றாம் புனிதநூல் என்றென்னும்
ஆறாய்ப் பெருகிடும் என்று

புஹாறி ஒதுதல்
இலங்கை வளநாடே ஈன்ற பெரியார்
துலங்கு நகரெனும் வேர்விலையில் - விளங்கவே
தூய்மைக் கிரந்தமே சஹீஹுல் புஹாறியாம்
வாய்மை எனவே வியந்து

தொடங்கிய நாள்
ஆயிரத்து முன்னூற்று ஒன்றாம் வருடத்தில்
தூய்மையாம் மாதமே ஏழதனில் - வாய்த்த
இருபா நெழுநாளில் வைகறையில் ஒதும்
அருள்மொழி மஜ்லிஸ் சிறந்து

வைகறைத் தொழுகை
வைகலும் வந்திடும் வைகறை வந்தனை
வைகுமுன் வாகாய் வழத்தியே - வைகிட
வாழ்த்தும் வழக்கம் வலியுற்று வாழுமே
வாழ்க்கை வளமாய் வளர்ந்து

மஜ்லிஸ் ஆரம்பம்
வைகறைப் போழ்தினில் வாழ்த்தை முடித்துமே
சைகையுடன் எல்லோரும் உட்கார்வர் - ஓகையாய்த்
தொடங்கியே ஒதுவார் சைகவரும் தொடர்
தொடர்வர் தொடக்கம் தொனித்து

பொன்மொழி ஒதுதல்
தலைப்பா தரித்தே தலைமையராம் தக்கோர்
கலையார்வம் மிக்கோராய்த் தத்தந் - தலைமைக்
கடமையெனக் கட்டுண்டே ஒதிடுவர் காப்பாய்
உடமையாம் உள்ளீடுணர்ந்து

உடைநடை
துறுக்கியர் தொப்பியும் போர்த்திடும் அங்கியும்
பொறுப்புடன் மஜ்லிசில் சூடிச் - சுறுசுறுப்பாய்
கண்ணியமாய்த் தொண்டுகள் செய்திடல் யார்க்குமே
புண்ணியமாம் பாவமே போம்

பானமும் உணவும் பகிர்தல்
பானமும் பல்சுவையும் மஜ்லிசில் விளம்பிடுதல்
தானமாம் தண்ணளியாம் நற்பணியாம் - நானிலத்தில்
நன்மைதரும் பண்பாம் பயிற்சியாம் சீலமுமாம்
தன்மை அறிந்தே விளம்பு

பெருவிழா
நூறாண்டு காலத்தை தாண்டிக் குறையாது
பேரும் பலன்கள் பெறச்செய்யும் - வேறாம்
சொல்லரும் நன்மை சொரிந்திடும் பேர்விழாக்கே
செல்லுதிர் இன்றே விரைந்து

கரையும் காகம்

காகமே காகா கரைகிறாய் நித்தமே
தாகம் பசியுந்தான் தீர்க்கவெனும் - மோகமுடன்
எங்கோ அலைந்தே பறந்துமே செல்கின்றாய்
பொங்கும் பலனுண்டோ சொல்லு

பேறுபெற் றாய்நீ பறந்திட லேன்தானோ
நீறிட்டே பாயாசம் முன்படைத்து - வீறுடை
நல்வரன் வேண்டியே நங்கையர் உன்வரவை
நல்கென நாடுவர் நன்று

பாக்கியம் பெற்றாய் பகலிலே சுற்றுவதேன்
செளக்கியம் பெற்றிடவே நாரியர் - ஆக்கிப்
படைத்திட்டே பாயாசம் பாங்காய் அளிப்பர்
கிடைத்திடப் பிள்ளைவரம் நோந்து

பேராசை என்றாலும் பேராந்தொண் டுன்னதே
ஊராரைத் தூக்க மெழுப்புகிறாய் - சீராம்
கருமம் சிறப்பாய்ச் செயல்படவே தூண்டித்
தருமம் நிலைத்திடத் தான்

கறுப்பு நிறத்தாய் அழகுப் பறவை
சுறுசுறுப்பாய் நித்தமுமே ஓய்வில் - உறுதியாம்
உன்னுழைப்பும் பங்கிடும் பண்பும் எமக்குத்
தன்பிழைக்கக் கற்பிக்கும் வாக்கு

காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சாம் சொல்லிடும்
வாக்கு நிலைத்திடச் செய்யுமுன் - நோக்குடன்
குஞ்சுக் குணவூட்டும் பாங்கினைக் காட்டுவாய்
நெஞ்சில்நே யம்பிறக்கத் தான்

உருண்டிடும் ஒற்றைக்கண் கொண்டனை நீயோ
திருட்டுத் தனமும் புரிவாய் - மருட்டி
எவரிட முள்ள எதனையும் உண்பாய்
தவறெனக் கொள்ளாய் நீ

அழையா விருந்து நுழையாதே என்பர்
விழையா விடினும் விரிவாய்ப் - பொழுதே
தவறாமல் இல்லங்கள் தோறுமே செல்வாய்
உவந்தே உணியப் பகிர்ந்து

மக்கள் துயிலெழுப்பும் மங்காத் தொனியினில்
பக்கமே வந்துமே பாடுவாய் - சொர்க்கமே
எய்தலாம் வைகறையில் துய்யோன் தொழுதக்கால்
மெய்யாய்க் கரையுமுன் பாட்டு

உண்ணும் பொழுதை உணர்ந்தே சரியென
எண்ணியே வந்திடுவாய் தோழர்தாம் - நண்ணியே
கூட்டாக உண்டிடக் கூவிடுவாய் எந்நாளும்
வீட்டாரை எய்த்திடத் தான்

தாழ்வாரம் உட்கார்ந்தே தன்போக்கில் கத்திடுவாய்
வாழ்வின் சகுனம் வகுத்தல்போல் - தாழ்வில்லா
உற்றார் உறவினர் உற்றிடல் உண்டாமோ
சொற்றிறந்தான் பொய்க்குமோ சொல்

இனத்தினைச் சார்ந்துள ஒன்றே இறக்க
நினைக்க முடியாத் துயரால் - மனத்தைப்
பறிகொடுத்துக் கத்தும் பரிதாபக் காட்சி
முறியா முறைநின் னுறவு

மாலை குளித்து மனைபுகும் மாண்பினையே
மேலதாய் மேவியே மேற்கொள்வாய் - கோலமதாய்
சொந்தமெனக் கட்டிடும் சொகுசாம் நினதில்லம்
சிந்திக்க நல்குமுள் பண்பு

காக்க உயிர்களைக் கண்ணென உள்ளவும்
ஊக்கமாய்த் தூயோன் துதித்திடும் - காக்கா
கரைவாய் கனிவாகக் காலம் களிப்பாய்
உரைவாம் வைவாய்ச் சுவைத்து

இலங்கை - SRILANKA

கொழும்புத் திட்டம்
நூலகம்

தமிழிலக்கியத்தின் பரப்பை

அகட்டியவர்

வரலாறு

பேராசிரியர் கலாநிதி ம.முகம்மது உவைஸ் பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு.

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

தமிழிலக்கியத்தின் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கான இலக்கிய வரலாறு எழுதப்படும் பொழுது, தமிழிலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பின் அகற்சிக்குக் காரணமாக இருந்த சிலர் முக்கிய இடம் பெறுவர். அத்தகையோருள் இலங்கை, பாணந்துறை, ஹேனமுல்லை, ம.முகம்மது உவைஸ் நிச்சயமாக இருப்பார்.

தமிழிலுள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை மீள் கண்டுபிடிப்புச் செய்து, அந்த இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைத் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டின் ஒன்றிணைந்த ஒரு கூறாக ஆக்கிய பெருமை இவரைச் சாரும்.

இந்தப் பணி உண்மையில் ஒரு மீள் கண்டுபிடிப்பே ஆகும்.

இது இரண்டு வகையில் இலக்கியமாகின்றது. ஒன்று அனைத்துலக இஸ்லாமியப் பாரம்பரியத்தினுள் 'இஸ்லாமியத் தமிழ்' அல்லது 'தமிழ் வழி நிற்கும் இஸ்லாம்' எந்தகைய முறைகளிலே தனது இஸ்லாமிய சிந்தனைகளை உணர்வுகளை வெளியிட்டிருக்கிறது என்பதாகும். இரண்டாவது, பன்மதத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினுள் இஸ்லாமியச் சிந்தனைகளும், இலக்கியங்களும் பெறுமிடமாகும்.

இந்த இரண்டுமே, இஸ்லாத்துக்கும் தமிழுக்கும் முக்கியமானவையாகும்.

இந்த மீள் கண்டுபிடிப்புப் பணியைத் தமது தேவ ஊதியமாகச் செய்தவர், அப்படி இன்று செய்பவர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்குபவர், ஜனாப் ம.மு.உவைஸ் அவர்களாவார்.

தமிழிலக்கியத்தினில் இஸ்லாமிய இலக்கிய உட்கிடக்கை பற்றிய தனது முதுமாணி (M.A.) ஆய்வுடன் தொடங்கியவர். இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களைத் தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்கான பொருளாக மேற்கொண்டவர். அந்த

ஆரம்பம் அவரை தமிழின் முதலாவது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பேராசிரியர் ஆக்கிற்று. அதுவும் கடல் கடந்த புகழ். மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் இப்பதவியை வகித்தவர்.

தமிழிலக்கியப் பரப்பினுள் இருந்த இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை மீட்டெடுத்ததன் மூலம் அவர் தமிழ்நாட்டில் இஸ்லாமிய சிந்தனை வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் தமிழிலக்கியத்தின் பன்மதப் பன்முகப்பாட்டுத் தெரிவுக்கும் உதவியுள்ளார். இதனைக் குறிப்பிடும் பொழுது எனக்கு, இவரது எழுத்துக்களின் வழியாக வந்த தமிழ் குஃபி இலக்கிய ஆராய்ச்சிகள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. அத்துடன் பல தெய்வ வழிபாட்டுக்குப் பழக்கப்பட்டுப்போன தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஏக தெய்வக் கொள்கையை எடுத்துக்கூற இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் தொழிற்பட்டுள்ள முறைமை நினைவுக்கு வருகின்றது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு உவைஸ் எனும் வாய்க்கால் வழியாகவே ஓடி வளம் பெருக்கியது.

இந்தச் சிறப்பின் உச்சம், இந்தப் பணியின் பெருமை தமிழகத்து முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமையேயாகும். உண்மையில் இலங்கைக்குத் தமிழகத்தில் புகழீட்டிய பெரியார்கள் வரிசையில் உவைஸ் அவர்களின் பெயரும் இடம்பெறல் வேண்டும்.

உவைஸ் அவர்களின் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய அறிவு வரன்முறையான தமிழறிவு எனும் அடித்தளத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பப் பெற்றதாகும். காலத்துக்கு முற்பட்ட தமிழிலக்கிய தமிழிலக்கணப் பாரம்பரியத்தில் உவைஸ் அவர்களுக்கு ஆழமான ஈடுபாடு உண்டு.

இக்கட்டத்தில் அவர் கொழும்பில் அமைந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை

விரிவுரையாளராகவும், வித்தியோதயப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழிலக்கியப் பயிற்றுவிப்புப் பொறுப்பாளராகவும் விளங்கியமையையும் அக்காலங்களில் தமிழின் செந்நெறி இலக்கியங்களை அவற்றுக்குரிய இலக்கண விளக்கங்களுடன் செம்மையறப் பயிற்றுவித்தமையும் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

உவைஸ் அவர்களின் தமிழ்ப் புலமை கூடர் விடுவதற்கு அவரிடத்துள்ள மூன்று மனிதாதப் பண்புகள் மிக முக்கிய பண்புகள் மிக மிக முக்கியமானதாகும்.

முதலாவது அறிவடக்கம்

இரண்டாவது தொடர்ந்து படிக்க விரும்புதல்.

மூன்றாவது தமது ஆசிரியர்கள் பால் கொண்டுள்ள மதிப்பு.

உவைஸ் அவர்களின் ஆழ்ந்த, விரிந்த தமிழறிவு அவரை எந்த நேரத்திலும் தற்புகழ்ச்சி பேசுபவராகவோ, அதனைக் கேட்க விரும்புகிறவரோடு கூட வைத்திருக்கவிடவில்லை. அந்த அறிவின் அடக்கம் 'ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.'

உவைஸ் அவர்கட்கும் எனக்கும் அறுபது ஆண்டுக்கு முற்பட்ட உறவு.

பேராசிரியர் உவைஸ் என்ற இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆளுமையை இருவகை நிலைப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இருகட்டங்களில் வளர்த்தனர்.

பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளையும் வித்தியானந்தனும் அதனைச் செய்தனர். அவர்களுடன் அவர் சீவிய கால நண்பனாக விளங்கினார்.

அதற்கு முந்திய மட்டம் அவர் இளம் மாணவனாக ஹெனமுல்லையில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றபொழுது உள்ளதாகும். அவ்வேளையில் அக்காலத்தில் அங்கு ஆசிரியர்களாக இரு 'கார்த்திகேசு'க்கள் அவருக்குத் தமிழ் ஆர்வத்தை ஊட்டி ஆற்றுப்படுத்தினர். ஒருவர் அப்பொழுது நலைமை ஆசிரியராக இருந்த திரு. சி.கார்த்திகேசு. மற்றையவர் பண்டிதர் திரு. த.பொ.கார்த்திகேசு. இந்த இரண்டாமவர் எனது தந்தையார்.

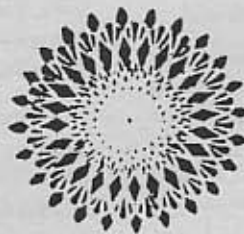
இந்த உறவு உவைஸ் அவர்களை எனது தமையனாராகவே கொள்ளவைத்து வந்துள்ளது. கொழும்பு சாஹிதாவிலும் இருவரும் கற்பிக்கும் பொழுதும் வித்தியோதயப் பல்கலைக் கழகத்திலும் இருவரும் தமிழ் கற்பிக்கும் பொழுது உவைஸ் எனது மூத்தோனாக இருந்து எனக்கு நல்வழி கூறியவர்.

பரபரக்காத நெஞ்சு, படாடோபமற்ற வாழ்க்கை, மற்றவர்கள் முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும் பேராண்மை ஆகியவை இவரின் பிறவிக்குணங்கள்.

உவைஸ் அவர்களின் புகழை இஸ்லாமிய இலக்கிய அறிமுகக்காரர் என்ற வரையறைக்குள் மடக்கிவிடக்கூடாது. அவர் தமது பதிப்பு முயற்சிகளின் மூலமாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் தொகுதி ஒன்றினை உருவாக்கி உள்ளார். அந்தநூல்களின் பதிப்பு இவருக்கு அழியாப் புகழைத் தந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நன்றியுடன் போற்றவேண்டிய பெயர்களுள் ஒன்று - பேராசிரியர் ம. முகம்மது உவைஸ்.

அவர் நீடுவாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

உயர்வு குணங்களுக்கீகார் உவையி

ஆர். சிவகுருநாதன்

ஆண்டு 1930. மார்ச் மாதம் என்று நினைக்கிறேன். நான் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஞாஹர் தொழுகைக்கு ஒரு மணிநேரம் இருந்தது. வெள்ளைநிற கட்டை கை ஷேர்ட்டும், வெள்ளை காஸ்ட்டையும் அணிந்தபடி ஒருவர் கல்லூரியின் பிரதான வாயிலால் உள்ளே அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தார். "சயன்ஸ்லேபின்" வாசலுக்கு வந்தபோது அவரது முகத்தைப் பார்த்து அடையாளம் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. நானும் எனது வகுப்பு மாணவன் கா.சிவந்தம்பியும் (இன்று யாழ். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்) ஷிப்ளி காஸிமும் (ஐ.நா. அதிகாரி) எங்கள் வகுப்புவு ஜன்னலால் வெளியே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்த அந்த மனிதரைக் கண்டதும் சிவந்தம்பி "மச்சான் அதோ வரும் ஆளைத் தெரியுமா" என்று கேட்டார். "இல்லை. யாரது?" என்று வினவினேன். "இவர்தான்டா எம்.எம்.உவைஸ்." பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ் ஆர்னலில் செக்கண்ட் கிளாஸ் எடுத்த மின்பு இப்போது எம்.ஏ. செய்து கொண்டிருக்கின்றார். சிலவேளை நாம் பல்கலைக்கழகம் சென்றால் லெக்ஷரராகவும் வரக்கூடும். இவர் புரொபஷர் கணபதிப்பிள்ளையின் ஆள்" என்று விளக்கினார்.

சிவந்தம்பிக்குப் பல்கலைக்கழக பரிணாமங்கள் நன்கு தெரியும். பல்கலைக்கழக அனுமதிக்காகத் தவமிருக்கும் எனக்கு இது பெரும் செய்தியாக இருந்தது. எவ்வகையிலேனும் இவரைச் சந்தித்துப் பேசிப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய மேலும் விபரங்களை அறிய வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு ஏற்பட்டது. எப்போது இச்சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று ஏங்கியிருந்தேன். ஜனாப் உவைஸ் கல்லூரி கட்டடத்திற்குள் புகுந்து நேரே அதிபர் எ.எம்.ஏ. அஸீஸின் அறைக்குள் சென்றார். அதிபரைச் சந்தித்துவிட்டு அவசர அவசரமாக வெளியே வந்தார். சிறிது நேரத்தில் அதிபர்

அஸீஸும் தொழுகைக்குச் சென்றுவிட்டார். அன்று அதிபருடன் அவர் அதிக நேரம் பேசவில்லை போலும். மறுதினமும் அவர் எமது கல்லூரிக்கு மீண்டும் வந்தார். வாசலிலிருக்கும்போட்டிகோவில் எமது ஆசிரியர் எஸ்.எம். கமால்தீனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டோம். அவ்விடத்தை நாம் அணுகிய போது ஆசிரியர் கமால்தீன் எம்மை அவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். எமக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியாகவிருந்தது. இன்றுதான் முதன் முதலாகப் பேராசிரியர் உவைஸுடன் பேசினேன். அந்த சம்பாஷனை இன்றும் என் மனத்திரையில் ஒவியம் போல் பதிந்துள்ளது. அன்று நான் கண்ட உவைஸ் அவர்களையே இன்றும் காண்கிறேன். இன்று எத்துனை பெரியவராகிவிட்டார்? ஆனால் அவரிடம் படாடோபம் இல்லை. மன மாற்றமோ இல்லை. பழைய உவைஸாகவே இருக்கின்றார். எவிய தோற்றம், மென்மையான பேச்சு, எவருக்கும் மனக்கிலேசம் ஏற்படுத்தாத பண்பு. இத்தகைய உயரிய குணங்களெல்லாம் உவைஸிடம் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

பேராசிரியர் உவைஸுக்குத் தமிழ் மேல் அளவற்ற பக்தி உண்டு. "எம்மை நன்றாக இறைவன் படைத்தவன் தம்மை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே என்றுதான் எப்போதும் கூறுவார். அதனைத்தான் செயலிலும் காட்டி வருகின்றார்.

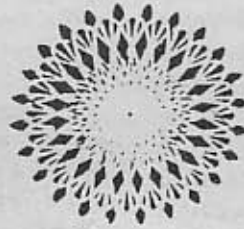
இஸ்லாமியர் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணியைப் பலர் முன்பு அறியவில்லை. முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பைத் தமிழ் உலகுக்கு எடுத்துக் கூறுவது தமிழ் கற்றவர்களின் கடமையென்ற உணர்வு இவருக்கு ஏற்பட்டதனால் தனது எம்.ஏ. பரீட்சைக்கு "தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு" என்பதனையே ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு நூல் எழுதினார். இந்நூலைப் பின்னர் வெளியிட்டவர் எமது சக மாணவர் சமுதாயம் எஸ்.எம். ஹனிபா. இவர் இப்போது

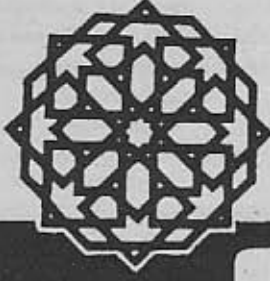
அட்வர்ட்கேட் சட்டத்தரணி. பல தமிழ் நூல்களை, குறிப்பாக இஸ்லாமியர்களின் ஆக்கங்களை தமிழ் நாட்டிலேயே வெளியிட்டிருக்கின்றார். ஹனீபாவுக்கு நூல் வெளியீட்டுத்துறையில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தவர் உவைஸ் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

முஸ்லிம்களின் பங்களிப்புப் பற்றி ஆராய்ந்து இத்துறையில் நிபுணராக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதனாலே மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்த் துறையில் இவரையும் ஒரு பேராசிரியராக நியமித்து எம்மை கௌரவப்படுத்திற்று. பேராசிரியர் உவைஸ் தமிழ் நாட்டின் மீது பற்றுடையவர். இந்தியக் கல்வி நிலையங்களோடும், தமிழ் அறிஞர்களோடும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இந்தியாவில் இவர் தனியே இருந்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட போது ஒருமுறை குவியலறையில் சறுக்கி விழ்ந்து பிரக்ஞையற்றிருந்த போது தற்செயலாக எவரோ இவரைக் கண்டதனால் உயிர் தப்பியதாக ஒருமுறை எம்மிடம் வேடிக்கையாகத் தெரிவித்தார்.

அவ்வேளையில் கூட இவரிடம் கையில் சில ஏடுகள் காணப்பட்டதாகக் கூறுவர். தமிழே தன் உயிர் என்று கொண்டு பேராசிரியர் உவைஸ் வாழ்ந்து வருகிறார். கஷ்டப்பட்டு வாழவேண்டிய அவசியம் இவருக்கில்லை. பேராசிரியர் செல்வந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது புதல்வர்களும் மாணிக்க வர்த்தகர்கள். எனவே வீட்டில் எந்நேரமும் சகல ஐஸ்வரியங்களுடனும் வாழக்கூடிய நிலையில் உள்ளவர் இவர். ஆனால் தமிழ் மேலும் கற்க வேண்டும் என்ற நாகம் கொண்டதனால் அறிவைத் தேடி பல இடங்கள் சென்று கஷ்டங்களுக்கு முகம் கொடுக்கிறார். இதுதான் இவரிடமுள்ள சிறப்பு. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் இவரை நேசித்தார். "உவைஸ் ஒரு ஜென்டில்மேன். நன்றி மறவாதவர்" என்றே எம்மோடு பேசும் போதெல்லாம் உவைஸ் பற்றிக் குறிப்பிடுவார். இந்த அரிய பண்புகள்தான் எல்லோர் உள்ளங்களையும் உவைஸிடம் செலுத்துகின்றன.

நீடுழி வாழட்டும் எங்கள் பேராசான்.

மகிமை பெறும்

வெள்ளை

வழிவழி

பொன் இராஜகோபால்

வெள்ளை நிற மல்லிகையோ
வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு
வாய்த்த மலரதுவோ?

— விபுலாநந்தர்.

வெள்ளை வர்ணம் வர்ணங்களிலெல்லாம் தலையாய வர்ணம். வர்ணக் கலவையின் மூலாதாரமாய் கரந்து நின்று ஒளி தருவது. உலகின் தாவர சங்கமப் பொருள்களிலெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் வர்ணங்கள் ஆதவனால் வெள்ளை ஒளி உருவில் தரப்படும். இவ்வர்ணங்கள் ஏழு. இவையே வானவில்லின் வர்ணஜாலமாய் எமது கண்களுக்கு புலனாகின்றன. புற ஊதாக் கதிர்களாக சூரியனில் இருந்து வெளியேறும் இவை வானத்து ஓசோன் மண்டல விதானத்தால் வடிகட்டப்பட்டு பூமியை அடைந்து நிறமாக்கப்படுகின்றன.

அகிலத்தின் வர்ணங்கள் வெளுறும்போது எஞ்சுவது வெண்மையே. அதனால் தான் வெளுறல் என்ற பதம் கொள்ளலாயிற்று. வெண்மை சாகவதமானது, அழிவற்றது, தூய்மையானது, அப்பழுக்கற்றது எனப் போற்றப்படுவது. புனிதத்துவத்திற்குப் பெயரானது.

“உள்ளங்கால் முதல் உச்சந் தலைவரை வெள்ளையான ஒருவரை பார்த்ததுண்டா” எனக்கேட்டு அதன் விடையாக ‘அவர் தான் ம.மு.உவைஸ்’ என்ற முகவிகசிப்போடுவிடையைச் சொல்லி தொடி அவிழ்ப்பாராம் மர்ஹூம் ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் என்ற பேரறிஞர்.

அல்ஹாஜ் கவாநிதி ம.மு.உவைஸ் அவர்கள் பற்றி அறிஞர் அஸீஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை விட அவர் தோற்றத்தை ஊடுருவி உள்ளேபார்த்த நான் கண்டது அவர் உள்ளத்திலும் அந்த அப்பழுக்கற்ற

வெள்ளையையே. அவருடன் பழக்கக் கிடைத்த 30 வருட உறவில் இந்த உள்ளத்து வெள்ளையை எந்தச் சிறு பொழுதிலும் நான் வெளுறக் கண்டதில்லை. காரணம் அவர் பெற்ற கல்வியறிவு. இக்கல்வியறிவிற்கும், பணிவுடைமைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதை எனக்கு நிரூபித்துக் காட்டியவர்; உதாரணமாய்த் திகழ்ந்தவர் என்றென்றும் நான் போற்றி மகிழும் உவைஸ் ஹாஜியார் அவர்கள்.

முற்றாத நெல்மணி தாங்கும் கதிர்கள் நிமிர்ந்து கம்பீரமாய் நிற்குமாம். முற்றிய நெற் கதிர்களோ சாய்ந்து தலைவணங்கி நிற்கும். முற்றிய நெல்லிற்கு பாரம் அதிகம். அதுபோல் அறிவுப்பாரம் சிரசில் நிறைந்த நுண்மாண்புபுலமிக்க அறிஞர்களுக்கு பணிவு நிமிர்த்துணிவதில்லை. இதனை நிதர்சனமாக அனுபவ பூர்வமாக அனுபவித்தவன் என்றளவில் ஹாஜியாருடனான தொலைபேசி உரையாடல்கள் என்றென்றும் என் கர்ணப் பூக்களில் நிரூபணம் தருபவை.

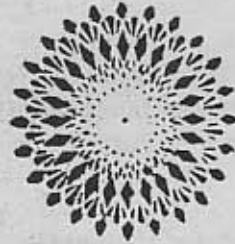
நாமிருவரும் எமது நெருக்கமான உறவில் காரணமாக மேற்கொள்ளும் சந்திப்புக்களில் ஆளை ஆள் நேரில் பார்த்து காலமாகிறதே என்ற ஆதங்கத்தில் நேரில் சந்திப்பதை விட எம்மிருவருக்கும் இடையேயான சந்திப்புரையாடல்கள் தொலைபேசி மூலமே இடம் பெறுவதுண்டு. இத்தொலைபேசி உரையாடல்களைப் பொறுத்தளவில் எனக்கொரு தர்மசங்கடம்

ஏற்படுவதுண்டு. அதாவது உரையாடல் முடிவுற்றதும் தொலைபேசி ஒலிவாங்கியை முதலில் யார் வைப்பது என்பதுதான். அவர் வைக்கும்வரை நான் காத்திருப்பதைத் தான் நான் விரும்புவேன். ஆனால் எப்போதுமே தோல்வி எனக்குத்தான். தொலைபேசிச் செலவு அதிகரித்து வருமே என்பதற்காக நானே ஒலிவாங்கியை வைத்துவிடுவேன். அந்தகையதோர் பண்பு சாதாரண வாழ்க்கையில் சகல வழிகளிலும் வெற்றி பெற்றோரிடம் காண்பது அரிதிலும் அரிது.

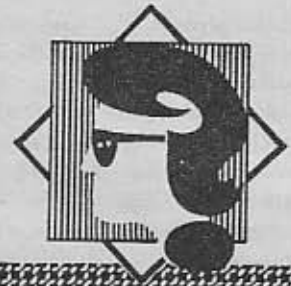
கண்டு கேட்டு மகிழும் வாய்ப்பிற்குத் தகுந்த அழுத்தம் கொடுக்கும் இந்தகையதோர் கேண்மை காலம் காலமாக போற்றப்படவேண்டிய ஒன்று.

இந்த வகையில் உவைஸ் ஹாஜியார் நீடுழி வாழ்ந்து பலருக்குதவும் அறிவுப் பழமரமாய் திகழவேண்டும்.

உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வாக உள்ளும் பண்பு மிக்கோரின் பாற்பட்டதே இவ்வுலகு.

WHO'S

HIS EXCELLENCY DR. NISSANKA PARAKRAMA WIJEYERATNE

14-06-1924, B.A., History (Hons) University of Sri Lanka Hon. LLD:

Public Service Career 1948-1973:

Member of Ceylon Civil Service. Among appointments held in the Ceylon Civil Service were: Government Agent, Anuradhapura and Jaffna, Deputy Controller of Immigration & Emigration, Deputy Director (Administration), Department of Agriculture, Deputy Director of Establishments, Treasury, Chairman, Anuradhapura Preservation Board and in that capacity organised the establishment of the Sacred City, Anuradhapura Museum and the Anuradhapura Folk Museum, Secretary, Public Service Commission, Senior Assistant Secretary, Ministry of Home Affairs, Director of Organisation & Methods, Treasury, Director - General of Broadcasting; Personnel Manager, Port Cargo Corporation, Treasury Director, Cultural Affairs - Chairman of the National Saving Bank, Acting Secretary, Ministry of Transport, Permanent Secretary, Ministry of Cultural Affairs, Permanent Secretary, Ministry of Information & Broadcasting, Chairman, Ayurvedic Drugs Corporation, Member, Press Council.

II. Political Career

1977-1988 - Member of Parliament for Dedigama - Member, Working Committee, United National Party.

1977-1980 - Minister of Education & Higher Education and UNESCO Affairs.

1980-1988 - Minister of Justice and UNESCO Affairs during which time was elected as Member of the Executive Board UNESCO (1986-88). At present - Chairman, Law and Society Trust.

Other Appointments: 1975-1985 - Diyawadana Nilame, 1978-1982 - President, Sri Arubindo Society, Sri Lanka

Titles Conferred Buddha Kulawathansa by the Maha Nayake Theros of Malwatte and Asgiriya, Quaide Millath by the 4th International Conference of Islamic Tamil Literature Deshamanya Conferred by H.E. President 1991.

MOHAMED JAMEEL

8th January, 1926, 13/10, Daya Road, Colombo 6. University of Ceylon-1942-46
Obtained B.Sc. First Class pass in the Advocates Final Examination-1949,
Advocate of Sri Lanka - 1950-60, Judicial Office-1960-84, Judge of the Court
of Appeal-1984-88, Judge of the Supreme Court-1988-91, Ambassador for

Sri Lanka in the United Arab Emirates-1991 to date.

JUSTICE M.M. ISMAIL

Born on 8.2.1921 at Nagore - Educated at Nagapattinam and Madras - Master of Arts (M.A) Degree in Mathematics and Bachelor of Law (B.L) Degree both at Madras - Taught Mahomedan Law in Madras Law College and Mercantile Law in Vivekananda College, Madras - was Judge of the Delhi High Court and Madras High Court - Retired as Chief Justice of Madras High Court in 1981 - Recognised as an authority in all Branches of Law.

Anknowledged as a great Speaker, Writer and Scholar in Tamil generally and in particular Islamic Tamil Litarature - Has participated in all the World Islamic Tamil Litarary Conferences - including the one held in Colombo in 1979 - Similar recognition in Hindu Religion and Litarature which earned for him a unique reputation as a Cultural and Religious Harmoniser - Enjoys unequalled reputation as an authority on Kamban's Ramayana - Has written and spoken on Islam at different parts of the world - Has wirtten about 20 books in Tamil - Greatly respected by members of all communities.

S. THILLAINATHAN

is the Professor and Head of the Department of Tamil at the University of Peradeniya. He graduated in 1961 with First Class Honours in Tamil and ontained his M.A. in 1964 from the University of Ceylon.

He worked under the eminent scholar Prof. M. Varadarajan at the University of Madras and was awarded the M.Litt. degree in 1969. He has published two books, authored and produced two plays and. written several articles on Tamil Literature and culture. He has also written some poems and short stories.

After serving on the Edutorial Staff of the Ceylon Observer and Thinakaran and a Asst. Lecturer at the Vidyodaya University of Ceylon for about three years he joint the University of Peradeniya in April, 1965.

He holds key positions in many academic and cultural organizations within and outside the University.

PROF. WIMAL G. BALAGALLE

545/6, High Level Road, Gangodawila, Nugegoda

Pandit Hons. (O.S.S.), B.A. Hons. (Cey); Fellow in Ling. (Lond.); D.Litt. (Hon.) D.Litt. (Hon.) (USJ); Professor Emeritus, Former Professor and Head of the Department of Sinhala, and Dean of the Faculties of Languages and Arts, Sri Jayewardenepura University, Gangodawila (former Vidyodaya University).

PROFESSOR BANDUSARA GUNASEKRA

is a reputed writer. a critic, an author. Professor of Sinhala at Kalaniya University. he was born 18.12.1927. He received his early education G Devanam Piyatissa Vidyalaya. He joined the eudcation service as probationary teacher in 1952.

He was trained at Nittambuwa Guru Vidyalaya from 1954-55 after serving

for same time he became the Principal G/Vijaya Vidyalaya.

He entered Kelaniya University in 1959 and obtained an honour degree and appointed as Principal of G/Gintota Mahavidyaya in 1964. He served in this capacity for five years.

In 1968 he was appointed a lecturer in Vidyalankara University and in 1970 he obtained his M.A. degree. His dissertation for this degree was "Place Names of Galle".

In 1971 he joined the University of London and undertook research in Palaeography and wrote a thesis on "The Evolution of the Sinhale Script" to his Ph. D. He obtained a diploma certificate in Russian Language in 1985-86.

He has contributed several literary articles and more than twenty books.

V.SARASWATHI

Born on 12-12-1940 Prof. & Head Department of Folklore, School of Tamil Studies, Madurai Kamaraj University, Madurai - 625 021

Academic Qualification: M.A., Annamalai 1960, Ph.D., Madurai Kamaraj 1979, Diploma in Linguistics, Madurai Kamaraj 1976,

Cert. in German, Madurai Kamaraj, 1990

Specialization in Folklore & Mythology, No. of years of experience in teaching and in administration: 29 years. 2 Years as Publication Officer 1 Year as Head of the Department. Publications: (1). Articles: (a) In Indian Journals 25, (b) In Foreign Journals 3. (2). Books 4

Research Experience: 20 years Ph.Ds produced-6, No. of Ph.D. Students, working under my guidance-8, No. of M.Phils produced-22

1. Member - Indian Folklore Association, Annamalainagar
2. Member - Folklore Association Palayamkottai.
3. Member, Folklore, Fellows of India Mysore.
4. Executive member Indian Folklore Congress, Calcutta.
5. Vice-President Society for Folklore Research, Madurai.

Conferences, Seminars attended: National-25 International-7

Mr. HAMID M.Z.FAROUQUE

As a Senior lecturer in law of the University of Adelaide in Australia. Till 1975 he was a senior Civil Servant in Sri Lanka and retired as Registrar. General of Lands and of Marriages, Births and Deaths. He was earlier A.G.A. Anuradhapura and G.A., Colombo. He served on the Parliamentary Delimitation Commission after his retirement from the C.C.S. He is engaged in writing a book on the Muslim Law as applied in Sri Lanka. He set a record as the first Muslim to secure first class honours in the University of Ceylon and to win the first place in the further to the former Ceylon Civil Service in 1961

M.M.M. MAHROOF

Had qualifications in Economic and Law. Was Senior Assistant Director, Department of Muslim Religious and Cultural Affairs, Sri Lanka. Was a member

of the Sahitya Mandalaya (Central Cultural Council of Sri Lanka) (Tamil Panel) 1970-1977.

Was awarded the dignity of 'Kanzul Uloom' by the Hon.Minister of State for Muslim Religious and Cultural Affairs in 1992.

Apart from books, has contributed many articles on topics, including ethnology, ethnography, fine arts, literary criticism, linguistics and law, to several international journals.

ALHAAJ SHAHUL HAMEED MOHAMED JAMEEL

State Secretary, Ministry of State for Muslim Religious & Cultural Affairs was born at Sainthamaruthu in the Eastern Sri Lanka. He is a past student of Rama Krishna Mission Vidyalaya, Karathivu, Carmel - Fatima College, Kalmunai and Zahira College, Colombo. He is an Economics Honours graduate of the Peradeniya University, Diploma holder in Education, and M.A. of the Jaffna University. His research for a Doctorate at the Jaffna University was interrupted due to ethnic disturbances in the North.

Alhaj Jameel had been a University Teacher; first Registrar of the Eastern University, Principal of a teachers' Training College, a Senior Administrator and now functions as State Secretary of Ministry of State for Muslim Religious & Cultural Affairs.

Being an academician, administrator, and literary personality, he has served in many Governmental Committees. He is the author of six books, more than 50 research articles, and publisher of 15 books. He contributes to radio and television programme as well.

DR. P.M.AJMAL KHAN

He is one of the very few Research Workers available in the field of Islamic Tamil Literature, born in 1952 at Cumbum, Madurai District.

He got his M.A., (Tamil) and Ph.D. in Linguistics, Diploma in Linguistics, Diploma in Malayalam, Diploma in Gandhian Thought; Certificate in applied Linguistics, Certificate in Arabic; Certificate in Translation and Epigraphy - All from Madurai Kamaraj University except the last one.

he has got a vast teaching experience and has fifteen years of Research experience in the field of Islamic Tamil Literature, Tamil Language and Literature. Nine Research candidates are working for their Ph.D. Degree under his supervision.

Working ever since the department of Islamic Tamil Literature came into being in the Madurai Kamaraj University in 1979. He is serving there as Reader and Head of the Islamic Tamil Literature.

He has submitted ninety one research papers and published nine books and edited six others.

A.R. ABDUL JABBAR

56-years. M.A., Ph.D., Head of the Dept. of Tamil, Jamal Mohamed College. Tiruchirapalli - 620 020. South India.

Awarded the Degree of Doctor of Philosophy in the year 1989. Title of the Ph.D. Thesis Vannakkalanchiyapulavar's Rajanayaham and His complete works.

Co-ordinator of Deeniyath Education (A Course on Religious and Moral Education being offered to the Muslim Students of Jamal Md. College, Tiruchirapalli-20.

conducted University Examinations in the capacity of chief superintendent in Jamal Md. College.

AL. HAJ. ABDUL AZEEZ IBNU AL. HAJ. MOHAMED MUSTHAKEEM

Was born in Kahatowita. Educated at Kahatowita Government School, Ogodapola Sinhala Vidyalaya, Alutgamweediya Government Senior School, Alhambra Vidyalaya, Dhargha Town Colombo - Zahira, Woodward College, Alutgama Teachers' College.

He obtained B.A. (General) with a 2nd Class at Vidyodaya University, and then obtained Post Graduate Diploma at Peradeniya University. He was student of late J.de.A. Perara at Heywood College of Fine Arts, Colombo.

At Cambridge University, England - he was specially selected by the British Council to participate in the training of QPP Construction, Preparation and Administration of Examinations. He had been a Teacher, Education Officer and a Deputy Commissioner of Examinations.

He was the National president of the All Ceylon Y.M.M.A. Conference. Treasure of Sri Lanka Islamic Renaissance Movement.

An Executive member of the All Ceylon Muslim Educational Conference.

M.C.S. EUSUF

Born at Nagapattinam, Southern India on 02-02-1922. Educated at Madrasah Shamsul Huda, Manbaul Hasanat Hameediyah Madrasah, Methodist Mission High School. Army YMCA Avadi, Madras during the World War II (1942-1945). HM Army Contractor, Importer & exporter.

An ardent student of contemporary religions with preference to the Religion of Islam and The Holy Quran - (Translation & commentary). Islamic Tamil Literatures. Tiru Nagore Irai Nanneyer a poetical work in Tamil Language. Admired by MM Uwise. Published by Kavi Ka Mu Sheriff of Madras. Participated in the Reception given in honour of Dr. MM. Uwise at Zahira College, Colombo in 1976.

Excensive contribution in Tamil language to the Dailies, Magazines and Special Numbers on the Life and Teachings of the Holy Propher, on the Teachings of the Holy Quran and on Islamic Ethics.

On the Preachings and the Philisophy of the Holy Quran - a Tamil Poetical work with an Introduction by Dr. M.M. Uwise of Henamulla, Panadure, Sri Lanka.

Muslim Advisory Religious Council (Majlis Ugama Islam, Singapura) Ministry of Social Affairs Governments of the Republic of Singapore 1972-1975.

Av.M. JAFFARDEEN

Haji Av.M. Jaffardeen, 6th floor, Manara Promet Suite 6.05 - 6.06 Jalan Sultan Ismail 50250 Kuala Lumpur Malaysia. P.O.Box 12543, 50782 Kuala Lumpur, Malaysia. Telephone - office: 03-2487544, House: 03-2550939. Fax Office: 03-2427923 Company Director, Managing Director, Razik Fareed International (M) Sdn. Bhd., Malaysia, Chairman, Neo Intex Mills Ltd., Tamil Nadu, India. Export of Sawn Timber, Plywood, Natural Rubber, Palm oil, Canned Food, etc. Manufacturers of Looms.

Had served as the Hon. Secretary General of Malaysian Selangor Indian Chamber of commerce for 8 years and as President for 4 years. Also took part in various committees appointed by the National Chamber of commerce & Industry of Malaysia and Ministry of Trade and Industry of Malaysia. presently council member of Timber Exporters' Association of Malaysia.

In Social activities, had served as President of Rotary Club of Kuala Lumpur, served as Management Committee Member for Gurney Training Centre for Blind, Chinese Maternity Hospital, Malaysian Association for Blind, Discharged Prisoners' Association, etc.

Had formed a trust called 'Av M Jaffardeen & Noorjehan Trust' in Madras, India. Through this trust had published many old Islamic Tamil Literary works which were out of print. Also has published works of various scholars in Islamic Tamil Literature. Donated to create a Foundation at International Tamil Research Institute at Madras to conduct research lectures at the institute every year on Islamic Tamil Literatures.

HAJEE A.M. SAYEED B.A., B.L.,

9.10.1933. Legal Practitioner. Educated at Municipal High School, Mayiladuturai, Madras Christian College, Tambaram, Madras. Presidency College, Madras. Madras Law College, Madras. Prisedet of Jamia Misbahul Huda Arabic College, Nidur. Islamic Tamil Literary association, Nagai Quaid-e-Millath, Thanjavur, Karaikal and Pudukkottai, Districts and Thinkers Forum, Mayiladuturai. Past President & Secretary of Rotary Club, Mayiladurai. Vice President Thanjavur District Muslim Educational Association. Anbagam School for Deaf & Mentally retarded Mayiladuturai.

R.K. ALAGESAN

05-06-55, 38 years. 1, Tirumukkula South St, Tallakulam-Madurai-625 002 India. M.A., (Madras), M.Phil., (Annamalai), Ph.D., (Madurai).

Authors of Taraiyil Oru Vennila (Novel) Periyarum Piravaathirunthaal (Poem) The Famous Poet Kaalameham (Thesis) Kalvettukalil Kandivai, Tamil Cinema - Sila Aayvugal

Dr. Alegasan is employed in the American College as Senior Lecturer in Tamil and he has 10 years of Experience in the profession.

M. MOHAMED GHOUSE

He was born in a Tamil - speaking Muslim family Tiruchirapalli (Tamil Nadu)

in 1922. After education at the St. Josephs, Tiruchirapalli. He joined the Telegraph Department, Govt. of India in 1943.

By the Grace of Allah, He rose up from the ranks and finally retired as a class I Officer in 1980.

From his early days, he had been writing many Muslim Short Stories, Articles, Book-reviews etc.,

Imam Ghazzaliyin Kadidangal (2 editions) Irai Arul Gnanam (2 editions) Islamum Innisiyum (2nd edition under a new title Isai Keatpadan Ozhukkangal) Makkalum Nadigalum (A Translation of the Islamic English novel "Men & Rivers" by Prof. Humayun Kabir)

DR. SYED MOHD. ZAINUDIN BIN SHAIKH MYDIN

Dr. Syed Mohd. Zainuddin bin Shaikh Mydin was born on 10.12.41 in Prai near Butterworth. His pen name is Butterworth S.M. Zainuddin. He obtained his B.Sc. from the Madras University and B.Ed. from the Annamalai University in South India. For his contribution to Tamil Literature he was conferred D. Litt. by the World University of America. Sri Lanka Elam Pirai Esai Mandram honoured him with the title, 'Pavalar Thilagam'. He is the author of many books. He was also honoured by the Malaysian Tamil Writers Association. He has written extensively about the Muslim Contribution to Tamil Literature in Malaysia. At present he is with the Malaysian Education Service.

"PULAVARMANI" "NOORUL FANNAN" ALHAJ A.M. SHERIFUDEEN J.P.

Born on 5th May 1909 in Maruthamunai a small village in Eastern Province was a student of Vairamuthu Master and Swami Vipulananda.

He was one of Muslim Teachers of East. He retired as a Circuit Education Officer. His literary contributions are Nabi Mozhi Natpathu, Kanintha Kazal, Veeranganai Saeeda, and Ishaivarul Malai Nabi Mozhi Natpathu won a Sahitya Mandala Award.

He was felicitated by so many Literary & Islamic organisation in Sri Lanka and India as well. He wrote a Commentary for Puthukusham" written by Pulavaru Nayagam five volumes and were released at the fourth international Islamic Tamil Literature Conference held at B.M.I.C.H. in 1979.

BADRUL ULOOM VIDWAN M.A. RAHUMAN

Madar Mohideen Abdul Rahuman of Moor Street, Mannar Educated at Madras University, India. He is only Muslim Tamil Vidwan in Sri Lanka.

He published several books one of them published by the International Conference of Muslims literatures. In other book published by Kamarajar University, Madurai, India.

Now is a retired teacher and conducting a Tamil Tutoring Viththakam in Mannar District for external students of Sri Lanka University.

He obtained Gold Medal from Government for Poems in 1973 and an award in 1992.

KANZUL ULOOM AL-HAJ S.M.A. HASSAN

A Retired Chief Education Officer and a author of several books, presently attached to Orabi Cultural as a director.

During his early days in literary activities he has taken keen interest in the collection of valuable books, poems and other writings of the Muslims the Central Ceylon, which were written in the 19th Century for which he received the guidance of Dr. M.M.Uwise and late A.M.A. Azeez.

He received his Sri Lanka Sahithiys Mandalaya award in 1976.

In 1977, he was awarded title of "Kalai Mani" by Hill Country Writers Association.

He participated Two International Islamic Tamil Literary conference as the Secretary of Sri Lanka branch of the literary conference along with its president Al-Haj Dr. M.M.Uwise, and submitted research articles. He was also awarded title of 'Kanzul Uloom' by the Ministry of State for Muslim Religious and Cultural Affairs for his literary contribution in the year 1993.

AL. HAJ. S.M. HIDAYATHULLAH

05-06-1956. 17, Meer Bakshi Ali Street, Madras - 60001 4B.Sc.D.J.L. (Diploma in Journalism) Central Film Certification Board (Censor) Tamil Nadu Youth Congress (Minority cell) Islamic Tamil Literary Forum. Council for National Integration (Tamil Nadu)

KAVINGNAR E. BADURUDEEN

Born in Burma on 16.01.1949. Editor, "Ismi" Monthly Magazine. Tamil Nadu Wakf Board. 65/1131, V.O.C. Nagar, Tondiarpet, Madras - 600 081. First poem published was 'Thondan' Burma. General Secretary, Islamic Tamil Literature Association 1983. Working Committee Member, All India Writers Association. Won Bharathidasan Festival 1973 for poetry named 'Sandhanam' Tamil Kavingnar mandram. Honorary Titles conferred On behalf of B.A., Trust on 29.2.92 'Philosophical Poet' (Thathuva Kavingnar) Title and 'Porkizhi' Award was given 'Manichsudar' Best Book Award Rs. 1,000/- received.

S.MOHAMED YOONUS (LL.B.)

Burma Thamil Chelvan, Burma Thamil Kadal, Burma Thamil Thondan, Theen Kula Thilagam Born 25-12-1924. and Educated in Burma. Date Of Birth 25-12-1924. President: World Muslim Congress, Hongkong Branch. While in Burma: President: United Nations Non-Governmental Association, President: Young Cholia Muslim Progressive League, Hon. Editor, 'Thondan' Tamil Daily. Joint Secretary: All Burma Thamilian Association, Member: Mayors' Advisory Committee (1952-1962) Secretary: Indian Independence League, Branch (1942-1945) (Later became Provisional Govt. of Free India Under Netaji Subhas Bose.) Left Burma and Came To Hongkong in 1966. In Hongkong: Ex. President: Tamil Cultural Association, Hongkong. Indian Muslim Association Hongkong. Secretary: Kowloon Mosque Construction Committee. Read, Write And Speak Very Fluently: Burmese, English & Tamil. Speak Fluently: Hindhi-Urudu, Telugu, Malayalam Language.

KAVIMANI M.C.M. ZUBAIR

Literary contributors of Kavimani M.C.M. Zubair. 'Engal Thainadu', 'Palar Padangal' and 'Malarum Manam' among his other works on various themes special mention could be made on the following 'Kannana Machchi' (Folk Literature) 'Malarantha Walru' (Short Epic) 'Ilakkia Malarkal' and 'Kalaththin Kuralkal'.

He commenced his literary career when he was a young student. From that time on words his contributions have been published in the daily, weekly and monthly publications and Magazines in Sri Lanka, India and Malaysia.

From 1960 to 1964 published a popular Monthly Magazine known as 'Manikkural'.

He was the President of the Islamic writers association for a long time. Further he has made useful contributions towards the progress of many welfare association.

In recognition of his worthy contributions he had been awarded honorary and Cash (Potkili) awards by all Ceylon associations and the Muslim cultural Department. He was awarded the Honorary Titles of 'Kavi Mani' and 'Najumu Suhara'.

ANA SANA ABDUSSAMATHU

07, September, 1929. Anbakan, Akkaraippattu Trained Teacher, Bachelor of Arts (Hons)

He has been writing short stories, Novels, Essays on Islamic Literature, Radio speech and Radio Drama since 1947. wrote for 'Ilakkiya Manchari' a Magazine programme in Radio in 1982.

Novels-3. Short Stories-1, Islamic Literature-3. Award of "Thajul Atheeb" 1991. By the State Ministry of Muslim Religious and Cultural affairs. Award of "Ilakkiya Thilakam" 1992 by "Malasiya Kavithai Maalai Iyakkam."

Prize 'Sahiththiya Mandalama' for "Enakku Vayathu Pathinmoonru" in 1977. Veerakesar prize for "Panimalar" (novel) in 1982. Prize for "Kanavuppookkal (novel) by the Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs in 1984.

MR. M.Y.M. MEEADHU

Mohamed Yoosuf Mohamed Meeadhu was born at Dumbuluwawa of Kegalle District. he was educated at Hemmathagama AL-Azhar Muslim Maha Vidyalaya and Dumbuluwawa Muslim Vidyalaya.

In 1957, he entered the teaching profession. In 1962, he become a trained teacher. In 1970, he obtained the B.A. Degree (English Medium) at Peradeniya University and then obtained Post Graduate Diploma in Teaching of English at Colombo University. In 1991, he retired from Government Service and since then he has been Serving as an Instructor in English at the University of Peradeniya.

His poems in English have appeared in the News Papers of Maldives and HongKong. In 1992, his four poems were selected for awards in the International

Poetic contest held in the U.S.A.

He has published the following books written by him:

1. A Collection of Short Stories.
2. A book of poems - titled, Nabiperumanin Nalluraihal
3. A book titled, 'Ramalan Nonbu Or Aywu (Ramazan Fasting - a Survey)
4. Stories for Children (English)

In 1993, he received the Muslim Cultural Award with the title - Badrul Uloom

He is presently engaged in translation of literary and religious books from Tamil in to English and From English in to Tamil.

MARUTHUR-A-MAJEED

Maruthur-A-Majeed hails from Sainthamaruthu. He had his early education at Zahira College, Kalmunai.

He was a first class Trained Teacher, Principal, Honours Graduate of the University of Shri Lanka, a lecturer, Passed S.L.E.S. and at present Deputy Director of Education.

He is the patron of the magazines named "vidivelli" and "Insaniya"

M.S. BASHEER NANJIL NANMOZHIYOAN

Thackalay (Kannya kumari District in Tamil Nadu) (M.A. (Tamil, B.Sc. (Zoology) B.Ed., (Education) B.Library and Information Science) Certificate in Library Sc. Library Trianee Certificate United States International Communication Agency, Madras-6.

Post-graduate Asst. in Cresceent School at Vandalur, Madras-48. Intrested in works in Tamil Sufi Literature. More than hundred and fifty Research articles and papers published.

MOHAMED SAHEED ABDUL MAJEED

'Daa'rul Inaara' No. 42, Second Lame, (A.R.M. Thassim Mawatha) Katugoda, Galle. Born on 27-01-1934.

Underwent Two Years Training course at Addalachchenai Training College. It also included Six Months' National training at Palaly Trinaing College, Jaffna. 1955-56.

1962-65 B.A. General. Sri Jayawardanapura University of Sri Lanka. 1973. Diploma-in-Education - Peradeniya University. 1982 Followed a course of professional Englilsh. Open University of Sri Lanka. Center MR/St. Xavierses College. 1957-62 Asst. Teacher, Katugoda Boy's School. 1965-68 Asst. Tr. G/Malharussulhiya Central College, (Prefect of Academic Section) 1968-75 Circuit Education Officer in Puttlam, Kalutara, Galle and Mannar Circuits. 1975-90 Served as a Principal Malharussulhiya Central College, Galle. (As SLEAS Class ii). Retired from service 01-01-1991.

MOHAMED IBRAHIM ANPU MOHIDEEN

Anpu Mohideen, "Anpaham', Kalmunai-5 is a Sectional Head at Zahira National School, Kalmunai.

He is a Gold medalist in oratory, a renowned poet with honorary titles "Kavichudar" and "Najmussuhara" conferred on him.

His books, "Matharukku Valvalitha Mahan" and "Mathulam Muthukkal" had won awards in Island - wide literary competitions.

He is an All Island Justice of Peace and a Social Worker.

SAARANNA KAIYOOM (NOOR SALIM ABDUL KAIYOOM)

23rd May 1938. S.S.C. (19570 1st Traind Teached 1958, Tutor for Teacher Trainees (1991).

Honorary Titles received Kulanthai Kavinger (1974), Ilakkiyach Sudar (1989), Kavi mani (1991), Najumus Shuhara (1992)

books Published Siruwar Ilakkiam (1962), Nabigal Nayacam (1963), Pudumalar (1982), Siruwar Pattu (1983) Nannabi malai (1989) Siruwar kathaigal (1990) Evaigal Pessinal (1991) Ariviyal Methaigal (1992)

Editor of Iqbal Malar (1964), Siruwar Bharathi (1971). Papers Presented at the International Islamic Conference.

AL-HAJ MOLAVI M.N.M. BUHARY

Born and educated in the eastern town of Kattankudy, a Lecturer, Jaamiathul Falah Arabic College, Kattankudy after qualified in Arabic and Theology from that college itself. Served as Moulavi Teacher from 1977 until 1991, he is now Field Programme Assiatant (Islam / Arabic) attached to Department of Education, Batticaloa.

In 1982, he won the first prise at the Poetry Contest conducted by the State Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs at National Level. Gurrently, he is President of Kattankudy Nawa Ilakkiya Manram, an organisation serving Tamil Literature.

UTHUMALAVVAI MOHAMED FOUS

Was born on 27.04.1959 at Kattankudy. Educated at al Hilal Vidyalaya and Kattankudy Madya Maha Vidyalaya. After studying Kattankudi Jaamiathul Falaah Arabic College for seven years he joined Esatern Ceylon Arabic College at addalaichenai from where he obtained his Moulavi degree. He has also passed his a/R/im Examination He has been functioning as President and Vice prisedent of Kattankusi Paavalar Pannai, Kattankudy Islamic Cultural Welfare Society. One of his special features is his ability to imitate in thirty different voices.

ALIYAR MUZZAMMIL

1942.11.18. 'Rimziya Mahal' 546/A, 1st Cross Road, Sainthamaruthu-16. Implimenting Officer - Sinhala Language, Zonal Education Officer, Kalmunai.

An/Horawapotana Ruwanweli Central College, 1948-1954. Km/Zahira College, Kalmunai, 1961-1963.

Trained Teacher in Sinhala Language. GTC, Katukurunda 1971/72, Trained in Agriculture, F.S/STR/1968-69, Proficient in Sinhala, Tamil and English and

ability to type in all three languages. Ability to repair photostat machine, type writer and trained in making rubber stamp, pad ink and scaling wax.

Appointed as a teacher to teach Sinhala language in Tamil Medium Schools in the North & East province. Published a Sinhala - Tamil Book titled 'Thainika Jeevithaye Sarala Yethum' Published an Ola book titled 'Isuwa Ammanai' Poems written by Ahamed Kudidi Pulavar of Kattankudy.

KAVIGNAR ADAMBAVA IQBAL

Born in a Akkaraippattu now resides in "Riyaza Manzil" Dhargha Town. He had contributed innumerable articles to various magazines both in Sri Lanka and abroad. He is the author of Mulsim Kalaich Chudar Manikal (History - 1965) Thoughts of Moulana Rumi (Poetry - 1969) Marumalarchchith Thanthai (1971) Bakir Markar (Biography - 1990) Unbelievable Truths (Historeal incidents - 1992)

NAJUMUS-SHURA-ARUTKAVI-KAVIARASU GALHINNA M.H.M. HALEEMDEEN

In the Literary field for the last three decades. He is an old boy of Galhinna Almanar Central College and Alhambro College, Dharga Town. He was a teacher by profession. He writes poems both in Tamil and in English. He also writes under his pen name "Galhinna Kallottuk-Kavirayar"

DR. A. JINNAH SHERIFUDEEN

Born in 1st September 1943 in Maruthamunai a Village in the Eastern Province and known to the literary world as "Jinnah" is a Medical Practitioner by profession was introduced to the Tamil literary world by Journalist Mr. S.T.Sivanayagam. Author of "Muthunagai", Palaiyil Vasantham, Mahjabeen - Kaviyam (600 poems). Punitha Poomiyele (1000 poems yet to be published). Jinnah's book "Muthunagai" was awarded the best poetry collection of the year 1989 by the Thamir Sangam of Colombo and honoured him by making him the "Sangha Thamir Pulavar" of their sangam and gave him the secretary post for their Thamir lilerary Section. He was also felicitated in South India for his book "Mahjabeen Kaviyam" which was a success to him.

'KARAI IRAIYADIYAN'

Karai Iraiyadiyan is one the poets of Tamilnadu. He was born in Karaikal on 17-11-1935. He started "Poonzholai" - a literary Magazine, which ran successfully for 9 years. Recieved many prizes from many associations. He was awarded Silver Medal for his approach in the field of Children's literature in 1978.

His book "Tamilamudam" was awarded as the best book by the Tamilnadu Government in 1987. He was given various titles. "Tanithamil Tendral", 'Pavalari Mani', 'Kavimamani' etc.

Thiruvartupavai, Thirunabi Irattai Manimalai, Karaikal Masthan Shabh Valiyalla Varalatu Pelai, Thamiralamudam, Vazhrial, Ariviyal Atthichudi Vizhakkam, Kallarai-kadal, Kannithamil Valarththa Karaikal Ammayar, Ilandentral, Nabimozhi Kural.

SARMANAGAR M. JALALUDEEN

Born on 27.04.1961 Rangoon in Burma. Composing Poems, Participating in intellectual & Literary Meetings since 1982.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

M.R.M. ABDURRAHEEM B.A.

Born on 27.4.1922 in **TONDI, RAMNAD DISTRICT, TAMIL NADU**. Profession: Writer of Books on Subject like Self Improvement Biographies Translations: 5400 Sayings of Prophet Muhammad (Sal) in 3 Volumes. Poems Like of Muhammad (Sal) in 2373 Tamil Verses Encyclopaedia of Islam in Tamil in 3 Volumes. Book Writer in English, Muhammed the Prophet.

M.R.M. MOHAMED MUSTAFA

Born on 13-12-1929 in **TONDI - RAMNAD DISTRICT, TAMIL NADU**, Writer of Books like Biographies, Translations and Poems.

KATHIBUL HUQ

S.I. NAGOORGHANI, Age 46, of 42 Bera Road, Colombo 12, Sri Lanka Thooraththup Poopaalankal, Aval Nenchukkuth Theriyum, are among the creative works. Engaged in the fields of Short Story, Novel essays for the past 30 years. The state Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs awarded Kathibul Huq on 12-12-1991. Member of the staff of Zahera College, Colombo.

Al Haj Moulavi A.L.M. Ibraheem

Born in Uyanwatta, Mawanella, passed out as a Moulavi from Ghaffooriya Arabic College, Maharagama, functioned as its Instructor, took to teaching as Arabic Assistant, followed two year Training Course at the Muslim Teachers Training College, Addalaichenai, obtained the First Class Honours in the Special Arabic (B.A.) degree of the University of Peradeniya and joined the staff of the University of Peradeniya as a Lecturer in Arabic and Islamic Civilisation obtained the degree of Master of Arts from Punjab University, Pakistan and at present he is engaged in research for a Doctoral degree. To date he has devoted his life for Da'wa work.

M. SAYABU MARAAICAR

Born on 28-08-1951 and working as a professor of Tamil in Arignar Anna Govt. Arts College, Karaikal for the past 18 years. He has published articles in more than 50 Tamil Magazines and Journals; Regular Participant in All India Radio and Television.

Author of 55 books in various literary fields such as short stories, poems, dramas, essays, bio-graphy, folklore, science and literary criticism. Some of his books are included in the curriculam syllabus of college students. So many prizes and awards were given for his books.

The Govt. of Pondicherry awarded Rs. 5000/- cash award for his book "Bharathidasan Ayvukkovai". He has got first prize in the Poem Competition conducted by the Govt. and also awarded "Bharathi Pattayam" and "Pavendhar Pattayam" for best poems. Two gold medal awards for his children literature by AVM Trust and Tamil Nadu Children Writers Association.

He has given lectures extensively in Singapore, Malaysia, Indonesia and Thailand by special invitations.

The following titles such as "Ilakkiya Chudar", "Dharga Pulavar", "Palkalai Selvar", "Ezhuthu Venthar" were conferred to him by various literary association. He is the General secretary of Islamic Tamil Literary Association.

Residence: 80, Perumal Koil Street, Karaikal - 609 602
Pondicherry State South India.

S.NASEEMA BHANU

Born on 8.5.1949. Among educated women writers by Tamil literature who are very few, Prof. S.Naseema Bhanu is unique. She is working as a Professor of Tamil at A.A. Govt. Arts College, Karaikal for the past 20 years, published articles in more than 20 magazines. She is the author of 7 books.

A well known woman Orator by Tamil Nadu and delivered religious and literary speeches in more than 400 cities. Specially invited from Singapore, Malaysia and Indonesia to give lectures. The title "Ilakkiya Thendral" ("இலக்கியத் தென்றல்") was conferred to her by Malaysia Literary forums.

She is the women organiser of Islamic Tamil Literary Association. She is the wife of Prof. M. Sayabu Maraicar and to her credit, her 13 years old daughter S. Fathima Yasmin also published a book of poems.

Residence: 80, Perumal Koil Street, Karaikal - 609 602
Pondicherry State S. India.

M.T. MOHAMAD HUSSAIN

Muhammadu Thamby Mohamed Hussain was born in Colombo. He was educated at Hameedia School, Colombo. He has been a cartoonist of several national newspapers of Sri Lanka. Now he is a free-lance artiste.

He is noteworthy for his artistic craft. He is well known for his profile drawings. Most people know him by his pen name 'Huna'. He is among the few Muslims who have adapted Sinhala, Tamil and English scripts into Arabic Calligraphic patterns.

He has received several awards from cultural organisations.

M.S.M. ANAS, B.A. (HONS.); M.A.

Mr. Anas is a Senior Lecturer in Philosophy at the Peradeniya University. He is very much interested in the research of the historical, social, cultural and literary aspects of the Puttalam District. He is the Author of the book "Sheik Alawdeen and his Poems" compiling the pomes of a nineteenth century blind poet of Karaithivu in Puttalam, which was published by the State Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs. He has published several other books and contributed research articles to journals.

DR.KARTHIGESU SIVATHAMBY, Professor of Tamil, Head, Department of Fine Arts, University of Jaffna, Jaffna, Sri Lanka.

Born on the 10th of May 1932. B.A. (1956); M.A. (1963); Ph.D. (1970) Early Education Vigneswara College, in 1948; Zahira College, Colombo 1949-53. Literary History of the Tamils, Literary Criticism, Social History of the Tamils, Culture and Communication among the Tamils, Tamil Drama are the areas of his specialisation. Held many Fellowships in number of Foreign Universities. Has undertaken numerous research Projects. Author of many books and Monographs in Tamil as well as in English. Has written several research papers.

R. SIVAKURUNATHAN

Educated at Zahira College, Colombo. B.A. of University of Ceylon, Peradeniya and M.A. of University of Jaffna. Advocate of the Supreme Court. All Ceylon Justice of Peace. Chief Editor of Thinakaran, daily as well as weekly. Also functions as a Lecturer in Law College. Legal Systems, History of Legal Systems, Muslim law, are his special fields. Ilakiyach Chemmal was conferred on him by the Ministry of Hindu Religion and Cultural Affairs. He was the President of Sri Lanka Journalists Association continuously for three years. Visiting Lecturer in the Open University. He was the editor of Tamil Oli of Zahira College, Colombo and the editor of Ilankatir of Tamil Society of the University of Ceylon conferred the titles 'Kalasoory' by His Excellency the President of Sri Lanka and A'shik-e-Millath by the State Ministry of Muslim Religious & Cultural Affairs.

PONNIAH RAJAGOPAL

58, Mayfield Road, Colombo-13, Born: 13.05.1932, Editor: Virakesari (Weekly) Offered Sanskrit, Tamil and Economics for Bachelor of Arts Degree - University of London. Journalists training at South East Asia Press Centre, Kualalampur in 1966. Specialised Training in Economics Writing - Institute of Journalism - Berlin in 1975.

பொருளியற்
பாகுபாடு

தலி
வாயை
வகையே

தொகுப்பு

இஸ்லாமும்
இன்பத் தமிழும்

திருமக்கா கோவை

புகழ்ப் பா
யா துபயனை
மே ம சிவனா ஸ்ரீராமபு

இசுலாஹ்
கலா கலாசாலை

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின்
திருமக்கா கோவை
குணங்குடியார்

இஸ்லாமிய யாப்பு முறைமை

இஸ்லாமிய யாப்பு முறைமை

புலவர் நாயகம்
இயற்றிய
குத்புநாயகம்

MUSLIM
CONTRIBUTION
LITERATURE

நம்பிக்கை

இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருமக்கா கோவை

முஹம்மது நபி (ஸல்)

தொகுப்பு

இலங்கையின் பொருளாதார முறை

லாஹிசு ஈகை கலி
தேவ ராசக்

திருமக்கா கோவை

MUSLIM
CONTRIBUTION
TO
TAMIL
LITERATURE.

தமிழ் இலக்கிய
அறியச்செய்த
அகராதிரி

இஸ்லாமிய
தமிழ் இலக்கிய
அறியச்செய்த
அகராதிரி

வழியுடைய
மொழியுடைய

இஸ்லாமியத்
தமிழ் இலக்கிய
வரலாறு

ம. முகமது உவைஸ்

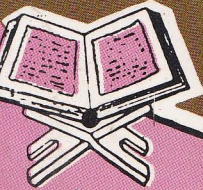
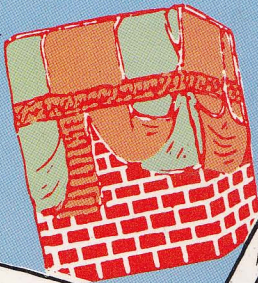
உற்றுப்புலவர்
ஓர்
ஆன்மா?

கிராமப் பிறழ்வு

நெஞ்சுவ
நிகைக்க
சுற்றுலா

பருகைத் துதல்
வகுகைத் வரை

நகராட்சி
புயலாழி

ம. முகமது உவைஸ்